

1|1|በአላህ ስም እጅግ በጣም ሩጎሩህ በጣም አዛኝ በሆነው።
 1|2|ምስጋና ለአላህ ይገባው የዓለማት ጌታ ለሆነው፤
 1|3|እጅግ በጣም ርጎሩህ በጣም አዛኝ
 1|4|የፍርዱ ቀን ባለቤት ለሆነው።
 1|5|እንተን ብቻ እንግዛለን፤ እንተንም ብቻ እርዳታን እንለምናለን።
 1|6|ቀጥተኛውን መንገድ ምራን።
 1|7|የእነዚያን በነርሱ ላይ በጎ የዋልክላቸውን በነሱ ላይ ያልተቆጣህባቸውንና ያልተሳሳቱትንም ሰዎች መንገድ (ምራን፤ በሉ)።
 2|1|እ.ሊ.መ
 2|2|ይህ መጽሐፍ (ከአላህ ለመሆኑ) ጥርጥር የለበትም፤ ለፈራህያን መሪ ነው።
 2|3|እነዚያ በሩቁ ነገር የሚያምኑ ሰላትንም ደንቡን ጠብቀው የሚሰግዱ ከሰጠናቸውም ሲሳይ የሚቸሩ ለሆኑት፤
 2|4|ለእነዚያም ወደ እንተ በተወረደውና ከእንተ በፊትም በተወረደው የሚያምኑ በመጨረሻይቱም (ዓለም) እነርሱ የሚያረጋግጡ ለሆኑት (መሪ ነው)።
 2|5|እነዚያ ከጌታቸው በመመራት ላይ ናቸው፤ እነዚያም እነሱ ፍላጎታቸውን ያገኙ ናቸው።
 2|6|እነዚያ የካዱት (ሰዎች) ብታስፈራራቸውም ባታስፈራራቸውም በነርሱ ላይ እኩል ነው፤ እያምኑም።
 2|7|አላህ በልቦቻቸው ላይ በመስሚያቸውም ላይ አትሞባቸዋል፤ በዓይኖቻቸውም ላይ መሸፈኛ አልለ፤ እነሱም ታላቅ ቅጣት አላቸው።
 2|8|ከሰዎችም «በአላህና በመጨረሻው ቀን እምነናል» የሚሉ አልሉ፤ እነርሱም አማኞች አይደሉም።
 2|9|አላህንና እነዚያን ያመኑትን (ሰዎች) ያታልላሉ፤ የማያውቁ ሲሆኑ ነፍሶቻቸውን እንጅ ሌላን አያታልሉም።
 2|10|በልቦቻቸው ውስጥ (የንፍቅና) በሽታ አለባቸው። አላህም በሽታን ጨመረባቸው። እነርሱም ይዋሹ በነበሩት ምክንያት አሳማሚ ቅጣት አላቸው።
 2|11|እነርሱም «በምድር ላይ አታበላሹ» በተባሉ ጊዜ «እኛ አሳማሪዎች ብቻ ነን» ይላሉ።
 2|12|ንቁ እነርሱ አጥፊዎቹ እነሱው ናቸው፤ ግን እያውቁም።
 2|13|እነሱም «ሰዎቹ እንዳመኑ እመኑ» በተባሉ ጊዜ «ቂሎቹ እንዳመኑ እናምናለን?» ይላሉ። አዋጅ ንቁ እነርሱ ቂሎቹ እነርሱው ናቸው፤ ግን እያውቁም።
 2|14|እነዚያንም ያመኑትን በተገናኙ ጊዜ «እምነናል» ይላሉ። ወደ ሰይጣኖቻቸውም ባገለሉ ጊዜ «እኛ ከናንተ ጋር ነን፤ እኛ (በነሱ) ተሳላቂዎች ብቻ ነን» ይላሉ።
 2|15|አላህ በነሱ ይሳለቅባቸዋል፤ በጥመታቸውም ውስጥ የሚዋልሉ ሲሆኑ ያዘገያቸዋል።
 2|16|እነዚህ እነዚያ ስህተትን በቅንነት የገዙ ናቸው። ንግዳቸውም አላተረፈችም፤ ቀጥተኞችም አልሆኑም።
 2|17|(በንፍቅና) ምሳሌያቸው እንደዚያ እሳትን እንዳይደደ ሰው በዙሪያው ያለውን ሁሉ ባበራች ጊዜም አላህ ብርሃናቸውን እንደወሰደባቸው በጨለማዎችም ውስጥ የማያዩ ሆነው እንደተዋቸው (ሰዎች) ብጢ ነው።
 2|18|(እነሱ) ደንቆዎች፣ ዲዳዎች፣ ዕውሮች ናቸው፤ ስለዚህ እነርሱ አይመለሱም።
 2|19|ወይም (ምሳሌያቸው) ከሰማይ እንደ ወረደ ዝናም (ባለቤቶች) ነው፤ በርሱ (በደመናው) ውስጥ ጨለማዎች፣ ነጎደጓደም፣ ብልጭታም ያሉበት ሲሆን ከመብረቆቹ ሞትን ለመፍራት ጣቶቻቸውን በጆሮቻቸው ውስጥ እንደሚያደርጉ ብጢ ነው። አላህም ከሐዲዎችን ከባቢ ነው።
 2|20|ብልጭታው ዓይኖቻቸውን ሊነጥቅ ይቀርባል። እነርሱ ባበራላቸው ቁጥር በርሱ ውስጥ ይገኛሉ። በነሱም ላይ ባጨለመ ጊዜ ይቆማሉ። አላህም በሻ ፍሮ መስሚያቸውንና ማያዎቻቸውን በወሰደ ነበር፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።
 2|21|እናንተ ሰዎች ሆይ! የፈጠራችሁን እነዚያንም ከናንተ በፊት የነበሩትን (የፈጠረውን) ጌታችሁን ተገዙ፤ (ቅጣትን) ልትጠነቀቁ ይከጀላልና።
 2|22|(እርሱ) ያ ለናንተ ምድርን ምንጣፍ ሰማይንም ጣራ ያደረገ ነው፤ ከሰማይም (ከደመና) ውሃን ያወረደ በርሱም ከፍሬዎች ለናንተ ሲሳይን ያወጣ ነው። እናንተም (ፈጣሪነቱን) የምታውቁ ስትሆኑ ለአላህ ባላንጣዎችን አታድርጉ።
 2|23|በባሪያችንም ላይ ካወረደነው በመጠራጠር ውስጥ ብትሆኑ ከብጢው እንዲትን ምዕራፍ አምጡ። እውነተኞችም እንደሆናችሁ ከአላህ ሌላ መስከረዎቻችሁን ጥሩ።
 2|24|(ይህንን) ባትሠሩ ፈጽሞም አትሠሩትምና ያችን መቀጣጠያዎ ሰዎችና ድንጋዮች የሆነችውን እሳት ተጠበቁ፤ ለከሐዲዎች ተደግባለች።
 2|25|እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችንም የሠሩትን እነርሱ ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው ገነቶች ያሏቸው መሆኑን አብስረው። ከርሷ ከፍሬ (ዓይነት) ሲሳይን በተመገቡ ቁጥር (ፍሬዎችዋ ስለሚመሰሰሉ) «ይህ ያ ከእሁን በፊት የተገመብነው ነው» ይላሉ። እርሱንም ተመሳሳይ ሽኖ ተሰጡት። እነሱም በውስጧ ንጹህ የተደረጉ ሚስቶች አሏቸው። እነሱም በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።
 2|26|አላህ ማንኛውንም ነገር ትንኝንም ሆነ (በትንሽነት ወይም በትልቅነት) ከበላይዋ የሆነንም ምሳሌ ለማድረግ አያፍርም። እነዚያ ያመኑትማ፤ እርሱ (ምሳሌው) ከጌታቸው (የተገኘ) እውነት መሆኑን ያውቃሉ። እነዚያም የካዱትማ «አላህ በዚህ ምንን ምሳሌ ሻ» ይላሉ። በርሱ (በምሳሌው) ብዙዎችን ያሳስታል በርሱም ብዙዎችን ያቀናል። በርሱም አመፀኞችን እንጅ ሌላን አያሳስትም።
 2|27|እነዚያ የአላህን ቃል ኪዳን ከእጠበቀባቸው በኋላ የሚያፈርሱ እንዲቀጠልም በርሱ ያዘዘውን ነገር የሚቆርጡ በምድርም ላይ የሚያበላሹ እነዚያ እነርሱ ከሳሪዎቹ ናቸው።
 2|28|መታን የነበራችሁ ስትሆኑ ሕያው ያደረጋችሁ ከዚያም የሚገድላችሁ ከዚያም ሕያው የሚያደርጋችሁ ሲሆኑ ከዚያም ወደርሱ የምትመለሱ ስትሆኑ በአላህ እንዴት ትከዳላችሁ!
 2|29|እርሱ ያ በምድር ያለውን ሁሉ ለእናንተ የፈጠረ ነው። ከዚያም ወደ ሰማይ እሰበ፤ ሰባት ሰማይትም አደረጋቸው። እርሱም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።
 2|30|(መሐመድ ሆይ) ጌታህ ለመላእክት፡- «እኔ በምድር ላይ ምትክን እድራጊ ነኝ፤» ባለ ጊዜ (የሆነውን አስታውስ፤ እነርሱም) «እኛ ከማመስገን ጋር የምናጠራህ ላንተም የምንቀድስ ስንሆን በርሷ ውስጥ የሚያጠፋንና ደሞችንም የሚያፈስን ታደርጋለህ?» አሉ። (አላህ) «እኔ የማታውቁትን ነገር አውቃለሁ» አላቸው።
 2|31|እደምንም ስሞችን ሁሏንም አስተማረው። ከዚያም በመላእክት ላይ (ተጠሪዎቹን) አቀረባቸው። «እውነተኞችም

እንደገናችሁ የነዚህን (ተጠሪዎች) ስሞች ንገሩኝ» አላቸው።

2|32|«ጥራት ይገባህ፤ ከአስተማርከን ነገር በስተቀር ለኛ ዕውቀት የለንም። እንተ ዐዋቂው ጥበበኛው እንተ ብቻ ነህና» (አሉ)።

2|33|:-«አደም ሆይ ስሞቻቸውን ንገራቸው» አለው። ስሞቻቸውን በነገራቸውም ጊዜ «እኔ የሰማያትንና የምድርን ሩቅ ምስጢር ዐውቃለሁ፤ የምትገልጹትንና ያንንም ትደብቁት የነበራችሁትን ዐውቃለሁ አላልኳችሁምን?» አላቸው።

2|34|ለመላእክትም «ለአደም ስገዳ» ባልን ጊዜ (አስታውሱ) ። ሁሉም ወዲያውኑ ሰገዱ፤ ኢብሊስ (ዲያብሎስ) ብቻ ሲቀር እምቢ አለ፤ ኮራም ከከሩዲዎቹም ሆነ።

2|35|«አደም ሆይ! እንተ ከነሚስትህ በገነት ተቀመጥ፤ ከርሷም በፈለጋችሁት ስፍራ በሰፊው ተመገቡ፤ ግን ይህችን ዛፍ አትቅረቡ፤ ከበደለኞች ትኾናላችሁና» አልንም።

2|36|ከርሷም ሰይጣን አዳለጣቸው በውስጡም ከነበሩበት (ድሎት) አወጣቸው። «ከፈላችሁም ለከፈሉ ጠላት ሲኾን ውረዱ፤ ለናንተም በምድር ላይ እስከ ጊዜ (ሞታችሁ) ድረስ መርጊያና መጣቀሚያ አላችሁ» አልናቸው።

2|37|አደምም ከጌታው ቃላትን ተቀበለ። በርሱ ላይም (ጌታው ጸጸትን በመቀበል) ተመለሰለት፤ እነሆ እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

2|38|«ሁላችሁም ኾናችሁ ከርሷ ውረዱ። ከኔም የኾነ መመሪያ ቢመጣላችሁ ወዲያውኑ መመሪያዬን የተከተለ ሰው በነሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም» አልናቸው።

2|39|እነዚያም (በመልክተኞቻችን) የካዱ በእንቀጻጽቻችንም ያስተባበሉ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው። እነርሱ በውስጣ ዘውታሪዎች ናቸው።

2|40|የእስራኤል ልጆች ሆይ! ያችን በናንተ ላይ የለገስኳትን ጸጋዬን አስታውሱ። በቃል ኪዳኔም ሙሉ፤ በቃል ኪዳናችሁ እሞላለሁና፤ እኔንም ብቻ ፍሩ።

2|41|ከናንተ ጋር ያለውን (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥ ሆኖ ባወረድኩትም (ቁርኣን) እመኑ። በርሱም የመጀመሪያ ከሐዲ አትሁኑ። በእንቀጻጽቹም ጥቂትን ዋጋ አትለውጡ። እኔንም ብቻ ተጠንቀቁ።

2|42|እውነቱንም በውሸት አትቀላቅሉ። እናንተም የምታውቁ ስትሆኑ እውነትን አትደብቁ።

2|43|ሶላትንም ደንቡን ጡበቃችሁ ስገዱ። ዘካንም (ግዴታ ምጽዋትን) ስጡ። (ለጌታችሁ) ከእግንባሾች ጋርም አጎንብሱ።

2|44|እናንተ መጽሐፉን የምታነቡ ሆናችሁ ሰዎችን በበጎ ሥራ ታዛላችሁን? ነፍሶቻችሁንም ትረሳላችሁን? (የሥራችሁን መጥፎነት) አታውቁምን?

2|45|በመታገስና በሶላትም ተረዱ። እርሷም (ሶላት) በፈረዎች ላይ እንጅ በሌላው ላይ በእርግጥ ከባድ ናት።

2|46|እነዚያ እነርሱ ጌታቸውን የሚገናኙ እነሱም ወደእርሱ ተመለሾች መኾናቸውን የሚያረጋግጡ በኾኑት (ላይ እንጅ ከባድ ናት)።

2|47|የእስራኤል ልጆች ሆይ! ያችን በናንተ ላይ የለገስኳትን ጸጋዬንና እኔም በዓለማት ላይ ያበለጥኳችሁ (አባቶቻችሁን በጊዜያቸው ከነበሩት ዓለማት ያበለጥኩባቸው) መኾኔን አስታውሱ።

2|48|(ማንኛው) ነፍስም ከ(ሌላው) ነፍስ ምንንም የማትመነጻበትን፤ ከርሷም ምልጃን የማይቀበሉባትን፤ ከርሷም ቢዛ የማይያዝበትን፤ እነርሱም የማይረዱበትን ቀን ተጠንቀቁ።

2|49|ከፈርዖንም ቢተሰባች (ከጎሰቹና ከሰራዊቱ) ብርቱን ቅጣት የሚያቀምሱዋችሁ ወንዶች ልጆቻችሁን የሚያርዱ ሴቶቻችሁንም የሚተው ሲኾኑ ባዳንናችሁ ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)። በዚህችሁም ከጌታችሁ ታላቅ ፈተና አለበት።

2|50|በናንተም ምክንያት ባሕሩን በከፈልን ጊዜ (አስታውሱ)። ወዲያውም አዳንናችሁ። የፈርዖንንም ቢተሰባች እናንተ የምትመለከቱ ኾናችሁ አስጠምናቸው።

2|51|ሙሳንም እርባን ሌሊት በቀጠርነው ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)። ከዚያም ከርሱ (መኼድ) በኋላ እናንተ በዳዮች ስትኾኑ ወደፊትን (እምላክ አድርጋችሁ) ያዛችሁ።

2|52|ከዚያም ከዚህ በኋላ እናንተ ታመሰግኑ ዘንድ ከናንተ ምሕረት አደረግን።

2|53|ሙሳንም መጽሐፍንና (እውነትና ውሸትን) መለያንም ትመሩ ዘንድ በሰጠነው ጊዜ (አስታውሱ)።

2|54|ሙሳም ለሕዝቦቹ፡- «ሕዝቦቼ ሆይ! እናንተ ወደፊትን (እምላክ አድርጋችሁ) በመያዛችሁ ነፍሶቻችሁን በደላችሁ። ወደ ፈጣሪያችሁም ተመለሱ፤ ነፍሶቻችሁንም ግደሉ፤ ይሃችሁ በፈጣሪያችሁ ዘንድ ለናንተ በላጭ ነው» ባለ ጊዜ (አስታውሱ)። በእናንተም ላይ ጸጸትን በመቀበል ተመለሰላችሁ። እነሆ እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

2|55|«ሙሳ ሆይ! አላህን በግልጽ እስከምናይ ድረስ ለንተ በፍጹም እናምናልህም» በላችሁም ጊዜ (አስታውሱ)። እናንተም እየተመለከታችሁ መበረቅ ያዘቻችሁ።

2|56|ከዚያም ታመሰግኑ ዘንድ ከሞታችሁ በኋላ አስነሳናችሁ።

2|57|በናንተም ላይ ደመናን አጠለልን። በናንተም ላይ (እንደ ነጭ ማር ያለ) መንፍን እና ድርጭትን አወረድን። ከሰጠናችሁም ጣፋጮች «ብሉ (አልን)።» አልበደሉንምም ግን ነፍሶቻቸውን ይበድሉ ነበር።

2|58|«ይህችንም ከተማ ግቡ። ከርሷም በሻችሁት ስፍራ ሰፊን (ምግብ) ተመገቡ። በሩንም ያጎነበሳችሁ ኾናችሁ ግቡ፤ (ጥያቄያችን የኃጢአታችን መርገፍ ነው) በሉም። ኃጢአቶቻችሁን ለናንተ እንምራለንና። በጎ ሠሪዎችንም (ምንዳን) እንጨምርላቸዋለን» ባልን ጊዜ (አስታውሱ)።

2|59|እነዚያም የበደሉት ሰዎች ከዚያ ለነሱ ከተባሉት ሌላ ቃልን ለወጡ። በነዚያም በበደሉት ላይ ያመጹ በመሆናቸው ምክንያት መቅሠፍትን አወረድንባቸው።

2|60|ሙሳም ለሕዝቦቹ መጠጥን በፈለገ ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)። «ድንጋዩንም በበትርህ ምታ» አልነው። (መታውም) ከርሱም ዐሥራሁለት ምንጮች ፈለቁ። ሰዎቹ ሁሉ መጠጫቸውን በእርግጥ ዐወቁ። «ከአላህ ሲሳይ ብሉ፤ ጠጡም፤ አመጠኞችም ኾናችሁ በምድር ላይ አታበላሹ» (አልናቸው)።

2|61|ሙሳ ሆይ፡- «በአንድ (ዓይነት) ምግብ ላይ በፍጹም እንታገሥም፤ ስለዚህ ጌታህን ከዚያ ምድር ከምታበቅለው ሁሉ ከቅጠላቅጠል ከዳባዎም ከስንዴዎም ከምስርዎም ከሽንኩርቷም ለኛ ያወጣ ዘንድ ለኛ ለምንልን» ባላችሁም ጊዜ (የኾነውን አስታውሱ)። «ያንን እርሱ ዝቅተኛ የኾነውን በዚያ እርሱ በላጭ በኾነው ነገር ለውጥን ትፈልጋላችሁን? ወደ ከተማ ውረዱ፤ ለናንተም የጠየቃችሁት ነገር አላችሁ» አላቸው። በነርሱም ላይ ውርደትና ድኽነት ተመታባቸው። ከአላህም በኾነ ቁጣ ተመለሱ። ይህ እነርሱ በአላህ ታምራቶች ይክዱና ነቢያትንም ያለ ሕግ ይገድሉ ስለነበሩ ነው። ይህ በማመጻቸውና ወሰን የሚያልፉ በመኾናቸው ነው።

2|62|እነዚያ ያመኑ እነዚያም ይሁዳውያን የኾኑ፤ ከርስቲያኖችም፤ ሳቢያኖችም (ከእነርሱ) በአላህና በመጨረሻው ቀን

ያመነ መልካምንም ሥራ የሠራ ለነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው። በነርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም።

2|63|ከበላያችሁም የጡርን ተራራ ያነሳን ገንን የጠበቀ ቃልኪዳናችሁን በያዝን ጊዜ (የገንዘብን እስታውሱ)። «ያንን የሰጠናችሁን በገደል ያዙ፤ በወሰጡ ያለውንም ነገር (ከእሳት) ትጠበቁ ዘንድ እስታውሱ» (አልን)።

2|64|ከዚያም ከዚህ በኋላ (ኪዳኑን) ተዋችሁ። በናንተም ላይ የአላህ ችሮታና አዝነቱ ባልነበረ ኖሮ በእርግጥ ከጠፊዎቹ በሽናችሁ ነበር።

2|65|እነዚያንም ከእናንተ ውስጥ በቅዳሜ ቀን (ዐሃን በማጥመድ) ወሰን ያለፉትንና ለነሱ «ወራዳዎች ስትሹ ዝንጆሮዎች ጹኑ» ያልናቸውን በእርግጥ ዐወቃችሁ።

2|66|(ቅጣቲቱንም) ለእነዚያ በስተፊትዋ ለነበሩትና ለእነዚያም ከበኋላዋ ላሉት (ሕዝቦች) መቀጣጫ ለፈራህያንም መገሰጫ እደረግናት።

2|67|መሳም ለሕዝቦቹ፡- «አላህ ላምን እንድታርዱ ያዛችኋል» ባለ ጊዜ (እስታውሱ)።«መሳለቂያ አድርገህ ትይዘናለህን?» አሉት። «ከተሳላቂዎች ከመሆኑ በአላህ እጠበቃለሁ» አላቸው።

2|68|«ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤ እርሷ ምን እንደሆነች (ዕድሜዋን) ያብራራልን» አሉ። «እርሱ እርሷ ያላረጁች ጥጃም ያልሆነች በዚህ መካከል ልከኛ የሆነች ጌደር ናት ይላችኋል፤ የታዘዛችሁትንም ሥሩ» አላቸው።

2|69|«ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤ መልኳ ምን እንደሆነ ለኛ ይግለጽልን» አሉ። «እርሱ እርሷ መልኳ ደማቅ ተመልካችችን የምታስደስት ዳለቻ ላም ናት ይላችኋል» አላቸው።

2|70|«ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤ እርሷ ምን እንደሆነች ይግለጽልን፤ ከብቶች በኛ ላይ ተመሳሰሉብን። እኛም አላህ የሻ እንደሆነ በእርግጥ ተመረጃች ነን» አሉ።

2|71|«እርሱ እርሷ ያልተገራች ምድርን (በማረስ) የማታስነሳ እርሻንም የማታጠጣ (ከነውር) የተጠበቀች ልዩ ምልክት የሌለባት ናት ይላችኋል» አላቸው። «አሁን በትክክል መጣህ» አሉ፤ ሊሠሩ ያልተቃረቡም ሲሆኑ አረዷት ።

2|72|ነፍሱንም በገደላችሁና በርሷም (ገዳይ) በተከራከራችሁ ጊዜ (እስታውሱ)። አላህም ትደብቁት የነበራችሁትን ሁሉ ገላጭ ነው።

2|73|«(በድኑን) በከፊሏም ምቱት» አልን፤ እንደዚሁ አላህ መታንን ያስነሳል፤ ታውቁም ዘንድ ታምራቶችን ያሳያችኋል።

2|74|ከዚያም ከዚህ በኋላ ልቦቻችሁ ደረቁ፤ እርሷም እንደ ድንጋዮች ወይም በድርቅና ይበልጥ የበረታች ናት።

ከድንጋዮችም ከርሱ ጂረቶች የሚፈሱለት አልለ። ከነርሱም በእርግጥ የሚሰነጠቅና ከርሱ ውሃ (ምንጭ) የሚወጣው አልለ። ከነርሱም አላህን ከመፍራት የተነሳ ወደ ታች የሚወርድ አልለ። አላህም ከምትሠሩት ነገር ዘንጊ አይደለም።

2|75|(እይሁዶች) ከነሱ የሆኑ ጭፍሮች የአላህን ቃል የሚሰሙና ከዚያም ከተረዱት በኋላ እነርሱ እያወቁ የሚለውጡት ሲሆኑ ለናንተ ማመናቸውን ትከጅላላችሁን?

2|76|እነዚያንም ያመኑትን ባገኙ ጊዜ «እምነናል» ይላሉ። ከፊላቸውም ወደ ከፊሉ ባገለለ «ጊዜ አላህ በናንተ ላይ በገለጸላቸሁ ነገር እጌታችሁ ዘንድ በርሱ እንዲከራከሩዎችሁ ትነግሩዎቸዋላችሁን? አታውቁምን?» ይላሉ።

2|77|አላህ የሚደብቁትንና የሚገልጹትን የሚያውቅ መሆኑን እያውቁምን?

2|78|ከነሱም መጽሐፉን የማያውቁ መሃይማኖት አሉ። ግን ከንቱ ምኞቶችን (ይመኛሉ)፤ እነርሱም የሚጠራጠሩ እንጂ ሌላ አይደሉም።

2|79|ለእነዚያም መጽሐፉን በእጆቻቸው ለሚጽፉና ከዚያም በርሱ ጥቂትን ዋጋ ሊገዙበት «ይህ ከአላህ ዘንድ ነው» ለሚሉ ወዮላቸው። ለእነርሱም ከዚያ እጆቻቸው ከጻፉት ወዮላቸው። ለእነሱም ከዚያ ከሚያፈሩት (ኃጢአት) ወዮላቸው።

2|80|«እሳትም የተቆጠሩን ቀኖች እንጂ እትነካንም» አሉ። «አላህ ዘንድ ቃል ኪዳን ይዛችኋልን? (ይህ ከሆነ) አላህም ኪዳኑን አያፈርስም፤ በእውነቱ በአላህ ላይ የማታውቁትን ትናገራላችሁ» በላቸው።

2|81|አይደለም (ትነካችኋለች)፤ መጥፎን (ከሕደትን) የሠራ በርሱም ኃጢአቱ የከበበችው ሰው እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው። እነርሱ በውስጧ ዘውታረዎች ናቸው።

2|82|እነዚያም ያመኑት በሃ ሥራዎችንም የሠሩት እነዚያ የገነት ጓዶች ናቸው። እነርሱ በውስጧ ዘላለም ዘውታረዎች ናቸው።

2|83|የእስራኤል ልጆችንም ጥብቅ ኪዳን አላህን እንጂ ሌላን አታምልኩ፤ በወላጆችም በሳን ሥራ (አድርጉ)፤ በዝምድና ባለቤቶችም፤ በየቲሞችም (አባት የሌላቸው ልጆች) በምስኪኖችም (በሃ ዋሉ)፤ ለሰዎችም መልካምን ተናገሩ፤ ሰላትንም ደንበሱን ጠብቃችሁ ስገዳ፤ ዘካንም ስጡ በማለት በያዝንባቸው ጊዜ (እስታውሱ)። ከዚያም ከናንተ ጥቂቶች ሲቀሩ ሸሻችሁ እናንተም (ኪዳንን) የምትተዉ ናችሁ።

2|84|ደምቻችሁን አታፍስሱ ነፍሶቻችሁንም (ከፊላችሁን) ከአገሮቻችሁ አታውጡ የምንል ስንሹን የጠበቀ ቃል ኪዳናችሁን በያዝንባችሁ ጊዜ (እስታውሱ)። ከዚያም (በኪዳኑ) አረጋገጣችሁ፤ እናንተም ትመስክራላችሁ።

2|85|ከዚያም እናንተ እነዚያ ነፍሶቻችሁን የምትገድሉ ከናንተም የሆኑ ጭፍሮችን በኃጢአትና በመበደል በነርሱ ላይ የምትረዱ ስትሹ ከአገሮቻቸው የምታውጡ ምርኮኞችም ሆነው ቢመጡዎችሁ የምትበገዩ ናችሁ። እርሱ (ነገሩ) እነርሱን ማውጣት በእናንተ ላይ የተከለከለ ነው። በመጽሐፉ ከፊል ታምናላችሁን? በከፊሉም ትክዳላችሁን? ከእናንተም ይህንን የሚሠራ ሰው ቅጣት በቅርቡ ሕይወት ውርደት እንጂ ሌላ አይደለም። በትንሃኢ ቀንም ወደ ብርቱ ቅጣት ይመለሳሉ። አላህም ከምትሠሩት ሥራ ሁሉ ዘንጊ አይደለም።

2|86|እነዚህ እነዚያ ቅርቡን ሕይወት በመጨረሻይቱ አገር የገዙ ናቸው። ከነሱም ቅጣቱ አይቀልላቸውም፤ እነሱም አይርረዱም።

2|87|መሳም መጽሐፉን በእርግጥ ሰጠነው። ከበኋላውም መልክትኞችን እስከታተልን። የመርየምን ልጅ ዒሳንም ግልጽ ታምራቶችን ሰጠነው። በቅዱሱ መንፈስም አበረታነው። ነፍሶቻችሁ በማትወደው ነገር መልክተኛ በመጣላችሁ ቁጥር (ከመከተል) ትከራላችሁን? ከፊሉን እስተባበላችሁ፤ ከፊሉንም ትገድላላችሁ።

2|88|«ልቦቻችንም ሸፍኖች ናቸው» አሉ፤ አይደለም አላህ በከሕይወታቸው ምክንያት ረገማቸው ጥቂትንም ብቻ ያምናሉ።

2|89|ከነሱም ጋር ያለውን (መጽሐፍ) አረጋጋጭ የሆነ መጽሐፍ ከአላህ ዘንድ በመጣላቸው ጊዜ (ከመምጣቱ) በፊት በእነዚያ በካዱት ላይ ይረዱበት የነበሩ ሲሆኑ ያወቁት ነገር በመጣላቸው ጊዜ በርሱ ካዱ። የአላህም ርገማን በከሐዲዎች ላይ ይሹን።

2|90|ነፍሶቻቸውን በርሱ የሸጡበት ነገር ከፋ! (እርሱም) አላህ ከባሮቹ በሚሻው ሰው ላይ ከችሮታው (ራእይን) ማውረዱን በመመቅኘት አላህ ባወረደው ነገር መካዳቸው ነው። በቁጣ ላይም ቁጣ (የተረጋገጠባቸው ሲሆኑ) ተመለሱ። ለከሐዲዎችም እዋራጅ ቅጣት አላቸው።

2|91|አላህም ባወረደው (ሁሉ) ለእነርሱ «እመኑ» በተባሉ ጊዜ «በኛ ላይ በተወረደው (መጽሐፍ ብቻ) እናምናለን» ይላሉ። ከርሱ ኋላ ባለው (ቁርአን) እርሱ ከነሱ ጋር ላለው (መጽሐፍ) አረጋጋጭ እውተኛ ሲኾን ይከዳሉ። «እማኞች ከኾናችሁ ከአሁን በፊት የአላህን ነቢያት ለምን ገደላችሁ?» በላቸው።

2|92|ሙሳም በታምራቶች በእርግጥ መጣላችሁ። ከዚያም ከበኋላው እናንተ በዳዮች ስትኾኑ ወይፈንን (እምላክ አድርጋችሁ) ያዛችሁ።

2|93|የጦርንም ጋራ ከበላያችሁ ያነሳን ስንኾን (በኦሪት ሕግ እንድትሠሩ) ኪዳናችሁን በያዝን ጊዜ (እስታውሱ)። «የሰጠናችሁን በጎይል ያዙ፤ ስሙም፤» (አልን)።«ሰማን እመጽንም» አሉ። የወይፈኑንም ውዴታ በክሕደታቸው ምክንያት በልቦቻቸው ውስጥ ተጠጡ። «እማኞች እንደኾናችሁ እምነታችሁ በርሱ የሚያዛችሁ ነገር ከፋ!» በላቸው።

2|94|«የመጨረሻይቱ አገር (ገነት) አላህ ዘንድ ከሰው ሁሉ ሌላ የተለየች ስትኾን ለእናንተ ብቻ እንደኾነች እውነተኛች ከኾናችሁ ሞትን ተመኙ» በላቸው።

2|95|እጆቻቸውም ባሳለፉት (በሠሩት) ምክንያት ምን ጊዜም ፈጽሞ አይመኙትም፤ አላህም በዳዮችን ዐዋቂ ነው።

2|96|ከሰዎችም ሁሉ ከእነዚያም (ጣዖትን) ከእጋሩት ይበልጥ በሕይወት ላይ የሚጓጉ ኾነው በእርግጥ ታገኛቸዋለሁ። እንዳቸው ሺሕ ዓመት ዕድሜ ቢሰጥ ይወዳል። እርሱም ዕድሜ መሰጠቱ ከቅጣት የሚያርቀው አይደለም። አላህም የሚሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

2|97|ለጂብሪል (ለጉበርኤል) ጠላት የኾነ ሰው (በቁጭት ይሙት) በላቸው። እርሱ (ቁርአኑን) ከበፊቱ ለነበሩት (መጻሕፍት) አረጋጋጭ ለምእመናን መሪና ብስራት ሲኾን በአላህ ፈቃድ በልብህ ላይ እውርዶታል።

2|98|ለአላህና ለመላእክቱ ለመልክተኞቹም ለጂብሪልም ለሚካኤልም (ሚካኤል) ጠላት የኾነ ሰው አላህ ለ(እነዚህ) ከሐዲዎች ጠላት ነው።

2|99|ወዳንተም ግልጽ የኾኑትን እንቀጽች በእርግጥ እውርደናል። በርሷም እመጽኞች እንጂ ሌላው አይከድም፤

2|100|ቃል ኪዳንንም ቃል በገቡ ቁጥር ከእነርሱ ከፊሉ ይጥለዋልን? (ያፈርሰዋልን?)፤ ይልቁንም አብዛኞቻቸው እያምኑም።

2|101|እነርሱ ጋርም ላለው (መጽሐፍ) አረጋጋጭ የኾነ መልክተኛ ከአላህ ዘንድ በመጣላቸው ጊዜ ከነዚያ መጽሐፍን ከተሰጡት ከፊሉ እነርሱ እንደሚያውቁ ኾነው የአላህን መጽሐፍ ከጀርባዎቻቸው ኋላ ጣሉ።

2|102|ሰዊጣናትም በሰለዩማን (ሰሎሞን) ዘመነ መንግስት የሚያነሱትን (ደግሞት) ተከተሉ። ሰለዩማንም አልከደም፤ (ደግሞተኛ አልነበረም)፤ ግን ሰዊጣናት ሰዎችን ደግሞትን የሚያስተምሩ ሲኾኑ ካዱ። ያንንም በባቢል በሁለቱ መላእክት በሃሩትና ማሩት ላይ የተወረደውን ነገር (ያስተምሩዋቸዋል)። «እኛ መፈተኛ ነንና አትከድ» እስከሚሉም ድረስ እንድንም አያስተምሩም። ከእነሱም በሰውየውና በሚስቱ መካከል በርሱ የሚለዩበትን ነገር ይማራሉ። እነርሱም በአላህ ፈቃድ ካልኾነ በርሱ እንድንም ጎጂዎች አይደሉም። የሚጎዳቸውንና የማይጠቅማቸውንም ይማራሉ። የገዛውም ሰው ለርሱ በመጨረሻይቱ አገር ምንም እድል የሌለው መኾኑን በእርግጥ ዐወቁ። ነፍሶቻቸውንም በርሱ የሸጡበት ዋጋ ከፋ! የሚያውቁ በኾኑ ኖሮ (ባልሠሩት ነበር)።

2|103|እነርሱም (አይሁዶች) ባመኑና በተጠነቀቁ ኖሮ (በተመነዱ ነበር)። የሚያውቁ ቢኾኑ ከአላህ ዘንድ የኾነው ምንዳ (ነፍሶቻቸውን ከሚሸጡበት) በላጭ ነው።

2|104|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! (ለነቢዩ) ራዲና አትበሉ። ተመለከትን በሉም። ስሙም፤ ለከሐዲዎችም እሳማሚ ቅጣት አላቸው።

2|105|እነዚያ ከመጽሐፉ ባለቤቶችና ከእጋሪዎቹም የካዱት በናንተ ላይ ከጌታችሁ የኾነ መልክም ነገር መወረዱን አይወዱም። አላህም በችሮታው (በነቢይነት) የሚሻውን ይመርጣል። አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

2|106|ከእንቀጽ ብንለውጥ ወይም እርሷን ብንስረሳህ ከርሷ የሚበልጥን ወይም ብጤዋን እናመጣለን፤ አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ከሃሊ (ቻይ) መኾኑን አታውቅምን?

2|107|አላህ የሰማያትና የምድር ንግሥና ለርሱ ብቻ መኾኑን አታውቅምን? ለእናንተም ከአላህ ሌላ ዘመድና ረዳት ምንም የላችሁም።

2|108|በእውነቱ ከአሁን በፊት ሙሳ እንደተጠየቀ ብጤ መልክተኞችሁን ልትጠይቁ ትፈልጋላችሁን? በእምነትም ክህደትን የሚለውጥ ሰው ትክክለኛውን መንገድ በእርግጥ ተሳሳታ።

2|109|ከመጽሐፉ ባለቤቶች ብዙዎች እውነቱ ከተገለጸላቸው በኋላ ከነፍሶቻቸው በኾነው ምቀኝነት ከእምነታችሁ በኋላ ከሐዲዎች አድርገው ሊመልሱዋችሁ ተመኙ። አላህም ትዕዛዙን እስከሚያመጣ ድረስ ይቅርታ አድርጉ፤ አለፏቸውም። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ከሃሊ ነው።

2|110|ሶላትንም እስተካክላችሁ ስገዱ። ዘካንም ስጡ። ለነፍሶቻችሁም ከበጎ ሥራ የምታስቀድሙትን አላህ ዘንድ ታገኙታላችሁ። አላህ የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

2|111|«ገነትንም አይሁድን ወይም ክርስቲያኖችን የኾነ ሰው እንጂ ሌላ አይገባትም» አሉ። ይህቺ (ከንቱ) ምኞታቸው ናት። «እውነተኛች እንደኾናችሁ እስረኞችሁን እምጡ» በላቸው።

2|112|አይደለም (ሌላውም ይገባታል) እርሱ በጎ ሠሪ ኾኖ ፊቱን ለአላህ የሰጠ ሰው ለርሱ በጌታው ዘንድ ምንዳው አለው። በነሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም።

2|113|እነርሱ መጽሐፉን የሚያነሱ ሲኾኑ አይሁዶች፡- ክርስቲያኖች በምንም ላይ አይደሉም አሉ። ክርስቲያኖችም፡- አይሁዶች በምንም ላይ አይደሉም አሉ። እንደዚሁ እነዚያ የማያውቁት (እጋሪዎች) የንግግራቸውን ብጤ አሉ። አላህም በዚያ በርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር በትንሣኤ ቀን በመካከላቸው ይፈርዳል።

2|114|የአላህንም መስጊዶች በውስጣቸው ስሙ እንዳይወሳ ከከለከለና እርሷንም በማበላሸት ከሮጠ ሰው ይበልጥ በዳይ ማነው? እነዚያ ፈሪዎች ኾነው እንጂ ለእነርሱ በቅርቢቱ ዓለም ውርደት አላቸው። ለእነርሱም በመጨረሻይቱ አገር ታላቅ ቅጣት አላቸው።

2|115|ምሥራቁም ምዕራቡም የአላህ ነው (ፊቶቻችሁን) ወደ የትም ብታዞሩ የአላህ ፊት እዚያ ነው። አላህ ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

2|116|አላህም ልጅ አለው አሉ። (ከሚሉት) ጥራት ተገባው። አይደለም በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ነው። ሁሉም ለርሱ ታዛዦች ናቸው።

2|117|ሰማያትንና ምድርን ያለብጤ ፈጣሪ ነው፤ ነገርንም (ማስገኘት) በሻ ጊዜ ለርሱ የሚለው፡- «ኹን ነው፤» ወዲያውም ይኾናል።

2|118|እነዚያም የማያውቁት (እንተ መልክተኛ ስለመኾንህ) አላህ እያናግረንም ኖሮአልን? ወይም (ለእውነተኛነትህ)

ታምር አትመጣልንም ኖሮአልን? አሉ። እንደዚሁ እነዚያ ከነሱ በፊት የነበሩት እንደ ንግግራቸው ብጤ ብለዋል። ልቦቻቸው (በክሕደት) ተመሳሰሉ። ለሚያረጋግጡ ሕዝቦች አንቀጾችን በእርግጥ አብረርተናል።

2|119|እኛ አብሳሪና አስፈራሪ ጥንብ በውነት ላክንህ። ከእሳትም ጓዶች አትጠየቅም።

2|120|እይሁዶችና ክርስቲያኖችም ሃይማኖታቸውን እስከምትከተል ድረስ ካንተ ፈጽሞ አይወዱም። «የአላህ መምራት (ትክክለኛው) መምራት እርሱ ብቻ ነው» በላቸው። ከዚያም እውቀቱ ከመጣልህ በኋላ ዝንባሌያቸውን ብትከተል ለአንተ ከአላህ (የሚከለክልህ) ዘመድና ረዳት ምንም የለህም።

2|121|እነዚያ መጽሐፉን የሰጠናቸው ተገቢ ንባቡን ያነቡታል። እነዚያ በርሱ ያምናሉ፤ በርሱም የሚከዱ እነዚያ እነርሱ ከሳሪዎቹ ናቸው።

2|122|የእስራኤል ልጆች ሆይ! ያችን በናንተ ላይ የለገስኳትን ጸጋዬንና እኔም በዓለማት ላይ ያበለጥኳችሁ መኾኔን እስታውሱ።

2|123|(አማኝ) ነፍስም ከ(ከጥዲ) ነፍስ ምንንም የማትጠቅምበትን፣ ከርሷም ቢዛ የማይወስድበትን፣ ምልጃም ለርሷ የማትጠቅምበትን፣ እነርሱም የማይረዱበትን ቀን ተጠንቀቁ።

2|124|ኢብራሂምንም ጌታው በቃላት (በሕግጋት) በፈተነውና በፈጸማቸው ጊዜ (እስታውስ)፤ «እኔ ለሰዎች መሪ እድራጌህ ነኝ» አለው። «ከዘሮቹም (እድርግ)» አለ። ቃል ኪዳኔ በዳዮቹን አያገኝም አለው።

2|125|ቤቱንም ለሰዎች መመለሻና ጸጥተኛ ባደረገን ጊዜ (እስታውስ)። ከኢብራሂምም መቆሚያ መስገጃን አድርገ። ወደ ኢብራሂምና ወደ ኢስማኢልም ቤቱን ለዘዋሪዎቹና ለተቀማጮቹም ለእግንባሾች ሰጋጆቹም አጥሩ ስንል ቃል ኪዳን ያዝን።

2|126|ኢብራሂም ባለ ጊዜ (እስታውስ)። ጌታዬ ሆይ! ይህንን ጸጥተኛ አገር አድርግ። ቤተሰቦቼንም ከነሱ በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመነውን ሰው ከፍሬዎች ስጠው። (አላህም) የካደውንም ሰው፤ (ለሰጠዋለሁ)። ጥቂትም እጠቅመዋለሁ፤ ከዚያም ወደ እሳት ቅጣት እስጠጋዋለሁ፤ ምን ትከፋም መመለሻ! (አለ)።

2|127|ኢብራሂምና ኢስማኢልም «ጌታችን ሆይ! ከእኛ ተቀበል። አንተ ሰሚውና ዐዋቂው አንተ ነህና» የሚሉ ሲኾኑ ከቤቱ መሠረቶቹን ከፍ ባደረጉ ጊዜ (እስታውስ)።

2|128|«ጌታችን ሆይ! ላንተ ታዛዦችም አድርገን። ከዘሮቻችንም ላንተ ታዛዦች ሕዝቦችን (አድርግ)። ሕግጋታችንንም አሳየን፤ (አሳውቀን)። በኛም ላይ ተመለስን፤ እንተ ጸጸትን ተቀባዩ ሩጎሩጎ አንተ ብቻ ነህና።»

2|129|«ጌታችን ሆይ! በውስጣቸውም ከነሱው የኾነን መልክተኛ በነርሱ ላይ አንቀጾችህን የሚያነብላቸውን መጽሐፍንና ጥበብንም የሚያስተምራቸውን (ከክህደት) የሚያጠራቸውንም ላክ፤ አንተ እሸናፊው ጥበበኛው አንተ ብቻ ነህና» (የሚሉም ሲኾኑ)።

2|130|ከኢብራሂምም ሕግጋት ነፍሱን ያቁለ ሰው ካልኾነ በስተቀር የሚያፈገፍግ ማነው? (የለም)፤ በቅርቢቱም ዓለም በእርግጥ መረጥነው። በመጨረሻይቱም ዓለም እርሱ ከመልካሞቹ ነው።

2|131|ጌታው ለርሱ ታዘዝ ባለው ጊዜ (መረጠው)። ለዓለማት ጌታ ታዘዝኩ አለ።

2|132|በርሷም (በሕግጋቱ) ኢብራሂም ልጆቹን እዘዘ። ያዕቁብም (እንደዚሁ ልጆቹን እዘዘ)። «ልጆቹ ሆይ! አላህ ለናንተ ሃይማኖትን መረጠ፤ ስለዚህ ለናንተ መሰለሞች ኾናችሁ እንጂ አትሙቁ» (አላቸው)።

2|133|ያዕቁብን ሞት በመጣበት ጊዜ ለልጆቹ ከኔ በኋላ ማንን ትዝላችሁ ባለ ጊዜ ቀራቢዎች ነበራችሁን? (እነርሱም) እምላክህንና የእባቶችህን የኢብራሂምን የኢስማኢልንና የኢስሐቅንም እምላክ እንድ የኾነውን እምላክ እኛ ለርሱ ፍፁም ታዛዦች ኾነን እናመልካለን አሉ።

2|134|ይህች (የተወሳቸው) በእርግጥ ያለፈች ሕዝብ ናት። ለርሷ የሠራችው (ምንዳ) አላት። ለናንተም የሠራችሁት (ምንዳ) አላችሁ። ይሠሩትም ከነበሩት አትጠየቁም።

2|135|«እይሁድን ወይም ክርስቲያኖችን ኹኑ፤ (ቅኑን መንገድ) ትመራላችሁና» አሉም። «እይደለም የኢብራሂምን ሃይማኖት ቀጥተኛ ሲኾን እንከተላለን፤ ከእጋሪዎችም አልነበረም» በላቸው።

2|136|«በአላህና ወደኛ በተወረደው (ቁርኣን) ወደ ኢብራሂምም ወደ ኢስማኢልና ወደ ኢስሐቅም ወደ ያዕቁብና ወደ ነገዶቹም በተወረደው በዚያም ሙሳና ዒሳ በተሰጡት በዚያም ነቢያት ሁሉ ከጌታቸው በተሰጡት ከነርሱ በአንድም መካከል የማንለይ ስንኾን ለመንን፤ እኛም ለርሱ (ለአላህ) ታዛዦች ነን» በሉ።

2|137|በርሱ ባመናችሁበት ብጤ ቢያምኑ በእርግጥ ተመሩ። ቢዘሩም እነርሱ በጭቅጭቅ ውስጥ ብቻ ናቸው። እነርሱንም አላህ ይበቃሃል፤ እርሱም ሰሚው ዐዋቂው ነው።

2|138|የአላህን (የተፈጥሮ) መንክር (እምነት) ያዘ። በመንክርም ከአላህ ይበልጥ ያማረ ማነው? (ማንም የለም) እኛም ለርሱ ብቻ ተገዢዎች ነን (በሉ)።

2|139|እርሱ (አላህ) ጌታችንና ጌታችሁ ሲኾን ለኛም ሥራችን ያለን ስንኾን ለናንተም ሥራችሁ ያላችሁ ስትኾኑ እኛም ለርሱ ፍጹም ታዛዦች ስንኾን በአላህ (ሃይማኖት) ትከራከሩናላችሁን? በላቸው።

2|140|ወይም ኢብራሂም ኢስማኢልም ኢስሐቅም ያዕቁብም ነገዶቹም እይሁዶች ወይም ክርስቲያኖች ነበሩ ትላላችሁን? «ለናንተ ታውቃላችሁን? ወይንስ አላህ?» በላቸው። እርሱም ዘንድ ከአላህ የኾነችን ምስክርነት ከደበቀ ሰው ይበልጥ በዳይ ማነው? አላህም ከምትሠሩት ሁሉ ዘንጊ አይደለም።

2|141|ይህቹ በእርግጥ ያለፈች ሕዝብ ናት፤ ለእርሷ የሠራችው አላት፤ ለናንተም የሠራችሁት አላችሁ፤ ይሠሩትም ከነበሩት አትጠየቁም።

2|142|ከሰዎቹ ቁሎቹ «ከዚያች በርሷ ላይ ከነበሩበት ቁብላቸው ምን አዘራቸው?» ይላሉ፤ «ምሥራቁም ምዕራቡም የአላህ ነው፤ የሻውን ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመራል» በላቸው።

2|143|እንደዚሁም (እንደመራናችሁ) በሰዎች ላይ መስካሪዎች ልትሆኑና መልክተኛውም በናንተ ላይ መስካሪ ይሆን ዘንድ ምርጥ ሕዝቦች አደረግናችሁ። ያችንም በርሷ ላይ የነበርክባትን አቅጣጫ መልክተኛውን የሚከተለውን ሰው ወደ ክህደት ከሚመለሰው ሰው ልናውቅ (ልንገልጽ) እንጂ ቁብላ አላደረግናችሁ። እርሷም በነዚያ አላህ በመራቸው ሰዎች ላይ በስተቀር በእርግጥ ከባድ ናት። አላህም እምነታችሁን (ስግደታችሁን) የሚያጠፋ አይደለም፤ አላህ ለሰዎች በጣም ርኅሩኅ አዛኝ ነውና።

2|144|የፊትህን ወደ ሰማይ መገላበጥ በእርግጥ እናያለን። ወደምትወዳትም ቁብላ እናዘርሃለን። ስለዚህ ፊትህን ወደ ተከበረው መስጊድ (ወደ ካዕባ) አግጣጫ እዙር። የትም ስፍራ ብትኾኑም (ስትሰግዱ) ፊቶቻችሁን ወደርሱ አግጣጫ እዙሩ። እነዚያም መጽሐፉን የተሰጡት እርሱ ከጌታቸው ሲኾን እውነት መሆኑን ያውቃሉ። አላህም ከምትሠሩት ሥራ ዘንጊ አይደለም።

2|145|እነዚያንም መጽሐፍን የተሰጡትን በአስረጅ ሁሉ ብትመጣቸው ቁብላህን እይከተሉም። አንተም ቁብላቸውን

ተከታይ አይደለም። ከፊላቸውም የከፊሉን ቁብላ ተከታይ አይደለም። ከዕውቀትም (ከራዕይ) ከመጣልህ በኋላ ዝንባሌያቸውን ብትከተል እንተ ያን ጊዜ ከበዳዮች ነህ።

2|146|እነዚያ መጽሐፍን የሰጠናቸው ወንዶች ልጆቻቸውን እንደሚያውቁ (መሐመድን) ያውቁታል። ከነሱም የተለዩ ክፍሎች እነርሱ የሚያውቁ ሲኾኑ እውነቱን በእርግጥ ይደብቃሉ።

2|147|(ይህ) ከጌታህ የኾነ እውነት ነው፤ ከተጠራጣሪዎቹም አትሁን።

2|148|ለሁሉም እርሱ (በስግደት ፊቱን) የሚያዘርባት እግጣጫ አለችው። ወደ መልካም ሥራዎችም ተሸቀዳደሙ። የትም ስፍራ ብትኾኑ አላህ እናንተን የተሰበሰባችሁ ኾናችሁ ያመጣችኋል። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

2|149|ከየትም (ለገዛ) ከወጣህበት ስፍራ ፊትህን ወደ ተከበረው መስጊድ እግጣጫ አዙር። እርሱም ከጌታህ የኾነ እርግጠኛ እውነት ነው። አላህም ከምትሠሩት ሥራ ዘንጊ አይደለም።

2|150|ከየትም ከወጣህበት ስፍራ ፊትህን ወደ ተከለለው መስጊድ እግጣጫ አዙር። በየትም ስፍራ ብትኾኑ ለሰዎቹ እነዚያ ከነሱ የበደሉት ሲቀሩ (ሃይማኖታችንን ይከዳሉ ቁብላችንን ይከተላሉ በማለት) በናንተ ላይ መከራከሪያ እንዳይኖራቸው ፊቶቻችሁን ወደ እግጣጫው አዙር። አትፍሩዋቸውም፤ ፍሩኝም፤ (በዚህም ያዘዝኳችሁ መከራከሪያ እንዳይኖራቸው) በናንተም ላይ ጸጋዩን እንደሞላላችሁና (ወደ እውነትም) እንድትመሩ ነው።

2|151|በውስጣችሁ ከናንተው የኾነን በናንተ ላይ እንቀጽቻችንን የሚያነብላችሁና የሚያጠራችሁ፤ መጽሐፍንና ጥበብንም የሚያስተምራችሁ፤ ታውቁት ያልነበራችሁትንም ነገር የሚያሳውቃችሁ የኾነን መልክተኛ እንደላክን (ጸጋን ሞላንላችሁ)።

2|152|እስታውሱኝም፤ እስታውሳችኋለሁና ለኔም አመስግኑ፤ አትካዱኝም።

2|153|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በመታገስና በሶላት ተረዱ። አላህ (በእርዳታው) ከታጋሾች ጋር ነውና።

2|154|በአላህ መንገድ (ለሃይማኖቱ) የሚገደሉትን ሰዎችም «መታን ናቸው» አትብሉ። በእውነቱ ሕያዋን ናቸው፤ ግን አታውቁም።

2|155|ከፍርሃትና ከረኃብም በጥቂት ነገር፤ ከገንዘቦችና ከነፍሶችም፤ ከፍራፍሬዎችም በመቀነስ በእርግጥ እንሞክራችኋለን። ታጋሾችንም (በገነት) አብስር።

2|156|እነዚያን መከራ፤ በነካቻቸው ጊዜ «እኛ ለአላህ፤ ነን እኛም ወደርሱ ተመለሻች» ነን የሚሉትን (አብስር)።

2|157|እነዚያ በእነርሱ ላይ ከጌታቸው የኾኑ ምሕረቶች ችሮታም አልሉ። እነርሱም (ወደ እውነት) ተመሪዎቹ እነርሱ ናቸው።

2|158|ሶፋና መርዋ ከአላህ (ትዕዛዝ መፈጸሚያ) ምልክቶች ናቸው። ቤቱን (ካዕባን) በሐጅ ወይም በዑምራህ ሥራ የጎበኘ ሰው በሁለቱ (መካከል) በመመላለሱ በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም። መልካምንም ሥራ በፈቃደኛነት የሠራ ሰው (አላህ ይመነዳዋል)፤ አላህ አመስጋኝ ዐዋቂ ነውና።

2|159|እነዚያ ከእንቀጽቻችና ከቅን መምሪያ ያወረድነውን ለሰዎች በመጽሐፉ ከገለጽነው በኋላ የሚደብቁ፤ እነዚያ አላህ ይረግማቸዋል፤ ረጋግደዎችም ሁሉ ይረግማቸዋል።

2|160|እነዚያ (ከመደበቅ) የተጸጸቱና (ሥራቸውን) ያሳመሩም (የደበቁትን) የገለጹም ብቻ ሲቀሩ። እነዚህም በነሱ ላይ (ጸጸታቸውን) አቀበላለሁ፤ እኔም ጸጸትን በጣም ተቀባይ አዛኝ ነኝ።

2|161|እነዚያ የካዱ እነርሱ ከሐዲዎች ኾነውም የሞቱ እነዚያ በነርሱ ላይ የአላህና የመላእክት የሰዎችም ሁሉ እርግማን አለባቸው።

2|162|በውስጧ (በርግማንዋ ውስጥ) ሁልጊዜ ዘውታሪዎች ሲኾኑ ቅጣቱ ከነሱ አይቀለልም እነርሱም አይቅዩም (ጊዜ አይሰበሉም)።

2|163|እምላካችሁም እንድ አምላክ ብቻ ነው፤ ከርሱ በቀር ሌላ አምላክ የለም። (እርሱ) እጅግ በጣም ርኅሩህ አዛኝ ነው።

2|164|ሰማያትንና ምድርን በመፍጠር ሌሊትንና ቀንንም በማተካካት፤ በዚያቸው ሰዎችን በሚጠቅም ነገር (ተጭና) በባህር ላይ በምትንሻለለው ታንኳ፤ አላህም ከሰማይ ባወረደው ውሃና በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው በማድረግ፤ በርሷም ውስጥ ከተንቀሳቃሽ ሁሉ በመበተኑ፤ ነፋሶችንም (በየእግጣጫው) በማገለባበጥ፤ በሰማይና በምድር መካከል በሚነዳውም ደመና ለሚያውቁ ሕዝቦች እርግጠኛ ምልክቶች አሉ።

2|165|ከሰዎችም ከአላህ ሌላ ባለንጣዎችን (ጣዖታትን) አላህን እንደሚወዱ የሚወዷቸው ኾነው የሚይዙ አልሉ። እነዚያ ያመኑትም አላህን በመውደድ (ከነርሱ) ይበልጥ የበረቱ ናቸው። እነዚያም የበደሉት ሰዎች ቅጣትን (በትንሣኤ ቀን) ባዩ ጊዜ ኀይል ሁሉ ለአላህ ብቻ መኾኑንና አላህም ቅጣቱ ብርቱ መኾኑን (በእዳኛ ዓለም) ቢያውቁ ኖሮ (ባለንጣዎችን በመያዛቸው በተጸጸቱ ነበር)።

2|166|እነዚያ እስከታዮቹ ቅጣትን ያዩ ሲኾኑ ከእነዚያ ከተከታዮች በተጥራሩና በእነርሱም (መካከል) ምክንያቶች በተቆረጡ ጊዜ (የሚኾኑትን ባወቁ ኖሮ በተጸጸቱ ነበር)።

2|167|እነዚያም የተከተሉት «ለእኛ (ወደ ቅርቢቱ ዓለም) እንዲት ጊዜ መመለስ በኖረችንና ከእኛ እንደተጥራሩ ከእነርሱ በተጥራሩን እንመኛለን» ይላሉ። እንደዚሁ አላህ ሥራዎቻቸውን በነርሱ ላይ ጸጸቶች እድርጎ ያሳያቸዋል። እነርሱም ከእሳት ወጪዎች አይደሉም።

2|168|እናንተ ሰዎች ሆይ! በምድር ካለው ነገር የተፈቀደ ጣፋጭ ሲኾን ብሉ። የሰይጣንንም እርምጃዎች አትከታተሉ። እርሱ ለእናንተ ግልጽ ጠላት ነውና።

2|169|(እርሱ) የሚያዛችሁ በኃጢአትና በጸያፍ ነገር በአላህም ላይ የማታውቁትን እንድትናገሩ ብቻ ነው።

2|170|ለእነርሱም «አላህ ያወረደውን ተከተሉ» በተባሉ ጊዜ «አይደለም አባቶቻችንን በርሱ ላይ ያገኘንበትን ነገር እንከተለን» ይላሉ። አባቶቻቸው ምንም የማያውቁና (ወደ እውነት) የማይመሩም ቢኾኑ (ይከተሉዋቸዋል?)

2|171|የነዚያም የካዱት (እና ወደ ቅን መንገድ የሚጠራቸው ሰው) ምሳሌ እንደዚያ ድምጽንና ጥረን በስተቀር ሌላን በማይሰማ (እንስሳ) ላይ እንደሚጮህ ብጢ ነው። (እነርሱ) ደንቆሮዎች፤ ዲዳዎች፤ ዕውሮች ናቸው፤ ስለዚህ እነርሱ አያውቁም።

2|172|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከነዚያ ከሰጠናችሁ ጣፋጮች ብሉ። ለአላህም እርሱን ብቻ የምትገዙ እንደኾናችሁ አመስግኑ።

2|173|በናንተ ላይ እርም ያደረገው በክትንና ደምን፤ የአረያ ሥጋንም፤ በእርሱም (ማረድ) ከአላህ ስም ሌላ የተነሳበትን ነገር ብቻ ነው። ሽፍታና ወሰን አላፊ ሳይኾን (ለመብላት) የተገደደ ሰውም በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።

2|174|እነዚያ አላህ ከመጽሐፍ ያወረደውን የሚደብቁ በርሱም (በመደበቃቸው) ጥቂትን ዋጋ የሚገዙ እነዚያ

በሆዶቻቸው ውስጥ እሳትን እንጂ አይበሉም። አላህም በትንሣኤ ቀን አያናግራቸውም፤ (ከኃጢአት) አያጠራቸውምም። ለነርሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

2|175|እነዚያ ጥመትን በቅንነት ቅጣትንም በምሕረት የገዙ ናቸው። በእሳት ላይም ምን ታጋሽ አደረጋቸው!

2|176|ይህ (ቅጣት) አላህ መጽሐፍን በእውነት ያወረደ በመኾኑ ምክንያት (እና በርሱ በመከላከል) ነው። እነዚያም በመጽሐፉ የተለያዩት (ከእውነት) በራቀ ጭቅጭቅ ውስጥ ናቸው።

2|177|መልካም ሥራ ፈቶቻችሁን ወደ ምሥራቅና ምዕራብ አቅጣጫ ማዞር አይደለም። ግን መልካም ሥራ በአላህና በመጨረሻው ቀን፤ በመላእክትም፤ በመጻሕፍትም፤ በነቢያትም፤ ያመነ ሰው ገንዘብንም ከመውደዱ ጋር ለዝምድና ባለቤቶችና ለየቲሞች ለምስኪኖችም፤ ለመንገደኞችም፤ ለላማኞችም፤ ለጫንቃዎችም (ማስለቀቅ) የሰጠ ሰውና ሰላትንም ደንበኑን ጠብቆ የሰገደ፤ ዘካንም የሰጠ፤ ቃል ኪዳንም በገቡ ጊዜ በኪዳናቸው የሞሉ (ሰዎች ሥራ) ነው። በችግር በበሽታና በጦር ጊዜም ታጋሾችን (እናወድሳለን)። እነዚህ እነዚያ እውነትን የያዙ ናቸው። እነዚያም ተጠንቃቂዎቹ እነርሱ ናቸው።

2|178|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በተገደሉ ሰዎች ማመሳሰል በናንተ ላይ ተጻፈ። ነጻ በነጻ ባረያም በባረያ ሲትም በሲት (ይገደላሉ)። ለእርሱም (ለገዳዩ) ከወንድሙ (ደም) ትንሽ ነገር ምሕረት የተደረገለት ሰው (በመሳሪው ላይ ጉማውን) በመልካም መከታተል ወደርሱም (ወደ መሳሪው) ገዳዩ በመልካም እንዲህ መከፈል አለባቸው። ይህ ከጌታችሁ የኾነ ማቃለልና እዝነት ነው። ከዚህም በኋላ ሕግን የተላለፈ ሰው ለርሱ አሳማሚ ቅጣት አለው።

2|179|ለእናንተም ባለ አእምሮዎች ሆይ! በማመሳሰል (ሕግ) ውስጥ ሕይወት አላችሁ። ትጠነቀቁ ዘንድ (ገዳዩን መግደል ተደነገላችሁ)።

2|180|እንዳችሁን ሞት በመጣበት ጊዜ ሀብትን ቢተው ለወላጆችና ለቅርብ ዘመዶች በበጎ መናዘዝ በናንተ ላይ ተጻፈ። (ይህ) በጥንቁቆቹ ላይ እርግጠኛ ድንጋጌ ተደነገገ።

2|181|(ኑዛዜውን) ከሰማውም በኋላ የለወጠው ሰው ኃጢአቱ በእነዚያ በሚለውጡት ላይ ብቻ ነው። አላህ ሰሚ ዐዋቂ ነው።

2|182|ከተናዛዢም በኩል (ከውነት) መዘንበልን ወይም (ከሢረ በመጨመር) ኃጢአትን ያወቀና በመከላከል ያስታረቀ ሰው በእርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም። አላህ በጣም መሳሪ አዛኝ ነው።

2|183|እናንተ ያመናችሁ ሆይ ጾም በእነዚያ ከናንተ በፊት በነበሩት (ሕዝቦች) ላይ እንደ ተጻፈ በናንተም ላይ ተጻፈ (ተደነባ) ልትጠነቀቁ ይከጀላልና።

2|184|የተቆጠሩን ቀኖች (ጹሙ)። ከእናንተም ውስጥ በሽተኛ ወይም በጉዞ ላይ የኾነ ሰው ከሌሎች ቀኖች ቁጥሮችን መጾም አለበት። በእነዚያም ጾምን በማይችሉት ላይ በዛ ድኻን ማብላት አለባቸው። (በዛን በመጨመር) መልካምንም ሥራ የፈቀደ ሰው እርሱ (ፈቅዶ መጨመሩ) ለርሱ በላጭ ነው። መጾማችሁም ለናንተ የበለጠ ነው፤ የምታውቁ ብትኾኑ (ትመርጡታላችሁ)።

2|185|(እንድትጸሙ የተጻፈባችሁ) ያ በርሱ ውስጥ ለሰዎች መሪ ከቅን መንገድና (እውነትን ከወሸት) ከሚለዩም ገላጮች (እንቀጾች) ሲኾን ቁርኣን የተወረደበት የረመዳን ወር ነው። ከእናንተም ወሩን ያገኘ ሰው ይጽመው። በሽተኛ ወይም በጉዞ ላይ የኾነ ሰው ከሌሎች ቀኖች ቁጥሮችን (በልኩ) መጾም አለበት። አላህ በእናንተ ገሩን (ነገር) ይሻል። በእናንተም ችግሩን አይሻም። ቁጥሮችንም ልትሞሉ አላህንም ቅኑን መንገድ ስለመራችሁ ታኩብሩትና ታመሰግኑት ዘንድ (ይህን ደነገግኳችሁ)።

2|186|ባሮቹም ከእኔ በጠየቁህ ጊዜ (እንዲህ በላቸው)፡- እኔ ቅርብ ነኝ። የለማኝን ጸሎት በለመነኝ ጊዜ አቀበለዋለሁ። ስለዚህ እኔ ይታዘዙ፤ በእኔም ይመኑ፤ እነሱ ሊመሩ ይከጀላልና።

2|187|በጾም ሌሊት ወደ ሴቶቻችሁ መድረስ ለናንተ ተፈቀደላችሁ። እነርሱ ለናንተ ልብሶች ናቸው፤ እናንተም ለእነርሱ ልብሶች ናችሁ። አላህ እናንተ ነፍሶቻችሁን የምትበድሉ መኾናችሁን ዐወቀ። በእናንተም ላይ ተመለሰላችሁ። ከእናንተም ይቅርታ አደረገ። አሁን ተገናኝዋቸው። አላህም ለናንተ የጻፈላችሁን ነገር (ልጅን) ፈልገ። ከገህ የኾነው ነጩ ክርም ከጥቁሩ ክር (ከሌሊት ጨለማ) ለእናንተ እስከሚገልጽላችሁ ድረስ ብሉ፤ ጠጡም። ከዚያም ጾምን እስከ ሌሊቱ ድረስ ሙሉ። እናንተም በመስጊዶች ተቀማጮች ስትኾኑ አትገናኝዋቸው። ይህች የአላህ ሕግጋት ናትና (ለመተላለፍ) አትቅረቧት። እንደዚሁ አላህ እንቀጾቹን ለሰዎች ያብራራል። እነርሱ (የተከለከሉትን) ሊጠነቀቁ ይከጀላልና።

2|188|ገንዘቦቻችሁንም በመከላከል በከንቱ (ያለ እግር) አትብሉ። እናንተም የምታውቁ ስትኾኑ ከሰዎች ገንዘቦች ከፈልን በኃጢአት ትበሉ ዘንድ ወደ ዳኞች አትጣሏት።

2|189|(ሙሐመድ ሆይ!) ከለጋ ጨረቃዎች (መለዋወጥ) ይጠየቁሃል። እነርሱ ለሰዎች ጥቅም ለሐጅም (ማወቂያ) ጊዜያቶች (ምልክቶች) ናቸው በላቸው። መልካም ሥራም ቤቶችን ከጀርባዎቻቸው በመምጣታችሁ አይደለም። ግን የመልካም ሥራ ባለቤት የተጠነቀቀ ሰው ነው። ቤቶችንም ከደጃፎቻቸው በኩል ግቡ፤ አላህንም ፍሩ ልትድኑ ይከጀላልና (በላቸው)።

2|190|እነዚያንም የሚጋደሉዎችሁን (ከሓዲዎች) በአላህ መንገድ ተጋደሉ። ወሰንንም አትለፉ፤ አላህ ወሰን አላፈጸን አይወድምና።

2|191|ባገኛችኋቸውም ስፍራ ሁሉ ግደሉዋቸው። ከእውጧችሁም ስፍራ እውጧቸው። መከራም ከመግደል ይበልጥ የበረታች ናት። በተከበረው መስጊድም ዘንድ በርሱ ውስጥ እስከሚጋደሉዎችሁ ድረስ አትጋደሉዋቸው። ቢጋደሉዎችሁም ግደሉዋቸው፤ የከሓዲዎች ቅጣት እንደዚህ ነው።

2|192|ቢከለክሉም አላህ መሳሪ አዛኝ ነው።

2|193|ሁከት እስከማይገኝና ሃይማኖት ለአላህ ብቻ እስከሚኾን ድረስ ተጋደሉዋቸው። ቢከለክሉም ወሰንን ማለፍ፤ በበዳዮች ላይ እንጂ የለም (ወሰን አትለፉባቸው)።

2|194|የተከበረው ወር በተከበረው ወር እንጻር ነው። ክብሮችም ሁሉ ተመሳሳዮች ናቸው። በእናንተም ላይ (በተከበረው ወር) ወሰን ያለፈባችሁን ሰው በናንተ ላይ ወሰን ባለፈው ብጢ በርሱ ላይ ወሰን እለፋበት። አላህንም ፍሩ አላህ ከሚፈሩት ጋር መኾኑንም ዕወቁ።

2|195|በአላህም መንገድ ለግሱ። በእጆቻችሁም (ነፍሶቻችሁን) ወደ ጥፋት አትጣሉ። በጎ ሥራንም ሥሩ፤ አላህ በጎ ሠራዎችን ይወዳልና።

2|196|ሐጅንና ዑምራንም ለአላህ ሙሉ። ብትታገዱም ከሀደድ (ከመሥዋእት) የተገራውን (መሰዋት) አለባችሁ። ሀደደም እስፍራው እስከሚደርስ ድረስ ራሶቻችሁን አትላጩ። ከናንተም ውስጥ በሽተኛ ወይም በራሱ ሁከት ያለበት የኾነ ሰው (ቢላጭ) ከጾም ወይም ከምጽዋት ወይም ከመሥዋዕት ቢዛ አለበት። ጸጥታም ባገኛችሁ ጊዜ እስከ ሐጅ በዑምራ የተጣቀመ ሰው ከሀደድ የተገራውን (መሠዋት) አለበት። ያላገኘም ሰው ሶስትን ቀኖች በሐጅ ወራት፤ ሰባትም

በተመለሰችሁ ጊዜ መጀምሩን አለበት። ይህች ሙሉ ዐሥር (ቀናት) ናት። ይህም (ሐግ) ቤተሰቦቹ ከቅዱሱ መስጊድ አቅራቢያ ላልሹኑ ነው። አላህም ፍሩ፤ አላህም ቅጣተ ብርቱ መሆኑን አወቁ።

2|197|ሐጅ (ጊዜያዊ) የታወቁ ወሮች ናቸው። በእነርሱም ውስጥ ሐጅን (እንዲሠራ) ነፍሱን ያስገደደ ሰው በሐጅ ውስጥ ሲኑን መገናኘት ማመድም ክርክርም የለም። ከበጎም ሥራ የምትሠሩትን ሁሉ አላህ ያውቀዋል። ተሰነቁም፤ ከስንቅም ሁሉ በላጩ ጥንቃቄ (አላህን መፍራት) ነው። የእእምሮችም ባለቤቶች ሆይ! ፍሩኝ።

2|198| (በሐጅ ጊዜ በንግድ ሥራ) ከጌታችሁ ትርፍን በመፈለጋችሁ በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም። ከዐረፋትም በጎረፋችሁ ጊዜ መሸወጥም ዘንድ አላህን አውሱ። (ለሐጅ) ስለመራችሁም አውሱት። ከመምራቱ በፊትም በእርግጥ ከተሳሳቾች ነበራችሁ።

2|199|ከዚያም (ቁረይቾች ሆይ!) ሰዎቹ ከጎረፋበት ስፍራ ጉረፉ፤ (ተመለሱ)። አላህም ምሕረትን ለምኑ፤ አላህ እጅግ መሐረ አዛኝ ነውና።

2|200|የሐጅ ሥራዎቻችሁንም በፈጸማችሁ ጊዜ አባቶቻችሁን እንደምታወቁ ወይም ይበልጥ የበረታን ማውሳት አላህን አውሱ። ከሰዎችም ውስጥ፡- «ጌታችን ሆይ! በምድረዓለም መልካም ዕድልን ስጠን» የሚል ሰው አለ። ለርሱም በመጨረሻይቱ አገር ከዕድል ምንም የለውም።

2|201|ከእነርሱም ውስጥ፡- «ጌታችን ሆይ! በምድረ ዓለም ደግን ነገር (ጸጋን) በመጨረሻይቱም አገር ደግን ነገር (ገነትን) ስጠን፤ የእሳትንም ቅጣት ጠብቀን» የሚሉ ሰዎች አልሉ።

2|202|እነዚያከሠሩት በጎ ሥራ ለነርሱ እድል አላቸው። አላህም ምርመራው ፈጣን ነው።

2|203|በተቆጠሩ ቀኖችም ውስጥ (በሚና ጠጠሮችን ስትወረወሩ) አላህን አውሱ። በሁለት ቀኖችም ውስጥ (በመገደድ) የተቻለ ሰው በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም። የቆየም ሰው በርሱ ላይ ኃጢአት የለበትም። (ይህም) አላህን ለፈራ ሰው ነው። አላህንም ፍሩ። እናንተ ወደርሱ የምትሰበሰቡ መሆናችሁንም ዕወቁ።

2|204|ከሰዎችም ውስጥ እርሱ ክርክረ ብርቱ ሲሆን በቅርቢቱ ሕይወት ንግግሩ የሚደንቅህና በልቡ ውስጥ ባለው ነገር ላይ አላህን የሚያስመስክር ሰው አልለ።

2|205|(ከንተ) በዘረም ጊዜ በምድር ላይ በውስጧ ሊያበላሽና እዝመራንና እንስሳዎችን ሊያጠፋ ይሮጣል። አላህም ማበላሸትን አይወድም።

2|206|ለእርሱ «አላህን ፍራ» በተባለም ጊዜ፤ ትዕቢቱ በኃጢአት (ሥራ) ላይ ትገፈፋለች። ገህነምም በቂው ናት፤ (እርሷም) በእርግጥ የከፋች ምንጣፍ ናት።

2|207|ከሰዎችም ውስጥ የአላህን ውዴታ ለመፈለግ ነፍሱን የሚሸጥ ሰው አልለ። አላህም ለባሮቹ በጣም ርኅሩህ ነው።

2|208|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ሁላችሁም በመታዘዝ ውስጥ ግቡ። የሰይጣንንም እርምጃዎች አትከተሉ፤ እርሱ ለእናንተ ግልጽ ጠላት ነውና።

2|209|ግልጽ ማስረጃዎችም ከመጡላችሁ በኋላ ብትዘነበሉ አላህ አሸናፊ ጥበበኛ መሆኑን አወቁ።

2|210|አላህ (ቅጣቱ)ና መላእክቱ ከደመና በሽኑ ጥላዎች ውስጥ ሊመጡዋቸው እንጂ አይጠበቁም። ነገሩም ተፈጸመ፤ ነገሮችም ሁሉ ወደ አላህ ይመለሳሉ።

2|211|የእስራኤልን ልጆች ከግልጽ ተፃምር ስንትን እደሰጠናቸው ጠይቃቸው። የአላህንም ጸጋ ከመጣችሁ በኋላ የሚለውጥ ሰው አላህ ቅጣተ ብርቱ ነው።

2|212|ለእነዚያ ለካዲት ከእነዚያ ካመኑት የሚሳለቁ ሲሆኑ ቅርቢቱ ሕይወት ተሸለመችላቸው። እነዚያም የተጠነቀቁት በትንሣኤ ቀን ከበላያቸው ናቸው። አላህም ለሚሻው ሰው ያለ ግምት ይሰጣል።

2|213|ሰዎቹ ሁሉ እንደ ሕዝብ ነበሩ፤ (ተለያዩ)። አላህም ነቢያትን አብሳሪዎችና አስፈራሪዎች እድርጎ ላከ። ከእነርሱም ጋር መጻሕፍትን በሰዎቹ መካከል በዚያ በርሱ በተለያዩበት ነገር ይፈርድ ዘንድ በአውነት አወረደ። በእርሱም (በሃይማኖት) ግልጽ አስረጂዎች ከመጡላቸው በኋላ በመካከላቸው ለሆነው ምቀኝነት እነዚያው የተሰጡት እንጂ አልተለያዩበትም። አላህም እነዚያን ያመኑትን ሰዎች ለእዚያ ከአውነት በርሱ ለተለያዩበት በፍቃዱ መራቸው። አላህም የሚሻውን ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመራል።

2|214|በአውነቱ የእነዚያ ከበፊታችሁ ያለፉት (ምእምናን መከራ) ብጤ ሳይመጣችሁ ገነትን ልትገቡ ታስባላችሁን? መልክተኛውና እነዚያ ከርሱ ጋር ያመኑት «የአላህ እርዳታ መቼ ነው?» እስከሚሉ ድረስ መከራና ጉዳት ነካቻቸው፤ ተርበደበዱም። ንቁ! የአላህ እርዳታ በእርግጥ ቅርብ ነው (ተባሉም)።

2|215|ምንን (ለማንም) እንደሚለግሱ ይጠይቁሃል። ከመልካም ነገር የምትለግሱት፤ ለወላጆችና ለቅርብ ዘመዶች፤ ለየቲዎችም፤ ለድሆችም፤ ለመንገደኞችም ነው። ከበጎ ነገርም ማንኛውንም ብትሠሩ አላህ እርሱን ዐዋቂ ነው በላቸው።

2|216|መጋደል እርሱ ለእናንተ የተጠላ ሲሆን በእናንተ ላይ ተጻፈ። እንዳች ነገርን እርሱ ለናንተ የበለጠ ሲሆን የምትጠሉት መሆናችሁ ተረጋገጠ። እንዳችንም ነገር እርሱ ለናንተ መጥፎ ሲሆን የምትወዱት መሆናችሁ ተረጋገጠ። አላህም (የሚሻላችሁን) ያውቃል ግን እናንተ አታውቁም።

2|217|ከተከበረው ወር (ከረጅብ) በርሱ ውስጥ ከመጋደል ይጠይቁሃል። በላቸው «በርሱ ውስጥ መጋደል ታላቅ (ነጠላት) ነው። ግን ከአላህ መንገድ (ሰዎችን) መከላከል፤ በርሱም መካድ፤ ከተከበረውም መስጊድ (ማገድ) ባለቤቶቹንም ከርሱ ማውጣት አላህ ዘንድ ይበልጥ ታላቅ (ወንጀል) ነው። ፈተናም (ማጋራት) ከመገደል ይበልጥ ከባድ ነው። (ከሐዲዎች) ቢሹሉ ከሃይማኖታችሁ እስከሚመልሳችሁ ድረስ የሚዋጉዎችሁ ከመሆን አይበዝኑም። ከእናንተ ውስጥም ከሃይማኖቱ የሚመለስና እርሱም ከሐዲ ሆኖ የሚሞት ሰው እነዚያ (በጎ) ሥራቸው በቅርቢቱም በመጨረሻይቱም አገር ተበላሽቸው። እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው። እነርሱ በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።»

2|218|እነዚያ ያመኑትና እነዚያም (ከአገራቸው) የተሰደዱት በአላህም መንገድ ላይ የተጋደሉት እነዚያ የአላህን እዝነት ይከጅላሉ። አላህም እጅግ መሐረ አዛኝ ነው።

2|219|እእምሮን ከሚቃወም መጠጥና ከቁማር ይጠይቁሃል። «በሁለቱም ውስጥ ታላቅ ኃጢአትና ለሰዎች ጥቅሞች አሉባቸው። ግን ኃጢአታቸው ከጥቅማቸው በጣም ትልቅ ነው።» በላቸው። ምንን እንደሚመደውቱም (መጠኑን) ይጠይቁሃል። «ትርፍን (መጽውቱ)» በላቸው። እንደዚሁ ታስተነትኑ ዘንድ አላህ ለናንተ እንቀጽችን ይገልጽላችኋል።

2|220|በቅርቢቱ ዓለምና በመጨረሻይቱ ታስተነትኑ ዘንድ (ይገለጽላችኋል)። ከየቲዎችም ይጠይቁሃል። «ለእነርሱ (ገንዘባቸውን በማረባት) ማሳመር በላጭ ነው። ብትቀላቅሏቸውም ወንድሞቻችሁ ናቸው። አላህም የሚያጠፋውን ከሚያበጀው (ለይቶ) ያውቃል። አላህም በሻ ፍሮ ባስቸገራችሁ ነበር፤ አላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና» በላቸው።

2|221|(በአላህ) አጋሪ የሆኑ ሴቶች እስከሚያምኑ ድረስ አታግቡዋቸው። ከአጋሪይቱ ምንም ብትደንቃችሁም እንኳ ያመነችው ባሪያ በእርግጥ በላጭ ናት። ለአጋሪዎቹም እስከሚያምኑ ድረስ አትዳሩላቸው። ከአጋሪው (ጌታ) ምንም

ቢደንቃችሁ ምእምኑ ባረያ በላጭ ነው። እነዚያ (አጋሪዎች) ወደ እሳት ይጣራሉ። አላህም በፈቃዱ ወደ ገነትና ወደ ምሕረት ይጠራል። ሕግጋቱንም ለሰዎች ይገልጻል እነርሱ ሊገሰጹ ይከፃላልና።

2|222|ከወር አበባም ይጠይቁሃል። እርሱ አስጠያፊ ነው። ሴቶችንም በወር አበባ ጊዜ ራቋቸው። ንጹሕ እስከሚገኙም ድረስ እትቅረቡባቸው። ንጹሕ በገኙም ጊዜ አላህ ካዘዘችሁ ስፍራ ተገናኝባቸው። አላህ (ከኃጢአት) ተመላሾችን ይወዳል፤ ተጥራሪዎችንም ይወዳል በላቸው።

2|223|ሴቶቻችሁ ለናንተ እርሻ ናቸው። እርሻችሁንም በፈለጋችሁት ገነታ ድረስ። ለነፍሶቻችሁም (መልካም ሥራን) አስቀድሙ። አላህንም ፍሩ። እናንተም ተገናኝታችሁ መኾናችሁን ዕውቁ። ምእመናንንም (በገነት) አብስር።

2|224|መልካም እንዳትሠሩ፤ አላህንም እንዳትፈሩ፤ በሰዎችም መካከል እንዳታስታርቁ አላህን ለመሐላዎቻችሁ ግርዶ አታድርጉ። አላህም ሰሚ አዋቂ ነው።

2|225|በመሐላዎቻችሁ በውድቁ (ሳታስቡ በምትምሉት) አላህ አይዘቸሁም። ግን ልቦቻችሁ ባሰቡት ይይዛችኋል። አላህም በጣም መሐሪ ታጋሽ ነው።

2|226|ለእነዚያ ከሴቶቻቸው (ላይቀርቡ) ለሚምሉት አራትን ወሮች መጠበቅ አለባቸው። (ከመሐላቸው) ቢመለሱም አላህ መሐሪ አዛኝ ነው።

2|227|መፍታትንም ቁርጥ አሳብ ቢያደርጉ (ይፍቱ)። አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

2|228|የተፈቱ ሴቶችም ነፍሶቻቸውን (ከማግባት) ሦስትን ቁርእ ይጠብቁ። በአላህና በመጨረሻውም ቀን የሚያምኑ ቢሆኑ አላህ በማሕፀኖቻቸው ውስጥ የፈጠረውን ሊደብቁ ለእርሱ አይፈቀድላቸውም። ባሎቻቸውም በዚህ ውስጥ እርቅን ቢፈልጉ በመማለሳቸው ተገቢዎች ናቸው። ለእነርሱም (ለሴቶች) የዚያ በእነርሱ ላይ ያለባቸው (ግዳጅ) ብጢ በመልካም አኑዋኑዋር (በባሎቻቸው ላይ መብት) አላቸው። ለወንዶችም (ጣባቸውን ስለሚሸከሙ) በእነሱ ላይ ብልጫ አላቸው። አላህም አሸናፊ ጥበባኛ ነው።

2|229|ፍች ሁለት ጊዜ ነው፤ (ከዚህ በኋላ) በመልካም መያዝ ወይም በበጎ እኳኋን ማሰናበት ነው። የአላህንም ሕግጋት አለመጠበቃቸውን ካላውቁ በስተቀር ከሰጣችኋቸው ነገር ምንንም ልትወስዱ ለእናንተ (ለባሎች) አይፈቀድላችሁም። የአላህንም ሕግጋት አለመጠበቃቸውን ብታውቁ በእርሱ (ነፍሷን) በተጠገኙበት ነገር በሁለቱም ላይ ኃጢአት የለም። ይህች የአላህ ሕግጋት ናት፤ እትተላለፏትም። የአላህንም ሕግጋት የሚተላለፉ እነዚያ እነርሱ በዳዮች ናቸው።

2|230|(ሦስተኛ) ቢፈታትም ከዚህ በኋላ ሌላን ባል እስከምታገባ ድረስ ለርሱ እትፈቀድላትም። (ሁለተኛው ባል) ቢፈታትም የአላህን ሕግጋት መጠበቃቸውን ቢያውቁ በመማለሳቸው በሁለቱም ላይ ኃጢአት የለባቸውም። ይህችም የአላህ ሕግጋት ናት ለሚያውቁ ሕዝቦች ያብራራታል።

2|231|ሴቶችን በፈታችሁና (የዒዳ) ጊዜያቸውን በደረሱ ጊዜ በመልካም ያዙዋቸው፤ (ተማለሷቸው) ወይም በመልካም ገኙቷ አሰናብቱዋቸው። ለመጉዳትም ወሰን ታልፋባቸው ዘንድ እትያዙዋቸው፤ ይህንንም የሚሠራ ሰው ነፍሱን በእርግጥ በደለ። የአላህንም እንቀጾች ማላገጫ አድርጋችሁ እትያዙ። የአላህንም ጸጋ በናንተ ላይ ያደረገውን ከመጽሐፍና ከጥበብም በርሱ የሚገስጻችሁ ሲሆን በናንተ ላይ ያወረደውን አስታውሱ። አላህንም ፍሩ፤ አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ መኾኑን ዕውቁ።

2|232|ሴቶችንም በፈታችሁና ጊዜያቸውን በደረሱ ጊዜ በመካከላቸው በሕግ በተዋደዱ ጊዜ ባሎቻቸውን ከማግባት አታስተጓጉሏቸው። ይህ (መከልከል) ከእናንተ በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምን ሰው በርሱ ይገስጽበታል። ይህ ሁኔታችሁ ለእናንተ በላጭ ነው፤ (ከመጠርጠር) እጥሪም ነው። አላህም ያውቃል፤ እናንተ ግን አታውቁም።

2|233|እናቶችም ልጆቻቸውን ሙሉ የኾኑን ሁለት ዓመታት ያጥቡ። (ይህም) ማጥባትን መሙላት ለሻ ሰው ነው። ለእርሱም በተወለደለት (እባት) ላይ ምግባቸውና ልብሳቸው በችሎታው ልክ አለበት። ነፍስ ችሎታዋን እንጂ እትገደድም። ወላጇት (እናት) በልጅዋ ምክንያት ለርሱ የተወለደለትም (እባት) በልጇ ምክንያት አይጎዳዳ። በወራሽም ላይ እንደዚሁ ብጢ አለበት። (ወላጆቹ) ከሁለቱም በኾነ መዋደድና መመካከር (ልጁን ከጡት) መነጠልን ቢፈልጉ በሁለቱም ላይ ኃጢአት የለባቸውም። ልጆቻችሁንም ለሌሎች አጥቢዎች ማስጠባትን ብትፈልጉ ልትሰጡ የሻችሁትን በመልካም ገኙቷ በሰጣችሁ ጊዜ (በማስጠባታችሁ) በእናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም። አላህንም ፍሩ፤ አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች መኾኑን ዕውቁ።

2|234|እነዚያም ከናንተ ውስጥ የሚሞቱና ሚስቶችን የሚተዉ (ሚስቶቻቸው) በነፍሶቻቸው አራት ወሮች ከዐስር (ቀናት ከጋብቻ) ይታገሱ። ጊዜያቸውንም በጨረሱ ጊዜ በነፍሶቻቸው በታወቀ ሕግ በሠሩት ነገር በእናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም። አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።

2|235|ሴቶችንም ከማጨት በርሱ ባሸሞራችሁበት ወይም በነፍሶቻችሁ ውስጥ (ለማግባት) በደበቃችሁት በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም። አላህ እናንተ በእርግጥ የምታስታውሷቸው መኾናችሁን ዐውቀ። (ስለዚህ ማሸሞርንና ማሰብን ፈቀደላችሁ።) ግን በሕግ የታወቀን ንግግር የምትነጋገሩ ካልኾናችሁ በስተቀር፤ ምስጢርን (ጋብቻን) እትቃጠሩዋቸው። የተጻፈውም (ዒዳህ) ጊዜውን እስከሚደርስ ድረስ ጋብቻን ለመዋዋል ቁርጥ ሐሳብ አታድርጉ። አላህም በነፍሶቻችሁ ያለውን ነገር የሚያውቅ መኾኑን ዕውቁ፤ ተጠንቀቁትም። አላህም መሐሪ ታጋሽ መኾኑን ዕውቁ።

2|236|ሴቶችን ሳትነኳቸው (ሳትገናኙ)፤ ወይም ለእሱ መሀርን ሳትወስኑላቸው ብትፈቷቸው በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም። (ዳረጎት በመስጠት መፍታት ትችላላችሁ።) ጥቀሟቸውም። በሀብታም ላይ ችሎታው በድኅም ላይ ችሎታው (አቅሙ የሚፈቅደውን መስጠት) አለበት። መልካም የኾነ መጥቀም በበጎ ሠሪዎች ላይ የተረጋገጠን፤ (ጥቀሟቸው)።

2|237|ለእነርሱም መወሰንን በእርግጥ የወሰናችሁላቸው ስትኾኑ ሳትነኳቸው በፊት ብተፈቷቸው ካልማሩዋችሁ ወይም ያ የጋብቻው ውል በእጁ የኾነው (ባልየው) ካልማረ በስተቀር የወሰናችሁት ግማሹ አላቸው። ምሕረትም ማድረጋችሁ ወደ አላህ ፍራቻ በጣም የቀረበ ነው። በመካከላችሁም ችሮታን አትርሱ፤ አላህ የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና።

2|238|በሰላቶች (በተለይ) በመካከለኛይቱም ሶላት ላይ ተጠባብቁ። ታዛዦች ገናችሁም ለአላህ ቁሙ።

2|239|ብትፈሩም እግረኞች ወይም ጋላቢዎች ገናችሁ (ስገዱ)። ጸጥተኞችም በገናችሁ ጊዜ ታውቁት ያልነበራችሁትን እንደ እሳወቃችሁ አላህን አውሱ (ስገዱ)።

2|240|እነዚያ ከናንተ ውስጥ የሚሞቱ ሚስቶችንም የሚተዉ፤ ለሚስቶቻቸው (ከቤታቸው) የማይወጡ ሲኾኑ ዓመት ድረስ መጠቀምን ኑዛዜን (ይናዘዙ)። በፈቃዳቸው ቢወጡም በሕግ ከታወቀው ነገር በነፍሶቻቸው በሠሩት በእናንተ (በሚቹ ዘመዶች) ላይ ኃጢአት የለባችሁም አላህም አሸናፊ ጥበባኛ ነው።

2|241|ለተፈቱ ሴቶችም በችሎታ መጠን ዳረጎት አላቸው። አላህን በሚፈሩ ላይ ተደንግጓል።

2|242|እንደዚሁ አላህ እንቀጾቹን ታውቁ ዘንድ ለናንተ ያብራራላችኋል።

2|243|ወደ እነዚያ እነርሱ ብዙ ሺሕ ገኘው ሞትን ለመፍራት ከሀገሮቻቸው ወደ ወጡት ሰዎች ዕውቀትህ አልደረሰምን? አላህም ለእነርሱ «ሙቱ» አላቸው፤ (ሞቱም)። ከዚያም ሕያው አደረጋቸው። አላህም በሰዎች ላይ ባለችሮታ ነው፤ ግን

አብዛኛዎቹ ሰዎች አያመሰግኑም።

2|244|በአላህም መንገድ (ሃይማኖት) ተጋደሉ። አላህም ሰሚ ዐዋቂ መሆኑን ዕወቁ።

2|245|ያ ለአላህ መልካም ብድርን የሚያበድርና ለእርሱ (አላህ) ብዙ እጥፎች አድርጎ የሚያነባብርለት ማነው? አላህም ይጨብጣል፤ ይዘረጋልም፤ ወደ እርሱም ትመለሳላችሁ።

2|246|ከእስራኤል ልጆች ከሙሳ በኋላ ወደ ነብሩት ጭፍሮች ለነቢያቸው (ለሳሙኤል)፡- «ለእኛ ንጉሥን አስነሳልን በአላህ መንገድ እንዋጋለን፤» ባሉ ጊዜ አላየህምን? (አላወቅህምን?)፡-«መዋጋት ቢጻፍባችሁ አትዋጉም ይኾናል» አላቸው። «ከሀገሮቻችንና ከልጆቻችን የተባረርን ስንኾን በአላህ መንገድ የማንዋጋ ለእኛ ምን አለን?» አሉ። በእነርሱ ላይ መዋጋት በተጻፈባቸውም ጊዜ ከእነርሱ ጥቂቶች ሲቀሩ አፈገፈጉ። አላህም በዳዮቹን ዐዋቂ ነው።

2|247|ነቢያቸውም ለእነርሱ፡- «አላህ ጧሉትን (ሳኦልን) ንጉሥ አድርጎ በእርግጥ ላከላችሁ» አላቸው። (እነርሱም)፡- «እኛ ከእርሱ ይልቅ በንግሥና ተገቢዎች ስንኾን ከሀብትም ስፋትን ያልተሰጠ ሲኾን ለእርሱ በኛ ላይ እንዴት ንግሥና ይኖረዋል?» አሉ። (ነቢያቸውም)፡-«አላህ በእናንተ ላይ መረጠው። በዕውቀትና በአካልም ስፋትን ጨመረለት። አላህም ንግሥናውን ለሚሻው ሰው ይሰጣል። አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው» አላቸው።

2|248|ነቢያቸውም ለእነርሱ፡- «የንግሥናው ምልክት ከጌታችሁ የኾነ እርጋታ የሙሳ ቤተሰብና የሃሩን ቤተሰብ ከተውትም ቅርስ በውስጡ ያለበት መላእክት የሚሸከሙት ኾኖ ሳጥኑ ሊመጣላችሁ ነው። እማኞች ብትኾኑ በዚህ ለእናንተ እርግጠኛ ምልክት አልለ» አላቸው።

2|249|ጧሉትም በሠራዊቱ (ታጅቦ) በወጣ ጊዜ፡- «አላህ በወንዝ (ውሃ) ፈታኛችሁ ነው ከርሱም የጠጣ ሰው ከእኔ አይደለም። ያልቀመሰውም ሰው በእጁ መዝገንን የዘገነ ሰው ብቻ ሲቀር እርሱ ከኔ ነው» አለ። ከእነርሱም ጥቂቶች ሲቀሩ ከርሱ ጠጡ። እርሱና እነዚያም ከእርሱ ጋር ያመኑት (ወንዙን) ባለፉት ጊዜ፡- «ጃሎትንና ሠራዊቱን በመዋጋት ለኛ ዛሬ ችሎታ የለንም» አሉት። እነዚያ እነርሱ አላህን ተገናኝዎች መኾናቸው የሚያረጋግጡት፡- «ከጥቂት ጭፍራ በአላህ ፈቃድ ብዙን ጭፍራ ያሸነፈች ብዙ ናት፤ አላህም ከታጋቸች ጋር ነው» አሉ።

2|250|ለጃሎትና ለሠራዊቱ በተሰለፉም ጊዜ፡- «ጌታችን ሆይ! በእኛ ላይ ትዕግስትን እንቧቧ፤ ጫማዎቻችንንም አደላድል፤ በከሓዲያን ሕዝቦችም ላይ እርዳን» አሉ።

2|251|በአላህም ፈቃድ ድል መቷቸው። ዳውድም ጃሎትን (ዳዊት ጎልያድን) ገደለ። ንግሥናንና ጥበብንም (ነቢያትን) አላህ ሰጠው። ከሚሻውም ነገር ሁሉ አሳወቀው። አላህም ሰዎችን ከፊላቸውን በከፊሉ መመለሱ ባልነበረ ኖሮ ምድር በተባለች ነበር፤ ግን አላህ በዓለማት ላይ የችሮታ ባለቤት ነው።

2|252|እነዚህ (አንቀጾች) በውነት በአንተ ላይ የምናነባቸው ሲኾኑ የአላህ አንቀጾች ናቸው፤ አንተም በእርግጥ ከመልክተኞቹ ነህ።

2|253|እነዚህን መልክተኞች ከፊላቸውን በከፊሉ ላይ አበለጥን። ከእነርሱ ውስጥ አላህ ያነጋገረው አልለ። ከፊሎቻቸውንም በደረጃዎች ከፍ አደረገ። የመርየምን ልጅ ዒሳንም ግልጽ ታምራቶችን ሰጠው። በቅዱሱ መንፈስም አበረታነው። አላህም በሻ ኖሮ እነዚያ ከእነርሱ (ከመልክተኞቹ) በኋላ የነበሩት ግልጽ ታምራቶች ከመጡላቸው በኋላ ባልተጋደሉ ነበር። ግን ተለያዩ። ከእነርሱም ውስጥ ያመነ ሰው አልለ። ከእነርሱም ውስጥ የካደ ሰው አልለ። አላህም በሻ ኖሮ ባልተዋጉ (ባልተለያዩ) ነበር። ግን አላህ የሚሻውን ይሠራል።

2|254|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በርሱ ውስጥ ሽያጭ (መበዝቸት)፤ ወዳጅነትም፤ ምልጃም የሌለበት ቀን ከመምጣቱ በፊት ከሰጠናችሁ ነገር ለግሰ። ከሓዲያችሁም በዳዮቹ እነርሱ ናቸው።

2|255|አላህ ከእርሱ በቀር ሌላ አምላክ የለም። ሕያው ራሱን ቻይ ነው። ማንጎላጃትም እንቅልፍም አትይዘውም። በሰማያት ውስጥና በምድር ውስጥ ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው። ያ እርሱ ዘንድ በፈቃዱ ቢኾን እንጂ የሚያማልድ ማነው? (ከፍጡሮች) በፊታቸው ያለውንና ከኋላቸው ያለውን ሁሉ ያውቃል። በሻውም ነገር እንጂ ከዕውቀቱ በምንም ነገር አያካብቡም (አያውቁም)። መንበሩ ሰማያትንና ምድርን ሰፋ። ጥበቃቸውም አያቅተውም። እርሱም የሁሉ በላይ ታላቅ ነው።

2|256|በሃይማኖት ማስገደድ የለም። ቅኑ መንገድ ከጠማማው በእርግጥ ተገለጠ። በጣዖትም የሚከድና በአላህ የሚያምን ሰው ለርሷ መበጠስ የሌላትን ጠንካራ ዘለበት በእርግጥ ጨበጠ። አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

2|257|አላህ የእነዚያ ያመኑት ሰዎች ረዳት ነው። ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣቸዋል። እነዚያም የካዱት ረዳቶቻቸው ጣዖታት ናቸው። ከብርሃን ወደ ጨለማዎች ያወጧቸዋል። እነዚያ የአሳት ዳዶች ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

2|258|ወደዚያ አላህ ንግሥናን ስለሰጠው ኢብራሂምን በጌታው ነገር ወደ ተከራከረው ሰው አላየህምን ኢብራሂም «ጌታዬ ያ ሕያው የሚያደርግና የሚገድል ነው» ባለ ጊዜ «እኔ ሕያው አደርጋለሁ እገድላለሁም» አለ። ኢብራሂም፡- «አላህ ፀሐይን ከምሥራቅ በኩል ያመጣል (አንተ) ከምዕራብ በኩል አምጣት» አለው። ያም የካደው ሰው ዋለለ፤ (መልስ አጣ) አላህም በዳዮች ሕዝቦችን አይመራም።

2|259|ወይም ያንን በከተማ ላይ እርሷ በጣራዎችዋ ላይ የወደቀች ስትኾን ያለፈውን ሰው ብጢ (አላየህምን)፡- «ይህችን (ከተማ) ከሞተች በኋላ አላህ እንዴት ሕያው ያደርጋታል» አለ። አላህም ገደለው መቶ ዓመትን (አቆየውም)። ከዚያም አስነሳው፡- «ምን ያህል ቆየህ» አለው። «አንድ ቀን ወይም የቀንን ከፊል ቆየህ» አለ። «አይደለም መቶን ዓመት ቆየህ። ወደ ምግብህና ወደ መጠጥህም ያልተለወጠ ሲኾን ተመልከት። ወደ አህያህም ተመልከት። ለሰዎችም አበረጃ እናደርግህ ዘንድ (ይህንን ሠሰራን)። ወደ ዐፅዎቹም እንዴት እንደምናስነሳት ከዚያም ሥጋን እንደምናለብሳት ተመልከት» አለው። ለርሱም (በማየት) በተገለጸለት ጊዜ፡- «አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ መኾኑን ዐውቃለሁ» አለ።

2|260|ኢብራሂምም «ጌታዬ ሆይ! መታንን እንዴት ሕያው እንደምታደርግ አሳየኝ» ባለ ጊዜ (አስታውስ።) አላህ ፡- «አላመንክምን» አለው። «አይደለም (አምኛለሁ)፤ ግን ልቤ እንዲረጋ» ነው አለ። (አላህም)፡- «ከበራሪዎች (ከወፎች) አራትን ያዝ። ወደ አንተም ሰብስባቸው። (ቆራርጣቸውም)፤ ከዚያም በየኮረብታው ሁሉ ላይ ከእርሱ ቁራጭን አድርግ። ከዚያም ጥራቸው፤ ፈጥነው ይመጡሃልና። አላህም አሸናፊ ጥበብኛ መኾኑን ዕወቅ» አለው።

2|261|የእነዚያ ገንዘቦቻቸውን በአላህ መንገድ የሚለግሱ ሰዎች (ልገስና) ምሳሌ በየዘለላው ሁሉ መቶ ቅንጣት ያለባቸውን ሰባት ዘለላዎች እንደ አበቀለች እንዲት ቅንጣት ብጢ ነው። አላህም ለሚሻው ሰው (ከዚህ በላይ) ያነባብራል። አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

2|262|እነዚያ ገንዘቦቻቸውን በአላህ መንገድ የሚለግሱ ከዚያም የሰጡትን ነገር መመገድንና ማስከፋትን የማያስከትሉ ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው። በእነርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነርሱም አያዝኑም።

2|263|መልካም ንግግርና ምሕረት ማድረግ ማስከፋት ከሚከተላት ምጽዋት በላጭ ነው። አላህም ተብቃቂ ታጋሽ ነው።

2|264|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እንደዚያ ገንዘቡን ለሰዎች ማሳየት ሲል እንደሚሰጠውና በአላህና በመጨረሻውም ቀን እንደማያምነው ሰው ምጽዋቶቻችሁን በመመዳደቅና በማስከፋት አታበላሹ። ምሳሌውም በላዩ ዐፈር እንዳለበት ለንጣ ድንጋይ ኃይለኛም ዝናብ እንዳገኘውና ምልጥ አድርጎ እንደተወደው ብጢ ነው። ከሠሩት ነገር በምንም ላይ (ሊጠቀሙ) አይችሉም። አላህም ከሐዲያንን ሕዝቦች አይመራም።

2|265|የእነዚያም የአላህን ውዴታ ለመፈለግና ለነፍሶቻቸው (እምነትን) ለማረጋገጥ ገንዘቦቻቸውን የሚለግሱ ሰዎች ምሳሌ በተስተካከለች ከፍተኛ ስፍራ ላይ እንዳለች አትክልት፣ ብዙ ዝናብ እንደነካት ፍሬዋንም እጥፍ ጥፍ እንደሰጠች፣ ዝናብም ባይነካት ካፈያ እንደሚበቃት ብጢ ነው። አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

2|266|(ከእናንተ) አንዳችሁ ለርሱ ከዘምባባና ከወይኖች በስርዋ ወንዞች የሚፈሰባት አትክልት ልትኖረው፣ በውስጧም ለርሱ ከየፍሬው ሁሉ ሊኖረው እርጅናም ሊነካውና ለርሱ ደካማዎች ዝርያዎች ያሉት ሲኾን በውስጡ አሳት ያለበት ውርጭ ሊያገኛትና ልትቃጠል ይወዳልን እንደዚሁ አላህ አንቀጾችን ለእናንተ ያብራራል፤ ልታስተነትኑ ይከጀላልና።

2|267|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ካፈራችሁትና ከዚያም ለእናንተ ከምድር ካወጣንላችሁ ከመልካሙ ለገሱ። መጥፎውንም (ለመስጠት) አታስቡ። በእርሱ ዓይኖቻችሁን ጨፍናችሁ እንጂ የማትወስዱት ስትኾኑ ከእርሱ (ከመጥፎው) ትሰጣላችሁን አላህም ተብቃቂ ምስጉን መኾኑን ዕወቁ።

2|268|ሰይጣን (እንዳትለግሱ) ድኽነትን ያስፈራራችኋል። በመጥፎም ያዛችኋል። አላህም ከርሱ የኾነን ምሕረትና ችሮታን ይቀጥራችኋል። አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

2|269|ለሚሻው ሰው ጥቡብን ይሰጣል፤ ጥቡብንም የሚስሰጥ ሰው ብዙን መልካም ነገር በእርግጥ ተሰጠ። የአእምሮዎች ባለቤቶች እንጂ (ሌላው) አይገሰጹም።

2|270|ከምጽዋትም ማንኛውንም የለገሳችሁትን ወይም ከስለት የተሳላችሁትን አላህ ያውቀዋል። ለበዳዮችም ከረዳቶች ምንም የላቸውም።

2|271|ምጽዋቶችን ብትገልጹ እርሷ ምንኛ መልካም ናት። ብትደብቁትና ለድኾች ብትሰጧትም እርሱ ለናንተ በላጭ ነው። ከኃጢአቶቻችሁም ከእናንተ ያብሳል። አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

2|272|እነርሱን ማቅናት በእንተ ላይ የለብህም። ግን አላህ የሚሻውን ሰው ያቀናል። ከገንዘብም የምትለግሱት (ምንዳው) ለነፍሶቻችሁ ነው። የአላህንም ፊት (ውዴታውን) ለመፈለግ እንጂ አትለግሱም። ከገንዘብም የምትለግሱት ሁሉ (ምንዳው) ወደናንተ ይሞላል። እናንተም አትበደሉም።

2|273|(የምትመደውቱት) ለእነዚያ በአላህ መንገድ (ለመታገል ሲሉ) ለታገዱት ድኾች ነው። በምድር መኼድን አይችሉም። (ልመናን) ከመጥጠቃቸው (የተነሳ) የማያውቅ ሰው ሀብታሞች ናቸው ብሎ ይጠረጥራቸዋል። በምልክታቸው ታውቃቸዋለሁ። ሰዎችን በችክታ አይለምኑም። ከገንዘብም የምትለግሱት አላህ እርሱን ዐዋቂ ነው።

2|274|እነዚያ ገንዘቦቻቸውን በሊሊትና በቀን በድብቅም በግልጽም የሚለግሱ ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው። በእነርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም እነርሱም አያዝኑም።

2|275|እነዚያ አራጣን የሚበሉ ያ ሰይጣን ከመንካቱ የተነሳ የሚጥለው ሰው (ከእውድቁ) እንደሚነሳ ብጢ እንጅ (ከመቃብራቸው) አይነሱም። ይህ እነርሱ መሸጥ የአራጣ ብጢ ብቻ ነው በማለታቸው ነው። ግን መሸጥን አላህ ፈቅዷል። አራጣንም እርም አድርጓል። ከጌታውም ግሳጼ የመጣለትና የተከለከለ ሰው እርሱ (ከመከልከሉ በፊት) ያለፈው አለው። ነገሩም ወደ አላህ ነው፤ (አራጣን ወደ መብላት) የተመለሰም ሰው እነዚያ የአሳት ጓዶች ናቸው። እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

2|276|አላህ አራጣን (በረከቱን) ያጠፋል። ምጽዋቶችንም ያፋፋል። አላህም ኃጢአተኛ ከሐዲያን ሁሉ አይወድም።

2|277|እነዚያ ያመኑ። መልካም ሥራዎችንም የሠሩ። ሰላትንም ያስተካከሉ። ዘካንም የሰጡ ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው። በእነርሱም ላይ ፍርሃት የለባቸውም እነርሱም አያዝኑም።

2|278|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ። ከአራጣም የቀረውን ተዉ። አማኞች እንደኾናችሁ (ተጠንቀቁ)።

2|279|(የታዘዘችሁትን) ባትሠሩም ከአላህና ከመልክተኛው በኾነች ጦር (መወጋታችሁን) ዕወቁ። ብትጸጹቱም ለእናንተ የገንዘቦቻችሁ ዋናዎች አሏችሁ። አትበደሉም አትበደሉምም።

2|280|የድኽነት ባለቤት የኾነም (ባለዕዳ) ሰው ቢኖር እማግኘት ድረስ ማቆየት ነው። (በመማር) መመጽወታችሁም ለእናንተ በላጭ ነው። የምታውቁ ብትኾኑ (ትሠሩታላችሁ)።

2|281|በእርሱም ውስጥ ወደ አላህ የምትመለሱበትንና ከዚያም እነርሱ የማይበደሉ ሲሆኑ ነፍስ ሁሉ የሠራቸውን ሥራ የምትሞላበትን ቀን ተጠንቀቁ።

2|282|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ በዕዳ በተዋዋላችሁ ጊዜ ጻፉት። ጸሐፊም በመካከላችሁ በትክክል ይጻፍ። ጸሐፊም አላህ እንደ አሳወቀው መጻፍን እንቢ አይበል። ይጻፍም። ያም በርሱ ላይ ዕዳው ያለበት ሰው በቃሉ ያስጽፍ። አላህም ጌታውን ይፍራ። ከእርሱም (ካለበት ዕዳ) ምንንም አያጉድል። ያም በርሱ ላይ ዕዳው ያለበት ቁል፣ ወይም ደካማ፣ ወይም በቃሉ ማስጻፍን የማይችል ቢኾን ዋቢው በትክክል ያስጽፍለት። ከወንዶቻችሁም ሁለትን ምስክሮች አስመስክሩ። ሁለትም ወንዶች ባይኾኑ ከምስክሮች ሲኾኑ ከምትወዱዋቸው የኾኑን አንድ ወንድና አንደኛዋ ስትረሳ እንደኛይቱ ሊላዋን ታስታውሳት ዘንድ ሁለት ሴቶች (ይመስክሩ)። ምስክሮችም በተጠሩ ጊዜ እንቢ አይበሉ። (ዕዳው) ትንሽ ወይም ትልቅ ቢኾንም እስከ ጊዜው ድረስ የምትጽፉት ከመኾን አትሰልፉ። እንዲህ ማድረጋችሁ አላህ ዘንድ በጣም ትክክል ለምስክርነትም አረጋጋጭ ላለመጠራጠራችሁም በጣም ቅርብ ነው። ግን በመካከላችሁ እጅ በጅ የምትቀበሏት ንግድ ብትኾን ባትጽፉዋት በናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም። በተሻሻላችሁም ጊዜ እስመስክሩ። ጸሐፊም ምስክርም (ባለ ጉዳዩ ጋር) አይጎዳዳ። (ይህንን) ብትሠሩም እርሱ በእናንተ (የሚጠጋ) አመጽ ነው። አላህንም ፍሩ። አላህም ያሳውቃችኋል። አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

2|283|በዝዛም ላይ ብትኾኑና ጸሐፊን ባታገኙ የተጨበጡ መተማመኛዎችን ያዙ። ከፊላችሁም ከፊሉን ቢያምን ያ የታመነው ሰው አደራውን ያድርስ። አላህንም ጌታውን ይፍራ። ምስክርነትንም አትደብቁ። የሚደብቃትም ሰው እርሱ ልቡ ኃጢአተኛ ነው። አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

2|284|በሰማያት ውስጥና በምድርም ውስጥ ያለው ሁሉ የአላህ ነው። በነፍሶቻችሁ ውስጥ ያለውን ብትገልጹ ወይም ብትደብቁት አላህ በርሱ ይቆጣጠራችኋል። ለሚሻውም ሰው ይምራል። የሚሻውንም ሰው ይቀጣል። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

2|285|መልክተኛው ከጌታው ወደ ርሱ በተወረደው አመነ። ምእምኖቹም (እንደዚሁ)። ሁሉም በአላህ፣ በመላዕክቱም፣ በመጻሕፍቱም፣ በመልክተኞቹም ከመልክተኞቹ «በእንደም መካከል እንለይም» (የሚሉ ሲኾኑ) አመኑ። «ሰማን፤ ታዘዝንም። ጌታችን ሆይ! ምሕረትህን (እንሻለን)። መመለሻም ወዳንተ ብቻ ነው» አሉም።

2|286|አላህ ነፍስን ከችሎታዋ በላይ እያስገድዳትም። ለርስዋ የሠራችው አላት። በርስዋም ላይ ያፈራችው (ኅጢአት) አለባት። (በሉ)፡- ጌታችን ሆይ! ብንረሳ ወይም ብንስት አትያዘን፤ (አትቅጣን)። ጌታችን ሆይ! ከባድ ሽክምን ከእኛ በፊት በነበሩት ላይ እንደጫንከው በእኛ ላይ አትጫንብን። ጌታችን ሆይ! ለኛም በርሱ ችሎታ የሌለንን ነገር አታሸክመን። ከእኛም ይቅርታ አድርግ ለእኛም ምሕረት አድርግ። እዘንልንም፤ ዋቢያችን እንተ ነህና። በከተላዊዎች ሕዝቦች ላይም እርዳን።

3|1|አ.ሊ.መ (አሊፍ ላም ሚም)፤

3|2|አላህ ከርሱ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም። (እርሱ) ሕያው ሁሉን ነገር አስተናባሪ ነው።

3|3|ከርሱ በፊት ያሉትን መጻሕፍት የሚያረጋግጥ ሲኾን መጽሐፉን (ቁርአንን) ባንተ ላይ ከፋፍሎ በእውነት አወረደ። ተውራትንና ኢንጂልንም አውርዷል።

3|4|(ከቁርአን) በፊት ለሰዎች መሪ አድርጎ (አወረዳቸው)። ፋርቃንንም አወረደ። እነዚያ በአላህ ተዓምራቶች የካዱ ለእነርሱ ብርቱ ቅጣት አላቸው። አላህም አሸናፊ የመበቀል ባለቤት ነው።

3|5|አላህ በምድርም በሰማይም ምንም ነገር በርሱ ላይ አይሰወርም።

3|6|እርሱ ያ በማሕጸኖች ውስጥ እንደሚሻ አድርጎ የሚቀርዳችሁ ነው። ከእርሱ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም። አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

3|7|እርሱ ያ በእንተ ላይ መጽሐፉን ያወረደ ነው። ከእርሱ (ከመጽሐፉ) ግልጽ የኾኑ እንቀጾች አልሉ። እነሱ የመጽሐፉ መሠረቶች ናቸው። ሌሎችም ተመሳሳዮች አልሉ። እነዚያም በልቦቻቸው ውስጥ ጥመት ያለባቸው ሰዎች ማሳሳትን ለመፈለግና ትችቱን ለመፈለግ ከርሱ የተመሳሰለውን ይከታተላሉ። (ትክክለኛ) ትችቱንም አላህ ብቻ እንጂ ሌላ አያውቀውም። በዕውቀትም የጠለቁት «በርሱ እምነናል፤ ሁሉም ከጌታችን ዘንድ ነው» ይላሉ። የአእምሮ ባለቤቶችም እንጂ (ሌላው) አይገሰጽም።

3|8|(እነሱም ይላሉ)፡- «ጌታችን ሆይ! ቅኑን መንገድ ከመራኸን በኋላ ልቦቻችንን አታዘምብልብን። ከእንተ ዘንድ የኾነን ችሮታም ለኛ ስጠን። እንተ በጣም ሊጋስ ነህና።»

3|9|«ጌታችን ሆይ! እንተ በርሱ (ለመምጣቱ) ጥርጥር የሌለበት በኾነ ቀን ሰውን ሁሉ ሰብሳቢ ነህ። ምንጊዜም አላህ ቀጠሮውን አያፈርስምና።»

3|10|እነዚያ የካዱት ሰዎች ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸው ከአላህ (ቅጣት) ምንም እያስጥሉዋቸውም። እነዚያም እነርሱ የአሳት ማገዶዎች ናቸው።

3|11|(ልማዳቸው ሁሉ) እንደፈርዖን ቤተሰብና እንደእነዚያ ከበፊታቸው እንደነበሩት ሕዝቦች ልማድ ነው። በእንቀጾቻችን አስተባበሉ። አላህም በጋጢአቶቻቸው ያዛቸው። አላህም ቅጣተብርቱ ነው።

3|12|ለእነዚያ ለካዱት ሰዎች በላቸው፡- «በቅርብ ጊዜ ትሸነፉላችሁ። ወደ ገህነምም ትሰበሰባላችሁ። ምንጣፊቱም ምን ትከፋ!»

3|13|(የበድር ቀን) በተጋጠሙት ሁለት ጭፍሮች ለናንተ በእርግጥ ተዓምር አልለ። እንደኛዋ ጭፍራ በአላህ መንገድ ትጋደላለች። ሌላይቱም ከሓዲ ናት። ከሓዲዎቹ (አማኞቹን) በዓይን አስተያየት እጥፋቸውን ኾነው ያዩዋቸዋል። አላህም በርዳታው የሚሻውን ሰው ያበረታል። በዚህ ውስጥ ለማስተዋል ባለቤቶች በእርግጥ መገሰጫ አለበት።

3|14|ከሴቶች፣ ከወንዶች ልጆችም፣ ከወርቅና ከብር፣ ከተካሚቹ ገንዘቦችም፣ ከተሰማሩ ፈረሶችም፣ ከግመል ከከብትና ከፍየልም፣ ከአዝመራም የኾኑ ፍላጎቶችን መውደድ ለሰዎች ተሸለመ። ይህ ሁሉ የቅርቢቱ ሕይወት መጠቀሚያ ነው።

አላህም እርሱ ዘንድ መልካም መመለሻ (ገነት) አለ።

3|15|«ከዚህ ሁሉ ነገር የሚበልጥን ልንገራችሁን» በላቸው። (እርሱም) «ለእነዚያ ለተጠነቁቁት ሰዎች በጌታቸው ዘንድ በሥራቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው ገነቶች በውስጧ ሁልጊዜ ነዋሪዎች ሲኾኑ ንጹሕ የተደረጉ ሚስቶችም፣ ከአላህም የኾነ ውዴታ አላቸው። አላህም ባሮቹን ተመልካች ነው።»

3|16|(እነርሱም) እነዚያ፡- «ጌታችን ሆይ! እኛ እመንን ኅጢአቶቻችንንም ለእኛ ማር፤ የአሳትንም ቅጣት ጠብቀን» የሚሉ ናቸው።

3|17|ታጋሾች እውነተኛችንም ታዛዦችንም ሊጋሱና በሌሊት መጨረሻዎች ምሕረትን ለማኞች ናቸው።

3|18|አላህ በማስተካከል የቆመ (አስተናባሪ) ሲኾን ከእርሱ በስተቀር ሌላ አምላክ የሌለ መኾኑን መሰከረ። መላእክቶችና የዕውቀት ባለቤቶችም (እንደዚሁ መሰከሩ)። ከእርሱ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም። አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

3|19|አላህ ዘንድ (የተወደደ) ሃይማኖት ሊሰላም ብቻ ነው። እነዚያም መጽሐፉን የተሰጡት ሰዎች በመካከላቸው ላለው ምቀኝነት ዕውቀቱ ከመጣላቸው በኋላ እንጂ አልተለያዩም። በአላህም እንቀጾች የሚከድ አላህ ምርመራው ፈጣን ነው።

3|20|ቢከረከሩህም፡- «ፊቱን ለአላህ ሰጠህ፤ የተከተሉኝም ሰዎች (እንደዚሁ ለአላህ ሰጡ)» በላቸው። ለእነዚያም መጽሐፍን ለተሰጡት ሰዎችና ለመሐይሞቹ፡- «ሰለማችሁን» በላቸው። ቢሰልሙም በእርግጥ ተመሩ። እምቢ ቢሉም በእንተ ላይ ያለብህ ማድረስ ብቻ ነው። አላህም ባሮቹን ተመልካች ነው።

3|21|እነዚያ በአላህ እንቀጾች የሚከዱ ነቢያትንም ያለ እግባብ የሚገድሉ ከሰዎችም ውስጥ እነዚያን በትክክለኛነት የሚያዙትን የሚገድሉ በአሳማሚ ቅጣት አብስረዋቸው።

3|22|እነዚያ በቅርቢቱና በመጨረሻይቱ ዓለም ሥራዎቻቸው የተበላሹ ናቸው። ለእነርሱም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።

3|23|ወደ እነዚያ ከመጽሐፉ (ትምህርት) ዕድልን ወደ ተሰጡት ሰዎች አላየህምን ወደ አላህ መጽሐፍ በመካከላቸው ይፈርድ ዘንድ ይጠራሉ። ከዚያም ከእነሱ ገሚሶቹ እነርሱ (እውነቱን) የተዉ ኾነው ይሸሻሉ።

3|24|ይኸ እነርሱ «አሳት የተቆጠሩ ቀኖችን እንጂ አትነካንም» በማለታቸው ነው። በሃይማኖታቸውም ይቀጣጥፉት የነበሩት ነገር አታለላቸው።

3|25|በርሱ (መምጣት) ጥርጥር የሌለበት በኾነው ቀን በሰበሰብናቸውና ነፍስ ሁሉ የሠራችውን ሥራ በተሞላች ጊዜ እንዴት ይኾናሉ እነርሱም አይበደሉም።

3|26|(መሐመድ ሆይ!) በል፡- «የንግስና ባለቤት የኾንክ አላህ ሆይ! ለምትሻው ሰው ንግሥናን ትሰጣለህ።

ከምትሻውም ሰው ንግሥናን ትገፍፋለህ። የምትሻውንም ሰው ታልቃለህ። የምትሻውንም ሰው ታዋርዳለህ። መልካም ነገር ሁሉ በእጅህ (በችሎታው) ነው፤ እንተ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነህና።»

3|27|ሌሊቱን በቀን ውስጥ ታስገባለህ። ቀኑንም በሌሊቱ ውስጥ ታስገባለህ። ሕያውንም ከሙት ውስጥ ታወጣለህ።

ሙትንም ከሕያው ውስጥ ታወጣለህ። ለምትሻውም ሰው ያለግምት ትሰጣለህ።

3|28|ምእምናን ከሓዲዎችን ከምእምናን ሌላ ረዳቶች አድርገው አይያዙ። ይኼንንም የሚሠራ ሰው ከአላህ (ሃይማኖት) በምንም ውስጥ አይደለም። ከእነርሱ መጥጠቦችን ብትጠበቁ እንጂ። አላህም ነፍሱን (ቁጣውን) ያስጠነቅቃችኋል።

መመለሻም ወደ አላህ ብቻ ነው።

3|29|«በደረቶቻችሁ ውስጥ ያለውን ነገር ብትደብቁ ወይም ብትገልፁት አላህ ያውቀዋል። በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ ያውቃል። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።» (በል)።

3|30|ነፍስ ሁሉ ከመልካም ነገር የሠራችውን የቀረበ ሽኖ የምታገኝበትን ቀን (አስታውስ)። ከመጥፎም የሠራችው በርስዋና በርሱ (በጎጢአትዋ) መካከል በጣም የሰፋ ርቀት ቢኖር ትመኛለች። አላህ ነፍሱን ያስጠነቅቃችኋል። አላህም ለባሮቹ ሩጎሩጎ ነው።

3|31|በላቸው፡- «አላህን የምትወዱ እንደሽናችሁ ተከተሉኝ፤ አላህ ይወዳችኋልና። ጎጢአቶቻችሁንም ለናንተ ይምራልና። አላህም መሓሪ አዛኝ ነው።»

3|32|«አላህንና መልክተኛውን ታዘዙ። ብትሸሹም አላህ ከሓዲዎችን አይወድም» በላቸው።

3|33|አላህ አደምን፤ ኑሕንም፤ የኢብራሂምንም ቤተሰብ፤ የዒምራንንም ቤተሰብ በዓለማት ላይ መረጠ።

3|34|ከፊልዋ ከከፊሉ የሽኑ ገርያ አድርጎ (መረጣት)። አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

3|35|የዒምራን ባለቤት (ሐና) «ጌታዬ ሆይ! እኔ በሆዴ ውስጥ ያለውን (ፅንሰ ከሥራ) ነጻ የተደረገ ሲሽን ለአንተ ተሳልኩ። ከእኔም ተቀበል እንተ ሰሚው ዐዋቂው ነህና» ባለች ጊዜ (አስታውስ)።

3|36|በወለደቻትም ጊዜ፡- «ጌታዬ ሆይ! እኔ ሲት ሽና ወለድኳት።» አላህም የወለደችውን ዐዋቂ ነው። «ወንድም እንደ ሲት አይደለም። እኔም መርየም ብዬ ስም አወጣሁላት። እኔም እስዋንም ገርያዋንም ከተረገመው ሰይጣን በአንተ አጠብቃቸዋለሁ» አለች።

3|37|ጌታዋም በደሀና አቀባበል ተቀበላት። በመልካም እስተዳደግም እፋፋት። ከከረያም አሳደጋት፤ ከከረያ በርሷ ላይ በምሹራቧ በገባ ቁጥር እርስዋ ዘንድ ሲሳይን አገኘ። «መርየም ሆይ! ይህ ለአንቺ ከየት ነው» አላት። «እርሱ ከአላህ ዘንድ ነው። አላህ ለሚሻው ሰው ሲሳይን ያለ ድካም ይሰጣል» አለችው።

3|38|እዚያ ዘንድ ከከረያ ጌታውን ለመነ። «ጌታዬ ሆይ! ከእንተ ዘንድ መልካም ዘርን ለኔ ስጠኝ እንተ ጸሎትን ሰሚነህና» አለ።

3|39|እርሱም በጸሎት ማድረሻው ክፍል ቆሞ ሲጸልይ መላእክት ጠራችው። «አላህ በየሕያ ከአላህ በሽኑ ቃል የሚያረጋግጥ ጌታም ድንግልም ከደጋጎቹ ነቢይም ሲሽን ያበስርሃል» በማለት (መላእክት ጠራችው)።

3|40|«ጌታዬ ሆይ! እኔ እርጅና በእርግጥ የደረሱበኝ ስሽን ባልተቤቱም መሐን ስትሆን ለእኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል አለ። (መልአኩም) እንደዚሁ አላህ የሚሻውን ነገር ይሠራል» አለው።

3|41|«ጌታዬ ሆይ! ለእኔ ምልክትን አድርገልኝ» አለ። «ምልክትህ ሦስት ቀን በጥቅሻ ቢሽን እንጅ ሰዎችን አለማናገርህ ነው። ጌታህንም በብዙ አውሳ። በማታና በጧትም አወድሰው» አለው።

3|42|መላእክትም ያሉትን (አስታውስ)። «መርየም ሆይ! አላህ በእርግጥ መረጠሽ። እነዳሽም። በዓለማት ሲቶችም ላይ መረጠሽ።»

3|43|«መርየም ሆይ! ለጌታሽ ታዘገዢ። ስገጂም። ከአጎባሾቹም ጋር አጎንብሽ።»

3|44|ይሽ ወደ አንተ የምናወርደው የሽኑ ከሩቅ ወሬዎች ነው። መርየምንም ማን እንደሚያሳድግ ብርክታቸውን (ለዕጣ) በጣሉ ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርክም። በሚከራከሩም ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርክም።

3|45|መላእክት ያሉትን (አስታውስ)፡- «መርየም ሆይ! አላህ ከርሱ በሽኑው ቃል ስሙ አልመሲሕ ዒሳ የመርየም ልጅ በዚህ ዓለምና በመጨረሻውም ዓለም የተከበረ ከባለሚሎችም በሽኑ (ልጅ) ያበስርሻል።»

3|46|«በሕፃንነቱና በከፈረነበት ሰዎቹን ያነጋግራል። ከመልካሞቹም ነው» (አላት)።

3|47|፡-ጌታዬ ሆይ! ሰው ያልነካኝ ስሽን ለኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል አለች። ነገሩ እንዳልሸው ነው። አላህ የሚሻውን ይፈጥራል። እንዳችን በሻ ጊዜ ለርሱ ሹን ይለዋል፤ ወዲውኑም ይሸናል አላት።

3|48|ጽሕፈትንና ጥበብንም ተውራትንና ኢንጂልንም ያስተምረዋል።

3|49|ወደ እስራኤልም ልጆች መልክተኛ ያደርገዋል። (ይላልም)፡- «እኔ ከጌታዬ ዘንድ በተዓምር ወደ እናንተ መጣሁ። እኔ ለናንተ ከጭቃ እንደ ወፍ ቅርፅ እፈጥራለሁ። በርሱም እተነፍስበታለሁ። በአላህም ፈቃድ ወፍ ይሸናል። በአላህም ፈቃድ ዕውር ሽኖ የተወለደን፤ ለምጽኛንም አድናለሁ። መታንንም አስነሳለሁ። የምትባሉትንና በቤታችሁ የምታደልቡትንም ሁሉ እነግራችኋለሁ። የምታምኑ እንደሽናችሁ ለእናንተ በዚህ ውስጥ በእርግጥ ተዓምር አለበት።»

3|50|«ከተውራትም ከእኔ በፊት ያለውን ያረጋገጥሁ ስሽን የዚያንም በእናንተ ላይ እርም የተደረገውን ከፊል ለእናንተ አፈቅድ ዘንድ (መጣኋችሁ) ከጌታችሁም በሽኑ ታምር መጣሁዋችሁ። አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።»

3|51|«አላህ ጌታዬና ጌታችሁ ነው፤ ስለዚህ ተገዙት፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው» (አላቸው)።

3|52|ዒሳ ከነርሱ ክህደት በተሰማውም ጊዜ፡- «ወደ አላህ (ተጨምረው) ረዳቶቹ እንማን ናቸው» አለ፤ ሐዋርያት፡- «እኛ የአላህ ረዳቶች ነን፤ በአላህ እምነናል፤ እኛም ትክክለኛ ታዛዦች መሆናችንን መስክር» አሉ።

3|53|«ጌታችን ሆይ! ባወረድሽው እመንን፤ መልክተኛውንም ተከተልን፤ ከመስከረዎችም ጋር መዝግበን» (አሉ)።

3|54|(እይሁዶችም) አደሙ አላህም አድማቸውን መለሰባቸው። አላህም ከአድመኞች ሁሉ በላጭ ነው።

3|55|አላህም ባለ ጊዜ (አስታውስ)። ዒሳ ሆይ! እኔ ወሳጂህ ወደ እኔም እንሸህ ነኝ። ከነዚያም ከካዱት ሰዎች አጥሪህ ነኝ እነዚያንም የተከተሉህን እስከ ትጎሣኢ ቀን ድረስ ከነዚያ ከካዱት በላይ አድራጊ ነኝ። ከዚያም መመለሻችሁ ወደእኔ ነው። በርሱ ትለያዩበትም በነበራችሁት ነገር በመካከላችሁ እፈርዳለሁ።

3|56|«እነዚያማ የካዱትን ሰዎች በቅርቢቱ ዓለምና በመጨረሻይቱ ዓለም ብርቱን ቅጣት እቀጣቸዋለሁ። ለእነርሱም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።»

3|57|እነዚያም ያመኑትማ መልካም ሥራዎችንም የሠሩት ምንዳዎቻቸውን ይሞላላቸዋል። አላህም በዳዮችን አይወድም።

3|58|ይህ ከተዓምራቶችና ጥበብን ከያዘው ተግሳጽ ሲሽን በአንተ ላይ እናነበዋለን።

3|59|አላህ ዘንድ የዒሳ ምሳሌ እንደ አዳም ብጤ ነው። ከዕፈር ፈጠረው። ከዚያም ለርሱ (ሰው) «ሹን» አለው፤ ሽኑም።

3|60|ይህ ከጌታህ ዘንድ የሽኑ አውነት ነው። ከተጠራጣሪዎቹም አትሹን።

3|61|ዕውቀቱም ከመጣልህ በኋላ በርሱ (በዒሳ) የተከራከሩህን ሰዎች «ኦ፤ ልጆቻችንንና ልጆቻችሁን፤ ሴቶቻችንንና ሴቶቻችሁንም፤ ነፍሶቻችንንና ነፍሶቻችሁንም እንጥራ። ከዚያም አጥብቀን አላህን እንለምን፤ የአላህንም ቁጣ በውሸታሞቹ ላይ እናድርግ» በላቸው።

3|62|ይህ እርሱ በእርግጥ አውነተኛ ታሪክ ነው። አምላክም ከአላህ በስተቀር ምንም የለም። አላህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

3|63|(ከማመን) እንቢ ቢሉም አላህ አጥፊዎቹን በእርግጥ ዐዋቂ ነው።

3|64|የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! በእኛና በእናንተ መካከል ትክክል ወደ ገንቶች ቃል ኑ። (እርሷም) አላህን እንጅ ሌላን ለንግዝ፣ በርሱም ምንም ላናጋራ፣ ከፊላችንም ከፊሉን ከአላህ ሌላ አማልክት አድርጎ ላይይዝ ነው፤ በላቸው። እምቢ ቢሉም፡- እኛ መስለሞች መሆናችንን መስክሩ በሏቸው።

3|65|እናንተ የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! በኢብራሂም ለምን ትከራከራላችሁ ተውራትና ኢንጂልም ክርሱ በኋላ እንጅ አልተወረዱም። ልብ አታደርጉምን በላቸው።

3|66|ንቁ! እናንተ እነዚያ ለእናንተ በርሱ ዕውቀት ባላችሁ ነገር የተከራከራችሁ ናችሁ። ታዲያ ለእናንተ በርሱ ዕውቀት በሌላችሁ ነገር ለምን ትከራከራላችሁ አላህም ያውቃል። እናንተ ግን አታውቁም።

3|67|ኢብራሂም ይሁዳዊም ክርስቲያንም አልነበረም። ግን ወደ ቀጥተኛው ሃይማኖት የተዘነበለ መስለሞ ነበረ። ከአጋሪዎችም አልነበረም።

3|68|ከሰው ሁሉ በኢብራሂም ተገቢዎቹ እነዚያ የተከተሉትና ይህ ነቢይ እነዚያም ያመኑት ናቸው። አላህም የምእምናን ረዳት ነው።

3|69|ከመጽሐፉ ባለቤቶች የሹኑ ጭፍሮች ነፍሶቻቸውን እንጂ የሚያሳስቱ ሲሹኑ ሊያሳስቱዋችሁ ተመኙ ግን አያውቁም።

3|70|የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! እናንተ የምታውቁ ስትሹኑ በአላህ እንቀጾች ለምን ትክዳላችሁ

3|71|«የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! እውነቱን በውሸት ለምን ትቀላቅላላችሁ እውነቱንም እናንተ የምታውቁ ስትሹኑ ለምን ትደብቃላችሁ»

3|72|ከመጽሐፉ ባለቤቶች የሹኑ ጭፍሮችም አሉ፡- «በእነዚያ በአመኑት ላይ በተወረደው (ቁርኣን) በቀኑ መጀመሪያ ላይ እመኑበት። በመጨረሻውም ካዱት። እነርሱ ሊመለሱ ይከጀላልና።»

3|73|እናንተ የተሰጣችሁትን ብጢ እንደም ሰው መሰጠቱን ወይም እጌታችሁ ዘንድ የሚከራከሩዋችሁ መሆንን ሃይማኖታችሁን ለተከተለ ሰው ቢሹኑ እንጂ አትመኑ (አትግለጹ አሉ)። «መምሪያው የአላህ መምሪያ ብቻ ነው» በላቸው። «ችሮታ በአላህ እጅ ነው። ለሚሻው ይሰጠዋል። አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው» በላቸው።

3|74|በችሮታው (በነቢይነት) የሚሻውን ይመርጣል። አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

3|75|ከመጽሐፉ ሰዎችም በብዙ ገንዘብ ብታምነው ወዳንተ የሚመልስ ሰው አልለ። ከእነሱም በአንድ ዲናር እንኳ ብታምነው፤ ሁል ጊዜ በርሱ ላይ የምትጠበቅ ካልሹኑ በስተቀር የሚመልስ ሰው አልለ። «ይህ በመሃደምናን (በምናደርገው) በእኛ ላይ ምንም መንገድ የለብንም» ስለሚሉ ነው። እነርሱ እያወቁም በአላህ ላይ ውሸትን ይናገራሉ።

3|76|አይደለም (አለባቸው እንጅ)። በቃል ኪዳን የሞላና የተጠነቀቀ ሰው አላህ ጥንቁቆችን ይወዳል።

3|77|እነዚህ በአላህ ቃል ኪዳንና በመሐልዎቻቸው ጥቂትን ዋጋ የሚለውጡ እነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም ምንም ዕድል የላቸውም። በትንሣኤ ቀንም አላህ እያነጋግራቸውም። ወደ እነርሱም አይመለከትም እያነጻቸውምም። ለእነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

3|78|ከእነሱም እርሱ ከመጽሐፉ ያይደለ ሲሹኑ ከመጽሐፉ መሆኑን እንድታስቡ በመጽሐፉ ምላሶቻቸውን የሚያጣምሙ ክፍሎች አሉ። እርሱ ከአላህ ዘንድ ያልሹኑ ሲሹኑ «እርሱ ከአላህ ዘንድ ነውም» ይላሉ። እነርሱ የሚያውቁ ሲሹኑም በአላህ ላይ ውሸትን ይናገራሉ።

3|79|ለማንም ሰው አላህ መጽሐፍንና ጥበብን ነቢይነትንም ሊሰጠውና ከዚያም ለሰዎች «ከአላህ ሌላ ለእኔ ባሮች ሹኑ» ሊል አይገባውም። «ግን መጽሐፍን የምታስተምሩ በነበራችሁትና የምታጠኑም በነበራችሁት በዕውቀታችሁ ሠሪዎች ሹኑ» (ይላቸዋል)።

3|80|መላእክትንና ነቢያትንም አማልክቶች አድርጋችሁ እንድትይዙ ሊያዛችሁ (አይገባውም)። እናንተ መስለሞች ከሹኖችሁ በኋላ በክህደት ያዛችኋልን

3|81|አላህ የነቢያትን ቃል ኪዳን ከመጽሐፍና ከጥበብ ሰጥቻችሁ ከዚያም «ከእናንተ ጋር ላለው (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥ መልክተኛ ቢመጣላችሁ በርሱ በእርግጥ እንደምታምኑበት በእርግጥም እንድትረዱት ሲል በያዘ ጊዜ (አስታውስ)። አረጋግጣችሁን በዚህም ላይ ኪዳኔን ያዛችሁምን» አላቸው። «አረጋግጥን» አሉ። «እንግዲያስ መስከፋ፤ እኔም ከእናንተ ጋር ከመስከረዎቹ ነኝ» አላቸው።

3|82|ከዚህም በኋላ የሸሹ ሰዎች እነዚያ እነሱ አመጸኞቹ ናቸው።

3|83|በሰማያትና በምድር ያሉ ሁሉ፤ በውድም በግድም ለርሱ የታዘዙ ወደርሱም የሚመለሱ ሲሹኑ (ከሐዲዎች) ከአላህ ሃይማኖት ሌላን ይፈልጋሉን

3|84|«በአላህ አመንን። በእኛ ላይ በተወረደውም (በቁርኣን)፤ በኢብራሂምና በኢስማኢልም፤ በኢስሐቅም፤ በያዕቆብም፤ በነገዶችም ላይ በተወረደው፤ ለሙሳና ለሚሳም ለነቢያትም ሁሉ ከጌታቸው በተሰጠው (አመንን)። ከእነርሱ መካከል እንዴንም እንለይም። እኛ ለእርሱ ታዛዦች ነን» በል።

3|85|ከኢስላም ሌላ ሃይማኖትን የሚፈልግ ሰው ፈጽሞ ክርሱ ተቀባይ የለውም። እርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከከሳሪዎቹ ነው።

3|86|ከእምነታቸውና መልክተኛውም እውነት መሆኑን ከመሰከሩ የተብራሩ እንቀጾችም ከመጡላቸው በኋላ የካዱን ሕዝቦች አላህ እንዴት ያቀናል! አላህ በዳዮችንም ሕዝቦች እያቀናም።

3|87|እነዚያ ቅጣታቸው የአላህና የመላእክት የሰዎችም ሁሉ ርግማን በእነሱ ላይ መሆን ነው።

3|88|በውስጧ ዘውታሪዎች ሲሹኑ ቅጣቱም ከእነሱ ላይ እይቃለልላቸውም። እነሱም ቀን እይስሰጡም።

3|89|እነዚያ ከዚህ በኋላ ንስሐ የገቡና (ሥራቸውን) ያሳመሩ ሲቀሩ። (እነዚህንን ይምረቱቸዋል)፤ አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

3|90|እነዚያ ከእምነታቸው በኋላ የካዱ ከዚያም ከሀዲትን የጨመሩ ጸጸታቸው ፈጽሞ ተቀባይ የላትም። እነዚያም የተሳሳቱ እነርሱ ናቸው።

3|91|እነዚያ የካዱና እነርሱም በክህደታቸው ላይ እንዳሉ የሞቱ ከእነሱ ከእንዳቸው በምድር ሙሉ የሹኑ ወርቅ (ቢኖረውና) በርሱ ቢበሻገሩትም እንኳ ፈጽሞ ተቀባይን አያገኝም። እነዚያ ለእነርሱ የሚያሰቃይ ቅጣት አላቸው። ለእነርሱም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።

3|92|የምትወዱትን አስከምትለግሱ ድረስ በጎን ሥራ (ዋጋውን) አታገኙም። ከምንም ነገር ብትለግሱ አላህ ያውቀዋል።

3|93|ተውራት ከመወረድዎ በፊት እስራኤል በርሱ ላይ እርም ካደረገው ነገር በስተቀር ምግብ ሁሉ ለእስራኤል ልጆች የተፈቀደ ነበር። እውነተኛችንም እንደሆናችሁ ተውራትን እምጡ እንበቡዋትም በላቸው።

3|94|ከዚህም በኋላ በአላህ ላይ ውሸትን የቀጣጠፉ ሰዎች እነዚያ እነርሱ በደለኞች ናቸው።

3|95|«አላህ እውነትን ተናገረ። የኢብራሂምንም መንገድ ወደ እውነት ያዘነበለ ሲኾን ተከተሉ። ከአጋሪዎቹም አልነበረም» በላቸው።

3|96|ለሰዎች (መጸለያ) መጀመሪያ የተኖረው ቤት ብሩክና ለዓለማት ሁሉ መመሪያ ሲኾን ያ በበካህ (በመካ) ያለው ነው።

3|97|በውስጡ ግልጽ የኾኑ ተዓምራቶች የኢብራሂምን መቆሚያ አልለ። ወደ ውስጡ የገባ ሰው ጸጥተኛ ይኾናል። ለአላህም በሰዎች ላይ ወደርሱ መኼድን በቻለ ሁሉ ላይ ቤቱን መጎብኘት ግዴታ አለባቸው። የካደም ሰው አላህ ከዓለማት ሁሉ የተብቃቃ ነው።

3|98|«የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! አላህ በምትሠሩት ሁሉ ላይ ዐዋቂ ሲኾን በአላህ ተዓምራት ለምን ትከዳላችሁ» በላቸው።

3|99|«የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! እናንተ መስከረዎች ኾናችሁ ከአላህ መንገድ መጥመሟን የምትፈልጓት ስትኾኑ ያመነን ሰው ለምን ትከለክላላችሁ አላህም ከምትሰሩት ነገር ሁሉ ዘንጊ አይደለም» በላቸው።

3|100|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከነዚያ መጽሐፉን ከተሰጡት ሰዎች ከፊሉን ብትታዘዙ ከእምነታችሁ በኋላ ከሐዲዎች አድርገው ይመልሱዎቻችኋል።

3|101|የአላህም አንቀጾች በእናንተ ላይ የሚነበቡ ሲኾኑ መልክተኛውም በውስጣችሁ ያለ ሲኾን እናንተ እንዴት ትከዳላችሁ በአላህም የሚጠበቅ ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ ተመራ።

3|102|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ተገቢውን መጠንቀቅ ተጠንቀቁት። እናንተም መስለሞች ኾናችሁ እንጅ አትሙቱ።

3|103|የአላህንም (የማመን) ገመድ ሁላችሁም ያዙ። እትለያዩም። ጠበኞችም በነበራችሁ ጊዜ በእናንተ ላይ (የዋለውን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ። በልቦቻችሁም መካከል አስማማ። በጸጋውም ወንድማማቾች ኾናችሁ። በእሳት ጉዳዳድ አፋፍም ላይ ነበራችሁ። ከእርስዎም አዳናችሁ። እንደዚሁ ትመሩ ዘንድ አላህ ለእናንተ አንቀጾቹን ያብራራል።

3|104|ከእናንተም ወደ በጎ ነገር የሚጠሩ በመልካም ሥራም የሚያዙ ከከፋ ነገርም የሚከለክሉ ሕዝቦች ይኑሩ። እነዚያም እነሱ የሚድኑ ናቸው።

3|105|እንደነዚያም ግልጽ ተዓምራት ከመጣላቸው በኋላ እንደተለያዩትና እንደ ተጨቃጫቂት አትኾኑ። እነዚያም ለእነርሱ ታላቅ ቅጣት አላቸው።

3|106|ፊቶች የሚያበሩበትን ፊቶችም የሚጠቁሩበትን ቀን (እስታውስ)። እነዚያ ፊቶቻቸው የጠቆሩትማ «ከእምነታችሁ በኋላ ካዳችሁን ትከዱት በነበራችሁት ነገር ቅጣቱን ቅመሱ» (ይባላሉ)።

3|107|እነዚያም ፊቶቻቸው ያበሩትማ በአላህ ችሮታ (ገነት) ውስጥ ናቸው። እነርሱ በውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

3|108|ይህች በእንተ ላይ በእውነት የምናነባት ስትኾን የአላህ ተዓምራት ናት። አላህም ለዓለማት በደልን የሚሻ አይደለም።

3|109|በሰማያት ያለውና በምድር ያለውም ሁሉ የአላህ ነው። ነገሮችም ሁሉ ወደ አላህ ብቻ ይመለሳሉ።

3|110|ለሰዎች ከተገለጸች ሕዝብ ሁሉ በላጭ ኾናችሁ በጽድቅ ነገር ታዛላችሁ፤ ከመጥፎም ነገር ታዛላችሁ፤ በአላህም (እንደነት) ታምናላችሁ። የመጽሐፉም ሰዎች ባመኑ ኖሮ ለእነርሱ የተሻለ በኾነ ነበር። ከእነርሱ አማኞች አሉ። አብዛኞቻቸው ግን አመጸኞች ናቸው።

3|111|ማስከፋትን እንጅ ፈጽሞ አይጎዱዎችሁም። ቢዋጉዎችሁም ጀርባዎችን ያዙሩላችኋል (ይሸሻሉ)። ከዚያም አይረዱም።

3|112|የትም በተገኙበት ስፍራ ከአላህ በኾነ ቃል ኪዳን ከሰዎችም በኾነ ቃል ኪዳን (የተጠበቁ) ካልኾኑ በስተቀር በእነርሱ ላይ ውርደት ተመታችባቸው። ከአላህም በኾነ ቁጣ ተመለሰ። በእነርሱም ላይ ድኽነት ተመታችባቸው። ይኸ እነርሱ በአላህ ተዓምራት ይከዱ ስለ ነበሩና ነቢያትንም ያለ ሕግ ይገድሉ ስለነበሩ ነው። ይህ በማመጻቸውና ወሰንን ይተላለፉ ስለነበሩ ነው።

3|113|(የመጽሐፉ ሰዎች ሁሉ) እኩል አይደሉም። ከመጽሐፉ ሰዎች ቀጥ ያሉ በሌሊት ሰዓቶች እነርሱ የሚሰጉዱ ኾነው የአላህን አንቀጾች የሚያነቡ ሕዝቦች አሉ።

3|114|በአላህና በመጨረሻው ቀን ያምናሉ። በጽድቅ ነገርም ያዛሉ። ከመጥፎ ነገርም ይከለክላሉ። በበጎ ሥራዎችም ይጣደፋሉ። እነዚያም ከመልካሞቹ ናቸው።

3|115|ከበጎ ሥራ ማንኛውንም ቢሠሩ አይካዱትም። አላህም ጥንቁቆቹን ዐዋቂ ነው።

3|116|እነዚያ የካዱት ሰዎች ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸው ከአላህ (ቅጣት) እነርሱን ምንም አይደሉዎቸውም። እነዚያም የእሳት ጓዶች ናቸው። እነርሱ በእርስዎ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

3|117|የዚያ በዚህች በቅርቢቱ ሕይወት የሚለግሱት ነገር ምሳሌ በውስጧ ውርጭ ያለባት ነፋስ ነፍሶቻቸውን የበደሉን ሕዝቦች አዝመራ እንደነካችና እንዳጠፋችው ብጤ ነው። አላህም አልበደላቸውም ግን ነፍሶቻቸውን ይበድላሉ።

3|118|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከእናንተ ሌላ ምስጢረኛን አትያዙ። ማበላሸትን አይገቡላችሁም። ጉዳታችሁን ይወዳሉ። ጥላቻይቱ ከእጅቻቸው በእርግጥ ተገለጸች። ልቦቻቸውም የሚደብቁት ይበልጥ ትልቅ ነው። ልብ የምታደርጉ እንደኾናችሁ ለእናንተ ማብራሪያዎችን በእርግጥ ገለጽን።

3|119|እነሆ እናንተ እነዚያ የምትወዱዎቸው ናችሁ። (እነሱ) ግን አይወዱዎችሁም። በመጽሐፉም በሁሉም ታምናላችሁ። ባገኙዎችሁም ጊዜ «እምነናል» ይላሉ። ባገለሉም ጊዜ ከቁጭታቸው የተነሳ በእናንተ ላይ ዐጽቆቻቸውን ይነክሳሉ። «በቁጭታችሁ ሙቱ፤ አላህ ልቦች የቋጠሩትን ዐዋቂ ነውና» በላቸው።

3|120|ደግ ነገር ብትነካችሁ ታስከፋቸዋለች። መጥፎም ነገር ብታገኛችሁ በእርሷ ይደሰታሉ። ብትታገሱና ብትጠነቀቁም ተንከላቸው ምንም አይጎዳችሁም። አላህ በሚሠሩት ሁሉ (በዕውቀቱ) ከባቢ ነውና።

3|121|ለምእምናቸው ለውጊያ ሥራዎችን የምታዘጋጁ ኾነህ ከቤተሰብህ በማለድክ ጊዜ (እስታውስ)። አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

3|122|ከእናንተ ሁለት ጭፍሮች አላህ ረዳታቸው ሲኾን ለመፍራት ባሰቡ ጊዜ (እስታውስ)። በአላህም ላይ ብቻ ምእምናቸው ይመኩ።

3|123|በበድርም እናንተ ጥቂቶች ኾናችሁ ሳለ አላህ በእርግጥ ረዳችሁ። አላህንም ታመሰግኑ ዘንድ ፍሩት።

3|124|ለምእምናን «ጌታችሁ በሦስት ሺህ መላእክት የተወረዱ ሲኾኑ ቢረዳችሁ አይበቃችሁምን» በምትል ጊዜ (እስታውስ)።

3|125|«እዎን ብትታገሱና ብትጠነቀቁ ከዚህም ፍጥነታቸው (ጠላቶቻችሁ) ቢመጡባችሁ ጌታችሁ ምልክት ባላቸው

አምስት ሺህ መላእክት ይረዳችኋል።»

3|126|አላህም (እርዳታውን) ለእናንተ ብስራትና ልቦቻችሁ በእርሱ እንዲረኩ እንጂ አላደረገውም። ድልም መንሳት አሸናፊ ጥበበኛ ከሆነው አላህ ዘንድ እንጅ ከሌላ አይደለም።

3|127|(ድልን ያገናዳላችሁ) ከእነዚያ ከካዱት ከፊልን ሊቆርጥ (ሊያጠፋ) ወይም ሊያዋርዳቸውና ያፈሩ ሆነው እንዲመለሱ ነው።

3|128|(አላህ) በእነርሱ ላይ ይቅርታ እስኪያደርግ ወይም እነርሱ በዳዮች ናቸውና እስኪቀጣቸው ድረስ ላንተ ከነገሩ ምንም የለህም።

3|129|በሰማያት ያለው በምድርም ያለው ሁሉ የአላህ ነው። ለሚሻው ሰው ይምራል፤ የሚሻውንም ሰው ይቀጣል። አላህም መሓሪ እዛኝ ነው።

3|130|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አራጣን የተነበበሩ እጥፎች ሲሆኑ አትብሉ። ትድኑም ዘንድ አላህን ፍሩ።

3|131|ያችንም ለከሓዲዎች የተደገሰችውን እሳት ተጠንቀቁ።

3|132|ይታዘንላችሁም ዘንድ አላህንና መልክተኛውን ታዘዙ።

3|133|ከጌታችሁ ወደ ሆነችም ምሕረትና ስፋትዋ እንደ ሰማያትና ምድር ወደ ሆነች ገነት አላህን ለሚፈሩ የተዘጋጀች ስትሆን ተቻኩሉ።

3|134|ለእነዚያ በድሎትም ሆነ በችግር ለሚለግሱት፤ ቁጭትንም ገቺዎች ከሰዎችም ይቅርታ እድራጌዎች ለሆኑት (ተደግሳለች)። አላህም በጎ ሠሪዎችን ይወዳል።

3|135|ለእነዚያም መጥፎ ሥራን በሠሩ ወይም ነፍሶቻቸውን በበደሉ ጊዜ አላህን የሚያስታውሱና ለኅጢአቶቻቸው ምሕረትን የሚለምኑ ለሆኑት ከአላህም ሌላ ኅጢአቶችን የሚምር አንድም የለ። (በስሕተት) በሠሩትም ላይ እነርሱ የሚያውቁ ሲሆኑ የማይዘወትሩ ለሆኑት (ተደግሳለች)።

3|136|እነዚያ ምንዳቸው ከጌታቸው ምሕረትና በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲሆኑ በሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው ገነቶችም ናቸው። የሠሪዎችም ምንዳ (ገነት) ምንኛ አማረች!!።

3|137|ከእናንተ በፊት ድርጊቶች በእርግጥ አልፈዋል። በምድርም ላይ ሺዱ። የእስተባባዮችም ፍጻሜ እንዴት እንደነበረ ተመልከቱ።

3|138|ይህ ለሰዎች ገላጭ፤ ለጥንቁቆች መሪና ገሳጭ ነው።

3|139|እናንተም የበላዮች ስትሆኑ ምእመናን እንደሆናችሁ አትስነፉ፤ አትዘኑም።

3|140|ቁበል ቢያገኛችሁ ሰዎቹንም መሰሉ ቁበል እግኝቷቸዋል። ይኸችንም ቀናት በሰዎች መካከል እናዘዋውራለን። (እንድትገሰጹና) አላህም እነዚያን ያመኑትን እንዲያውቅ (እንዲለይ) ከእናንተም ሰማዕታትን እንዲይዝ ነው። አላህም በዳዮችን አይወድም።

3|141|አላህም እነዚያን ያመኑትን (ከኅጢአት) ሊያነጻጽ ከሓዲዎችንም ሊያጠፋ ነው።

3|142|በእውነቱ አላህ ከናንተ እነዚያን የታገሉትን ሳያውቅ (ሳይለይ) ታጋሾቹንም ሳያውቅ ገነትን ልትገቡ አሰባችሁን

3|143|(በጦርነት ላይ) መሞትንም ሳታገኙት በፊት በርግጥ የምትመኙት ነበራችሁ። እናንተም የምትመለከቱ ስትሆኑ በርግጥ እያችሁት (ታዲያ ለምን ሸሻችሁ)

3|144|ሙሐመድም ከበፊቱ መልክተኞች በእርግጥ ያለፉ የሆኑ መልክተኞች እንጅ ሌላ አይደለም። ታዲያ ቢሞት ወይም ቢገደል ወደ ኋላችሁ ትገለበጣላችሁን ወደኋላው የሚገለበጥም ሰው አላህን ምንም አይጎዳም። አላህም ለመስጋኞቹን በእርግጥ ይመነዳል።

3|145|ለማንኛዬቱም ነፍስ በአላህ ፍርድ ቢሆን እንጅ ልትሞት አይገባትም። (ጊዜውም) ተወስኖ ተጽፏል። የቅርቢቱንም ምንዳ የሚፈልግ ሰው ከእርስዋ እንሰጠዋለን። የመጨረሻዬቱንም ምንዳ የሚፈልግ ሰው ከእርስዋ እንሰጠዋለን፤ ለመስጋኞችንም በእርግጥ እንመነዳለን።

3|146|ከነቢዩም ብዙ ሊቃውንት ከርሱ ጋር ሆነው የተዋጉ ብዙ ናቸው። በአላህም መንገድ ለሚደርስባቸው ነገር አልፈሩም፤ አልደከሙምም። (ለጠላት) አልተዋረዱምም። አላህም ትዕግስተኞችን ይወዳል።

3|147|ንግግራቸውም «ጌታችን ሆይ! ኃጢአቶቻችንንና በነገራችን ሁሉ ወሰን ማለፋችንን ለእኛ ማር፤ ይዘታችንንም አደላድል፤ በከሓዲዎችም ሕዝቦች ላይ እርዳን» ማለታቸው እንጅ ሌላ አልነበረም።

3|148|አላህም የቅርቢቱን ምንዳና የመጨረሻዬቱን መልካም ምንዳ ሰጣቸው። አላህም በጎ እድራጌዎችን ይወዳል።

3|149|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እነዚያን የካዱትን ሰዎች ብትታዘዙ ወደ ኋላችሁ ይመልሱዋችኋል። ከሳሪዎች ሆናችሁም ትገለበጣላችሁ።

3|150|(እድረዲችሁም)፤ ይልቁን አላህ ብቻ ረዳታችሁ ነው። እርሱም ከረዳቶች ሁሉ በላጭ ነው።

3|151|በእነዚያ በካዱት ሰዎች ልቦች ውስጥ አላህ በእርሱ አስረጅ ያላወረደበትን ነገር በአላህ በማጋራታቸው ምክንያት ፍርሃትን እንጥላለን። መኖሪያቸውም እሳት ናት። የበዳዮችም መኖሪያ ምን ትከፋ!

3|152|አላህም በፊቃዱ በምትጨፈጭቷቸው ጊዜ ኪዳኑን በእርግጥ አረጋገጠላችሁ። የምትወዱትንም ነገር ካሳያችሁ በኋላ በፈራችሁ በትዕዛዙም በተጨማሪያችሁና ባመጸችሁ ጊዜ (እርዳታውን ከለከላችሁ)። ከእናንተ ውስጥ ቅርቢቱን ዓለም የሚሻ አለ። ከእናንተም የመጨረሻዬቱን ዓለም የሚሻ አልለ። ከዚያም ሊሞክራችሁ ከእነርሱ አዞራችሁ። በእርግጥም ከእናንተ ይቅርታ አደረገላችሁ። አላህም በምእምናን ላይ የችሮታ ባለቤት ነው።

3|153|መልክተኛው ከኋላችሁ የሚጠራችሁ ሲሆን ርቃችሁ በምትሸሹና በአንድም ላይ የማትዘዙ በሆናችሁ ጊዜ (አስታውሱ)። ባመለጣችሁና በደረሰባችሁም ነገር እንድታዘኑ በሐሳብ ላይ ሐሳብን መነዳችሁ። አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።

3|154|ከዚያም ከጭንቅ በኋላ ጸጥታን ከእናንተ ከፊሎችን የሚሸፍንን እንቅልፍ በእናንተ ላይ አወረደ። ከፊሎቹም ነፍሶቻቸው በእርግጥ አሳሰቧቸው። እውነት ያልሆነውን የመሃይምነትን መጠራጠር በአላህ ይጠራጠራሉ፤ «ከነገሩ ለእኛ ምንም የለንም» ይላሉ። «ነገሩ ሁሉም ለአላህ ነው» በላቸው። ለእንተ የማይገልጹትን በነፍሶቻቸው ውስጥ ይደብቃሉ። «ከነገሩ ለእኛ እንዳች በነበረን ኖሮ እዚህ ባልተገደልን ነበር» ይላሉ። «በቤታችሁ ውስጥ በሆናችሁም ኖሮ እነዚያ በእነርሱ ላይ መገደል የተጻፈባቸው ወደ መውደቂያቸው በወጡ ነበር» በላቸው። አላህ (ፍርዱን ሊፈጽምና) በደረቶቻችሁም ውስጥ ያለውን ሊፈትን በልቦቻችሁም ውስጥ ያለውን ነገር ሊገልጽ (ይህን ሠራ)። አላህም በደረቶች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

3|155|እነዚያ ሁለቱ ጭፍሮች በተገናኙ ቀን ከእናንተ የሸሹት ሰዎች በዚያ በሠሩት ከፊል ምክንያት ያሳሳታቸው ሰይጣን ነው። አላህም ከነሱ በእርግጥ ይቅር አለ። አላህ መሓሪ በቅጣት የማይቸኩል ነው።

3|156|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እንደነዚያ እንደ ካዲትና ስለ ወንድሞቻቸው በምድር ላይ በተጓዙ ወይም ዘማችቸው በጽኑ ጊዜ «እኛ ዘንድ በነበሩ ኖሮ ባልሞቱም ባልተገደሉም ነበር» እንደሚሉት አትገኙ። አላህ ይህንን በልቦቻቸው ውስጥ ጸጸት ያደርግባቸው ዘንድ (ይህንን አሉ)። አላህም ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም። አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

3|157|በአላህም መንገድ ብትገደሉ ወይም፤ ብትሞቱ ከአላህ የገነው ምሕረትና እዝነት (እነርሱ) ከሚሰበሰቡት ሀብት በእርግጥ በላጭ ነው።

3|158|ብትሞቱም ወይም ብትገደሉ በእርግጥ ወደ አላህ ብቻ ትሰበሰባላችሁ።

3|159|ከአላህም በገነች ችሮታ ለዘብክላቸው። ዐመለ መጥፎ ልቦ ደረቅም በገንክ ኖሮ ከዙሪያህ በተበተኑ ነበር። ከእነርሱም ይቅር በል። ለእነርሱም ምሕረትን ለምንላቸው። በነገሩም ሁሉ እማክራቸው። ቁርጥ ሐሳብም ባደረገህ ጊዜ በአላህ ላይ ተመክ። አላህ በርሱ ላይ ተመኪዎችን ይወዳልና።

3|160|አላህ ቢረዳችሁ ለእናንተ እሸናፊ የለም። ቢያዋርዳችሁም ያ ከርሱ (ማዋረድ) በኋላ የሚረዳችሁ ማነው በአላህም ላይ ብቻ ምእምናን ይመኩ።

3|161|ለነቢይም ስለባን መደበቅ አይገባውም። ስለባንም የሚደብቅ ሰው በትንሣኤ ቀን በደበቀው ነገር (ተሸክሞ) ይመጣል። ከዚያም ነፍስ ሁሉ የሥራዋን ዋጋ ትሞላለች። እነርሱም አይበደሉም።

3|162|የአላህን ውዴታ የተከተለ ሰው ከአላህ በገነ ቁጣ እንደ ተመለሰና መኖሪያው ገህንም እንደ ገነ ሰው ነውን መመለሻውም ምን ይከፋ!

3|163|እነርሱ አላህ ዘንድ ባለ ደረጃዎች ናቸው። አላህም የሚሠሩትን ነገር ተመልካች ነው።

3|164|አላህ በምእምናን ላይ ከጎሳቸው የገነን፤ በእነርሱ ላይ እንቀጽቹን የሚያነብ፤ የሚጠራቸውም፤ መጽሐፍንና ጥበብን የሚያስተምራቸውም የገነን መልእክተኛ በውስጣቸው በላክ ጊዜ፤ በእርግጥ ለገሰላቸው። እነርሱም ከዚያ በፊት በግልጽ ስህተት ውስጥ ነበሩ።

3|165|ሁለት ብጢዎችዋን በእርግጥ ያገኛችሁ የገነች መከራ (መጠቃት) ባገኘችሁ ጊዜ «ይህ ከየት ነው» አላችሁን «እነርሱ ከነፍሶቻችሁ ዘንድ ነው።» አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና በላቸው።

3|166|ሁለቱ ጭፍሮችም በተጋጠሙ ቀን የደረሰባችሁ በአላህ ፈቃድ ነው። ምእምናንንም (ሊፈትንና) ሊገልጽ ነው።

3|167|እነዚያንም የነፈቁትንና ለእነርሱ «ኑ፤ በአላህ መንገድ ተጋደሉ፤ ወይም ተከላከሉ፤» የተባሉትን ሊገልጽ ነው። «መዋጋት (መኖሩን) ብናውቅ ኖሮ በተከተልናችሁ ነበር» አሉ። እነርሱ ያን ጊዜ ከእምነት ይልቅ ወደ ክህደት የቀረቡ ናቸው። በልቦቻቸው የሌለውን በእጅቻቸው ይናገራሉ። አላህም የሚደብቁትን ዐዋቂ ነው።

3|168|እነዚያ (ከትግል) የቀሩ ሲኾኑ ለወንድሞቻቸው፡- «በታዘዙን ኖሮ ባልተገደሉ ነበር» ያሉ ናቸው። «እውነተኛች እንደሆናችሁ ከነፍሶቻችሁ ላይ ሞትን ገፍትሩ» በላቸው።

3|169|እነዚያን በአላህ መንገድ የተገደሉትን ሙታን አድርገህ አትገምታቸው። በእርግጥ እነርሱ እጌታቸው ዘንድ ሕያዋን ናቸው፤ ይመገባሉ።

3|170|አላህ ከችሮታው በሰጣቸው ነገር ተደሳሾች ሲኾኑ (ይመገባሉ)። በነዚያም ከኋላቸው ገና በእነርሱ ባልተከተሉት በእነርሱ ላይ ፍርሃት ባለመኖሩና እነርሱም የማያዝኑ በመኾናቸው ይደሰታሉ።

3|171|ከአላህ በገነ ጸጋና ልግስና አላህም የምእምናንን ምንዳ የማያጠፋ በመኾኑ ይደሰታሉ።

3|172|እነዚያ መቁሰል ካገኛቸው በኋላ ለአላህና ለመልእክተኛው የታዘዙት ከእነሱ ለነዚያ በጎ ለሠሩትና ለተጠነቀቁት ታላቅ ምንዳ አላቸው።

3|173|እነዚያ ሰዎቹ ለእነርሱ፡- «ሰዎች ለእናንተ (ጦርን) አከማችተዋልና ፍሩዋቸው» ይሉዋቸውና (ይህም) እምነትን የጨመረላቸው «በቁያችንም አላህ ነው ምን ያምርም መጠጊያ!» ያሉ ናቸው።

3|174|ከአላህም በገነ ጸጋና ችሮታ ክፉ ነገር ያልነካቸው ገነው ተመለሱ። የአላህንም ውዴታ ተከተሉ፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

3|175|እንዲህ የሚላችሁ ሰይጣን ብቻ ነው። ወዳጆቹን ያስፈራራችኋል። አትፍሩዋቸውም። ምእምናንም እንደሆናችሁ ፍሩኝ።

3|176|እነዚያም በክህደት የሚቻኩት አያሳዝኑሁ። ከእነርሱ ፈጽሞ አላህን በምንም አይጎዱምና። አላህ በመጨረሻይቱ ዓለም ለእነሱ ዕድልን ላያደርግ ይሻል። ለእነርሱም ታላቅ ቅጣት አላቸው።

3|177|እነዚያ ክህደትን በእምነት የለወጡ አላህን በምንም ነገር ፈጽሞ አይጎዱትም። ለእነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

3|178|እነዚያ የካዲት ሰዎች እነርሱን ማዘግየታችንን ለነፍሶቻቸው ደግ ነገር ነው ብለው አያስቡ። እነርሱን የምናዘግየቸው ኃጢአትን እንዲጨምሩ ብቻ ነው። ለእነሱም አዋራጅ ስቃይ አላቸው።

3|179|አላህ መጥፎውን ከመልካሙ እስከሚለይ ድረስ ምእምናንን እናንተ በርሱ ላይ ባላችሁበት (ጅታ) ላይ የሚተው አይደለም። አላህም ሩቁን ነገር የሚያሳውቃችሁ አይደለም። ግን አላህ ከመልክተኞቹ የሚሻውን ይመርጣል። በአላህና በመልክተኞቹም እመኑ። ብታምኑና ብትጠነቀቁም ለናንተ ታላቅ ምንዳ አላችሁ።

3|180|እነዚያም አላህ ከችሮታው በሰጣቸው ገንዘብ የሚነፍጉ እርሱ ለእነሱ ደግ አይምሰላቸው። ይልቁንም፤ እርሱ ለእሱ መጥፎ ነው። ያንን በርሱ የነፈጉበትን በትንሣኤ ቀን (እባብ ገዢ) ይጠለቃሉ። የሰማያትና የምድርም ውርስ ለአላህ ብቻ ነው። አላህም በሚሠሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።

3|181|የእነዚያን «አላህ ድኻ ነው እኛ ግን ከበርቱዎች ነን» ያሉትን ሰዎች ቃል አላህ በእርግጥ ሰማ። ያንን ያሉትንና ነቢያትን ያለ ሕግ መግደላቸውን በእርግጥ እንጽፋለን። «የአሳትንም ስቃይ ቅመሱ» እንላቸዋለን።

3|182|ያ (ስቃይ) እጆቻችሁ ባሳለፉት ሥራ ነው። አላህም ለባሮቹ በዳይ ባለመኾኑ ነው።

3|183|እነዚያ ለማንኛውም መልእክተኛ «አሳት የምትባለው የገነን ቁርባን እስከሚያመጣልን ድረስ ላናምን አላህ ወደኛ አዟል» ያሉ ናቸው።«መልእክተኞች ከእኔ በፊት በተገምረትና በዚያም ባላችሁት (ቁርባን) በእርግጥ መጥተውላችኋል። እውነተኞች ከገናችሁ ታዲያ ለምን ገደላችኋቸው» በላቸው።

3|184|ቢያስተባብሩህም ከእነተ በፊት በግልጽ ተግምራትና በጽሑፎች፤ በብሩህ መጽሐፍም የመጡት መልእክተኞች በእርግጥ ተስተባብለዋል።

3|185|ነፍስ ሁሉ ሞትን ቀማሽ ናት። ምንዳዎቻችሁንም የምትሞሉት በትንሣኤ ቀን ብቻ ነው። ከአሳትም የተራቀና ገነትን የተገባ ሰው በእርግጥ ምኞቱን አገኘ። ቅርቢቱም ሕይወት የመታለያ መሳሪያ እንጂ ሌላ አይደለችም።

3|186|በግንዘቦቻችሁና በነፍሶቻችሁ በእርግጥ ትፈተናላችሁ። ከእነዚያም ከእናንተ በፊት መጽሐፍን ከተሰጡትና ከእነዚያም ከእጋሩት ብዙን ማሰቃየት ትሰማላችሁ። ብትታገሱና ብትጠነቀቁ ይህ ከጥብቅ ነገሮች ነው።

3|187|አላህ የነዚያን መጽሐፉን የተሰጡትን ቃል ኪዳን ለሰዎች በእርግጥ ታብራሩታልችሁ እትደብቁትም በማለት የያዘባቸውን (እስታውሱ)። በጀርባዎቻቸውም ኋላ ጣሉት። በርሱም ጥቂትን ዋጋ ገዙ። የሚገዙትም ነገር ከፋ!

3|188|እነዚያን በሠሩት ነገር የሚደሰቱትንና ባልሠሩትም መመስገንን የሚወዱትን አታስብ፤ ከቅጣት በመዳን ላይ ናቸው ብለህ አታሰባቸው። ለእነሱ አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

3|189|የሰማያትና የምድር ንግሥና ለአላህ ብቻ ነው። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

3|190|ሰማያትንና ምድርን በመፍጠር ሊለትና ቀንንም በመተካካት ለባለ አእምሮች በእርግጥ ምልክቶች አሉ።

3|191|(እነርሱም) እነዚያ ቆመው፤ ተቀምጠውም፤ በሳፍቻቸው ተጋድመውም አላህን የሚያወሱ በሰማያትና በምድር አፈጣጠርም የሚያስተነትኑ፡- «ጌታችን ሆይ! ይኸን በከንቱ አልፈጠርከውም፤ ጥራት ይገባህ፤ ከእሳትም ቅጣት ጠብቀን» የሚሉ ናቸው።

3|192|«ጌታችን ሆይ! እንተ እሳት የምታገባውን ሰው በእርግጥ አዋረድከው፤ ለበደለኞችም ምንም ረዳቶች የሉዋቸውም።»

3|193|«ጌታችን ሆይ! እኛ በጌታችሁ እመኑ በማለት ወደ እምነት የሚጠራን ጠሪ ሰማን። እመንም። ጌታችን ሆይ! ኃጢአቶቻችንንም ለኛ ማር። ከፋ ሥራዎቻችንንም ከኛ አብስ። ከንጹሐቶቻችን ሰዎች ጋር ግደለን፤»

3|194|«ጌታችን ሆይ! በመልክተኞችህም ላይ ተስፋ ቃል ያደረግክልንን ስጠን። በትንሣኤ ቀንም አታዋርደን። እንተ ቀጠሮን አታፈርስምና» (የሚሉ ናቸው)።

3|195|ጌታቸውም «እኔ ከእናንተ ከወንድ ወይም ከሴት የሠራን ሥራ አላጠፋም። ከፊላችሁ ከክፊሉ ነው፤ በማለት ለነርሱ ልመናቸውን ተቀበለ። እነዚያም የተሰደዱ ከእገሮቻቸውም የተባረሩ በመንገዴም የተጠቁ የተጋደሉም የተገደሉም ከፋ ሥራዎቻቸውን ከእነርሱ በእርግጥ አብሳለሁ። በሥሮቻቸውም ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች በእርግጥ አገባቸዋለሁ። ከአላህ ዘንድ የሆነን ምንዳ (ይመነዳሉ)። አላህም እርሱ ዘንድ መልካም ምንዳ አልለ። »

3|196|የእነዚያ የካዲት ሰዎች በእገሮች መንፈሳስስ አያታልህ።

3|197|እነተኛ ጥቅም ነው። ከዚያም መኖሪያቸው ገሀንም ናት። ምን ትከፋም ምንጣፍ!

3|198|ግን እነዚያ ጌታቸውን የፈሩ ለእነሱ ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው ገነቶች በውስጧ ዘውታሪዎች ሲሹኑ ከአላህ ዘንድ (የተሰጡ) መስተንግዶች አሏቸው። አላህም ዘንድ ያለው (ምንዳ) ለበጎ ሠሪዎች በላጭ ነው።

3|199|ከመጽሐፉም ባለቤቶች ለአላህ ፈሪዎች በአላህ አንቀጾችም ጥቂትን ዋጋ የማይለወጡ ሲሹኑ በአላህና በዚያ ወደ እናንተ በተወረደው በዚያም ወደእነርሱ በተወረደው የሚያምኑ ሰዎች አልሉ። እነዚያ ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው አላቸው። አላህ ምርመራው ፈጣን ነው።

3|200|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ታገሱ ተበራቱም። (በጦር ኪላ ላይ) ተሰለፉም። ትድኑም ዘንድ አላህን ፍሩ።

4|1|እናንተ ሰዎች ሆይ! ያንን ከእንዲት ነፍስ (ከአዳም) የፈጠራችሁን ከእርስዎም መቀናጃዋን (ሔዋንን) የፈጠረውን ከእነርሱም ብዙ ወንዶችንና ሴቶች የበተነውን ጌታችሁን ፍሩ። ያንንም በርሱ የምትጠያቂበትን አላህንና ዝምድናዎችንም (ከመቁረጥ) ተጠንቀቁ። አላህ በእናንተ ላይ ተጠባባቂ ነውና።

4|2|የቲሞችንም ገንዘቦቻቸውን ስጡ። መጥፎውንም በመልካሙ አትለውጡ። ገንዘቦቻቸውንም ወደ ገንዘቦቻችሁ (በመቀላቀል) አትብሉ እርሱ ታላቅ ኃጢአት ነውና።

4|3|በየቲሞችም (ማግባት) አለማስተካከላችሁን ብትፈሩ (ዝሙትንና ከተወሰነላችሁ በላይ ማግባትንም ፍሩ)። ከሴቶች ለእናንተ የተዋበላችሁን ሁለት ሁለት ሦስት ሦስትም አራት አራትም እግቡ። አለማስተካከልንም ብትፈሩ እንዲትን ብቻ ወይም እጆቻችሁ ንብረት ያደረጉትን ያዙ። ይህ ወደ አለመበደል በጣም የቀረበ ነው።

4|4|ሴቶችንም መሀሮቻቸውን በደስታ ስጡ። ለእናንተም ከእርሱ እንዳችን ነገር ነፍሶቻቸው ቢለግሱ መልካም ምስጋን ሲሹኑ ብሉት።

4|5|ቂሎችንም ያችን አላህ ለእናንተ መተዳደሪያ ያደረጋትን ገንዘቦቻችውን (የያዘችሁላቸውን) አትስጡዋቸው። ከርሷም መግቡዋቸው አልበሱዋቸውም። ለእነሱም መልካምን ንግግር ተናገሩ።

4|6|የቲሞችንም ጋብቻን እስከደረሱ ጊዜ ድረስ ፈትኑዋቸው። ከእነርሱም ቅንነትን ብታውቁ ገንዘቦቻቸውን ወደ እነርሱ ስጡ። በማባከንና ማደጋቸውንም በመሸቀዳደም አትብሏት። (ከዋቢዎች) ሀብታምም የሹኑ ሰው ይከልከል። ድሃም የሹኑ ሰው (ለድካሙ) በአግባብ ይብላል። ገንዘቦቻቸውንም ወደ እነርሱ በሰጣችሁ ጊዜ በእነርሱ ላይ እስመስክሩ። ተጠባባቂነትም በአላህ በቃ።

4|7|ለወንዶች ወላጆችና የቅርብ ዘመዶች ከተዉት (ንብረት) ፋንታ (ድርሻ) አላቸው። ለሴቶችም ወላጆችና የቅርብ ዘመዶች ከተዉት ከእርሱ ካነሰው ወይም ከበዛው ፋንታ አላቸው። የተወሰነ ድርሻ (ተደርጓል)።

4|8|ከፍያንም (ወራሽ ያልሹኑ) የዝምድና ባለቤቶችና የቲሞች፤ ምስኪኖችም በተገኙበት ጊዜ ከእርሱ ዳርጓቸው። መልካምንም ንግግር ተናገሩዋቸው።

4|9|እነዚያም ከኋላቸው ደካሞችን ዝርያዎች ቢተው ኖሮ በእነርሱ ላይ የሚፈሩ (በየቲሞች ላይ) ይጠንቀቁ። አላህንም ይፍሩ። (ለተናዛዩ) ትክክለኛንም ቃል ይናገሩ።

4|10|እነዚያ የየቲሞችን ገንዘብ በመበደል የሚበሉ በሆዶቻቸው ውስጥ የሚበሉት እሳትን ብቻ ነው። እሳትንም በእርግጥ ይገባሉ።

4|11|አላህ በልጆቻችሁ (ውርስ በሚከተለው) ያዘችኋል። ለወንዱ የሁለት ሴቶች ድርሻ ብጠ አለው። (ሁለት ወይም) ከሁለት በላይም የሹኑ ሴቶች ብቻ ቢሹኑ ለእነሱ (ሚቹ) ከተዉው ረጅት (ድርሻ) ከሦስት ሁለት እጁ አላቸው።

እንዲትም ብትሹኑ ለርሷ ግማሹ አላት። ለአባትና ለእናቱም ለእርሱ ልጅ እንዳለው ከሁለቱ ለያንዳንዱ ከስድስት አንድ አላቸው። ለእርሱም ልጅ ባይኖረውና ወላጆቹ ቢወርሱት ለእናቱ ሲሰው አላት። ለእርሱም ወንድሞችና እጎቶች ቢኖሩት ለእናቱ ከስድስት አንድ አላት። (ይህም የተባለው) በርሷ ከተናዘዘባት ኑዛዜ ወይም ከዕዳ በኋላ ነው። አባቶቻችሁና ልጆቻችሁ ለእናንተ በመጥቀም ማንኛቸው ይበልጥ ቅርብ እንደሆኑ አታውቁም። (ይኸም) ከአላህ የተደነገገ ነው፤ አላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።

4|12|ለእናንተም ሚስቶቻችሁ ከተዉት ንብረት ለእነርሱ ልጅ ባይኖራቸው ግማሹ አላችሁ። ለእነሱም ልጅ ቢኖራቸው ከተዉት ሀብት ከእራት አንድ አላችሁ። (ይህም) በእርሷ ከሚናዘዙባት ኑዛዜ ወይም ከዕዳ በኋላ ነው። ለእናንተም ልጅ ባይኖራችሁ ከተዋችሁት ንብረት ለእነርሱ (ለሚስቶች) ከእራት አንድ አላቸው። ለእናንተም ልጅ ቢኖራችሁ ከተዋችሁት ንብረት ለእነርሱ ከስምንት አንድ አላቸው (ይህም በርሷ ከምትናዘዙባት ኑዛዜ ወይም ከዕዳ በኋላ ነው።) ወላጆች ልጆችም የሌለው በጎን ወራሾች የሚወርስ ወንድ ወይም ሴት ቢገኝ ለእርሱም (ለሚቹ) ወንድም ወይም እጎት (ከእናቱ በኩል ብቻ የሹኑ) ቢኖር ከሁለቱ ለያንዳንዳቸው ከስድስት አንድ አላቸው። ከዚህም (ከአንድ) የበዙ ቢሹኑ እነርሱ በሲሰው

ተጋረዎች ናቸው። (ይህም ወረሾችን) የማይጎዳ ጥናት በእርሷ ከሚናዘዙበት ኑዛዜ ወይም ከዕዳ በኋላ ነው። ከእላህም የጥንኑ ኑዛዜ (ያዛችኋል)። እላህም ዐዋቂ ቻይ ነው።

4|13|እነዚህ የእላህ ውሳኔዎች ናቸው። እላህንና መልክተኛውንም የሚታዘዙ ሰዎች ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገንዶች በውስጣቸው ዘውታረዎች ሲሾኑ ያገባቸዋል። ይህም ትልቅ ዕድል ነው።

4|14|እላህንና መልክተኛውንም የሚያምጽ ወሰናቸውንም የሚተላለፍ በውስጧ ዘውታረ ሲሾኑ እሳትን ያገባዋል። ለርሱም አዋራጅ ቅጣት አለው።

4|15|እነዚያም ከሴቶቻችሁ መጥፎን ሥራ (ዝሙትን) የሚሠሩ በእነርሱ ላይ ከናንተ አራትን (ወንዶች) አስመስክሩባቸው። ቢመሰክሩም ሞት እስከሚደርስባቸው ወይም እላህ ለእነርሱ መንገድን እስከሚያደርግ ድረስ በቤቶች ውስጥ ያዙዋቸው (ጠብቁዋቸው)።

4|16|እነዚያም ከእናንተ ውስጥ (ዝሙትን) የሚሠሩዎትን አስቃዩዋቸው። ቢጸጸቱና ሥራቸውንም ቢያሳምሩ ከእነርሱ ተገቱ (አታስቃዩዋቸው)። እላህ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

4|17|ጸጸትን መቀበል በእላህ ላይ የሚገባው ለእነዚያ ኅጢአትን በስህተት ለሚሠሩና ከዚያም ከቅርብ ጊዜ ለሚጸጸቱት ብቻ ነው። እነዚያም እላህ በእነርሱ ላይ ጸጸትን ይቀበላል። እላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

4|18|ጸጸትንም መቀበል ለእነዚያ ኅጢአቶችን ለሚሠሩ እንዳቸውንም ሞት በመጣበት ጊዜ «እኔ እሁን ተጸጸትኩ» ለሚልና ለእነዚያም እነርሱ ከጥፋቶች ገንደው ለሚሞቱ አይደሉባቸው። እነዚያ ለእነሱ አሳማሚን ቅጣት አዘጋጅተናል።

4|19|እናንተ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ! ሴቶችን ያስገደዳችሁ ጥናቶችሁ ልትወርሱና ግልጽን መጥፎ ሥራ ካልሠሩ በስተቀር ከሰጣችኋቸው ከፊሉን ልትወስዱ ልታገላሏቸውም ለእናንተ አይፈቀድም። በመልካምም ተፈጽሞቸው። ብትጠሉዋቸውም (ታገሱ)። እንዳችን ነገር ብትጠሉ እላህም በእርሱ ብዙ ደግ ነገርን ሊያደርግ ይቻላልና።

4|20|በሚስትም ስፍራ ሚስትን ለመለወጥ ብትፈልጉ ለእንደኛይቱ (ለምትፈታው) ብዙን ገንዘብ የሰጣችኋት ስትሾኑ ከርሱ ምንንም አትወስዱ። በመበደልና ግልጽ በሆነ ኅጢአት ትወስዱታላችሁን

4|21|ከፊላችሁ ወደ ከፊሉ በእርግጥ የደረሰ ሲሾኑና ከእናንተ ላይም (ሴቶች) የጠበቀ ኪዳንን የያዙባችሁ ሲሾኑ እንዴት ትወስዱታላችሁ!

4|22|ከሴቶችም አባቶቻችሁ ያገቡዋቸውን አታግቡ። (ትቀጠብታላችሁ)። ያለፈው ሲቀር። እርሱ መጥፎና የተጠላ ሥራ ነውና። መንገድነቱም ከ4!

4|23|እናቶቻችሁ፤ ሴት ልጆቻችሁም፤ እጎቶቻችሁም፤ አክስቶቻችሁም፤ የሹሚዎቻችሁም፤ የወንድም ሴቶች ልጆችም፤ የእጎት ሴቶች ልጆችም፤ እነዚያም ያጠቡዋችሁ እናቶቻችሁ፤ ከመጥበት የሾኑትም እጎቶቻችሁ፤ የሚስቶቻችሁም እናቶች፤ እነዚያም በጉያዎቻችሁ ያሉት የእነዚያ በእነርሱ የገባችሁባቸው ሚስቶቻችሁ ሴቶች ልጆች፤ (ልታገቧቸው) በእናንተ ላይ እርም ተደረገባችሁ። በእነርሱም (በሚስቶቻችሁ) ያልገባችሁባቸው ብትሾኑ (በፈታችኋቸው ጊዜ ሴቶች ልጆቻቸውን ብታገቡ) በእናንተ ላይ ኅጢአት የለባችሁም። የእነዚያ ከጀርባዎቻችሁ የሾኑት ወንዶች ልጆቻችሁ ሚስቶችም በሁለት እጎትማማቾች መካከል መሰብሰብ (እንደዚሁ እርም ነው)። ግን ከዚህ በፊት ያለፈው ሲቀር (እርሱንስ ተምራችኋል) እላህ መሐረ አዛኝ ነውና።

4|24|ከሴቶችም (በባል) ጥብቆቹ እጆቻቸው (በምርኮ) የያዙዋቸው ሲቀሩ በእናንተ ላይ እርም ናቸው። (ይህን) እላህ በናንተ ላይ ጻፈ። ከዚህችሁም (ከተከለከሉት) ወዲያ ጥብቆች ጥናቶች ዝሙተኞች ሳትሾኑ በገንዘቦቻችሁ ልትፈልጉ ለእናንተ ተፈቀደ። ከእነሱም በርሱ (በመገናኘት) የተጠቀሟችሁባቸውን ሴቶች መሀሮቻቸውን ግዴታ ሲሾኑ ስጧቸው። ከመወሰንም በኋላ በተዋደዳችሁበት ነገር በእናንተ ላይ ኅጢአት የለም። እላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።

4|25|ከናንተም ውስጥ ጥብቆች ምእምናት የሾኑትን ለማግባት ሀብትን ያልቻለ ሰው እጆቻችሁ ንብረት ካደረጓቸው ከምእምናት ወጣቶቻችሁ (ባረያን ያግባ)። እላህም እምነታችሁን ዐዋቂ ነው። ከፊላችሁ ከከፊሉ (የተረባ) ነው። (ባሮችን) በጌቶቻቸውም ፈቃድ አግቡዋቸው። መሀሮቻቸውንም በመልካም መንገድ ስጧቸው። ጥብቆች ገንደው ዝሙተኞች ያልሾኑ የስርቆሽ ወዳጆችንም ያልያዙ ሲሾኑ (እግቧቸው)። በማግባት በተጠበቁም ጊዜ መጥፎን ሥራ ቢሠሩ በእነርሱ ላይ ከቅጣት በነጻዎቹ ላይ ያለው ግማሽ አለባቸው። ይኸ (ባረያን ማግባት) ከናንተ ዝሙትን ለፈራ ሰው ነው።

4|26|እላህ (የሃይማኖታችሁን ሕግጋት) ሊያበራራላችሁ ከእናንተ በፊትም የነበሩትን ነቢያት ደንቦች ሊመራችሁ በእናንተም ላይ ጸጸትን ሊቀበል ይችላል። እላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

4|27|እላህም በእናንተ ላይ ጸጸትን ሊቀበል ይችላል። እነዚያም ፍላጎታቸውን የሚከተሉት (ከውነት) ትልቅን መዘንበል እንድትዘነበሉ ይፈልጋሉ።

4|28|እላህ ከእናንተ ሊያቃልልላችሁ ይችላል። ሰውም ደካማ ጥናት ተፈጠረ።

4|29|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ገንዘቦቻችሁን በመካከላችሁ ያለ እግባብ አትብሉ። ግን ከእናንተ በመዋደድ የሾኑትን ንግድ (ብሉ)። ነፍሶቻችሁንም አትግደሉ። እላህ ለእናንተ አዛኝ ነውና።

4|30|ወሰን በማለፍና በመበደልም ይህንን የሠራ ሰው እሳትን እናገባዋለን። ይኸም በእላህ ላይ ገር ነው።

4|31|ከእርሱ ከተከለከላችሁት ታላላቆቹን (ኅጢአቶች) ብትርቁ (ትናንሾቹን) ኅጢአቶቻችሁን ከእናንተ እናብሳለን። የተከበረንም ስፍራ (ገነትን) እናገባችኋለን።

4|32|እላህም ከፊላችሁን በከፊሉ ላይ በእርሱ ያበለጠበትን ጸጋ አትመኙ። ለወንዶች ከሠሩት ሥራ እድል አላቸው። ለሴቶችም ከሠሩት ሥራ ዕድል አላቸው። እላህም ከችሮታው ለምኑት። እላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

4|33|ለሁሉም (ለወንዶችና ለሴቶች) ወላጆችና የቅርብ ዘመዶች ከተዉት ሀብት ጠቅላይ ወራሾችን እድርገናል። እነዚያም (ለመረዳዳትና ለመዋረስ) በመሐላዎቻችሁ የተዋዋላችኋቸውን ድርሻቸውን (ከስድስት እንድ) ስጧቸው። እላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

4|34|ወንዶች በሴቶች ላይ ቋሚዎች (አሳዳሪዎች) ናቸው። እላህ ከፊላቸውን በከፊሉ ላይ በማብለጡና (ወንዶች) ከገንዘቦቻቸው (ለሴቶች) በመስጠታቸው ነው። መልካሞቹም ሴቶች (ለባሎቻቸው) ታዛዦች እላህ ባስጠበቀው ነገር ሩቅን ጠባቂዎች ናቸው። እነዚያም ማመጸቸውን የምትፈሩትን ገስጹዋቸው። በመኝታዎችም ተለዩዋቸው። (ሳካ ሳታደርሱ) ምቁዋቸውም። ቢታዘዟችሁም (ለመጫቹን) በእነርሱ ላይ መንገድን አትፈልጉ፤ እላህ የበላይ ታላቅ ነውና።

4|35|(እናንተ ዋቢዎች) የመካከላቸውንም ጭቅጭቅ ብታውቁ ከቤተሰቦቹ ሽማግሌን ከቤተሰቦችዎ ሽማግሌን ላኩ። ማስታረቅን ቢሹ እላህ በመካከላቸው ያስማማል። እላህ ግልጽን ዐዋቂ ውስጥንም ዐዋቂ ነውና።

4|36|እላህም ተገዝ። በእርሱም ምንንም አታጋሩ። በወላጆችና በቅርብ ዝምድና ባለቤትም፤ በየቲዎችም፤ በምስኪኖችም፤ በቅርብ ጎረቤትም፤ በሩቅ ጎረቤትም፤ በሳን ባልደረባም፤ በመንገደኛም፤ እጆቻችሁም ንብረት ባደረጓቸው (ባሮች)፤ መልካምን (ሥሩ)፤ እላህ ከራሱኛ ጉረኛ የሆነን ሰው አይወድም።

4|37|እነዚያ የሚሰሱ ሰዎችንም በመሰሰት የሚያዙ አላህም ከችሮታው የሰጣቸውን ጸጋ የሚደብቁ (ብርቱን ቅጣት ይቀጥጣሉ)። ለከፋዲዎችም አዋራጅን ቅጣት አዘጋጅተናል።

4|38|እነዚያም ለሰዎች ይውልኝ ሲሉ ገንዘቦቻቸውን የሚሰጡ በአላህና በመጨረሻውም ቀን የማያምኑ (ይቀጥጣሉ)። ሰዎችንም ለእርሱ ዳደኛው የኾነ ሰው ዳደኛነቱ ከፋ!

4|39|በአላህና በመጨረሻውም ቀን ባመኑ አላህ ከሰጣቸውም (ሲሳይ) በለገሱ ኖሮ በነርሱ ላይ ምን (ጉዳት) ነበረ አላህም በነርሱ (ኹነታ) ዐዋቂ ነው።

4|40|አላህ የብናኝን ክብደት ያህል አይበድልም። መልካም ሥራ ብትኾንም ይደራርባታል። ከእርሱም ዘንድ ታላቅን ምንዳ ይሰጣል።

4|41|ከሕዝቦችም ሁሉ መስካሪን ባመጣን ጊዜ እንተንም በእነዚህ ላይ መስካሪ አድርገን በምናመጣህ ጊዜ (የከፋዲዎች ኹነታ) እንዴት ይኾን

4|42|በዚያ ቀን እነዚያ የካዱትና መልክተኛውን ያልታዘዙት በእነሱ ምድር ብትደፋባቸው ይመኛሉ። ከአላህም ወሬን አይደብቁም።

4|43|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እናንተ የሰከራችሁ ኾናችሁ የምትሉትን ነገር እስከምታውቁ የረከሳችሁም ስትኾኑ መንገድን አላፈዎች ካልኾናችሁ በስተቀር (አካላታችሁን) እስከምትታጠቡ ድረስ ስግደትን እትቅረቡ። በሽተኞች ወይም በገዛ ላይ ብትኾኑም፤ ወይም ከእናንተ እንዱ ከዓይነምድር ቢመጣ፤ ወይም ሲቶችን ብትነካኩና ውሃን ባታገኙ፤ ንጹሕ የኾነን የምድር ገጽ እስከ። ፊቶቻችሁንና እጆቻችሁንም (በርሱ) አብሱ። አላህ ይቅር ባይ መሳሪ ነውና።

4|44|ወደነዚያ ከመጽሐፉ (ዕውቀት) ዕድልን ወደ ተሰጡት አላየህምን ጥመትን (በቅንነት) ይገዛሉ። መንገድንም እንድትሳሳቱ ይፈልጋሉ።

4|45|አላህም ጠላቶቻችሁን ዐዋቂ ነው። ጠባቂነትም በአላህ በቃ። ረዳትነትም በአላህ በቃ።

4|46|ከነዚያ አይሁዳውያን ከኾኑት ሰዎች ንግግሮችን ከስፍራዎቹ የሚያጣምሙ አልሉ። «ሰማንም እመጽንም የማትሰማም ስትኾን ስማ» ይላሉ። በምላሶቻቸውም ለማጣመምና ሃይማኖትንም ለመዝለፍ ራሷና ይላሉ። እነሱም «ሰማን ታዘዝንም ስማም ተመልከተንም» ባሉ ኖሮ ለእነሱ መልካምና ትክክለኛ በኾነ ነበር። ግን በከህደታቸው አላህ ረገማቸው። ጥቂትንም እንጅ አያምኑም።

4|47|እናንተ መጽሐፉን የተሰጣችሁ ሆይ! ፊቶችን ሳናበስና በጀርባዎች ላይ ሳንመልሳቸው ወይም የሰንበትን ባለቤቶች (ያፈረሱትን) እንደረገምን ሳንረገማቸው በፊት ከእናንተ ጋር ያለውን የሚያረጋግጥ ኾኖ ባወረድነው (ቁርኣን) እመኑ። የአላህም ትዕዛዝ ተፈጻሚ ነው።

4|48|አላህ በእርሱ ማጋራትን በፍጹም አይምርም። ከዚህ ሌላ ያለውንም (ኅጢአት) ለሚሻው ሰው ይምራል። በአላህም የሚያጋራ ሰው ታላቅን ኅጢአት በእርግጥ ቀጠፈ።

4|49|ወደእነዚያ ነፍሶቻቸውን ወደ ሚያጠሩት (የሚያወድሱት) አላየህምን አይደለም፤ አላህ የሚፈልገውን ያጠራል። የተምር ፍሬ ክር ያህልም አይበደሉም።

4|50|በአላህ ላይ ውሸትን እንዴት እንደሚቀጣጥፉ ተመልከት። ግልጽ ወንጀልም በርሱ (በመቅጠፍ) በቃ።

4|51|ወደ እነዚያ ከመጽሐፉ ዕድልን ወደ ተሰጡት አላየኹምን በደግሞትና በጣዖት ያምናሉ። ለእነዚያም ለካዱት፡- እናንተ በመንገድ (በሃይማኖት) ከእነዚያ ካመኑት ይበልጥ የቀናችሁ ናችሁ ይላሉ።

4|52|እነዚያ አላህ የረገማቸው ናቸው። አላህም የረገመው ሰው ለእርሱ ፈጽሞ ረዳትን አታገኝለትም።

4|53|በእውነቱ ለእነሱ ከንግሥናው ፋንታ አላቸውን ያን ጊዜ ለሰዎች በተምር ፍሬ ላይ ያለቸውን ነጥብ ያህል አይሰጡም ነበር።

4|54|ይልቁንም ሰዎችን (ሙሐመድን) አላህ ከችሮታው በሰጣቸው ነገር ላይ ይመቀኛሉን ለኢብራኒምም ቤተሰቦች መጽሐፍና ጥበብን በእርግጥ ሰጠን ታላቅንም ንግሥና ሰጠናቸው።

4|55|ከእነሱም (ከይሁዶች) በእርሱ ያመነ አለ። ከእነርሱም ከእርሱ ያፈገፈ አለ። አቃጣይነትም በገሀነም በቃ።

4|56|እነዚያን በተለምዶቻችን የካዱትን በእርግጥ እሳትን እናገባቸዋለን። ስቃይን እንዲቀምሱ ቆዳዎቻቸው በተቃጠሉ ቁጥር ሌሎችን ቆዳዎች እንለውጥላቸዋለን። አላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

4|57|እነዚያንም ያመኑትንና መልካም ሥራዎችን የሠሩትን ከሰራቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች ዘልዓለም በውስጣቸው ዘውታረዎች ሲኾኑ በእርግጥ እናገባቸዋለን። ለእነሱ በውስጥ ንጹሕ ሚስቶች አሉዋቸው። የምታስጠልልን ጥላም እናገባቸዋለን።

4|58|አላህ አደራዎችን ወደ ባለቤቶቻቸው እንድታደርሱ ያዛችኋል። በሰዎችም መካከል በፈረዳችሁ ጊዜ በትክክል እንድትፈርዱ (ያዛችኋል)። አላህ በርሱ የሚገሥዳችሁ ነገር ምን ያምር! አላህ ሰሚ ተመልካች ነው።

4|59|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ተገዙ። መልክተኛውንና ከእናንተም የስልጣን ባለቤቶችን ታዘዙ። በማንኛውም ነገር ብትከራከሩ በአላህና በመጨረሻው ቀን የምታምኑ ብትኾኑ (የተከራከራችሁበትን ነገር) ወደ አላህና ወደ መልክተኛው መልሱት። ይህ የተሻለ መጨረሻውም ያማረ ነው።

4|60|ወደ እነዚያ እነርሱ በእንተ ላይ በተወረደውና ከእንተ በፊትም በተወረደው አምነናል ወደሚሉት፤ አላየህምን በእርሱ እንዲከዱ በእርግጥ የታዘዙ ሲኾኑ ወደ ጣዖት መፋረድን ይፈልጋሉ። ሰዎችንም (ከእውነት) የራቀን መሳሳት ሊያሳስታቸው ይፈልጋል።

4|61|ለእነርሱም፡- «አላህ ወደ እወረደው (ቁርኣን)ና ወደ መልክተኛው ኑ» በተባሉ ጊዜ መናፍቃን ከእንተ መሸሽን ሲሸሹ ታያቸዋለህ።

4|62|እጆቻቸውም ባስቀደሙት (ጥፋት) መከራ በደረሰችባቸውና ከዚያም «ደግን ሐሳብና ማስማማትን እንጅ ሌላ አልሻንም» በማለት በአላህ የሚምሉ ኾነው በመጡህ ጊዜ እንዴት ይኾናሉ

4|63|እነዚህ እነዚያ አላህ በልቦቻቸው ውስጥ ያለውን ሁሉ የሚያውቅባቸው ናቸው። እነርሱንም ተዋቸው ገሥዳቸውም። ለእነርሱም በነፍሶቻቸው ውስጥ ስሜት ያለውን ቃል ተናገራቸው።

4|64|ማንንም መልክተኛ በአላህ ፈቃድ ሊታዘዙት እንጅ አልላክንም። እነሱም ነፍሶቻቸውን በበደሉ ጊዜ ወደ እንተ ቢመጡና አላህንም ምሕረትን በለመኑ መልክተኛውም ለእነርሱ ምሕረትን በለመነላቸው ኖሮ አላህን ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ኾኖ ባገኙት ነበር።

4|65|በጌታህም እምላለሁ በመካከላቸው በተከራከሩበት ፍርድ እስከሚያስፈርዱህ ከዚያም ከፈረድከው ነገር በነፍሶቻቸው ውስጥ ጭንቀትን እስከማያገኙና ፍጹም መታዘዝንም እስከሚታዘዙ ድረስ አያምኑም፤ (ምእመን አይኾኑም)።

4|66|እኛም በእነርሱ ላይ፡- «ነፍሶቻችሁን ግደሉ ወይም ከእገሮቻችሁ ውጡ» ማለትን በጸፍን ኖሮ ከእነሱ ጥቂቶቹ እንጅ

ባልሠሩት ነበር። እነርሱም በእርሱ የሚገሰጹበትን ነገር በሠሩ ኖሮ ለነሱ መልካምና (በእምነታቸው ላይ) ለመርጋትም በጣም የበረታ በኾነ ነበር።

4|67|ያን ጊዜም ከእኛ ዘንድ ታላቅን ምንዳ በሰጠናቸው ነበር።

4|68|ቀጥተኛውንም መንገድ በእርግጥ በመራናቸው ነበር።

4|69|እላህና መልክተኛውንም የሚታዘዝ ሰው እነዚያ ከእነዚያ አላህ በእነርሱ ላይ ከለገሳቸው ከነቢያት፣ ከዳድቃንም፣ ከሰማዕታትም፣ ከመልካሞቹ ጋር ይኾናሉ። የእነዚያም ጓደኝነት አማረ።

4|70|ይህ ኾሮታ ከአላህ ነው። አዋቂነትም በአላህ በቃ።

4|71|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ጥንቃቄያችሁን ያዙ። ክፍልፍልም ሽድ ሆናችሁ (ለዘመቻ) ውጡ። ወይም ተሰብስባችሁ ውጡ።

4|72|ከእናንተም ውስጥ በእርግጥ (ከዘመቻ) ወደ ኋላ የሚንጓደድ ሰው አልለ። እደጋም ብታገኛችሁ ከእነሱ ጋር ተጣጅ ባልኾንኩ ጊዜ አላህ በእኔ ላይ በእርግጥ ለገሰልኝ ይላል።

4|73|ከአላህም የኾነ ኾሮታ ቢያገኛችሁ በእናንተና በእርሱ መካከል ፍቅር እንዳልነበረች ሁሉ «ታላቅ ዕድልን አገኝ ዘንድ ከነሱ ጋር በኾንኩ ወይ ምኞቲ!» ይላል።

4|74|እነዚያም ቅርጧን ሕይወት በመጨረሻይቱ ሕይወት የሚለውጡ በአላህ መንገድ ይጋደሉ። በአላህም መንገድ የሚጋደል፣ የሚገደልም ወይም የሚያሸንፍ ታላቅ ምንዳን በእርግጥ እንሰጠዋለን።

4|75|በአላህ መንገድና ከወንዶች ከሴቶችና ከልጆችም የኾኑትን ደካሞች እነዚያን፡- «ጌታችን ሆይ! ከዚች ባለቤቶች በዳይ ከኾኑት ከተማ እውጣን ከእንተም ዘንድ ለእኛ አሳዳሪን አድርገልን ከእንተ ዘንድም ለእኛ ረዳትን አድርገልን» የሚሉትን (ለማዳን) የማትጋደሉት ለእናንተ ምን አላችሁ

4|76|እነዚያ ያመኑት ሰዎች በአላህ መንገድ ይጋደላሉ። እነዚያ የካዱትም በጣዖት መንገድ ይጋደላሉ። የሰይጣንንም ጭፍሮች ተጋደሉ። የሰይጣን ተንኮል ደካማ ነውና።

4|77|ወደእነዚያ ለእነርሱ፡- እጆቻችሁን (ከመጋደል) ሰብስቡ፣ ሰላትንም ደንቡን ጠብቃችሁ ስገዱ፣ ግዴታ ምጽዋትም ስጡ ወደ ተባሉት አላየህምን በእነርሱም ላይ መጋደል በተጻፈ ጊዜ ከእነሱ ከፊሎቹ ወዲያውኑ ሰዎችን አላህን እንደሚፈሩ ወይም የበለጠ ፍራቻን ይፈራራ። «ጌታችን ሆይ! በእኛ ላይ መጋደልን ለምን ደነገገክ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ አታቆየንም ኖሮአልን» ይላሉም። «የቅርቢቱ ሕይወት ጥቅም አነስተኛ ነው። መጨረሻይቱም ዓለም አላህን ለሚፈራ ሰው በላጭ ናት። በተምር ፍሬ ውስጥ ያለን ክር ያህል እንኳ አትበደሉም» በላቸው።

4|78|«የትም ስፍራ ብትኾኑ በጠነከሩ ሕንጻዎች ውስጥ ብትኾኑም እንኳ ሞት ያገኛችኋል። ደግሞ ነገር ብታገኛቸው ይህች ከአላህ ዘንድ ናት» ይላሉ። መከራም ብታገኛቸው «ይህቺ ከእንተ ዘንድ ናት» ይላሉ። «ሁሉም (ደጉም ክፋውም) ከአላህ ዘንድ ነው» በላቸው። ለእነዚህም ሰዎች ንግግርን ሊረዱ የማይቀርቡት ምን አላቸው

4|79|ከደግ ነገር የሚያገኝህ ከአላህ (ኾሮታ) ነው። ከመከራም የሚደርስብህ ከራስህ (ጥፋት የተነሳ) ነው። ለሰዎችም ሁሉ መልክተኛ ኾነህ ላክህህ። መስካሪም በአላህ በቃ።

4|80|መልክተኛውን የሚታዘዝ ሰው በእርግጥ አላህን ታዘዘ። ከትእዛዝም የሸሸ ሰው (አያሳስብህ)። በእነሱ ላይ ጠባቂ አድርገን አልላክህምና።

4|81|«(ነገራችን) መታዘዝ ነው» ይላሉም፤ ከእንተም ዘንድ በወጡ ጊዜ ከነርሱ ከፊሎቹ ከዚያ (በፊትህ) ከሚሉት ሌላን (በልቦቻቸው) ያሳድራሉ። አላህም የሚያሳድሩትን ነገር ይጽፋል። ስለዚህ ተዋቸው። በአላህም ላይ ተጠጋ።

መጠጊያም በአላህ በቃ።

4|82|ቁርኣንን እያስተነትኑምን ከአላህ ሌላ ዘንድ በነበረ ኖሮ በርሱ ውስጥ ብዙን መለያየት ባገኙ ነበር።

4|83|ከጸጥታ ወይም ከፍርሃት አንዳች (ወሬ) በመጣላቸውም ጊዜ እርሱን ያጋንናሉ። ወደ መልክተኛውና ከእነርሱ ወደ ትዕዛዙ ባለቤቶች (ወደ ዐዋቂዎቹ) በመለሱት ኖሮ እነዚያ ከእነርሱ (ነገሩን) የሚያውጣጡት ባወቁት ነበር። በእናንተም ላይ የአላህ ኾሮታና እነዚህ ባልነበረ ኖሮ ከጥቂቶች በስተቀር ሰይጣንን በተከተላችሁ ነበር።

4|84|በአላህም መንገድ ተጋደል። ራስህን እንጅ ሌላን አትገደድም። ምእምናንንም (በመጋደል ላይ) አደፋፍር። አላህ የእነዚያን የካዱትን ኅይል ሊከለክል ይከፈላል። አላህም በኅይል በመያዙ የበረታ ቅጣቱም የጠነከረ ነው።

4|85|መልካም መታደግን የሚታደግ ሰው ለእርሱ ክርስዋ ዕድል ይኖረዋል። መጥፎ መታደግንም የሚታደግ ሰው ለእርሱ ክርስዋ ድርሻ ይኖረዋል። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

4|86|በሰላምታ በተከበረችሁም ጊዜ ከእርሷ ደብልጥ ባማረ (ሰላምታ) አክብሩ። ወይም (እርሷኑ) መልሷት። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ተቆጣጣሪ ነውና።

4|87|አላህ ከእርሱ በስተቀር እምላክ የለም። ወደ ትንሣኤ ቀን በርሱ ጥርጥር የሌለበት ሲኾን በእርግጥ ይሰበስባችኋል። በንግግርም ከአላህ ይበልጥ እውነተኛ ማነው

4|88|በመናፍቃንም (ነገር) አላህ በሥራዎቻቸው ወደ ክህደት የመለሳቸው ሲኾኑ ሁለት ክፍሎች የኾናችሁት ለናንተ ምን አላችሁ አላህ ያጠመመውን ሰው ልታቀኑ ታስባላችሁን አላህም ያሳሳተውን ሰው ለእርሱ መንገድን ፈጽሞ አታገኝላትም።

4|89|(እነርሱ) እንደ ካዱ ብትኩዱና እኩል ብትኾኑ ተመኙ! በአላህም ሃይማኖት እስከሚሰደዱ ድረስ ከነሱ ወዳጆችን አትያዙ። (ከእምነት) ቢያፈገፍጉም ያዙዋቸው፤ (ማርከዋቸው)። ባገኛችሁበትም ስፍራ ግደሎቻቸው። ከእነሱም ወዳጅንና ረዳትን አትያዙ።

4|90|እነዚያ በእናንተና በእነርሱ መካከል ቃል ኪዳን ወዳላቸው ሕዝቦች የሚጠጉና ወይም እናንተን ለመጋደል ወይም ወገኖቻቸውን ለመጋደል ልቦቻቸው የተጨነቁ ኾነው የመጧዋችሁ ሲቀሩ፤ (እነዚያንስ አትጋደሉዋቸው)። አላህም በሻ ኖሮ በእናንተ ላይ ኅይል በሰጣቸውና በተጋደሉዋችሁ ነበር። ቢተዋችሁና ባይጋደሉዋችሁም ወደ እናንተም እርቅን ቢያቀርቡ አላህ ለእናንተ በነሱ ላይ (የመጋደል) መንገድን አላደረገም።

4|91|ሌሎች ከእናንተ ለመዳን ከወገኖቻቸውም ለመዳን የሚፈልጉን ታገኛላችሁ። ወደ እውከት እንዲመለሱ በተጠሩ ቁጥር በርሷ ውስጥ ይመለሳሉ። ባይተውዋችሁና እርቅንም ባያቀርቡላችሁ፣ እጆቻቸውንም ባይሰበስቡ፣ ባገኛችኋቸው ስፍራ ማርከዋቸው። ግደሎቻቸውም። እነዚያንም ለእናንተ በነሱ ላይ ግልጽ ማስረጃን አድርገናል።

4|92|ለምእመንም በስሕተት ካልኾነ በቀር ምእመንን መግደል አይገባውም። ምእመንንም በስህተት የገደለ ሰው ያመነችን ጫንቃ (ባረያ) ነጻ ማውጣትና ወደ ቢተሰባቸውም የምትሰጥ ጉማ ምሕረት ካላደረጉላት በስተቀር (መክፈል) አለበት። እርሱ (ተገዳዩ) ምእመን ሲኾን ለእናንተ ጠላት ከኾኑትም ሕዝቦች ቢኾን ያመነችን ጫንቃ ነጻ ማውጣት (ብቻ) አለበት። በእናንተና በእነሱ መካከል ቃል ኪዳን ካላቸውም ሕዝቦች ቢኾን ወደ ቢተሰባቸው በእጅ የምትሰጥ ጉማና ያመነችን

ጫንቃ ነጻ ማውጣት አለበት። ያላገኘ ሰውም ተከታታዮችን ሁለት ወሮች መጽም አለበት። አላህ መጽጸትን ለመቀበል (ደነገላችሁ)። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

4|93|ምእመንንም እስከ የሚገድል ሰው ቅጣቱ በውስጡ ዘውታሪ ሲኾን ገህነም ናት። አላህም በርሱ ላይ ተቆጣ። ረገመውም። ለእርሱም ከባድ ቅጣትን አዘጋጀ።

4|94|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በአላህ መንገድ (ለመጋደል) በተጓዛችሁ ጊዜ አስረግጡ። ሰላምታንም ወደናንተ ላቀረበ ሰው የቅርቢቱን ሕይወት ጥቅም የምትፈልጉ ኾናችሁ ምእመን እይደለህም አትበሉ። አላህም ዘንድ ብዙ ዘረፋዎች አሉ። ከዚህ በፊት እንደዚሁ ነበራችሁ። አላህም በእናንተ ላይ ለገሰ ስለዚህ አስተውሉ። አላህ በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነውና።

4|95|ከምእመናን የጉዳት ባለቤት ከኾኑት በቀር ተቀማጮቹና በአላህ መንገድ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው የሚታገሉት እይተካከሉም። በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው የሚታገሉትን አላህ በተቀማጮቹ ላይ በደረጃ አበለጠ። ለሁሉም አላህ መልካሚቱን (ገነት) ተስፋ ሰጠ። ታጋዮቹንም በተቀማጮቹ ላይ አላህ በታላቅ ምንዳ አበለጠ።

4|96|ከእርሱ ዘንድ በኾኑ ደረጃዎች (አበለጠ)። ምሕረትንም አደረገ። እዝነትም አዘነላቸው። አላህም መሓሪ አዛኝ ነው።

4|97|እነዚያ (ለእምነት ባለመሰደድ) ነፍሶቻቸውን በዳዮች ኾነው መላእክት (በበድር) የገደሉዋቸው (መላእክት ለነርሱ) «በምን ነገር ላይ ነበራችሁ» አሏቸው። «በምድር ውስጥ ደካሞች ነበርን» አሉ። «የአላህ ምድር ትስደዱባት ዘንድ ሰፊ አልነበረችምን» አሉዋቸው። እነዚያም መኖሪያቸው ገህነም ናት። በመመለሻነትም ከፋች!

4|98|ግን ከወንዶችና ከሴቶች ከሕፃናቸው ሲኾኑ (ለመውጣት) መላን የማይችሉና መንገድንም የማይምሩ ደካሞች (ቅጣት የለባቸውም)

4|99|እነዚያም አላህ ከእነርሱ ይቅርታ ሊያደርግ ይችላል። አላህም ይቅር ባይ መሓሪ ነው።

4|100|በአላህም መንገድ የሚሰደድ ሰው በምድር ውስጥ ብዙ መሰደጃንና ምችትን ያገኛል። ወደ አላህና ወደ መልክተኛውም ስደተኛ ኾኖ ከቤቱ የሚወጣ ከዚያም (በመንገድ) ሞት የሚያገኘው ሰው ምንዳው በእርግጥ አላህ ዘንድ ተረጋገጠ። አላህም መሓሪ አዛኝ ነው።

4|101|በምድርም ላይ በተጓዛችሁ ጊዜ እነዚያ የካዱት ያውኩናል ብላችሁ ብትፈሩ ከሰላት (ባለ አራት ረከባት የኾኑትን) ብታሳጥሩ በናንተ ላይ ንጢአት የለም። ከሐዲዎች ለእናንተ በእርግጥ ግልጽ ጠላቶች ናቸውና።

4|102|በውስጣቸውም በኾንክና ሶላትን ለእነርሱ ባስገደዱባቸው ጊዜ ከእነሱ አንዲት ጭፍራ ካንተ ጋር ትቁም። መሣሪያዎቻቸውንም ይያዙ። በግንባራቸውም በተደፉ ጊዜ ከስተኋላችሁ ይኾኑ። (እነዚህ ይኼዱና) ያልሰገዱትም ሌሎቹ ጭፍሮች ይምጡ። ከእነተም ጋር ይስገዱ። ጥንቃቄያቸውንና መሣሪያዎቻቸውንም ይያዙ። እነዚያ የካዱት

ከመሣሪያዎቻችሁና ከጓዘቻችሁ ብትዘነጉና በእናንተ ላይ አንዲትን መዘንበል ቢዘነበሉ ተመኙ። ከዝናብም የኾነ ችግር በእናንተ ቢኖር ወይም ሕመምተኞች ብትኾኑ መሣሪያዎቻችሁን ብታስቀምጡ በናንተ ላይ ንጢአት የለም።

ጥንቃቄያችሁንም ያዙ። አላህ ለከሐዲዎች አዋራጅን ቅጣት አዘጋጀ።

4|103|ሶላትንም በፈጽማችሁ ጊዜ ቆማችሁም ተቀምጣችሁም በጎኖቻችሁም ላይ ተጋድማችሁ አላህን አውሱ።

በረጋችሁም ጊዜ ሶላትን (አሚልታችሁ) ስገዱ። ሶላት በምእምናን ላይ በጊዜያት የተወሰነች ግዴታ ናትና።

4|104|ሰዎቹንም በመፈለግ አትስነፉ። (ስትቆሱ) የምትታመሙ ብትኾኑ እናንተ እንደምትታመሙ እነሱም ይታመማሉ። የማይከፈሉትንም ከአላህ ትከጅላላችሁ። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

4|105|እኛ በሰዎች መካከል አላህ ባሳወቀህ ልትፈርድ ወደ እንተ መጽሐፉን በእውነት አወረድን። ለከዳተኞችም ተከራካሪ አትኾን።

4|106|አላህንም ምሕረትን ለምን። አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።

4|107|ከእነዚያም ነፍሶቻቸውን ከሚበድሉት ላይ አትከራከር። አላህ ከዳተኛ ኃጢአተኛ የኾነን ሰው እይወድምና።

4|108|ከሰው ይደበቃሉ። አላህም እርሱ (በዕውቀቱ) ከእነሱ ጋር ሲኾን ከንግግር የማይወደውን ነገር (በልቦቻቸው)

በሚያሳድሩ ጊዜ (ከእርሱ) አይደበቁም። አላህም በሚሠሩት ሁሉ (በዕውቀቱ) ከባቢ ነው።

4|109|እነሆ እናንተ እነዚያ በቅርቢቱ ሕይወት ከነሱ የተከራከራችሁ ናችሁ። በትንሣኤ ቀን አላህን ስለእነሱ የሚከራከር ማን ነው ወይስ ለእነሱ ኃላፊና መመኪያ የሚኾን ማን ነው

4|110|መጥፎም የሚሠራ ሰው ወይም ነፍሱን የሚበድል ከዚያም (ተጽጽቶ) አላህን ምሕረት የሚለምን አላህን መሓሪ አዛኝ ኾኖ ያገኘዋል።

4|111|ንጢአትንም የሚሠራ ሰው የሚሠራው ጥፋት በራሱ ላይ ነው። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው፤

4|112|ንጢአትን ወይም አበሳን የሚሠራም ሰው ከዚያም በእርሱ ንጹሕን ሰው የሚሰድብ ቅጥፈትንና ግልጽ አበሳን በቁርጥ ተሸክመ።

4|113|የአላህም ችሮታና እዝነቱ ባንተ ላይ ባልነበረ ኖሮ ከእነሱ የኾኑ ጭፍሮች ሊያሳስቱህ ባሰቡ ነበር። ነፍሶቻቸውንም እንጅ ሌላን አያሳስቱም። በምንም እይገቡም። አላህም በእንተ ላይ መጽሐፍንና ጥበብን አወረደ። የማታውቀውንም ሁሉ አስተማረህ። የአላህም ችሮታ በእንተ ላይ ታላቅ ነው።

4|114|ከውይይታቸው በምጽዋት ወይም በበጎ ሥራ ወይም በሰዎች መካከል በማስታረቅ ከሚያዙ ሰዎች ውይይት በስተቀር በብዙው ውስጥ ደግ ነገር የለበትም። ይኸንንም (የተባለውን) የአላህን ውዴታ ለመፈለግ የሚሠራ ሰው ታላቅ ምንዳን እንሰጠዋለን።

4|115|ቅኑም መንገድ ለእርሱ ከተገለጸ በኋላ መልክተኛውን የሚጨቃጨቅና ከምእምናቹ መንገድ ሌላ የኾነን የሚከተል ሰው (በዚህ ዓለም) በተሾመበት (ጥመት) ላይ እንሾመዋለን፤ ገህነምንም እናገባለን። መመለሻቸውም ከፋች!

4|116|አላህ በርሱ የማጋራትን (ወንጀል) አይምርም። ከዚህም ወዲያ ያለውን ለሚሻው ሰው ይምራል። በአላህም የሚያጋራ ሰው (ከእውነት) የራቀን መሳሳት በእርግጥ ተሳሳተ።

4|117|ከእርሱ ሌላ እንስታትን እንጅ አይገዙም። አመጸኛ ሰይጣንንም እንጅ ሌላን አይገዙም።

4|118|«አላህ የረገመውን ከባሪችህም የተወሰነን ድርሻ በእርግጥ እይዛለሁ» ያለውን (ሰይጣን እንጅ ሌላን አይከተሉም)።

4|119|በእርግጥ እጠማቸዋለሁም። (ከንቱን) አስመኛቸዋለሁም። አዛቸውምና የእንስሶችን ጆሮዎች ይተላትላሉ።

አዛቸውምና የአላህን ፍጥረት ይለውጣሉ፤ (ያለውን ይከተላሉ)። ከአላህም ሌላ ሰይጣንን ረዳት እድርጎ የሚይዝ ሰው ግልጽ ከሰረትን በእርግጥ ከሰረ።

4|120|(የማይፈጸመውን) ተስፋ ይሰጣቸዋል። ያስመኛቸዋልም። ሰይጣንም ለማታለል እንጅ አይቀጥራቸውም።

4|121|እነዚያ መኖሪያቸው ገህነም ናት። ከርስዋም መሸሻን እያገኙም።

4|122|እነዚያም ያመኑና በጎ ሥራዎችን የሠሩ በሥራቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች ዘላለም በውስጣቸው

ዘውታረዎች ሲሆኑ እናገባቸዋለን። አላህ እውነተኛን ተስፋ ሰጣቸው። በንግግርም ከአላህ ይበልጥ እውነተኛ ማን ነው።
4|123|(ነገሩ) በምኞታችሁና በመጽሐፉ ሰዎች ምኞት አይደለም። መጥፎን የሚሠራ ሰው በእርሱ ይቀጣል። ለእርሱም ከአላህ ሌላ ጠባቂም ረዳትንም አያገኝም።

4|124|ከወንድ ወይም ከሴት እርሱ አማኝ ገና ከበሳ ሥራዎች አንዳችን የሚሠራው ሰው እነዚያ ገነትን ይገባሉ። በተምር ፍሬ ላይ ያለችን ነጥብ ያክል እንኳ አይበደሉም።

4|125|እርሱ መልካም ሠራ ገና ፊቱን ለአላህ ከሰጠና የኢብራሂምንም መንገድ ቀጥተኛ ሲሆን ከተከተለ ሰው ይበልጥ ሃይማኖቱ የማረ ማን ነው አላህም ኢብራሂምን ፍጹም ወዳጅ አድርጎ ያዘው።

4|126|በሰማያት ያለውና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው። አላህም በነገሩ ሁሉ በዕውቀት ከባቢ ነው።

4|127|በሴቶችም ነገር ያስተቸሃል። አላህ በእነርሱ ይነግራችኋል። ያም በመጽሐፉ በእናንተ ላይ የሚነበበው በእነዚያ ለእነርሱ (ከውርስ) የተጻፈላቸውን በማትሰጧቸውና ልታገቧቸው በማትፈልጉት የቲሞች ሴቶች (ይህንን እንዳታደርጉ) ከሕፃናትም ለሽታት ደካሞች መብታቸውን እንድትሰጡ ለየቲሞችም በትክክል እንድትቆሙ (ይነግራችኋል) በላቸው። ከበሳም ሥራ ማናቸውንም ብትሠሩ አላህ እርሱን ዐዋቂ ነው።

4|128|ሴትም ከባልዋ ጥላቻን ወይም ፊቱን ማዘርን ብታውቅ በመካከላቸው መስማማትን ቢስማሙ በሁለቱ ላይ ነጠላት የለም። መታረቅም መልካም ነው። ነፍሶችም ንፍገት ተጣለባቸው። መልካምም ብትሠሩ ብትጠነቀቁም አላህ በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

4|129|በሴቶችም መካከል ምንም እንኳ ብትጓጉ (በፍቅር) ለማስተካከል አትችሉም። እንደ ተንጠለጠለችም አድርጋችሁ ትተዋት ዘንድ (ወደምትወዷት) መዘንበልን ሁሉ አትዘንበሉ። ብታበጁም ብትጠነቀቁም አላህ መሐረ አዛኝ ነው።

4|130|ቢለያዩም አላህ ሁሉንም በችሮታው ያበቃቃቸዋል። አላህም ችሮታው ሰፊ ጥበበኛ ነው።

4|131|በሰማያት ያለውና በምድርም ያለው ሁሉ የአላህ ነው። እነዚያንም ከበፊታችሁ መጽሐፍን የተሰጡትን እናንተንም አላህን ፍሩ በማለት በእርግጥ አዘዝን። ብትከዱም በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው። (አትጎዱትም)። አላህም ተብቃቂ ምስጉን ነው።

4|132|በሰማያት ያለውና በምድርም ያለው ሁሉ የአላህ ነው። መመከያም በአላህ በቃ።

4|133|ሰዎች ሆይ! (አላህ) ቢሻ ያስወግዳችኋል። ሌሎችንም ያመጣል። አላህም በዚህ ላይ ቻይ ነው።

4|134|የቅርቢቱን ዓለም ምንዳ የሚፈልግ የሆነ ሰው አላህ ዘንድ የቅርቢቱና የመጨረሻይቱ ምንዳ አልለ። አላህም ሰሚ ተመልካች ነው።

4|135|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በትክክል (ፍትሕ) ቀዋሚዎች በነፈሶቻችሁ ወይም በወላጆችና በቅርብ ዘመዶች ላይ ቢሆንም እንኳ ለአላህ መስከረዎች ጉኑ። ሀብታም ወይም ድኻ ቢሆን አላህ በእነርሱ (ከእናንተ) ይበልጥ ተገቢ ነው። እንዳታደሉም ዝንባሌን አትከተሉ። ብታጠምሙም ወይም (መመስከርን) ብትተው አላህ በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

4|136|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በአላህና በመልክተኞቹ በዚያም በመልክተኛው ላይ ባወረደው መጽሐፍ በዚያም ከበፊቱ ባወረደው መጽሐፍ እመኑ። በአላህና በመላእክቱም፣ በመጽሐፎቹም፣ በመልክተኞቹም፣ በመጨረሻውም ቀን፣ የካደ ሰው (ከእውነት) የራቀን መሳሳት በእርግጥ ተሳሳተ።

4|137|እነዚያ (በሙሳ) ያመኑና ከዚያም (ወይፈንን በመገዛት) የካዱ ከዚያም (በእርሱ) ያመኑ ከዚያም (በዒሳ) የካዱ ከዚያም (በሙሐመድ) ክሕደትን የጨመሩ አላህ ለእነሱ የሚመራቸውና ቅኑን መንገድ የሚመራቸው አይደለም።

4|138|መናፍቃንን ለእነርሱ አሳማሚ ቅጣት ያላቸው መሆኑን አብስረዋቸው።

4|139|እነዚያ ከምእምናን ሌላ ከሐዲዎችን ወዳጆች አድርገው የሚይዙ እነሱ ዘንድ ልቅናን ይፈልጋሉን ልቅናውም ሁሉ ለአላህ ብቻ ነው።

4|140|በእናንተም ላይ በመጽሐፉ ውስጥ የአላህን አንቀጾች በርሷ ሲካድባትና በርሷም ሲላገጥባት በሰማችሁ ጊዜ በሌላ ወሬ ውስጥ እስከሚገቡ ድረስ ከእነሱ ጋር አትቀመጡ። ማለትን በእርግጥ አወረድ። እናንተ ያንጊዜ ብጤያቸው ናችሁና። አላህ መናፍቃንን እና ከሐዲዎችን በሙሉ በገሀነም ውስጥ ሰብሳቢ ነውና።

4|141|እነዚያ በእናንተ (የጊዜን መዘዋወር) የሚጠባበቁ ናቸው። ለእናንተም ከአላህ የሆነ አሸናፊነት «ቢኖራችሁ ከእናንተ ጋር አልነበርንምን» ይላሉ። ለከሐዲዎችም ዕድል ቢኖር «(ከአሁን በፊት) በእናንተ ላይ አልተሾምንምን» (እና አልተውናችሁምን) ከምእምናንም (አደጋ) አልከለከልናችሁምን» ይላሉ። አላህም በትንሣኤ ቀን በመካከላችሁ ይፈርዳል። አላህም ለከሐዲዎች በምእምናን ላይ መንገድን በፍጹም አያደርግም።

4|142|መናፍቃን አላህን ያታልላሉ። እርሱም አታላያቸው ነው። (ይቀጣቸዋል)። ወደ ሶላትም በቆሙ ጊዜ ታካሾች ስዎችን የሚያሳዩ ሆነው ይቆማሉ። አላህንም ጥቂትን እንጅ አያውሱም።

4|143|በዚህ መካከል ወላዎች ሆነው (ያሳያሉ)። ወደእነዚህም ወደእነዚያም አይደሉም። አላህም ያሳሳተውን ሰው ለእርሱ (የቅንነት) መንገድን በፍፁም አታገኝለትም።

4|144|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከምእምናን ሌላ ከሐዲዎችን ወዳጆች አድርጋችሁ አትያዙ፤ ለአላህ በናንተ ላይ ግልጽ ማስረጃዎችን ልታደርጉ ትፈልጋላችሁን

4|145|መናፍቃን በእርግጥ ከላሳት በታችኛው አዘቅት ውስጥ ናቸው። ለእነሱም ረዳትን አታገኝላቸውም።

4|146|እነዚያ የተመለሱ (ሥራቸውን) ያሳመሩም፤ በአላህም የተጠበቁ፤ ሃይማኖታቸውንም ለአላህ ፍጹም ያደረጉ ሲቀሩ። እነዚያን ከምእምናን ጋር ናቸው። ለምእምናንም አላህ ታላቅን ምንዳ በእርግጥ ይሰጣል።

4|147|ብታመሰግኑና ብታምኑ አላህ እናንተን በመቅጣት ምን ያደርጋል አላህም ወረታን መላሽ ዐዋቂ ነው።

4|148|አላህ ከንግግር በክፉው መጭህን ከተበደለ ሰው (ጩኸት) በቀር አይወድም። አላህ ሰሚ ዐዋቂ ነው።

4|149|ደግ ነገርን ብትገልጹ ወይም ብትደብቁት ወይም ከመጥፎ ነገር (ከበደል) ይቅርታ ብታደርጉ አላህ ይቅር ባይ ኃያል ነው።

4|150|እነዚያ በአላህና በመልክተኞቹ የሚከዱ፤ በአላህና በመልክተኞቹም መካከል መለየትን የሚፈልጉ፤ «በከፊሉም እናምናለን በከፊሉም እንክዳለን» የሚሉ፤ በዚህም መካከል መንገድን ሊይዙ የሚፈልጉ፤

4|151|እነዚያ በውነት ከሐዲዎቹ እነርሱ ናቸው። ለከሐዲዎችም አዋራጅን ቅጣት አዘጋጅተናል።

4|152|እነዚያም በአላህና በመልክተኞቹ ያመኑ ከእርሱም በአንድም መካከል ያልለዩ እነዚያ ምንዳዎቻቸውን በእርግጥ ይሰጣቸዋል። አላህም መሐረ አዛኝ ነው።

4|153|የመጽሐፉ ሰዎች በነሱ ላይ ከሰማይ መጽሐፍን እንድታወርድ ይጠይቁሃል። ከዚያም የከበደን (ነገር) ሙሳን በእርግጥ ጠይቀዋል። «አላህንም በግልጽ አሳየን» ብለዋል። በበደላቸውም መብረቅ ያዘቻቸው። ከዚያም ተዓምራቶች

ከመጡላቸው በኋላ ወይፈኑን (እምላክ አድርገው) ያዙ። ከዚያም ይቅር አልን። ሙሳንም ግልጽ ስልጣንን ሰጠው።

4|154|በቃል ኪዳናቸውም ምክንያት የጡርን ተራራ ከበላያቸው እነሳን። ለእነሱም «ደጃፋን አጎንባሾች ገናኙት ግቡ» አልን። ለእነርሱም «በሰንበት ቀን ትዕዛዝን አትተላልፉ» አልን። ከእነሱም ከባድን ቃል ኪዳን ያዝን።

4|155|ቃል ኪዳናቸውንም በማፍረሳቸው፣ በአላህም እንቀጽቶ በመከዳቸው፣ ነቢያትንም ያለ አግባብ በመገደላቸውና «ልቦቻችን ሽፍኖች ናቸው» በማለታቸው ምክንያት (ረገምናቸው)። በእውነቱ በክህደታቸው ምክንያት አላህ በርሷ (በልቦቻቸው) ላይ አተመ። ስለዚህ ጥቂትን እንጅ አያምኑም።

4|156|በመከዳቸውም በመርየም ላይ ከባድ ቅጥፈትን በመናገራቸውም ምክንያት (ረገምናቸው)።

4|157|«እኛ የአላህን መልክተኛ የመርየምን ልጅ አልመሰረሱትም ሲሆን ገደልን» በማለታቸውም (ረገምናቸው)። አልገደሉትም አልሰቀሉትም። ግን ለእነሱ (የተገደለው ሰው በዒሳ) ተመሰለ። እነዚያም በእርሱ ነገር የተለያዩት ከእርሱ (መገደል) በመጠራጠር ውስጥ ናቸው። ጥርጣሬን ከመከተል በስተቀር በእርሱ ነገር ምንም ዕውቀት የላቸውም። በእርግጥም አልገደሉትም።

4|158|ይልቁንስ አላህ (ኢሳን) ወደርሱ እነሳው። አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

4|159|ከመጽሐፉም ሰዎች ከመሞቱ በፊት በእርሱ (በዒሳ) በእርግጥ የሚያምን እንጅ (እንደም) የለም። በትንሣኤም ቀን በነሱ ላይ መስካሪ ይኾናል።

4|160|ከእነዚያ ይሁዳውያን ከኾኑትም በተገኘው በደል ሰዎችንም ከአላህ መንገድ በብዙ በመከልከላቸው ምክንያት ለእነሱ ተፈቅደው የነበሩትን ጣፋጮች ምግቦች በእነርሱ ላይ እርም አደረግንባቸው።

4|161|ከእርሱ በቁርጥ የተከለከሉ ሲኾኑ አራጣንም በመያዛቸውና የሰዎችን ገንዘቦች ያለ አግባብ (በገብ) በመብላታቸውም ምክንያት (የተፈቀደላቸውን እርም አደረግንባቸው)። ከእነሱም ለከሩዲዎች አሳማሚን ቅጣት አዘጋጀን።

4|162|ግን ከእርሱ ውስጥ በዕውቀት የጠለቁትና ምእምናኖቹ በእነሱ ላይ በተወረደውና ከእነሱም በፊት በተወረደው መጽሐፍ የሚያምኑ ሲኾኑ ሶላትንም ደንቡን ጠብቀው ስጋጆችን (እናመሰግናለን)። ዘካንም ሰጪዎቹ በአላህና በመጨረሻዎቹም ቀን አማኞቹ እነዚያ ታላቅ ምንዳን በእርግጥ እንሰጣቸዋለን።

4|163|እኛ ወደ ኑሐና ከርሱ በኋላ ወደ ነብሩት ነቢያት እንዳወረደን ወደ እንተም እወረድን። ወደ ኢብራሂምም፣ ወደ ኢስማኢልም፣ ወደ ኢስሓቅም፣ ወደ ያዕቆብም፣ ወደ ነገዶቹም፣ ወደ ዒሳም፣ ወደ አዩብም፣ ወደ ዩኑስም፣ ወደ ሃሩንና፣ ወደ ሱለይማንም እወረድን። ለዳውድም ዘቡርን ሰጠን።

4|164|ከዚያም በፊት በእነሱ ላይ በእርግጥ የተረከናቸውን መልክተኞች ባንተ ላይም ያልተረከናቸውን መልክተኞች (እንደላክን ላክንህ)። አላህም ሙሳን ማነጋገርን አነጋገረው።

4|165|ከመልክተኞቹ በኋላ ለሰዎች በአላህ ላይ አስረጅ እንዳይኖር አብሳሪዎችና አስፈራሪዎች የኾኑን መልክተኞች (ላክን)። አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

4|166|ግን አላህ ባንተ ላይ ባወረደው ይመስክራል። በዕውቀቱ እወረደው። መላእክቱም ይመስክራሉ። መስካሪም በአላህ በቃ።

4|167|እነዚያ የካዱት ከአላህም መንገድ ያገዱት (ከእውነት) የራቀን መሳሳት በእርግጥ ተሳሳቱ።

4|168|እነዚያ የካዱ የበደሉም አላህ የሚምራቸውና (ቅን) መንገድን የሚመራቸው አይደለም።

4|169|ግን በውስጧ ዘለዓለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ የገህነምን መንገድ (ይመራቸዋል)። ይህም በአላህ ላይ ገር ነው።

4|170|እናንተ ሰዎች ሆይ! መልክተኛው እውነትን ከጌታችሁ አመጣላችሁ። እመኑም ለናንተ የተሻለ (ይኾናል)።

ብትከዱም (አትጎዱትም)። በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

4|171|እናንተ የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! በሃይማኖታችሁ ወሰንን አትለፉ። በአላህም ላይ እውነትን እንጅ አትናገሩ።

የመርየም ልጅ አልመሰረሱትም ሲሆን የአላህ መልክተኛ ወደ መርየም የጣላት «የኹን» ቃሉም ከእርሱ የኾነ መንፈስም ብቻ ነው። በአላህና በመልክተኞቹም እመኑ። «(አማልክት) ሦስት ናቸው» አትበሉም። ተከልከሉ፤ ለእናንተ የተሻለ ይኾናል።

አላህ እንደ እምላክ ብቻ ነው። ለእርሱ ልጅ ያለው ከመኾን የጠራ ነው። በሰማያትና በምድር ያለ ሁሉ የርሱ ነው። መመኪያም በአላህ በቃ።

4|172|አልመሰረሱት (ኢየሱስ) ለአላህ ባሪያ ከመኾን ፈጽሞ አይጠየቁም። ቀራቢዎች የኾኑት መላእክትም (አይጠየቁም)። እርሱን ከመገዛት የሚጠየቁና የሚከራም ሰው (አላህ) ሁሉንም ወደ እርሱ በእርግጥ ይሰበስባቸዋል።

4|173|እነዚያም ያመኑት መልክተኞችንም የሠሩት ምንዳዎቻቸውን ይሞላላቸዋል። ከችሮታውም ይጨምርላቸዋል። እነዚያን የተጠየቁትንና የከሩትንም አሳማሚን ቅጣት ይቀጣቸዋል። ከአላህም ሌላ ለእነሱ ዝምድንና ረዳትን አያገኙም።

4|174|እናንተ ሰዎች ሆይ! ከጌታችሁ ዘንድ በእርግጥ አስረጅ መጣላችሁ፤ ወደእናንተም ገላጭ የኾነን ብርሃን (ቁርኣንን) እወረድን።

4|175|እነዚያም በአላህ ያመኑ በርሱም የተጠበቁ ከሱ በኾነው እዝነትና ችሮታ ውስጥ በእርግጥ ያስገባቸዋል። ወደእርሱም ቀጥተኛ መንገድን ይመራቸዋል።

4|176|ይጠይቁሃል በላቸው፡- «ወላጅና ልጅ ሳይኖረው በሚወረስ ሰው አላህ ይነግራችኋል። ለእርሱ ልጅ የሌለው ሰው ቢሞት ለእርሱም እንት ብትኖረው ለእርስዎ ከተወደረጀት ግማሹ አላት። እርሱም ለርሷ ልጅ የሌላት እንደኾነች (በሙሉ) ይወርሳታል። ሁለት (እንቶች ወይም ከሁለት በላይ) ቢኾኑም ከተወደረጀት ከሦስት ሁለት እጁ አላቸው። ወንድሞች (ና እንቶች) ወንዶችና ሴቶች ቢኾኑም ለወንዱ የሁለት ሴቶች ድርሻ ብጤ አለው። አላህ እንዳትሳሳቱ ለእናንተ ያብራራል። አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።»

5|1|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በቃል ኪዳኖች ሙሉ። በእናንተ ላይ የሚነበበው ብቻ ሲቀር። የግመል፣ የኩብት፣ የበግና የፍየል እንስሳዎች እናንተ በሐጅ ሥራ ላይ ገናኙት ማደንን የተፈቀደ ሳታደረጉ ለእናንተ ተፈቀዱ። አላህ የሚሻውን ይፈርዳል።

5|2|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! የአላህ (ክልክል ያደረጋቸውን) ምልክቶች የተፈቀዱ አታድርጉ። የተከበረውንም ወር በመጋደል አትድፈሩ። ወደ መካ የሚነዱትን መስዋዕትና የሚታብቱባቸውንም ገመዶች ከጌታቸው ችሮታንና ውዴታን ፈልገው ወደ ተከበረው ቤት አሳቢዎችንም ሰዎች (አትንኩ)። ከሐጅም ሥራ በወጣችሁ ጊዜ ዐድኑ። ከተከበረው መስጊድ ስለከለከሉዎችሁ ሰዎችን መጥላትም (በነሱ ላይ) ወሰን እንደታልፉ አይገፋፋችሁ። በበጎ ነገርና አላህን በመፍራትም ተረዳዱ። ግን በኃጢአትና ወሰንን በማለፍ አትረዳዱ። አላህንም ፍሩ። አላህ ቅጣት ብርቱ ነው።

5|3|በክት፣ ፈሳሽ ደምም፣ የአረያ (እሣማ) ሥጋም፣ በርሱ ከአላህ (ስም) ሌላ የተነሳበትም፣ የታነቀችም፣ ተደብደባ የተገደለችም፣ ተንከባላ የሞተችም፣ በቀንድ ተወግታ የሞተችም፣ ከርሷ እውሬ የበላላትም (ከእነዚህ በሕይወት ደርሳችሁ) ያረዳችሁት ብቻ ሲቀር ለጣዖታትም የታረደው በእዝላምም ዕድልን መፈለጋችሁ በእናንተ ላይ እርም ተደረገ። ይህ ድርጊት

እመጽኑ ነው። ዛሬ እነዚያ የካዱት ከሃይማኖታችሁ ተስፋ ቆረጡ። ስለዚህ እትፍሩዋቸው። ፍሩኝም። ዛሬ ሃይማኖታችሁን ለናንተ ሞላሁላችሁ። ጸጋዬንም በናንተ ላይ ፈጸምኩ። ለእናንተም ሊሰላምን ከሃይማኖት በኩል ወደድኩ። በረኃብ ወቅት ወደ ኃጢአት ያዘነበለ ሳይሆን (እርም የኾኑትን ለመብላት) የተገደደ ሰውም (ይብላ)። እላህ መሓረ አዛኝ ነውና።

5|4|ለእነርሱ ምን እንደተፈቀደላቸው ይጠይቁሃል። በላቸው፡- «ለእናንተ መልካሞች ሁሉና እነዚያም ከአዳኞች አስልጣኞች ኾናችሁ ያስተማራችኋቸው (ያደኑት) ተፈቀደላችሁ። እላህ ከእስተማራችሁ ዕውቀት ታስተምሯቸዋላችሁ። ለእናንተም ከያዙላችሁ ነገር ብሉ። በርሱም ላይ የእላሁን ስም አውሱ። እላሁንም ፍሩ እላህ ምርመራው ፈጣን ነውና።»

5|5|ዛሬ መልካሞች ሁሉ ለናንተ ተፈቀዱ። የእነዚያም መጽሐፍን የተሰጡት ሰዎች ምግብ (ያረዱት) ለእናንተ የተፈቀደ ነው። ምግባችሁም ለነሱ የተፈቀደ ነው። ከምእመናት ጥብቆቹም ከእነዚያ ከእናንተ በፊት መጽሐፍን ከተሰጡት ሴቶች ጥብቆቹም፤ ዘማዊዎችና (ዝሙተኞች) የምስጢር ወዳጅ ያገርዎች ሳትኾኑ ጥብቆች ኾናችሁ መሀሮቻቸውን በሰጣችኋቸው ጊዜ (ልታገቡዋቸው የተፈቀዱ ናቸው)። ከእምነትም የሚመለስ ሰው በእርግጥ ሥራው ተበላሽ። በመጨረሻም ቀን እርሱ ከከሳሪዎቹ ነው።

5|6|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ወደ ሶላት በቆማችሁ (ለመቆም ባሰባችሁ) ጊዜ ፊቶቻችሁን፣ እጆቻችሁንም እስከ ክርኖች እጠቡ። ራስቻችሁንም (በውሃ) አብሱ። እግሮቻችሁንም እስከ ቁርጭምጭሚቶች (እጠቡ)። (ሴት ጋር በመገናኘት ወይም በሌላ ምክንያት «ጀናባ») ብትኾኑ (ገላችሁን) ታጠቡ። በሽተኞች ወይም በጉዞ ላይ ብትኾኑም ወይም ከእናንተ እንዳችሁ ከዓይነ ምድር ቢመጣ ወይም ሴቶችን ብትነካኩና ውሃን ባታገኙ ንጹሕን የምድር ገጽ እስከ ። ከሱም ፊቶቻችሁንና እጆቻችሁን አብሱ። እላህ በእናንተ ላይ ምንም ችግር ሊያደርግ አይችልም። ግን ታመሰግኑ ዘንድ ሊያጠራችሁና ጸጋውን በእናንተ ላይ ሊሞላ ይችላል።

5|7|በእናንተም ላይ (የለገሰውን) የእላሁን ጸጋ ያንንም ሰምተናል ታዘናልም ባላችሁ ጊዜ በርሱ ያጠቀባችሁን ቃል ኪዳኑን አስታውሱ። እላሁንም ፍሩ። እላህ በደረቶች ውስጥ ያለውን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

5|8|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ለእላህ ቀጥተኞች በትክክል መስከሪዎች ኾኑ። ሕዝቦችንም መጥላት ባለማስተካከል ላይ አይገፋፋችሁ። አስተካክሉ። እርሱ (ማስተካከል) ለእላህ ፍራቻ በጣም የቀረበ ነው። እላሁንም ፍሩ። እላህ በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

5|9|እነዚያንም ያመኑትንና በኅ ሥራዎችን የሠሩትን እላህ (ገነትን) ተስፋ አደረገላቸው። ለእነርሱ ምሕረትና ታላቅ ምንዳ እላቸው።

5|10|እነዚያም የካዱና በተለምዶቶቻችን ያስተባበሉ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው።

5|11|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ሕዝቦች እጆቻቸውን ወደ እናንተ ሊዘረጉ ባሰቡና እጆቻቸውን ከእናንተ ላይ በከለክላችሁ ጊዜ በናንተ ላይ (የዋለላችሁን) የእላሁን ጸጋ አስታውሱ። እላሁንም ፍሩ። ምእመናንም በእላህ ላይ ይመኩ።

5|12|እላሁም የእስራኤልን ልጆች የጠበቀ ቃል ኪዳን በእርግጥ ያዘባቸው። ከነርሱም ዐስራ ሁለትን አለቆች አስነሳን። እላሁም አላቸው፤ «እኔ ከናንተ ጋር ነኝ፤ ሶላትን ብታስተካክሉ ግዴታ ምጽዋትንም ብትሰጡ በመልክተኞቹም ብታምኑ ብትረዱዋቸውም ለእላሁም መልካም ብድርን ብታበድሩ ኅጢአቶቻችሁን ከናንተ በእርግጥ አብሳሉሁ። ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶችም በእርግጥ አገባችኋለሁ። ከዚህም በኋላ ከእናንተ የካደ ሰው ቀጥተኛውን መንገድ በእርግጥ ተሳሳተ።»

5|13|ቃል ኪዳናቸውንም በማፍረሳቸው ረገምናቸው። ልቦቻቸውንም ደረቆች አደረገን። ቃላትን ከቦታዎቻቸው ያለውጣሉ። በርሱም ከታዘዙበት ነገር ፈንታን ተው። ከእነሱም ጥቂቶች ሲቀሩ ከነርሱ የኾነን ክዳት የምታውቅባቸው ከመኾን አትወገድም። ከእነርሱም ይቅርታ አድርግ አለፋቸውም። እላህ መልካም ሠረዎችን ይወዳልና።

5|14|ከእነዚያም እኛ ክርስቲያኖች ነን ካሉት የጠበቀ ቃል ኪዳናቸውን ያዝን። በእርሱም ከታዘዙበት ነገር ፈንታን ተውት። ስለዚህ እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ በመካከላቸው ጠብንና ጥላቻን ጣልንባቸው። እላሁም ይሠሩት የነበሩትን ሁሉ በእርግጥ ይነግራቸዋል።

5|15|የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! ከመጽሐፉ ትሽሽጉት ከነበራችሁት ነገር ብዙውን ለእናንተ የሚገልጽ ኩብዙውም የሚተው ሲኾን መልክተኞችን (መሐመድ) በእርግጥ መጣላችሁ። ከእላህ ዘንድ ብርሃንና ገላጭ መጽሐፍ በእርግጥ መጣላችሁ።

5|16|እላህ ውዴታውን የተከተሉትን ሰዎች የሰላምን መንገዶች በእርሱ ይመራቸዋል። በፈቃዱም ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣቸዋል። ወደ ቀጥተኛም መንገድ ይመራቸዋል።

5|17|እነዚያ እላህ እርሱ የመርየም ልጅ አልመሲሕ ነው ያሉ በእርግጥ ካዱ። የመርየምን ልጅ አልመሲሕን እናቱንም በምድር ያለንም ሁሉ ለማጥፋት ቢሻ ከእላህ ማዳንን የሚችል ማነው በላቸው። የሰማያትና የምድር የመካከላቸውም ንግሥና የእላህ ብቻ ነው። የሚሻውን ይፈጥራል። እላሁም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

5|18|እይሁዶችና ክርስቲያኖችም «እኛ የእላህ ልጆችና ወዳጆች ነን» አሉ። «ታዲያ በኃጢአቶቻችሁ ለምን ያስቃያችኋል እይላችሁም እናንተ ከፈጠራቸው ሰዎች ናችሁ» በላቸው። ለሚሻው ሰው ይምራል። የሚሻውንም ሰው ይቀጣል። የሰማያትና የምድርም በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ንግሥና የእላህ ብቻ ነው። መመለሻም ወደርሱ ብቻ ነው።

5|19|እናንተ የመጽሐፉ ሰዎች ሆይ! «አብሳሪና አስፈራሪ አልመጣልንም» እንዳትሉ ከመልክተኞች በመቋረጥ ጊዜ ላይ ሲኾን (ሕጋችንን) የሚያበራራ ኾኖ መልክተኞችን በእርግጥ መጣላችሁ። አብሳሪና አስፈራሪም በእርግጥ መጣላችሁ። እላሁም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

5|20|መሳም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፡- «ሕዝቦቹ ሆይ የእላሁን ጸጋ በውስጣችሁ ነቢያትን ባደረገና ነገሥታትንም ባደረጋችሁ ከዓለማትም ለእንደም ያልሰጠውን ችሮታ በሰጣችሁ ጊዜ በእናንተ ላይ (ያደረገውን ጸጋ) አስታውሱ።»

5|21|«ሕዝቦቹ ሆይ! ያችን እላህ ለእናንተ ያደረጋትን የተቀደሰችውን መሬት ግቡ። ወደ ኋላችሁም አትመለሱ። ከሳሪዎች ኾናችሁ ትመለሳላችሁና።»

5|22|«መሳ ሆይ! በርስዋ ውስጥ ኀያላን ሕዝቦች አሉ። ከርስዋም እስከሚወጡ ድረስ እኛ ፈጽሞ እንገባትም። ከርስዋም ቢወጡ እኛ ገቢዎች ነን» አሉ።

5|23|ከእነዚያ (እላሁን) ከሚፈሩትና እላህ በእነርሱ ላይ ከለገሰላቸው የኾኑ ሁለት ሰዎች «በእነርሱ (በኀያሎቹ) ላይ በሩን ግቡ። በገባችሁትም ጊዜ እናንተ አሸናፊዎች ናችሁ። ምእመናንም እንደኾናችሁ በእላህ ላይ ተመኩ» አሉ።

5|24|«መሳ ሆይ! በውስጧ እስካሉ ድረስ እኛ ፈጽሞ ምን ጊዜም እንገባትም። ስለዚህ ቺድ አንተና ጌታህ ተጋደሉም እኛ እዚህ ተቀማጮች ነን» አሉ።

5|25|«ጌታዬ ሆይ እኔ ራሴንና ወንድሜን በቀር (ለሰገድድ) አልችልም። በእኛና በእመጻኞቹም ሕዝቦች መካከል ለይ»

አለ።

5|26|እርስዎም (የተቀደሰችው መሬት) በእነርሱ ላይ እርባ ዓመት እርም ናት። በምድረ በዳ ይንከራተታሉ።

«በእመጽኖችም ሕዝቦች ላይ አትዘን» አለው።

5|27|በነርሱም ላይ የአደምን ሁለት ልጆች ወሬ ቁርባንን ባቀረቡና (አላህ) ከእንደኛቸው ተቀብሎ ከሌላው ባልተቀበለ ጊዜ (የጥንቃቄው) በእውነት እንብብላቸው። «በእርግጥ እንደልሃለሁ» አለው። (ተገዳዩ) «አላህ የሚቀበለው እኮ ከጥንቁቆቹ ብቻ ነው» አለ።

5|28|«ልትገድለኝ እጅህን ወደኔ ብትዘረጋ እኔ ልገድልህ እጄን ወዳንተ የምዘረጋ አይደለሁም። እኔ የዓለማትን ጌታ አላህን አፈራለሁና» አለ።

5|29|«እኔ በኃጢአቴና በኃጢአትህ ልትመለስና ከእሳት ጓዶች ልትሆን እሻለሁ፤ ይኸም የበደለኞች ቅጣት ነው» (አለ)።

5|30|ነፍሱም ወንድሙን መግደልን እርሱ ሸለመችለት፤(እነሳሳቸው፤)። ገደለውም። ከከሳሪዎቹም ጥን።

5|31|የወንድሙንም ራሳ እሸሽግ ዘንድ እንደዚህ ቁራ ብጢ መሆኑን አቃተኝን» አለ። ከጸጸተኞችም ጥን።

5|32|በዚህ ምክንያት በእስራኤል ልጆች ላይ እነሆ ያለ ነፍስ (መግደል) ወይም በምድር ላይ ያለማጥፋት (ካልሆነ በስተቀር) ነፍሱን የገደለ ሰው ሰዎቹን ሁሉ እንደገደለ ነው፤ ሕያው ያደረጋትም ሰው ሰዎቹን ሁሉ ሕያው እንዳደረገ ነው ማለትን ጻፍን። መልክተኞቻችንም በግልጽ ተዓምራት በእርግጥ መጡዋቸው። ከዚያም ከዚህ በኋላ ከእነሱ ብዙዎቹ በምድር ላይ ወሰንን አላፈዎች ናቸው።

5|33|የእነዚያ አላህንና መልክተኛውን የሚዋጉ በምድርም ላይ ለማጥፋት የሚተጉ ሰዎች ቅጣት መገደል ወይም መሰቀል ወይም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን በማፈራረቅ መቆረጥ ወይም ከእግር መባረር ነው። ይህ በነሱ በቅርቢቱ ዓለም ውርደት ነው። በመጨረሻይቱም ለእነርሱ ከባድ ቅጣት አላቸው።

5|34|እነዚያ በእነርሱ ላይ ከመቻላችሁ (ከመወሰናችሁ) በፊት የተጸጸቱ ሲቀሩ። አላህም መሓሪ አዛኝ መሆኑን እውቁ።

5|35|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ። ወደርሱም መቃረቢያን (መልካም ሥራን) ፈልጉ። ትድኑ ዘንድም በእርሱ መንገድ ታገሉ።

5|36|እነዚያ የካዱት ሰዎች በምድር ላይ ያለው ሁሉ ከእርሱም ጋር ብጢው ከትንሣኤ ቀን ቅጣት በእርሱ ሊበገደብት ለእነርሱ በኖራቸው ኖሮ ከእነሱ ተቀባይን ባላገኙ ነበር። ለእነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

5|37|ከእሳት ሊወጡ ይፈልጋሉ። እነርሱም ከርስዋ ወጪዎች አይደሉም። ለእነርሱም ዘውታሪ ቅጣት አላቸው።

5|38|ሰራቂውንና ሰራቂይቱንም በሠሩት ነገር ለቅጣት ከአላህ የጥንቃቄ መቀጣጫ እጆቻቸውን ቁረጡ። አላህም እሸናፊ ጥበበኛ ነው።

5|39|ከበደሉም በኋላ የተጸጸተና ሥራውን ያሳመረ አላህ ጸጸቱን ከእርሱ ይቀበለዋል። አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።

5|40|የሰማያትና የምድር ንግሥና የሱ (የአላህ) ብቻ መሆኑን አላወቁትምን የሚሻውን ሰው ይቀጣል። ለሚሻውም ሰው ይምራል። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

5|41|እንተ መልክተኛ ሆይ! እነዚያ በከሐደት የሚቻሉት ከእነዚያ ልቦቻቸው ያላመኑ ሲሆኑ በእርጅቻቸው «እመንን» ካሉትና ከእነዚያም አይሁድ ከሆኑት ሲሆኑ አያሳዝኑህ። (እነርሱ) ውሸትን አዳማጮች ናቸው። ለሌሎች ወዳንተ ላልመጡ ሕዝቦች አዳማጮች ናቸው። ንግግሮችን ከቦታቸው ሌላ ያጣምማሉ። «ይህንን (የተጣመመውን) ብትስበጡ ያዙት። ባትስበጡትም ተጠንቀቁ» ይላሉ። አላህም መፈተኑን የሚሸበትን ሰው ለእርሱ ከአላህ (ለመከላከል) ምንም አትቸልም። እነዚህ እነዚያ አላህ ልቦቻቸውን ማጥራትን ያልሻላቸው ናቸው። ለእነርሱ በቅርቢቱ ዓለም ውርደት አላቸው። ለእነርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከባድ ቅጣት አላቸው።

5|42|ውሸትን አዳማጮች እርምን በላተኞች ናቸው። ወደእንተ ቢመጣም በመካከላቸው ፍረድ። ወይም ተዋቸው።

ብትተዋቸውም ምንም አይጎዱህም። ብትፈርድም በመካከላቸው በትክክል ፍረድ። አላህ በትክክል ፈራጆችን ይወዳልና።

5|43|እነርሱም ዘንድ ተውራት እያለች በውስጧ የአላህ ፍርድ ያለባት ስትሆን እንዴት ያስፈርዳሃል! ከዚያም ከዚህ በኋላ እንዴት ይሸሻሉ! እነዚያም በፍጹም ምእምናን አይደሉም።

5|44|እኛ ተውራትን በውስጥ መምሪያና ብርሃን ያለባት ስትሆን እውረድን። እነዚያ ትዕዛዝን የተቀበሉት ነቢያት በእነዚያ አይሁዳውያን በሆኑት ላይ በርሷ ይፈርዳሉ። ሊቃውንቱና ዐዋቂዎቹም ከአላህ መጽሐፍ እንዲጠብቁ በተደረጉትና በርሱም ላይ መስከሪዎች በሆኑት (ይፈርዳሉ)። ሰዎችንም አትፍሩ። ፍሩኝም። በአንቀጾቹም እነስተኛን ዋጋ አትለውጡ። አላህም ባወረደው ነገር ያልፈረደ ሰው እነዚያ ከሐዲዎቹ እነርሱ ናቸው።

5|45|በእነርሱም ላይ በውስጧ «ነፍስ በነፍስ ዓይንም በዓይን አፍንጫም በአፍንጫ ጆሮም በጆሮ ጥርስም በጥርስ (ይያዛል)» ቁስሎችንም ማመሳሰል አለባቸው ማለትን ጻፍን። በእርሱም የመጸወተ (የማረ) ሰው እርሱ ለርሱ (ለሠራው ኃጢአት) ማስተሰሪያ ነው። አላህም ባወረደው ነገር የማይፈርድ ሰው፤ እነዚያ በደለኞቹ እነርሱ ናቸው።

5|46|በፈለገቻቸውም (በነቢያቶቹ ፊለግ) ላይ የመርየምን ልጅ ዒሳን ከተውራት በስተፊቱ ያለውን አረጋጋጭ ሲሆን አስከተልን። እንጂልንም በውስጡ ቀጥታና ብርሃን ያለበት በስተፊቱ ያለችውን ተውራትንም የሚያረጋግጥ ለጥንቁቆችም መሪና ገሳጭ ሲሆን ሰጠው።

5|47|የኢንጅልም ባለቤቶች በውስጡ አላህ ባወረደው ሕግ ይፍረዱ። አላህም ባወረደው የማይፈርድ ሰው እነዚያ አመጽኖች እነርሱ ናቸው።

5|48|ወደ እንተም መጽሐፉን ከበፊቱ ያለውን መጽሐፍ አረጋጋጭና በእርሱ ላይ ተጠባባቂ ሲሆን በእውነት እውረድን። በመካከላቸውም አላህ ባወረደው ሕግ ፍረድ። እውነቱም ከመጣልህ በኋላ ዝንባሌዎቻቸውን አትከተል። ከእናንተ ለሁሉም ሕግንና መንገድን አደረግን። አላህም በሻ ኖሮ እንደ ሕዝብ ባደረጋችሁ ነበር። ግን በሰጣችሁ ሕግጋት ሊጥክራችሁ (ለያያችሁ)። በሳ ሥራዎችንም (ለመሥራት) ተሸቀዳደሙ፤ መመለሻችሁ በጠቅላላ ወደ አላህ ነው። በእርሱም ትለያዩበት የነበራችሁትን ነገር ይነግራችኋል።

5|49|በመካከላቸውም አላህ ባወረደው ሕግ ፍረድ። ፍላጎቶቻቸውንም አትከተል። አላህም ወደ እንተ ካወረደው ከከፊሉ እንዳያሳስቱህ ተጠንቀቃቸው (ማለትን እውረድን)። ቢዞሩም አላህ የሚሻው በከፊሉ ኃጢአታቸው ሊቀጣቸው መሆኑን ዕውቅ። ከሰዎቹም ብዙዎቹ አመጽኖች ናቸው።

5|50|የማይምንነትን ፍርድ ይፈልጋሉን ለሚያረጋግጡም ሰዎች ከአላህ ይበልጥ ፍርዱ ያማረ ማን ነው

5|51|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አይሁዶችንና ክርስቲያኖችን ረዳቶች አድርጋችሁ አትያዙ። ከፊላቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው። ከእናንተም ውስጥ ረዳቶች የሚያደርጋቸው ሰው እርሱ ከነርሱ ነው። አላህ አመጽኖችን ሕዝቦች አያቀናም።

5|52|እነዚያንም በልቦቻቸው ውስጥ (የንፍቅና) በሽታ ያለባቸውን ሰዎች «የጊዜ መለዋወጥ እንዳያገኘን እንፈራለን

የሚሉ» ሲኾኑ በእነርሱ (ለመረዳት) ሲቻሉታቸው ታያቸዋለሁ። አላህም ድል መንሳትን ወይም ከእርሱ ዘንድ የኾነን ነገር (ማጋለጥን) ሊያመጣ በነፍሱቻቸው ውስጥ በደበቁትም ነገር ተጸዳችሁ ሲሆኑ ተረጋገጡ።

5|53|እነዚያም ያመኑት ሰዎች፡- «እነዚያ እነርሱ ከእናንተ ጋር ነን ብለው የጠነከረ መሐላቸውን በአላህ የማሉት እነዚህ ናቸውን» ይላሉ። ሥራዎቻቸው ተበላሽ። ከሳሪዎችም ኾኑ።

5|54|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከእናንተ ውስጥ ከሃይማኖቱ የሚመለስ ሰው አላህ (በእነርሱ ስፍራ) የሚወዳቸውንና የሚወዱትን፤ በምእመናን ላይ ትሑቶች፤ በከሩዲዎች ላይ ጎደላን የኾኑን በአላህ መንገድ የሚታገሉን የወቃሽን ወቀሳ የማይፈሩን ሕዝቦች በእርግጥ ያመጣል። ይኸ የአላህ ችሮታ ነው፤ ለሚሻው ሰው ይሰጠዋል፤ አላህም ችሮታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

5|55|ረዳታችሁ አላህና መልክተኛው እነዚያም ያመኑት ብቻ ናቸው። (እነርሱ) እነዚያ ሰላትን በደንብ የሚሰጡ እነርሱም ያገነበሱ ኾነው ምጽዋትን የሚሰጡ ናቸው።

5|56|አላህንና መልክተኛውን እነዚያንም ያመኑትን የሚወዳጅ ሰው (ከአላህ ጭፍሮች ይኾናል)። የአላህም ጭፍሮች እነርሱ አሸናፊዎች ናቸው።

5|57|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከእነዚያ ከበፊታችሁ መጽሐፍን ከተሰጡት እነዚያን ሃይማኖታችሁን ማላገጫና መጫወቻ አድርገው የያዙትን ከሐዲዎችንም ረዳቶች አድርጋችሁ አትያዙ። ምእምናንም እንደኾናችሁ አላህን ፍሩ።

5|58|ወደ ሰላትም በጠራችሁ ጊዜ (ጥሪይቱን) መሳለቂያና መጫወቻ አድርገው ይይዟታል። ይህ እነርሱ የማያውቁ ሕዝቦች በመኾናቸው ነው።

5|59|«የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! በአላህና ወደኛ በተወረደው በፊትም በተወረደው ለማመናችን እብዛኞቻችሁም አመጸኞች ለመኾናችሁ እንጅ (ሌላን ነገር) ከኛ ትጠላላችሁን» በላቸው።

5|60|«አላህ ዘንድ ቅጣቱ ከዚህ የከፋ ነገር ልንገራችሁን» በላቸው። (እርሱም) «አላህ የረገመው ሰው በእርሱም ላይ ተቆጣበት። ከእነርሱም ዝንጀሮችንና ከርከሮችን ያደረገው ጣዖትንም የተገዛ ሰው (ሃይማኖት) ነው። እነዚያ በጣም በከፋ ስፍራ ናቸው።» ከቀጥተኛውም መንገድ በጣም የተሳሳቱ ናቸው።

5|61|በመጡዋችሁም ጊዜ (ወደእናንተ) ከክህደት ጋር በእርግጥ የገቡ እነርሱም ከርሱ ጋር በእርግጥ የወጡ ሲኾኑ «አምናናል» ይላሉ። አላህም ይደብቁት የነበሩትን ነገር በጣም ዐዋቂ ነው።

5|62|ከእነርሱም ብዙዎቹን በኃጢአትና በበደል እርምጃም በመብላታቸው የሚጣደፉ ሲኾኑ ታያለሁ። ይሠሩት የነበሩት ነገር በጣም ከፋ!

5|63|ቀሳውስቱና ሊቃውንቱ ከኃጢአት ንግግራቸውና እርምጃን ከመብላታቸው አይከለክሏቸውም ኖሮአልን ይሠሩት የነበሩት ነገር በጣም ከፋ!

5|64|እይሁዶችም «የአላህ እጅ የታሰረች ናት» አሉ። እጆቻቸው ይታሰሩ ባሉትም ነገር ይረገመ። አይደለም (የአላህ) እጆቹ የተዘረጉ ናቸው። እንደሚሻ ይለግሳል። ከጌታህም ወደ እንተ የተወረደው (ቁርኣን) ከእነሱ ብዙዎቹን ትዕቢትንና ክህደትን በእርግጥ ይጨምራቸዋል። በመካከላቸውም ጠብንና ጥላቻን እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ጣልን። ለጦር እሳትን ባያያዙ (ባጫሩ) ቁጥር አላህ ያጠፋታል። በምድርም ውስጥ ለማበላሸት ይሮጣሉ። አላህም አበላሽዎችን እይወድም።

5|65|የመጽሐፉም ባለቤቶች ባመኑና (ከክህደትም) በተጠነቀቁ ኖሮ ከእነሱ ኃጢአቶቻቸውን በእርግጥ ባበስንና የመጠቀሚያ ገነቶችንም በእርግጥ ባገባናቸው ነበር።

5|66|እነርሱም ተውራትንና ኢንጂልን ከጌታቸውም ወደእነሱ የተወረደውን መጽሐፍ ባቋቋሙ (በሠሩበት) ኖሮ ከበላያቸውና ከእግሮቻቸው ሥር በተመገቡ ነበር። ከእነሱ ውስጥ ትክክለኞች ሕዝቦች አልሉ። ከእነሱም ብዙዎቹ የሚሠሩት ነገር ከፋ!

5|67|እንተ መልክተኛ ሆይ! ከጌታህ ወዳንተ የተወረደውን አድርስ። ባትሠራም መልክቱን አላደረስክም። አላህም ከሰዎች ይጠበቅሃል። አላህ ከሐዲዎችን ሕዝቦች እያቀናምና።

5|68|«እናንተ የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! ተውራትንና ኢንጂልን ከጌታችሁም ወደእናንተ የተወረደውን እስክምታቆሙ (እስክምታሠሩባቸው) ድረስ በምንም ላይ አይደላችሁም» በላቸው። ከጌታህም ወደ እንተ የተወረደው ቁርኣን ከእነሱ ብዙዎቹን ትዕቢትንና ክህደትን በእርግጥ ይጨምርባቸዋል። በከሩዲያን ሕዝቦችም ላይ አትዘን።

5|69|እነዚያ ያመኑና እነዚያም እይሁዳውያን የኾኑ፤ ሳቢያቸውም፤ ክርስቲያኖችም (ከነርሱ) በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመነና መልካምን ሥራ የሠራ ሰው በነርሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም። እነርሱም እያዝኑም።

5|70|የእስራኤልን ልጆች የጠበቀ ቃል ኪዳን በእርግጥ ያዝንባቸው። ወደእነሱም መልክተኞችን ላከን። ነፍሶቻቸው በማትወደው ነገር መልእክተኛ በመጣላቸው ቁጥር ከፊሉን እስተባበሉ፤ ከፊሉንም ይገድላሉ።

5|71|ፊተናም አለመኖርዋን ጠረጠሩ። ታወሩም፤ ደነቆሩም፤ ከዚያም አላህ ከነርሱ ላይ ጸጸትን ተቀበለ። ከዚያም ከእነሱ ብዙዎቹ ታወሩ፤ ደነቆሩም። አላህም የሚሠሩትን ሁሉ ተመልክቶ ነው።

5|72|እነዚያ «አላህ እርሱ የመርየም ልጅ አልመሲሕ ነው» ያሉ በእርግጥ ካዱ። አልመሲህም አለ፡- «የእስራኤል ልጆች ሆይ! ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ።» እነሆ! በአላህ የሚያጋራ ሰው አላህ በርሱ ላይ ገነትን በእርግጥ እርም አደረገ። መኖሪያውም እሳት ናት። ለበዳዮችም ምንም ረዳቶች የሏቸውም።

5|73|እነዚያ «አላህ የሦስት ሦስተኛ ነው» ያሉ በእርግጥ ካዱ። ከእምላክም እንድ እምላክ እንጅ ሌላ የለም። ከሚሉትም ነገር ባይከለክሉ ከነሱ እነዚያን የካዱትን አሳማሚ ቅጣት በእርግጥ ይነካቸዋል።

5|74|ወደ አላህ አይመለሱምና ምሕረትን አይለምኑትምን አላህም መሐረ አዛኝ ነው።

5|75|የመርየም ልጅ አልመሲሕ ከበፊቱ መልክተኞች በእርግጥ ያለፉ የኾኑ መልክተኛ እንጅ ሌላ አይደለም። እናቱም በጣም እውነተኛ ናት። (ሁለቱም) ምግብን የሚበሉ ነበሩ፤ እንቀጽችን ለነርሱ (ለከሩዲዎች) እንዴት እንደምናበራራ ተመልከት ከዚያም (ከእውነት) እንዴት እንደሚመለሱ ተመልከት።

5|76|«ከአላህ ሌላ ለእናንተ መጉዳትንና መጥቀምን የማይችልን ትገዛላችሁን» በላቸው። አላህም እርሱ ሰሚው ዐዋቂ ነው።

5|77|«እናንተ የመጽሐፉ ባለቤቶች ሆይ! በሃይማኖታችሁ ከእውነት ሌላ የኾነን (ማለፍ) ወሰንን አትለፉ። በፊትም በእርግጥ የተሳሳቱትንና ከቀጥተኛው መንገድም (አሁን) የተሳሳቱን ሕዝቦች ከንቱ ዝንባሌዎች አትከተሉ» በላቸው።

5|78|ከእስራኤል ልጆች እነዚያ የካዱት በዳውድና በመርየም ልጅ በዒሳ ምላስ ተረገሙ። ይህ ትእዛዝን በመጣሳቸውና ወሰንን የሚያልፉ በመኾናቸው ነው።

5|79|ከሠሩት መጥፎ ነገር አይከለክሉም ነበር። ይሠሩት የነበሩት ነገር በእርግጥ ከፋ!

5|80|ከእነሱ ብዙዎቹን እነዚያን የካዱትን ሲወዳጁ ታያለሁ። በእነሱ ላይ አላህ የተቆጣባቸው በመኾኑ ለእነርሱ

ነፍሶቻቸው ያስቀደሙት ሥራ በጣም ከፋ። እነሱም በቅጣት ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

5|81|በአላህና በነቢዩ ወደርሱም በተወረደው ቁርኣን የሚያምኑ በኾኑ ፍሮ ወዳጆች እድርገው ባልያዙዋቸው ነበር። ግን ከነርሱ ብዙዎቹ እመጠኞች ናቸው።

5|82|እይሁዶችንና እነዚያን ያጋሩትን ለእነዚያ ለእመኑት በጠላትነት ከሰዎች ሁሉ ይበልጥ የበረቱ ኾነው በእርግጥ ታገኛለሁ። እነዚያንም «እኛ ክርስቲያኖች ነን» ያሉትን ለእነዚያ ለእመኑት በወዳጅነት በእርግጥ ይበልጥ የቀረቧቸው ኾነው ታገኛለሁ። ይህ ከእነሱ ውስጥ ቀሳውስትና መነኮሳት በመኖራቸውና እነሱም የማይኮሩ በመኾናቸው ነው።

5|83|ወደ መልክተኛውም የተወረደውን (ቁርኣን) በሰሙ ጊዜ እውነቱን ከማወቃቸው የተነሳ ዓይኖቻቸው እንባን ሲያፈሱ ታያለሁ። «ጌታችን ሆይ! እመንን ከመስከረዎቹም ጋር ጻፈን » ይላሉ።

5|84|«በአላህና ከውነትም በመጣልን ነገር የማናምን ጌታችንም ከመልካም ሰዎች ጋር ሊያስገባን የማንከጅል ለኛ ምን አለን?» (ይላሉ)።

5|85|ባሉትም ምክንያት አላህ በስሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ መነሳቸው። ይህም የበሳ ሠረዎች ዋጋ ነው።

5|86|እነዚያም የካዱና በአንቀጾቻችን ያስተባበሉ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው።

5|87|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህ ለናንተ የፈቀደላችሁን ጣፋጮች እርም እታድርግ። ወሰንንም አትለፉ። አላህ ወሰን አላፈጸሞችን አይወድምና።

5|88|አላህም ከሰጣችሁ ሲሳይ የተፈቀደ ጣፋጭ ሲኾን ብሉ። ያንንም እናንተ በርሱ አማኞች የኾናችሁበትን አላህን ፍሩ።

5|89|አላህ በመሐላዎቻችሁ በውድቁ አይዘችሁም። ግን መሐላዎችን (ባሰባችሁት) ይይዛችኋል። ማስተሰሪያውም ቢተሰባችሁን ከምትመግቡት ከመካከለኛው (ምግብ) ዐስርን ምስኪኖች ማብላት ወይም እነሱን ማልበስ ወይም ጫንቃን ነጻ ማውጣት ነው፤ (ከተባሉት አንዱን) ያላገኘም ሰው ሦስት ቀኖችን መጽም ነው፤ ይህ በማላችሁ ጊዜ የመሐላዎቻችሁ ማካካሻ ነው። መሐላዎቻችሁንም ጠብቁ። እንደዚሁ አላህ ለናንተ አንቀጾችን ያበራራል። እናንተ ልታመሰግኑ ይከጀላልና።

5|90|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! የሚያስክር መጠጥ ቁማርም ጣዖታትም አዝላምም ከሰይጣን ሥራ የኾኑ እርኩስ ብቻ ናቸው። (እርኩስን) ራቁትም ልትድኑ ይከጀላልና።

5|91|ሰይጣን የሚፈልገው በሚያስክር መጠጥና በቁማር በመካከላችሁ ጠብንና ጥላቻን ሊጥል አላህን ከማውሳትና ከሰግደትም ሊያግዳችሁ ብቻ ነው። ታዲያ እናንተ (ከእነዚህ) ተከልካዮች ናችሁን (ተከልክሉ)።

5|92|አላህንም ተገዙ። መልክተኛውንም ታዘዙ። ተጠንቀቁም። ብትሸሹም፤ በመልክተኛችን ላይ ያለበት ግልጽ ማድረስ ብቻ መኾኑን ዕውቁ።

5|93|በእነዚያ ባመኑትና በሳ ሥራዎችን በሠሩት ላይ (ከሀይትን) በተጠነቀቁና ባመኑ መልካም ሥራዎችንም በሠሩ ከዚያም (የሚያስክርና ቁማርን) በተጠነቀቁና ባመኑ ከዚያም (ከተከለከለው ሁሉ) በተጠነቀቁና (ሥራን) ባሳመሩ ጊዜ (ከመከልከሉ በፊት) በተመገቡት ነገር ኃጢአት የለባቸውም። አላህም በሳ ሠረዎችን ይወዳል።

5|94|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! (በሐጅ ጊዜ) እጆቻችሁና ጦሮቻችሁ በሚያገኙት ታዳኝ እውራ አላህ ይሞክራችኋል። በሩቅ ኾኖ የሚፈራረውን ሰው አላህ ሊገልጽ (ይሞክራችኋል)። ከዚያም በኋላ ወሰንን ያለፈና ያደነ ሰው ለርሱ አሳማሚ ቅጣት አለው።

5|95|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እናንተ በሐጅ ሥራ ውስጥ ስትኾኑ እውራን አትግደሉ። ከእናንተም እያወቀ የገደለው ሰው ቅጣቱ ከእናንተ ሁለት የትክክለኛነት ባለቤቶች የሚፈርዱበት የኾነ ወደ ካዕባ ደራሽ መሥዋዕት ሲኾን ከቤት እንስሳዎች የገደለውን ነገር ብጢ መስጠት ወይም ምስኪኖችን ማብላት ወይም የዚህን ልክ መጽም ማካካሻ ነው። (ይኸም) የሥራውን ከባድ ቅጣት እንዲቀምስ ነው። (ሳይከለከል በፊት) ካለፈው ነገር አላህ ይቅርታ አደረገ። (ወደ ጥፋቱም) የተመለሰም ሰው አላህ ከርሱ ይበቀላል። አላህም አሸናፊ የመበቀል ባለቤት ነው።

5|96|የባሕር ታዳኝና ምግብ ለእናንተም ለመንገደኞችም መጠቀሚያ ይኾን ዘንድ እናንተ ተፈቀደ። በሐጅም ላይ እስካላችሁ ድረስ የየብስ እውራ በናንተ ላይ እርም ተደረገ። ያንንም ወደርሱ የምትሰበሰቡበትን አላህን ፍሩ።

5|97|ከዕባን፣ የተከበረውን ቤት፣ ክልክል የኾነውንም ወር፣ መስዋዕቱንና ባለ ምልክቶቹንም መንጋዎች አላህ ለሰዎች መቋቋሚያ አደረገ። ይህ አላህ በሰማይት ያለውን ሁሉ በምድርም ያለውን ሁሉ የሚያውቅ መኾኑን አላህም ነገሩን ሁሉ በዋቂ መኾኑን እንደታውቁ ነው።

5|98|አላህ ቅጣተ ብርቱ መኾኑን አላህም መሓሪ አዛኝ መኾኑን አውቁ።

5|99|በመልክተኛው ላይ ማድረስ እንጅ ሌላ የለበትም። አላህም የምትገልጹትን ነገር የምትደብቁትንም ሁሉ ያውቃል።

5|100|«የመጥፎው (ገንዘብ) ብዛት ቢያስደንቃችሁም እንኳ መጥፎውና ጥሩው አይስተካከሉም። ባለልቦች ሆይ! አላህንም ፍሩ፤ እናንተ ልትድኑ ይከጀላልና፤» በላቸው።

5|101|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ለእናንተ ቢገለጹ ከሚያስከፏችሁ ነገሮች አትጠይቁ። ቁርኣንም በሚወርድበት ጊዜ ከእርሷ ብትጠይቁ ለናንተ ትገለጻላችኋል፤ ከእርሷ አላህ ይቅርታ አደረገ። አላህም መሓሪ ታጋሽ ነው።

5|102|ከናንተም በፊት ሕዝቦች በእርግጥ ጠየቁት። ከዚያም በእርሷ (ምክንያት) ከሐዲዎች ኾኑ።

5|103|ከበሐረሲ ከሳሊባም ከወሲላም ከሐምም አላህ ምንንም (ሕግ) አላደረገም። ግን እነዚያ የካዱት በአላህ ላይ ውሸትን ይቀጣጥፋሉ። አብዛኞቻቸውም አያውቁም።

5|104|ለእነርሱም አላህ ወደ እወረደውና ወደ መልክተኛው ኑ በተባሉ ጊዜ «እባቶቻችንን በርሱ ላይ ያገኘንበት ነገር ይበቃናል» ይላሉ። እባቶቻቸው ምንም የማያውቁና የማይመሩ ቢኾኑም (ይኾንን ማለት ይበቃቸዋልን)

5|105|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ነፍሶቻችሁን (ከእሳት) ያዙ፤ (ጠብቁ)። በተመራችሁ ጊዜ የተሳሳተ ሰው እይጎዳችሁም። የሁላችሁም መመለሻ ወደ አላህ ብቻ ነው። ትሠሩትም የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል።

5|106|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እንዳችሁን ሞት በመጣበት ጊዜ በኑዛዜ ወቅት የመካከላችሁ ምስክርነት ከእናንተ ሁለት የትክክለኛነት ባለቤቶች የኾኑ ሰዎች ወይም በምድር ብትጓዙና የሞት እደጋ ብትነካችሁ ከሌሎቻችሁ የኾኑ ሁለት ሌሎች ሰዎች (መመስከር) ነው። ብትጠራጠሩ ከሰላት (ከዐሰር) በኋላ ታቆሟቸውና (የሚመሰክርለት ሰው) የዝምድና ባለቤት ሲኾንም እንኳ «በርሱ ዋጋን እንገዛም የአላህንም ምስክርነት እንደብቅም፤ ያን ጊዜ (ደብቀን ብንገኝ) እኛ ከኃጢአተኞች ነን» ብለው በአላህ ስም ይምላሉ።

5|107|እነርሱም ኃጢአትን (በውሸት መስክረው) የተገቡ መኾናቸው ቢታወቅ ከእነዚያ (ለሚቹ) ቅርቦች በመኾን (ውርስ) ከተገባቸው የኾኑ ሁለት ሌሎች ሰዎች በስፍራቸው (በምስክሮች ስፍራ) ይቆሙና «ምስክርነታችን ከእነሱ ምስክርነት ይልቅ እውነት ነው ወሰንም አላለፍንም ያን ጊዜ እኛ ከበዳዮች ነን» ሲሉ በአላህ ይምላሉ።

5|108|ይህ ምስክርነትን በተገቢዋ ላይ ለማምጣታቸው ወይም ከመሐላዎቻቸው በኋላ የመሐላዎችን (ወደ ወራሾች) መመለስን ለመፍራት በጣም የቀረበ ነው። አላህንም ፍሩ። ስሙም። አላህም አመጸኞች ሕዝቦችን አይመራም።

5|109|አላህ መልክተኞቹን የሚሰበሰቡበትንና «ምን መልስ ተሰጣችሁ» የሚልበትን ቀን (እስታውስ)። «ለእኛ ምንም ዕውቀት የለንም እንተ ሩቆችን በጣም ዐዋቂ እንተ ብቻ ነህ» ይላሉ።

5|110|አላህ በሚል ጊዜ (እስታውስ)፡- «የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ! በአንተና በእናትህ ላይ (የዋልኩላችሁን) ጸጋዬን አስታውስ። በሕፃንነትና በክፍረትነት (የበሰለ ሰው ሆኑህ) ሰዎችን የምትናገር ስትሆን በቅዱስ መንፈስ (በግብፊል) ባበረታሁህ ጊዜ፤ ጽሕፈትንና ጥበብንም ተውራትንና ኢንጂልንም ባስተማርኩህ ጊዜ፤ ከጭቃም የወፍ ቅርጽ ብጤ በፈቃዴ በምትሠራና በውስጧ በምትነፋ በፈቃዴም ወፍ በምትሹን ጊዜ፤ ዕውርም ሽፍ የተወለደንና ለምጻምንም በፈቃዴ በምታሸር ጊዜ፤ ሙታንንም በፈቃዴ (ከመቃብራቸው) በምታወጣ ጊዜ፤ የአስራኤልንም ልጆች በተአምራት በመጣህባቸውና ከእነሱ እነዚያ የካዱት ይህ ግልጽ ድግምት እንጅ ሌላ አይደለም ባሉ ጊዜ፤ (ሊገድሉህ ሲያስቡህ) ከእንተ ላይ በከለክልኩልህም ጊዜ (ያደረግሁልህን ውለታ አስታውስ)።»

5|111|ወደ ሐዋርያትም «በኔና በመልክተኞቼ እመኑ» በማለት ባዘዘኩ ጊዜ (እስታውስ)። «እመንን፤ እኛ ሙስሊሞች መሾናችንን መስክር» አሉ።

5|112|ሐዋርያት፡- «የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ! ጌታህ በእኛ ላይ ከሰማይ ማእድን ሊያወርድልን ይችላልን» ባሉ ጊዜ (እስታውስ)። «ምእመናን እንደ ሽናችሁ አላህን ፍሩ» አላቸው።

5|113|«ከእርሷ ልንበላ ልበቻችንም ሊረኩ እውነት ያልከንም መሾንህን ልናውቅና በእርሷም ላይ ከመስካሪዎች ልንሾን እንፈልጋለን» አሉ።

5|114|የመርየም ልጅ ዒሳ አለ፡- «ጌታችን አላህ ሆይ! ለእኛ ለመጀመሪያዎቻችንና ለመጨረሻዎቻችን ባዕል (መደበቻ) የምትሾንን ከእንተም ተአምር የሆኑትን ማእድ ከሰማይ በእኛ ላይ እውርድ። ስጠንም። እንተ ከሰጧቸው ሁሉ በላጭ ነህና።»

5|115|አላህ፡- «እኔ (ማእድዋን) በናንተ ላይ እውራጅዋ ነኝ። በኋላም ከእናንተ የሚከድ ሰው እኔ ከባለማት እንድንም የማልቀጣውን ቅጣት አቀጣዋለሁ» አለ።

5|116|አላህም፡- «የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ! እንተ ለሰዎቹ፡- እኔንና እናቴን ከአላህ ሌላ ሁለት ለምላኮች እድርጋችሁ ያዙ ብላሃልን» በሚለው ጊዜ (እስታውስ)። «ጥራት ይገባህ፤ ለእኔ ተገቢዬ ያልሆነ ነገር ማለት ለኔ አይገባኝም። ብዬው እንደ ሽነም በእርግጥ ዐውቀሽዋል። በነፍሴ ውስጥ ያለውን ሁሉ ታውቃለሁ። ግን እንተ ዘንድ ያለውን አላውቅም። እንተ ሩቆችን ሁሉ በጣም ዐዋቂ እንተ ብቻ ነህና» ይላል።

5|117|«በእርሱ ያዘዘከኝን ቃል ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ ማለትን እንጂ ለነርሱ ሌላ አላልኩም። በውስጣቸውም እስካለሁ ድረስ በነርሱ ላይ ተጣባባቂ ነበርኩ። በተሞላኸኝም ጊዜ (ባነሳሽኝ ጊዜ) እንተ በነሱ ላይ ተጠባባቂ ነበርኩ። እንተም በነገሩ ሁሉ ላይ ዐዋቂ ነሁ።»

5|118|«ብትቀጣቸው እነርሱ ባሮችህ ናቸው። ለነርሱ ብትምርም እንተ እሸናፊው ጥበበኛው ነህ» (ይላል)።

5|119|አላህ ይላል፡- «ይህ እውነተኞችን እውነታቸው የሚጠቅምበት ቀን ነው። ለእነርሱ በሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው በውስጣቸው ሁልጊዜ ዘውታሪዎች ሲሆኑ የሚኖሩባቸው ገነቶች አሉዋቸው። አላህ ከእነሱ ወደደ፤ እነርሱም ከእርሱ ወደዱ፤ ይህ ታላቅ ዕድል ነው።»

5|120|የሰማያትና የምድር በውስጣቸውም ያለው ሁሉ ንግሥና የአላህ ብቻ ነው። እሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

6|1|ምስጋና ለዚያ ሰማያትና ምድርን ለፈጠረው ጨለማዎችንና ብርሃንንም ላደረገው ለአላህ የተገባ ነው። ከዚያም እነዚያ የካዱት (ጣቦታትን በጌታቸው) ያስተካክላሉ።

6|2|እርሱ ያ ከጭቃ የፈጠራችሁ ከዚያም (የሞት) ጊዜን የወሰነ ነው። እርሱም ዘንድ (ለትንሣኤ) የተወሰነ ጊዜ አልለ። ከዚያም እናንተ (በመቀስቀሳችሁ) ትጠራጠራላችሁ።

6|3|እርሱም ያ በሰማያትና በምድር (ሊገዝቡት የሚገባው) አላህ ነው። ምስጢራችሁን ግልጻችሁንም ያውቃል። የምትሠሩትንም ሁሉ ያውቃል።

6|4|ከጌታቸውም አንቀጽት አንዲትም አንቀጽ አትመጣቸውም ከርሷ የሚሸሹ ቢሆኑ እንጅ።

6|5|በእውነቱም (ቁርኣን) በመጣላቸው ጊዜ በእርግጥ አስተባበሉ። በእርሱም ይሳለቁበት የነበሩት ነገር ዜናዎች (ቅጣት) በእርግጥ ይመጣባቸዋል።

6|6|ከበፊታቸው ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙዎችን ማጥፋታችንን አላዩምን ለእናንተ ያሰመቸኑትን (ለእነርሱ) በምድር ውስጥ እስመቸናቸው። በእነርሱም ላይ ዝናምን የተከታተለ ሲሆን ላክን። ወንዞችንም በሥራቸው እንዲፈሱ አደረግን። በኃጢአቶቻቸውም አጠፋናቸው። ከኋላቸውም ሌሎችን የክፍለ ዘመን ሰዎች አስገኘን።

6|7|ባንተም ላይ በወረቀት የተጻፈን መጽሐፍ ባወረድንና በእጆቻቸው በነኩት ኖሮ እነዚያ የካዱት ሰዎች «ይህ ግልጽ ድግምት እንጅ ሌላ አይደለም» ባሉ ነበር።

6|8|«በእርሱም (በሙሐመድ) ላይ መልአክ አይወረድለትም ኖሮአልን» አሉ። መልአክን ባወረድንም ኖሮ (ባያምኑ በጥፋታቸው) ነገሩ በተፈረደ ነበር። ከዚያም አይቆዩም ነበር።

6|9|(መልክተኛውን) መልአክም ባደረግነው ኖሮ ወንድ (በሰው ምስል) ባደረግነው ነበር። በእነርሱም ላይ የሚያመሳስሉትን ነገር ባመሳሰልንባቸው ነበር።

6|10|ካንተ በፊትም በመልክተኞች በእርግጥ ተላግጧል። በእነዚያም ከእነሱ ባላገጡት ላይ በእርሱ ያላገጡ የነበሩት ነገር (ቅጣት) ወረደባቸው።

6|11|«በምድር ላይ ሺዱ የአስተባባዮችም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከቱ» በላቸው።

6|12|«በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የማን ነው» በላቸው። (ሌላ መልስ የለምና) «የአላህ ነው» በል። «በነፍሱ ላይ እዝነትን ጻፈ። በትንሣኤ ቀን በእርሱ ጥርጥር የሌለበት ሲሆን በእርግጥ ይሰበሰባችኋል። እነዚያ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ ናቸው፤ እነርሱም እያምኑም።

6|13|በሌሊትና በቀንም ጸጥ ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው። እርሱም ሰሚው ዐዋቂ ነው።»

6|14|«ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ ከሆነው አላህ እርሱ የሚመግብ የማይመግብም ሲሆን ሌላን ለምላክ አይዛለሁን» በላቸው። «እኔ መጀመሪያ ትእዛዝን ከተቀበለ ሰው ልሽን ታዘዝኩ። ከእጋሪዎችም ፈጽሞ አትሹን (ተብያለሁ)» በላቸው።

6|15|«እኔ በጌታዬ ባምጽ የታላቁን ቀን ቅጣት እፈራለሁ» በላቸው።

6|16|በዚያ ቀን ከእርሱ ላይ (ቅጣት) የሚመለስለት ሰው (አላህ) በእርግጥ እዘነለት። ይህም ግልጽ ማግኘት ነው።

6|17|አላህም በጉዳት ቢነካህ ለእርሱ (ለጉዳቱ) ከእርሱ በቀር ሌላ አስወጋጅ የለም። በበጎም ነገር ቢነካህ እርሱ በነገሩ

ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

6|18|እርሱም ከባሮቹ በላይ ሲሆን እሸናፊ ነው። እርሱም ጥበበኛው ውስጥ ዐዋቂው ነው።

6|19|«በምስክርነት ከነገሩ ሁሉ ይበልጥ ታላቅ ማነው» በላቸው። (ሌላ መልስ የለምና) «አላህ ነው። በእኔና በእናንተ መካከል መስከረ ነው። ይህም ቁርኣን እናንተንና የደረሰውን ሰው ሁሉ በርሱ ላስፈራራበት ወደኔ ተወረደ። ከአላህ ጋር ሌሎች እማልክት መኖራቸውን እናንተ ትመስክራላችሁን» በላቸው። «እኔ እልመስክርም» በላቸው። «እርሱ እንድ እምላክ ብቻ ነው። እኔም ከምታጋሩት ነገር ንጹሕ ነኝ» በላቸው።

6|20|እነዚያ መጽሐፍን የሰጠናቸው ልጆቻቸውን እንደሚያውቁ (ሙሐመድን) ያውቁታል። እነዚያ ከእነርሱ ውስጥ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩት እነርሱ እያምኑም።

6|21|በአላህም ላይ ውሸትን ከቀጣጠፈ ወይም በአንቀጾቹ ካስተባበለ ሰው ይበልጥ በደለኛ ማነው እነሆ በደለኞች እይድኑም።

6|22|ሁላቸውንም የምንሰበስብበትንና ከዚያም ለእነዚያ (ጣዖታትን) ለአጋሩት እነዚያ (ለአላህ) ተጋሪዎች ናቸው ብላችሁ ታስቧቸው የነበራችሁት ተጋሪዎቻችሁ የት ናቸው የምንልበትን ቀን (እስታውስ)።

6|23|ከዚያም መልሳቸው «በጌታችን በአላህ ይኹንበን አጋሪዎች እልነበርንም» ማለት እንጅ ሌላ አትሆንም።

6|24|በነፍሳቸው ላይ እንዴት እንደ ዋሹና ይቀጣጥፉት የነበሩት ነገር ከእነሱ እንዴት እንደ ተሰወረ ተመልከት።

6|25|ከእነርሱም ወደ እንተ የሚያዳምጥ ሰው አልለ። በልበቻቸውም ላይ እንዳያውቁት ሺፋኖችን በጆሮዎቻቸውም ላይ ድንቁርናን አደረጉ። ተዓምርንም ሁሉ ቢያዩ በርሷ እያምኑም። በመጡህም ጊዜ የሚከራከሩህ ሲሆኑ እነዚያ የካዱት «ይህ (ቁርኣን) የቀድሞዎቹ ሰዎች ጽሑፍ ተረቶች እንጅ ሌላ አይደለም» ይላሉ።

6|26|እነርሱም (ሰዎችን) ከእርሱ ይከለክላሉ። ከእርሱም ይርቃሉ። ነፍሶቻቸውንም እንጂ ሌላን አያጠፉም፤ ግን አያውቁም።

6|27|በእሳትም ላይ በተቆሙ ጊዜ ምነው (ወደ ምድረ ዓለም) በተመለስን በጌታችንም አንቀጾች ባለቤተባበልን ከምእምናንም በሆነን ዋ ምኞታችን! ባሉ ጊዜ ብታይ ኖሮ (የሚያስደነግጥን ነገር ባየህ ነበር)።

6|28|ይልቁንም ከዚህ በፊት ይደብቁት የነበሩት ሁሉ ለእነርሱ ተገለጸ። (ወደምድረ ዓለም) በተመለሱም ኖሮ ከእርሱ ወደ ተከለከሉት ነገር በተመለሱ ነበር። እነሱም በእርግጥ ውሸታዎች ናቸው።

6|29|እርሷም (ሕይወት) «የቅርቢቱ ሕይወታችን እንጅ ሌላ አይደለችም እኛም ተቀስቀሳችን አይደለንም» አሉ።

6|30|በጌታቸውም ላይ (ለምርመራ) በተቆሙ ጊዜ ብታይ ኖሮ (እስደንጋጭን ነገር ባየህ ነበር)። «ይህ እውነት አይደለምን» ይላቸዋል። «በጌታችን ይኹንበን እውነት ነው» ይላሉ። «ትኩዳት በነበራችሁት ምክንያት ቅጣቱን ቅመሱ» ይላቸዋል።

6|31|እነዚያ በአላህ መገናኘት ያስተባበሉ በእርግጥ ከሰሩ። ሰዓቲቱም በድንገት በመጣቻቸው ጊዜ እነሱ ኃጢአቶቻቸውን በጆርባዎቻቸው ላይ የሚሸከሙ ሲሆኑ «በርሷ (በምድረ ዓለም) ባጓደልነው ነገር ላይ ዋ ቁጪታችን» ይላሉ። ንቁ! የሚሸከሙት ነገር ከፋ።

6|32|የቅርቢቱም ሕይወት ጨዋታና ላግጣ እንጅ ሌላ አይደለችም። የመጨረሻይቱም አገር (ገነት) ለእነዚያ ለሚጠነቀቁት በጣም በላጭ ናት። አታውቁምን

6|33|እነሆ ያ የሚሉህ ነገር እንደሚያሳዝንህ በእርግጥ እናውቃለን። እነርሱም (በልበቻቸው) አያስተባብሉህም። ግን በዓየቶ በአላህ አንቀጾች ይክዳሉ።

6|34|ከበፊትህም መልክተኞች በእርግጥ ተስተባበሉ። በተስተባበሉበትም ነገርና በተሰቃዩት ላይ እርዳታችን እስከመጣላቸው ድረስ ታገሰ። የአላህንም ንግግሮች ለዋጭ የለም። ከመልክተኞቹም ወሬ (የምትረጋጋበት) በእርግጥ መጣልህ።

6|35|(እስላምን) መተዋቸውም ባንተ ላይ ከባድ ቢሆንህ በምድር ውስጥ ቀዳዳን ወይም በሰማይ ውስጥ መሰላልን ልትፈልግና በተለምዶ ልትመጣቸው ብትችል (አድርግ)። አላህም በሻ ኖሮ በቅኑ መንገድ ላይ በሰበሰባቸው ነበር። ከተሳሳቱትም ሰዎች በፍጹም አትሹን።

6|36|ጥሪህን የሚቀበሉት እነዚያ የሚሰሙት ብቻ ናቸው። ሙታንንም አላህ ይቀስቅሳቸዋል። ከዚያም ወደርሱ ብቻ ይመለሳሉ።

6|37|«ከጌታውም በእርሱ ላይ ለምን ተዓምር አልተወረደም» አሉ። «አላህ ተለምርን በማውረድ ላይ ቻይ ነው» በላቸው። ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

6|38|ከተንቀሳቃሽም በምድር (የሚሼድ)፤ በሁለት ክንፎቹ የሚበርም በራሪ መሰሎቻችሁ ሕዝቦች እንጅ ሌላ አይደሉም። በመጽሐፉ ውስጥ ምንንም ነገር አልተወረደም ከዚያም ወደ ጌታቸው ይሰበሰባሉ።

6|39|እነዚያም በአንቀጾቻችን ያስዋሹ ደንቆች ድዳዎችም በጨለማዎች ውስጥ ያሉ ናቸው። አላህ ማጥመሙን የሚሻውን ሰው ያጠመዋል። መምራቱን የሚሻውንም ሰው በቀጥተኛ መንገድ ላይ ያደርገዋል።

6|40|የአላህ ቅጣት ቢመጣባችሁ ወይም ሰዓቲቱ (ትንሣኤ) ብትመጣባችሁ ከአላህ ሌላን ትጠራላችሁን እውነተኞች እንደ ሆናችሁ ንገሩኝ በላቸው።

6|41|አይደለም እርሱን ብቻ ትጠራላችሁ። ቢሻም ወደርሱ የምትጠሩበትን ነገር ያስወግዳል። የምታጋሩትንም ነገር ትተዋላችሁ (በላቸው)።

6|42|ከበፊትህም ወደ ነበሩት ሕዝቦች (መልክተኞችን) በእርግጥ ላክን። እንዲዋደቁም በደህነትና በበሽታ ያዝናቸው።

6|43|ታዲያ ቅጣታችን በመጣባቸው ጊዜ አይዋደቁም ኖሯልን ግን ልበቻቸው ደረቁ። ይሠሩት የነበሩትንም ነገር ሰይጣን ለነሱ አሳመረላቸው።

6|44|በርሱም ይገሰጹበት የነበረውን ነገር በተው ጊዜ በእነሱ ላይ የነገርን ሁሉ ደጃፎች ከፈትን (እስመቸናቸው)። በተሰጡትም ነገር በተደሰቱ ጊዜ በድንገት ያዝናቸው። ወዲያውኑም እነርሱ ተስፋ ቆራጮች ሆኑ።

6|45|የእነዚያም የበደሉት ሕዝቦች መጨረሻ ተቆረጠ። ምስጋናም ለዓለማት ጌታ ለአላህ ይገባው።

6|46|ንገሩኝ አላህ መስሚያችሁንና ማያዎቻችሁን ቢወስድ በልበቻችሁም ላይ ቢያትም ከአላህ ሌላ አሱን የሚያመጣላችሁ እምላክ ማነው በላቸው። አንቀጾችን እንዴት እንደምናበራራ ከዚያም እነሱ እንዴት እንደሚመለሱ ተመልከት።

6|47|«ንገሩኝ የአላህ ቅጣት በድንገት ወይም በግልጽ ቢመጣባችሁ አመጠኞች ሕዝቦች እንጅ ሌላ ይጠፋልን» በላቸው።

6|48|መልክተኞችንም አብሳሪና አስፈራሪ አድርገን እንጅ አንልክም። ያመኑና መልካምን የሠሩ ሰዎችም በእነርሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም።

6|49|እነዚያም ባንቀጾቻችን ያስዋሹ ያምጹ በነበሩት ምክንያት ቅጣቱ ያገኛቸዋል።

6|50|«ለእናንተ የአላህ ግምጃ ቤቶች እኔ ዘንድ ናቸው አልልም። ሩቅንም አላውቅም። ለእናንተም እኔ መልእክ ነኝ አልልም። ወደእኔ የሚወርድልኝን እንጂ ሌላን አልከተልም» በላቸው። «ዕውርና የሚያይ ይስተካከላሉን አታስተነትኑምን» በላቸው።

6|51|እነዚያንም ከእርሱ ሌላ ረዳትና አማላጅ የሌላቸው ሲኾኑ ወደ ጌታቸው መስሰብሰብን የሚፈሩትን ይጠነቀቁ ዘንድ በርሱ (በቁርኣን) አስፈራረ።

6|52|እነዚያን ጌታቸውን ፊቱን (ወዴታውን) የሚሹ ኾነው በጧትና በማታ የሚጠሩትን አታባር። ታባርራቸውና ከበደለኞችም ትኾን ዘንድ እነሱን መቆጣጠር ባንተ ላይ ምንም የለብህም። እንተንም መቆጣጠር በነሱ ላይ ምንም የለባቸውም።

6|53|እንደዚሁም «ከመካከላችን አላህ የለገሰላቸው እነዚህ ናቸውን» ይሉ ዘንድ ከፊላቸውን በከፊሉ ሞከርን። አላህ እመስጋኞቹን ዐዋቂ አይደለምን

6|54|እነዚያም በተለምዶታችን የሚያምኑት (ወደ እንተ) በመጡ ጊዜ «ሰላም በእናንተ ላይ ይኾን። ጌታችሁ በነፍሱ ላይ እዝነትን ዳፈ። እነሆ ከእናንተ ውስጥ በስሕተት ክፉን ሥራ የሠራ ሰው ከዚያም ከእርሱ በኋላ የተጸጸተና ሥራውን ያሳመረ እርሱ (አላህ) መሳሪ አዛኝ ነው» በላቸው።

6|55|እንደዚሁም (እውነቱ እንዲገለጽና) የወንጀለኞችም መንገድ ትብራራ ዘንድ እንቀጽችን እንገልጻለን።

6|56|«እኔ እነዚያን ከአላህ ሌላ የምትጠሩዋቸውን ከመገዛት ተከልክያለሁ» በላቸው። «ዝንባሌያችሁን አልከተልም። ያን ጊዜ በእርግጥ ተሳሳትኩ። እኔም ከተመሪዎቹ አይደለሁም» በላቸው።

6|57|«እኔ ከጌታዬ በኾነች ግልጽ ማስረጃ ላይ ነኝ። በእርሱም አስተባባላችሁ። በርሱ የምትቻኩለበት ቅጣት እኔ ዘንድ አይደለም። ፍርዱ ለአላህ ብቻ ነው። እውነትን ይፈርዳል። እርሱም ከፈራጆች ሁሉ በላጭ ነው» በላቸው።

6|58|«በእርሱ የምትቻኩለበት ቅጣት እኔ ዘንድ በኾነ ኖሮ በእኔና በእናንተ መካከል ነገሩ (ቅጣታችሁ) በተፈጸመ ነበር። አላህም በደለኞችን ዐዋቂ ነው» በላቸው።

6|59|የሩቅ ነገርም መከፈቻዎች እርሱ ዘንድ ናቸው። ከእርሱ በቀር ማንም አያውቃቸውም። በየብስና በባሕር ያለውንም ሁሉ ያውቃል። ከቅጠልም አንዲትም አትረገፍም የሚያውቃት ቢኾን እንጂ። ከቅንጣትም በመሬት ጨለማዎች ውስጥ የለም ከእርጥብም ከደረቅም አንድም የለም ግልጽ በኾነው መጽሐፍ ውስጥ (የተመዘገበ) ቢኾን እንጂ።

6|60|እርሱም ያ በሌሊት የሚያስተኛችሁ በቀንም የሠራችሁትን ሁሉ የሚያውቅ ከዚያም የተወሰነው ጊዜ ይፈፀም ዘንድ በእርሱ (በቀን) ውስጥ የሚቀሰቅሳችሁ ነው። ከዚያም መመለሻችሁ ወደ እርሱ ነው። ከዚያም ትሠሩት የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል።

6|61|እርሱም ከባሮቹ በላይ ሲኾን ሁሉን አሸነፈ ነው። በናንተም ላይ ጠባቂዎችን (መላእክት) ይልካል። እንዳችሁንም ሞት በመጣበት ጊዜ (የሞት) መልእክተኞቻችን እነርሱ (ትእዛዛትን) የማያንድሉ ሲኾኑ ይገድሉታል።

6|62|ከዚያም እውነተኛ ወደ ኾነው ጌታቸው ወደ አላህ ይመለሳሉ። ንቁ! ፍርዱ ለእርሱ ብቻ ነው። እርሱም ከተቆጣጣሪዎች ሁሉ ይበልጥ ፈጣን ነው።

6|63|ከየብስና ከባሕር ጨለማዎች በግልጽና በምስጢር የምትጠሩት ስትኾኑ «ከነዚህ ቢያድነን በእርግጥ ከእመስጋኞች እንኾናለን (ስትሉ) የሚያድናችሁ ማነው» በላቸው።

6|64|አላህ ከሷና ከጭንቅም ሁሉ ያድናችኋል። ከዚያም እናንተ ታጋራላችሁ በላቸው።

6|65|«እርሱ (አላህ) ከበላያችሁ ወይም ከእግሮቻችሁ በታች ቅጣትን በእናንተ ላይ ሊልክ ወይም የተለያዩ ሕዝቦች ስትኾኑ ሊያደባልቃችሁና ከፊላችሁን የከፈሉን ጭካኔ ሊያቀምስ ቻይ ነው» በላቸው። ያውቁ ዘንድ እንቀጽችን እንዴት እንደምናብራራ ተመልከት።

6|66|በእርሱም (በቁርኣን) እሱ እውነት ሲኾን ሕዝቦችህ አስተባብሉ። በላቸው፡- «በናንተ ላይ ጠባቂ አይደለሁም።»

6|67|ለትንቢት ሁሉ (የሚደርስበት) መርጊያ አለው። ወደፊትም ታውቁታላችሁ።

6|68|እነዚያንም በእንቀጽቻችን የሚገቡትን ባየህ ጊዜ ከእርሱ ሌላ በኾነ ወሬ እስከሚገቡ ድረስ ተዋቸው። ሰይጣንም (መከልከልህን) ቢያስረሳህ ከትውስታ በኋላ ከበደለኞች ሕዝቦች ጋር አትቀመጥ።

6|69|በእነዚያም በሚጠነቀቁት ላይ ከሒሳባቸው ምንም የለባቸውም። ግን ይጠነቀቁ ዘንድ መገሰጽ (አለባቸው)።

6|70|እነዚያንም ሃይማኖታቸውን ጨዋታና ላገጣ አድርገው የያዙትን ቅርቢቱም ሕይወት ያታለለቻቸውን ተዋቸው። በእርሱም (በቁርኣን) ነፍስ በሠራችው ሥራ እንዳትጠፋ አስታውስ። ለእርሷ ከአላህ ሌላ ረዳትና አማላጅ የላትም። በመሆኗም ሁሉ ብትብኸረ ከርሷ አይወሰድም። እነዚህ እነዚያ በሠሩት ሥራ የተጠፉት ናቸው። ለነሱ ይክዱ በነበሩት ምክንያት ከፊላ ውሃ መጠጥና አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

6|71|«ከአላህ ሌላ የማይጠቅመንን እና የማይሳዳንን እንገዛለን አላህም ከመራን ጊዜ በኋላ የኋሊት እንመለሳለን እንደዚያ በምድር ላይ የዋለለ ሲኾን ሰይጣናት እንዳሳሳቱት ለእርሱ ወደኛ ና እያሉ ወደ ቅን መንገድ የሚጠሩ ወዳጆች እንዳሉት (እንደማይከተላቸውም) ሰው እንኾናለን» በላቸው። «የአላህ መንገድ እርሱ ቀጥተኛው መንገድ ነው። ለዓለማት ጌታ ልንገዛም ታዘዝን» በላቸው።

6|72|ሶላትንም በደንቡ ስገዱ ፍሩትም፤ (በማለት ታዘዝን)። እርሱም ያ ወደርሱ ብቻ የምትሰበሰቡበት ነው።

6|73|እርሱም ያ ሰማያትንና ምድርን በእውነት የፈጠረ ነው። «ኹን» የሚልበትንና ወዲያውም የሚኾንበትን ቀን (አስታውስ)። ቃሉ እውነት ነው። በቀንዱም በሚነፋ ቀን ንግሥናው የርሱ ብቻ ነው። ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቂ ነው። እርሱም ጥበበኛው ውስጥ ዐዋቂው ነው።

6|74|ኢብራሒምም ለአባቱ ለአዘር «ጣዖታትን አማልክት አድርገህ ትይዛለህን እኔ፤ እንተንም ሕዝቦችህንም በግልጽ መሳሳት ውስጥ ኾናችሁ አያችኋለሁ» ባለ ጊዜ (አስታውስ)

6|75|እንደዚሁም ኢብራሂምን (እንዲያውቅና) ከአረጋጋጮቹም ይኾን ዘንድ የሰማያትንና የምድርን መለኮት አሳየው።

6|76|ሌሊቱም በእርሱ ላይ ባጨለመ ጊዜ ኮኩበን አየ። «ይህ ጌታዬ ነው» አለ። በጠለቀም ጊዜ፡- «ጠላቂዎችን አልወድም» አለ።

6|77|ጨረቃንም ወጪ ኾኖ ባየ ጊዜ፡- «ይህ ጌታዬ ነው» አለ። በገባም ጊዜ፡- «ጌታዬ (ቅኑን መንገድ) ባይመራኝ በእርግጥ ከተሳሳቱት ሕዝቦች አኾናለሁ» አለ።

6|78|ፀሐይንም ጨረቀን ዘርግታ ባየ ጊዜ፡- «ይህ ጌታዬ ነው። ይህ በጣም ትልቅ ነው» አለ። በገባችም ጊዜ፡- «ወገኖቹ ሆይ! እኔ ከምታጋሩት ሁሉ ንጹሕ ነኝ» አለ።

6|79|«እኔ ለዚያ ሰማያትንና ምድርን ለፈጠረው (እምላክ) ቀጥተኛ ስኾን ፊቱን አዘርኩ። እኔም ከአጋሪዎቹ አይደለሁም» (አለ)።

6|80|ወገኖቹም ተከራከሩት። «በአላህ (እንድነት) በእርግጥ የመራኝ ሲኾን ትከራከሩኛላችሁን በእርሱም የምታጋሩትን ነገር አልፈራም። ግን ጌታዬ ነገርን ቢሻ (ያገኘኛል)። ጌታዬም ነገሩን ሁሉ ዕውቀቱ ሰፋ። አትገነዘቡምን» አላቸው።

6|81|«በእናንተ ላይ በእርሱ ማስረጃን ያላወረደበትን እናንተ ማጋራታችሁን የማትፈሩ ስትኾኑ የምታጋሩትን (ጣዖታት) እንዴት እፈራለሁ! የምታውቁም ብትኾኑ ከሁለቱ ክፍሎች በጸጥታ ይበልጥ ተገቢው ማንኛው ነው» (አለ)።

6|82|እነዚያ ያመኑና እምነታቸውን በበደል ያልቀላቀሉ እነዚያ ለእነርሱ ጸጥታ አላቸው። እነሱም የተመሩ ናቸው፤

6|83|ይህችም ማስረጃችን ናት። ለኢብራሂም በሕዝቦቹ ላይ (እስረኛ እንድትኾን) ሰጠናት። የምንሻውን ሰው በደረጃዎች ከፍ እናደርጋለን። ጌታህ ጥበበኛ ዐዋቂ ነውና።

6|84|ለርሱም ኢስሐቅን (የልጅ ልጁን) ያዕቁብንም ሰጠነው። ሁሉንም መራን። ኑሕንም በፊት መራን። ከዘሮቹም ዳውድን፣ ሱላይማንንም፣ አዩብንም፣ ዩሱፍንም፣ ሙሳንም፣ ሃሩንንም (መራን)። እንደዚሁም በጎ ሰሪዎችን እንመነዳለን።

6|85|ከከረያንም፣ የሕያንም፣ ዒሳንም፣ ኢልያስንም (መራን)። ሁሉም ከመልካሞቹ ናቸው።

6|86|ኢስማኢልንም፣ አልየስዕንም፣ ዩኑስንም፣ ሉጥንም (መራን)። ሁሉንም በዓለማት ላይ አበለጥናቸውም።

6|87|ከአባቶቻቸውም፣ ከዘሮቻቸውም፣ ከወንድሞቻቸውም (መራን)። መረጥናቸውም፤ ወደ ቀጥታውም መንገድ መራናቸው።

6|88|ይህ የአላህ መምሪያ ነው። በእርሱ ከባሮቹ የሚሻውን ሰው ይመራል። ባጋሩም ኖሮ ይሠሩት የነበሩት ከነሱ በታበሰ ነበር።

6|89|እነዚህ እነዚያ መጻሕፍትንና ጥበብን፣ ነቢይነትንም የሰጠናቸው ናቸው። እነዚህ (የመካ ኩሳዲዎች) በእርሷ ቢከዱም በእርሷ የማይከዱን ሕዝቦች ለእርሷ በእርግጥ አዘጋጅተናል።

6|90|እነዚህ (ነቢያት)፤ እነዚያ አላህ የመራቸው ናቸው። በመንገዳቸውም ተከተል። «በእርሱ (በቁርአን) ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም። እርሱ ለዓለማት ግሣጹ እንጅ ሌላ አይደለም» በላቸው።

6|91|«አላህ በሰው ላይ ምንም አላወረደም» ባሉም ጊዜ አላህን ተገቢ ክብሩን አላከበሩትም። (እንዲህ) በላቸው፡- «ያንን ብርሃንና ለሰዎች መሪ ኾኖ ሙሳ ያመጣውን መጽሐፍ ክፍልፍሎች የምታደርጉት ስትኾኑ ማን አወረደው (የወደዳችኋትን) ትገልጹታላችሁ ብዙውንም ትደብቃላችሁ። እናንተም አባቶቻችሁም ያላወቃችሁትን ተስተማራችሁ፤»

6|92|«አላህ (አወረደው)» በላቸው። ከዚያም በውሽታቸው ውስጥ የሚጫወቱ ሲኾኑ ተዋቸው። ይህም ያወረደነው የኾነ ብሩክ ያንንም በፊቱ የነበረውን (መጽሐፍ) አረጋጋጭ መጽሐፍ ነው። የከተሞችን እናት (መከን) እና በዙሪያዋ ያሉትንም ሰዎች ልታስጠነቅቅበት (አወረደነው)። እነዚያም በመጨረሻይቱ ዓለም የሚያምኑት እነርሱ በሰላታቸው ላይ የሚጠባበቁ ሲኾኑ በርሱ ያምናሉ።

6|93|በአላህም ላይ እብላትን ከቀጣጠፈ ወይም ወደርሱ ምንም ያልተወረደለት ሲኾን «ወደኔ ተወረደልኝ» ካለ፣-«አላህም ያወረደውን ብጢ በእርግጥ አወርዳለሁ» ካለ ሰው ይበልጥ በዳይ ማን ነው በደለኞችንም በሞት መከራዎች ውስጥ በኾኑ ጊዜ መለእክት እጆቻቸውን ዘርጊዎች ኾነው « (ለቅጥጥ) ነፍሶቻችሁን አውጡ፤ በአላህ ላይ እውነት ያልኾነን ነገር ትናገሩ በነበራችሁትና ከእንቀጽቹም ትኩሩ በነበራችሁት ምክንያት ዛሬ የውርደትን ቅጣት ትመነዳላችሁ» (የሚሏቸው ሲኾኑ) ብታይ ኖሮ (እስደናቂን ነገር ባየህ ነበር)።

6|94|መጀመሪያም ጊዜ እንደ ፈጠሮናችሁ ኾናችሁ የሰጠናችሁን ሁሉ በጀርባዎቻችሁ ኋላ የተዋችሁ ስትኾኑ የሰጠናችሁን ሁሉ በጀርባዎቻችሁ ኋላ የተዋችሁ ስትኾኑ ለየብቻችሁ ኾናችሁ በእርግጥ መጣችሁን እነዚያንም እነሱ በእናንተ ውስጥ (ለአላህ) ተጋሪዎች ናቸው የምትሉዋቸውን እማላጆቻችሁን ከእናንተ ጋር አናይም። ግንኙነታችሁ በእርግጥ ተቋረጠ። ከእናንተም ያ (የማልደናል) የምትሉት ጠፋ (ይባላሉ)።

6|95|አላህ ቅንጣትንና የፍሬን አጥንት ፈልቃቂ ነው። ሕያውን ከሙት ያወጣል፤ ሙትንም ከሕያው አውጪ ነው። እርሱ አላህ ነው፤ ታዲያ (ከእምነት) እንዴት ትመለሳላችሁ (ትርቃላችሁ)

6|96|እርሱም ጎህን (ከሌሊት ጨለማ) ፈልቃቂ ሌሊትንም ማረፊያ ፀሐይንና ጨረቃንም (ለጊዜ) መቁጠሪያ አድራጊ ነው። ይህ የእሸናፊው የዐዋቂው (አላህ) ችሎታ ነው።

6|97|እርሱም ያ ከዋክብትን በየብስና በባሕር ጨለማዎች ውስጥ በእርሷ ትመሩ ዘንድ ለእናንተ ያደረገ ነው። ለሚያውቁ ሕዝቦች እንቀጽቹን በእርግጥ ዘረዘርን።

6|98|እርሱም ያ ከእንዲት ነፍስ ያስገኛችሁ፤ ነው። (በማሕፀን) መርጊያና (በጀርባ) መቀመጫም (አላችሁ)። ለሚያውቁ ሕዝቦች እንቀጽቹን በእርግጥ ዘረዘርን።

6|99|እርሱም ያ ከሰማይ ውሃን ያወረደ ነው። በርሱም የነገሩን ሁሉ በቃይ አወጣን። የተደራረበንም ቅንጣት ከርሱ የምናወጣ የኾነን ለምለም (አዝመራ) ከርሱ አወጣን። ከዘንባባም ከእንቡጣ የተቀራረቡ የኾኑ ዘለላዎች አሉ። ከወይኖችም፣ ከፍማንም (ቅጠላቸው) ተመሳሳይና (ፍሬያቸው) የማይመሳሰል ሲኾኑ አትክልቶችን (አወጣን)። ባፈራ ጊዜ ወደ ፍሬውና ወደ መብሰሉ ተመልከቱ። በእነዚህ ተዓምራት ለሚያምኑ ሕዝቦች ምልክቶች አሉ።

6|100|ለአላህም አጋንንትን የፈጠራቸው ሲኾን (በመታዘዝ) ተጋሪዎች አደረጉ። ወንዶች ልጆችንና ሴቶች ልጆችንም ያለ ዕውቀት ለእርሱ ቀጠፉ። (አላህ) ጥራት የተገባው ከሚሉት ነገር የላቀ ነው።

6|101|(እርሱ) ሰማያትንና ምድርን ያለ ብጢ ፈጣሪ ነው። ለእርሱ ሚስት የሌለችው ሲኾን እንዴት ለእርሱ ልጅ ይኖረዋል ነገርንም ሁሉ ፈጠረ። እርሱም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

6|102|ይህ ጌታችሁ አላህ ነው። ከእርሱ በቀር አምላክ የለም። ነገርን ሁሉ ፈጣሪ ነው። ስለዚህ ተገዙት። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ተጠባባቂ ነው።

6|103|ዓይኖች አያገኙትም፤ (አያዩትም)። እርሱም ዓይኖችን ያያል። እርሱም ርኅራኄው ረቂቁ ውስጠ ዐዋቂው ነው።

6|104|«ከጌታችሁ ዘንድ ብርሃኖች በእርግጥ መጡላችሁ። የተመለከተም ሰው (ጥቅሙ) ለነፍሱ ብቻ ነው። የታወረም ሰው (ጉዳቱ) በራሱ ላይ ብቻ ነው። እኔም በእናንተ ላይ ጠባቂ አይደለሁም» (በላቸው)።

6|105|እንደዚሁም « (እንዲገመገሙና ያለፉትን መጻሕፍት) አጥንተሃልም» እንዲሉ ለሚያውቁ ሕዝቦችም (ቁርአንን) እንድናበራራው እንቀጽቹን እንገልጻለን።

6|106|ከጌታህ ወደ እንተ የተወረደውን ተከተል። ከእርሱ በቀር አምላክ የለም። አጋሪዎችንም ተዋቸው።

6|107|አላህም በሻ ኖሮ ባላጋሩ ነበር። በእነሱም ላይ ጠባቂ አላደረግንም። እንተም በእነሱ ላይ ኃላፊ አይደለም።

6|108|እነዚያንም ከአላህ ሌላ የሚገዙዋቸውን (ጣዖታትን) አትስደቡ። ድንበርን በማለፍ ያለዕውቀት አላህን ይሰድባሉና። እንደዚሁ ለሕዝቦች ሁሉ ሥራቸውን ደግ እስመሰልንላቸው። ከዚያም መመለሻቸው ወደ ጌታቸው ነው። ይሠሩት የነበሩትንም ሁሉ ይነግራቸዋል።

6|109|ተዓምርም ብትመጣላቸው በእርሷ በቁርጥ ሊያምኑ ጥበቅ መሐሎቻቸውን በአላህ ማሉ። «ተዓምራት ሁሉ አላህ

ዘንድ ናት» በላቸው። እርሷ በመጣች ጊዜም አለማመናቸውን (ወይም ማመናቸውን) ምን እሳወቃችሁ
 6|110|በመጀመሪያም ጊዜ በእርሱ እንዳላመኑ ሁሉ ልቦቻቸውንና ዓይኖቻቸውን እናገላብጣለን። በጥመታቸውም ውስጥ የሚዋልሉ ሲኾኑ እንተዋቸዋለን።
 6|111|እኛም ወደእነርሱ መላእክትን ባወረድን ሙታንም ባነጋገሩዋቸው ነገሩንም ሁሉ ጭፍራ ጭፍራ አድርገን በእነሱ ላይ በሰበሰቡን ኖሮ አላህ ካልሻ በስተቀር የሚያምኑ ባልኾኑ ነበር። ግን እብዛኞቻቸው (ይህንን) ይስታሉ።
 6|112|እንደዚሁም ለነቢያት ሁሉ ከሰውና ከጋኔን የኾኑን ሰይጣናት ጠላት አደረግን። ከፊላቸው ወደ ከፊሉ ለማታለል ልብስብን ቃል ይጥላሉ። ጌታህም በሻ ኖሮ ባልሠሩት ነበር። ከቅጥፈታቸውም ጋር ተዋቸው።
 6|113|(የሚጥሉትም ሊያታልሉና) የእነዚያም በመጨረሻይቱ ሕይወት የማያምኑት ሰዎች ልቦች ወደእርሱ እንዲያዘነብሉ እንዲወዱትም እነርሱ ይቀጥፉ የነበሩትንም እንዲቀጣጥፉ ነው።
 6|114|እርሱ ያ መጽሐፉን የተብራራ ሹኖ ወደእናንተ ያወረደ ሲኾን «ከአላህ ሌላ ዳኛን አፈልጋለሁን» (በላቸው)። እነዚያም መጽሐፉን የሰጠናቸው እርሱ ከጌታህ ዘንድ በእውነት የተወረደ መኾኑን ያውቃሉ። ከተጠራጣሪዎቹም አትኹን።
 6|115|የጌታህም ቃላት እውነተኛና ትክክለኛ ስትኾን ተፈጽመኛል። ለቃላቱ ለዋጭ የለም። እርሱም ሰሚው ዐዋቂው ነው።
 6|116|በምድርም ካሉት ሰዎች እብዛኞቹን ብትከተል ከአላህ መንገድ ያሳስቱሃል። ጥርጣሬን እንጂ ሌላን አይከተሉም። እነርሱም የሚዋሹ እንጂ ሌላ አይደሉም።
 6|117|ጌታህ እርሱ ከመንገዱ የሚሳሳቱትን ዐዋቂ ነው። እርሱም ተመሪዎቹን ዐዋቂ ነው።
 6|118|በእንቀጽቹም እማኞች እንደ ኾናችሁ (ሲታረድ) የአላህ ስም በእርሱ ላይ ከተወሰነበት እንስሳ ብሎ።
 6|119|ወደእርሱም (መብላት) ከተገደዳችሁብት በስተቀር በእናንተ ላይ እርም የተደረገውን ለእናንተ (አላህ) በእርግጥ የዘረዘረ ሲኾን ከዚያ በእርሱ ላይ የአላህ ስም ከተጠራበት የማትብሉት ለናንተ ምን (ምክንያት) አላችሁ ብዙዎቹም ያለ ፅውቀት በዝንባሌዎቻቸው ያሳስታሉ። ጌታህ እርሱ ወሰን አላፈጸመኝ ዐዋቂ ነው።
 6|120|የኃጢአትንም ግልጽንም ድብቁንም ተውዉ። እነዚያ ኃጢአትን የሚሠሩ፤ ይሠሩት በነበሩት ነገር በእርግጥ ይቀጣሉ።
 6|121|በእርሱም ላይ የአላህ ስም ካልተጠራበት ነገር አትብሉ። እርሱም በእርግጥ አመጽ ነው። ሰይጣናትም ወደ ወዳጆቻቸው (በክትን በመብላት) ይከራከሯችሁ ዘንድ ያሸከቡካሉ። ብትታዘዙዋቸውም ለናንተ በእርግጥ አጋሪዎች ናችሁ።
 6|122|ሙት የነበረና ሕያው ያደረገው ለእርሱም በሰዎች መካከል በእርሱ የሚኼድበትን ብርሃን ያደረግንላት ሰው በጨለማዎች ውስጥ ከርሷ የማይወጣ ሹኖ እንዳልለ ሰው ብጢ ነውን እንደዚሁ ለከሓዲዎች ይሠሩት የነበሩት ነገር ተጊጠላቸው።
 6|123|እንደዚሁም በየከተማይቱ በውስጧ ያሴሩ ዘንድ የተንኮለኞቻቸውን ታላላቆች አደረግን። በነፍሶቻቸውም ላይ እንጂ በሌላ ላይ አያሴሩም፤ ግን አያውቁም።
 6|124|ተግምርም በመጣቻቸው ጊዜ፡- «የአላህ መልክተኞች የተሰጡትን ብጢ እስክንሰጥ ድረስ በፍጹም ለናምንም» አሉ። አላህ መልክቱን የሚያደርግበትን ስፍራ ዐዋቂ ነው። እነዚያን ያመጹትን ሰዎች ይዶልቱ በነበሩት ነገር አላህ ዘንድ ውርደትና ብርቱ ቅጣት ያገኛቸዋል።
 6|125|አላህም ሊመራው የሚችውን ሰው ደረቱን (ልቡን) ለኢስላም ይከፍትለታል። ሊያጠመውም የሚችውን ሰው ደረቱን ጠባብ ቸጋራ ወደ ሰማይ ለመውጣት እንደሚታገል ያደርገዋል። እንደዚሁ አላህ በእነዚያ በማያምኑት ላይ ርክስትን ያደርጋል።
 6|126|ይህም (ያለህበት) ቀጥተኛ ሲኾን የጌታህ መንገድ ነው። ለሚያስታውሱ ሕዝቦች እንቀጽችን በእርግጥ ዘርዝረናል።
 6|127|ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ የሰላም አገር አላቸው። እርሱም (ጌታህ) ይሠሩት በነበሩት ምክንያት ረዳታቸው ነው።
 6|128|ሁሉንም የሚሰበስቡባቸውንም ቀን (እስታውስ)። የአጋንንት ጭፍሮች ሆይ! ከሰዎች (ጭፍራን በማጥመም) በእርግጥ አበዛችሁ (ይባላሉ)። ከሰዎችም የኾኑት ወዳጆቻቸው፡-«ጌታችን ሆይ! ከፊላችን በከፊሉ ተጠቀመ። ያንንም ለእኛ የወሰንክልንን ጊዜያችንን ደረስን» ይላሉ። እሳት አላህ የሻው ጊዜ ሲቀር በውስጧ ዘውታሪዎች ስትኾኑ መኖሪያችሁ ናት ይላቸዋል። ጌታህ ጥበበኛ ዐዋቂ ነውና።
 6|129|እንደዚሁም የበደለኞችን ከፊል በከፊሉ ላይ ይሠሩት በነበሩት ጥፋት ምክንያት እንሾማለን።
 6|130|የጋኔንና የሰዎች ጭፍሮች ሆይ!፡- «እንቀጽቹን በእናንተ ላይ የሚተርኩ የዚህንም ቀናችሁን (ቅጣት) ማግኘትን የሚያስፈራሩዋችሁ ከእናንተው የኾኑ መልክተኞች አልመጧችሁምን» (ይባላሉ)። «በነፍሶቻችን ላይ መስከርን፤ (መጥተውልናል)» ይላሉ። የቅርቢቱም ሕይወት አታለላቸው። በነፍሶቻቸውም ላይ እነርሱ ከሓዲዎች የነበሩ መኾናቸውን መስከሩ።
 6|131|ይህ ጌታህ ከተሞችን ባለቤቶቻቸው ዘንጊዎች ኾነው ሳሉ በበደል ምክንያት አጥፊ ባለመኾኑ ነው።
 6|132|ለሁሉም ከሠሩት ሥራ (የተበላለጡ) ደረጃዎች አልሏቸው። ጌታህም ከሚሠሩት ሁሉ ዘንጊ አይደለም።
 6|133|ጌታህም ተብቃቂ የእዝነት ባለቤት ነው። ቢሻ ያስወግዳችኋል፤ (ያጠፋችኋል)። ከሌሎች ሕዝቦችም ዘሮች እንዳስገኛችሁ ከበኋላችሁ የሚሻውን ይተካል።
 6|134|የምትቀጠሩት ሁሉ በእርግጥ መጪ ነው። እናንተም አምላጮች አይደላችሁም።
 6|135|«ሕዝቦቹ ሆይ! በችሎታችሁ ላይ ሥሩ፤ እኔ (በችሎታዬ ላይ) ሠረ ነኝና። ምስጉኔቱም አገር (ገነት) ለእርሱ የምትኾንለት ሰው ማን እንደኾነ ወደ ፊት ታውቃላችሁ። እነሆ በደለኞች አይድኑም» በላቸው።
 6|136|ለአላህም ከፈጠረው ከእዝመራና ከግመል፣ ከክብት፣ ከፍየልም ድርሻን አደረገ። በሐሳባቸውም «ይህ ለአላህ ነው። ይህም ለተጋሪዎቻችን ነው።» ለተጋሪዎቻቸውም «(ለጣታት) የኾነው ነገር ወደ አላህ አይደርስም። ለአላህም የኾነው እርሱ ወደ ተጋሪዎቻቸው ይደርሳል» አሉ። የሚፈርዱት ፍርድ ከፋ!
 6|137|እንደዚሁም ከአጋሪዎቹ ለብዙዎቹ፤ ተጋሪዎቻቸው ሊያጠፋዋቸው ሃይማኖታቸውንም በእነሱ ላይ ሊያቀላቅሉባቸው (ሊያመሳስሉባቸው) ልጆቻቸውን መግደልን እሳመሩላቸው። አላህም በሻ ኖሮ ባልሠሩት ነበር። ከቅጥፈታቸውም ጋር ተዋቸው።
 6|138|በሐሳባቸውም ይህች እርም የኾነች ለማዳ እንስሳና እዝመራ ናት። የምንሻው ሰው እንጂ ሌላ አይበላትም። (ይህች) ጀርባቸው እርም የተደረገች ለማዳ እንስሳም ናት (አትጫንም)። ይህች በርሷ ላይ የአላህን ስም (ስትታረድ) የማይጠሩባትም እንስሳ ናት አሉ። በእርሱ ላይ ለመቅጠፍ (ነገሩን ወደ አላህ አስጠጉ)። ይቀጥፉት በነበሩት ነገር በእርግጥ ይቀጣቸዋል።
 6|139|«በእነዚህም እንስሶች ሆይ! ውስጥ ያለው ለወንዶቻችን በተለይ የተፈቀደ ነው። በሚስቶቻችንም ላይ እርም የተደረገ ነው። ሙትም ቢኾን (ሙት ኾኖ ቢወለድ) እነርሱ (ወንዶቹም ሴቶቹም) በርሱ ተጋሪዎች ናቸው» አሉ።

በመቅጠፋቸው እላህ በእርግጥ ይቀጣቸዋል። እርሱ ጥበበኛ ዐዋቂ ነውና።

6|140|እነዚያ ያለ ዕውቀት በሞኝነት ልጆቻቸውን የገደሉና እላህም የሰጣቸውን (ሲሳይ) በእላህ ላይ በመቅጠፍ እርም ያደረጉ በእርግጥ ከሰሩ። በእርግጥ ተሳሳቱ። ተመሪዎችም አልነበሩም።

6|141|እርሱም ያ ዳስ የሚደረግላቸውንና ዳስ የማይደረግላቸውን አትክልቶች የፈጠረ ነው። ዘምባባንም (የተምርን ዛፍ) እገመራንም ፍሬዎቹ የተለያዩ ሲኾኑ ወይራንና ሩማንንም (ቅጠላቸው) ተመሳሳይና (ጣዕማቸው) የማይመሳሰል ሲኾኑ (ፈጠረ)። ባፈራ ጊዜ ከፍሬው ብሉ። በአጫዳውም ቀን ተገቢውን (ዘካ) ስጡ። አታባክኑም። እርሱ አባካኖችን አይወድምና።

6|142|ከለማዳ እንስሳዎችም የሚጫኑትንና የማይጫኑትን (ፈጠረ)። እላህ ከሰጣችሁ ሲሳይ ብሉ። የሰይጣንንም እርምጃዎች አትከተሉ። እርሱ ለእናንተ ግልጽ ጠላት ነውና።

6|143|ስምንትን ዓይነቶች ከበግ ሁለትን (ወንድና ሴትን) ከፍየልም ሁለትን (ፈጠረ)።«ከሁለቱም ክፍሎች እላህ ወንዶቹን እርም አደረገን ወይስ ሴቶቹን ወይስ በርሱ ላይ የሁለቱ ሴቶች ማሕፀኖች ያጠቃለሉትን እውነተኛች እንደሆናችሁ በዕውቀት (በአስረጅ) ንገሩኝ» በላቸው።

6|144|ከግመልም ሁለትን ከኩባትም ሁለትን (ፈጠረ)።«እላህ (ከሁለቱ) ወንዶቹን እርም አደረገን ወይስ ሴቶቹን ወይስ የሁለቱ ሴቶች ማሕፀኖች በእርሱ ላይ ያጠቃለሉትን በእውነቱ እላህ በዚህ ባዘዛችሁ ጊዜ የተጣዳችሁ ነበራችሁን ሰዎችንም ያለ ዕውቀት ሊያጠም በእላህ ላይ ውሸትንም ከቀጠፈ ሰው ይበልጥ በደለኛ ማን ነው እላህ በደለኞችን ሕዝቦች (ቅኑን መንገድ) አይመራም።»

6|145|«መሐመድ ሆይ!» በላቸው፡- «ወደእኔ በተወረደው ውስጥ በክት ወይም ፈሳሽ ደም ወይም የአሳማ ስጋ እርሱ ርኩስ ነውና ወይም በእመጽ ከእላህ ስም ሌላ በእርሱ ላይ የተወሰነበት ካልኾነ በስተቀር በሚመገበው ተመጋቢ ላይ እርም የኾነን ነገር አላገኝም። እመጽኛና ወሰን ያለፈ ሳይኾንም የተገደደ ሰው (ከተወሰኑ ቢበላ ኃጢአት የለበትም)። ጌታህ መሐረ አዛኝ ነውና።»

6|146|በእነዚያም አይሁዳውያን በኾኑት ላይ ባለ ጥፍርን ሁሉ እርም አደረገን። ከኩባት፣ ከፍየልና ከበግም ሞራዎቻቸውን ጀርባዎቻቸው ወይም እንጂቶቻቸው የተሸከሙት ወይም በእጥንት የተቀላቀለው (ስብ) ሲቀር በነርሱ ላይ እርም አደረገን። ይህንን በእመጻቸው ምክንያት ቀጣናቸው። እኛ እውነተኛች ነን።

6|147|ቢያስተባብሉህም፡- «ጌታችሁ የሰፊ ችግር ባለቤት ነው። ብርቱ ቅጣቱም ከእመጻኞች ሕዝቦች ላይ አይመለስም» በላቸው።

6|148|እነዚያ ያጋሩት «እላህ በሻ ኖሮ እኛም አባቶቻቸውንም ባላገራን ነበር። እንዳችንም ነገር እርም ባላደረግን ነበር ይላሉ። እንደዚሁ (እነዚህን እንደዋሹ) እነዚያ ከበፊታቸው የነበሩት ብርቱ ቅጣታችንን እስከቀመሱ ድረስ እስተባበሉ። ለእኛ ታዘልቁልን ዘንድ (ማጋራታችሁን ለመውደዱ) እናንተ ዘንድ ዕውቀት አለን ጥርጣሬን እንጂ ሌላ አትከተሉም። እናንተ ዋሽዎች እንጂ ሌላ አይደላችሁም» በላቸው።

6|149|«የተሟላው ማስረጃ የእላህ ነው። በሻም ኖሮ ሁላችሁንም ባቀናችሁ ነበር» በላቸው።

6|150|«እነዚያን እላህ ይህን እርም ማድረጉን የሚመስክሩትን ምስክሮቻችሁን እምጡ» በላቸው። ቢመስክሩም ከእነርሱ ጋር አትመስክር። የነዚያንም በአንቀጾቻችን ያስተባበሉትን የነዚያንም እነርሱ በጌታቸው (ሌላን) የሚያስተካክሉ ሲኾኑ በመጨረሻይቱ ዓለም የማይምኑትን ሰዎች ዝንባሌዎች አትከተል።

6|151|«ኑ፤ ጌታችሁ በእናንተ ላይ እርም ያደርገውን ነገር (በእርሱም ያዘዛችሁን) ላንብባላችሁ» በላቸው። «በእርሱ (በእላህ) ምንንም ነገር አታጋሩ። ለወላጆችም በሳን ሥራ (ሥሩ)። ልጆቻችሁንም ከድህንነት (ፍሬቻ) አትግደሉ። እኛ እናንተንም እነርሱንም እንመግባችኋለንና። መጥፎ ሥራዎችንም ከእርሷ የተገለጸውንም የተደበቀውንም ሁሉ አትቅረቡ። ያችንም እላህ እርም ያደረጋትን ነፍስ በሕግ ቢኾን እንጅ አትግደሉ። ይህን ታውቁ ዘንድ (እላህ) በእርሱ አዘዛችሁ።»

6|152|«የየቲምንም ገንዘብ ብርታቱን (አካለ መጠን) እስኪደርስ ድረስ በዚያች እርሷ መልካም በኾነች ኹኔታ እንጅ አትቅረቡ። ስፍርንና ሚዛንንም በትክክል ሙሉ። ነፍስን ችሎታዋን እንጂ እናስገድድም። በተናገራችሁም ጊዜ በዘመዶቻችሁ ላይ ቢኾንም እንኳ (እውነትን በመናገር) እስተካክሉ። በእላህም ቃል ኪዳን ሙሉ። እነሆ ትገሰጹ ዘንድ በርሱ አዘዛችሁ።»

6|153|«ይህም ቀጥተኛ ሲኾን መንገዱ ነው፤ ተከተሉትም። (የጥመን) መንገዶችንም አትከተሉ። ከ(ቀጥተኛው) መንገዱ እናንተን ይለያዩዎችኋልና።እነሆ ትጠነቁቁ ዘንድ በርሱ አዘዛችሁ።»

6|154|ከዚያም ለሙሳ በዚያ መልካም በሠራው ላይ (ጸጋችንን) ለማሟላት ነገርንም ሁሉ ለመዘርዘር መጽሐፉን (ለአስራአል ልጆች) መሪና እገነት ይኾን ዘንድ ሰጠነው። እነርሱ በጌታቸው መገናኘት ሊያምኑ ይከጃላልና።

6|155|ይህም ያወረድነው የኾነ የተባረከ መጽሐፍ ነው። ተከተሉትም። ይታዘንላችሁም ዘንድ (ከክህደት) ተጠንቀቁ።

6|156|«(ያወረድነውም) መጽሐፍ የተወረደው ከፊታችን በሁለቱ ጭፍሮች ላይ ብቻ ነው። እኛም ከንባባቸው ዘንጊዎች ነበርን» እንዳትሉ ነው።

6|157|ወይም «እኛ መጽሐፍ በእኛ ላይ በተወረደ ኖሮ ከእነሱ ይበልጥ የተመራን እንኾን ነበር» እንዳትሉ ነው። ስለዚህ ከጌታችሁ ግልጽ ማስረጃ፣ መምሪያም፣ እገነትም በእርግጥ መጣላችሁ። በእላህም አንቀጾች ካስተባበለና ከእርሷም ከዞረ ሰው ይበልጥ በዳይ ማን ነው እነዚያን አንቀጾቻችንን የሚተውትን ይተውት በነበሩት ምክንያት ብርቱን ቅጣት በእርግጥ እንቀጣቸዋለን።

6|158|መላእክት ልትመጣላቸው ወይም ጌታህ (ቅጣቱ) ሊመጣ ወይም ከጌታህ ምልክቶች ከፊሉ ሊመጣ እንጂ ይጠባበቃሉን ከጌታህ ምልክቶች ከፊሉ በሚመጣ ቀን ከዚህ በፊት እማኝ ያልኾነችን ነፍስ እምነትዋ ወይም በእምነትዋ (ጊዜ) በጎ ያልሠራችን (ነፍስ ጸጸትዋ) አይጠቅማትም። ተጠባባቂ እኛ ተጠባባቂዎች ነንና በላቸው።

6|159|እነዚያ ሃይማኖታቸውን የለያዩ አሕዛብም የኾኑ በምንም ከእነሱ አይደለህም። ነገራቸው ወደ እላህ ብቻ ነው። ከዚያም ይሠሩት የነበሩትን ሁሉ ይነገራቸዋል።

6|160|በመልካም ሥራ የመጣ ሰው ለእርሱ ዐሥር ብጢዎችዋ አሉት። በከፋ ሥራም የመጣ ሰው ብጢዋን እንጅ አይመነዳም። እነርሱም አይበደሉም።

6|161|«እኔ ጌታዬ ወደ ቀጥተኛው መንገድ ትክክለኛን ሃይማኖት ወደ እውነት አዘንባይ ሲኾን የአብርሃምን መንገድ መራኝ። እርሱም ከአጋሪዎቹ አልነበረም» በል።

6|162|«ከግድቱ፣ መገዛቱም፣ ሕይወቱም፣ ሞቱም ለዓለማት ጌታ ለእላህ ነው» በል።

6|163|«ለእርሱ ተጋሪ የለውም። በዚህም (በማጥራት) ታዘዝኩ። እኔም የሙስሊሞች መጀመሪያ ነኝ» (በል)።

6|164|በላቸው «እርሱ (እላህ) የሁሉ ጌታ ሲኾን ከእላህ በቀር ሌላን ጌታ አፈልጋለሁን ነፍስም ሁሉ በራሷ ላይ እንጅ (ክፉን) አትሠራም። ተሸካሚም (ነፍስ) የሌላይቱን ሸክም (ኃጢአት) አትሸከምም። ከዚያም መመለሻችሁ ወደ ጌታችሁ

ነው። ወዲያውም በእርሱ ትለያየበት የነበራችሁትን ሁሉ ይነገራችኋል።»

6|165|እርሱም ያ በምድር ምትኮች ያደረጋችሁ በሰጣችሁም ጸጋ ሊፈትናችሁ ከፊላችሁን ከከፊሉ በላይ በደረጃዎች ከፍ ያደረገ ነው። ጌታህ ቅጣቱ ፈጣን ነው። እርሱም እጅግ መሐረ ሩጎሩጎ ነው።

7|1|እ.ሊ.መ.ሰ (አሊፍ፤ ላም ፤ሚም፤ ሷድ)።

7|2|(ይህ) ወደ አንተ የተወረደ መጽሐፍ ነው። በደረትህም ውስጥ ከእርሱ ጭንቀት አይኑር። (የተወረደውም) በእርሱ ልታስፈራራበትና ለምእምናን መገሠጫ እንዲሽን ነው።

7|3|ከጌታችሁ ወደእናንተ የተወረደውን ተከተሉ። ከአላህም ሌላ ረዳቶችን አትከተሉ። ጥቂትን ብቻ ትጎሰጻላችሁ።

7|4|ከከተማም ልናጠፋት የሻነው ወዲያውም ብርቱ ቅጣታችን ሌሊት ወይም ቀን እነርሱ በቀትር እርፈው ሳሉ የመጣባቸው ብዙ ናቸው።

7|5|ቅጣታችንም በመጣባቸው ጊዜ «ጸሎታቸው እኛ በደለኞች ነበርን» ከማለት በቀር ሌላ አልነበረም።

7|6|እነዚያንም ወደነሱ የተላከባቸውን (ሕዝቦች) በእርግጥ መልክተኞቹንም እንጠይቃለን።

7|7|በእነርሱም ላይ (የነበሩበትን ሁሉ) ከዕውቀት ጋር በእርግጥ እንተርክላቸዋለን። የራቅንም አልነበርንም።

7|8|ትክክለኛውም ሚዛን የዚያን ቀን ነው። ሚዛኖቻቸው የከበዱላቸው ሰዎችም እነዚያ እነርሱ የፈለጉትን ያገኙ ናቸው።

7|9|ሚዛኖቻቸው የቀለሉባቸው ሰዎችም እነዚያ እነርሱ ተአምራቶቻችንን ይክዱ በነበሩት ምክንያት ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ ናቸው።

7|10|በምድርም ላይ በእርግጥ አስመቸናችሁ። በእርሷም ላይ ለናንተ መኖሪያዎችን አደረግንላችሁ፤ ምስጋናችሁ በጣም ጥቂት ነው።

7|11|በእርግጥም ፈጠርናችሁ። ከዚያም ቀረጽናችሁ። ከዚያም ለመላእክቶች «ለአዳም ስገዳ» አልን። ወዲያውም ሰገዳ። እሊብሊስ (ዲያብሎስ) ሲቀር ከሰጋጆቹ አልሽነም።

7|12|(አላህ) «ባዘዝኩህ ጊዜ ከመስገድ ምን ከለከለህ» አለው። «እኔ ከርሱ የበለጥኩ ነኝ። ከእሳት ፈጠርክኝ። እርሱን ግን ከጭቃ ፈጠርክው» አለ።

7|13|ከእርሷ ውረድ፤ በእርሷ ውስጥ ልትኮራ አይገባህምና። ውጣም እንተ ከወራዶቹ ነህና አለው።

7|14|«እስከሚቀሰቀሰበት ቀን ድረስ አቆየኝ» አለ።

7|15|:-አንተ ከሚቆዩት ነህ አለው።

7|16|«ስለአጠመምክኝም ለእነርሱ በቀጥተኛው መንገድ ላይ በእርግጥ አቀመጥባቸዋለሁ» አለ።

7|17|«ከዚያም ከስተፊቶቻቸው ከኋላቸውም ከቀኞቻቸውም ከግራዎቻቸውም በእርግጥ አመጣባቸዋለሁ።

አብዛኞቻቸውንም አመስጋኞች ሽነው አታገኛቸውም» (አለ)።

7|18|«የተጠላህ ብራሪ ስትሽን ከእርሷ ውጣ። ከእነርሱ የተከተለህ ከእናንተ ከመላችሁም ገህነምን በእርግጥ እሞላታለሁ» አለው።

7|19|«አዳም ሆይ! እንተም ሚስትህም በገነት ተቀመጡ። ከሻችሁትም ስፍራ ብሉ። ግን ይህችን ዛፍ አትቅረቡ። (ራሳቸውን) ከሚበድሉት ትሽናላችሁና» (አላቸው)።

7|20|ሰይጣንም ከሐፍረተ ገላቸው የተሸሸገውን ለእነርሱ ሊገልጽባቸው በድብቅ ንግግር ጎተጎታቸው። «ጌታችሁም መልአክች እንዳትሹኑ ወይም ከዘላለም ነዋሪዎች እንዳትሹኑ እንጂ ከዚህች ዛፍ አልከለከላችሁም» አላቸው።

7|21|«እኔ ለእናንተ በእርግጥ ከሚመክሩዎችሁ ነኝ» ሲልም አማለላቸው።

7|22|በማታለልም አዋረዳቸው። ከዛፊቱም በቀመሱ ጊዜ ጎፍረተ ገላቸው ለሁለቱም ተገለጠችላቸው። ከገነት ቅጠልም በላያቸው ላይ ይደርቱ ጀመር። ጌታቸውም «ከዚህ ዛፍ አልከለከልኋችሁምን ሰይጣንም ለእናንተ ግልጽ ጠላት ነው አላልኳችሁምን» ሲል ጠራቸው።

7|23|«ጌታችን ሆይ! ነፍሶቻችንን በደልን። ለእኛ ባትምር ባታዝንልንም በእርግጥ ከከሳሪዎቹ እንሽናለን» አሉ።

7|24|(አላህ) « ከፊላችሁ ለከፊሉ ጠላት ሲሽን ውረዱ። ለእናንተም በምድር ላይ እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ መርጊያና መጠቀሚያ አላችሁ» አላቸው።

7|25|«በእርሷ ላይ ትኖራላችሁ። በእርሷም ላይ ትሞታላችሁ። ከእርሷም ውስጥ ትወጣላችሁ» አላቸው።

7|26|የአዳም ልጆች ሆይ! ጎፍረተ ገላችሁን የሚሸሸግን ልብስ ጌጥንም በእርግጥ በናንተ ላይ አወረድን። አላህን የመፍራትም ልብስ ይህ የተሻለ ነው። ይህ ከአላህ ታምራቶች ነው። ይገሠጹ ዘንድ (አወረደላቸው)።

7|27|የአዳም ልጆች ሆይ! ሰይጣን አባትና እናታችሁን ጎፍረተ ገላቸውን ሊያሳያቸው ልብሶቻቸውን ከነሱ የገፈፋቸው ሲሽን ከገነት እንዳወጣቸው ሁሉ እናንተን አይሞክራችሁ። እነሆ እርሱ ከነሰራዊቱ ከማታዩዋቸው ስፍራ ያዩዎችኋልና። እኛ ሰይጣናትን ለእነዚያ ለማያምኑት ወዳጆች አድርገናል።

7|28|መጥፎንም ሥራ በሠሩ ጊዜ በእርሷ ላይ አባቶቻችንን እገኘን አላህም በእርሷ እዞናል ይላሉ። «አላህ በመጥፎ ነገር አያዝም። በአላህ ላይ የማታውቁትን ትናገራላችሁን» በላቸው።

7|29|ጌታዬ በማስተካከል አዘዘ። በየመስጊዱም ዘንድ ፊቶቻችሁን (እርሱን ለመገዛት) አስተካክሉ። ሃይማኖትንም ለእርሱ ፍጹም አድርጋችሁ ተገዙት። እንደጀመራችሁ ትመለሳላችሁ» በላቸው።

7|30|ከፊሉን ወደ ቅን መንገድ መራ። ከፊሎቹም በእነሱ ላይ ጥመት ተረጋግጦባቸዋል። እነርሱ ሰይጣናትን ከአላህ ሌላ ረዳቶች አድርገው ይዘዋልና። እነርሱም (ቅኑን መንገድ) የተመራን ነን ብለው ያስባሉ።

7|31|የአዳም ልጆች ሆይ! (ጎፍረተ ገላችሁን የሚሸፍኑትን) ጌጦቻችሁን በመስገጃው ሁሉ ዘንድ ያዙ። ብሉም፤ ጠጡም፤ አታባክኑም። እርሱ አባከኞችን አይወድምና።

7|32|«የአላህን ጌጥ ያችን ለባሮቹ የፈጠራትን ከሲሳይም ጥሩዎቹን እርም ያደረገ ማን ነው» በላቸው። «እርሷ በትንሣኤ ቀን ለእነዚያ ላመኑት ብቻ ስትሽን በቅርቢቱ ሕይወት ተገቢያቸው ናት» በላቸው። እንደዚሁ ለሚያውቁ ሕዝቦች እንቀጽችን እናብራራለን።

7|33|«ጌታዬ እርም ያደረገው መጥፎ ሥራዎችን፤ ከርሷ የተገለጸውንና የተደበቀውን ኃጢአትንም፤ ያላገቡበ መበደልንም፤ በርሱም ማስረጃ ያላወረደበትን (ጣዖት) በአላህ ማጋራታችሁን፤ በአላህም ላይ የማታውቁትን መናገራችሁን ብቻ ነው» በላቸው።

7|34|ለሕዝብም ሁሉ የተወሰነ ጊዜ አላቸው። ጊዜያቸውም በመጣ ወቅት እንዲትን ሰዓት አይቆዩም። (ከጊዜያቱ) አይቀደሙምም።

7|35|የአዳም ልጆች ሆይ! ከእናንተ ውስጥ በናንተ ላይ እንቀጽቹን የሚያነቡ መልክተኞች ቢመጧችሁ ከእናንተ ከሕይወት የተጠነቀቁና መልካምንም የሠሩ በነሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም። እነሱም አያዝኑም።

7|36|እነዚያም በእንቀጽቻችን ያስተባበሉ ከእርሷም የኮሩ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው። እነሱ በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

7|37|በእላህ ላይ ውሸትን ከቀጠፈ ወይም በእንቀጽቻ ከእስዋሽ ሰው ይበልጥ በዳይ ማን ነው እነዚያ (ከተጻፈላቸው) ከመጽሐፉ ውስጥ ሲኾን ዕድላቸው ያገኛቸዋል። (የሞት) መልክተኞቻችንም የሚገድሏቸው ኾነው በመጡባቸው ጊዜ «ከእላህ ሌላ ትግዟቸው የነበራችሁት የት እሉ» ይሏቸዋል። «ከእኛ ተሰውሩን» ይላሉ። እነርሱም ከሃዲያን እንደነበሩ በነፍሶቻቸው ላይ ይመሰክራሉ።

7|38|«ከጋኔንም ከሰውም ከእናንተ በፊት በእርግጥ ካለፉት ሕዝቦች ጋር ኾናችሁ እሳት ውስጥ ግቡ» ይላቸዋል። እንዲቱ ሕዝብ ወደ እሳት በገባች ቁጥር (ያሳሳተቻችን) ብጤዋን ትረግማለች። መላውም በውስጧ ተሰብስበው በተገናኙም ጊዜ የኋለኛይቱ ለመጀመሪያይቱ (ተከታዮች ለእስከታዮች) «ጌታችን ሆይ! እነዚህ አሳሳቱን። ከእሳትም ስቃይ እጥፍን ስጣቸው» ትላለች። (እላህም)፦ ለሁሉም እጥፍ አለው ግን አታውቁም ይላቸዋል።

7|39|«መጀመሪያይቱም ለኋለኛይቱ ለእናንተ በእኛ ላይ ምንም ብልጫ አልነበራችሁም» ትላለች። «ትሠሩትም በነበራችሁት ቅጣቱን ቅመሱ» (ይላቸዋል)።

7|40|እነዚያ እንቀጽቻችንን ያስተባበሉ ከእርሷም የኮሩ ለእነርሱ የሰማይ ደጃፎች አይከፈቱላቸውም። ግመል በመርፌ ቀዳዳ እስከሚገባም ድረስ ገነትን አይገቡም። እንደዚሁም አጋሪዎችን እንቀጣለን።

7|41|ለእነርሱ ከገህነም እሳት (በሥራቸው) ምንጣፍ ከበላያቸውም (የእሳት) መሸፈኞቻች አሏቸው። እንደዚሁም በደለኞችን እንቀጣለን።

7|42|እነዚያም ያመኑና መልካሞችን የሠሩ ነፍስን ችሎታዋን እንጂ አናስገድድምና፤ እነዚያ የገነት ሰዎች ናቸው። እነርሱ በርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

7|43|በደረቆቻቸው ውስጥ ያለውንም ጥላቻ እናስወግዳለን። ወንዞች በሥሮቻቸው ይፈሳሉ። «ለዚያም ወደዚህ (ላደረሰን ሥራ) ለመራን አላህ ምስጋና ይገባው። አላህ ባልመራንም ኖሮ እንመራም ነበር። የጌታችን መልክተኞች በእውነት ላይ ሲኾኑ በእርግጥ መጥተውልናል» ይላሉ። ይህች ገነት ትሠሩት በነበራችሁት ተሰጣችኋት በማለት ይጠራሉ።

7|44|የገነትም ሰዎች የእሳትን ሰዎች «ጌታችን ቃል የገባልንን እውነት ኾኖ አገኘን። ጌታችሁ የዛብላችሁን እውነት ኾኖ አገኛችሁትን» ሲሉ ይጣራሉ። «እዎን አገኘን» ይላሉ። በመካከላቸውም «የእላህ ርግማን በበደለኞች ላይ ይኾን» ሲል ለፋፊ ይለፋል።

7|45|(በደለኞች) እነዚያ ከእላህ መንገድ የሚከለክሉ፤ (የእላህም መንገድ) እንድትጣመምም የሚፈልጉዋት፤ እነርሱም በመጨረሻዋ ዓለም ከሐዲዎች የኾኑ ናቸው።

7|46|በመካከላቸውም ግርዶሽ አልለ። በአዕራፍም ላይ ሁሉንም በምልክታቸው የሚያውቁ ሰዎች አልሉ። የገነትንም ሰዎች ሰላም ለናንተ ይኾን በማለት ይጣራሉ። እነርሱም (የአዕራፍ ሰዎች) የሚከፈሉ ሲኾኑ ገና አልገቧትም።

7|47|ዓይኖቻቸውም ወደ እሳት ሰዎች አቅጣጫ በተዛሩ ጊዜ፦ «ጌታችን ሆይ! ከበደለኞች ጋር አታድርገን» ይላሉ።

7|48|የአዕራፍም ሰዎች በምልክታቸው የሚያውቁቸውን (ታላላቅ) ሰዎች ይጣራሉ። «ከሰበሰባችሁና በብዛታችሁ የምትኮሩ መኾናችሁም ከእናንተ ምንም አልጠቀማችሁ» ይሏቸዋል።

7|49|እነዚያ አላህ በችሮታው አያገኛቸውም ብላችሁ የማላችሁት (ደካሞች) እነዚህ ናቸውን «ገነትን ግቡ ፍርሃት የለባችሁም እናንተም አታዝኑም» (ተባሉ ይሏቸዋል)።

7|50|የእሳትም ሰዎች የገነትን ሰዎች «በእኛ ላይ ከውሃ አፍስሱብን ወይም አላህ ከሰጣችሁ ሲሳይ (ጣሉልን)» ብለው ጠሩዋቸዋል። እነርሱም «አላህ በከሐዲዎች ላይ እርም እድርጓቸዋል» ይሏቸዋል።

7|51|እነዚያ ሃይማኖታቸውን መሳለቂያና መጫወቻ እድርገው የያዙ የቅርቢቱም ሕይወት ያታለለቻቸው ይህንን ቀናቸውን መገናኘትን እንደረሱ በተለምዶታችንም ይከዱ እንደነበሩ ዛሬ እንረሳቸዋልን።

7|52|ከሰውቀት ጋርም የዘረዘርነው የኾነን መጽሐፍ ለሚያምኑ ሕዝቦች መምሪያና እዝነት ሲኾን በእርግጥ አመጣንላቸው።

7|53|(የዛቻውን) ፍጻሜውን እንጂ ሌላ አይጠበቁም። ፍጻሜው በሚመጣበት ቀን እነዚያ ከመምጣቱ በፊት የረሱት ሰዎች «የጌታችን መልክተኞች በእርግጥ በውነት መጥተዋል። ለእኛ ያማልዱም ዘንድ እማላጆች አልሉን ወይስ ከዚያ አነሠራው ከነበርነው ሌላን ሥራ እንሠራ ዘንድ (ወደ ምድረ ዓለም) እንመለሳለን» ይላሉ። ነፍሶቻቸውን በእርግጥ አከሰሩ። ይቀጥፉት የነበሩትም ከእነርሱ ጠፋቸው።

7|54|ጌታችሁ ያ ሰማያትንና ምድርን በስድስት ቀኖች ውስጥ የፈጠረ አላህ ነው። ከዚያም (ስልጣኑ) በዐርሹ ላይ ተደላደለ። (አላህ) ሌሊትን በቀን ፈጥኖ የሚፈልገው ሲኾን ይሸፍናል። ፀሐይንና ጨረቃንም ከዋክብትንም በትእዛዙ የተገሩ ሲኾኑ (ፈጠራቸው)። ንቁ! መፍጠርና ማዘዝ የእርሱ ብቻ ነው። የዓለማት ጌታ አላህ (ከብሩ) ላቀ።

7|55|ጌታችሁን ተዋርዳችሁ በድብቅም ለምኑት። እርሱ ወሰን አላፊዎችን አይወድምና።

7|56|በምድርም ውስጥ ከተበጀች በኋላ አታበላሹ። ፈርታችሁና ከጅላችሁም ተገዙት። የአላህ ችሮታ ከሰላ አድራጊዎች ቅርብ ነውና።

7|57|እርሱም ያ ነፋሶችን ከችሮታው (ከዝናም) በፊት አብሳሪዎች እድርጎ የሚልክ ነው። ከባዳዎችንም ደመናዎች በተሸከሙ ጊዜ ሙት ወደ ኾነ አገር እንነዳዋለን። በእርሱም ውሃን እናወርዳለን። ከፍሬዎችም ሁሉ በእርሱ እናወጣለን። እንደዚሁ ትገነዘቡ ዘንድ ሙታንን (ከመቃብር) እናወጣለን።

7|58|መልካሙም አገር በጌታው ፈቃድ በቃዩ (ያማረ ኾኖ) ይወጣል። ያም መጥፎ የኾነው (በቃዩ) ደካማ ኾኖ እንጂ አይወጣም። እንደዚሁ ለሚያመሰግኑ ሕዝቦች ታምራትን እናበራራለን።

7|59|ኑሕን ወደ ወገኖቹ በእርግጥ ላክነው። አላቸውም፦ «ወገኖቹ ሆይ! አላህን ተገዙ። ለእናንተ ከርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም። እኔ በእናንተ ላይ የከባድ ቀንን ቅጣት እፈራላችኋለሁ።»

7|60|ከሕዝቦቹ (የካዱት) መሪዎቹ፦ «እኛ በግልጽ መሳሳት ውስጥ ኾነህ በእርግጥ እናይሃለን» አሉት።

7|61|አላቸው «ወገኖቹ ሆይ! ምንም መሳሳት የለብኝም። ግን እኔ ከዓለማት ጌታ መልእክተኛ ነኝ።»

7|62|«የጌታዬን መልክቶች አደርስላችኋለሁ። ለእናንተም እመክራችኋለሁ። ከእላህም በኩል የማታውቁትን ዐውቃለሁ።»

7|63|«አላህን ልትፈሩና ይታዘንላችሁም ዘንድ ከእናንተው (ጎሳ) በኾነ ሰው ላይ እንዲያስጠነቅቃችሁ ከጌታችሁ ግሳጹ ቢመጣላችሁ ትደንቃላችሁን» (አላቸው)።

7|64|ወዲያውም አስተባበሉት። እርሱንና እነዚያንም ከእርሱ ጋር ያሉትን (አማኞች) በታንኳዋ ውስጥ አዳንናቸው። እነዚያንም በእንቀጽቻችን ያስተባበሉትን አሰጠምን። እነርሱ (ልብ) ዕውራን ሕዝቦች ነበሩና።

7|65|ወደ ዓድም ወንድማቸውን ሁድን ላክን። «ወገኖቹ ሆይ! አላህን ተገዙ። ከእርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም።»

(የአላህን ቅጣት) አትፈሩምን» አላቸው።

7|66|ከሕዝቦቹ እነዚያ የካዱት መሪዎች «እኛ በሞኝነት ላይ ኾነህ በእርግጥ እናይሃለን። እኛም ከውሸተኞቹ ነህ ብለን እንጠረጥርሃለን» አሉት።

7|67|(እርሱም) አላቸው «ወገኖቹ ሆይ! እኔ ሞኝነት የለብኝም። ግን እኔ ከዓለማት ጌታ የተላከሁ ነኝ።»

7|68|«የጌታዬን መልክቶች አደርስላችኋለሁ። እኔም ለእናንተ ታማኝ መከሪ ነኝ።»

7|69|«ከጌታችሁ የኾነ ግሣጼ ከእናንተው ውስጥ ባንድ ሰው ላይ ያስጠነቀቃችሁ ዘንድ ቢመጣባችሁ ትደነቃላችሁን ከኑሕም ሕዝቦች በኋላ ምትኮች ባደረጋችሁና በፍጠረትም ግዙፍነትን በጨመረላችሁ ጊዜ እስታውሱ። የሻችሁትንም ታገኙ ዘንድ የአላህን ጸጋዎች እስታውሱ።»

7|70|«አላህን ብቻውን እንድንገዛ አባቶቻችንም ይገዙት የነበረውን (አማልክት) እንድንተው መጣሁበን ከውነተኞች ከኾንክ የምታስፈራብንን (ቅጣት) አምጣብን» አሉ።

7|71|«ከጌታችሁ የኾነ ቅጣትና ቁጣ በእናንተ ላይ በእውነት ተረጋገጠ። እናንተና አባቶቻችሁም (አማልክት ብላችሁ) በጠራችኋቸው ስሞች አላህ በእርሷ ምንም ማስረጃ ያለወረደባት ስትኾን ትከራከሩኛላችሁን ተጠባባቂም እኔ ከእናንተ ጋር ከተጠባባቂዎቹ ነኝና» አለ።

7|72|እርሱንና እነዚያንም አብረውት የነበሩትን ከእኛ በኾነው ችሮታ (ከቅጣት) አዳንናቸው። የእነዚያንም

በተለምዶታችን ያስተባበሉትንና አማኞች ያልነበሩትን መሠረት ቆረጥን።

7|73|ወደ ሰሙድም ወንድማቸውን ሲሊህን ላከን። አላቸው «ወገኖቹ ሆይ! አላህን ተገዙ። ከእርሱ ሌላ ለእናንተ ምንም አምላክ የላችሁም። (እውነተኛ ለመኾኔ) ከጌታችሁ የኾነች ምልክት በእርግጥ መጥታላችኋለች። ይህች ለእናንተ ተዓምር ስትኾን የአላህ ግመል ናትና ተዋት። በአላህ ምድር ውስጥ ትብላ፤ (ትጠጣም)። በክፉ አትንጎትም። አሳማሚ ቅጣት ይይዛችኋልና።»

7|74|«ከዓድም በኋላ ምትኮች ባደረጋችሁና በምድሪቱም ላይ ባስቀመጣችሁ ጊዜ እስታውሱ። ከሚዳዎቹ (ሸክላ) ሕንጻዎችን ትገነባላችሁ። ከተራራዎችም ቤቶችን ትጠርባላችሁ። ስለዚህ የአላህን ጸጋዎች እስታውሱ። በምድርም ውስጥ አጥፊዎች ኾናችሁ አታበላሹ።»

7|75|ከወገኖቹ እነዚያ የኮሩት መሪዎች ለእነዚያ ለተሸነፉት ከነሱ ላመኑት፡- «ሲሊህ ከጌታው መላኩን ታውቃላችሁን» አሏቸው። «(እዎን)፡- እኛ እርሱ በተላከበት ነገር አማኞች ነን» አሉ።

7|76|እነዚያ የኮሩት፡- «እኛ በዚያ እናንተ በርሱ ባመናችሁበት ከሓዲዎች ነን» አሉ።

7|77|ወዲያውም ግመሊቱን ወጓት። ከጌታቸውም ትዕዛዝ ወጡ። አሉም፡- «ሲሊህ ሆይ! ከመልክተኞቹ እንደኾንክ የምታስፈራብንን (ቅጣት) አምጣብን።»

7|78|ወዲያውም የምድር መንቀጥቀጥ (ጩኸትም) ይዘቻቸው። በቤቶቻቸውም ውስጥ ተንከፍርረው እነጉ።

7|79|(ሲሊህ) ከእነርሱም ዞረ። (እንዲህም) አለ «ወገኖቹ ሆይ! የጌታዬን መልክት በእርግጥ አደረስኩላችሁ። ለእናንተም መከርከላችሁ። ግን መከሪዎችን አትውዱም።»

7|80|ሉጥንም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (እስታውስ)። «እስቀያሚን ሥራ ትሠራላችሁን በእርሷ ከዓለማት እንድም አልቀደማችሁም።»

7|81|«እናንተ ከሴቶች ሌላ ወንዶችን በመከጀል በእርግጥ ትመጡባቸዋላችሁ። በእውነቱ እናንተ ወሰንን አላፈዎች ሕዝቦች ናችሁ።»

7|82|የሕዝቦቹም መልስ «(ሎጥንና ተከታዮቹን) ከከተማችሁ እውጧቸው። እነሱ የሚጥራሩ ሰዎች ናቸውና» ማለት እንጂ ሌላ አልነበረም።

7|83|እርሱንና ቤተሰቦቹንም አዳንናቸው ሚቡቱ ብቻ ስትቀር። እርሷ (ለጥፋት) ከቀሩት ኾነች።

7|84|በእነሱም ላይ (የእሳት) ዝናብን እዘነብንባቸው። የኃጢአተኞችም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት።

7|85|ወደ መድዮንም (ምድያን) ወንድማቸውን ሹዓይብን (ላከን)፤ አላቸው፡- «ወገኖቹ ሆይ! አላህን ተገዙ። ከእርሱ በቀር ምንም አምላክ የላችሁም። ከጌታችሁ ዘንድ ግልጽ ማስረጃ በእርግጥ መጥታላችኋለች። ስፍርና ሚዛንን ሙሉ። ሰዎችንም እንዳሸቻቸውን (ገንዘቦቻቸውን) አታጉድሉባቸው። በምድርም ውስጥ ከተበጀች በኋላ አታበላሹ። ይህ ምእምናን እንደኾናችሁ ለእናንተ የተሻለ ነው።»

7|86|«(ሰዎችን) የምታስፈራሩና ከአላህም መንገድ በእርሱ ያመኑትን የምታግዱ መጥመሚንም የምትፈልጉዋት ኾናችሁ በየመንገዱ አትቀመጡ። ጥቂቶችም በነበራችሁና ባበዛችሁ ጊዜ እስታውሱ። የአጥፊዎችም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከቱ።»

7|87|«ከእናንተም በዚያ እኔ በእርሱ በተላከሁበት ያመኑ ጭፍሮችና ያላመኑ ጭፍሮችም ቢኖሩ በመካከላችን አላህ እስከሚፈርድ ታገሱ። እርሱም ከፈራጆች ሁሉ በላጭ ነው።»

7|88|ከሕዝቦቹ እነዚያ የኮሩት መሪዎች፡- «ሹዓይብ ሆይ! እንተንና እነዚያን ከእንተጋር ያመኑትን ከከተማችን በእርግጥ እናስወጣችኋለን። ወይም ወደ ሃይማኖታችን መመለስ አለባችሁ አሉ። የጠላንም ብንኾን» አላቸው።

7|89|«አላህ ከእርሷ ከአዳንን በኋላ ወደ ሃይማኖታችሁ ብንመለስ በአላህ ላይ በእርግጥ ውሸትን ቀጠፍን። አላህ ጌታችን ካልሻም በስተቀር ለእኛ ወደእርሷ ልንመለስ አይገባንም። ጌታችን ዕውቀቱ ሁሉን ነገር ሰፋ። በአላህ ላይ ተጠጋን። ጌታችን ሆይ! በኛና በወገኖቻችን መካከል በውነት ፍረድ። እንተም ከፈራጆቹ ሁሉ በላጭ ነህ» (አለ)

7|90|ከወገኖቹም እነዚያ የካዱት መሪዎች «ሹዓይብን ብትከተሉ እናንተ ያን ጊዜ ከሳሪዎች ናችሁ» አሉ።

7|91|ወዲያውም የምድር መንቀጥቀጥ (ጩኸትም) ይዘቻቸው። በከተማቸውም ውስጥ ተንከፍርረው እነጉ።

7|92|እነዚያ ሹዓይብን ያስተባበሉት በእርሷ እንዳልነበሩባት ኾኑ። እነዚያ ሹዓይብን ያስተባበሉት እነርሱ ከሳሪዎች ኾኑ።

7|93|ከእነርሱም (ትቷቸው) ዞረ፡- «ወገኖቹ ሆይ! የጌታዬን መልክቶች በእርግጥ አደረስኩላችሁ። ለእናንተም መከርከ። ታዲያ በከተማዎች ሰዎች ላይ እንዴት እዝናለሁ» አለም።

7|94|በከተማ እንድንም ነቢይ አልላከንም ሰዎችዋን ይዋደቁ ዘንድ በድህነትና በጉዳት የያዘናቸው ብንኾን እንጂ።

7|95|ከዚያም እስከበዙና «አባቶቻችንን ድህነትና በሽታ በእርግጥ ነክቷቸዋል። (ይኸም የጊዜ ልማድ ነው)» እስካሉ ድረስ በመጥፎው ስፍራ በገውን ለወጥን። ወዲያውም እነርሱ የማያውቁ ኾነው በድንገት ያዝናቸው።

7|96|የከተማዋም ሰዎች ባመኑና በተጠነቀቁ ኖሮ በእነሱ ላይ ከሰማይም ከምድርም በረከቶችን በከፈትንላቸው ነበር። ግን እስተባበሉ። ይሠሩት በነበሩትም ኃጢአት ያዝናቸው።

7|97|የከተማዋ ሰዎችም እነሱ የተኙ ኾነው ቅጣታችን ሊሊት ሊመጣባቸው አይፈሩምን

7|98|የከተማዋ ሰዎችም እነሱ የሚጫወቱ ኾነው ሳሉ ቅጣታችን ቀን በረፋድ ሊመጣባቸው አይፈሩምን

7|99|የአላህንም ማዘናጋት እይፈሩምን የአላህንም ማዘናጋት ከከሳሪዎች ሕዝቦች በስተቀር የሚተማመን የለም።

7|100|ለእነዚያ ምድርን ከባለቤቶችዋ (ጥፋት) በኋላ ለሚወርሱት ብንሻ ፍሮ በኃጢአቶቻቸው የምንቀጣቸው መኾናችንን አልተገለጸላቸውምን በልቦቻቸውም ላይ እናትማለን። ስለዚህ እነርሱ እይሰሙም።

7|101|እነዚህ ከተሞች (ከኦሕ እስከ ሹዓይብ ሰዎች የተነገሩት) ከወሬዎቻቸው ባንተ ላይ እንተርካለን። መልክተኞቻቸውም በግልጽ ተዓምራት በእርግጥ መጥተዋቸዋል። ከመምጣታቸው በፊት ባስተባበሉትም ነገር የሚያምኑ አልኾኑም። እንደዚሁ አላህ በከላዲያን ልቦች ላይ ያትማል።

7|102|ለብዙዎቻቸውም በቃል ኪዳናቸው መሙላትን አላገኘንም። ለብዙኞቻቸውም በእርግጥ አመጸኞች ኾነው አገኘናቸው።

7|103|ከዚያም ከበኋላቸው ሙሳን ወደ ፈርዖንና ወደ መማከርቶቹ በተዓምራታችን ላክነው። በእርሷም ካዳ። ያጥፊዎችም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት።

7|104|ሙሳም አለ፡- «ፈርዖን ሆይ! እኔ ከዓለማት ጌታ የተላከሁ መልክተኛ ነኝ።»

7|105|«»በአላህ ላይ ከእውነት በቀር አለመናገር ተገቢዬ ነው። ከጌታችሁ በተዓምር በእርግጥ መጣኋችሁ። የእስራኤልንም ልጆች ከእኔ ጋር ልቀቅ።

7|106|«ፈርዖንም «በተዓምር የመጣህ እንደኾንክ ከውነተኞቹ ከኾንክ እርሷን አምጣት» አለው።

7|107|በትሩንም ጣለ። እርስዋም ወዲያውኑ ግልጽ እባብ ኾነች።

7|108|እጁንም አወጣ። እርሷም ወዲያውኑ ለተመልካች ነጭ ኾነች።

7|109|ከፈርዖን ሰዎች መማከርቶቹ፡- «ይህ በእርግጥ ዐዋቂ ድግምተኛ ነው» አሉ።

7|110|«ከምድራችሁ ሊያወጣችሁ ይችል» (አሉ)። «ታዲያ ምን ታዛላችሁ» (አለ)

7|111|(እነርሱም) አሉ «እርሱንና ወንድሙን አቆይ። ወደ ከተሞቹም ሁሉ ሰብሳቢዎችን (ዘበኞች) ላክ።»

7|112|«ዐዋቂ ድግምተኛ የኾነን ሁሉ ያመጡልሃልና።»

7|113|ድግምተኞቹም ወደ ፈርዖን መጡ። «እኛ አሸናፊዎች ብንኾን ለእኛ በእርግጥ ዋጋ አለን» አሉ።

7|114|«እዎን እናንተም በእርግጥ ከባለሚሎቹ ትኾናላችሁ» አላቸው።

7|115|«ሙሳ ሆይ (በትርህን) ወይም (በፊት) ትጥላለህ ወይም እኛ ጣዮች እንኾናለን» አሉት።

7|116|«ጣሉ» አላቸው። (ገመዶቻቸውን) በጣሉም ጊዜ የሰዎቹን ዓይኖች ደገመባቸው። እስራፊሩዋቸውም። ትልቅ ድግምትንም አመጡ።

7|117|ወደ ሙሳም፡- «በትርህን ጣል» ስንል ላክን። (ጣላትም) ወዲያውኑም የሚቀጣጥፉትን (ማታለያ) ትውጣለች።

7|118|እውነቱም ተገለጸ። ይሠሩት የነበሩትም (ድግምት) ተበላሸ።

7|119|እዚያ ዘንድ ተሸነፉም። ወራሮችም ኾነው ተመለሱ።

7|120|ድግምተኞቹም ሰጋጆች ኾነው ወደቁ።

7|121|አሉ፡- «በዓለማት ጌታ እመንን።»

7|122|«በሙሳና በሃሩን ጌታ።»

7|123|ፈርዖን አለ፡- «እኔ ለእናንተ ሳልፈቅድላችሁ በፊት በእርሱ አመናችሁን ይህ በከተማይቱ ውስጥ ሰዎቿን ከእርሷ ለማውጣት በእርግጥ የተስማማችሁበት ተንኮል ነው። ወደፊትም (የሚደርስባችሁን) ታውቃላችሁ።»

7|124|«እጆቻችሁንና እግሮቻችሁን በማፈራረቅ በእርግጥ አቆራርጣለሁ። ከዚያም ሁላችሁንም በእርግጥ እስቅላችኋለሁ።»

7|125|አሉ፡- «እኛ ወደ ጌታችን ተመላሾች ነን።»

7|126|«የጌታችንም ተዓምራቶች በመጡልን ጊዜ ከማመናችን በቀር ከእኛ አትጠላም። ጌታችን ሆይ! በእኛ ላይ ትዕግስትን አናስብ። ሙስሊሞች ኾነን ግደለን።»

7|127|ከፈርዖንም ሰዎች ታላላቆቹ (ለፈርዖን) «ሙሳንና ሰዎቹን በምድር ላይ እንዲያበላሹና (ሙሳም) እንተንና አማልክቶችህን እንዲተው ትተዋቸዋለህን» አሉ። «ወንዶች ልጆቻቸውን እንገድላለን። ሴቶቻቸውንም እናስቀራለን። እኛም ከበላያቸው ነን። አሸናፊዎች (ነን)» አለ።

7|128|ሙሳ ለሰዎቹ፡- «ለአላህ ተገዙ ታገሱም። ምድር ለአላህ ናትና። ከባሮቹ ለሚሻው ያወርሳታል። ምስገንዋም ፍጻሜ ለጥንቁቆቹ ናት» አላቸው።

7|129|«ከመምጣትህም በፊት ከመጣኸልንም በኋላ ተሰቃየን» አሉት። «ጌታችሁ ጠላቶቻችሁን ሊያጠፋ እንዴት እንደምትሠሩም ይመለከት ዘንድ በምድር ላይ ሊተካችሁ ይቻላል» አላቸው።

7|130|የፈርዖንንም ቤተሰቦች እንዲገሰጹ በድርቅ ዓመታትና ከፍሬዎችም በመቀነስ በእርግጥ ያዘናቸው።

7|131|ደጊቱም ነገር (ምጽት) በመጣችላቸው ጊዜ «ይህች ለእኛ (ተገቢ) ናት» ይላሉ። ከፋትም ብታገኛቸው በሙሳና አብረውት ባሉት ገደቢስነት ያመካኛሉ። ንቁ! ገደቢስነታቸው አላህ ዘንድ ብቻ ነው። ግን ለብዙኞቻቸው እያውቁም።

7|132|(ለሙሳም) «በማንኛይቱም ተዓምር በእርሷ ልትደግምብን ብትመጣብን እኛ ለእንተ የምናምንልህ አይደለንም» አሉ።

7|133|ወዲያም የወሃን ማጥለቅለቅ አንበጣንም ነቀዝንም እንቁራሪቶችንም ደምንም የተለያዩ ተዓምራት ሲኾኑ በነሱ ላይ ላክን ኮሩም ተንኮለኞችም ሕዝቦች ነበሩ።

7|134|በእነርሱም ላይ ቅጣቱ በወደቀባቸው ጊዜ «ሙሳ ሆይ! ጌታህን ላንተ ቃል ኪዳን በገባልህ ነገር ለእኛ ለምንልን። ከእኛ ቅጣቱን ብታነሳልን ለእንተ በእርግጥ እናምንልሃለን። የእስራኤልንም ልጆች ከእንተ ጋር በእርግጥ እንለቃለን፤» አሉ።

7|135|እነርሱም ደራሾቹ እኾኑበት ጊዜ ድረስ ቅጣትን ከእነሱ ላይ ባነሳን ጊዜ ወዲያውኑ እነርሱ ቃላቸውን ያፈርሳሉ።

7|136|እነርሱ በተዓምራታችን ስለአስተባበሉም ከእርሷ ዘንጊዎች ስለኾኑም፤ ከእነሱ ተበቀልን። በባሕርም ውስጥ አሰጠምናቸው።

7|137|እነዚያንም ደካሞች የነበሩትን ሕዝቦች ያችን በውስጡ በረከት ያደረግንባትን ምድር ምሥራቆችዋንም ምዕራባቸውንም አወረሰናቸው። የጌታህም መልካሚቱ ቃል በእስራኤል ልጆች ላይ በመታገሳቸው ተፈጸመች። ፈርዖንና ሰዎቹም ይሠሩት የነበረውን (ሕንጻ) ዳስ ያደርጉትም የነበረውን አፈረሱ።

7|138|የእስራኤልንም ልጆች ባሕሩን አሻገርናቸው። ለእነርሱ በኾኑ ጣዖታት (መገዛት) ላይ በሚዘወትሩ ሕዝቦች ላይ አለፉም። «ሙሳ ሆይ፡- ለእነርሱ (ለሰዎቹ) አማልክት እንዲላቸው ለእኛም አምላክን አድርገልን» አሉት። «እናንተ የምትሳሳቱ ሕዝቦች ናችሁ፤» አላቸው።

7|139|«እነዚህ እነርሱ በውስጡ ያሉበት ነገር ጠፊ ነው። ይሰሩት የነበሩትም ብልሹ ነው» (አላቸው)፤

7|140|«ከአላህ ሌላ እርሱ ከዓለማት ያበለጣችሁ ሲኾን (የምትገዙት) አምላክን እፈልግላችኋለሁን» አለ።

7|141|ከፈርዖንም ቢተሰቦች ብርቱን ቅጣት የሚያቀምጡባቸው ወንዶች ልጆቻቸውን የሚገድሉ ሴቶቻቸውንም የሚተው ሲሆኑ ባዳናቸው ጊዜ (እስታውሱ)። በዚህም ውስጥ ከጌታችሁ ዘንድ የሆነ ከባድ ፈተና አለበት።

7|142|ሙሳንም ሰላሳን ሌሊት (ሊጾምና ልናጋግረው) ቀጠርነው። በዐስርም (ሌሊት) ሞላናት። የጌታውም ቀጠሮ አርባ ሌሊት ሲሆን ተፈጸመ። ሙሳም ለወንድሙ ሃሩን «በሕዝቦቹ ላይ ተተካኝ። እሳምርም የአጥፊዎችንም መንገድ አትከተል» አለው።

7|143|ሙሳም ለቀጠሯችን በመጣና ጌታውም ባነጋገረው ጊዜ፡- «ጌታዬ ሆይ! (ነፍስህን) አሳየኝ ወደ እንተ አመለከታለሁና» አለ። (አላህም)፡- «በፍጹም አታየኝም ግን ወደ ተራራው ተመልከት። በስፍራውም ቢረጋ በእርግጥ ታየኛለህ» አለው። ጌታው ለተራራው በተገለጸ ጊዜ እንኩትኩት አደረገው። ሙሳም ጮሆ ወደቀ። በእንሰራራም ጊዜ «ጥራት ይገባህ። ወዳንተ ተመለስከ። እኔም (በወቅቱ) የምለምናን መጀመሪያ ነኝ» አለ።

7|144|(አላህም) አለው፡- «ሙሳ ሆይ! እኔ በመልክቶቹና በማናገሬ በሰዎች ላይ መረጥኩህ። የሰጡህንም ያዝ። ከእመስጋኞቹም ሹን።»

7|145|ለእርሱም በሰሌዳዎቹ ላይ ከነገሩ ሁሉ ግሳጼንና ለነገሩም ሁሉ ማብራራትን ዳፍንለት። (አልንም) ቡብርታትም ያዛት። ሕዝቦችህንም በመልካሚ እንዲይዙ እዘዛቸው። የእመጸኞቹን እገር በእርግጥ አሳያችኋለሁ።

7|146|እነዚያን ያለአግባብ በምድር ላይ የሚኮሩትን ከአንቀጾቹ በእርግጥ አዘራቸዋለሁ። ተፃምርንም ሁሉ ቢያዩ በርሷ እያምኑም። ቅንንም መንገድ ቢያዩ መንገድ አድርገው አይዙትም። ግን የጥመትን መንገድ ቢያዩ መንገድ አድርገው ይይዙታል። ይህ እነርሱ በአንቀጾቻችን ስለእስተባበሉና ከእርሷም ዘንጊዎች ስለሆኑ ነው።

7|147|እነዚያም በአንቀጾቻችንና መጨረሻይቱን ዓለም በመገናኘት ያስተባበሉት ሥራዎቻቸው ተበላሹ። ይሠሩት የነበረውን እንጂ ይመነዳሉን

7|148|የሙሳም ሕዝቦች ከእርሱ (መኼድ) በኋላ ከጌጦቻቸው ወደፊትን አካልን ለርሱ ማግሳት ያለውን (እምላክ አድርገው) ያዙ። እርሱ የማያናገራቸው መንገድንም የማይመራቸው መሆኑን አይመለከቱምን (እምላክ አድርገው) ያዙት። በዳዮችም ሆኑ።

7|149|በተጸጸቱና እነሱም በእርግጥ የተሳሳቱ መሆናቸውን ባዩ ጊዜ፡- «ጌታችን ባያዝንልንና ባይምረን በእርግጥ ከከሳሪዎቹ እንሆናለን» አሉ።

7|150|ሙሳም አየተቆጣና እያዘነ ወደ ሕዝቦቹ በተመለሰ ጊዜ «ከእኔ በኋላ በእኔ ላይ የተካችሁት ነገር ከፋ! የጌታችሁን ትእዛዝ ተቻክላችሁን» አላቸው። ሰሌዳዎቹንም ጣላቸው። የወንድሙንም ራስ (ጸጉር) ወደርሱ የሚጎትተው ሲሆን ያዘ። (ወንድሙም)፡- «የናቱ ልጅ ሆይ! ሕዝቦቹ ናቄኝ። ሊገድሉኝም ተቃራኩ። ስለዚህ በእኔ ጠላቶችን አታስደስትብኝ። ከእመጸኞች ሕዝቦችም ጋር አታድርገኝ» አለው።

7|151|(ሙሳም)፡- «ጌታዬ ሆይ! ለእኔም ለወንድሜም ማር። በእዝነትህም ውስጥ አግባን። እንተም ከእዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነህ» አለ።

7|152|እነዚያ ወደፊትን (እምላክ አድርገው) የያዙ ከጌታቸው ዘንድ ቁጣ፤ በቅርቡቱም ሕይወት ውርደት በእርግጥ ያገኛቸዋል። እንዲሁም ቀጣፊዎችን እንቀጣለን።

7|153|እነዚያም ኃጢአቶችን የሠሩ ከዚያም ከእርሷ በኋላ የተጸጸቱ ያመኑም ጌታህ ከእርሷ በኋላ በእርግጥ መሐሪ አዛኝ ነው።

7|154|ከሙሳም ቁጣው በበረደ ጊዜ ሰሌዳዎቹን በግልባጫቸው ውስጥ ለእነዚያ እነርሱ ጌታቸውን የሚፈሩ ለሆኑት መምሪያና እዝነት ያለባቸው ሲሆኑ ያዘ።

7|155|ሙሳም ከሕዝቦቹ ውስጥ ለቀጠሮዎችን ሰባን ሰዎች መረጠ። ብርቱ የምድር እንቅጥቃጢ በያዘቻቸውም ጊዜ ሙሳ አለ «ጌታዬ ሆይ! በሻህ ኖሮ ከአሁን በፊት በአጠፋሃቸው ነበር። እኔንም (ባጠፋኸኝ ነበር)። ከእኛ ቁሎቹ በሠሩት ነገር ታጠፋናለህን እርሷ (ፈተናይቱ) ያንተ ፈተና እንጂ ሌላ አይደለችም። በእርሷ የምትሻውን ታሳስታለህ። የምትሻውንም ታቀናለህ። እንተ ረዳታችን ነህና ለእኛ ምሕረት አድርገልን። እዘንልንም። እንተም ከመሐሪዎች ሁሉ በላጭ ነህ።»

7|156|«ለእኛም በዚች በቅርቡቱ ዓለም መልካሚን በመጨረሻይቱም (መልካሚን) ዳፍልን። እኛ ወደ እንተ ተመለስን።» (ሲል ሙሳ ጸለየ፤ አላህም) አለ፡- «ቅጣቱ በእርሱ የምሻውን ሰው አቀጣበታለሁ። ችሮታየም ነገሩን ሁሉ ሰፋች። ለእነዚያም ለሚጠነቁቁ፤ ዘካንም ለሚሰጡ፤ ለእነዚያም እነሱ በአንቀጾቻችን ለሚያምኑ በእርግጥ» እጽፋታለሁ።

7|157|ለእነዚያ ያንን እነሱ ዘንድ በተውራትና በኢንጂል ተጽፎ የሚያገኙትን የማይጽፍና የማያነብ ነቢይ የሆነውን መልክተኛ የሚከተሉ ለሆኑት (በእርግጥ እጽፍላታለሁ)። በባን ሥራ ያዛቸዋል። ከክፉም ነገር ይከለክላቸዋል። መልካም ነገሮችንም ለእነርሱ ይፈቅድላቸዋል። መጥፎ ነገሮችንም በእነርሱ ላይ እርም ያደርግባቸዋል። ከእነሱም ላይ ሽከማቸውንና እነዚያንም በእነርሱ ላይ የነበሩትን እንዛዝላዎች (ከባድ ሕግጋቶች) ያነሳላቸዋል። እነዚያም በእርሱ ያመኑ ያከበሩትም የረዱትም ያንንም ከእርሱ ጋር የተወረደውን ብርሃን የተከተሉ እነዚያ እነሱ የሚያድኑ ናቸው።

7|158|(ሙሐመድ ሆይ!) በላቸው፡- «እናንተ ሰዎች ሆይ! እኔ ወደናንተ ወደሁላችሁም የአላህ መልክተኛ ነኝ። (እርሱም) ያ የሰማያትና የምድር ንግሥና ለእርሱ ብቻ የሆነ ነው። እርሱ እንጂ ሌላ እምላክ የለም። ሕያው ያደርጋል። ይገድላልም። በአላህ በዚያም በአላህና በቃላቶቹ በሚያምነው የማይጽፍ የማያነብ ነቢይ በሆነው መልክተኛው እመኑ። ቅንንም መንገድ ትመሩ ዘንድ ተከተሉት።»

7|159|ከሙሳም ሕዝቦች በለውነት የሚመሩት በእርሱም (ፍርድን) የሚያስተካክሉ ጭፍሮች አሉ።

7|160|ዐሥራ ሁለት ነገዶች ሕዝቦች አድርገንም ከፋፈልናቸው። ወደ ሙሳም ወገኖቹ መጠጣትን በፈለጉበት ጊዜ «ድንጋዩን በበትርህ ምታው» ስንል ላክን። (መታውም) ከእርሱ ዐሥራ ሁለት ምንጮችም ፈለቁ። ሰዎቹ ሁሉ መጠጫቸውን በእርግጥ ዐወቁ። በእነሱም ላይ ደመናን አጠለልን። በእነሱም ላይ መናንና ድርጭትን አወረድን።

«ከሰጠናችሁም መልካም ሲሳይ ብሉ» (አልን፤ ጸጋችንን በመከዳቸው) አልበደሉንምም። ግን ነፍሶቻቸውን የሚበድሉ ነበሩ።

7|161|ለእነርሱም በተባሉ ጊዜ (እስታውስ) «በዚህች ከተማ ተቀመጡ። ከእርሷም በሻችሁት ስፍራ ብሉ። (የምንፈልገው) የኃጢአታችንን መርገፍ ነው በሉም። የከተማይቱንም በር እጎንብሳችሁ ግቡ። ኃጢአቶቻችሁን ለእናንተ እንምራለንና። በጎ ለሠሩት በእርግጥ እንጨምራለን።»

7|162|ከእነሱም ውስጥ እነዚያ (ራሳቸውን) የበደሉት ሰዎች ከዚያ ለእነርሱ ከተባለው ሌላ የሆነን ቃል ለወጡ። በእነርሱም ላይ ይበድሉ በነበሩት በደል መዐትን ከሰማይ ላክንባቸው።

7|163|ከዚያችም በባህሩ ዳርቻ ከነበረችው ከተማ በቅዳሚ (ቀን) ወሰን ባለፉ ጊዜ በሰንበታቸው ቀን ዐሳዎቻቸው የተከማቹ ሆነው በሚመጡላቸው ጊዜ (የሆነውን) ጠይቃቸው። ሰንበትንም በማያከብሩበት (በሌላው) ቀን አይመጡላቸውም። እንደዚሁ ያምጹበት በነበሩት ምክንያት እንሞክራቸዋለን።

7|164|ከእነሱም (ከፊሎቶ) ሕዝቦች «እላህ አጥፊያቸው ወይም ቡበርቱ ቅጣት ቀጪአቸው የጽኑትን ሕዝቦች ለምን ትገባዋለችሁ» ባሉ ጊዜ (ገሳጮቹ) «ወደ ጌታችሁ በቂ ምክንያት እንዲገኝና እነርሱም ቢከለከሉ ብለን ነው» አሉ።

7|165|በእርሱም የተገሰጸቡትን ነገር በተዉ ጊዜ እነዚያን ከክፉ የሚከለከሉትን አዳንን፤ እነዚያንም የበደሉትን ያምጹ በነበሩት ምክንያት በብርቱ ቅጣት ያዝናቸው።

7|166|ከእርሱም ከተከለከሉት ነገር በከፋ ጊዜ ለእነሱ «ወረዶች ዝንጆች ሹኑ አልን፤» (ጽኑም)።

7|167|ጌታህም እስከ ትንሣኤ ቀን ክፉ ቅጣትን የሚያቀምጥባቸውን ሰው በነሱ ላይ በእርግጥ የሚልክ መኾኑን ባስታወቀ ጊዜ (እስታውሳቸው)። ጌታህ በእርግጥ ቅጣተ ፈጣን ነው። እርሱም በእርግጥ እጅግ መላረ አዛኝ ነው።

7|168| (የእስራኤልን ልጆች) በምድር ላይ የተለያዩ ሕዝቦች አድርገንም ከፋፈልናቸው። ከእነሱ መልካሞች አሉ። ከእነሱም ከዚያ ሌላ አልሉ። ይመለሱ ዘንድም በተደላዎችም በመከራዎችም ሞከርናቸው።

7|169|ከኋላቸውም፡- መጽሐፉን የወረሱ መጥፎ ምትኮች ተተኩ። የዚህን የቅርቡን ጠፊ ጥቅም ይይዛሉ። ብጢውም ጥቅም ቢመጣላቸው የሚይዙት ሲሆኑ « (በሠራነው)፡- ለኛ ምሕረት ይደረግልናል» ይላሉ። በእላህ ላይ ከእውነት በቀር እንዳይናገሩ በእነርሱ ላይ የመጽሐፉ ቃል ኪዳን አልተያዘባቸውምና በእርሱ ውስጥ ያለውንም አላነበቡምና የመጨረሻይቱም አገር ለእነዚያ ጌታቸውን ለሚፈሩት በላጭ ናት። አታውቁምን

7|170|እነዚያም መጽሐፉን ጠብቀው የሚይዙ ሰላትንም በደንቡ የሰገዱ እኛ የመልካም ሠሪዎችን ዋጋ አናጠፋም።

7|171|የጡርን ተራራ ነቅለን ከበላያቸው እንደ ጥላ ሽኖ በእነሳነውና እርሱም በነሱ ላይ ወዳቂ መኾኑን ባረጋገጡ ጊዜ (እስታውስ)። «የሰጠናችሁን ቡበርታት ያዙ። ትጠነቀቁም ዘንድ በውስጡ ያለውን ተገንዝቡ» (አልን)።

7|172|ጌታህም ከአደም ልጆች ከጀርባቸው ዘሮቻቸውን ባወጣና «ጌታችሁ እይደለሁምን» ሲል በነፍሶቻቸው ላይ ባስመሰከራቸው ጊዜ (የጽኑትን እስታውስ)። «ጌታችን ነህ መስከርን» አሉ። «በትንሣኤ ቀን ከዚህ (ኪዳን) ዘንጊዎች ነበርን እንዳትሉ።»

7|173|ወይም «(ጣዖታትን) ያጋሩት ከእኛ በፊት የነበሩት አባቶቻችን ብቻ ናቸው። እኛም ከእነሱ በኋላ የጽኑ ዘሮች ነበርን። አጥፊዎቹ በሠሩት ታጠፋናለሁን» እንዳትሉ (እስመስከርናችሁ)።

7|174|እንደዚሁም (እንዲያስቡ) እንዲመለሱም እንቀጽችን እናብራራለን።

7|175|የዚያንም ተፃምራታችንን የሰጠነውንና ከእርሷ የወጣውን ሰይጣንም ያስከተለውን ከጠማሞቹም የጽኑትን ሰው ወሬ በእነርሱ ላይ አንብብላቸው።

7|176|በሻንም ኖሮ በእርሷ ከፍ ባደረገው ነበር። እርሱ ግን ወደ ምድር ተዘነበለ። ፍላጎቱንም ተከተለ። ብጢውም ብታባርረው ምላሱን አውጥቶ የሚያለክልክ ወይም ብትተወው ምላሱን አውጥቶ የሚያለክልክ እንደ ሽኑ ውሻ ነው። ይህ የእነዚያ በእንቀጽቻችን ያስተባበሉት ሕዝቦች ምሳሌ ነው። ያስተነትኑም ዘንድ ታረኮችን ተርክላቸው።

7|177|የእነዚያ በእንቀጽቻችን ያስተባበሉትና ነፍሶቻቸውን ይበድሉ የነበሩት ሰዎች ምሳሌ ከፋ!

7|178|እላህ የሚያቀናው ሰው ቅን እርሱ ነው። የሚያጠመውም ሰው እነዚያ ከሳሪዎቹ እነሱ ናቸው።

7|179|ከጋኔንም ከሰዎችም ብዙዎችን ለገሀነም በእርግጥ ፈጠርን። ለእነርሱ በርሳቸው የማያውቁባቸው ልቦች አሏቸው። ለእነሱም በሳቸው የማያዩባቸው ዓይኖች አሉዋቸው። ለእነሱም በሳቸው የማይሰሙባቸው ጆሮዎች አሉዋቸው። እነዚያ እንደ እንስሳዎች ናቸው። ይልቁንም እነርሱ በጣም የተሳሳቱ ናቸው። እነዚያ ዘንጊዎቹ እነርሱ ናቸው፤

7|180|ለእላህም መልካም ስሞች አሉት። (ስትጸልዩ) በእርሷም ጥሩት። እነዚያንም ስሞቹን የሚያጣምሙትን ተውዋቸው። ይሠሩት የነበሩትን ነገር በእርግጥ ይምመነዋሉ።

7|181|ከፈጠርናቸውም ሰዎች በእውነት የሚመሩ በእርሱም (ፍርድን) የሚያስተካክሉ ሕዝቦች አልሉ።

7|182|እነዚያንም በእንቀጽቻችን ያስተባበሉትን ከማያውቁት ስፍራ ቀስ በቀስ (ምችትን በመጨመር) እናዘነጋቸዋለን።

7|183|ለእነርሱም ጊዜ እሰጣቸዋለሁ ጥበቤ ብርቱ ነውና።

7|184|በነቢያቸው (በመሐመድ) ምንም ዕብደት የሌለበት መኾኑን አያስተውሉምን እርሱ ግልጽ አስጠንቃቂ እንጂ ሌላ አይደለም።

7|185|በሰማያትና በምድር ግዛት ውስጥ ከማንኛው ነገር እላህ በፈጠረውም ሁሉ የሞት ጊዜያቸውም በእርግጥ መቅረቡ የሚፈራ መኾኑን አያስተውሉምን ከእርሱም (ከቁርኣን) ወዲያ በየትኛው ንግግር ያምናሉ።

7|186|እላህ የሚያጠመው ሰው ለእርሱ ምንም አቅኝ የለውም። በጥምመታቸውም ውስጥ እየዋለሉ ይተዋቸዋል።

7|187|ከሰገዱቱ መቼ እንደምትረጋ (እንደምትመጣ) ይጠይቁሃል። «ዕውቀቷ በጌታዬ ዘንድ ነው። በጊዜዋ እርሱ እንጂ ሌላ አይገልጣትም። በሰማያትና በምድርም ከበደች። በድንገት ቢሆን እንጂ አትመጣችሁም» በላቸው። ከእርሷ እጥብቃህ እንደ ተረዳህ አድርገው ይጠይቁሃል። «ዕውቀቷ እላህ ዘንድ ብቻ ነው። ግን አብዛኛዎቹ ሰዎች እያውቁም» በላቸው።

7|188|«እላህ የሻውን በስተቀር ለእራሴ ጥቅምንም ጉዳትንም ማምጣት አልችልም። ሩቅንም (ምስጢር) የማውቅ በነበርኩ ኖሮ ከመልካም ነገር ባበዛሁና ክፉም ነገር ባልነካኝ ነበር። እኔ ለሚያምኑ ሕዝቦች አስፈራረና አብሳሪ እንጂ ሌላ አይደለሁም» በላቸው።

7|189|እርሱ ያ ከአንዲት ነፍስ (ከአደም) የፈጠራችሁ ከእርሷም መቀናጃዋን ወደርሷ ይረካ ዘንድ ያደረገ ነው። በተገናኛትም ጊዜ ቀላልን እርግዝና አረገዘች። እርሱንም (ዕንሱን) ይዛው ሽደች። በከበደችም ጊዜ «ደግሞ ልጅ ብትሰጠን በእርግጥ ከእመስጋኞቹ እንሸናለን፤» ሲሉ ጌታቸውን አላህን ለመኑ።

7|190|መልካም ልጅ በሰጣቸውም ጊዜ በሰጣቸው ልጅ (ስም) ለእርሱ ተጋሪዎችን አደረጉለት። እላህም ከሚያጋሩት ሁሉ ላቀ።

7|191|ምንንም የማይፈጥሩትንና እነርሱም የሚፈጠሩትን (በእላህ) ያጋራሉን

7|192|ለእነርሱም መርዳትን የማይችሉትን ነፍሶቻቸውንም የማይረዱትን (ያጋራሉን)

7|193|(ጣዖቶቹን) ወደ ቅን መንገድ ብትጠሩዋቸውም አይከተሉዋችሁም። ብትጠሩዋቸው ወይም እናንተ ዝምተኞችም ብትኾኑ በእናንተ ላይ እኩል ነው።

7|194|እነዚያ ከእላህ ሌላ የምትገኝ ቸው ብጢዎቻችሁ ተገዢዎች ናቸው። እውነተኞችም እንደሽናችሁ ጥሩዋቸውና ለእናንተ ይመልሱላችሁ፤ (መመለስ ግን አይችሉም)።

7|195|ለእነርሱ በእርሳቸው የሚሹዱባቸው እግሮች አሉዋቸውን ወይስ ለእነሱ በርሳቸው የሚጨበጡባቸው እጆች አሉዋቸውን ወይስ ለእነሱ በእርሳቸው የሚያዩባቸው ዓይኖች አሉዋቸውን ወይስ ለእነሱ በእርሳቸው የሚሰሙባቸው ጆሮዎች አሉዋቸውን «ያጋራችኋቸውን ጥሩ ከዚያም ተተናኮሉኝ። ጊዜም አትሰጡኝ፤ (አልፈራችሁም)» በላቸው።

7|196|«የእኔ ረዳቱ ያ መጽሐፉን (ቁርኣንን) ያወረደልኝ እላህ ነውና፤ እርሱም መልካም ሠሪዎችን ይረዳል» (በላቸው)።

7|197|እነዚያም ከእርሱ በቀር የምትገኝ ቸው ሊረረሩት ሊደቅሉም፤ ነፍሳቸውንም ሊደረዱም።

7|198|«ወደ ቅንም መንገድ (እንዲመሩዎችሁ) ብትጠሩዎቸው ሊደሰሙም፤» (በላቸው)። እነርሱንም የማያዩ ሲኾኑ ወደ አንተ ሲመለከቱ ታያቸዋለህ።

7|199|ገርኝ ጠባይ ያዝ። በመልካምም እዘዝ። ባለጌዎቼንም ተዋቂው።

7|200|ከሰይጣንም (በኩል) ጉትጎታ ቢያገኝህ በአላህ ተጠበቅ። እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።

7|201|እነዚያ የተጠነቀቁት ከሰይጣን የኾነ ዘዋሪ በነካቸው ጊዜ (ጌታቸውን) ይገነዘባሉ። ወዲያውም እነሱ ተመልካች ይኾናሉ።

7|202|ወንድሞቻቸውም ጥመትን ይጨምሩላቸዋል፤ ከዚያም (እነርሱ) አይገቱም።

7|203|በተጓምርም ባልመጣሃቸው ጊዜ (በራስህ) «ለምን አትፈጥራትም» ይላሉ። ከጌታዬ ወደኔ የተወረደውን ብቻ እከተላለሁ። ይህ (ቁርኣን) ከጌታችሁ ሲኾን ለሚያምኑ ሕዝቦች መረጃዎችና መምሪያ እገነትም ነው በላቸው።

7|204|ቁርኣንም በተነበበ ጊዜ እርሱን አዳምጡ። ጸጥም በሉ። ይታዘንላችኋልና።

7|205|ጌታህንም በምስጢር ተዋድቀህና ፈርተህ ከጩኸት በታችም በኾነ ቃል በጧትም በማታም እውሳው። ከዘንጊዎቼም አትኹን።

7|206|እነዚያ እጌታህ ዘንድ ያሉት (መላእክት) እርሱን ከመገዛት አይከሩም። ያወድሱታልም። ለእርሱም ብቻ ይሰግዳሉ።

8|1|ከጦር ዘረፋ ገንዘቦች ይጠይቁሃል። «የዘረፋ ገንዘቦች የአላህና የመልክተኛው ናቸው።» ስለዚህ አላህን ፍሩ። በመካከላችሁ ያለችውንም ኹኔታ አሳምሩ። እማኞችም እንደኾናችሁ አላህንና መልክተኛውን ታዘዙ በላቸው።

8|2|ፍጹም ምእምናን እነዚያ አላህ በተወሳ ጊዜ ልቦቻቸው የሚፈሩት፤ በነሱም ላይ አንቀጾቻችን በተነበቡ ጊዜ እምነትን የሚጨምሩላቸው፤ በጌታቸውም ላይ ብቻ የሚመኩት ናቸው።

8|3|እነዚያ ሰላትን ደንቡን እሚልተው የሚሰግዱ ከሰጠናቸውም ሲሳይ የሚለግሱ ናቸው።

8|4|እነዚያ በእውነት እማኞች እነሱ ብቻ ናቸው። ለእነሱ በጌታቸው ዘንድ ደረጃዎች ምህረትና የከበረ ሲሳይም አላቸው።

8|5|(ይህ በዘረፋ ክፍያ የከፈሉ ሰው መጥላት) ከምእምናን ከፊሉ የጠሉ ሲኾኑ ጌታህ ከቤትህ በእውነት ላይ ኾነህ እንዳወጣህ ነው።

8|6|እነርሱ እያዩ ወደሞት እንደሚነዱ ኾነው በእውነቱ ነገር (በመጋደል ግዴታነት) ከተገለጸላቸው በኋላ ይከራከሩሃል።

8|7|አላህም ከሁለቱ ጭፍሮች እንደኛዋን እርሷ ለናንተ ናት ሲል ተስፋ በሰጣችሁ ጊዜ፤ የሀይል ባለቤት ያልኾናቸውም (ነጋዴዬቱ) ለናንተ ልትኾን በወደዳችሁ ጊዜ፤ አላህም በተስፋ ቃላቱ እውነትን ማረጋገጡን ሊገልጽና የከላዲዎችንም መጨረሻ ሊቆርጥ በቻ ጊዜ (የኾነውን አስታውስ)።

8|8|(ይህንንም ያደረገው) አጋሪዎቹ ቢጠሉም እውነቱን ሊያረጋግጥ ከሀይትንም ሊያጠፋ ነው።

8|9|ከጌታችሁ ርዳታን በፈለጋችሁ ጊዜ «እኔ በሺህ መላእክት ተከታታዮች ሲኾኑ እረዳችኋለሁ» ሲል ለናንተ የተቀበላችሁን (አስታውስ)።

8|10|አላህም (ይኾንን ርዳታ) ለብስራትና ልቦቻችሁ በርሱ ሊረከብት እንጂ ለሌላ አላደረገውም። ድልም መንሳት ከአላህ ዘንድ እንጂ ከሌላ አይደለም። አላህ እሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

8|11|ከእርሱ በኾነው ጸጥታ (በጦር ግንባር) በእንቅልፍ በሸፈናችሁና ውሃውንም በእርሱ ሊያጠራችሁ፤ የሰይጣንንም ጉትጎታ ከእናንተ ሊያስወግድላችሁ፤ ልቦቻችሁንም (በትዕግስት) ሊያጠነክርላችሁ፤ በእርሱም ጫማዎችን (በእሸዋው ላይ) ሊያደላድልላችሁ በእናንተ ላይ ከሰማይ ባወረደላችሁ ጊዜ (አስታውስ)።

8|12|ጌታህ ወደ መላእክቱ «እኔ (በእርዳታዬ) ከእናንተ ጋር ነኝና እነዚያን ያመኑትን አጽናኑ። በእነዚያ በካዲት ልቦች ውስጥ ፍርሃትን በእርግጥ እጥላለሁ። ከእንገሶችም በላይ (ራሶችን) ምቱ። ከእነሱም የቅርንጫፎችን መለያልይ ሁሉ ምቱ። ሲል ያወረደውን (አስታውስ)።

8|13|ይህ እነርሱ አላህንና መልክተኛውን ስለተቃወሙ ነው። አላህንና መልክተኛውንም የሚቃወም ሁሉ አላህ ቅጣቱ ብርቱ ነው።

8|14|ይህ (ቅጣታችሁ ነው) ቅመሱትም። ለከላዲዎችም የእሳት ቅጣት በእርግጥ አለባቸው።

8|15|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እነዚያን የካዲትን ሰዎች (ለጦር) ሲጓዙ ባገኛችኋቸው ጊዜ ጀርባዎችን አታዙሩላቸው።

8|16|ያን ጊዜም ለግድያ ለመዘዋወር ወይም ወደ ሠራዊት ለመቀላቀል ሳይኾን ጀርባውን የሚያዘርላቸው ሰው ከአላህ በኾነ ቁጣ በእርግጥ ተመለሰ። መኖሪያውም ገህነም ናት። መመለሻዬቱም ከፋች።

8|17|አልገደላችኋቸውም ግን አላህ ገደላቸው። (ጭብጥን ዐፈር) በወረወርክም ጊዜ አንተ አልወረወርክም። ግን አላህ ወረወረ (ወደ ዓይኖቻቸው አደረሰው)። ለእማኞችም ከርሱ የኾነን መልካም ጸጋ ለመስጠት (ይህን አደረገ)። አላህ ሰሚ ዐዋቂ ነውና።

8|18|ይህ (ሰውነት ነው)። አላህም የከላዲዎችን ተንኮል አድካሚ ነው።

8|19|ፍትሕን (ፍርድን) ብትጠይቁ ፍትሐ በእርግጥ መጥቶላችኋል። (ከሀይትንና መዋጋትን) ብትከለከሉም እርሱ ለእናንተ የተሻለ ነው። (ወደ መጋደል) ብትመለሱም እንመለሳለን። ሰራዊታችሁም ብትባዛም እንኳ ከናንተ ምንም አትጠቅማችሁም። አላህም ከምእምናን ጋር ነው።

8|20|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህንና መልክተኛውን ታዘዙ። እናንተም የምትሰሙ ስትኾኑ ከርሱ አትሸኹ።

8|21|እንደእነዚያም እነሱ የማይሰሙ ሲኾኑ ሰማን እንዳሉት አትሁኑ።

8|22|ከተንቀሳቃሾች ሁሉ አላህ ዘንድ መጥፎ ተንኮላኞች እነዚያ የማያውቁት፤ ደንቆዎቹ፤ ዲዳዎቹ ናቸው።

8|23|በውስጣቸውም ደግ መኖሩን አላህ ባወቀ ኖሮ (የመረዳትን መስማት) ባሰማቸው ነበር። (ደግ የሌለባቸው መኾኑን ሲያውቅ) ባሰማቸውም ኖሮ እነሱ እውነትን የተው ኾነው በሸኹ ነበር።

8|24|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! (መልክተኛው) ሕያው ወደሚያደርጋችሁ እምነት በጠራችሁ ጊዜ ለአላህና ለመልክተኛው ታዘዙ። አላህም በሰውየውና በልቡ መካከል የሚጋርድ መኾኑን ወደርሱም የምትሰበሰቡ መኾናችሁን አወቁ።

8|25|ከናንተም ውስጥ እነዚያን የበደሉትን ብቻ ለይታ የማትነካን ፈተና ተጠነቀቁ። አላህም ቅጣቱ ብርቱ መኾኑን አወቁ።

8|26|እናንተም በምድር ላይ የተናቃችሁ ጥቂቶች ኾናችሁ ሳላችሁ ሰዎች ሊነጥቁዎችሁ የምትፈሩ ስትኾኑ ያስጠጋችሁን በእርዳታውም ያበረታችሁን ከመልካሞች ሲሳዩችሁ ታመሰግኑ ዘንድ የሰጣችሁን አስታውስ።

8|27|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህንና መልክተኛውን አትከዱ። አደራዎቻችሁንም እናንተ እያወቃችሁ አትከዱ።

8|28|ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁም ፈተና ብቻ መኾናቸውንና አላህም እሱ ዘንድ ታላቅ ምንዳ ያለው መኾኑን አወቁ።

8|29|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እላህን ብትፈሩ የእውነት መለያን ብርሃን ያደርግላችኋል። ክፉ ሥራዎቻችሁንም ከእናንተ ላይ ያብስላችኋል። ለእናንተም ይምራችኋል። እላህም የታላቅ ቸሮታ ባለቤት ነው።

8|30|እነዚያም የካዱት ሊያስሩህ ወይም ሊገድሉህ ወይም (ከመካ) ሊያወጡህ ባንተ ላይ በመከሩብህ ጊዜ (እስታውስ)። ይመክራሉም እላህም ተንኮላቸውን ይመልስባቸዋል። እላህም ከመከራዎቹ ሁሉ በላይ ነው።

8|31|እንቀጽቻችንም በነሱ ላይ በተነበቡ ጊዜ «በእርግጥ ሰምተናል፤ በሻን ኖሮ የዚህን ብጤ ባልን ነበር፤ ይህ የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ጽሑፍ ተረቶች እንጂ ሌላ አይደለም» ይላሉ።

8|32|«ጌታችን ሆይ! ይህ እርሱ ካንተ ዘንድ (የተወረደ) እውነት እንደ ሆነ በኛ ላይ ከሰማይ ድንጋዮችን እዝንብን ወይም አሳማሚ ቅጣትን እምጣብን» ባሉም ጊዜ (እስታውስ)

8|33|እላህም እንተ በውስጣቸው እያለህ (ድንጋይ በማዝኑበና ባሳማሚ ቅጣት) የሚቀጣቸው አይደለም። እላህም እነሱ ምህረትን የሚለምኑ ሲሆኑ የሚቀጣቸው አይደለም።

8|34|እነሱ ከተከበረው መስጊድ የሚከለክሉ ሲሆኑም እላህ (በሰይፍ) የማይቀጣቸው ለነሱ ምን አልላቸው (የቤቱ) ጠባቂዎችም አልነበሩም። ጠባቂዎቹ (ከሕይወት) ተጠንቃቂዎቹ እንጂ ሌሎቹ አይደሉም። ግን አብዛኛዎቻቸው አያውቁም።

8|35|በቤቱ ዘንድም (በካዕባ) ስግደታቸው ማፏጨትና ማጨብጨብ እንጂ ሌላ አልነበረም። ትኩዳት በነበራችሁትም ነገር ቅጣትን ቅመሱ (ይባላሉ)።

8|36|እነዚያ የካዱት ከእላህ መንገድ ሊከለክሉ ገንዘቦቻቸውን ያወጣሉ። በእርግጥም ያወጡዋታል። ከዚያም በእነሱ ላይ ጸጸት ትሹንባቸዋለች። ከዚያም ይሸነፋሉ። እነዚያም የካዱት ወደ ገሀንም ይሰበሰባሉ።

8|37|እላህ መጥፎውን ከመልካሙ ሊለይ መጥፎውንም ከፊሉን በከፊሉ ላይ ሊያደርግና ባንድ ላይ ሊያነባብረው በገሀንም ውስጥም ሊያደርገው (ይሰበሰባሉ)። እነዚያ እነሱ ከሳሪዎቹ ናቸው።

8|38|እነዚያ ለካዱት በላቸው፡- ቢከለክሉ ለእነሱ በእርግጥ ያለፈውን (ሥራ) ምሕረት ይደረግላቸዋል። (ወደ መጋደል) ቢመለሱም (እናጠፋቸዋለን)። የቀድሞዎቹ ሕዝቦች ልማድ በእርግጥ አልፋለችና።

8|39|ሁከትም እስከማትገኝ ሃይማኖትም ሁሉ ለእላህ ብቻ እስከሚሆን ድረስ ተጋደሏቸው። ቢከለክሉም እላህ የሚሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

8|40|(ከእምነት) ቢዘሩም እላህ ረዳታችሁ መኾኑን ዕውቁ። (እርሱ) ምን ያምር ጠባቂ! ምን ያምርም ረዳት!

8|41|ከማንኛውም ነገር በጦር (ከኩላዲዎች) የዘረፋችሁትም እንደ አምስተኛው ለእላህና ለመልክተኛው፤ (ለነቢዩ) የዝምድና ባለቤቶችም፤ ለየቲሞችም፤ ለምስኪኖችም፤ ለመንገደኛም የተገባ መኾኑን ዕውቁ፤ በእላህና በዚያም እውነትና ውሸት በተለየበት ቀን ሁለቱ ጭፍሮች በተገናኙበት (በበድር) ቀን በባሪያችን ላይ ባወረድነው የምታምኑ እንደሆናችሁ (ይህንን ዕውቁ)። እላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

8|42|እናንተ በቅርቢቱ ዳርቻ ሆናችሁ እነርሱም በሩቂቱ ዳርቻ ሆነው የነጋዴዎቹም ጭፍራ ከናንተ በታች ሲሆኑ በሰፈራችሁ ጊዜ (ያደርግላችሁን እስታውሱ)። በተቃጠራችሁም ኖሮ በቀጠሮው በተለያዩችሁ ነበር። ግን እላህ ሊሠራው የሚገባውን ነገር ሊፈጽም የሚጠፋ ሰው ከአስረጅ በኋላ እንዲጠፋ ሕያው የሚሆንም ሰው ከአስረጅ በኋላ ሕያው እንዲሆን (ያለቀጠረ እጋጠማችሁ)። እላህም በእርግጥ ሰሚ ዐዋቂ ነው።

8|43|እላህ በሕልምህ እነሱን ጥቂት አድርጎ ባሳየህ ጊዜ (እስታውስ)። እነሱን ብዙ አድርጎ ባሳየህም ኖሮ በፈራችሁና በነገሩ በተጨቃጨቃችሁ ነበር። ግን እላህ አዳናችሁ። እርሱ በደረቶች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

8|44|እላህም ሊሠራው የሚገባን ነገር ይፈጽም ዘንድ በተጋጠማችሁ ጊዜ እነርሱን በዓይኖቻችሁ ጥቂት አድርጎ ያሳያችሁንና በዓይኖቻቸውም ላይ ያሳነሳችሁን (እስታውሱ)። ነገሮቹም ሁሉ ወደ እላህ ብቻ ይመለሳሉ።

8|45|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ሰራዊትን በገጠማችሁ ጊዜ እርጉ፤ (መክቱ)። እላህንም በብዙ እውሱ፤ በእርግጥ ትድናላችሁና።

8|46|እላህንና መልክተኛውንም ታዘዙ። አትጨቃጨቁም። ትፈራላችሁና ኃይላችሁም ትሹዳላችና። ታገሱም፤ እላህ ከትዕግስተኞች ጋር ነውና።

8|47|እንደነዚያ ለትዕቢትና ለሰዎች ይቆልኝ ሲሉ ከእላህም መንገድ ለማገድ ከአገራቸው እንደወጡት አትሹኑ። እላህም በሚሠሩት ሁሉ (በዕውቀቱ) ከባቢ ነው።

8|48|ሰይጣንም ሥራዎቻቸውን ለእነርሱ ባሳመረላቸውና «ዛሬ ለእናንተ ከሰዎች አሸናፊ የላችሁም እኔም ለእናንተ ረዳት ነኝ» ባለ ጊዜም (እስታውስ)። ሁለቱ ጭፍሮችም በተያዩ ጊዜ፤ ወደኋላው አፈገፈገ። «እኔ ከናንተ ንጹህ ነኝ። እኔ እናንተ የማታዩትን አያለሁ። እኔ እላህን አፈራለሁ። እላህም ቅጣት ብርቱ ነው» አላቸውም።

8|49|መናፍቃንና እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ያለባቸው «እነዚህን (መስለሞች) ሃይማኖታቸው አታለላቸው» ባሉ ጊዜ (እስታውስ)። በእላህም ላይ የሚጠጋ (ያሸንፋል)፤ እላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

8|50|እነዚያም የካዱትን መላእክት ፈቶቻቸውንና ጀርባዎቻቸውን እየመቱ «የቃጠለንም ስቃይ ቅመሱ» (እያሉ) በሚገድሏቸው ጊዜ ብታይ ኖሮ (እስደንጋጭን ነገር ታይ ነበር)።

8|51|ይህ እጆቻችሁ ባስቀደሙት ምክንያት እላህም ለባሮቹ በዳይ ባለመኾኑ ነው (ይባላሉ)።

8|52|(የነዚያ ልማድ) እንደ ፈርዖን ቤተሰብና እንደነዚያም ከእነሱ በፊት እንደ ነበሩት ልማድ ነው። በእላህ እንቀጽች ካዱ፤ እላህም በኃጢአቶቻቸው ያዛቸው፤ እላህ ኅይለኛ ቅጣት ብርቱ ነውና።

8|53|ይህ (ቅጣት) እላህ በሕዝቦች ላይ የለገሰውን ጸጋ በነፍሶቻቸው ያለውን ነገር እስከሚለውጡ ድረስ የማይለውጥ በመኾኑ ምክንያት ነው። እላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

8|54|እንደ ፈርዖን ቤተሰቦችና እንደእነዚያም ከእነሱ በፊት እንደ ነበሩት ልማድ (እስከሚለውጡ ድረስ አይለውጥባቸውም)። በጌታቸው ተአምራት እስተባበሉና በኃጢአቶቻቸው አጠፋናቸው። የፈርዖንንም ቤተሰቦች አሰጠምናቸው። ሁሉም በዳዮች ነበሩም።

8|55|ከሚንቀሳቀሱ እንሰሳዎች ሁሉ እላህ ዘንድ ይበልጥ ክፉዎቹ እነዚያ ዘወትር የካዱት ናቸው። ስለዚህ እነሱ እያምኑም።

8|56|እነዚያ ከነሱ ቃል ኪዳን የያዘከባቸው ከዚያም በየጊዜው ቃል ኪዳናቸውን የሚያፈርሱ ናቸው። እነሱም አይጠነቀቁም።

8|57|በጦርም ላይ ብታገኛቸው በእነርሱ ቅጣት ምክንያት (ሌሎቹ ከሓዲዎች) ይገሰጹ ዘንድ ከኋላቸው ያሉትን በትንባቸው።

8|58|ከሕዝቦችም ከዳትን ብትፈራ (የኪዳኑን መፍረስ በማወቅ) በመተካከል ላይ ሆናችሁ ኪዳናቸውን ወደነሱ ጣልላቸው። እላህ ከዳተኞችን አይወድምና።

8|59|እነዚያም የካዱት ከአላህ ቅጣት ያመለጡ መሆናቸውን አያስቡ። እነሱ አይቅቱምና።
 8|60|ለእነሱም ከማንኛውም ኃይልና ከታጀቡ ፈረሶችም የቻላችሁትን ሁሉ በእርሱ የአላህን ጠላትና ጠላታችሁን ሊሎችንም ከእነርሱ በቀር ያሉትን የማታውቁቸውን አላህ የሚያውቃቸውን (መናፍቃን) የምታሸብሩበት ስትሹኑ አዘጋጁላቸው። ከማንኛውም ነገር በአላህ መንገድ የምትለግሱትም ምንዳው ወደናንተ በሙሉ ይሰጣል። እናንተም አትበደሉም።
 8|61|ወደ ዕርቅም ቢያዘነብሉ ወደ እርሷ አዘነብል። በአላህም ላይ ተጠጋ። እነሆ እርሱ ሰሚ ዐዋቂ ነውና።
 8|62|ሊያታልሉህም ቢፈልጉ አላህ በቂህ ነው። እርሱ ያ በእርዳታውና በምእምናን ያበረታህ ነው።
 8|63|በልቦቻቸውም መካከል ያስማማ ነው። በምድር ያለውን ሁሉ (ሀብት) በለገስክ ኖሮ በልቦቻቸው መካከል ባለስማማህ ነበር። ግን አላህ በመካከላቸው አስማማ። እርሱ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና።
 8|64|እንተ ነቢዩ ሆይ! አላህ በቂህ ነው። ለተከተሉህም ምእምናን (አላህ በቂያቸው ነው)።
 8|65|እንተ ነቢዩ ሆይ! ምእምናንን በመዋጋት ላይ አደፋፍረቸው። ከእናንተ ውስጥ ሃያ ታጋሾች ኖሩ ሁለት መቶን ያሸንፋሉ። ከእናንተም መቶ ቢኖሩ ከእነዚያ ከካዱት እነሱ የማያውቁ ሕዝቦች ስለሹኑ ሺህን ያሸንፋሉ፤
 8|66|እሁን አላህ ከእናንተ ላይ አቀለለላችሁ። በእናንተ ውስጥም ድክመት መኖሩን ዐወቀ። ስለዚህ ከእናንተ መቶ ታጋሾች ቢኖሩ ሁለት መቶን ያሸንፋሉ። ከእናንተም ሺህ ቢኖሩ በአላህ ፈቃድ ሁለት ሺህን ያሸንፋሉ። አላህም ከታጋሾቹ ጋር ነው።
 8|67|እነቢዩ በምድር ላይ እስቲያደክም ድረስ ለእርሱ ምርኮኞች ሊኖሩት አይገባም። የቅርቢቱን ዓለም ጠፊ ጥቅም ትፈልጋላችሁ። አላህም መጨረሻይቱን ይሻል። አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።
 8|68|ከአላህ ያለፈ ፍርድ ባልነበረ ኖሮ በወሰዳችሁት (ቢዛ) ከባድ ቅጣት በነካችሁ ነበር።
 8|69|(ከጠላት) ከዘረፋችሁትም (ሀብት) የተፈቀደ መልካም ሲሹን ብሉ። አላህንም ፍሩ። አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።
 8|70|እንተ ነቢዩ ሆይ! ከምርኮኞች በእጆቻችሁ ላሉት በላቸው፡- «አላህ በልቦቻችሁ ውስጥ በጎን ነገር (እምነትን) ቢያውቅ ከእናንተ ከተወሰደባችሁ የተሻለን ይሰጣችኋል። ለእናንተም ይምራችኋል። አላህም መሓሪ አዛኝ ነው።»
 8|71|ሊኩዳህም ቢፈልጉ ከዚህ በፊት አላህን በእርግጥ ከድተዋል። ከነሱም አስመችቶሃል። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።
 8|72|እነዚያ ያመኑና የተሰደዱ። በአላህም መንገድ ላይ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው የታገሉ። እነዚያም (ስደተኞቹን) ያስጠጉና የረዱ። እነዚያ ከፊሎቻቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው። እነዚያም ያመኑና ያልተሰደዱ እስከሚሰደዱ ድረስ ከነሱ ምንም ዝምድና የላችሁም። በሃይማኖትም እርዳታን ቢፈልጉባችሁ በእናንተና በነሱ መካከል ቃል ኪዳን ባላችሁ ሕዝቦች ላይ ካልሹን በስተቀር በናንተ ላይ መርዳት አለባችሁ። አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።
 8|73|እነዚያም የካዱት ከፊሎቻቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው። (ከምእምናን መረዳዳትን ከከሐዲያን መቆራረጥን) ባትሠሩት በምድር ላይ ሁከትና ታላቅ ጥፋት ይሸናል።
 8|74|እነዚያም ያመኑና የተሰደዱ በአላህም መንገድ ላይ የታገሉ፤ እነዚያም ያስጠጉና የረዱ እነዚያ እነሱ በእውነት አማኞች ናቸው። ለእነሱም ምሕረትና የከበረ ሲባይ አላቸው።
 8|75|እነዚያም በኋላ ያመኑና የተሰደዱ፤ ከእናንተም ጋር ሽነው የታገሉ እነዚያ ከናንተው ናቸው። የዝምድናዎች ባለቤቶችም በአላህ መጽሐፍ ከፊሎቻቸው በከፊሉ (መውረስ) የተገቡ ናቸው። አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።
 9|1| (ይህች) ከአላህና ከመልክተኛው ወደእነዚያ ቃል ኪዳን ወደ ተጋባችኋቸው አጋሪዎች የምትደርስ ንጽሐና ናት።
 9|2|በምድር ላይም አራት ወሮችን (ጸጥተኞች ስትሹኑ) ሺዱ። እናንተም ከአላህ (ቅጣት) የማታመልጡ መሆናችሁንና አላህም ከሐዲዎችን አዋራጅ መሆኑን ዕወቁ፤ (በሏቸው)።
 9|3| (ይህ) ከአላህና ከመልክተኛው በታላቁ ሐጅ ቀን የወጣ አላህ ከአጋሪዎቹ ንጹሕ ነው መልክተኛውም (እንደዚሁ)። (ከክህደት) ብትጸጽቱም እርሱ ለእናንተ በላጭ ነው። (ከእምነት) ብትሸሹም እናንተ አላህን የማታቅቱት መሆናችሁን ዕወቁ በማለት ወደ ሰዎች የሚደርስ ማስታወቂያ ነው። እነዚያን የካዱትንም በአሳማሚ ቅጣት አብስረቸው።
 9|4|ከአጋሪዎቹ እነዚያ ቃል ኪዳን የተጋባችኋቸውና ከዚያም ምንም ያላገደሉባችሁ በናንተ ላይም እንድንም ያልረዱባችሁ ሲቀሩ፤ (እነዚህን) ቃል ኪዳናቸውን እስከዚያታቸው (መጨረሻ) ሙሉላቸው። አላህ ጥንቁቆችን ይወዳልና።
 9|5|የተከበሩትም ወሮች ባለቁ ጊዜ አጋሪዎቹን በእጃችሁባቸው ስፍራ ግደሉዋቸው። ያዙዋቸውም፤ ከበቡዋቸውም፤ ለእነሱም (መጠባበቅ) በየመንገዱ ተቀመጡ። ቢጸጽቱም፤ ሶላትንም በደንብ ቢሰግዱ፤ ግዴታ ምጽዋትንም ቢሰጡ መንገዳቸውን ልቅቁላቸው። አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።
 9|6|ከአጋሪዎችም እንዲ ጥገኝነትን ቢጠይቅ የአላህን ቃል ይሰማ ዘንድ አስጠጋው። ከዚያም ወደ መጠበቂያው ስፍራ አድርሰው። ይህ እነሱ የማያውቁ ሕዝቦች በመሆናቸው ነው።
 9|7|ለአጋሪዎቹ አላህ ዘንድና እመልክተኛው ዘንድ ቃል ኪዳን እንዴት ይኖራቸዋል እነዚያ በተከበረው መስጊድ ዘንድ ቃል ኪዳን የተጋባችኋቸው ብቻ ሲቀሩ። (እነዚህ) በቃል ኪዳናቸው ለእናንተ ቀጥ እስካሉላችሁ ድረስ ለነርሱም ቀጥ በሉላቸው። አላህ ጥንቁቆችን ይወዳልና።
 9|8|በእናንተ ላይ ቢያይሉም በእናንተ ውስጥ ዝምድናንና ቃል ኪዳንን የማይጠበቁ ሲሹኑ እንዴት (ቃል ኪዳን ይኖራቸዋል)። በእርጅናቸው ያስወድዷችኋል። ልቦቻቸውም እንቢ ይላሉ። አብዛኞቻቸውም እመጸኞች ናቸው።
 9|9|በአላህ እንቀጽች ጥቂትን ዋጋ ገዙ። ከመንገዱም እገዱ። እነርሱ ይሠሩት የነበሩት ሥራ ከፋ!
 9|10|በምእምና ነገር ዝምድናንም ኪዳንንም አይጠብቁም፤ እነዚያም እነሱ ወሰን አላፈዎች ናቸው።
 9|11|ቢጸጽቱም፤ ሶላትንም ቢሰግዱ፤ ዘካንም ቢሰጡ የሃይማኖት ወንድሞቻችሁ ናቸው። ለሚያውቁ ሕዝቦችም እንቀጽችን እናብራራለን።
 9|12|ከቃል ኪዳናቸው በኋላ መሓላዎቻቸውን ቢያፈርሱ፤ ሃይማኖታችሁንም ቢያነውሩ፤ የክህደት መሪዎችን (ከክህደት) ይከለክሉ ዘንድ ተዋግዋቸው። እነርሱ ቃል ኪዳን የላቸውምና።
 9|13|መሓላዎቻቸውን ያፈረሱትን መልክተኛውንም ለማውጣት ያሰቡትን ሕዝቦች እነሱ ለመጀመሪያ ጊዜ የጀመሩዋችሁ ሲሹኑ ለምን አትዋግዋቸውም ትፈሩዋቸዋላችሁን ምእምናን እንደ ሽናችሁም አላህ ይበልጥ ልትፈሩት የተገባው ነው።
 9|14|ተጋደሉዋቸው። አላህ በእጆቻችሁ ያስቃያቸዋል። ያዋርዳቸዋልም። በእነሱም ላይ ይረዳችኋል። የምእምናን ሕዝቦችንም ልቦች ያሸራል።
 9|15|የልቦቻችሁንም ቁጭት ያስወግዳል። አላህም ከሚሻው ሰው ላይ ጸጸትን ይቀበላል። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።
 9|16|እነዚያን ከእናንተ ውስጥ የታገሉትንና ከአላህም ከመልክተኛውም ከምእመናንም ሌላ ምስጢረኛ ወዳጅ ያልያዙትን አላህ ሳይገልጽ ልትተው ታስባላችሁን አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።
 9|17|ለከሐዲዎች በነፍሶቻቸው ላይ በክህደት የሚመሰክሩ ሲሹኑ የአላህን መስጊዶች ሊሠሩ አይገባቸውም። እነዚያ

ሥራዎቻቸው ተበላሹ። እነሱም በእሳት ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

9|18|የአላህን መስጊዶች የሚሠራው በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመነ፤ ሰላትንም በደንቡ የሰገደ፤ ግዴታ ምጽዋትንም የሰጠ ከአላህም ሌላ (ማንንም) ያልፈራ ሰው ብቻ ነው። እነዚያም ከተመሩት ጭምር መኾናቸው ተረጋግጠዋል።

9|19|ከፅባን ጎብኝዎችን ማጠባትንና የተከበረውን መስጊድ መሥራትን በአላህና በመጨረሻው ቀን እንዳመነና በአላህ መንገድ እንደታገለ ሰው (እምነትና ትግል) እደረጋችሁን አላህ ዘንድ አይተካከሉም። አላህም በዳዮች ሕዝቦችን እይመራም።

9|20|እነዚያ ያመኑት፤ ከእገራቸውም የተሰደዱት፤ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸውም በአላህ መንገድ ላይ የታገሉት አላህ ዘንድ በደረጃ በጣም የላቁ ናቸው። እነዚያም እነሱ ፍላጎታቸውን ያገኙ ናቸው።

9|21|ጌታቸው ከርሱ በኾነው እዝነትና ውዴታ በገነቶችም እነሱ በውስጥዋ የማያቋርጥ መጠቀሚያ ያለባት ስትኾን ያበስራቸዋል።

9|22|በውስጧ ዘላለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ (ያበስራቸዋል)። አላህ እርሱ ዘንድ ታላቅ ምንዳ አለና።

9|23|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አባቶቻችሁና ወንድሞቻችሁ ከህይወት ከእምነት አብልጠው ቢወዱ ወዳጆች እድርጋችሁ እትያዙዋቸው። ከእናንተም ውስጥ ወዳጅ የሚያደርጋቸው እነዚያ እነሱ በዳዮች ናቸው፤

9|24|«አባቶቻችሁና ወንዶች ልጆቻችሁ፤ ወንድሞቻችሁም፤ ሚስቶቻችሁም፤ ዘመዶቻችሁም፤ የሰበሰባችኋቸው ሀብቶችም፤ መከሰሩዋን የምትፈሩዋት ንግድም፤ የምትወዷቸው መኖሪያዎችም እናንተ ዘንድ ከአላህና ከመልክተኛው በርሱ መንገድም ከመታገል ይበልጥ የተወደዱ እንደኾኑ አላህ ትእዛዙን እስከሚያመጣ ድረስ ተጠባብቁ» በላቸው። አላህም አመጸኞች ሕዝቦችን እይመራም።

9|25|አላህም በብዙ ስፍራዎች በእርግጥ ረዳችሁ፤ የሐጎይንም ቀን ብዛታችሁ በአስደናቀቻችሁና ከእናንተም ምንም ባልጠቀመቻችሁ ጊዜ ምድርም ከስፋቷ ጋር በጠበበቻችሁና ከዚያም ተሸናፊዎች ኾናችሁ በዘራችሁ ጊዜ (ረዳችሁ)።

9|26|ከዚያም አላህ እርጋታውን በመልክተኛውና በምእምናኖቹ ላይ እወረድ። ያላያችኋቸውንም ሰራዊት እወረድ። እነዚያን የካዱትንም በመገደልና በመማረክ እሰቃዩ። ይህም የከሐዲያን ፍዳ ነው።

9|27|ከዚያም ከዚህ በኋላ አላህ በሚሻው ሰው ላይ ጸደትን ይቀበላል። አላህም እጅግ መሐሪ እዛኝ ነው።

9|28|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እጋሪዎች እርኩሶች ብቻ ናቸው። ከዚህም ዓመታቸው በኋላ የተከበረውን መስጊድ አይቅረቡ። ድኽነትንም ብትፈሩ አላህ ቢሻ ከቸርታው በእርግጥ ያከብራችኋል። አላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።

9|29|ከእነዚያ መጽሐፍን ከተሰጡት ሰዎች እነዚያን በአላህና በመጨረሻው ቀን የማያምኑትን፤ አላህና መልክተኛው እርም ያደረጉትንም እርም የማያደርጉትንና እውነተኛውንም ሃይማኖት የማይቀበሉትን እነርሱ የተዋረዱ ኾነው ግብርን በእጆቻቸው እስከሚሰጡ ድረስ ተዋጉዋቸው።

9|30|እይሁድ ዐዛይር የአላህ ልጅ ነው አለች። ክርስቲያኖችም አልመሲሕ የአላህ ልጅ ነው አሉ። ይህ በእጩቻቸው (የሚናገሩት) ቃላቸው ነው። የእነዚያን ከነሱ በፊት የካዱትን ሰዎች ቃል ያመሳስላሉ። አላህ ያጥፋቸው። (ከእውነት) እንዴት ይመለሳሉ!

9|31|ከእርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለውን እንድን አምላክ ሊገዙ እንጂ ያልታዘዙ ሲኾኑ ሊቃውንቶቻቸውንና መነኮሳታቸውን፤ የመርየምን ልጅ አልመሲሕንም ከአላህ ሌላ አማልክት እድርገው ያዙ። ከሚያጋሩት ሁሉ የጠራ ነው።

9|32|የአላህን ብርሃን በእጩቻቸው ለማጥፋት ይፈልጋሉ። አላህም ከሐዲዎች ቢጠሉም እንኳ ብርሃኑን መሙላትን እንጅ ሌላን አይሻም።

9|33|እርሱ ያ እጋሪዎቹ ቢጠሉም መልክተኛውን (ሙሐመድን) በቅን መንገድና በእውነተኛ ሃይማኖት ላይ ከሃይማኖት ሁሉ በላይ ይፋ ያደርገው ዘንድ የላከው ነው።

9|34|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከሊቃውንትና ከመነኮሳት ብዙዎቹ የሰዎችን ገንዘቦች በውሸት በእርግጥ ይበላሉ። ከአላህም መንገድ ያግዳሉ። እነዚያንም ወርቅንና ብርን የሚያደልቡትን በአላህም መንገድ ላይ የማያወጧትን በአሳማሚ ቅጣት አብስረው።

9|35|በርሷ ላይ በገህነም እሳት ውስጥ በሚጋልባትና ግንባሮቻቸውም፤ ጎኖቻቸውም፤ ጀርባዎቻቸውም በርሷ በሚተኮሱ ቀን (አሳማሚ በኾነ ቅጣት አብስረው)። ይህ ለነፍሶቻችሁ ያደለባችሁት ነው። ታደልቡት የነበራችሁትንም ቅመሱ (ይባላሉ)።

9|36|የወሮች ቁጥር አላህ ዘንድ በአላህ መጽሐፍ ውስጥ ሰማያትንና ምድርን በፈጠረበት ቀን ዐሥራ ሁለት ወር ነው። ከእነሱ አራቱ የተከበሩ ናቸው። ይህ ቀጥተኛው ሃይማኖት ነው። በእነርሱ ውስጥም ነፍሶቻችሁን አትበድሉ። እጋሪዎችንም በአንድ ላይ ኾነው እንደሚዋጉዋችሁ በአንድ ላይ ኾናችሁ ተጋደሉዋቸው። አላህም ከሚፈሩት ጋር መኾኑን ዕወቁ።

9|37|የአንዱን ወር ክብር ወደ ሌላው ማዘግየት በክህደት ላይ (ክህደትን) መጨመር ብቻ ነው። በእርሱ እነዚያ የካዱት ሰዎች ይሳሳቱበታል። በአንድ ዓመት የተፈቀደ ያደርጉታል። በሌላው ዓመትም ያወገዙታል። (ይህ) አላህ ያከበረቸውን ወሮች ቁጥር ሊያስተካክሉ፤ አላህም እርም ያደረገውን የተፈቀደ ሊያደርጉ ነው። የሥራዎቻቸው መጥፎው ለነርሱ ተዋበላቸው። አላህም ከሐዲያን ሕዝቦችን እይመራም።

9|38|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በአላህ መንገድ (ለመታገል) ውጡ በተባላችሁ ጊዜ ወደ ምድር የምትወዘፉት ለእናንተ ምን አላችሁ የቅርቢቱን ሕይወት ከመጨረሻይቱ ይበልጥ ወደዳችሁን የቅርቢቱን ሕይወት ጥቅም በመጨረሻይቱ (አንጻር) ጥቂት እንጂ አይደለም።

9|39|ለዘመቻ ባትወጡ (አላህ) አሳማሚን ቅጣት ይቀጣችኋል። ከእናንተ ሌላ የኾኑንም ሕዝቦች ይለውጣል። በምንም አትጎዱትምም። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

9|40|(ነቢዩን) ባትረዱት እነዚያ የካዱት ሕዝቦች የሁለት (ሰዎች) ሁለተኛ ኾኖ (ከመካ) ባወጡት ጊዜ አላህ በእርግጥ ረድቶታል። ሁለቱም በዋሻው ሳሉ ለጓደኛው አትዘን አላህ ከእኛ ጋር ነውና ባለ ጊዜ አላህም መረጋጋትን በእርሱ ላይ እወረድ። ባላያችኋቸውም ሰራዊት አበረታው። የእነዚያንም የካዱትን ሰዎች ቃል ዝቅተኛ እደረገ። የአላህም ቃል ለእርሷ ከፍተኛ ናት። አላህም እሸናፊ ጥበበኛ ነው።

9|41|ቀላሎችም ከባዶችም ኾናችሁ ዝመቱ። በአላህም መንገድ በገንዘቦቻችሁ በነፍሶቻችሁም ታገሉ። ይህ የምታውቁ ብትኾኑ ለናንተ በጣም የተሻለ ነው።

9|42|(የጠራህባቸው ነገር) ቅርብ ጥቅምና መካከለኛ ገዛ በኾነ ኖሮ በተከተሉህ ነበር። ግን በነሱ ላይ መንገዲቱ ራቀቸባቸው። «በቻልንም ኖሮ ከእናንተ ጋር በወጣን ነበር» ሲሉ በአላህ ይምላሉ። ነፍሶቻቸውን ያጠፋሉ። አላህም እነሱ ውሸታዎች መኾናቸውን በእርግጥ ያውቃል።

9|43|አላህ ከእንተ ይቅር አለ። እነዚያ እውነተኛዎቹ ለንተ እስከሚገለጹልህ ውሸታዎቹንም እስከምታውቅ ድረስ ለነርሱ (እንዲቀሩ) ለምን ፈቀድክላቸው

9|44|እነዚያ በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምኑት በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው ከመታገላቸው (ለመቅረት) ፈቃድን እይጠይቁህም። አላህም የሚፈሩትን ዐዋቂ ነው።

9|45|ፈቃድን የሚጠይቁህ እነዚያ በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምኑት ልቦቻቸውም የተጠራጠሩት ብቻ ናቸው። እነሱም በጥርጣሬያቸው ውስጥ ይዋልላሉ።

9|46|መውጣትንም ባሰቡ ኖሮ ለርሱ ዝግጅትን ባሰናዱ ነበር። ግን አላህ (ለመውጣት) እንቅስቃሴያቸውን ጠላ (አልሻቸውም)። እሰነፋቸውም። ከተቀማጮቹም ጋር ተቀመጡ ተባሉ።

9|47|ከእናንተ ጋር በወጡ ኖሮ ጥፋትን እንጂ እይጨምሩላችሁም ነበር። ሁከትንም የሚፈልጉላችሁ ሲኾኑ በመካከላችሁ (በማሳበቅ) ይቻክሉ ነበር። በናንተም ውስጥ ለነሱ እዳማጮች አሏቸው። አላህም በዳዮችን ዐዋቂ ነው።

9|48|እነርሱ ጠይቆች ሲኾኑ እውነቱ እስከመጣና የአላህም ትዕዛዝ እስከተገለጸ ድረስ ከዚህ በፊት ሁከትን በእርግጥ ፈለጉ። ነገሮችንም ሁሉ አገላበጡልህ።

9|49|ከነሱም ውስጥ «ለእኔ ፍቀድልኝ አትሞክረኝም» የሚል ሰው አልለ። ንቁ! በመከራ ውስጥ ወደቁ። ገህነምም ከሓዲዎችን በእርግጥ ከባቢ ናት።

9|50|መልካም ነገር ብታገኝህ ታስከፋቸዋለች። መከራም ብታገኝህ «ከዚህ በፊት በእርግጥ ጥንቃቄያችንን ይዘናል» ይላሉ። እነርሱም ተደሳችኹኝ ኾነው ይሸሻሉ።

9|51|«አላህ ለኛ የጻፈልን (ጥቅም) እንጂ ሌላ አይነካንም። እርሱ ረዳታችን ነው። በአላህ ላይም ምእመናን ይመኩ» በላቸው።

9|52|«በእኛ ላይ ከሁለቱ መልካሞች እንደኛዋን እንጂ ሌላን ትጠባበቃላችሁን እኛም አላህ ከእርሱ በኾነው ቅጣት ወይም በእጆቻችን የሚያጠፋችሁ መኾኑን በናንተ ላይ እንጠባበቃለን። ተጠባባቂም እኛ ከእናንተ ጋር ተጠባባቂዎች ነንና» በላቸው።

9|53|«ወዳችሁም ኾነ ጠልታችሁ ለግሰ። ከእናንተ ተቀባይ የላችሁም። እናንተ አመጸኞች ሕዝቦች ናችሁና» በላቸው።

9|54|ልግስናዎቻቸውን ከነሱ ተቀባይ የሚያገኙ ከመኾን እነሱ በአላህና በመልክተኛው የካዱ፤ ሶላትንም እነሱ ታካሾች ኾነው በስተቀር የማይሰጡ፤ እነሱም ጠይቆች ኾነው በስተቀር የማይሰጡ መኾናቸው እንጂ ሌላ አልከለከላቸውም።

9|55|ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸውም አይደነቁሁ። አላህ የሚሻው በቅርቢቱ ሕይወት በነርሱ (በገንዘቦቻቸውና በልጆቻቸው) ሊቀጣቸው ነፍሶቻቸውም እነሱ ከሓዲዎች ኾነው ሊወጡ ብቻ ነው።

9|56|እነሱም በእርግጥ ከእናንተ ለመኾናቸው በአላህ ይምላሉ። እነርሱም ከናንተ አይደሉም። ግን እነሱ (ኢጋሪዎችን ያገኙ እንዳያገኛቸው) የሚፈሩ ሕዝቦች ናቸው።

9|57|መጠጊያን ወይም ዋሻዎችን ወይም መግቢያን (ቀዳዳ) ባገኙ ኖሮ እነርሱ እየገሰገሱ ወደርሱ በሸሹ ነበር።

9|58|ከነሱም ውስጥ በምጽዋቶች የሚዘልፉህ ሰዎች አሉ። ከርሷም (የሚሹትን) ቢሰሰሱ ይደሰታሉ። ከርሷም ባይሰሰሱ እነሱ ያን ጊዜ ይጠላሉ።

9|59|እነሱም አላህና መልክተኛው የሰጣቸውን በወደዱ፤ «አላህም በቂያችን ነው፤ አላህ ከቸሮታው በእርግጥ ይሰጠናል፤ መልክተኛውም (ይሰጠናል)፤ እኛ ወደ አላህ ከጃዮች ነን» ባሉ ኖሮ (ለነሱ በተሻላቸው ነበር)።

9|60|ግዴታ ምጽዋቶች (የሚከፈሉት) ለድኾች፤ ለምስኪኖችም፤ በርሷም ላይ ለሚሠሩ ሠራተኞች፤ ልቦቻቸውም (በእስልምና) ለሚለማመዱት፤ ጫንቃዎችንም (በባርነት ተገዢዎችን) ነጻ በማውጣት፤ በባለ ዕዳዎችም፤ በአላህ መንገድም በሚሠሩ፤ በመንገደኛም ብቻ ነው። ከአላህ የተደነገገች ግዴታ ናት። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

9|61|ከእነሱም (ከመናፍቃን) እነዚያ ነቢዩን የሚያስቃዩ «እርሱም ጆሮ ነው» (ወሬ ሰሚ ነው) የሚሉ አልሉ በላቸው። ለእናንተ የበጎ (ወሬ) ሰሚ ነው። በአላህ ያምናል፤ ምእምናንንም ያምናቸዋል፤ ከእናንተም ውስጥ እነዚያ ላመኑት እዝነት ነው። እነዚያም የአላህን መልክተኛ የሚያስቃዩ ለነሱ እሳማሚ ቅጣት አላቸው።

9|62|አላህና መልክተኛውን ሊያስወድዱ ተገቢያቸው ሲኾን እናንተን ያስወደዱት ሆነው በአላህ ይምሉላችኋል። ምእምናኖች ቢኾኑ (አላህና መልክተኛውን ያስወድዱ)።

9|63|አላህና መልክተኛውን የሚከራከር ሰው ለእርሱ የገህነም እሳት በውስጧ ዘውታሪ ሲኾን የተገባቸው መኾኑን አያውቁም። ይህ ታላቅ ውርደት ነው።

9|64|መናፍቃን በልቦቻቸው ውስጥ ያለውን ነገር የምትነግራቸው ሱራ በእነርሱ ላይ መውረዱን ይፈራሉ። «አላግጡ አላህ የምትፈሩትን ሁሉ ገላጭ ነው» በላቸው።

9|65|በእርግጥ ብትጠይቃቸው «እኛ የምንዘርቅቅና የምንጫወት ብቻ ነበርን» ይላሉ። «በአላህና በእንቅጾቹ፤ በመልክተኛውም ታላግጡ ነበራችሁን» በላቸው።

9|66|እታመካኙ፤ ከእምነታችሁ በኋላ በእርግጥ ካዳችሁ። ከእናንተ አንዱን ጭፍራ ብንምር (ለላዋን) ጭፍራ እነሱ ኃጢአተኞች በመኾናቸው እንቀጣለን።

9|67|መናፍቃንና መናፍቃት ከፊሎቻቸው ከከፊሉ ናቸው። በመጥፎ ነገር ያዛሉ ከደግም ነገር ይከለክላሉ። እጆቻቸውንም (ከልግስና) ይሰበስባሉ። አላህን ረሰ።፤ ስለዚህ (እርሱ) ዋቸው። መናፍቃን አመጸኞቹ እነሱ ናቸው።

9|68|መናፍቃንና መናፍቃትን፤ ከሓዲዎችንም አላህ የገህነምን እሳት በውስጧ ዘውታሪዎች ሲኾኑ ቃል ገብቶላቸዋል። እርሷ በቂያቸው ናት። አላህም ረግሟቸዋል። ለእነርሱም ዘውታሪ ቅጣት አላቸው።

9|69|እንደነዚያ ከናንተ በፊት እንደ ነበሩት ናችሁ። ከእናንተ ይበልጥ በኃይል የበረቱ በገንዘቦችም በልጆችም ይበልጥ የበዙ ነበሩ። በዕድላቸውም ተጠቀሙ። እነዚያም ከእናንተ በፊት የነበሩት በዕድላቸው እንደተጠቀሙ በዕድላችሁ ተጠቀማችሁ። እንደነዚያም እንደዘባረቁት ዘባረቃችሁ። እነዚያ ሥራዎቻቸው በቅርቢቱም በመጨረሻይቱም ዓለም ተበላሹ። እነዚያም ከሳሪዎቹ እነሱ ናቸው።

9|70|የእነዚያ ከእናንተ በፊት የነበሩት የኑሕ ሕዝቦች፤ የዓድና የሰሙድም፤ የኢብራሂምም ሕዝቦች የመድየን ባለቤቶችና የተገልባጮቹም ከተሞች ወሬ አልመጣላቸውምን መልክተኛቸውም በተግምራት መጧቸው። አላህም የሚበድላቸው አልነበረም። ግን ነፍሶቻቸውን የሚበድሉ ነበሩ።

9|71|ምእምናን ምእምናትም ከፊሎቻቸው ለከፊሉ ረዳቶች ናቸው። በደግ ነገር ያዛሉ፤ ከከፋም ይከለክላሉ። ሶላትንም ይሰግዳሉ። ዘካንም ይሰጣሉ። አላህና መልክተኛውንም ይታዘዛሉ። እነዚያን አላህ በእርግጥ ያዝንላቸዋል። አላህ እሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

9|72|አላህ ምእምናንና ምእምናትን ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ በመኖሪያ ገነቶችም ውስጥ መልካም መኖሪያ ቤቶችን ቃል ገብቶላቸዋል። ከአላህም የኾነው ውዴታ ከሁሉ የበለጠ ነው። ይህ እርሱ ታላቅ እድል ነው።

9|73|እንተ ነቢዩ ሆይ! ከሐዲዎችንና መናፍቃንን ታገል። በእነሱም ላይ ጨክን። መኖሪያቸውም ገህነም ናት። መመለሻይቱም ከፋች።

9|74|ምንም ያላሉ ለመኾናቸው በአላህ ይምላሉ። የክህደትንም ቃል በእርግጥ አሉ። ከእስልምናቸውም በኋላ ካዱ። ያላገኙትንም ነገር አሰቡ። አላህም ከችሮታው መልክተኛውም (እንደዚሁ) ያከበራቸው መኾኑን እንጂ ሌላን አልጠሉም። ቢጸጽቱም ለእነሱ የተሻለ ይኾናል። ቢሸኹም አላህ በቅርቢቱና በመጨረሻይቱ ዓለም አሳማሚን ቅጣት ይቀጣቸዋል። ለእነሱም በምድር ውስጥ ምንም ወዳጅና ረዳት የላቸውም።

9|75|ከእነሱም «አላህን ከችሮታው ቢሰጠን በእርግጥ እንመጽውታለን ከመልካሞቹም በእርግጥ እንኾናለን» ሲል ቃል የተጋባ አልለ።

9|76|ከችሮታውም በሰጣቸው ጊዜ በእርሱ ሰሰቱ። እነሱ (ኪዳናቸውን) የተዉ ሽነውም ዞሩ።

9|77|አላህም ቃል የገቡለትን በማፍረሳቸውና ይዋሹትም በነበሩት ምክንያት እስከሚገናኙት ቀን ድረስ ንፍቅናን እስከተላቸው።

9|78|አላህ ምስጢራቸውንና ውይይታቸውን የሚያውቅ መኾኑን አላህም ሩቆችን ሁሉ በጣም ዐዋቂ መኾኑን አያውቁምን

9|79|እነዚያ ከምእምናን በምጽዋቶች ፈቃደኛ የኾኑትን፤ እነዚያንም የችሎታቸውን ያክል እንጂ የማያገኙትን ሰዎች የሚያነውሩ፤ ከእነሱም የሚስቁ አላህ ከእነሱ ይሳለቅባቸዋል፤ (ይቀጣቸዋል)። ለእነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

9|80|ለእነርሱ ምሕረትን ለምንላቸው፤ ወይም ለእነሱ ምሕረትን አትለምንላቸው (እኩል ነው)። ለእነሱ ሰባ ጊዜ ምሕረትን ብትለምንላቸው አላህ ለእነሱ በፍጹም አይምርም። ይህ እነርሱ አላህና መልክተኛውን በመከዳቸው ነው። አላህም አመጸኞች ሕዝቦችን አያቀናም።

9|81|እነዚያ ከዘመቻ የቀሩት ከአላህ መልክተኛ በኋላ በመቀመጣቸው ተደሰቱ። በአላህም መንገድ በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸው መታገልን ጠሉ። «በሐሩር አትገሉ» አሉም። «የገህነም አሳት ተኳሳኑ በጣም የበረታ ነው» በላቸው። የሚያውቁ ቢኾኑ ኖሮ (አይቀሩም ነበር)።

9|82|ጥቂትንም ይሳቁ። ይሠሩት በነበሩት ዋጋ ብዙን ያለቅሳሉ።

9|83|ከእነሱም ወደ ሽነችው ጭፍራ አላህ ቢመልስህ (ከእንተ ጋር) ለመውጣትም ቢያስፈቅዱሁ-«ከኔ ጋር በፍጹም አትወጡም። ከእኔም ጋር ጠላትን አትዋጉም። እናንተ በመጀመሪያ ጊዜ መቀመጥን ወዳችኋልና። ከተቀማጮቹ ጋርም ተቀመጡ» በላቸው።

9|84|ከእነሱም በእንደም በሞተ ሰው ላይ ፈጽሞ አትስገድ። በመቃብሩም ላይ አትቁም። እነሱ አላህንና መልክተኛውን ክደዋልና። እነሱም አመጸኞች ሽነው ሞተዋልና።

9|85|ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸውም አይደነቁህ። አላህ የሚሻው በቅርቢቱ ዓለም በእነሱ ሊቀጣቸውና ከሐዲዎችም ሽነው ነፍሶቻቸው እንዲወጡ ብቻ ነው።

9|86|በአላህ እመኑ። ከመልክተኛውም ጋር ኾናችሁ ታገሉ፤ በማለት ምዕራፍ በተወረደች ጊዜ ከእነሱ የሰፊ ሀብት ባለቤቶች የኾኑት (ለመቅረት) ፈቃድ ይጠይቁሃል። «ከተቀማጮቹ ጋርም እንኹን ተወን» ይሉሃል።

9|87|በቤት ከሚቀሩት ጋር መኾናቸውን ወደዱ። በልቦቻቸውም ላይ (ዝገት) ታተመባቸው። ስለዚህ እነሱ አያውቁም።

9|88|ግን መልክተኛው እነዚያም ከርሱ ጋር ያመኑት በገንዘቦቻቸውም በነፍሶቻቸውም ታገሉ። እነዚያም መልካሞች ሁሉ ለእነሱ ናቸው። እነዚያም እነሱ ምኞታቸውን ያገኙ ናቸው።

9|89|ለእነሱም ገነቶችን በሥራቸው ወንዞች የሚፈሰሳቸውን በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ አላህ አዘጋጅቶላቸዋል። ይህ ታላቅ ማግኘት ነው።

9|90|ከአዕራቦችም ይቅርታ ፈላጊዎቹ ለእነሱ እንዲፈቀድላቸው መጡ። እነዚያ አላህንና መልክተኛውን የዋሹትም ተቀመጡ። ከእነሱ እነዚያን የካዱትን አሳማሚ ቅጣት በእርግጥ ይነካቸዋል።

9|91|በደካሞች ላይ በበሽተኞችም ላይ በእነዚያም የሚያወጡት ገንዘብ በማያገኙት ላይ ለአላህና ለመልክተኛው ፍጹም ታዛዦች ከኾኑ (ባይወጡም) ኃጢአት የለባቸውም። በበጎ አድራጊዎች ላይ (የወቀሳ) መንገድ ምንም የለባቸውም። አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

9|92|በእነዚያም ልትጭናቸው በመጡ ጊዜ «በርሱ ላይ የምጭናችሁ (እጋሰስ) አላገኝም፤» ያልካቸው ስትኾን የሚያወጡት ገንዘብ ባለማግኘታቸው ለማዘናቸው ዓይኖቻቸው እንባን እያፈሰሱ በዘሩት ላይ (የወቀሳ መንገድ የለባቸውም)።

9|93|(የወቀሳ) መንገዱ በእነዚያ እነሱ ባለጸጋዎች ሽነው ሳሉ ለመቅረት ፈቃድ በሚጠይቁ ሰዎች ላይ ብቻ ነው። ከቀሪዎቹ ጋር መኾናቸውን ወደዱ። አላህም በልቦቻቸው ላይ አተመባቸው፤ ስለዚህ እነሱ አያውቁም።

9|94|ወደእነሱ በተመለሳችሁ ጊዜ ምክንያታቸውን ያቀርቡላችኋል። አታመካኝ፤ እናንተን ፈጽሞ እናምንም። አላህ ከወሬዎቻችሁ በእርግጥ ነግሮናልና። አላህም ሥራችሁን በእርግጥ ያያል። መልክተኛውም (እንደዚሁ)፤ ከዚያም ሩቅንና ቅርብን ሁሉ ዐዋቂ ወደ ሽነው (አላህ) ትመለሳላችሁ ወዲያውም ትሠሩት የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል በላቸው።

9|95|ወደእነሱ በተመለሳችሁ ጊዜ እንድትተውዋቸው ለእናንተ በእርግጥ በአላህ ይምላሉ። እነሱንም ተዋቸው። እነሱ እርኩሶች ናቸውና። ይሠሩትም በነበሩት ዋጋ መኖሪያቸው ገህነም ነው።

9|96|ከእነሱ ትውዳላቸው ዘንድ እናንተ ይምሉላችኋል። ከእነሱ ብትወዱም አላህ አመጸኞች ሕዝቦችን አይወድም።

9|97|አዕራቦች በክህደትና በንፍቅና በጣም የበረቱ፤ አላህም በመልክተኛው ላይ ያወረደውን ሕግጋት ባለማወቅ የተገቡ ናቸው። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

9|98|ከአዕራቦችም (በአላህ መንገድ) የሚወጣውን (ገንዘብ) ዕዳ አድርጎ የሚይዝ በእናንተም ላይ የጊዜን መገለባበጥ የሚጠባበቅ ሰው አልለ። በእነሱ ላይ ጥፋቱ ይዘርባቸው። አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

9|99|ከአዕራቦችም በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምን የሚሰጣቸውንም (ምጽዋቶች) አላህ ዘንድ መቃረቢያዎችና ወደ መልክተኛው ጸሎቶች መዳረሻ አድርጎ የሚይዝ ሰው አልለ። ንቁ! እርሷ ለእነሱ በእርግጥ አቃራቢ ናት። አላህ በችሮታው ውስጥ (በገነቱ) በእርግጥ ያስገባቸዋል። አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

9|100|ከስደተኞቹና ከረዳቶቹም ሲኾኑ የመጀመሪያዎቹ ቀዳሚዎች እነዚያም በበጎ ሥራ የተከተሏቸው አላህ ከእነሱ ወዲል ከእርሱም ወደዋል። በሥሮቻቸውም ወንዞች የሚፈሰሳቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘለዓለም ነዋሪዎች ሲኾኑ ለእነርሱ አዘጋጅቶላቸዋል። ይህ ታላቅ ዕድል ነው።

9|101|በዙሪያችሁም ካሉት ከዐረብ ዘላኖች መናፍቃን አልሉ። ከመዲና ሰዎችም በንፍቅና ላይ በማመጽ የዘወተሩ አልሉ። አታውቃቸውም። እኛ እናውቃቸዋለን። ሁለት ጊዜ እንቀጣቸዋለን። ከዚያም ወደታላቅ ቅጣት ይመለሳሉ።

9|102|ሌሎችም በኃጢአቶቻቸው የተናዘዙ መልካም ሥራንና ሌላን መጥፎ ሥራ የቀላቀሉ አልሉ። አላህ ከእነሱ

ጸጸታቸውን ሊቀበል ይከፈላል። አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።

9|103|ከገንዘቦቻቸው ስትኾን በእርሷ የምታጠራቸውና የምታፋፋቸው የኾነችን ምጽዋት ያዝ። ለነሱም ጸልይላቸው። ጸሎትህ ለእነሱ እርጋታ ነውና አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

9|104|አላህ እርሱ ከባርቹ ንስሐን የሚቀበል ምጽዋቶችንም የሚወስድ መኾኑን አላህም እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ መኾኑን አያውቁም

9|105|በላቸውም ሥሩ አላህ ሠራችሁን በእርግጥ ያያልና። መልክተኛውና ምእምናንም (እንደዚሁ ያያሉ)። ሩቁንና ቅርቡን ሁሉ ዐዋቂ ወደ ኾነውም (አላህ) በእርግጥ ትመለሳላችሁ። ትሠሩትም የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል።

9|106|ሌሎችም ለአላህ ትዕዛዝ የተቆዩ ሕዝቦች አልሉ። ወይ ይቀጣቸዋል ወይም ከነሱ ላይ ጸጸትን ይቀበላል። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

9|107|እነዚያም (ምእምናንን) ለመገዳት፣ ከህደትንም ለማበርታት፣ በምእምናንም መካከል ለመለያየት፣ ከአሁን በፊት አላህንና መልክተኛውን የተዋጋውንም ሰው ለመጠበቅ መስጊድን የሠሩት (ከነሱ ናቸው)። መልካምን ሥራ እንጂ ሌላ አልኻንም ሲሉም በእርግጥ ይምላሉ። አላህም እነሱ በእርግጥ ውሽታዎች መኾናቸውን ይመሰክራል።

9|108|በእርሱ ውስጥ በፍጹም አትስገድ። ከመጀመሪያ ቀን ይዞ በአላህ ፍራቻ ላይ የተመሠረተው (የቁባ) መስጊድ በውስጡ ልትስገድበት ይልቅ የተገባው ነው። በእሱ ውስጥ መጥራራትን የሚወዱ ወንዶች አልሉ። አላህም ተጥራሪዎችን ይወዳል።

9|109|አላህን በመፍራትና ውድታውን በመፈለግ ላይ ግንቡን የመሠረተው ሰው ይበልጣልን ወይስ ጎርፍ በሽረሽረው ለመናድ በተቃረበ ገደል አፋፍ ላይ ግንቡን የመሠረተውና በርሱ (ይዞት) በገህነም እሳት ውስጥ የወደቀ (ይበልጣል)። አላህም በደለኞች ሕዝቦችን አይመራም።

9|110|ያ የከቡት ግንባቸው ልቦቻቸው (በሞት) ካልተቆራረጡ በቀር በልቦቻቸው ውስጥ የመጠራጠር ምክንያት ከመኾን አይወገድም። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

9|111|አላህ ከምእምናን ነፍሶቻቸውንና ገንዘቦቻቸውን ገነት ለእነሱ ብቻ ያላቸው በመኾን ገዛቸው። በአላህ መንገድ ላይ ይጋደላሉ። ይገደላሉም፤ ይገደላሉም። በተውራት በኢንጅልና በቁርኣንም (የተነገረውን) ተስፋ በእርሱ ላይ አረጋገጠ። ከአላህም የበለጠ በዚያኑ የሚሞላ ማነው በዚያም በእርሱ በተሻሻላችሁበት ሽያጫችሁ ተደሰቱ። ይህም እርሱ ታላቅ ዕድል ነው።

9|112|(እነርሱ) ተጸጽቼዎች፣ ተገዢዎች፣ አመስጋኞች፣ ጸሚዎች፣ አጎንባሾች፣ በግንባር ተደፈዎች፣ በበጎ ሥራ አዛዦች ከክፉም ከልካዮች፣ የአላህንም ሕግጋት ጠባቂዎች ናቸው ምእምናንንም አብስር።

9|113|ለነቢዩና ለእነዚያ ላመኑት ለአጋሪዎቹ የዝምድና ባለቤቶች ቢኾኑም እንኳ እነሱ (ከሓዲዎቹ) የእሳት ጓዶች መኾናቸው ከተገለጸላቸው በኋላ ምሕረትን ሊለምኑ የሚገባ አልነበረም።

9|114|የኢብራሂምም ለአባቱ ምሕረትን መለመን ለእርሱ ገብቶለት ለነበረችው ቃል (ለመሙላት) እንጂ ለሌላ አልነበረም። እርሱም የአላህ ጠላት መኾኑ ለእርሱ በተገለጸለት ጊዜ ከርሱ ራቀ፤ (ተወው)። ኢብራሂም በእርግጥ በጣም ርገሩን ታጋሽ ነውና።

9|115|አላህም ሕዝቦችን ከአቀናቸው በኋላ የሚጠነቀቁትን (ሥራ) ለእነሱ እስከሚገልጸላቸው (እስከሚተውትም) ድረስ ጥፋተኛ የሚያደርግ አይደለም። አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

9|116|አላህ የሰማያትና የምድር ንግስና የርሱ ብቻ ነው። ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም። ለእናንተም ከርሱ በቀር ጠባቂም ረዳትም የላችሁም።

9|117|በነቢዩ በእነዚያም በትግራቱ ጊዜያት (በተቡክ ዘመቻ) ከእነሱ የከፊሎቹ ልቦች (ለመቅረት) ሊዘነበሉ ከተቃረቡ በኋላ በተከተሉት ስደተኞችና ረዳቶች ላይ አላህ በእርግጥ ጸጸታቸውን ተቀበለ። ከዚያም ከእነሱ ንስሐ መግባታቸውን ተቀበለ። እርሱ ለእነሱ ርገሩን አዛኝ ነውና።

9|118|በእነዚያም በሦስቱ ሰዎች ላይ ምድር ከስፋትዋ ጋር በእነሱ ላይ እስከ ጠበበች፣ ነፍሶቻቸውም በርሳቸው ላይ እስከተጠበቡ፣ ከአላህም ወደርሱ ቢኾን እንጂ ሌላ መጠጊያ አለመኖሩን እስከ አረጋገጡ ድረስ በተቆዩት ላይ (አላህ ጸጸትን ተቀበለ)። ከዚያም ይጸጽቱ ዘንድ ወደ ጸጸት መራቸው። አላህ እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

9|119|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ፤ ከእውነተኛቸውም ጋር ኹኑ።

9|120|ለመዲና ሰዎችና ከአዕራብም በኩሪያቸው ላሉት ሰዎች ከአላህ መልክተኛ ወደኋላ ሊቀሩ ነፍሶቻቸውንም ከነፍሱ አብልጠው ሊወዱ አይገባቸውም ነበር። ይህ (ከመቅረት መከልከል) ለእነርሱ መልካም ሥራ የሚጸፍላቸው ቢኾን እንጂ። በአላህ መንገድ ላይ ጥምም፣ ድካምም፣ ረኃብም፣ የማይነካቸው ከሐዲዎችንም የሚያስቆጭን ስፍራ የማይረገጡ፣ ከጠላትም የሚጎዳን ነገር (መግደልን መማረክን መዝረፍን) የማያገኙ በመኾናቸው ነው። አላህ የመልካም ሠረዎችን ምንዳ አያጠፋምና።

9|121|ትንሽንም ትልቅንም ልግስና እያለግሱም ወንዝንም እያቋርጡም አላህ ይሠሩት ከነበረው የበለጠን ምንዳ ይመነዳቸው ዘንድ ለእነሱ የሚጸፍላቸው ቢሆን እንጂ።

9|122|ምእምናንም (ከነቢዩ ጋር ካልኾነ) በሙሉ ሊወጡ አይገባም። ከእነሱ ውስጥ ከየክፍሉ እንዲት ጭፍራ ለምን አትወጣም። (ሌሎቹ) ሃይማኖትን እንዲማሩና ወገኖቻቸው ወደነርሱ በተመለሱ ጊዜ እንዲጠነቀቁ ይገስጹዋቸው ዘንድ (ለምን አይቀሩም)።

9|123|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እነዚያን በአቅራቢያችሁ ያሉትን ከሓዲዎች ተዋጉ። ከእናንተም ብርታትን ያግኙ። አላህም ከሚጠነቀቁት ጋር መኾኑን ዕወቁ።

9|124|ሱራም (ምዕራፍ) በተወረደች ጊዜ ከእነሱ (ከመናፍቃን) ውስጥ ማንኛችሁ ነው ይህች (ምዕራፍ) እምነትን የጨመረችለት የሚል ሰው አልለ። እነዚያ ያመኑትማ የሚደሰቱ ሲኾኑ እምነትን ጨመረችላቸው።

9|125|እነዚያም በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ያለባቸውማ በርከስታቸው ላይ ርከስትን ጨመረችላቸው። እነርሱም ከሓዲዎች ኾነው ሞቱ።

9|126|በየግመቱ አንድ ወይም ሁለት ጊዜ እነርሱ የሚሞከሩ መኾናቸውን እያዩምን ከዚያም አይጸጽቱምን እነሱም አይገስጹምን

9|127|(እነሱን የምታነሳ) ምዕራፍም በተወረደች ጊዜ አንድ ሰው ያያችኋልን እያሉ ከፊሎቻቸው ወደ ከፊሉ ይመለከታሉ። ከዚያም (ተደብቀው) ይኹዳሉ። እነርሱ የማያውቁ ሕዝቦች በመኾናቸው አላህ ልቦቻቸውን አዘረ።

9|128|ከጎሳችሁ የሆነ ችግራችሁ በእርሱ ላይ ጽኑ የሆነ፣ በእናንተ (እምነት) ላይ የሚጓጓ፣ በምእምናን (ላይ) ርገሩን አዛኝ የኾነ መልክተኛ በእርግጥ መጣላችሁ።

9|129|ቢያፈገፍጉም አላህ በቂዬ ነው። ከእርሱ ሌላ አምላክ የለም። በእርሱ ላይ ተጠጋሁ እርሱም የታላቁ ዐርሽ ጌታ ነው በላቸው።

10|1|እ.ሊ.ረ (አሊፍ ላም ራ) ይህቺ (ሱራ) ጥበብ ከተመላው መጽሐፍ (ከቁርአን) አንቀጾች ናት።

10|2|«ሰዎችን አስፈራራ። እነዚያንም ያመኑትን ለእነሱ ከጌታቸው ዘንድ መልካም ምንዳ ያላቸው መኾኑን አብስር»

በማለት ከእርሱው ወደ ኾነ አንድ ሰው ራዕይን ማውረዳችን ለሰዎች ድንቅ ኾነባቸውን ከጥዲዎቹ፡- «ይህ በእርግጥ ግልጽ ድምጽ ነው» አለ።

10|3|ጌታችሁ ያ ሰማያትንና ምድርን በስድስት ቀኖች ውስጥ የፈጠረ አላህ ነው። ከዚያም ነገሩን ሁሉ የሚያስተናብር ሲኾን በዐርሹ ላይ (ስልጣኑ) ተደላደለ። ከእርሱ ፈቃድ በኋላ ቢኾን እንጂ አንድም አማላጅ የለም። እነሆ! አላህ ጌታችሁ ነውና ተገዙት፤ እትገሰጹምን

10|4|ሁላችሁም ኾናችሁ መመለሻችሁ ወደ እርሱ ነው። (ይህም) የተረጋገጠ የአላህ ቃል ኪዳን ነው፤ እርሱ መፍጠርን ይጀምራል። ከዚያም እነዚያን ያመኑትንና መልካም የሠሩትን በትክክል ይመነዳ ዘንድ ይመልሰዋል። እነዚያ የካዱትም ይከዱት በነበሩት ነገር ለእርሱ ከፈላ ውሃ የኾነ መጠጥና አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

10|5|እርሱ ያ ፀሐይን አንጻባራቂ ጨረቃንም አብረ ያደረገ ነው። የግመታትን ቁጥርና ሒሳብን ታውቁ ዘንድም ለእርሱ መስፈሪያዎችን የለካ ነው። አላህ ይህንን በእውነት እንጂ (በክንቱ) አልፈጠረውም። ለሚያውቁ ሕዝቦች አንቀጾችን ያብራራል።

10|6|ሌሊትና ቀን በመተካካታቸው አላህም በሰማያትና በምድር ውስጥ በፈጠረው ሁሉ ለሚጠነቀቁ ሕዝቦች ምልክቶች አሉ።

10|7|እነዚያ መገናኘታችንን የማይፈሩ ቅርቢቱንም ሕይወት የወደዱ በእሷም የረኩ እነዚያም እነሱ ከአንቀጾቻችን ዘንጊዎች የኾኑ።

10|8|እነዚያ ይሠሩት በነበሩት ምክንያት መኖሪያቸው በእሳት ውስጥ ነው።

10|9|እነዚያ ያመኑና መልካም ሥራዎችን የሠሩ ጌታቸው በእምነታቸው ምክንያት (የገነትን መንገድ) ይመራቸዋል። ከሥራቸው ወንዞች ይፈስሳሉ። በመጠቀሚያ ገነቶች ውስጥ ይኖራሉ።

10|10|በእርሷም ውስጥ ጸሎታቸው ጌታችን ሆይ! ጥራት ይገባህ (ማለት) ነው። በእርሷ ውስጥ መከባበሪያቸውም ሰላም መጣል ነው፤ የመጨረሻ ጸሎታቸውም ምስጋና ለዓለማት ጌታ ይሁን (ማለት) ነው።

10|11|አላህ ለሰዎች ደግን ነገር ለማግኘት እንደ መቻላቸው (አጥፋን ሲሉት) ክፉን ነገር ቢያስቸኩል ኖሮ ጊዜያቸው ወደነሱ በተፈጸመ ነበር። እነዚያንም መገናኘታችንን የማይፈሩትን በጥመታቸው ውስጥ የሚዋልሉ ሲኾኑ እንተዋቸዋለን።

10|12|ሰውንም ጉዳት ባገኘው ጊዜ በጎኑ ላይ ተጋድሞ ወይም ተቀምጦ ወይም ቆሞ ይለምነናል። ጉዳቱንም ከእሱ ላይ በገለጥንለት ጊዜ ወደ አገኘው ጉዳት እንዳልጠራን ሆኖ ያልፋል። እንደዚሁ ለድንበር አላፊዎች ይሠሩት የነበሩት ሥራ ተሸለመላቸው።

10|13|ከእናንተ በፊት የነበሩትንም የክፍለ ዘመናት ሰዎች መልክተኞቻቸው በማስረጃዎች የመጧቸው ሲኾኑ በበደሉና የማያምኑም በኾኑ ጊዜ በእርግጥ አጠፋናቸው። እንደዚሁ ተንኮለኞችን ሕዝቦች አንቀጣለን።

10|14|ከዚያም እንዴት እንደምትሠሩ ልንመለከት ከእነሱ በኋላ በምድር ላይ ምትኮች እደረግናችሁ።

10|15|አንቀጾቻችንም ግልጽ ኾነው በእነርሱ ላይ በተነበቡላቸው ጊዜ እነዚያ መገናኘታችንን የማይፈሩት ከዚህ ሌላ የሆነን ቁርኣን አምጣልን ወይም ለውጠው ይላሉ። እኔ ከራሴ በኩል ልለውጠው አይገባኝም። ወደእኔ የሚወርደውን እንጂ አልከተልም። እኔ ከጌታዬ ባምጽ የታላቁን ቀን ቅጣት እፈራለሁ በላቸው።

10|16|አላህ በሻ ኖሮ በእናንተ ላይ ባለነበቡኩትም (አላህ) እርሱን ባላሳወቃችሁም ነበር። በእናንተም ውስጥ ከእርሱ በፊት (ምንም ሳልል) ብዙን ዕድሜ በእርግጥ ኖራለሁ፤ አታውቁምን

10|17|በአላህም ላይ አብላትን ከቀጣጠፈ ወይም በአንቀጾቹ ከአስተባበለ ይበልጥ በዳይ ማን ነው እነሆ አመጸኞች አይድኑም።

10|18|ከአላህም ሌላ የማይጎዳቸውን የማይጠቅማቸውንም ይገዛሉ። «እነዚህም አላህ ዘንድ አማላጆቻችን ናቸው» ይላሉ። «አላህን በሰማያትና በምድር ውስጥ የማያውቀው ነገር ኖሮ ትነግሩታላችሁን» በላቸው። ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ፤ ላቀም።

10|19|ሰዎችም አንድ ሕዝብ እንጂ ሌላ አልነበሩም። ተለያዩም። ከጌታህ ያለፈች ቃልም ባልነበረች ኖሮ በእርሱ በሚለያዩበት ነገር በመካከላቸው በእርግጥ (በቶሎ) በተፈረደ ነበር።

10|20|በእርሱ ላይም ከጌታው የሆነች ተዓምር ለምን እትወረድላትም ይላሉ። «ሩቅ ነገርም ሁሉ የአላህ ብቻ ነው። ተጠባባቂም፤ እኔ ከናንተ ጋር ከሚጠባበቁት ነኝና» በላቸው።

10|21|ሰዎችንም ካገኛቸው ጉዳት በኋላ እዝነትን (ዝናብና ምችትን) ባቀመስናቸው ጊዜ ወዲያውኑ ለእነሱ በተዓምራቶቻችን (በማላገጥ) ተንኮል ይኖራቸዋል። አላህ ቅጣተ ፈጣን ነው። «መልክተኞቻችን የምትመክሩትን ነገር በእርግጥ ይጽፋሉ» በላቸው።

10|22|እርሱ (አላህ) ያ በየብስና በባሕር የሚያስኬዳችሁ ነው። በመርከቦችም ውስጥ በሆናችሁና በእነርሱም በመልካም ነፋስ በርሷ የተደሰቱ ኾነው (መርከቦቹ) በተንሻለሉ ጊዜ ኅይለኛ ነፋስ ትመጣባታላች። ከየስፍራውም ማዕበል ይመጣባቸዋል። እነሱም (ለጥፋት) የተከበቡ መሆናቸውን ያረጋግጣሉ። (ያን ጊዜ) አላህን ከዚህች (ጭንቀት) ብታድነን በእርግጥ ከእመስጋኞቹ እንሆናለን ሲሉ ሃይማኖትን እርሱ ብቻ ያጠሩ ሆነው ይለምኑታል።

10|23|በአዳናቸውም ጊዜ እነሱ ወዲያውኑ ያለ አግባብ በምድር ላይ ወሰን ያልፋሉ። እናንተ ሰዎች ሆይ! ወሰን ማለፋችሁ (ጥፋቱ) በነፍሶቻችሁ ላይ ብቻ ነው። (እርሱም) የቅርቢቱ ሕይወት መጠቀሚያ ነው። ከዚያም መመለሻችሁ ወደኛ ነው። ትሠሩት የነበራችሁትንም ሁሉ እንገራችኋለን።

10|24|የቅርቢቱ ሕይወት ምሳሌ ከሰማይ እንዳወረድነው ውሃ፤ በእርሱም ሰውና እንስሳዎች ከሚበሉት የምድር በቃይ ተቀላቅለዋቸው (እንደ 4.4) ምድርም ውበትዋን በያዘችና ባጌጠች ጊዜ ባለቤቶቿም በርሷ ላይ እነርሱ ቻዮች መኾናቸውን ባሰቡ ጊዜ ትእዛዛችን ሌሊት ወይም ቀን መጥቶባት ትላንት እንዳልነበረች የታጩደች እንዳደረግናት ብጢ ነው። እንደዚሁም ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች አንቀጾችን እናብራራለን።

10|25|አላህም ወደ ሰላም አገር ይጠራል። የሚሻውንም ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመራል።

10|26|ለእነዚያ መልካም ለሠሩት መልካም ነገርና ጭማሪም አላቸው። ፊቶቻቸውንም ጥቁረትና ውርደት አይሸፍናቸውም። እነዚያ የገነት ሰዎች ናቸው። እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

10|27|ለእነዚያም ኃጢአቶችን ለሠሩት የኃጢአቱቱ ቅጣት በብጢዋ አለቻቸው። ውርደትም ትሸፍናቸዋለች። ለእነሱ

ከአላህ (ቅጣት) ጠባቂ የላቸውም። ፊቶቻቸው ከጨለመ ሌሊት ቁራጮች እንደ ተሸፈኑ ይገኛሉ። እነዚያ የእሳት ሰዎች ናቸው። እነርሱ በውስጡ ዘለዓለም ነዋሪዎች ናቸው።

10|28|ሁሉንም የምንሰበሰባቸውን ከዚያም ለእነዚያ ለእጋሩት እናንተም ተጋሪዎችሁም ስፍራችሁን ያዙ የምንልበትን ተጋሪዎቻቸውም እኛን ትገዙ አልነበራችሁም የሚሉዋቸው ሲኾኑ በመካከላቸው የምንለይበትን ቀን (እስታውስ)።

10|29|«(ጣዖታቶቹ ለእኛ) ከመገዛታችሁ በእርግጥ ዘንጊዎች ለመሆናችንም በእኛና በእናንተ መካከል የአላህ መስካሪነት በቃ» (ይሏቸዋል)።

10|30|በዚያ ቀን ነፍስ ሁሉ ያሳለፈችውን ሥራ ታውቃለች። (እጋሪዎች) ወደ አላህም እውነተኛ ወደ ሆነው ጌታቸው ይመለሳሉ። ከእነሱም ይቀጣጥፉት የነበሩት ነገር ይጠፋቸዋል።

10|31|«ከሰማይና ከምድር ሲሳይን የሚሰጣችሁ ማን ነው መስሚያዎችንና ማያዎችን የፈጠረ ማን ነው ከሙትም ሕያውን የሚያወጣ ከሕያውም ሙትን የሚያወጣ ማን ነው ነገሩን ሁሉ የሚያስተናግድ ማን ነው» በላቸው። «በእርግጥም አላህ ነው» ይሉሃል። «ታዲያ (ለምን ታጋራላችሁ) አትፈሩትምን» በላቸው።

10|32|እርሱ እውነተኛ ጌታችሁ አላህ ነው። ከእውነትም በኋላ ጥመት እንጂ ሌላ ምን አለ (ከውነት) እንዴት ትዘራላችሁ

10|33|እንደዚሁ የጌታህ ቃል በእነዚያ ባመጹት ላይ እነርሱ የማያምኑ መሆናቸው ተረጋገጠች።

10|34|«ከምታጋሩዋቸው (ጣዖታት) ውስጥ መፍጠርን የሚጀምር ከዚያም የሚመልሰው አለን» በላቸው። «አላህ መፍጠርን ይጀምራል፤ ከዚያም ይመልሰዋል። ታዲያ (ከእምነት) እንዴት ትዘራላችሁ» በላቸው።

10|35|«ከምታጋሩዋቸው፤ ወደ እውነት የሚመራ አለን» በላቸው። «አላህ ወደ እውነቱ ይመራል። ወደ እውነት የሚመራው ሊከተሉት የተገባው ነው። ወይስ ካልተመራ በስተቀር የማይመራው ለእናንተም ምን (እስረጅ) አላችሁ እንዴት (በውሸት) ትፈርዳላችሁ» በላቸው።

10|36|ኦብዛኞቻቸውም ጥርጣሬን እንጂ አይከተሉም። ጥርጣሬ ከእውነት ምንም አያበቃቃም። አላህ የሚሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

10|37|ይህም ቁርአን ከአላህ ሌላ (ከሆነ ፍጡር) የተቀጠፈ ሊሆን አይገባውም። ግን ያንን ከእርሱ በፊት ያለውን (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥና በመጽሐፉ ውስጥ ያለውን የሚዘረዝር በእርሱ ጥርጣሬ የሌለበት ሲሆን ከዓለማት ጌታ (የተወረደ) ነው።

10|38|በእውነትም «(ሙሐመድ) ቀጣጠፈው» ይላሉን «ይህ ከሆነ መሰሉን (እንዲት) ሰራ አምጡ። ከአላህም ሌላ የቻላችሁትን ሁሉ (ረዳት) ጥሩ። እውነተኞች እንደሆናችሁ (ተጋግዘችሁ አምጡ)» በላቸው።

10|39|ይልቁንም (ከቁርአን) እውቀቱን ባላደረሱት ፍቺም ገና ባልመጣቸው ነገር አስተባበሉ። እንደዚሁ እነዚያ ከእነሱ በፊት የነበሩት አስተባብለዋል። የበዳዮችም መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከት።

10|40|ከእነርሱም ውስጥ (ወደፊት) በርሱ የሚያምኑ አልሉ። ከእነርሱም በእርሱ የማያምኑ አልሉ። ጌታህም አጥፊዎቹን በጣም ዐዋቂ ነው።

10|41|«ቢያስተባብሉህም ለእኔ ሥራዬ አለኝ። ለእናንተም ሠራችሁ አላችሁ። እናንተ ከምሠራው ነገር ንጹሕ ናችሁ። እኔም ከምትሠሩት ነገር ንጹሕ ነኝ» በላቸው።

10|42|ከእነሱም ወደ እንተ የሚያዳምጡ (እና የማያምኑ) አልሉ። እንተ ደንቆሮዎችን የማያውቁ ቢኾኑም ታሰማለህን

10|43|ከእነሱም ወደ እንተ የሚመለከቱ አልሉ። እንተ (ልበ) ዕውራንን የማያዩ ቢኾኑም ትመራለህን

10|44|አላህ ሰዎችን ምንም አይበድልም። ግን ሰዎች ነፍሶቻቸውን ይበድላሉ።

10|45|(ከሐዲዎችን) ከቀን እንዲትን ሰዓት እንጂ እንዳልቆዩ መስለው በመካከላቸው የሚተዋወቁ ሲሆኑ በምንሰበሰባቸው ቀን (እስታውስ)። እነዚያ በአላህ መገናኘት ያስተባበሉት በእርግጥ ከሰሩ የተመሩም አልነበሩም።

10|46|የዚያንም የምናስፈራራቸውን ከፊሉን (በሕይወትህ) ብናሳይህ (መልካም ነው)። ወይም (ሳናሳይህ) ብንገድልህ መመለሻቸው ወደ እኛ ነው። ከዚያም አላህ በሚሠሩት ስራ ላይ ዐዋቂ ነው።

10|47|ለሕዝቦችም ሁሉ መልክተኛ አላቸው። መልክተኛውም በመጣ ጊዜ (ሲያስተባብሉ) በመካከላቸው በትክክል ይፈረዳል። እነርሱም አይበደሉም።

10|48|«እውነተኞችም ከሆናችሁ ይህ (የቅጣቱ) ቀጠሮ መቼ ነው» ይላሉ።

10|49|«እርሱ ጉዳትንም ጥቅምንም አላህ ከሻው በስተቀር አልችልም። ለሕዝቦች ሁሉ የተወሰነ ጊዜ አልላቸው። ጊዜያቸው በመጣ ወቅት እንዲትን ሰዓት አይቆዩም፤ አይቀደሙምም» በላቸው።

10|50|«ቅጣቱ በሌሊት ወይም በቀን ቢመጣባችሁ፤ እጋሪዎቹ ከርሱ የሚቻኩበት ነገር ምንድን ነው ንገሩኝ» በላቸው።

10|51|«ከዚያም (ቅጣቱ) በወደቀ ጊዜ በእርሱ አመናችሁበትን በእርግጥ በእርሱ የምትቻኩ የነበራችሁ ስትሆኑ አሁን» (ይባላሉ)።

10|52|ከዚያም ለእነዚያ ለበደሉት፡- «ዘውታሪን ቅጣት ቅመሱ ትሠሩት የነበረችሁትን ዋጋ እንጂ አትመነዱም» ይባላሉ።

10|53|እርሱም «እውነት ነውን» (ሲሉ) ይጠይቁሃል። «አዎን፤ በጌታዬ እምላለሁ፤ እርሱ እውነት ነው። እናንተም እምላጮች አይደላችሁም፤» በላቸው።

10|54|ለበደላችም ነፍስ ሁሉ በምድር ላይ ያለው ሁሉ ቢኖራት ኖሮ በእርግጥ በተበዘዘችበት ነበር። ቅጣቱንም ባዩ ጊዜ ጸጸትን ይገልጻሉ። በመካከላቸውም በትክክል ይፈረዳል። እነርሱም አይበደሉም።

10|55|ንቁ! በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው። ንቁ! የአላህ ተስፋ ቃል እርግጥ ነው። ግን ኦብዛኞቻቸው አያውቁም።

10|56|እርሱ ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም ወደ እርሱም ትመለሳላችሁ።

10|57|እናንተ ሰዎች ሆይ! ከጌታችሁ ግሳጹ በደረቆች ውስጥም ላለው (የመጠራጠር በሽታ) መድኃኒት ለምእምናንም ብርሃንና እዝነት በእርግጥ መጣችላችሁ።

10|58|«በአላህ ችሮታና በእዝነቱ (ይደሰቱ)። በዚህም ምክንያት ይደሰቱ። እርሱ ከሚሰበሰቡት ሀብት በላጭ ነው» በላቸው።

10|59|«አላህ ከሲሳይ ለእናንተ ያወረደውን ከእርሱም እርምና የተፈቀደ ያደረጋችሁትን እያችሁን» በላቸው። «አላህ (ይህንን) ለእናንተ ፈቀደላችሁን ወይስ በአላህ ላይ ትቀጣጥፋላችሁ» በላቸው።

10|60|የእነዚያም በአላህ ላይ ውሸትን የሚቀጣጥፉ (ሰዎች) በትንሣኤ ቀን (በአላህ) ጥርጣሬያቸው ምንድን ነው (አይቀጡም ይመስላቸዋል?) አላህ በሰዎች ላይ (ቅጣትን ባለማቻኩል) የልግስና ባለቤት ነው። ግን ኦብዛኞቻቸው አያመስግኑም።

10|61|(ሙሐመድ ሆይ!) በማንኛውም ነገር ላይ እትሆንም፤ ከርሱም ከቁርኣን አታነብም፤ ማንኛውንም ሥራ (እንተም ሰዎቹም) እትሠሩም በገባችሁበት ጊዜ በናንተ ላይ ተጠባባቂዎች ብንሆን እንጂ። በምድርም ሆነ በሰማይ የብናኝ ክብደት ያክል ከጌታህ (ዕውቀት) አይርቅም። ከዚያም ያነሰ የተለቀም የለም፤ በግልጽ መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ ቢሆን እንጂ።

10|62|ንቁ! የአላህ ወዳጆች በእነሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያዝኑም።

10|63|(እነሱም) እነዚያ ያመኑትና ይፈሩት የነበሩ ናቸው።

10|64|ለእነሱ በቅርቢቱ ሕይወትም በመጨረሻይቱም ብስራት አላቸው፤ የአላህ ቃላት መለወጥ የላትም፤ ይህ እርሱ ታላቅ ዕድል ነው።

10|65|ንግግራቸውም አያሳዝንህ። ጎይል ሁሉ በሙሉ የአላህ ብቻ ነውና። እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነው።

10|66|ንቁ! በሰማያት ያሉትና በምድርም ያሉት ሁሉ በእርግጥ የአላህ ናቸው፤ እነዚያ ከአላህ ሌላ ተጋሪዎችን የሚጠሩ ምንን ይከተላሉ ጥርጣሬን እንጂ ሌላ አይከተሉም። እነርሱም የሚዋሹ እንጂ አይደሉም።

10|67|እርሱ ያ ሌሊትን በውስጡ ልታርፋበት (ጨለማ)፤ ቀንንም (ልትሠሩበት) ብርሃን ያደረገላችሁ ነው። በዚህ ውስጥ ለሚሰሙ ሕዝቦች በእርግጥ ታምራቶች አሉ።

10|68|«አላህ ልጅን ያዘ (ወለደ)» አሉ። (ከሚሉት) ጥራት ተገባው። እርሱ ተብቃቂ ነው። በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ነው። እናንተ ዘንድ በዚህ (በምትሉት) ምንም አስረጅ የላችሁም። በአላህ ላይ የማታውቁትን ትናገራላችሁን

10|69|«እነዚያ በአላህ ላይ ውሸትን የሚቀጣጥፉ ፈጽሞ አይደሉም፤» በላቸው።

10|70|(እነሱ) በቅርቢቱ ዓለም መጠቀም አላቸው። ከዚያም መመለሻቸው ወደእኛ ነው። ከዚያም ይከዱ በነበሩት ምክንያት ብርቱን ቅጣት እናቀምሳቸዋለን።

10|71|የኑሕንም ወሬ በእነሱ ላይ እንብብላቸው። ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (እስታውስ)። «ሕዝቦቹ ሆይ! በእናንተ ውስጥ ብዙ ጊዜ መቆየቱ በአላህም ተዓምራት ማስታወሱ በእናንተ ላይ የከበደ ቢሆን፤ በአላህ ላይ ተጠግቻለሁ። ነገራችሁንም ከምታጋሩዋቸው (ጣዖታት) ጋር ሆናችሁ ቁረጡ። ከዚያም ነገራችሁ በእናንተ ላይ ድብቅ አይሁን (ግለጽት)። ከዚያም (የሻችሁትን) ወደእኔ አድርሱ። ጊዜም እትሰጡኝ (ከምንም አልቆጥራችሁም)።»

10|72|«በትሸሹም (እትጎዱኝም)። ከምንዳ ምንም አልለምናችሁምና። ምንዳዬ በአላህ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም። ከሙስሊሞች እንደሆንም ታዝዣለሁ።»

10|73|አስተባባሉትም። እርሱንና ከእርሱ ጋር የነበሩትንም በታንኳይቱ ውስጥ አዳንናቸው። (ለጠፉት) ምትኮችም አደረግናቸው። እነዚያንም በአንቀጾቻችን ያስተባበሉትን አሰጠምን። የተስፋረሩትም ሕዝቦች መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት።

10|74|ከዚያም ከእርሱ በኋላ መልክተኞችን ወደየሕዝቦቻቸው ላከን። በግልጽ ማስረጃዎችም መጣቸው። (ከመላካቸው) በፊት በእርሱ ባስተባበሉበትም ነገር፤ የሚያምኑ አልሆኑም። እንደዚህ በወሰን አላፊዎች ልቦች ላይ እናትማለን።

10|75|ከዚያም ከእነሱ ኋላ ሙሳንና ሃሩንን ወደ ፈርዖንና ወደ መማክርቱ በተዓምራታችን ላከን። ኮሩም ትዕቢተኞች ሕዝቦችም ነበሩ።

10|76|ከእኛም ዘንድ እውነቱ በመጣላቸው ጊዜ «ይህ በእርግጥ ግልጽ ደግሞት ነው» አሉ።

10|77|ሙሳ አለ፡- «እውነቱን በመጣላችሁ ጊዜ ደግሞተኞች የማይደኑ ሲኾኑ (እርሱ ደግሞት ነው) ትላላችሁን ይህ ደግሞት ነውን»

10|78|(እነርሱም) አሉ፡- «አባቶቻችንን በእርሱ ላይ ካገኘንበት ሃይማኖት ልታዞረን ለእናንተም በምድር ውስጥ ኩራት (ሹመት) ልትኖራችሁ መጣሁን እኛም ለእናንተ አማኞች አይደለንም።»

10|79|ፈርዖንም፡- «ዐዋቂ ደግሞተኛን ሁሉ እምጡልኝ» አለ።

10|80|ደግሞተኞቹም በመጡ ጊዜ ሙሳ ለእነርሱ፡- «እናንተ የምትጥሉትን ነገር ጣሉ» አላቸው።

10|81|(ገመዶቻቸውን) በጣሉም ጊዜ ሙሳ አለ፡- «ያ በርሱ የመጣችሁበት ነገር ደግሞት ነው። አላህ በእርግጥ ያፈርሰዋል። አላህ የአጥፊዎችን ሥራ ፈጽሞ አያበጅምና።»

10|82|አላህም ከሐዲዎች ቢጠሉም እውነትን በቃላቱ ያረጋግጣል።

10|83|ለሙሳም ከፈርዖንና ከሹማምንቶቻቸው ማስቃየትን ከመፍራት ጋር ከወገኖቹ የኾኑ ጥቂቶች ትውልዶች እንጂ አላመኑለትም። ፈርዖንም በምድር ላይ በእርግጥ የኮራ ነበር። እርሱም በእርግጥ ወሰን ካለፉት ነበር።

10|84|ሙሳም አለ፡- «ሕዝቦቹ ሆይ! በአላህ አምናችሁ እንደ ሆነ በርሱ ላይ ተጠገ። ታዝዣች እንደ ሆናችሁ (በአላህ ላይ ትመካላችሁ)።»

10|85|አሉም፡- «በአላህ ላይ ተጠጋን። ጌታችን ሆይ! ለበደለኞች ሕዝቦች መፈተኛ አታድርገን።»

10|86|በእዝነትህም ከከሐዲዎች ሕዝቦች አደንን።

10|87|ወደ ሙሳና ወደ ወንድሙ፡- «ለሕዝቦቻችሁ በምስር ቤቶችን ሥሩ። ቤቶቻችሁንም መስገኛ እድርገ። ሶላትንም በደንቡ ስገዱ። (ለሙሳ) ምእምናኖቹንም አብስር» ስንል ላከን።

10|88|ሙሳም አለ፡- «ጌታችን ሆይ! እንተ ለፈርዖንና ለሹሞቹ በቅርቢቱ ሕይወት ጌጥን ብዙ ገንዘቦችንም በእርግጥ ሰጠህ። ጌታችን ሆይ! ከመንገድህ ያሳስቱ ዘንድ (ሰጠሃቸው)። ጌታችን ሆይ! ገንዘቦቻቸውን አጥፋ። በልቦቻቸውም ላይ አትም። አሳማሚን ቅጣት እስከሚያዩ አያምኑምና።»

10|89|(አላህም) «ጸሎታችሁ በእርግጥ ተሰምታለች። ቀጥም በሉ። የእነዚያንም የማያውቁትን ሰዎች መንገድ አትከተሉ» አላቸው።

10|90|የእስራኤልንም ልጆች ባሕሩን አሳለፍናቸው። ፈርዖንና ሰራዊቱም ወሰን ለማለፍና ለመበደል ተከተሏቸው። መስጠምም ባገኘው ጊዜ፡- «እመንኩ። እነሆ ከዚያ የእስራኤል ልጆች በርሱ ከአመኑበት በስተቀር ሌላ አምላክ የለም። እኔም ከታዛዦቹ ነኝ» አለ።

10|91|ከአሁን በፊት በእርግጥ ያመጽክ ከአጥፊዎችም የነበርክ ስትሆን እሁን (እመንኩ ትላለህ)

10|92|ዛሬማ ከኋላህ ላሉት ተዓምር ትሆን ዘንድ በድን ሆነህ (ከባሕሩ) እናወጣለን (ተባለ)። ከሰዎችም ብዙዎቹ ከተዓምራታችን በእርግጥ ዘንጊዎች ናቸው።

10|93|የእስራኤልንም ልጆች ምስግንን ስፍራ በእርግጥ አስፈርናቸው። ከመልካም ሲሳዩችም ሰጠናቸው። ዕውቀትም (ቁርኣን) እስከመጣቸው ድረስ አልተለያዩም። ጌታህ በርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር በትንሃኢ ቀን በመካከላቸው ይፈርዳል።

10|94|ወደ እንተም ካወረድነው በመጠራጠር ውስጥ ብትሆን እነዚያን ከእንተ በፊት መጽሐፉን የሚያነቡትን ጠይቅ። እውነቱ ከጌታህ ዘንድ በእርግጥ መጥቶልሃል። ከተጠራጣሪዎቹም እትሁን።

10|95|ከእነዚያም የአላህን አንቀጾች ከአስተባበሉት አትሁን። ከከሳሪዎቹ ትሆናለህና።

10|96|እነዚያ በእነርሱ ላይ የጌታህ ቃል የተረጋገጠባቸው አያምኑም።

10|97|ተጓምር ሁሉ ብትመጣላቸውም አሳማሚን ቅጣት እስከሚያዩ ድረስ (አያምኑም)።

10|98|(ከዩኑስ በፊት ካለፉት ከተሞች) ያመነችና እምነትዋ የጠቀማት ከተማ ለምን አልኖረችም ግን የዩኑስ ሕዝቦች ባመኑ ጊዜ በቅርቢቱ ሕይወት የወርደትን ቅጣት ከእነሱ ላይ አነሳሳቸው። እስከ ጊዜም ድረስ አጣቀምናቸው።

10|99|ጌታህም በሻ ኖሮ በምድር ያሉት ሰዎች ሁሉም የተሰበሰቡ ሆነው ባመኑ ነበር። ታዲያ እንተ ሰዎችን አማኞች እንዲሾኑ ታስገድዳለህን

10|100|ለማንኛዋም ነፍስ በእላህ ፈቃድ ቢሆን እንጂ ልታምን (ችሎታ) የላትም። (እላህ ለከፊሎቹ እምነትን ይሻል)። በእነዚያም በማያውቁት ላይ ርክስትን ያደርጋል።

10|101|«በሰማያትና በምድር ያለውን (ተጓምር) ተመልከቱ» በላቸው። ተጓምራቶችና አስፈራሪዎችም ለማያምኑ ሕዝቦች አይጠቅሙም።

10|102|የእነዚያን ከእነሱ በፊት ያለፉትን ሕዝቦች ቀኖች ብጤ እንጂ ሌላን ይጠባበቃሉን «ተጠባበቁ፤ እኔ ከናንተ ጋር ከሚጠባበቁት ነኝ» በላቸው።

10|103|ከዚያም መልከተኞቻችንን እነዚያንም ያመኑትን እናድናለን። እንደዚሁም ምእምናንን (ከጭንቅ ሁሉ) እናድናለን። (ይህ) በእኛ ላይ ተረጋገጠ።

10|104|«እናንተ ሰዎች ሆይ! ከእኔ ሃይማኖት በመጠራጠር ውስጥ ብትሆኑ እነዚያን ከእላህ ሌላ የምትገዟቸውን አልገዛም። ግን ያንን የሚገድላችሁን አላህን እገዛለሁ። ከምእምናን እንደሆንንም ታዝዣለሁ» በላቸው።

10|105|ፊትህንም (ወደ ቀጥታ) ያዘነበልክ ስትሆን ለሃይማኖት ቀጥ አድርግ። ከእጋሪዎቹም አትሁን።

10|106|«ከእላህም በቀር የማይጠቅምንና የማይገዳን አትገዛ። ብትሠራም እንተ ያንጊዜ ከበደለኞቹ ትሆናለህ» (ተብያለሁ በላቸው)።

10|107|እላህም ጉዳትን ቢያደርስብህ ከእርሱ ሌላ ለእርሱ ገላጭ የለውም። በጎንም ነገር ቢሻልህ ለችሮታው መላሽ የለም። ከባሮቹ የሚሻውን በእርሱ ይለይበታል። እርሱም መሓሪ አዛኝ ነው።

10|108|«እናንተ ሰዎች ሆይ! እውነቱ ከጌታችሁ በእርግጥ መጣላችሁ። (በእርሱ) የተመራም ሰው የሚመራው ለራሱ ነው። የተሳሳተም ሰው የሚሳሳተው (ጉዳቱ) በራሱ ላይ ነው። እኔም በእናንተ ላይ ተጠባበቄ አይደለሁም» በላቸው።

10|109|ወዳንተም የሚወረደውን ነገር ተከተል። እላህም (በነሱ ላይ) እስከሚፈርድ ድረስ ታገስ። እርሱም ከፈራጆቹ ሁሉ በላጭ ነው።

11|1|እ.ሊ.ረ (አሊፍ ላም ራ፤ ይህ ቁርአን) እንቀጽቼ በጥንካሬ የተሰካኩ ከዚያም የተዘረዘሩ የሆኑ መጽሐፍ ነው። ጥበበኛ ውስጠ ዐዋቂ ከሆነው ዘንድ (የተወረደ) ነው።

11|2|(እንዲህ በላቸው)፡- «እላህን እንጂ ሌላን አትገዝ። እኔ ለእናንተ ከርሱ (የተላከሁ) አስፈራሪና አብሳሪ ነኝ።»

11|3|ጌታችሁንም ምሕረትን ለምኑት። ከዚያም ወደእርሱ ተመለሱ። እስከተወሰነ ጊዜ ድረስ መልካምን መጥቀም ይጠቅማችኋልና። የትሩፋትንም ባለቤት ሁሉ ችሮታውን (ምንዳውን) ይሰጠዋል። ብትሸሹም እኔ በእናንተ ላይ የታላቁን ቀን ቅጣት እፈራላችኋለሁ።

11|4|መመለሻችሁ ወደ እላህ ብቻ ነው። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

11|5|ንቁ! እነሱ ከእርሱ (ከእላህ) ይደበቁ ዘንድ ደረቶቻቸውን ያጥፋሉ። ንቁ! ልብሶቻቸውን በሚከናኑ ጊዜ የሚደብቁትን የሚገልጹትንም ሁሉ ያውቃል። እርሱ በደረቶች ውስጥ ያለውን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

11|6|በምድርም ላይ ምንም ተንቀሳቃሽ የላችም ምግብ በእላህ ላይ ያለ ቢሾን እንጂ። ማረፊያዋንም መርጊያዋንም ያውቃል። ሁሉም ግልጽ በሆነው መጽሐፍ ውስጥ ነው።

11|7|እርሱም ያ ሰማያትንና ምድርን በስድስት ቀኖች ውስጥ የፈጠረ ነው። ዐርሹም በውሃ ላይ ነበር። የትኞችሁ ሥራው ያማረ መሆኑን ይፈትናችሁ ዘንድ (ፈጠራቸው)። «እናንተ ከሞት በኋላ በእርግጥ ተቀስቃሾች ናችሁ» ብትልም እነዚያ የካዱት ይህ ግልጽ ድግምት እንጂ ሌላ አይደለም ይላሉ።

11|8|ቅጣቱንም ወደ ተቆጠሩ (ጥቂት) ጊዜያቶች ከእነርሱ ብናቆይላቸው «(ከመውረድ) የሚከለክለው ምንድን ነው» ይላሉ። ንቁ! በሚመጣባቸው ቀን ከእነሱ ላይ ተመላሽ አይደለም። በእርሱ ይሳለቁበት የነበሩትም (ቅጣት) በእነርሱ ላይ ይወድዳቸዋል።

11|9|ሰውንም ከእኛ ችሮታን ብናቀምሰው ከዚያም ከርሱ ብንወስዳት እርሱ በእርግጥ ተስፋ ቆራጭ ክህደተ ብርቱ ነው።

11|10|ካገኘችውም ችግር በኋላ ጸጋዎችን ብናቀምሰው «ችግሮች ከኔ ላይ በእርግጥ ተወገዱ» ይላል (አያመሰግንም)። እርሱ ተደሳች ጉረኛ ነውና።

11|11|ግን እነዚያ የታገሱ መልካም ሥራዎችንም የሠሩ እነዚያ ለእነሱ ምሕረትና ታላቅ ምንዳ አልላቸው።

11|12|በእርሱ ላይ የገንዘብ ድልብ ለምን አልተወረደም ወይም ከርሱ ጋር መልእክ ለምን አልመጣም ማለታቸውንም በመፍራት ወደ እንተ ከሚወርደው ከፊሉን ልትተው በእርሱም ልብህ ጠባብ ሊሾን ይፈራልሃል። እንተ አስፈራሪ ብቻ ነህ። እላህም በነገሩ ሁሉ ተጠባበቁ ነው።

11|13|ይልቁንም «(ቁርአንን) ቀጣጠፈው» ይላሉ፡- «እውነተኞች እንደሆናችሁ ብጤው የሆኑን ዐስር የተቀጣጠፉ ሱራዎች እምጡ። ከእላህም ሌላ የቻላችሁትን (ረዳት) ጥሩ» በላቸው።

11|14|ለእናንተም (ጥሪውን) ባይቀበሏችሁ የተወረደው በእላህ እውቀት ብቻ መሆኑንና ከእርሱ ሌላ እምላክ አለመኖሩን ዕውቁ። ታዲያ እናንተ የምትሰልሙ ናችሁን (ስለሙ በላቸው)።

11|15|ቅርቢቱን ሕይወትና ጌጧን የሚሹ የሆኑትን ሰዎች ሥራዎቻቸውን (ምንዳዋን) በእርሷ ውስጥ ወደነሱ እንሞላላቸዋለን። እነሱም በርሷ ውስጥ ምንም አይገድልባቸውም፤

11|16|እነዚያ እነርሱ በመጨረሻይቱ ዓለም ለእነርሱ ከላሳት በቀር የሌላቸው ናቸው። የሠሩትም ሥራ በርሷ ውስጥ ተበላሸ። (በቅርቢቱ ዓለም) ይሠሩት የነበሩትም በጎ ሥራ ብልሹ ነው።

11|17|ከጌታው ከእስረኛ ጋር የሾነ ሰው፤ ከእርሱም (ከእላህ) የሾነ መስካሪ የሚከተለው፤ ከእርሱ በፊትም የሙሳ መጽሐፍ መሪና እዝነት ሲሾን (የመሰከረለት) የቅርቢቱን ሕይወት እንደሚሻው ሰው ነውን እነዚያ በእርሱ (በቁርአን) ያምናሉ። ከአሕዛቦቹም በእርሱ የሚክድ ሰው እሳት መመለሻው ናት። ከእርሱም በመጠራጠር ውስጥ አትሁን። እርሱ ከጌታህ የሆነ እውነት ነው። ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያምኑም።

11|18|በእላህ ላይ አብላትን ከሚቀጣጥፍም ይበልጥ በዳይ ማነው እነዚያ በጌታቸው ላይ ይቀርባሉ። መስካሪዎቹም «እነዚህ በጌታቸው ላይ የዋሹት ናቸው» ይላሉ። ንቁ! የእላህ ርግማን በበዳዮች ላይ ይሁን።

11|19|(እነሱም) እነዚያ ከእላህ መንገድ የሚከለክሉ መጥመሚያንም የሚፈልጓት ናቸው። እነሱም መጨረሻይቱን ዓለም

እነሱ ከሓዲዎች ናቸው፤

11|20|እነዚያ በምድር ውስጥ (ከአላህ) የሚያመልጡ አልነበሩም። ከአላህም ሌላ ለእነርሱ ረዳቶች አልነበሯቸውም። ለእነሱ ቅጣቱ ይደራረብላቸዋል። (እውነትን) መስማትን የሚችሉ አልነበሩም የሚያዩም አልነበሩም።

11|21|እነዚያ እነርሱ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ ከእነሱም ይቀጣጥፉት የነበሩት ነገር የጠፋቸው ናቸው።

11|22|እነርሱ በመጨረሻይቱ ዓለም በጣም ከሳሪዎቹ እነሱ መሆናቸው ጥርጥር የለውም።

11|23|እነዚያ ያመኑትና በጎ ሥራዎችን የሠሩት ወደ ጌታቸውም የተዋረዱት እነዚያ የገነት ሰዎች ናቸው። እነሱ በውስጧ ዘላለም ዘውታሪዎች ናቸው።

11|24|የሁለቱ ክፍሎች ምሳሌ እንደ ዕውርና እንደ ደንቆሮ እንደሚያይና እንደሚሰማም ብጢ ነው። በምሳሌ ይተካከላሉን አትገሰጹምን

11|25|ኑሕንም ወደ ሕዝቦቹ በእርግጥ ላከን። (አላቸውም)፡- «እኔ ለእናንተ ግልጽ አስፈራሪ (አስጠንቃቂ) ነኝ።»

11|26|«አላህን እንጂ ሌላን አትገዙ። እኔ በእናንተ ላይ የአሳማሚን ቀን ቅጣት አፈራላችኋለሁና።»

11|27|ከሕዝቦቹም እነዚያ የካዱት መሪዎቹ ብጢያችን ሰው ሆነህ እንጂ እናይህም። እነዚያም እነሱ ሐሳብ ጥሬዎች የሆኑት ወራዶቻችን እንጂ ሌላ ተከትለው እናይህም። ለእናንተም በእኛ ላይ ምንም ብልጫን እናይም። ከቆውንም ውሸታሞች መሆናችሁን እንጠረጥራችኋለን አሉ።

11|28|«ሕዝቦቹ ሆይ! ንገሩኝ ከጌታዬ በግልጽ ማስረጃ ላይ ብሆን ከእርሱም ዘንድ የሆነን ቸሮታ (ነብይነት) ቢሰጠኝና በእናንተ ላይ ብትደበቅባችሁ እናንተ ለርሻ ጠይቃች ስትሆኑ ለርሻን (በመቀበል) እናስገድዳችኋለን» አላቸው።

11|29|«ሕዝቦቹም ሆይ! በርሱ (በተላከሁበት ማድረስ) ላይ ገንዘብን አልጠይቃችሁም። ምንዳዬ በአላህ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም። እኔም እነዚያን ያመኑትን አባራሪ አይደለሁም። እነርሱ ጌታቸውን የሚገናኙ ናቸውና። ግን እኔም የምትሳሳቱ ሕዝቦች ሆናችሁ አያችኋለሁ።»

11|30|«ሕዝቦቹም ሆይ ባባርራቸው ከአላህ (ቅጣት) የሚያድነኝ ማን ነው አትገሰጹምን»

11|31|«ለእናንተም እኔ ዘንድ የአላህ ግምጃ ቤቶች አልሉ ሩቅንም ዐውቃለሁ አልላችሁም። እኔም መልአክ ነኝ አልላችሁም። ለእነዚያም ዓይኖቻችሁ ለሚያዋርዷቸው አላህ ደግ ነገርን (እምነትን) አይሰጣቸውም አልልም። አላህ በነፍሶቻቸው ውስጥ ያለውን ነገር አዋቂ ነው። እኔ ያን ጊዜ ከበደለኞች እሆናለሁና» (አላቸው)።

11|32|«ኑህ ሆይ! በእርግጥ ተከራክርከን። እኛን መከራከርህንም አበዛኸው። ከእውነተኛቸውም እንደሆነክ የምታስፈራራብንን ቅጣት አምጣው» አሉ።

11|33|«እርሱን የሚያመጣባችሁ የሻ እንደ ሆነ አላህ ብቻ ነው። እናንተም የምታቅቱ አይደላችሁም» አላቸው።

11|34|«ለእናንተም ልመክራችሁ ብሻ አላህ ሊያጠማችሁ ሽቶ እንደ ሆነ ምክራ አይጠቅማችሁም። እርሱ ጌታችሁ ነው። ወደ እርሱም ትመለሳላችሁ» (አላቸው)።

11|35|«ይልቁንም ቀጠፊው ይላሉን ብቀጥፊው ኃጢአቱ (ቅጣቱ) በኔ ላይ ነው። እኔም ከምታጠፉት (ጥፋት) ንጹሕ ነኝ» በላቸው።

11|36|ወደ ኑሕም እነሆ «ከሕዝቦችህ በእርግጥ ካመኑት በስተቀር (ወደፊት) እያምኑም። ይሠሩትም በነበሩት (ከሀደት) አትዘን ማለት ተወረደ።»

11|37|(አላህም) «በጥበቃችንና በትእዛዛችንም ሆነህ መርከቢቱን ሥራ። በእነዚያም በበደሉት ሰዎች ነገር አታናግረኝ እነሱ በእርግጥ ሰማጮች ናቸውና» (አለው)።

11|38|ከወገኖቹም መሪዎቹ በእርሱ አጠገብ ባለፉ ቁጥር ከእርሱ እየተሳለቁ መርከቢቱን ይሠራል። «ከእኛ ብትሳለቁ እኛም እንደተሳለቃችሁብን ከናንተ እንሳለቅባችኋለን» አላቸው።

11|39|«የሚያዋርደው ቅጣት የሚመጣበትን በእርሱም ላይ ዘውታሪ ቅጣት የሚሰፍርበት ሰው (ማን እንደ ሆነ) ወደፊት ታውቃላችሁ» (አላቸው)።

11|40|ትእዛዛችንም በመጣና እቶኑም በገነፈለ ጊዜ «በእርሷ ውስጥ ከየግይነቱ ሁሉ ሁለት ሁለት (ወንድና ሴት) ፤ ቤተሰቦችህንም ቃል ያለፈበት ብቻ ሲቀር ያመነንም ሰው ሁሉ ጫን» አልነው። ከእርሱም ጋር ጥቂቶች እንጂ አላመኑም።

11|41|«መሄዱም መቆሟም በአላህ ስም ነው እያላችሁም በውስጧ ተሳፈሩ። ጌታ መሳሪ አዛኝ ነውና» አላቸው።

11|42|እርሷም እንደ ተራራዎች በሆነ ማዕበል ውስጥ በእነርሱ (ይዛቸው) የምትንሻለል ስትሆን (በአላህ ስም ተቀመጡበት)። ኑሕም ልጁን ከመርከቢቱ የራቀ ሆኖ ሳለ «ልጄ ሆይ! ከኛ ጋር ተሳፈር ከከሓዲዎቹም አትሁን» ሲል ጠራው።

11|43|(ልጁም) «ከውሃው ወደሚጠቀቀኝ ተራራ አጠጋለሁ» አለ። (አባቱም)፡- «ዛሬ ከአላህ ትዕዛዝ ምንም ጠባቂ የለም (እርሱ) ያዘነለት ካልሆነ በቀር» አለው። ማዕበሉም በመካከላቸው ጋረደ። ከሰጣሚዎቹም ሆነ።

11|44|ተባለም፡- «ምድር ሆይ! ውሃሽን ዋጪ። ሰማይም ሆይ (ዝናብሽን) ያዢ። ውሃውም ሰረገ። ቅጣቱም ተፈጸም። ጁዲያ በሚባልም ተራራ ላይ (መርከቢቱ) ተደላደለች። ለከሓዲዎችም ሰዎች ጥፋት ተገባቸው (ጠፉ)» ተባለ።

11|45|ኑሕም ጌታውን ጠራ። አለም «ጌታዬ ሆይ! ልጄ ከቤተሰቤ ነው። ኪዳንህም እውነት ነው። እንተም ከፈራጄች ሁሉ ይበልጥ ዐዋቂ ነህ።»

11|46|(አላህም) «ኑሕ ሆይ! እርሱ ከቤተሰብህ አይደለም፤ እርሱ መልካም ያልሆነ ሥራ ነው፤ በርሱ ዕውቀት የሌለህንም ነገር አትጠይቀኝ፤ እኔ ከሚሳሳቱት ሰዎች እንዳትሆን እገስጽህለሁ» አለ።

11|47|«ጌታዬ ሆይ! በእርሱ ለእኔ ዕውቀት የሌለኝን ነገር የምጠይቅህ ከመሆን እኔ ባንተ አጠበቃለሁ። ለእኔም ባትምረኝና ባታዝንልኝ ከከሳሪዎቹ እሆናለሁ» አለ።

11|48|«ኑሕ ሆይ! ከእኛ በሆነ ሰላም ባንተ ላይና እንተም ጋር ባሉት ሕዝቦች (ትውልድ) ላይ በሆኑ በረከቶችም የተጎናጸፍክ ሆነህ ውረድ። (ከእነሱው ዘሮች የሆኑ) ሕዝቦችም በቅርቢቱ ዓለም በእርግጥ እናስመቻቸዋለን። ከዚያም ከኛ የሆነ አሳማሚ ቅጣት ይነካቸዋል» ተባለ።

11|49|ይህቹ ከሩቁ ወሬዎች ናት። ወደ እንተ እናወርዳታለን። እንተም ሕዝቦችህም ከዚህ በፊት የምታውቁት አልነበራችሁም። ታገስም፤ ምስገን የሆነችው ፍጻሜ ለሚጠነቀቁት ናትና።

11|50|ወደ ዓድድ ወንድማቸውን ሁድን (ላከን)። አላቸው፡- «ወገኖቹ ሆይ! አላህን ተገዙ። ከእርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም። እናንተም ቀጣፊዎች እንጂ ሌላ አይደላችሁም።

11|51|«ሕዝቦቹ ሆይ! በእርሱ (በማድረስ) ላይ ምንዳን አልጠይቃችሁም። ምንዳዬ በዚህ በፈጠረኝ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም። አታውቁምን

11|52|«ሕዝቦቹም ሆይ! ጌታችሁን ምሕረትን ለምኑት። ከዚያም ወደርሱ ተጸጸቱ። ዝናብን በእናንተ ላይ ተከታታይ

አድርጎ ይልክላችኋል። ወደ ኃይላችሁም ኃይልን ይጨምርላችኋል። እመጻኞችም ሆናችሁ አትሽሹ።»

11|53|አሉ፡- «ሁድ ሆይ! በአስረጅ አልመጣህልንም። እኛም ለንተ ንግግር ብለን አማልክቶቻችንን የምንተው አይደለንም። እኛም ለአንተ አማኞች አይደለንም።

11|54|«ከፊሎቹ አማልክቶቻችን በክፉ ነገር (በዕብደት) ለክፈውሃል እንጂ ሌላን አንልም» (አሉ)። «እኔ አላህን አስመስክራለሁ። ከምታጋሩትም እኔ ንጹሕ መሆኔን መስክሩ። አላቸው።

11|55|ከእርሱ ሌላ (አማልክትን ከምታጋሩት ንጹህ ነኝ)። ሁላችሁም ሆናችሁ ተንኮልን ሥሩብኝ፤ ከዚያም አታቆዩኝ።

11|56|«እኔ በጌታዬና በጌታችሁ በአላህ ላይ ተጠጋሁ። በምድር ላይ ምንም ተንቀሳቃሽ የለችም እርሱ አናትዋን የያዛት ብትሆን እንጂ። ጌታዬ (ቃሉም ሥራውም) በቀጥተኛው መንገድ ላይ ነው» (አላቸው)።

11|57|«በትዘድም በእርሱ ወደእናንተ የተላከሁበትን ነገር በእርግጥ አድርጼላችኋለሁ። ጌታዬ ከእናንተ ሌላ ሕዝብም ይተካል ምንም አትጎዱትምም። ጌታዬ በነገሩ ሁሉ ላይ ተጠባባቂ ነውና» (አላቸው)።

11|58|ትዕዛዛችንም በመጣ ጊዜ ሁድንና እነዚያን ከእሱ ጋር ያመኑትን ከእኛ በሆነው ችሮታ አዳን። ከብርቱ ቅጣትም አዳናቸው።

11|59|ይህች (ነገድ) ዓድ ናት። በጌታቸው ታምራት ካዱ። መልክተኞቹንም እመጽ፤ የኃይል ሞገደኛን ሁሉ ትዕዛዝም ተከተሉ።

11|60|በዚህች በቅርቢቱ ዓለምም እርግማን እንዲከተላቸው ተደረገ። በትንሣኤም ቀን (እንደዚሁ)። ንቁ! ዓዶች ጌታቸውን ካዱ። ንቁ! የሁድ ሕዝቦች ለሆኑት ዓዶች (ከእዝነት) መራቅ ይገባቸው።

11|61|ወደ ሰሙዶችም ወንድማቸውን ሷሊህን (ላክን)። «ሕዝቦቹ ሆይ! አላህን ተገዙ። ከእርሱ ሌላ ለእናንተ እምላክ የላችሁም። እርሱ ከምድር ፈጠራችሁ። በውስጧ እንድታለሟትም አደረጋችሁ። ምሕረቱንም ለምኑት። ከዚህም ወደእርሱ ተመለሱ። ጌታዬ ቅርብ (ለለመነው) ተቀባይ ነውና» አላቸው።

11|62|«ሷሊህ ሆይ! ከዚህ በፊት በእኛ ውስጥ (መሪ ልትሆን) በእርግጥ የምትከጅል ነበርክ። አባቶቻችን የሚገዙትን ከመገዛት ትከለክለናለህ እኛም ወደርሱ ከምትጠራን ነገር በእርግጥ አወላዋይ በሆነ መጠራጠር ውስጥ ነን» አሉ።

11|63|«ሕዝቦቹ ሆይ! ንገሩኝ ከጌታዬ በሆነ ማስረጃ ላይ ብሆን ከእርሱም የሆነን ችሮታ (ነቢይነት) ቢሰጠኝና ባልታዘዘው ከአላህ (ቅጣት) የሚያድነኝ ማነው ከማሳሳትም በስተቀር ምንም አትጨምሩልኝም» አላቸው።

11|64|ሕዝቦቹም ሆይ! ይህቹ ለእናንተ ተዓምር ስትሆን የአላህ ግመል ናት። ተውዋትም። በአላህ ምድር ውስጥ ትብላ። በክፉም አትንኳት። ቅርብ የሆነ ቅጣት ይይዛችኋልና» (አላቸው)።

11|65|ወግተው ገደሏትም። (ሷሊህ) «በአገራችሁም ሶስትን ቀናት (ብቻ) ተጠቀሙ። ይህ የማይዋሽ ቀጠሮ ነው» አላቸው።

11|66|ትዕዛዛችንም በመጣ ጊዜ ሷሊህንና እነዚያን ከሱ ጋር ያመኑትን ከእኛ በሆነው እዝነት አዳን። ከዚያም ቀን ውርደት (አዳናቸው)። ጌታህ እርሱ ብርቱው አሸናፊው ነውና።

11|67|እነዚያንም የበደሉትን ጩኸት ያዛቸው። በቤቶቻቸውም ውስጥ የተንበረከኩ ሆነው ሞተው እነጉ።

11|68|በእሷ ውስጥ እንዳልኖሩባት ሆኑ። ንቁ! ሰሙዶች ጌታቸውን በእርግጥ ካዱ። ንቁ! ለሰሙዶች (ከአላህ እዝነት) መራቅ ተገባቸው።

11|69|መልክተኞቻችንም ኢብራሂምን በ(ልጅ) ብስራት በእርግጥ መጡት። ሰላም አሉት። ሰላም አላቸው። ጥቂትም ሳይቆይ ወዲያውኑ የተጠበሰን የወይፈን ስጋ አመጣ።

11|70|እጆቻቸውም ወደ እርሱ የማይደርሱ መኾናቸውን ባዩ ጊዜ ሸሻቸው። ከነሱም ፍርሃት ተሰማው። «አትፍራ እኛ ወደ ሉጥ ሕዝቦች ተልከናልና» አሉት።

11|71|ሚስቱም የቆመች ስትኾን (አትፍራ አሉት) ሳቀችም። በኢስሐቅም አበሰርናት። ከኢስሐቅም በኋላ (በልጁ) በያዕቂብ (አበሰርናት)።

11|72|(እርሷም) ዋልኝ! እኔ አሮጊት ይህም ባሌ ሽማግሌ ሆኖ ሳለ እወልዳለሁን ይህ በእርግጥ አስደናቂ ነገር ነው አለች።

11|73|«ከአላህ ትዕዛዝ ትደነቂያለሽን የአላህ ችሮታና በረከቶቹ በእናንተ በኢብራሂም ቤተሰቦች ላይ ይሁን እርሱ ምስጉን ለጋስ ነውና» አሉ።

11|74|ከኢብራሂም ፍራቻው በሊደለትና ብስራት በመጣችለትም ጊዜ በሉጥ ሕዝቦች (ነገር) ይከራከረን ጀመር።

11|75|ኢብራሂም በእርግጥ ታጋሽ አልቃሻ መላሳ ነውና።

11|76|«ኢብራሂም ሆይ! ከዚህ (ክርክር) ተው። እነሆ የጌታህ ትዕዛዝ በእርግጥ መጥቷል። እነሱም የማይመለስ ቅጣት የሚመጣባቸው ናቸው» (አሉት)።

11|77|መልክተኞቻችንም ሉጥን በመጡት ጊዜ በነሱ (ምክንያት) እዘነ። ልቡም በነሱ ተጨነቀ። «ይህ ብርቱ ቀን ነውም» አለ።

11|78|ሕዝቦቹም ወደርሱ እየተጣደፉ መጡት። ከዚህም በፊት መጥፎ ሥራዎችን ይሠሩ ነበር። «ሕዝቦቹ ሆይ! እኝህ ሴቶች ልጆቹ ናቸው። እነሱ ለእናንተ ይልቅ በጣም የጸዱ ናቸው፤ (እግቧቸው)። አላህንም ፍሩ። በእንግዶቹም አታሳፍሩኝ። ከእናንተ ውስጥ ቅን ሰው የለምን» አላቸው።

11|79|«ከሴቶች ልጆችህ ለእኛ ምንም ጉዳይ የለንም። እንተም የምንሻውን በእርግጥ ታውቃለህ» አሉት።

11|80|«በእናንተ ላይ ለኔ ኀይል በኖረኝ ወይም ወደ ብርቱ ወገን ብጠጋ ኖሮ (የምሠራውን በሠራሁ ነበር)» አላቸው።

11|81|«ሉጥ ሆይ! እኛ የጌታህ መልክተኞች ነን። (ሕዝቦችህ) ወደ እንተ (በክፉ) አይደርሱብህም። ቤተሰብህም ይዘህ ከሌሊቱ በከፊሉ ውስጥ ሊድ። ከእናንተም እንድም (ወደኋላው) አይገላመጥ። ሚስትህ ብቻ ስትቀር። እነሆ እርሷን (እነሱን) የሚያገኛቸው ስቃይ ያገኛታልና። ቀጠሯቸው እንጋቱ ላይ ነው። ንጋቱ ቅርብ አይደለምን» አሉት።

11|82|82|ትዕዛዛችንም በመጣ ጊዜ (ከተማይቱን) ላይዋን ከታችዋ አደረገን (ገለበጥናት)። ተከታታይም የሆነን የሸክላ ድንጋይ በርሷ ላይ አዘነብን።

11|83|ከጌታህ ዘንድ ምልክት የተደረገባት ስትሆን (እዘነብናት)። እርሷም ከበደለኞቹ ሩቅ አይደለችም።

11|84|ወደ መድየንም ወንድማቸውን ሹዐይብን (ላክን)። አላቸው «ሕዝቦቹ ሆይ! አላህን ተገዙ። ከእርሱ ሌላ ለእናንተ እምላክ የላችሁም። ስፍርንና ሚዛንንም አታገድሉ፤ እኔ በጸጋ ላይ ሆናችሁ እያችኋለሁ። እኔም በእናንተ ላይ የከባቢን ቀን ቅጣት እፈራለሁ።

11|85|«ሕዝቦቹም ሆይ! ስፍርንና ሚዛንን በትክክል ሙሉ። ሰዎችንም ምንም ነገራቸውን አታገድሉባቸው። በምድርም ውስጥ አጥፊዎች ሆናችሁ አታበላሹ።

11|86|አላህ ያስቀረላችሁ ለእናንተ የተሻለ ነው። ምእመናን እንደሆናችሁ (አላህ በሰጣችሁ ውደዱ)። እኔም (መከራ እንጅ) በናንተ ላይ ተጠባባቂ አይደለሁም።»

11|87|«ሹዐይብ ሆይ! ስግደትህ አባቶቻችን የሚገዙትን ጣዖታት እንድንተው ወይም በገንዘቦቻችን የምንሻውን መሥራትን (እንድንተው) ታዝዋለችን እንተ በእርግጥ ታጋሹ ቅኑ እንተ ነህና» አሉት።

11|88|«ሐዝቦቹ ሆይ! ንገሩኝ፤ ከጌታዬ በሆነ እስረጅ ላይ ብሆንና ከእርሱም የሆነን መልካም ሲሳይ ቢሰጠኝ (በቅጥራት ልቀላቀለው ይገባልን) ከእርሱ ወደ ከለከልኳችሁም ነገር ልለያችሁ አልሻም። በተቻለኝ ያክል ማበጀትን እንጂ አልሻም (ለደግ ሥራ) መገጠሚም በአላህ እንጂ በሌላ አይደለም። በእርሱ ላይ ተመካህ። ወደእርሱም እመለሳለሁ፤» አላቸው።

11|89|«ወገኖቼም ሆይ! እኔን መከራከራችሁ የኑሕን ሐዝቦች ወይም የሁድን ሐዝቦች ወይም የሷሊሕን ሐዝቦች ያገኛቸው (ቅጣት) ብጤ እንዲያገኛችሁ አይገፋፋችሁ። የሉጥም ሐዝቦች ከእናንተ ሩቅ አይደሉም።

11|90|«ጌታችሁንም ምሕረትን ለምኑት። ከዚያም ወደርሱ ተመለሱ። ጌታዬ እዛኛ ወዳድ ነውና (አላቸው)።

11|91|«ሹዐይብ ሆይ! ከምትለው ነገር ብዙውን እናውቀውም። እኛም እንተን በእኛ ውስጥ ደካማ ሆነህ እናይሃለን። ጎሳዎችህም ባልኖሩ ኖሮ በወገርዝህ ነበር፤ እንተም በእኛ ላይ የተከበርክ አይደለህም» አሉት።

11|92|«ሐዝቦቹ ሆይ! ጎሳዎቹ በእናንተ ላይ ከአላህ ይልቅ የከበሩ ናቸውን (አላህን) ከኋላችሁ ወደ ጀርባ አድርጋችሁም ያዛችሁት። ጌታዬ በምትሠሩት ሁሉ ከባቢ ነው» አላቸው።

11|93|«ሐዝቦቹም ሆይ! በችሎታችሁ ልክ ሥሩ። እኔ ሠሪ ነኝና። የሚያዋርደው ቅጣት የሚመጣበትና እርሱ ውሸታም የሆነው ማን እንደሆነ ወደ ፊት ታውቃላችሁ። ጡባቂም እኔ ከናንተ ጋር ተጠባባቂ ነኝና»(አላቸው)።

11|94|ትዕዛዞችንም በመጣ ጊዜ ሹዐይብንና እነዚያን ከርሱ ጋር ያመኑትን ከእኛ በሆነው ችሮታ አዳን። እነዚያን የበደሉትንም (የጂብረል) ጩኸት ያዘቻቸው። በቢቶቻቸውም ውስጥ ተንከፍረው አደሩ።

11|95|በእርሷ ውስጥ እንዳልነበሩ ሆኑ። ንቁ! ሰሙድ (ከአላህ እዝነት) እንደ ራቀቅ መድዩንም ትራቅ።

11|96|መሳንም በተግምራታችንና በግልጽ ብርሃን በእርግጥ ላክነው።

11|97|ወደ ፈርዖንን ወደ ሰዎቹ (ላክነው)። የፈርዖንንም ነገር (ሐዝቦቹ) ተከተሉ። የፈርዖን ነገርም ቀጥተኛ አልነበረም።

11|98|በትንሣኤ ቀን ሐዝቦቹን ይቀድማል። ወደ እሳትም ያወርዳቸዋል። የሚገቡትም አገባብ ምንኛ ከፋ!

11|99|በዚችም (በቅርቢቱ ዓለም) እርግማንን አስከተልናቸው። በትንሣኤም ቀን (እንደዚሁ)። የተሰጡት ስጦታ ምንኛ ከፋ!

11|100|ይህ (የተነገረው) ከከተሞቹ ወሬዎች ነው። ባንተ ላይ እንተርከዋለን። ከእርሷ ፋናው የቀረና ሙሉ በሙሉ የተደመሰሰ አለ።

11|101|እኛም አልበደልናቸውም። ግን ነፍሶቻቸውን በደሉ። የአላህም ትእዛዝ በመጣ ጊዜ እነዚያ ከአላህ ሌላ የሚገዙዋቸው አማልክቶቻቸው በምንም አላዳኗቸውም። ከማክሰርም በቀር ምንም አልጨመሩላቸውም።

11|102|የጌታህም ቅጣት የከተሞችን ሰዎች እነሱ በዳዮች ሲሆኑ በቀጣቸው ጊዜ እንደዚህ ነው። ቅጣቱ በእርግጥ አሳማሚ ብርቱ ነው።

11|103|በዚህ ውስጥ የመጨረሻውን ቀን ቅጣት ለሚፈሩ ሁሉ መገሰጫ አለ። ይህ (የትንሣኤ ቀን) ሰዎች በርሱ የሚሰበሰቡበት ቀን ነው። ይህም የሚጣዱት ቀን ነው።

11|104|(ይህንን ቀን) ለተቆጠረም ጊዜ እንጂ አናቆየውም።

11|105|በሚመጣ ቀን ማንኛዋም ነፍስ በእርሱ ፈቃድ ቢሆን እንጂ አትናገርም። ከነሱም መናጢና ዕድለኛም አልለ።

11|106|እነዚያ መናጢ የሆኑትማ፡ በእሳት ውስጥ ናቸው። ለእነርሱ በእርሷ ውስጥ ማናፋትና መንሰቅሰቅ አላቸው።

11|107|ጌታህ ከሻው (ጭማራ) ሌላ ሰማያትና ምድር እስከ ዘወተሩ ድረስ በውስጧ ዘውተሪዎች ሲኾኑ (በእሳት ይኖራሉ)። ጌታህ የሚሻውን ሠሪ ነውና።

11|108|እነዚያም ዕድለኞቹማ ጌታህ ከሻው (ጭማራ) ሌላ ሰማያትና ምድር እስከ ዘወተሩ ድረስ በውስጧ ዘውተሪዎች ኾነው በገነት ውስጥ ይኖራሉ። የማይቋረጥ ስጦታን ተሰጡ።

11|109|እነዚህ (ከሐዲዎች) ከሚገዙት ጣዖት በመጠራጠር ውስጥ እትሁን፤ አባቶቻቸው ከዚህ በፊት እንደሚገዙት እንጂ እይግዙም። እኛም (እነዚህን) ፈንታቸውን የማይጓደል ሲሆን የምንሞላላቸው ነን።

11|110|ለሙሳም መጽሐፍን በእርግጥ ሰጠነው። በእርሱም ተለያዩበት። ከጌታህም ያለፈች ቃል ባልነበረች ኖሮ በመካከላቸው (አሁን) ይፈረድ ነበር። እነሱም ከእርሱ (ከቁርኣን) እወላዋይ በሆነ መጠራጠር ውስጥ ናቸው።

11|111|ሁሉንም ጌታህ ሥራዎቻቸውን (ምንዳቸውን) በእርግጥ ይሞላላቸዋል። እርሱ በሚሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነውና።

11|112|እንደ ታዘዝከውም ቀጥ በል። ከእንተ ጋር ያመኑትም (ቀጥ ይበሉ)። ወሰንንም አትለፉ፤ እርሱ የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና።

11|113|ወደእነዚያም ወደ በደሉት አትጠገ። እሳት ትነካችኋለችና። ከአላህም ሌላ ጠባቂዎች የሏችሁም። ከዚያም አትረድዱም።

11|114|ሶላትንም በቀን ጫፎች ከሌሊትም ክፍሎች ፈጽሞ። መልካም ሥራዎች ኅጢአቶችን ያስወገድዳሉና። ይህ ለተገሳጮች ግሳጺ ነው።

11|115|ታገስም፤ አላህ የበጎ ሠሪዎችን ምንዳ አያጠፋምና።

11|116|ከእናንተም በፊት ከነበሩት ከክፍለ ዘመናት ሰዎች ውስጥ በምድር ላይ ከማበላሸት የሚከለክሉ የመልካም ቀሪ ሥራዎች ባለቤቶች ለምን አልነበሩም ግን ከእነሱ ያዳንናቸው ጥቂቶቹ (ከለክሉና ዳኑ)። እነዚያም የበደሉት ሰዎች (አልከለክሉም)። በእርሱ የተቀማጠሉበትን ተድላ ተከተሉ። አመጽኞችም ነበሩ።

11|117|ጌታህም ከተሞችን ባለቤቶቻቸው መልካም ሠሪዎች ሆነው ሳሉ በመበደል የሚያጠፋቸው አልነበረም።

11|118|ጌታህም በሻ ኖሮ ሰዎችን ሁሉ እንድ ሕዝብ ባደረጋቸው ነበር። የተለያዩም ከመሆን አይወገዱም።

11|119|ጌታህ ያዘነለት ብቻ ሲቀር፤ (ከመለያየት አይወገዱም)። ለዚሁም ፈጠራቸው። የጌታህም ቃል ገህነምን ከአጋንንትና ከሰዎች ከሁሉም በእርግጥ እሞላታለሁ በማለት ተፈጸመች።

11|120|ከመልክተኞቹም ዜናዎች (ተፈላጊውን) ሁሉንም ልብህን በርሱ የምናረከበትን እንተርክልሃለን። በዚህችም (ሱራ) እውነቱ ነገር ለምእምናን ግሳጺና ማስታወሻ መጥቶልሃል።

11|121|ለእነዚያም ለማያምኑት ባላችሁበት ሁኔታ ላይ ሥሩ፤ እኛ ሠሪዎች ነንና በላቸው።

11|122|ተጠባባቂም እኛ ተጠባባቂዎች ነንና (በላቸው)።

11|123|በሰማያትና በምድርም ያለው ምስጢር ሁሉ የአላህ ነው። ነገሩ ሁሉም ወደርሱ ይመለሳል። ስለዚህ ተገዛው።
በእርሱም ላይ ተጠጋ። ጌታህም ከሚሠሩት ሁሉ ዘንጊ አይደለም።
12|1|እ.ሊ.ረ (አሊፍ ላም ራ) እነዚህ የገላጩ መጽሐፍ አንቀጾች ናቸው።
12|2|እኛ (ፍቼን) ታውቁ ዘንድ ዐረብኛ ቁርአን ሲሆን በእርግጥ እወረድነው።
12|3|እኛ ይህንን ቁርአን ወደ አንተ በማውረዳችን በጣም መልካም ዜናዎችን በአንተ ላይ እንተርከልሃለን። እነሆ ከእርሱ በፊት (ካለፉት ሕዝቦች ታሪክ) በእርግጥ ከዘንጊዎቹ ነበርከ።
12|4|የሱፍ ለአባቱ፡- «አባቴ ሆይ! እኔ ዐበራ አንድ ከዋክብትን ፀሐይንና ጨረቃንም (በሕልሚያ) አየሁ። ለእኔ ሰጋጆች ሆነው አየኋቸው» ባለ ጊዜ (እስታውስ)።
12|5|«አባቴም» አለ «ልጄ ሆይ! ሕልምህን ለወንድሞችህ እታውራ። ላንተ ተንኮልን ይሰሩብሃልና። ሰይጣን ለሰው ግልጽ ጠላት ነውና።»
12|6|«እንደዚሁም (እንዳየኸው) ጌታህ ይመርጥሃል። ከንግግሮችም ፍች ያስተምርሃል። ጸጋውንም ከአሁን በፊት በሁለቱ አባቶችህ በኢብራሂምና በኢስሐቅ ላይ እንዳሚላት በአንተ ላይና በያዕቆብ ዘሮችም ላይ ይሞላታል። ጌታህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።»
12|7|በየሱፍና በወንድሞቹ (ታሪኮች) ውስጥ ለጠያቂዎች ሁሉ በእርግጥ እስደናቂ ምልክቶች ነበሩ።
12|8|(ወንድሞቹ) ባሉ ጊዜ (እስታውስ)። «እኛ ጭፍሮች ስንሆን የሱፍና ወንድሙ (ብንያም) ወደ አባታችን ከእኛ ይበልጥ የተወደዱ ናቸው። አባታችን በግልጽ ስህተት ውስጥ ነው።
12|9|«የሱፍን ግደሉ። ወይም በ(ሩቅ) ምድር ላይ ጣሉት። ያባታችሁ ፊት ለእናንተ የግል ይኸናልና። ከእርሱም በኋላ መልካም ሕዝቦች ትሆናላችሁና» (ተባባሉ)።
12|10|ከእነሱ አንድ ተናጋሪ «የሱፍን አትግደሉ ግን በጉድጓድ እዘቅት ጨለማ ውስጥ ጣሉት፤ ከተጓዢዎች እንዲ ያነሳዋልና። ሠረዎች ብትኹኑ (በዚሁ ተብቃቁ) አላቸው።
12|11|(እነሱም) አሉ «አባታችን ሆይ! በየሱፍ ላይ ለምን አታምነንም እኛም ለእርሱ በእርግጥ እዛኞች ነን።»
12|12|«ነገ ከእኛ ጋር ላከውና ይደሰት፤ ይጫወትም። እኛም ለእርሱ ጠባቂዎች ነን።»
12|13|«እኔ እርሱን (የሱፍን) ይዛችሁ መሊዳችሁ በእርግጥ ያሳካክኛል። እናንተም ከእርሱ ዘንጊዎች ስትሆኑ ተኩላ ይበላዋል ብዬ እፈራለሁ» አላቸው።
12|14|«እኛ ጭፍራዎች ሆነን ሳለን ተኩላ ቢበላውማ እኛ ያን ጊዜ በእርግጥ ከሳሪዎች ነን» አሉት።
12|15|እርሱንም ይዘውት በሉዱና በጉድጓዱ ጨለማ እዘቅት ውስጥ እንዲያደርጉት በቆረጡ ጊዜ (ሐሳባቸውን ፈጽመው)። ወደእርሱም እነሱ የማያውቁ ሲሆኑ ይህንን ሥራቸውን በእርግጥ ትነግራቸዋለህ ስንል ላክንበት።
12|16|አባታቸውንም በምሽት እያለቀሱ መጡት።
12|17|«አባታችን ሆይ! እኛ (ለሩጫና ለውርወራ) ልንሸቀዳደም ሊድን። የሱፍንም ዕቃችን ዘንድ ተውነው። ወዲያውም ተኩላ በላው። እንተም እውነተኞች ብንሆንም የምታምነን አይደለህም» አሉ።
12|18|በቀሚሱም ላይ የውሸትን ደም አመጡ። (አባታቸው) «አይደለም፤ ነፍሶቻችሁ (ውሸት) ነገርን ለእናንተ ሸለሙላችሁ። ስለዚህ መልካም ትዕግስት (ማድረግ አለብኝ) በምትሉትም ነገር ላይ መታገዣው አላህ ብቻ ነው» አለ።
12|19|መንገደኞችም መጡ። ውሃ ቀጂያቸውንም ላኩ። እኩሊውንም (ወደ ጉድጓዱ) ሰደደ «የምስራች! ይህ ወጣት ልጅ ነው» አለ። ሸቀጥ አድርገውም ደበቁት። አላህም የሚሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።
12|20|በርካሽ ዋጋም በሚቆጠሩ ዲርሃሞች ሸጡት። በእርሱም ከቸልተኞቹ ነበሩ።
12|21|ያም ከምስር የገዛው ሰው ለሚሰቱ «መኖሪያውን እክብረ፤ ሊጠቅመን ወይም ልጅ አድርገን ልንይዘው ይከጀላልና» አላት። እንደዚሁም ለየሱፍ (ገዥ ልናደርገውና) የሕልሞችንም ፍች ልናስተምረው በምድር ላይ እስመቸነው። አላህም በነገሩ ላይ አሸናፊ ነው፤ ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።
12|22|ጥንካሬውንም በደረሰ ጊዜ ጥበብንና ዕውቀትን ሰጠነው። እንደዚሁም መልካም ሠረዎችን ሁሉ እንመነዳለን።
12|23|ያቺም እርሱ በቤቷ የነበረባት ሴት ከነፍሱ አባበለችው። ደጃፎቹንም ዘጋች፤ «ላንተ ተዘጋጅቼልሃለሁና ቶሎ ናም» አለችው። «በአላህ እጠበቃለሁ እርሱ (የገዛኝ) ጌታዬ ኑሮዬን ያሳመረልኝ ነውና፤ (አልከዳውም)። እነሆ! በደለኞች አይደሉም» አላት።
12|24|በእርሱም በእርግጥ አሰበች። በእርሷም አሰበ፤ የጌታውን ማስረጃ ባላየ ኖሮ (የተፈጥሮ ፍላጎቱን ባረካ ነበር፤)። እንደዚሁ መጥፎ ነገርንና ኅጢአትን ከእርሱ ላይ ልንመልስለት (እስረጃችንን አሳየነው)። እርሱ ከተመረጡት ባሮቻችን ነውና።
12|25|በሩንም ተሸቀዳደሙ ቀሚሱንም ከበስተኋላው ቀደደችው። ጌታዋንም (ባለቤቷን) እበሩ እጠገብ እገኛት። (ቀደም ብላ) «በባለቤትህ መጥፎን ያሰበ ሰው ቅጣቱ መታሰር ወይም አሳማሚ ስቃይ እንጂ ሌላ አይደለም» አለችው።
12|26|(የሱፍም) «እርሷ ከነፍሱ አባበለችኝ» አለ። ከቤተሰቦቿም መስከሪ (እንዲህ ሲል) መስከረ። «ቀሚሱ ከበስተፊት ተቀድሶ እንደሆነ እውነት ተናገረች። እርሱም ከውሸታዎቹ ነው።
12|27|«ቀሚሱም ከበስተኋላ ተቀድሶ እንደሆነ ዋሸች። እርሱም ከእውነተኞቹ ነው።»
12|28|ቀሚሱንም ከበስተኋላ ተቀድሶ ባየ ጊዜ «እርሱ (የተናገረኸው) ከተንኮላችሁ ነው (ሴቶች) ተንኮላችሁ በእርግጥ ብርቱ ነውና» አላት።
12|29|«የሱፍ ሆይ! ከዚህ (ወሬ) ተከልከል። ለኃጢአትሽም ማርታን ለምኚ። እንቺ ከስህተተኞቹ ሆነኻልና» (አለ)።
12|30|በከተማው ያሉ ሴቶችም «የዐዚዝ ሚስት ብላቴናዋን ከነፍሱ ታባብለዋለች። በእውነቱ ፍቅሩ ልቧን መቷታል። እኛ በግልጽ ስህተት ውስጥ ሆና በእርግጥ እናያታለን» አሉ።
12|31|ሀሚታቸውንም በሰማች ጊዜ ወደነሱ ላከችባቸው። ምግብንም ለእነርሱ እዘጋጃችላቸው። ከእነሱ ለያንዳንዳቸውም ቢላዋን ሰጠች። በእነሱም ላይ «ውጣ» አለችው። ባዩትም ጊዜ አደነቁት። እጆቻቸውንም ቆረጡ። አላህም ጥራት ይገባው። ይህ ሰው አይደለም። ይህ ያማረ መልአክ እንጂ ሌላ አይደለም አሉ።
12|32|«ታዲያ ይህ ያ በርሱ (ፍቅር) የዘለፋችሁኝ ነው። በእርግጥም ከነፍሱ አባበልኩት። እምቢ አለም። የማዘውንም ነገር ባይሠራ በእርግጥ ይታሰራል። ከወራዶቹም ይሆናል» አለች።
12|33|«ጌታዬ ሆይ! ወደርሱ ከሚጠሩኝ ነገር (ከዝሙት) ይልቅ መታሰር ለእኔ የተወደደ ነው። ተንኮላቸውንም ከእኔ ላይ ባትመልስልኝ ወደነሱ እዘነበላለሁ። ከስህተተኞቹም እሆናለሁ» አለ።
12|34|ጌታውም ጸሎቱን ተቀበለው። ተንኮላቸውንም ከእርሱ መለሰለት። እነሆ! እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።
12|35|ከዚያም ማስረጃዎቹን ካዩ በኋላ እስከጊዜ ድረስ እንዲያስሩት ለነሱ ታያቸው።

12|36|ከእሱም ጋር ሁለት ጎበዞች እስር ቤቱ ገቡ። እንደኛቸው «እኔ በህልሜ የወይን ጠጅን ስጠዎቅ እየሁ» አለ። ሌላውም፦ «እኔ በራሴ ላይ እንጀራን ተሽከሜ ከእሱ በራሪ (አሞራ) ስትብላ እየሁ። ፍቼን ንገረን። እኛ ከአሳማሪዎች ሆነህ እናይሃለንና» አሉት።

12|37|(ዩሱፍም) አለ፦ «ማንኛውም የምትሰበሰቡት ምግብ ለናንተ ከመምጣቱ በፊት ፍቼን የምንገራችሁ ቢሆን እንጂ አይመጣላችሁም። ይኸ ጌታዬ ካሳወቀኝ ነገር ነው፤ እኔ በአላህ የማይምኑን እነርሱም መጨረሻይቱን ዓለም እነርሱ ከሓዲዎች የሆኑትን ሕዝቦች ሃይማኖት ትቻለሁ።

12|38|«የአባቶቼንም የኢብራሂምንና የኢስሐቅን፤ የያዕቆብንም ሃይማኖት ተከትያለሁ። ለእኛ በአላህ ምንም ማጋራት አይገባንም ያ (አለማጋራት) በእኛ ላይና በሰዎቹ ላይ የአላህ ችሮታ ነው። ግን አብዛኞቹ ሰዎች እያመሰገኑም።

12|39|«የእስር ቤት ጓደኞቹ ሆይ! የተለያዩ አምላኮች ይሻላሉን ወይስ እሸናፊው እንዱ አላህ

12|40|«ከእርሱ ሌላ እናንተና አባቶቻችሁ (አማልክት ብላችሁ) የጠራችኋቸውን ስሞች እንጅ አትገዝዙም። አላህ በእርሷ ምንም አስረጅ አላወረደም። ፍርዱ የአላህ እንጅ የሌላ አይደለም። እርሱን እንጅ ሌላን እንዳትገዙ አዟል። ይህ ትክክለኛው ሃይማኖት ነው። ግን አብዛኞቹ ሰዎች እያውቁም።

12|41|«የወሀኒ ቤት ጓደኞቹ ሆይ! እንደኛችሁማ ጌታውን (ንጉሡን) ጠጅ ያጠጣል። ሌላውማ ይሰቀላል። ከራሱም በራሪ (አሞራ) ትባላለች። ያ ፍቼን የምትጠይቁት ነገር ተፈጻሚ፤» (አላቸው)።

12|42|ለዚያም ከሁለቱ እርሱ የሚድን መሆኑን ለተጠራጠረው እጌታህ ዘንድ አስታውሰኝ አለው። ጌታውንም ከማስታወስ ሰይጣን አስረሳው። ለጥቂት ዓመታትም በወሀኒ ቤቱ ውስጥ ቆየ።

12|43|ንጉሡም «እኔ ሰባትን የሰቡ ላሞች ሰባት ከሲታዎች ሲበላቸው ሰባትንም ለምለም ዘለላዎች ሌሎችንም ደረቆችን (ሲጠመጠሙባቸው በሕልሜ) አያለሁ። እናንተ ታላላቅ ሰዎች ሆይ! ሕልምን የምትፈቱ እንደሆናችሁ ሕልሜን ፍቱልኝ» አላቸው።

12|44|«የሕልሞች ቅዠቶች ናቸው። እኛም የሕልሞችን ፍች ዐዋቂዎች አይደለንም» አሉት።

12|45|ያም ከሁለቱ የዳነውና ከብዙ ጊዜ በኋላ (ዩሱፍን) ያስታወሰው ሰው «እኔ ፍቼን እነግራችኋለሁና ላኩኝ» አለ፤ (ወደ ዩሱፍ ሊደም)።

12|46|«እንተ እውነተኛው ዩሱፍ ሆይ! ሰባትን የሰቡ ላሞች ሰባት ከሲታዎች ላሞች ሲበላቸው ሰባትን ለምለም ዘለላዎችም ሌሎችንም ደረቆች (በነሱ ላይ ሲጠመጠሙባቸው ያየን ሰው ሕልም ፍች) ተችልን። ያውቁ ዘንድ ወደ ሰዎቹ ልመለስ እክጅላለሁና» (አለው)።

12|47|(እርሱም) አለ፦ «ሰባትን የተከታተሉ ዓመታት ትዘራላችሁ። ያጨዳችሁትንም ሁሉ ከምትብሉት ጥቂት በስተቀር በዘለላው ውስጥ ተዉት።

12|48|«ከዚያም ከእነዚያ በኋላ ካደለባችሁት ጥቂት ሲቀር ለእነሱ ያደለባችሁትን ሁሉ የሚበሉ ሰባት የችግር ዓመታት ይመጣሉ።

12|49|«ከዚያም ከእነዚያ በኋላ ሰዎቹ በርሱ የሚዘነቡበት በርሱም (ወይንን) የሚጨምቁበት ዓመት ይመጣል።»

12|50|ንጉሡም «እርሱን አምጡልኝ» አለ። መልክተኛውም (ዩሱፍን) በመጣው ጊዜ «ወደጌታህ ተመለስ። የዚያንም እጆቻቸውን የቆረጡትን ሴቶች ሁኔታ ጠይቀው። ጌታዬ ተንኮላቸውን ዐዋቂ ነውና» አለው።

12|51|(ንጉሡም)፦ «ዩሱፍን ከነፍሱ ባበላችሁት ጊዜ ነገራችሁ ምንድን ነው» አላቸው። «ለአላህ ጥራት ይገባው። በእርሱ ላይ ምንም መጥፎን ነገር አላወቅንም» አሉት። የወዚህ ሚስት፦ «አሁን እውነቱ ተገለጸ። እኔ ከነፍሱ አባበልኩት። እርሱም ከእውነተኛቹ ነው» አለች።

12|52|(ዩሱፍ) «ይህ (ጌታዬ) ሩቅ ሆኖ ሳለ ያልከዳሁት መሆኔን አላህም የከዳተኞችን ተንኮል የማይቃና መሆኑን እንዲያውቅ ነው፤» (አለ)።

12|53|«ነፍሱንም (ከስሕተት) አላጠራም። ነፍስ ሁሉ ጌታዬ የጠበቃት ካልሆነች በስተቀር በመጥፎ ነገር በእርግጥ አዛዥ ናትና። ጌታዬ በጣም መሓሪ አዛኝ ነው» (አለ)።

12|54|ንጉሡም «እርሱን አምጡልኝ ለራሴ ግለኛ አደርገዋለሁና» አለ። ባናገረውም ጊዜ «እንተ ዛሬ እኛ ዘንድ ባለሚል ታማኝ ነህ» አለው።

12|55|«በምድር ግምጃ ቤቶች ላይ (ሹም) አድርገኝ። እኔ ጠባቂ አዋቂ ነኝና» አለ።

12|56|እንደዚሁም ለዩሱፍ በምድር ላይ ከእርሷ በፊለገው ስፍራ የሚሰፍር ሲሆን አስመቸነው። በችሮታችን የምንሻውን ሰው እንለያለን። የበጎ ሠሪዎችንም ዋጋ እናጠፋም።

12|57|የመጨረሻይቱም ዓለም ምንዳ ለእነዚያ ላመኑትና ይጠነቀቁ ለነበሩት የበለጠ ነው።

12|58|የዩሱፍ ወንድሞችም መጡ። በእርሱም ላይ ገቡ። እነሱም እርሱን የሳቱት ሲሆኑ ዐወቃቸው።

12|59|(ጉዳያቸውን ፈጽሞ) ስንቃቸውንም ባዘጋጃላቸው ጊዜ አለ፦ «ከአባታችሁ በኩል የሆነውን ወንድማችሁን አምጡልኝ። እኔ ከእስተናጋጆች ሁሉ በላጭ ስሆን፤ ስፍርን የምሞላ መሆኔን አታዩምን

12|60|እርሱንም ባታመጡልኝ እኔ ዘንድ ለእናንተ ስፍር የላችሁም፤ አትቀርቡኝምም።»

12|61|«ስለእርሱ አባቱን በጥብቅ እንጠይቃለን። እኛም (ይህንን) በእርግጥ ሠሪዎች ነን» አሉት።

12|62|ለአሸከሮቹም «ሽቀጣቸውን ወደ ቤተሰቦቻቸው በተመለሱ ጊዜ ያውቁት ዘንድ በየጓዘቻቸው ውስጥ አድርጉላቸው። ሊመለሱ ይከጃላልና» አላቸው።

12|63|ወደ አባታቸውም በተመሰሉ ጊዜ፦ «አባታችን ሆይ! (ወንድማችንን እስከምንወስድ) ስፍር ከእኛ ተከልክሏል። ስለዚህ ወንድማችንን ከእኛ ጋር ላከው። ይሰፍርልናልና እኛም እርሱ ጠባቂዎች ነን» አሉ።

12|64|«ከአሁን በፊት በወንድሙ ላይ እንዳመንኳችሁ እንጂ በእርሱ ላይ አምናችኋለሁን አላህም በጠባቂነት (ከሁሉ) የበለጠ ነው። እርሱም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነው፤» አላቸው።

12|65|ዕቃቸውንም በከፈቱ ጊዜ ሽቀጣቸው ወደእነርሱ ተመልሳ አገኘ። ፦«አባታችን ሆይ! ምን እንፈልጋለን ይህቺ ሽቀጣችን ናት። ወደኛ ተመልሳልናለች፤ (እንረዳባታለን)። ለቤተሰቦቻችንም እንሸምታለን። ወንድማችንም እንጠበቃለን። የግመልንም ጭነት እንጨምራለን። ይህ (በንጉሡ ላይ) ቀላል ስፍር ነው» አሉ።

12|66|«ካልተከበባችሁ በስተቀር እርሱን በእርግጥ የምታመጡልኝ ለመሆናችሁ ከአላህ የሆነን ቃል ኪዳን መተማመኛ እስከምትሰጡኝ ድረስ ከእናንተ ጋር ፈጽሞ አልልከውም» አላቸው። መተማመኛቸውንም በሰጡት ጊዜ «አላህ በምንለው ሁሉ ላይ ምስክር ነው» አላቸው።

12|67|አለም «ልጆቹ ሆይ! በአንድ በር አትግቡ። ግን በተለይ በሮች ግቡ። ከአላህም (ፍርድ) በምንም አልጠቅማችሁም፤ (አልመልስላችሁም)። ፍርዱ የአላህ እንጅ የሌላ አይደለም። በእርሱ ላይ ተመከሁ። ተመኪዎችም ሁሉ

በእርሱ ብቻ ይመኩ።»

12|68|እባታቸውም ካዘዛቸው ስፍራ በገቡ ጊዜ ከእላህ (ፍርድ) ምንም ነገር ከነርሱ የሚከለክልላቸው አልነበረም። ግን በያዕቆብም ነፍስ ውስጥ የነበረች ጉዳይ ናት። ፈጽማት። እርሱም ስላሳወቅነው የዕውቀት ባለቤት ነው፤ ግን እብዛኞቹ ሰዎች እያውቁም።

12|69|በዩሱፍ ላይ በገቡ ጊዜም ወንድሙን ወደርሱ አስጠጋው። «እነሆ እኔ ወንድምህ ነኝ። ይሠሩት በነበሩትም ሁሉ አትቆላጭ» አለው።

12|70|ዕቃቸውንም ባዘጋጀላቸው ጊዜ፤ ዋንጫይቱን በወንድሙ ዕቃ ውስጥ አደረገ። ከዚያም «እናንተ ባለ ግመሎች ሆይ! እናንተ በእርግጥ ሊቦች ናችሁ ሲል ጠሪ ተጣራ።»

12|71|ወደነሱ ዘረውም «ምንድን ጠፋችሁ» አለ።

12|72|«የንጉሡ መስፈሪያ ጠፍቶናል። እርሱንም ላመጣ ሰው የግመል ጭነት አለው። እኔም በእርሱ ተያዝኩ ነኝ» አለ።

12|73|«በእላህ እንምላለን በምድር ላይ ለማጥፋት እንዳልመጣን በእርግጥ ዐውቃችኋል። ሊቦችም አልነበርንም» አለ።

12|74|«ውሸታዎች ብትሆኑ ቅጣቱ ምንድን ነው» አሏቸው።

12|75|«ቅጣቱ (በያዕቆብ ሕግ) ዕቃው በጓዙ ውስጥ የተገኘበት ሰው (ራሱ መወሰድ) ነው። እርሱም ቅጣቱ ነው። እንደዚሁ በደለኞችን እንቀጣለን» አለ።

12|76|(ምርመራውን) ከወንድሙም ዕቃ በፊት በዕቃዎቻቸው ጀመረ። ከዚያም (ዋንጫይቱን) ከወንድሙ ዕቃ ውስጥ አወጣት። እንደዚሁ ለዩሱፍ ብልሃትን አስተማርነው። እላህ ባልሻ ኖሮ በንጉሡ ሕግ ወንድሙን ሊይዝ እይባውም ነበር። የምንሻውን ሰው በደረጃዎች ከፍ አናደርጋለን። ከዕውቀት ባለቤቶች ሁሉ በላይም ዐዋቂ አልለ።

12|77|«ቢሰርቅ ከእሁን በፊት የርሱው ወንድም በእርግጥ ሰርቋል» አለ። ዩሱፍም (ይህችን ንግግር) በነፍሱ ውስጥ ደበቃት። ለእነሱም አልገለጣትም። (በልቡ) «እናንተ ሥራችሁ የከፋ ነው። እላህም የምትሉትን ሁሉ ይበልጥ ዐዋቂ ነው» አለ።

12|78|እንተ የተከበርከው ሆይ! «ለእርሱ በእርግጥ ታላቅ ሽማግሌ አባት አለው። ስለዚህ በእርሱ ስፍራ እንደኖችንን ያዝ። እኛ ከመልካም ሠራዎች ሆነህ እናይሃለንና» አሉት።

12|79|«ዕቃችንን እርሱ ዘንድ ያገኘንበትን ሰው እንጂ ሌላን ከመያዝ በእላህ እንጠብቃለን። እኛ ያን ጊዜ በእርግጥ በዳዮች ነን» አለ።

12|80|ከርሱም ተስፋን በቆረጡ ጊዜ የሚመካከሩ ሆነው ገለል አሉ። ታላቃቸው አለ «አባታችሁ በናንተ ላይ ከእላህ የሆነን መታመኛ ኪዳን በእርግጥ የያዘባችሁ መሆኑን ከዚህም በፊት በዩሱፍ ላይ ግፍ የሠራችሁትን አታውቁምን ስለዚህ አባቱ ለእኔ እስከሚፈቅድልኝ ወይም እላህ ለእኔ እስከሚፈርድልኝ ድረስ የምስርን ምድር አልለይም። እርሱም ከፈራጆች ሁሉ በላጭ ነው።

12|81|«ወደ አባታችሁ ተመለሱ በሉትም፡- አባታችን ሆይ! ልጅህ ሰረቀ። ባወቅነውም ነገር እንጂ አልመሰከርንም። ሩቁንም ነገር (ምስጢሩን) ዐዋቂዎች አልነበርንም።

12|82|«ያችንም በውስጧ የነበርንባትን ከተማ ያችንም በውስጧ የመጣነውን ባለ ግመል ጓድ ጠይቅ። እኛም በእርግጥ እውነተኞች ነን።»

12|83|(ያዕቆብ) «አይደለም ነፍሶቻችሁ እንዳች ነገርን ለእናንተ ሽለሙላችሁ። (ሠራችሁትም)። መልካምም ትእግስት (ማድረግ) አለብኝ። እነርሱን (ሦስቱንም) የተሰበሰቡ ሆነው እላህ ሊያመጣልኝ ይከጀላል። እነሆ እርሱ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና» አላቸው።

12|84|ከእነሱም ዘወር አለናአ«በዩሱፍ ላይ ዋ ሐዘኔ!» አለ። ዓይኖቹም ከሐዘን (ለቅጥ) የተነሳ ነጡ። እርሱም በትካዜ የተመላ ነው።

12|85|(እነርሱም) «በእላህ እንምላለን። ለጥፋት የቀረብክ እስከምትሆን ወይም ከጠፊዎቹ እስከምትሆን ድረስ ዩሱፍን ከማውሳት አትወገድም» አለ።

12|86|«ጭንቀቱንና ሐዘኔንና የማሰሙተው ወደ እላህ ብቻ ነው። ከእላህም በኩል የማታውቁትን ነገር ዐውቃለሁ» አላቸው።

12|87|«ልጆቹ ሆይ! ሊዱ፤ ከዩሱፍና ከወንድሙም (ወሬ) ተመራመሩ። ከእላህም እዝነት ተስፋ አትቁረጡ። እነሆ ከእላህ እዝነት ከሓዲዎች ሕዝቦች እንጂ ተስፋ አይቆርጥም» (አለ)።

12|88|በእርሱም ላይ በገቡ ጊዜ «እንተ የተከበርከው ሆይ! እኛንም ቢተሰባቸችንንም ጉዳት ደረሰብን። ርካሽ ሽቀጥም ይዘን መጥተናል። ስፍርንም ለኛ ሙላልን። በኛም ላይ መጽውት እላህ መጽዋችንን ይመነዳልና» አሉት።

12|89|«እናንተ የማታውቁ በነበራችሁ ጊዜ በዩሱፍና በወንድሙ ላይ የሰራችሁትን ግፍ ዐውቃችሁን» አላቸው።

12|90|«እንተ በእርግጥ እንተ ዩሱፍ ነህን» አሉት። «እኔ ዩሱፍ ነኝ። ይህም ወንድሜ ነው። እላህ በኛ ላይ በእርግጥ ለገሰልን። እነሆ! የሚጠነቀቅና የሚታገስ ሰው (እላህ ይከሰዋል)። እላህ የበሰ አድራጊዎችን ዋጋ አያጠፋምና» አለ።

12|91|«በእላህ እንምላለን። እላህ በኛ ላይ በእርግጥ አበለጠህ። እኛም በእርግጥ አጥፊዎች ነበርን» አለ።

12|92|«ዛሬ በናንተ ላይ ወቀሳ የለባችሁም። እላህ ለእናንተ ይምራል። እርሱም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነው» አላቸው።

12|93|«ይህንን ቀሚሴን ይዛችሁ ሊዱ። በአባቱ ፊትም ጣሉት የሚያይ ሆኖ ይመጣልና። ቢተሰባቸችሁንም ሰብስባችሁ አምጡልኝ» (አላቸው)።

12|94|ግመል ጫኞቹም (ምስርን) በተለዩ ጊዜ አባታቸው «እኔ የዩሱፍን ሽታ በእርግጥ አገኛለሁ። ባታቁሉኝ ኖሮ (ታምኑኝ ነበር)» አለ።

12|95|«በእላህ እንምላለን። እንተ በእርግጥ በቀድሞው ስህተትህ ውስጥ ነህ» አሉት።

12|96|እብሳሪውም በመጣ ጊዜ (ቀሚሴን) በፊቱ ላይ ጣለው። ወዲውም የሚያይ ኾነ። «እኔ ለእናንተ፡- ከእላህ በኩል የማታውቁትን ዐውቃለሁ አላልኳችሁምን» አላቸው።

12|97|«አባታችን ሆይ! ለነጢአቶቻችን ምሕረትን ለምንልን እኛ ጥፋተኞች ነበርንና» አለ።

12|98|«ወደፊት ለእናንተ ጌታዬን ምሕረትን አለምንላችኋለሁ። እነሆ! እርሱ መሓረው አዛኝ ነውና» አላቸው።

12|99|በዩሱፍ ላይም በገቡ ጊዜ ወላጆቹን ወደርሱ አስጠጋቸው። «በእላህም ፈቃድ ጥብቆች ስትሾኑ ምስርን ግቡ» አላቸው።

12|100|ወላጆቹንም በዙፋኑ ላይ አወጣቸው። ለእርሱም ሰጋጆች ኾነው ወረዱለት። «አባቱም ሆይ! ይህ ፊት ያየኋት ሕልሜ ፍች ነው። ጌታ በእርግጥ እውነት አደረጋት። ከወሀኔ ቤትም ባወጣኝና ሰይጣንም በእኔና በወንድሞቹ መካከል

ከአበላሽ በኋላ እናንተን ከገጠር ባመጣችሁ ጊዜ በእርግጥ ለኔ መልካም ዋለልኝ። ጌታዬ ለሚሻው ነገር እዝነቱ ረቂቅ ነው። እነሆ እሱ ዐዋቂው ጥበበኛው ነው» አለ።

12|101|«ጌታዬ ሆይ! ከንግሥና በእርግጥ ሰጠኸኝ። ከሕልሞችም ፍች እስተማርከኝ። የሰማያትና የምድር ፈጣሪ ሆይ! እንተ በቅርቢቱና በመጨረሻይቱ ዓለም ረዳቱ ነህ። ሙስሊም ሆኖ ገደለኝ። በመልካሞቼም እስጢጋኝ» (አለ)።

12|102| (ሙሐመድ ሆይ) ይህ ወዳንተ የምናወርደው ሲኾን፤ ከሩቅ ወሬዎች ነው። እንተም እነርሱ (በዩስፍ) የሚመክሩ ኾነው ነገራቸውን በቀረጡ ጊዜ እነሱ ዘንድ አልነበርከም።

12|103|ኦብዛኞቻቸው ሰዎች (ለማመናቸው) ብትጓጓም የሚያምኑ አይደሉም።

12|104|በእርሱም (በቁርአን) ላይ ምንም ዋጋ እትጠይቃቸውም። እርሱ ለዓለማት ግሳጼ እንጂ ሌላ አይደለም።

12|105|በሰማያትና በምድርም ካላቸው ምልክት ብዙይቱ እነሱ ከርሷ ዘንጊዎች ኾነው በርሷ ላይ ያልፋሉ።

12|106|ኦብዛኞቻቸውም፤ እነሱ እጋሪዎች ኾነው እንጂ በአላህ አያምኑም።

12|107|ከአላህ ቅጣት ሸፋኝ አደጋ የምትመጣባቸው ወይም ሰዓቲቱ እነሱ የማያውቁ ሲኾኑ በድንገት የምትመጣባቸው መኾኑዋን አይፈሩምን

12|108|«ይህች መንገዴ ናት። ወደ አላህ እጠራለሁ። እኔም የተከተለኝም ሰው በግልጽ ማስረጃ ላይ ነን። ጥራትም ለአላህ ይገባው። እኔም ከእጋሪዎቼ አይደለሁም» በል።

12|109|ከንተ በፊትም ከከተሞች ሰዎች ወደነርሱ ራዕይ የምናወርድላቸው የኾኑን ወንዶችን እንጂ አልላከንም። በምድር ላይ አይኼዱምና የእነዚያን ከእነሱ በፊት የነበሩትን ሰዎች መጨረሻ አይመለከቱምን የመጨረሻይቱም እገር ለእነዚያ ለተጠነቀቁት በእርግጥ የተሻለች ናት፤ እታውቁምን

12|110|መልክተኞቹም ተስፋ በቀረጡና እነርሱ በእርግጥ የተዋሹ መኾናቸውን በተጠራጠሩ ጊዜ እርዳታችን መጣላቸው። (እኛ) የምንሻውም ሰው እንዲደን ተደረገ። ቅጣታችንም ከእጋሪዎቹ ሕዝቦች ላይ አይመለስም።

12|111|በታሪካቸው ውስጥ ለአእምሮ ባለ ቤቶች በእርግጥ መገሰጫ ነበረ። (ይህ ቁርአን) የሚቀጣጠፍ ወሬ አይደለም። ግን ያንን በስተፊቱ ያለውን አረጋጋጭ ለነገርም ሁሉ ገላጭ ለሚያምኑ ሕዝቦችም መሪና ቸርታ ነው።

13|1|እ.ሊ.መ.ረ (አሊፍ ላም ሚም ራ) ይህች (እናቅጽ) ከመጽሐፉ አንቀጾች ናት። ያም ከጌታህ ወዳንተ የተወረደው እውነት ነው። ግን ኦብዛኞቹ ሰዎች አያምኑም።

13|2|አላህ ያ ሰማያትን የምታዩዋት አዕማድ ሳትኖር ያነሳት ከዚያም በዐርሹ (ዙፋኑ) ላይ (ስልጣኑ) የተደላደለ ፀሐይንና ጨረቃንም የገራ ነው። ሁሉም ለተወሰነ ጊዜ ይርጣሉ። ነገሩን ሁሉ ያስተናብራል። በጌታችሁ መገናኘት ታረጋግጡ ዘንድ ተዓምራቶችን ይዘረዝራል።

13|3|እርሱም ያ ምድርን የዘረጋ በሷም ተራራዎችንና ወንዞችን ያደረገ በውስጧም ከፍሬዎች ሁሉ ሁለት ሁለት ዓይነቶችን ያደረገ ነው። ሌሊትን በቀን ይሸፍናል። በዚህም ውስጥ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች ምልክቶች አሉ።

13|4|በምድርም የተጎረቡቱ ቁርጥራጮች አልሉ። ከወይኖችም አትክልቶች አዝርዕቶችም መንታዎችና መንታዎች ያልኾኑ ዘንባባዎችም አልሉ። በእንደ ውሃ ይጠጣሉ፤ (በጣዕምም ይለያያሉ)። ከፊሉዋንም በከፊሉ ላይ በሚበላው ሰብል እናበልጣለን። በዚህም ውስጥ ለሚያውቁ ሕዝቦች ተዓምራት አለበት።

13|5|ብትደነቅም ዐፈር በኾንን ጊዜ እና አዲስ ፍጥረት እንኾናለን ማለታቸው (ታላቅ) ድንቅ ነው። እነዚህ እነዚያ በጌታቸው የካዱት ናቸው። እነዚህም እንዛዝላዎች በእንገቶቻቸው ላይ ያሉባቸው ናቸው። እነዚህም የላሳት ጓዶች ናቸው። እነሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።

13|6|ከእነሱ በፊት የመሰሎቻቸው ቅጣቶች በእርግጥ ያለፉ ሲኾኑ ከመልካሙ በፊት በመጥፎው ያስቸኩሉሃል። ጌታህም ለሰዎች ከመበደላቸው ጋር በእርግጥ የምህረት ባለቤት ነው። ጌታህም በእርግጥ ቅጣተ ብርቱ ነው።

13|7|እነዚያም የካዱት በእርሱ ላይ ከጌታው ተዓምር ለምን አልተወረደለትም ይላሉ። እንተ አስፈራሪ ብቻ ነህ። ለሕዝብም ሁሉ መሪ አላቸው።

13|8|አላህ ሴት ሁሉ የምታረግዘውን ያውቃል። ማሕጸኖችም የሚያገድሉትን የሚጨምሩትንም (ያውቃል)። ነገሩም ሁሉ እርሱ ዘንድ በልክ የተወሰነ ነው።

13|9|ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቂ ታላቅ የላቀ ነው።

13|10|ከእናንተ ውስጥ ቃሉን ዝቅ ያደረገ ሰው በእርሱ የጮኸም ሰው እርሱ በሌሊት ተደባቂም በቀን (ተገልጾ) ኸያጅም የኾነ ሰው (እርሱ ዘንድ) እኩል ነው።

13|11|ለእርሱ (ለሰው) ከስተፊቱም በአላህ ትዕዛዝ (ከክፉ) የሚጠብቁት ተተካኪዎች (መላእክት) አሉት። አላህ በሕዝቦች ዘንድ ያለውን ጸጋ በነፍሶቻቸው ያለውን (ኹኔታ) እስከሚለውጡ ድረስ አይለውጥም። አላህም በሰዎች ላይ ክፉን በሻ ጊዜ ለእርሱ መመለስ የለውም። ለእነርሱም ከእርሱ ሌላ ምንም ተከላካይ የላቸውም።

13|12|እርሱ ያ የምትፈሩና የምትከጅሉም ስትሆኑ ብልጭታን የሚያሳያችሁ ከባዶች ደመናዎችንም የሚያስገኝ ነው።

13|13|ነገድጓድም አላህን በማመስገን ያጠራል። መላእክትም እርሱን ለመፍራት (ያጠሩታል)። መብረቶችንም ይልካል። እነርሱም (ከሓዲዎች) በአላህ የሚከራከሩ ሲሆኑ በእርሷ የሚሻውን ሰው ይመታል። እርሱም ንይለ ብርቱ ነው።

13|14|ለእርሱ (ለአላህ) የእውነት መጥሪያ አለው። እነዚያም ከእርሱ ሌላ የሚገዙዋቸው (ጣዖታት) ወደ አፉ ይደርስ ዘንድ ወደ ውሃ መዳፎቹን (በሩቅ ሆኖ) እንደሚዘረጋ (ሰው መልስ) እንጂ ለነርሱ በምንም አይመልሱላቸውም። እርሱም ወደ አፉ ደራሽ አይደለም። የከሓዲዎችም ጥሪ በከንቱ እንጂ አይደለም።

13|15|በሰማያትና በምድርም ያሉት ሁሉ በውድም ሆነ በግድ ለአላህ ይሰግዳሉ። ጥላዎቻቸውም በጧቶችና በሠርኮች ይሰግዳሉ።

13|16|«የሰማያትና የምድር ጌታ ማን ነው» በላቸው። «አላህ ነው» በል። «ለነፍሶቻቸው ጥቅምንም ጉዳትንም የማይችሉን ረዳቶች ከርሱ ሌላ ያዛችሁን» በላቸው። «ዕውርና የሚያይ ይስተካከላሉን ወይስ ጨለማዎችና ብርሃን ይስተካከላሉን ወይስ ለአላህ እንደርሱ አፈጣጠር የፈጠሩን ተጋሪዎች አደረጉለትና ፍጥረቱ በእነሱ ላይ ተመሳሳሊባቸውን» በል፤ «አላህ ሁለመናውን ፈጣሪ ነው። እርሱም እንዱ እሸናፊው ነው» በል።

13|17|ከሰማይ ውሃን አወረደ። ሽለቆዎቹም በመጠናቸው ፈሰሰ። ጎርፉም አስፋፊውን ኮረፋት ተሸከመ። ለጌጥ ወይም ለዕቃ ፍላጎት በእርሱ ላይ አሳት የሚያነዱበትም (ማዕድን) ብጢው የኾነ ኮረፋት አልለው። እንደዚሁ አላህ ለእውነትና ለውሸት ምሳሌን ያደርጋል። ኮረፋቱማ ግብስብስ ኾኖ ይጠፋል። ለሰዎች የሚጠቅመውማ በምድር ላይ ይቆያል። እንደዚሁ አላህ ምሳሌዎችን ይገልጻል።

13|18|ለእነዚያ ለጌታቸው ለታዘዙት መልካም ነገር (ገነት) አልላቸው። እነዚያም ለእርሱ ያልታዘዙት ለእነሱ በምድር ያለው ሁሉ ከእርሱም ጋር ብጢው ቢኖራቸው ኖሮ በእርሱ በተባዛቸው ነበር። እነዚያ ለእነሱ ክፉ ምርመራ አለባቸው።

መኖሪያቸውም ገህነም ናት። ፍራሻቸውም ከፋች!

13|19|ከጊታህ ወዳንተ የተወረደው እውነት መኾኑን የሚያውቅ ሰው እንደዚያ እርሱ ዕውር እንደሆነው ሰው ነውን የሚገሠጹት የአለምሮ ባለቤቶች ብቻ ናቸው።

13|20|እነዚያ በአላህ ቃል ኪዳን የሚሞሉ የጠበቀውንም ኪዳን የማያፈርሱ ናቸው።

13|21|እነዚያም አላህ እንዲቀጠል በእርሱ ያዘዘውን ነገር የሚቀጥሉ ጌታቸውንም የሚያከብሩ መጥፎንም ቁጥጥር የሚፈሩ ናቸው።

13|22|እነዚያም የጌታቸውን ውዴታ ለመፈለግ የታገሱ፤ ሰላትንም እዘውትረው የሰጉዱ፤ እኛ ከሰጠናቸው ሲሳይም በምስጢርም ሽን በግልጽ የመጸወቱ፤ ክፉውንም ነገር በበጎ የሚገፈፉ ናቸው። እነዚያ ለእነሱ መጨረሻይቱ ምስግን እገር አለቻቸው።

13|23|(እርሷም) የመኖሪያ ገነቶች ናት። ይገቡባታል። ከአባቶቻቸውም፤ ከሚስቶቻቸውም፤ ከዝርያቸውም መልካም የሠራ ሰው (ይገባታል)። መላእክትም በእነርሱ ላይ ከየደጃፉ ሁሉ ይገባሉ።

13|24|«ሰላም ለእናንተ ይኹን። (ይህ ምንዳ) በመታገሳችሁ ነው። የመጨረሻይቱም እገር ምን ታምር!» (ይሏቸዋል)።

13|25|እነዚያም የአላህን ቃል ኪዳን ከጠበቀ በኋላ የሚያፈርሱ አላህም እንዲቀጠል በእርሱ ያዘዘውን ነገር የሚቆርጡ በምድርም ላይ የሚያበላሹ እነዚያ ለእነሱ እርግማን አለባቸው። ለእነሱም መጥፎ እገር (ገህነም) አላቸው።

13|26|አላህ ለሚሻው ሰው ሲሳይን ያሰፋል፤ ያጠባልም። (ከሓዲዎች) በቅርቡም ሕይወት ተደሰቱ። የቅርቡም ሕይወት በመጨረሻይቱ እንዳር (ትንሽ) መጠቀሚያ እንጂ ምንም አይደለችም።

13|27|እነዚያም የካዱት «በእርሱ ላይ ከጌታው ተዓምር ለምን አልተወረደም» ይላሉ። «አላህ የሚሻውን ያጠምማል። የተመለሰውንም ሰው ወደርሱ ይመራል» በላቸው።

13|28|(እነሱም) እነዚያ ያመኑ ልቦቻቸውም አላህን በማውሳት የሚረኩ ናቸው። ንቁ! አላህን በማውሳት ልቦች ይረካሉ።

13|29|እነዚያ ያመኑትና መልካም ሥራዎችን የሠሩት ለእነሱ ደግ ኑሮ መልካም መመለሻም አላቸው።

13|30|እንደዚሁ ከበፊትዋ ብዙ ሕዝቦች በእርግጥ ያለፉ ወደሽንቸው ሕዝብ እነርሱ በአልረሕማን የሚከዱ ሲሽኑ ያንን ወደ አንተ ያወረድነውን ቁርኣን በእነርሱ ላይ ታነብላቸው ዘንድ ላክንህ። «እርሱ (አልረሕማን) ጌታዬ ነው። ከእርሱ ሌላ አምላክ የለም። በርሱ ላይ ተጠጋሁ። መመለሻየም ወደርሱ ብቻ ነው» በላቸው።

13|31|ቁርኣንም በእርሱ ተራራዎች በተነዱበት ወይም በእርሱ ምድር በተቆራረጠችበት ወይም በእርሱ ሙታን እንዲናገሩ በተደረጉበት ፍሮ (የመካከላዊዎች ባላመኑ ነበር)። በእውነቱ ነገሩ ሁሉ የአላህ ነው። እነዚያ ያመኑት ሰዎች እነሆ አላህ በሻ ፍሮ ሰዎችን በመላ በእርግጥ ይመራቸው እንደነበረ እያውቁም እነዚያም የካዱት በሥራቸው ምክንያት (አጥፊ) ዐደጋ የምታገኛቸው ከመሆን ወይም የአላህ ቀጠሮ እስኪመጣ በአገራቸው አቅራቢያ (አንተ) የምትሰፍርባቸው ከመሆን አይወገዱም። አላህ ቀጠሮውን እያፈርስምና።

13|32|ከአንተ በፊት በነበሩትም መልክተኞች በእርግጥ ተላግጠባቸዋል። ለእነዚያም ለካዱት ጊዜን ሰጠኋቸው። ከዚያም (በቅጣት) ያዝኩባቸው። ቅጣቱም እንዴት ነበር!

13|33|እርሱ በነፍስ ሁሉ ላይ በሠራቸው ሥራ ተጠባባቂ የሆነው (አላህ እንደዚህ እንዳልሆነው ጣዖት ብጤ ነውን) ለአላህም ተጋሪዎችን አደረገ። ጥሯቸው «አላህን በምድር ውስጥ የማያውቀው ፍሮ ትነግሩታላችሁን ወይስ ከቃል በግልጽ (ፍቺ በሌለው ከንቱ ቃል ተጋሪዎች በማለት ትጠሩዋቸዋላችሁን)» በላቸው። በእውነቱ ለእነዚያ ለካዱት ተንኮላቸው ተሸለመላቸው። ከእውነቱ መንገድም ታገዱ። አላህም ያጠመመው ሰው ለእርሱ ምንም አቅኚ የለውም።

13|34|ለእነሱ በቅርቡ ሕይወት ቅጣት አላቸው። የመጨረሻይቱም (ዓለም) ቅጣት በጣም የበረታ ነው። ለእነሱም ከአላህ (ቅጣት) ምንም ጠባቂ የላቸውም።

13|35|ያች ጥንቁቆቹ ተስፋ የተሰጧት ገነት ምጣኔዋ (እንደሚነገራችሁ ነው)። ከሥርዋ ወንዞች ይፈሰሳሉ። ምግቧ (ሁልጊዜ) የማይቋረጥ፤ ነው። ጥላዋም (እንደዚሁ)። ይህች የእነዚያ የተጠነቀቁት መጨረሻ ናት። የከሃዲዎችም መጨረሻ እሳት ናት።

13|36|እነዚያም መጽሐፉን የሰጠናቸው ወዳንተ በተወረደው ይደሰታሉ። ከአሕዛብም ከፊሉን የሚከዱ ሰዎች አልሉ። «እኔ የታዘዝኩት አላህን ብቻ እንድገዛ በእርሱም እንደዳላጋራ ነው። ወደእርሱ እጠራለሁ፤ መመለሻዬም ወደእርሱ ነው» በላቸው።

13|37|እንደዚሁ በዐረብኛ የተነገረ ፍትሕ ሲሽን እወረድነው። ዕውቀቱ ከመጣልህም በኋላ ዝንባሌዎቻቸውን ብትከተል ከአላህ ቅጣት ምንም ረዳትም ጠባቂም የለህም።

13|38|ከአንተ በፊትም መልክተኞችን በእርግጥ ልከናል። ለእነርሱም ሚስቶችንና ልጆችን አድርገናል። ለማንኛውም መልክተኛ በአላህ ፈቃድ እንጂ ተዓምር ሊያመጣ አይገባውም። ለጊዜው ሁሉ ጽሑፍ አለው።

13|39|አላህ የሚሻውን ያብሳል፤ ያጸድቃልም። የመጽሐፉ መሠረትም እርሱ ዘንድ ነው።

13|40|የዚያንም ያስፈራራናቸውን ከፊሉን ብናሳይህ (መልካም ነው)። ወይም ብንገድልህ (ወቀሳ የለብህም)። በአንተ ላይ ያለብህ ማድረስ ብቻ ነው። ምርመራውም በኛ ላይ ነው።

13|41|እኛ ምድርን ከጫፎችዋ የምናጎድላት ሽን የምንመጣባት መሽናችንን አላዩምን አላህም ይፈርዳል። ለፍርዱም ገልባጭ የለውም። እርሱም ምርመራው ፈጣን ነው።

13|42|እነዚያም ከእነሱ በፊት የነበሩት በእርግጥ መከሩ። አዘንግቶም የመያዙ ዘዴ በሙሉ የአላህ ነው። ነፍስ ሁሉ የምትሠራውን ያውቃል። ከሓዲዎችም የመጨረሻይቱ እገር ለማን እንደምትሽን ወደፊት ያውቃል።

13|43|እነዚያም የካዱት ሰዎች «መልክተኛ አይደለህም» ይላሉ። «በእኔና በእናንተ መካከል መስካሪ በአላህና እርሱ ዘንድ የመጽሐፉ ዕውቀት ባለው ሰው በቃ» በላቸው።

14|1|እ.ሊ.ረ (እሊፍ ላም ራ፤ ይህ ቁርኣን) ሰዎችን በጌታቸው ፈቃድ ከጨለማዎች ወደ ብርሃን አሸናፊ ምስግን ወደ ሽነው። ጌታ መንገድ ታወጣ ዘንድ ወዳንተ ያወረድነው መጽሐፍ ነው።

14|2|አላህ ያ በሰማያት ያለው በምድርም ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ የሆነ ነው፤ ለከሓዲዎችም ከብርቱ ቅጣት ወዮላቸው።

14|3|እነዚያ የቅርቡ ሕይወት ከመጨረሻይቱ ሕይወት ይበልጥ የሚወዱ ከአላህም መንገድ የሚያገዱ መጥመሚያም የሚፈልጉዋት ናቸው። እነዚያ በሩቅ ስሕተት ውስጥ ናቸው።

14|4|ከመልክተኛ ማንኛውንም ለእነርሱ ያብራራላቸው ዘንድ በወገኖቹ ቋንቋ እንጂ በሌላ አልላክንም። አላህም የሚሻውን ያጠማል። የሚሻውንም ያቀናል። እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

14|5|ሙሳንም ወገኖችህን ከጨለማዎች ወደ ብርሃን እውጣ አላህንም ቀኖች አስገንዝባቸው በማለት በተዓምራታችን

በእርግጥ ላከው። በዚህ ውስጥ በብዙ ታጋሽና በብዙ እመስጋኝ ለጥንት ሁሉ በእርግጥ ተግምራቶች አሉ።

14|6|መሳም ለሕዝባቸው ባለ ጊዜ (እስታውስ)፤ ከፈርዖን ቤተሰቦች መጥፎን ቅጣት የሚያቀምጡባቸው ወንዶች ልጆቻቸውንም የሚያርዱ ሲቶቻቸውንም የሚተዉ ሲሹ በእዳንናቸው ጊዜ በእናንተ ላይ (የዋለላችሁን) የአላህን ጸጋ እስታውሱ። በዚህም ከጌታችሁ የሹ ታላቅ ፈተና አለበት።

14|7|ጌታችሁም «በታመበት በእርግጥ እጩምርላችኋለሁ ብትከዱም (እቀጣችኋለሁ) ቅጣቱ በእርግጥ ብርቱ ነውና» በማለት ባስታወቀ ጊዜ (እስታውሱ)።

14|8|መሳም አለ «እናንተም በምድር ያለውም ሁሉ በመላ ብትከዱ አላህ በእርግጥ ተብቃቂ ምስገን ነው።»

14|9|የእነዚያ ከናንተ በፊት የነበሩት የኦሕ ሕዝቦች የዓድም የሰሙድም የእነዚያም ከእነሱ በኋላ የነበሩት ከአላህ በስተቀር ሌላ የማያውቃቸው (ሕዝቦች) ወሬ አልመጣላችሁምን መልክተኞቻቸው በማስረጃዎች መጧቸው።

እጆቻቸውንም (በቁጭት ሊነክሱ) ወደ አፎቻቸው መለሱ። አሉም «እኛ እናንተ በርሱ በተላካችሁበት ነገር ካድን እኛም ወደርሱ ከምትጠሩን ነገር አወላዋይ በሆነ ጥርጣሬ ውስጥ ነን።»

14|10|መልክተኞቻቸው «ከጎጢአቶቻችሁ እንዲምራችሁ ወደ ተወሰነ ጊዜም (ያለ ቅጣት) እንዲያቆያችሁ የሚጠራችሁ ሲሹን ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ በሆነው አላህ (በመኖሩ) ጥርጣሬ አለን» አሏቸው። (ሕዝቦቹም) «እናንተ ብጤያችን ሰው እንጂ አይደላችሁም አባቶቻችን ይገዙት ከነበሩት ልትከለክሉን ትሻላችሁ። ግልጽንም አስረጅ (ካመጣችሁት ሌላ) እምጡልን» አሉ።

14|11|መልክተኞቻቸው ለእነርሱ አሉ «እኛ ብጤያችሁ ሰው እንጂ ሌላ አይደለንም ግን አላህ ከባሮቹ በሚሻው ሰው ላይ ይለግሳል። ለእኛም በአላህ ፈቃድ እንጂ ማስረጃን ልናመጣላችሁ አይገባንም። በአላህም ላይ ምእምናኖች ይጠገ።

14|12|«መንገዳችንንም በእርግጥ የመራን ሲሹን በአላህ ላይ የማንመካ ለእኛ ምን አለን በማስቃየታችሁም ላይ በእርግጥ እንታገሳለን። በአላህም ላይ ተመኪዎች ሁሉ ይመኩ።»

14|13|እነዚያም የካዱት ለመልክተኞቻቸው «ከምድራችን በእርግጥ እናወጣችኋለን፤ ወይም ወደ ሃይማኖታችን በእርግጥ ትመለሳላችሁ» አሉ። ወደእነርሱም ጌታቸው እንዲህ ሲል ላከ «ከኣዲዎችን በእርግጥ እናጠፋለን።

14|14|«ከእነሱም በኋላ ምድሪቱን በእርግጥ እናስቀምጣችኋለን። ይኸ በፊቱ መቆሙን ለሚፈራ ዛቻዬንም ለሚፈራ ሰው ነው።»

14|15|እርዳታንም (ከአላህ) ፈለጉ፤ (ተረዱም)። ጨካኝ ሞገደኛ የሆነም ሁሉ አፈረ።

14|16|ከስተፊቱ ገህነም አለበት። እኹን ከሆነም ውሃ ይጋታል።

14|17|ይጎነጨዋል፤ ሊውጡም አይቀርብም። ሞትም ከየስፍራው ሁሉ ይመጣበታል፤ እርሱም የሚሞት አይደለም። ከስተፊቱም ከባድ ቅጣት አለ።

14|18|የእነዚያ በጌታቸው የካዱት ሰዎች ምሳሌ (መልካም) ሥራዎቻቸው በነፋሻ ቀን ነፋስ በርሱ እንደ በረታችበት እመድ ነው። በሠሩት ሥራ በምንም ላይ (ሊጠቀሙ) አይችሉም። ይህ እርሱ ሩቅ ጥፋት ነው።

14|19|አላህ ሰማያትንና ምድርን በእውነት የፈጠረ መሆኑን እታይምን ቢሻ ያጠፋችኋል። አዲስ ፍጡርንም ያመጣል።

14|20|ይህም በአላህ ላይ አስቸጋሪ አይደለም።

14|21|የተሰበሰቡም ሆኑ ለአላህ ይገለጻሉ። (ሐሳብ) ደካማዎቹም (ተከታዮች) ለእነዚያ ለከሩት «እኛ ለእናንተ ተከታዮች ነበርን፤ እናንተ ከአላህ ቅጣት ከኛ ላይ እንዳችን ነገር ተከላካዮች ናችሁን» ይላሉ። (እስከታዮቹም) «አላህ ባቀናን ፍሮ በእርግጥ በመራናችሁ ነበር» ይሏቸዋል። «ብንበሳጭ ወይም ብንታገስም በእኛ ላይ እኩል ነው። ለእኛ ምንም መጠጊያ የለንም» ይላሉ።

14|22|ነገሩም በተፈጸመ ጊዜ ሰይጣን ይላቸዋል «አላህ እውነተኛውን ቃል ኪዳን ገባላችሁ። ቃል ኪዳንም ገባሁላችሁ፤ አፈረስኩባችሁም። ለእኔም በእናንተ ላይ ምንም ስልጣን አልበረኝም። ግን ጠራኋችሁ። ለእኔም ታዘዛችሁ። ስለዚህ አትውቁሱኝ፤ ነፍሳቸውንም ውቀሱ። እኔ የምረዳችሁ አይደለሁም። እናንተም የምትረዱኝ አይደላችሁም። እኔ ከአሁን በፊት ለአላህ ተጋሪ በአደረጋችሁት ነገር ካድኩ። በዳዮቹ ለእነርሱ በእርግጥ አሳማሚ ቅጣት አላቸው።»

14|23|እነዚያም ያመኑና መልካም ሥራዎችን የሠሩ ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውቅዎች ሲሹ በጌታቸው ፈቃድ እንዲገቡ ይደረጋሉ። በውስጣቸው መከባበሪያቸው ሰላም (ለእናንተ ይኹን መባባል) ነው።

14|24|አላህ መልካምን ቃል ሥርዋ (በምድር ውስጥ) የተደላደለች ቅርንጫፍዋም ወደ ሰማይ (የረዘመች) እንደሆነች መልካም ዛፍ እድርጎ ምሳሌን እንዴት እንደገለጸ አላየሽምን

14|25|ምግቧን (ፍሬዋን) በጌታዋ ፈቃድ በየጊዜው ትሰጣለች። አላህም ለሰዎች ይገሰጹ ዘንድ ምሳሌዎችን ይገልጻል።

14|26|የመጥፎም ቃል ምሳሌ ከምድር በላይ የተገለሰሰች ለእርሷ ምንም መደላደል የሌላት እንደሆነች መጥፎ ዛፍ ነው።

14|27|አላህ እነዚያን ያመኑትን በቅርቢቱም ሕይወት በመጨረሻይቱም (በመቃብር) በተረጋገጠው ቃል ላይ ያረጋቸዋል። ከኣዲዎችንም አላህ ያሳስታቸዋል። አላህም የሚሻውን ይሠራል።

14|28|ወደእነዚያ የአላህን ጸጋ በከህይወት ወደ ለውጡት ሕዝቦቻቸውንም በጥፋት አገር ወዳሰፈሩት (ወደ ቁረይኞች) አላየህምን

14|29|(እገራቱም) የሚገቧት ስትሆን ገህነም ናት። ምን ትከፋም መርጊያ!

14|30|ለአላህም ከመንገዱ ያሳስቱ ዘንድ ባላንጣዎችን አደረጉለት። «(ጥቂትን) ተጠቀሙ መመለሻችሁም ወደ እሳት ነው» በላቸው።

14|31|ለእነዚያ ላመኑት ባሮቹ በእርሱ ውስጥ ሽያጭና ወዳጄነት የሌለበት ቀን ከመምጣቱ በፊት ሰላትን በደንቡ ይሰግዳሉ። ከሰጠናቸውም ሲሳይ በምስጢርም በግልጽም ይለግሳሉ። (ስገዱ ለግሱም) በላቸው።

14|32|አላህ ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ ከሰማይም ውሃን ያወረደ በእርሱም ከፍሬዎች ሲሳይን ለእናንተ ያወጣ መርከቦችንም በፈቃዱ በባሕር ላይ ይንሻለሉ ዘንድ ለናንተ የገራ ወንዞችንም ለናንተ የገራ ነው።

14|33|ፀሐይንና ጨረቃንም ዘወትር ሺያጆች ሲሹ ለእናንተ የገራ ሌሊትንና ቀንንም ለእናንተ የገራላችሁ ነው።

14|34|ከለመናችሁትም ሁሉ የሰጣችሁ ነው። የአላህም ጸጋ ብትቆጥሩ እትዘልቋትም። ሰው በጣም በደለኛ ከኣዲ ነው።

14|35|ኢብራሂምም ባለ ጊዜ (እስታውስ) «ጌታዬ ሆይ! ይህንን አገር (መካን) ጸጥተኛ አድርገው። እኔንም ልጆቼንም ጣታትን ከመገዛት አርቀን።

14|36|«ጌታዬ ሆይ! እነርሱ (ጣታት) ከሰዎች ብዙዎችን አሳስተዋልና። የተከተለኝም ሰው እርሱ ከኔ ነው።

ትእዛዜንም የጣሰ ሰው እንተ መሓረ አዛኝ ነህ።

14|37|«ጌታችን ሆይ! እኔ እዝመራ በሌለው ሸለቆ ውስጥ በተከበረው ቤት (በካዕባ) አጠገብ ከዘሮቹ አስቀመጥኩ።

ጌታችን ሆይ! ሰላትን ያቋቁሙ ዘንድ (እስቀመጥኳቸው)። ከሰዎችም ልቦችን ወደእነሱ የሚናፍቁ እድርግ። ያመሰግኑህም ዘንድ ከፍሬዎች ስጣቸው።

14|38| «ጌታችን ሆይ! እንተ የምንደብቀውንም የምንገልጸውንም ሁሉ በእርግጥ ታውቃለህ። በእሳህም ላይ በምድርም በሰማይም ምንም ነገር አይደበቅም።

14|39| «ለእዚያ ከሽምግልና በኋላ ኢስማዒልን ኢስሐቅንም ለእኔ ለሰጠኝ እሳህ ምስጋና ይገባው። ጌታዬ ልመናን በእርግጥ ሰሚ ነውና።

14|40| «ጌታዬ ሆይ! ሰላትን አዘውትራ የምሰገድ እድርግኝ። ከዘርጄም (እድርግ)። ጌታችን ሆይ! ጸሎቴንም ተቀበለኝ፤

14|41| «ጌታችን ሆይ! ለእኔም ለወላጄም ለምእመናንም ሁሉ ምርመራ በሚደረግበት ቀን ማር።»

14|42| እሳህንም በደለኞች ከሚሠሩት ግፍ ዘንጊ እድርገህ አታስብ። የሚያቆያቸው ዓይኖች በእርሱ እስከሚፈጡበት ቀን ድረስ ብቻ ነው።

14|43| (ወደ ጠረው መልእክ) ቸኪዮች ራሳቸውን እንጋጣጧች ሹነው (ዓይኖቻቸው ይፈጣሉ)። ዓይኖቻቸው ወደነርሱ አይመለሱም። ልቦቻቸውም ባዶዎች ናቸው።

14|44| ሰዎችንም ቅጣቱ የሚመጣቸውን ቀን እስፈራራቸው። እነዚያም የበደሉት «ጌታችን ሆይ! ወደ ቅርብ ጊዜ ድረስ አቆየን። ጥሪህን እንቀበላለንና መልክተኞቹንም እንከተላለንና» ይላሉ። «ከእሁን በፊት (በምድረ ዓለም) ለእናንተ ምንም መወገድ የላችሁም በማለት የማላችሁ አልነበራችሁም» (ይባላሉ)።

14|45| «በእነዚያም ነፍሳቸውን በበደሉት ሰዎች መኖሪያ ውስጥ ተቀመጣችሁ። በእነሱም እንዴት እንደሠራንባቸው ለእናንተ ተገልጾላችሁ። ለእናንተም ምሳሌዎችን ገለጽኳላችሁ።»

14|46| (በነቢዩ ላይ) ሴራቸውንም በእርግጥ አሰሩ። ሴራቸውም (ቅጣቱ) እሳህ ዘንድ ነው። ሴራቸውም ኮረብታዎች (ሕግጋቶች) በእርሱ የሚወገዱበት አልነበረም።

14|47| እሳህንም መልክተኞቹን (የገባላቸውን) ቃል ኪዳኑን አፍራሽ እድርገህ አታስብ። እሳህ አሸናፊ የመበቀል ባለቤት ነው።

14|48| ምድር በሌላ ምድር የምትለወጥበትን ሰማያትም (እንደዚሁ) እንድ አሸናፊ ለሹነው እሳህም (ፍጡራን ሁሉ) የሚገለጹበት ቀን (እስታውሱ)።

14|49| እመጸኞችንም በዚያ ቀን በሰንሰለቶች ተቆራኝተው ታያቸዋለህ።

14|50| ቀሚሶቻቸው ከካትራም ናቸው። ራቶቻቸውንም እሳት ትሸፍናቸዋለች።

14|51| እሳህ ነፍስን ሁሉ የሠራቸውን ይመነዳ ዘንድ (ይህንን አደረገ)። እሳህ ምርመራው ፈጣን ነው።

14|52| ይህ (ቁርኣን) ለሰዎች ገላጭ ነው። (ሊመከሩበት)፤ በእርሱም ሊስፈራሩበት፤ እርሱም እንድ እምላክ ብቻ መሆኑን ሊያውቁበት፤ የአእምሮ ባለቤቶችም ሊገሰፁበት (የተወረደ) ነው።

15|1| አ.ሊ.ረ (አሊፍ ላም ራ) ይህች (እናቅጽ) ከመጽሐፉ አንቀጾችና ገላጭ ከሆነው ቁርኣን ናት።

15|2| እነዚያ የካዱት (በትንሣኤ ቀን) ሙስሊሞች በሹኑ ኖሩ በብዛት ይመኛሉ።

15|3| ተዋቸው ይብሉ፤ ይጠቀሙም። ተስፋም ያዘናጋቸው። በእርግጥም (መጥፎ ፍጻሜያቸውን) ያውቃሉ።

15|4| ማንኛውንም ከተማ ለእርሷ የተወሰነ መጽሐፍ (ጊዜያት) ያላት ሽና እንጂ አላጠፋንም።

15|5| ማንኛውንም ሕዝብ ጊዜዋን ምንም አትቀድምም። (ከእርሱ) አይቆዩምም።

15|6| «እንተ ያ በእርሱ ላይ ቁርኣን የተወረደለት ሆይ! እንተ በእርግጥ ዕብድ ነህ» አሉም።

15|7| «ከእውነተኞቹ እንደ ሹክ በመላእክት (መስካሪ) ለምን አትመጣንም» (አሉ)።

15|8| መላእክትን በእውነት (በቅጣት) እንጂ አናወርድም። ያን ጊዜም የሚቆዩ አይደሉም።

15|9| እኛ ቁርኣንን እኛው አወረድነው። እኛም ለእርሱ ጠባቂዎቹ ነን።

15|10| ከእንተም በፊት በነበሩት በመጀመሪያዎቹ ሕዝቦች ውስጥ (መልክተኞችን) በእርግጥ ልከናል።

15|11| ማንኛውም መልእክተኛ በእርሱ የሚያላግጡበት ሹነው እንጂ አይመጣቸውም ነበር።

15|12| እንደዚሁ (ማስተባበልን) በእመጸኞቹ ልቦች ውስጥ እናገባለን።

15|13| በእርሱ እያምኑበትም። የቀድሞዎቹም ድርጊት በእርግጥ አልፋለች፤ (እንደጠፋ ይጠፋሉ)።

15|14| በእነርሱም ላይ ከሰማይ ደጃፍን በከፈትንላቸውና በእርሱ ሲወጡ በዋሉ ኖር፤

15|15| «የተዘገቡት ዓይኖቻችን ናቸው። እንዲያውም እኛ የተደገሙበትን ሰዎች ነን» ባሉ ነበር።

15|16| በሰማይም ላይ ቡርጆችን በእርግጥ እድርገናል። ለተመልካቾችም (በከዋኩበት) አጊጠናታል።

15|17| ከተባረረ ሰይጣንም ሁሉ ጡበቀናታል።

15|18| ግን (ወሬ) መስማትን የሚሰርቅ ወዲያውኑ አብረ ችቦ ይከተለዋል። (ያቃጥለዋል)።

15|19| ምድርንም ዘረጋናት። በውስጧም ኮረብታዎችን ጣልናባት። በውስጧም (የተለካን) በቃይ ሁሉ አበቀልንባት።

15|20| በእርሷም ውስጥ ለእናንተ መኖሪያዎችንና ለእርሱ መጋቢዎቹ ያልሸናችሁትንም (እንስሳትን) አደረግኳላችሁ።

15|21| መካኪኖቹም (መከፈቻቸው) እኛ ዘንድ ያልሆነ ምንም ነገር የለም። በተወሰነም ልክ እንጂ አናወርደውም።

15|22| ነፋሶችንም (ደመናን) ተሸካሚዎች እድርገን ላክን። ከሰማይም (ከደመና) ዝናብን አወረድን። እርሱንም አጠጣናችሁ። እናንተም ለእርሱ አድላቢዎች አይደላችሁም።

15|23| እኛም ሕያው የምናደርግና የምንገድል እኛው ብቻ ነን። እኛም (ፍጡርን ሁሉ) የምንወርስ (ቀረ) ነን።

15|24| ከእናንተም ተቀዳሚዎቹን በእርግጥ ዐውቀናል። ወደ ኋላም ቀሪዎቹን በእርግጥ ዐውቀናል።

15|25| ጌታህም እርሱ ይሰበስባችኋል። እርሱ ጥበበኛ ዐዋቂ ነውና።

15|26| ሰውንም ከሚቅጨለጨል ሸክላ ከሚገማ ጥቁር ጭቃ በእርግጥ ፈጠርነው።

15|27| ጃንንም (ከሰው) በፊት ከእሳት ነበልባል ፈጠርነው።

15|28| ጌታህም ለመላእክት ባለጊዜ (እስታውሱ)። እኔ ሰውን ከሚቅጨለጨል ሸክላ ከሚገማ ጭቃ እፈጥራለሁ።

15|29| (ፍጥረቱን) ባስተካከልኩትና በውስጡ ከመንፈሱ በነፋሁበትም ጊዜ ለእርሱ ሰጋጆች ሽናችሁ ውደቁ።

15|30| መላእክትም መላውም ተሰብስበው ሰገዱ።

15|31| ኢብሊስ (ዲያብሎስ) ብቻ ሲቀር። ከሰጋጆቹ ጋር ከመሆኑን እንቢ አለ።

15|32| (እሳህም) «ኢብሊስ ሆይ! ከሰጋጆቹ ጋር የማትሹን ላንተ ምን ምክንያት አለህ» አለው።

15|33| «ከሚቅጨለጨል ሸክላ ከግም ጭቃ ለፈጠርከው ሰው ልሰገድ አይገባኝም» አለ።

15|34| (እሳህ) አለው «ከእርሷም ውጣ። እንተ የተባረርክ እርጉም ነህና።»

15|35| «ባንተ ላይም እስከ ፍርዱ ቀን ድረስ እርግማን አለብሁ።»

15|36| «ጊታዬ ሆይ! እንግዲውያስ (ሰዎች) እስከሚቀሰቀሱበት ቀን ድረስ እቆየኝ» አለ።
 15|37| (አላህም) አለ «አንተ ከሚቆዩት ነህ።
 15|38| «እስከታወቀው ወቅት ቀን ድረስ።»
 15|39| (ኢብሊስ) አለ «ጊታዬ ሆይ! እኔን በማጥመምህ ይኹንብኝ ለነርሱ በምድር ላይ (ኅጢአትን) እሸልምላቸዋለሁ።
 ሁሉንም አጠማቸዋለሁም።»
 15|40| «ከነርሱ ፍጹሞቹ ባሮችህ ብቻ ሲቀሩ።»
 15|41| (አላህም) አለ «ይህ በእኔ ላይ (መጠበቁ የተገባ) ቀጥተኛ መንገድ ነው።»
 15|42| «እነሆ ባሮቹ በእነሱ ላይ ላንተ ስልጣን የለህም። ከጠማሞቹ የተከተለህ ሰው ብቻ ሲቀር።»
 15|43| «ገህነምም (እርሱና ለተከተሉት) ለመላውም በእርግጥ ቀጠሯቸው ናት።
 15|44| «ለእርሷ ሰባት ደጃፎች አሏት። ለየደጃፋም ሁሉ ከእነሱ የተከፈለ ፋንታ አለ።
 15|45| «እነዚያ (ከኅጢአት) የተጠነቀቁት በአትክልቶችና በምንጮች ውስጥ ናቸው።
 15|46| «ጸጥተኞች ኾናችሁ በሰላም ግቧት (ይባላሉ)።
 15|47| «ባልጋዎችም ላይ ፊት ለፊት የሚቀጣጩ ወንድማማቾች ኾነው በደረቶቻቸው ውስጥ ከቂም ያለውን ሁሉ
 እናስወግዳለን።
 15|48| «በእርሷም ውስጥ ድካም አይነካቸውም። እነሱም ከእርሷ የሚወጡ አይደሉም።»
 15|49| ባሮቹን እኔ መሳሪው አዛኝ እኔው ብቻ መኾኔን ንገራቸው።
 15|50| ቅጣቱም እርሱ እሳማሚ ቅጣት መኾኑን (ንገራቸው)።
 15|51| ከኢብራሂም እንግዶችም (ወሬ) ንገራቸው።
 15|52| በእርሱ ላይ በገቡና ሰላም ባሉት ጊዜ የኾነውን (እስታውስ)። (እርሱም) «እኛ ከእናንተ ፈረዎች ነን» አላቸው።
 15|53| «አትፍራ፤ እኛ ዐዋቂ በኾነ ወንድ ልጅ እናበስርሃለን» አሉት።
 15|54| «እርጅና የደረሰብኝ ከመኾኔ ጋር አበስራችሁኝን በምን ታብስሩኛላችሁ» አለ።
 15|55| «በእውነት አበስርኳለሁ። ከተሰፋ ቆራጮችም አትኹን» አሉ።
 15|56| «ከጠማማዎችም በስተቀር ከጌታው እዝነት ተስፋን የሚቆርጥ ማነው» አለ።
 15|57| «እናንተ መልክተኞች ሆይ! ሽረ ለመኾኑ ነገራችሁ ምንድን ነው» አለ።
 15|58| «እኛ አመጸኞች ወደ ኾኑ ሕዝቦች ተልከናል» አሉት።
 15|59| «የሉጥ ቤተሰቦች ብቻ ሲቀሩ። (እነርሱን) እኛ ሁላቸውንም በእርግጥ የምናድናቸው ነን።
 15|60| «ሚስቱ ብቻ ስትቀር። እርሷን (በቅጣቱ ውስጥ) ከሚቀሩት መኾኗን ወስነናል» (አሉ)።
 15|61| መልክተኞቹም የሉጥን ቤተሰቦች በመጠባቸው ጊዜ፤
 15|62| (ሉጥ) «እናንተ የተሳታችሁ ሕዝቦች ናችሁ» አላቸው።
 15|63| «እይደለም እኛ ሕዝቦችህ በርሱ ይጠራጠሩበት በነበሩት ቅጣት መጣንህ» አሉት።
 15|64| «እውነትንም ይዘን መጣንህ። እኛም በእርግጥ እውነተኞች ነን።
 15|65| ከቤተሰብህም ጋር በሌሊቱ ከፊል ሺድ። ከኋላቸውም ተከተል። ከእናንተም አንድም ሰው ወደ ኋላው እይገላመጥ።
 ወደ ታዘዛችሁበትም ስፍራ እለፋ» (አሉት)።
 15|66| ወደርሱም ያንን ትእዛዝ አወረድን። (እርሱም) የእነዚህ (ሕዝቦች) መጨረሻ ያነጉ ሲኾኑ (ሥራቸው) መቆረጥ
 ነው።
 15|67| የከተማይቱም ሰዎች የሚበሳሰሩ ኾነው መጡ።
 15|68| (ሉጥም) አለ «እነዚህ እንግዶቹ ናቸውና አታጋልጡኝ።
 15|69| «አላህንም ፍሩ፤ አታሳፍሩኝም።»
 15|70| «ከባለማት (ማንንም እንዳታስተናግድ) አልከለከልንህምን» አሉት።
 15|71| (ሉጥም) «እነኝህ ሴቶች ልጆቹ ናቸው። ሠሪዎች ብትኾኑ (እግቧቸው)» አለ።
 15|72| በዕድሜህ እንምላለን እነሱ በእርግጥ በስከራቸው ውስጥ ይዋልላሉ።
 15|73| ጩኸቱም ፀሐይ የወጣችባቸው ሲኾኑ ያዘቻቸው።
 15|74| ላይዋንም ከታችዋ እደረግን። በእነሱም ላይ የሸክላ ደንጊያዎችን እዘነብንባቸው።
 15|75| በዚህ ውስጥ ለተመልካቾች በእርግጥ መገምገሚያዎች አሉበት።
 15|76| እሷም (ከተማይቱ) በቀጥታ መንገድ ላይ ናት።
 15|77| በዚህ ውስጥ በእርግጥ ለምእምናን መገሰጫ አለ።
 15|78| እነሆ የእይከት ሰዎችም በእርግጥ በዳዮች ነበሩ፤
 15|79| ከነሱም ተባብረው ሁሉም (የሉጥና የእይከት ሕዝቦች ከተሞች) በእርግጥ በግልጽ መንገድ ላይ ናቸው።
 15|80| የሒጅርም ሰዎች መልክተኞቹን በእርግጥ አስተባበሉ።
 15|81| ተጓምራታችንንም ሰጠናቸው። ከእርሷም ዘንጊዎች ነበሩ።
 15|82| ከኮረብታዎችም ቤቶችን ጸጥተኞች ኾነው ይጠርቡ ነበር።
 15|83| ያነጉም ሲኾኑ ጩኸት ያዘቻቸው፤ (ወደሙ)።
 15|84| ይሠሩትም የነበሩት ሕንጻ ምንም አልጠቀማቸውም።
 15|85| ሰማያትንና ምድርንም በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ በእውነት እንጂ (በላግጣ) አልፈጠርንም። ሰዓቲቱም
 በእርግጥ መጪ ናት። መልካምንም ይቅርታ አድርገላቸው።
 15|86| ጌታህ እርሱ (ያልነበረን) ፈጣሪው ዐዋቂው ነው።
 15|87| ከሚደጋገሙ የኾኑን ሰባትንና ታላቁንም ቁርኣን (በሙሉ) በእርግጥ ሰጠንህ።
 15|88| ከእነርሱ (ከከላዲዎች) ብዙዎችን ወገኖች በእርሱ ወደ አጣቀምንበት ጸጋ ዓይኖችህን አትዘርጋ። በእነሱም ላይ
 (ባያምኑ) አትዘን። ከንፍህንም ለምእምናን አለዝብ።
 15|89| በልም «እኔ ግልጽ አስፈራሪው እኔ ነኝ።»
 15|90| (ሰዎችን ለማገድ የመካን በሮች) በተከፋፈሉት ላይ እንደ አወረድነው (በኾነ ቅጣት አስፈራሪያችሁ ነኝ በል)።
 15|91| (እነርሱም) እነዚያ ቁርኣንን ክፍልፍሎች ያደረጉ ናቸው።
 15|92| በጌታህም እንምላለን። ሁላቸውንም እንጠይቃቸዋለን፤
 15|93| ይሠሩት ከነበሩት ነገር ሁሉ።

15|94|የታዘዝባቸውንም ነገር በይፋ ግለጽ። አጋሪዎችንም ተዋቸው።
 15|95|ተሳላቂዎችን ሁሉ እኛ በቅተንሃል።
 15|96|(እነሱም) እነዚያ ከአላህ ጋር ሌላ አምላክን ያደረጉ ናቸው። በእርግጥም (ፍጻሜያቸውን) ወደፊት ያውቃሉ።
 15|97|እንተም በሚሉት ነገር ልብህ የሚጠብ መኾኑን በእርግጥ እናውቃለን።
 15|98|ጌታህንም ከማመስገን ጋር አጥራው ከሰጋጆቹም ጉን።
 15|99|እውነቱም (ጥንት) እስኪመጣህ ድረስ ጌታህን ተገዛ።
 16|1|የአላህ ትዕዛዝ መጣ፤ ስለዚህ አታስቸኩሉት፤ ከማይገባው ሁሉ ጠራ ከሚያጋሩትም ሁሉ ላቀ፤
 16|2|ከባሮቹ በሚሻው ሰው ላይ መለእክትን ከራሉ ጋር በፈቃዱ ያወርዳል (ከሐዲዎችን በቅጣት) እስጠንቅቁ፤ እነሆ ከኔ በቀር ሌላ አምላክ የለም፤ ፍሩጃም ማለትን (እስታውቁ በማለት ያወርዳል)።
 16|3|ሰማያትንና ምድርን በእውነት ፈጠረ ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ።
 16|4|ሰውን ከፍትወት ጠብታ ፈጠረው። ከዚያም እርሱ ወዲያውኑ (ትንሣኤን በመካድ) ግልጽ ተከራካሪ ይኾናል።
 16|5|ግመልን፣ ኩባትን፣ ፍየልንም በርሷ (ብርድ መከላከያ) ሙቀት ጥቅሞችም ያሉባት ስትኾን ለእናንተ ፈጠረላችሁ። ከርሷም ትባላላችሁ።
 16|6|ለእናንተም በእርሷ ወደ ማረፊያዋ በምትመልሷት ጊዜ በምታሰማሩዋትም ጊዜ ውበት አላችሁ።
 16|7|ጓዘቻችሁንም በነፍሶች ችግር እንጂ ወደማትደርሱበት አገር ትሸከማለች። ጌታችሁ በእርግጥ ሩገሩን አዛኝ ነው።
 16|8|ፈረሶችንም፣ በቅሎዎችንም፣ አህሮችንም ልትቀመጡዋቸውና ልታጌጡባቸው (ፈጠረላችሁ)። የማታውቁትንም ድንቅ ነገር ይፈጥራል።
 16|9|በአላህም ላይ (በቸሮታው) ቀጥተኛውን መንገድ መግለጽ አለበት። ከእርሷም (ከመንገድ) ጠማማ አልለ። በሻም ኖሮ ሁላችሁንም በእርግጥ ባቀናችሁ ነበር።
 16|10|እርሱ ያ ከሰማይ ውሃን ያወረደ ነው። ከእርሱ ለእናንተ መጠጥ አላችሁ። ከእርሱም (እንስሳዎችን) በእርሱ የምታሰማሩበት ዛፍ (ይበቅልበታል)።
 16|11|በእርሱ ለእናንተ አዝመራን፤ (የዘይት) ወይራንም፣ ዘምባባዎችንም (ተምርን)፣ ወይኖችንም፣ ከፍሬዎችም ሁሉ ያበቅልላችኋል። በዚህ ውስጥ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች በእርግጥ ተግምርአልለ።
 16|12|ለእናንተም ሌሊትንና ቀንን፣ ፀሐይንና ጨረቃንም ገራላችሁ። ከዋክብትም በፈቃዱ የተገሩ ናቸው። በዚህ ውስጥ ለሚያውቁ ሕዝቦች በእርግጥ ተግምራቶች አልለ።
 16|13|በምድርም ላይ መልኮቹ የተለያዩ ኾኖ ለእናንተ የፈጠረላችሁን ሁሉ (ገራላችሁ)። በዚህ ውስጥ ለሚገሰጹ ሕዝቦች በእርግጥ ተግምር አልለ።
 16|14|እርሱም ያ ባሕርን ከእርሱ እርጥብ ስጋን ልትብሉና ከእርሱም የምትለብሱትን ጌጣጌጥ ታወጡ ዘንድ የገራ ነው። መርከቦችንም በውስጡ (ውሃውን) ቀዳጆች ኾነው (ሲንሻለሉ) ታያለህ። ከቸሮታው ልትፈልጉና ልታመስግኑም (ገራላችሁ)።
 16|15|በምድርም ውስጥ በእናንተ እንዳታረገርግ ተራራዎችን ጣለባት። ጂረቶችንም፣ መንገዶችንም ትመሩ ዘንድ (አደረገ)።
 16|16|ምልክቶችንም (አደረገ)። በከዋክብትም እነሱ ይምመራሉ።
 16|17|የሚፈጥር እንደሚይፈጥር ነውን አትገሰጹምን
 16|18|የአላህንም ጸጋ ብትቆጥሩ አትዘልቁትም። አላህ በእርግጥ መሓረ አዛኝ ነው።
 16|19|አላህም የምትደብቁትንና የምትገልጹትን ሁሉ ያውቃል።
 16|20|እነዚያም ከአላህ ሌላ የምትገዟቸው ምንንም አይፈጥሩም። እነርሱም ይፈጠራሉ፤
 16|21|ሕያው ያልኾኑ ሙታን ናቸው። መቼ እንደሚቀሰቀሱም አያውቁም።
 16|22|አምላካችሁ እንድ አምላክ ብቻ ነው። እነዚያም በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ልቦቻቸው ከሐዲዎች ናቸው። እነሱም የኮሩ ናቸው፤ (አያምኑም)።
 16|23|አላህ የሚደብቁትንና የሚገልጹትን ሁሉ የሚያውቅ ለመኾኑ ጥርጣሬ የለበትም። እርሱ ኩሩዎችን እይወድም።
 16|24|ለእነርሱም «ጌታችሁ (በሙሐመድ ላይ) ምንን አወረደ» በተባሉ ጊዜ «(እርሱ) የመጀመሪያዎቹ ሕዝቦች ተረቶች ነው» ይላሉ።
 16|25|(ይህንንም የሚሉት) በትንሣኤ ቀን ኅጢአቶቻቸውን በሙሉ ከእነዚያም ያለ ዕውቀት ኾነው ከሚያጠሟቸው ሰዎች ኅጢአቶች ከፊሉን ሊሸከሙ ነው። ንቁ! የሚሸከሙት ኃጢአት ምንኛ ከፋ!
 16|26|እነዚያ ከእነሱ (ከቁረይቾች) በፊት የነበሩት በእርግጥ መከሩ። አላህም ሕንጻዎቻቸውን ከመሠረቶቻቸው አፈረሰ። ጣሪያውም በእነሱ ላይ ከበላያቸው ወደቀባቸው። ቅጣቱም ከማያውቁት ሥፍራ መጣባቸው።
 16|27|ከዚያም በትንሣኤ ቀን ያዋርዳቸዋል። እነዚያም «በእነሱ (ጉዳይ) ትከራከሩኝ የነበራችሁት ተጋሪዎቼ የት ናቸው» ይላቸዋል። «እነዚያ ዕውቀትን የተሰጡት ዛሬ ሐፍረቱና ቅጣቱ በእርግጥ በከሐዲዎች ላይ ነው» ይላሉ።
 16|28|(እነርሱ) «እነዚያ ነፍሶቻቸውን በዳይ ኾነው መለእክት የሚገድሏቸው ናቸው። ከከፋ ሥራ ምንም ነገር የምንሠራም አልነበርን» (ሲሉ) ታዛዥነታቸውን ይገልጻሉ። «በእውነት አላህ ትሰሩት የነበራችሁትን ነገር ዐዋቂ ነው» (ይባላሉ)።
 16|29|«የገህነምንም ደጃፎች በውስጧ ዘውታሪዎች ስትኾኑ ግቡ» (ይባላሉ)። የኩሩዎችም መኖሪያ (ገህነም) በእርግጥ ከፋች!
 16|30|ለእነዚያም ለተጠነቀቁት «ጌታችሁ ምንን ነገር አወረደ» ተባለ። «መልካምን ነገር» አሉ። ለእነዚያ ደግ ለሠሩት በዚህች በቅርቢቱ ዓለም መልካም ኑሮ አላቸው። የመጨረሻይቱም አገር በእርግጥ በላጭ ናት። የጥንቁቆቹም አገር ምን ታምር!
 16|31|(እርሷም) የሚገቡዋትና በሥርዋ ወንዞች የሚፈሰባት ስትኾን የመኖሪያ አትክልቶች ናት። ለእነሱም በወስጧ የሚሹት ሁሉ አላቸው። እንደዚሁ አላህ ጥንቁቆችን ይመነዳል።
 16|32|እነዚያ በመልካም ጹኒታ ላይ ኾነው መለእክት «ሰላም በእናንተ ላይ» እያሉ የሚገድሏቸው ናቸው። «ትሠሩት በነበራችሁት ሥራ ገነትን ግቡ» (ይባላሉ)።
 16|33|(ከሐዲዎች) መለእክት ወደ እነሱ መምጣትን ወይም የጌታህ ትእዛዝ መምጣቱን እንጂ እይጠባበቁም። ከእነሱ በፊት የነበሩት እንደዚህ ሠርተዋል። አላህም አልበደላቸውም፤ ግን ነፍሶቻቸውን የሚበድሉ ነበሩ።
 16|34|የሠሩዋቸውም ኅጢአቶች (ቅጣት) አገኛቸው። በእርሱም ይሳለቁበት የነበሩት ሁሉ በነሱ ላይ ወረደባቸው።

16|35|እነዚያም (ጣዖታትን) ያጋሩት «አላህ በሻ ፍሮ ከእርሱ ሌላ እኛም አባቶቻችንም ምንንም ባልተገዛን ነበር፤ ያለእርሱም (ትእዛዝ) ምንንም እርም ባላደረግን ነበር አሉ።» እነዚያም ከነሱ በፊት የነበሩት እነደዚሁ ሠሩ። በመልክተኞቹም ላይ ግልፅ ማድረስ ብቻ እንጂ ሌላ የለባቸውም።

16|36|በየሕዝቡም ሁሉ ውስጥ «አላህን ተገዢ፤ ጣዖትንም ራቁ» በማለት መልክተኛን በእርግጥ ልከናል። ከእነሱም ውስጥ አላህ ያቀናው ሰው አልለ። ከእነሱም ውስጥ በእርሱ ላይ ጥመት የተረጋገጠበት ሰው አልለ። በምድርም ላይ ቺዱ፤ የአስተባባሮችም መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከቱ።

16|37|በመቅናታቸው ላይ ብትጓጓ (ምንም ልታደርግ አትችልም)። አላህ የሚጠመውን ሰው አያቀናውምና። ለእነሱም ከረዳቶች ምንም የላቸውም።

16|38|መሐሎቻቸውምን አላህ የሚሞትን ሰው አያስነሳም ሲሉ በአላህ ስም ማሉ። ሐሰት ነው (ያስነሳቸዋል)። በእርሱ ላይ ቃል ኪዳን ገብቷል። አረጋግጧል፤ ግን እብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።

16|39|(የሚቀሰቅሳቸውም) ለእነሱ ያንን በእርሱ የሚለያዩበትን ሊገልጽላቸው፤ እነዚያ የካዱትም እነሱ ውሸታሞች የነበሩ መሆናቸውን እንዲያውቁ ነው።

16|40|ለማንኛውም ነገር (መሆኑን) በሻነው ጊዜ ቃላትን ለእርሱ «ኹን» ማለት ብቻ ነው፤ ወዲውም ይሸናል።

16|41|እነዚያም ከተበደሉ በኋላ በአላህ (መንገድ ላይ) የተሰደዱት በቅርቢቱ ዓለም መልካሚቱን እገር (መዲናን) በእርግጥ እናስፍራቸዋለን። የመጨረሻይቱም ዓለም ምንዳ ታላቅ ነው። (ከሐዲዎች) ቢያውቁ ፍሮ (በተከተሏቸው ነበር)።

16|42|(እነርሱ) እነዚያ የታገሱት በጌታቸውም ላይ የሚጠጉት ናቸው።

16|43|ከአንተም በፊት ወደእነሱ ወሕደን (ራእይን) የምናወርድላቸውን ሰዎችን እንጂ ሌላን አልላክንም። የማታውቁም ብትሆኑ የዕውቀትን ባለቤቶች ጠይቁ።

16|44|በግልጽ ማስረጃዎችና በመጻሕፍት (ላክናቸው)። ወደ አንተም ለሰዎች ወደእነሱ የተወረደውን (ፍች) ልትገልጽላቸውና ያስተነትኑም ዘንድ ቁርኣንን እወረድን።

16|45|እነዚያ መጥፎዎችን የዶለቱ አላህ በእነሱ ምድርን የሚገለብጥባቸው ወይም ከማያውቁት ስፍራ ቅጣት የሚመጣባቸው መሆኑን አይፈሩምን

16|46|ወይም (ካገር ወደ እገር) በሚዛወሩበት ጊዜ የሚይዛቸው መሆኑን (አይፈሩምን) እነሱም አሸናፊዎች አይደሉም።

16|47|ወይም ቀስ በቀስ በማጉደል ላይ የሚይዛቸው መሆኑን (አይፈሩምን) ጌታችሁም በእርግጥ ርኅሩኅ አዛኝ ነው።

16|48|ወደዚያ ከማንኛውም ነገር አላህ ወደ ፈጠረው ጥላዎቹ እነርሱ የተዋረዱ ሲሆኑ ለአላህ ሰጋጆች ሆነው ከቀኝና ከግራዎች ወደሚዛወሩት አላዩምን

16|49|ለአላህም በሰማያት ያለው ከተንቀሳቃሽም በምድር ያለው ሁሉ፤ መላእክትም ይሰግዳሉ። እነርሱም አይኮሩም።

16|50|ጌታቸውን ከበላያቸው ሲሆን ይፈሩታል። የታዘዙትንም ሁሉ ይሠራሉ።

16|51|አላህም አለ «ሁለት አማልክትን አትያዙ። እርሱ እንድ አምላክ ብቻ ነው። እኔንም ብቻ ፍሩ።»

16|52|በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው። መገዛትም ዘወትር ሲሆን ለርሱ ብቻ ነው። ከአላህም ሌላ ያለን ትፈራላችሁን

16|53|ማንኛውም በእናንተ ላይ ያለው ጸጋ ከአላህ ነው። ከዚያም ችግር በደረሰባችሁ ጊዜ ወደርሱ ብቻ ትጮሃላችሁ።

16|54|ከዚያም ከእናንተ ላይ ችግርን ባነሳላችሁ ጊዜ ከእናንተው የሆኑ ጭፍሮች ወዲያውኑ በጌታቸው (ጣዖትን) ያጋራሉ።

16|55|(የሚያጋሩትም) በሰጠናቸው ሊከዱ ነው። ተጠቀሙም ወደ ፊትም (የሚደርስባችሁን) በእርግጥ ታውቃላችሁ።

16|56|ለማያውቁትም (ጣዖታት) ከሰጠናቸው ሲሳይ ፈንታን ያደርጋሉ። በአላህ እምላለሁ፤ ትቀጣጥፉት ከነበራችሁት ሁሉ በእርግጥ ትጠየቃላችሁ።

16|57|ለአላህም (ከመላእክት) ሴቶች ልጆችን ያደርጋሉ። ጥራት ተገባው። ለእነርሱም የሚፈልጉትን (ወንዶች ልጆችን) ያደርጋሉ።

16|58|እንዳቸውም በሴት ልጅ በተባበረ ጊዜ እርሱ የተቆጮ ሽፍ ፊቱ ጠቁሮ ይውላል።

16|59|በእርሱ ከተባበረበት ነገር መጥፎነት በውርደት ላይ ሽፍ ይያዘውን ወይስ በዐፈር ውስጥ ይደብቀውን (በማለት እያምታታ) ከሰዎች ይደበቃል። ንቁ! የሚፈርዱት (ፍርድ) ምንኛ ከፋ!

16|60|ለእነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም ለማያምኑት መጥፎ ጠባይ አላቸው። ለአላህም ታላቅ ባሕርይ አለው። እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

16|61|አላህም ሰዎችን በበደላቸው በያዛቸው ፍሮ በርሷ (በምድር ላይ) ከተንቀሳቃሽ ምንንም ባልተወ ነበር። ግን እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ያቆያቸዋል። ጊዜያቸውም በመጣ ወቅት እንዲትን ሰዓት አይቆዩም፤ አይቀደሙምም።

16|62|ለአላህም የሚጠሉትን ነገር ያደረጋሉ። ለእነሱም መልካሚቱ (እገር) አለቻቸው በማለት ምላሶቻቸው ውሸትን ይናገራሉ። ለእነሱ እሳት ያለቻቸው መሆናቸውና እነሱም (ወደርሷ) በቅድሚያ የሚነዱ መሆናቸው ጥርጥር የለበትም።

16|63|በአላህ እንምላለን፤ ካንተ በፊት ወደ ነበሩት ሕዝቦች በእርግጥ (መልክተኞችን) ልከናል። ሰይጣንም ለእነርሱ ሥራዎቻቸውን ሽለመላቸው። እርሱም ዛሬ ረዳታቸው ነው። ለእነሱም (ኋላ) አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

16|64|ባንተም ላይ መጽሐፉን አላወረድንም፤ ያንን በርሱ የተለያዩበትን ለእነርሱ ልታብራራላቸውና ለሚያምኑትም ሕዝቦች መሪና አዝነት ሊሆን እንጂ።

16|65|አላህም ከሰማይ ውሃን አወረደ። በእርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው አደረገ። በዚህ ውስጥ ለሚሰሙ ሕዝቦች በእርግጥ ተዓምር አልለ።

16|66|ለናንተም በግመል፤ በከብት፤ በፍየል በእርግጥ መገምገሚያ አልላችሁ። በሆዶቹ ውስጥ ካለው ከፈረስና ከደም መካከል ጥሩ ወተትን ለጠጪዎች ተዋጭ ሲሆን እናጠባችኋለን።

16|67|ከዘምባባዎችና ከወይኖችም ፍሬዎች (እንመግባችኋለን)። ከእርሱ ጠጅንና መልካም ምግብንም ትሠራላችሁ። በዚህም ውስጥ ለሚያስቡ ሕዝቦች በእርግጥ ተዓምር አልለ።

16|68|ጌታህም ወደ ንብ እንዲህ ሲል እስታወቅ «ከተራራዎች፤ ከዛፍም፤ (ሰዎች) ከሚሠሩትም (ቀፎ) ቤቶችን ያዝፍ።

16|69|«ከዚያም ከፍሬዎች ሁሉ ብይ። የጌታችንም መንገዶች (ላንቺ) የተገሩ ሲሆኑ ግቢ።» ከሆዶች መልክቹ የተለያዩ መጠጥ ይወጣል። በእርሱ ውስጥ ለሰዎች መድኃኒት አለበት። በዚህ ውስጥ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች በእርግጥ ተዓምር አልለበት።

16|70|አላህም ፈጠራችሁ፤ ከዚያም ይገድላችኋል። ከእናንተም ከዕወቅት በኋላ ምንንም ነገር እንዳያውቅ ወደ ወራዳ ዕድሜ የሚመለስ ሰው አልለ። አላህ ዐዋቂ ቻይ ነው።

16|71|አላህም ከፊላችሁን በከፊሉ ላይ በሲሳይ አበለጠ። እነዚያም በላጭ የተደረጉት ሲሳያቸውን እጆቻቸው በያዙባቸው (ባሮች) ላይ እነሱ በእርሱ ይተካክሉ ዘንድ መላሾች አይደሉም። ታዲያ በአላህ ጸጋ (ለእርሱ ተጋሪ በማድረግ) ይከዳሉን

16|72|አላህም ከነፍሶቻችሁ (ከጎሳቸው) ለእናንተ ሚስቶችን አደረገ። ለእናንተም ከሚስቶቻችሁ ወንዶች ልጆችን፣ የልጅ ልጆችንም አደረገላችሁ። ከመልካሞችም ጸጋዎች ሰጣችሁ። ታዲያ በውሸት (በጣኦት) ያምናሉን በአላህም ጸጋ እነሱ ይከዳሉን

16|73|ከአላህም ሌላ ከሰማያትም ከምድርም ምንንም ሲሳይ የማይሰጧቸውን (ምንንም) የማይችሉትንም ይገዛሉ።

16|74|ለአላህም አምሳያዎችን አታድርጉ። አላህ (መሳይ እንደሌለው) ያውቃል። እናንተ ግን አታውቁም።

16|75|በምንም ላይ የማይችሉውን በይዘታ ያለውን ባረያና ከእኛ መልካም ሲሳይን የሰጠውን እርሱም ከእርሱ (ከሰጠው) በምስጢርና በግልጽ የሚለግሰውን (ነጻ) ሰው አላህ (ለጣያትና ለእርሱ) ምሳሌ አደረገ። (ሁለቱ) ይተካክላሉን ምስጋና ለአላህ ይገቡ። በእውነቱ አብዛኞቻቸው እያውቁም።

16|76|አላህም ሁለትን ወንዶች (ለከላዲና ለምእመን) ምሳሌ አደረገ። እንደኛቸው በምንም ነገር ላይ የማይችል ዲዳ ነው። እርሱም በጌታው ላይ ሽክም ነው። ወደ የትም ቢያዘረው በደግ ነገር እይመጣም። እርሱና ያ እርሱ በቀጥተኛው መንገድ ላይ ገኛ በማስተካከል የሚያዘው ሰው ይስተካከላሉን

16|77|በሰማያትና በምድርም ያለው ሩቅ ምስጢር የአላህ ነው። የሰዓቲቱም ነገር (መምጣቷ) እንደዓይን ቅጽበት እንጂ አይደለም። ወይ እርሱ ይበልጥ የቀረበ ነው። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

16|78|አላህም ከእናቶቻችሁ ሆዶች ምንም የማታውቁ ሆናችሁ አወጣችሁ። ታመሰግኑም ዘንድ ለእናንተ መስሚያን ማያዎችንም ልቦችንም አደረገላችሁ።

16|79|ወደ በራሪዎች በሰማይ እየሮ ውስጥ (ለመብረር) የተገሩ ሲኾኑ (ከመውደቅ) አላህ እንጂ ሌላ የማይዛቸው ኾነው አይመለከቱምን በዚህ ውስጥ ለሚያምኑ ሕዝቦች በእርግጥ ተግምራቶች አሉ።

16|80|አላህም ከቤቶቻችሁ ለእናንተ መርጊያን አደረገላችሁ። ከእንስሳዎችም ቆዳዎች በጉዟችሁ ቀን በመቀመጫችሁም ቀን የምታቀልላቸውን ቤቶች ለእናንተ አደረገላችሁ። ከበግዋ ሱፎች፣ ከገመልዋም ጠጉሮች፣ ከፍየልዋም ጠጉሮች የቤት ዕቃዎችን እስከ ጊዜም ድረስ መጠቃቀሚያን (አደረገላችሁ)።

16|81|አላህም ከፈጠረው ነገር ለእናንተ ጥላዎችን አደረገላችሁ። ከጋራዎችም ለእናንተ መከለያዎችን አደረገላችሁ። ሐሩርንም (ብርድንም) የሚጠብቁችሁን ልቦሶች የጦራችሁንም አደጋ የሚጠብቁችሁን ጥሩሮች ለእናንተ አደረገላችሁ። እንደዚሁ ትሰልሙ ዘንድ ጸጋውን በእናንተ ላይ ይሞላል።

16|82|(ከኢስላም) ቢሸሹም ባንተ ላይ ያለብህ ግልጽ ማድረስ ብቻ ነው።

16|83|የአላህን ጸጋ ያውቃሉ። ከዚያም ይከዳታል። አብዛኞቻቸውም ከሓዲዎቹ ናቸው።

16|84|ከየሕዝቡም ሁሉ መስካሪን የምንቀሰቅስበትን ቀን (እስታውስ)። ከዚያም ለእነዚያ ለካዲት (ንግግር) አይፈቀድላቸውም። እነሱም በወቀሳ አይታለፉም።

16|85|እነዚያም የበደሉት ቅጣቱን ባዩ ጊዜ ከእነሱ (ቅጣቱ) አይቀለልላቸውም። እነሱም ጊዜ አይስበጡም።

16|86|እነዚያም ያጋሩት የሚያጋሩዋቸውን ባዩ ጊዜ «ጌታችን ሆይ! እነዚህ ከእንተ ሌላ እንገዛቸው የነበርነው ተጋሪዎቻችን ናቸው» ይላሉ። (እማልክቶች) «እናንተ በእርግጥ ውሸታሞች ናችሁ» የማለትንም ቃል ወደእነሱ ይጥላሉ።

16|87|(አጋሪዎቹ) በዚያ ቀንም ታዛዥነታቸውን ወደ አላህ ያቀርባሉ። ይቀጣጥፋት የነበሩትም ሁሉ ከእነርሱ ይጠፋቸዋል።

16|88|እነዚያ የካዲ፣ ከአላህም መንገድ የከለከሉ ያጠፉ በነበሩት ምክንያት ቅጣትን በቅጣት ላይ ጨመርንባቸው።

16|89|በየሕዝቡም ሁሉ ውስጥ ከጎሳቸው በእነሱ ላይ መስካሪን የምንቀሰቅስበትን እንተንም በእነዚህ (ሕዝቦች) ላይ መስካሪ አድርገን የምናመጣህን ቀን (እስታውስ)። መጽሐፉንም ለሁሉ ነገር አብራሪ፣ መሪም፣ እዝነትም፣ ለመስለሞችም አብሳሪ ገኛ ባንተ ላይ አወረድነው።

16|90|አላህ በማስተካከል፣ በማሳመርም፣ ለዝምድና ባለቤት በመስጠትም ያዛል። ከእስከፊም (ከማመንዘር)፣ ከሚጠላም ነገር ሁሉ፣ ከመበደልም ይከለክላል። ትገነዘቡ ዘንድ ይገስጻችኋል።

16|91|ቃል ኪዳንም በገባችሁ ጊዜ በአላህ ቃል ኪዳን ሙሉ። መሓሎቻችሁንም ከእጠነከራችኋት በኋላ አላህን በእናንተ ላይ በእርግጥ መስካሪ ያደረጋችሁ ስትኾኑ አታፍርሱ። አላህ የምትሠሩትን ሁሉ ያውቃልና።

16|92|(ቃል ኪዳናችሁን በማፍረስ እንዲቱ) ሕዝብ እርሷ ከ(ሌላይቱ) ሕዝብ የበዛች ለመኾንም በመካከላችሁ መሓሎቻችሁን (ለካዲት) መግቢያ አድርጋችሁ የምትይዙ ስትኾኑ እንደዚያች ፈትልዋን ከጠነከረ በኋላ ትርትሮች አድርጋ እንዳፈረሰችው (ሲት) አትኾኑ። አላህ በእርሱ ይሞክራችኋል፤ በትንሣኤ ቀንም በእርሱ ትለያየበት የነበራችሁትን ነገር ለእናንተ በእርግጥ ያብራራላችኋል።

16|93|አላህም በሻ ፍሮ እንዲት ሕዝብ ባደረጋችሁ ነበር። ግን የሚሻውን ሰው ያጠማል። የሚሻውንም ሰው ያቀናል። ትሠሩት ከነበራችሁትም ሁሉ በእርግጥ ትጠየቃላችሁ።

16|94|ጫማዎች ከተደላደሉ በኋላ እንዳይንዳለጡ ከአላህም መንገድ በመከልከላችሁ ምክንያት ቅጣትን እንዳትቀምሱ መሓሎቻችሁን በመካከላችሁ ለካዲት መግቢያ አድርጋችሁ አትያዙ። ለእናንተም (ያን ጊዜ) ታላቅ ቅጣት አላችሁ።

16|95|በአላህም ቃል ኪዳን ጥቂትን ዋጋ አትግዙ። የምታውቁ ብትኾኑ አላህ ዘንድ ያለው ምንዳ እርሱ ለእናንተ በላጭ ነውና።

16|96|እናንተ ዘንድ ያለው ሁሉ ያልቃል። አላህ ዘንድ ያለው ግን (ዘለዓለም) ቀሪ ነው። እነዚያንም የታገሱትን ይሠሩት በነበሩት በመልካሙ ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን።

16|97|ከወንድ ወይም ከሴት እርሱ አማኝ ገኛ በጎን የሰራ መልካም ኑሮን በእርግጥ እናኖረዋለን። ይሠሩትም ከነበሩት ነገር በመልካሙ ምንዳቸውን እንመነዳቸዋለን።

16|98|ቁርኣንንም ባነቡበህ ጊዜ እርጉም ከኾነው ሰይጣን በአላህ ተጠበቅ።

16|99|እርሱ በእነዚያ ባመኑትና በጌታቸው ላይ በሚጠጉት ላይ ለእርሱ ስልጣን የለውምና።

16|100|ስልጣኑ በእነዚያ በሚታዘዙት ላይና በእነዚያም እነርሱ በእርሱ (ምክንያት) አጋሪዎች በኾኑት ላይ ብቻ ነው።

16|101|በእንቀጽም ስፍራ እንቀጽን በለወጥን ጊዜ አላህም የሚያወርደውን ነገር አዋቂ ነው። «እንተ ቀጣፊ እንጂ ሌላ አይደለም» ይላሉ። በእውነቱ አብዛኞቻቸው እያውቁም።

16|102|እነዚያን ያመኑትን ለማረጋጋት መስለሞቹንም ለመምራትና ለማብሰር (ቁርኣንን) ቅዱሱ መንፈስ (ጄብሪል) እውነተኛ ሲኾን ከጌታህ አወረደው በላቸው።

16|103|እነርሱም «እርሱን (ቁርኣንን) የሚያስተምረው ሰው ብቻ ነው» ማለታቸውን በእርግጥ እናውቃለን። የዚያ

ወደርሱ የሚያስጠጉበት ሰው ቋንቋ ዐጀም ነው። ይህ (ቁርአን) ግን ግልጽ ዐረብኛ ቋንቋ ነው።

16|104|እነዚያን በአላህ አንቀጾች የማያምኑትን አላህ አይመራቸውም፤ ለእነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

16|105|ወሽትን የሚቀጣጥፉት እነዚያ በአላህ አንቀጾች የማያምኑት ብቻ ናቸው። እነዚያም ወሽታሞቹ እነሱ ብቻ ናቸው።

16|106|ከእምነቱ በኋላ በአላህ የካደ ሰው (ብርቱ ቅጣት አልለው)። ልቡ በእምነት የረጋ ሽኖ (በክህደት ቃል በመናገር) የተገደደ ሰው ብቻ ሲቀር። ግን ልባቸውን በከሕደት የከፈቱ ሰዎች በእነሱ ላይ ከአላህ ቁጣ አለባቸው። ለእነሱም ታላቅ ቅጣት አልላቸው።

16|107|ይህ (ቅጣት) እነሱ ቅርቢቱን ሕይወት ከመጨረሻይቱ በመምረጣቸው ምክንያትና አላህም ከሓዲዎችን ሕዝቦች የማያቀና በመሾኑ ነው።

16|108|እነዚያ እነርሱ በልቦቻቸው፣ በዓይኖቻቸውም፣ በጀርዎቻቸውም ላይ አላህ ያተመባቸው ናቸው። እነዚያም ዝንጉዎቹ እነሱ ናቸው።

16|109|እነርሱ በመጨረሻይቱ ዓለም ከሳሪዎቹ እነሱ ለመሾናቸው ጥርጥር የለም።

16|110|ከዚያም ጌታህ ለእነዚያ ከተፈተኑ በኋላ ለተሰደዱት ከዚያም ለታገሉትና ለታገሱት (መሓሪ አዛኝ ነው)። ጌታህ ከእርሷ (ከፈተናዋ) በኋላ በእርግጥ መሓሪ አዛኝ ነውና።

16|111|ነፍስ ሁሉ ከራሷ ላይ የምትከራከር ሽኖ የምትመጣበትን ነፍስም ሁሉ የሠራችውን (ዋጋ) የምትቀበልበትን ቀን (አስታውስ)። እነርሱም አይበደሉም።

16|112|አላህ ጸጥተኛ፣ የረከቸ፣ ሲሳይዋ ሰፊ ሽኖ ከየስፍራው ይመጣላት የነበረችውንና በአላህ ጸጋዎች የካደችውን አላህም ይሠራት በነበሩት ኃጢአት የረኃብንና የፍርሃትን ቅጣቶች ያቀመሳትን ከተማ (መካን) ምሳሌ አደረገ።

16|113|ከእነርሱ ውስጥ የሾነ መልክተኛም በእርግጥ መጣላቸው። አስተባበሉትም። እነሱም በዳዮች ሾነው ቅጣቱ ያዛቸው።

16|114|አላህም ከሰጣችሁ ሲሳይ የተፈቀደ ንጹሕ ሲሾን ብሉ። የአላህንም ጸጋ እርሱን የምትገዙት ብትሆኑ አመስግኑ።

16|115|በእናንተ ላይ እርም ያደረገው በከትንና ደምን፣ የአሳማንም ሲጋ፣ ያንንም (በመታረድ ጊዜ) በእርሱ ከአላህ ስም ሌላ የተነሳበትን ብቻ ነው። አመጽኛም ወሰን አላፊም ሳይሾን (ለመብላት) የተገደደ ሰው (ይፈቀድለታል)። አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና።

16|116|በአላህም ላይ ወሽትን ልትቀጣጥፉ ምላሶቻችሁ በሚመጥኑት ወሽት «ይህ የተፈቀደ ነው፤ ይህም እርም ነው» አትባሉ። እነዚያ በአላህ ላይ ወሽትን የሚቀጣጥፉ አይደሉም።

16|117|ጥቂት መጣቀም አላቸው። ለእነሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

16|118|በእነዚያም ይሁዳውያን በሾኑት ላይ ከአሁን በፊት በእንተ ላይ የተረከነውን ነገር እርም አድርገንባቸዋል። እኛም አልበደልናቸውም። ግን ነፍሶቻቸውን ይበድሉ ነበሩ።

16|119|ከዚያም ጌታህ ለእነዚያ በስሕተት መጥፎን ለሠሩና ከዚያም ከዚህ በኋላ ለተጸጸቱ ሥራቸውንም ላበጁ ጌታህ ከእርሷ በኋላ በእርግጥ መሓሪ አዛኝ ነው።

16|120|ኢብራሂም ለአላህ ታዛዥ ወደ ቀጥተኛ ሃይማኖት ተዘንባይ ሕዝብ ነበር። ከአጋሪዎቹም አልነበረም።

16|121|ለጸጋዎቹ አመስጋኝ ነበር፤ መረጠው። ወደ ቀጥተኛውም መንገድ መራው።

16|122|በቅርቢቱም ዓለም በጎን ነገር ሰጠነው። እርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም በእርግጥ ከመልካሞቹ ነው።

16|123|ከዚያም ወደ እንተ የኢብራሂምን ሃይማኖት ቀጥተኛ ሲሾን ተከተል፤ ከአጋሪዎቹም አልነበረም ማለት አወረድን።

16|124|ሰንበት (ክልክል) የተደረገው በእነዚያ በእርሱ በተለያዩበት ሰዎች ላይ ብቻ ነው። ጌታህም በትንሣኤ ቀን ይለያዩበት በነበሩት ነገር በመካከላቸው በእርግጥ ይፈርዳል።

16|125|ወደ ጌታህ መንገድ በብልሃትና በመልካም ግሳጺ (በለዘብታ ቃል) ጥራ። በዚያችም እርሷ መልካም በሾነችው (ዘዴ) ተከራከራቸው። ጌታህ እርሱ ከመንገዱ የተሳሳተውን ሰው ዐዋቂ ነው። እርሱም ቅን የሾኑትን ሰዎች ዐዋቂ ነው።

16|126|ብትበቀሉም በርሱ በተቀጣችሁበት ብጤ ተበቀሉ። ብትታገሱም እርሱ ለታጋሾች በእርግጥ በላጭ ነው።

16|127|ታገስም፤ መታገስም በአላህ (ማበቻል) እንጂ አይደለም። በእነርሱም ላይ (ባያምኑ) አትተከዝ። (ባንተ ላይ) ከሚመክሩትም ተንኮል በጭንቀት ውስጥ አትሹን።

16|128|አላህ ከእነዚያ ከሚፈሩትና ከእነዚያም እነሱ መልካም ሠሪዎች ከሾኑት ጋር ነውና።

17|1|ያ ባሪያውን ከተከበረው መስጊድ ወደዚያ ዙሪያውን ወደ ባሪክነው ወደ ሩቁ መስጊድ በሌሊት ውስጥ ያስገዢው (ጌታ) ጥራት ይገባው። ከተዓምራቶቻችን ልናሳየው (አስገዢነው)። እነሆ እርሱ (አላህ) ሰሚው ተመልካቹው ነው።

17|2|መሳንም መጽሐፉን ሰጠነው። ለአስራሌልም ልጆች መሪ አደረግነው። ከእኔ ሌላ መጠጊያን አትያዙ፤ (አልናቸውም)።

17|3|እናንተ ከኑሕ ጋር (በመርከቢቱ) የጫናቸው ዘሮች ሆይ! (አላህን ተገዙ) እርሱ በብዙ አመስጋኝ ባሪያ ነበርና።

17|4|ወደ አስራሌልም ልጆች በመጽሐፉ ውስጥ (እንዲህ በማለት) አወረድን። በምድር ላይ በእርግጥ ሁለት ጊዜ ታጠፋላችሁ። ትልቅንም ኩራት ትከራላችሁ።

17|5|ከሁለቱ (ጊዜያቶች) የመጀመሪያይቱ ቀጠሮ በመጣም ጊዜ ለእኛ የሾኑን ባሮች የብርቱ ኃይል ባለቤቶች የሾኑትን በእናንተ ላይ እንልካለን። በቤቶችም መካከል ይመለለሳሉ፤ (ይበረብሩታል።) ይህ ተፈጻሚ ቀጠሮም ነበር።

17|6|ከዚያም (በኋላ) ለእናንተ በእነሱ ላይ ድልን መለስንላችሁ። በገንዘቦችና በወንዶች ልጆችም ጨመርንላችሁ። በወገንም የበዛችሁ አደረግናችሁ።

17|7|መልካም ብትሠሩ ለነፍሶቻችሁ መልካምን ሠራችሁ። መጥፎንም ብትሠሩ በነርሱ (በነፍሶቻችሁ) ላይ ነው፤ (አልን)። የኋለኛይቱም (ጊዜ) ቀጠሮ በመጣ ጊዜ ፊቶቻችሁን ሊያስከፉ፤ መስጊዱንም በመጀመሪያ ጊዜ እንደገቡት ሊገቡ፤ ያሽነፉትንም ሁሉ (ፈጽመው) ማጥፋትን እንዲያጠፉ (እንልካቸዋልን)።

17|8|(በመጽሐፉም አልን) «ብትጸጹቱ፡- ጌታችሁ ሊያዝንላችሁ ይከፃላል። (ወደ ማጥፋት) ብትመለሱም እንመለሳለን። ገህነምንም ለከሓዲዎች ማሰሪያ አደርገናል።

17|9|ይህ ቁርአን ወደዚያች እርሷ ቀጥተኛ ወደ ሾነችው መንገድ ይመራል። እነዚያንም በጎ የሚሠሩትን ምእመናን ለእነሱ ታላቅ ምንዳ ያላቸው መሾኑን ያበስራል።

17|10|እነዚያም በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ለእነሱ አሳማሚ ቅጣትን አዘጋጅተንላቸዋል፤

17|11|ሰው መልካምን ነገር እንደሚለምን ሁሉ፤ መጥፎንም ነገር ይለምናል። ሰውም ቸኳላ ነው።

17|12|ሌሊትንና ቀንንም (ለሹሎታችን) ምልክቶች አደረግን። የሌሊትን ምልክትም አበስን። የቀንን ምልክትም የምታሳይ

አደረግን። (ይህም የቸነበት) ከጌታችሁ ትርፍን ልትፈልጉ የዓመታትንም ቁጥርና ሒሳብንም ታውቁ ዘንድ ነው። ነገሩንም ሁሉ ለያይተን ዘረዘርነው።

17|13|ሰውንም ሁሉ በራሪውን (ሥራውን) በእንግቱ እስያዝነው። ለእርሱም በትንሣኤ ቀን የተዘረጋ ሽኖ የሚያገኘው የቸነን መጽሐፍ እናወጣለታለን።

17|14|«መጽሐፍህን እንብብ። ዛሬ ባንተ ላይ ተቆጣጣሪነት በነፍስህ በቃ» (ይባላል)።

17|15|የተመራ ሰው የሚመራው ለራሱ ብቻ ነው። የተሳሳተም ሰው የሚሳሳተው (ጉዳቱ) በእርሷ ላይ ነው። ተሸካሚም (ነፍስ) የሌላይቱን ኃጢአት አትሸክምም። መልዕክተኛንም እስከምንልክ ድረስ የምንቀጣ አይደለንም።

17|16|ከተማንም ለማጥፋት በፈለግን ጊዜ ባለ ጸጋዎችዋን እናዛለን። በውስጧም ያምጻሉ። በእርሷም ላይ ቃሉ (ቅጣቱ) ይፈጸምባታል። ማጥፋትንም እናጠፋታለን።

17|17|ከኑሕም በኋላ ከክፍለ ዘመናት ሰዎች ያጠፋናቸው ብዙዎች ናቸው። የባሮቹንም ኃጢአቶች ውስጠ ዐዋቂ ተመልካች መሆን በጌታህ በቃ።

17|18|ቸኳይቱን ዓለም (በሥራው) የሚፈልግ ሰው ለእርሱ በርሷ ውስጥ የሻነውን (ጸጋ) ለምንሻው ሰው እናስቸኩልለታለን። ከዚያም ለእርሱ ገህነምን (መኖሪያ) አድርገንለታል። ተወቃሽ ብራሪ ሽኖ ይገባታል።

17|19|መጨረሻይቱንም ዓለም የፈለገ ሰው እርሱ አማኝ ሽኖ ለርሷ (ተገቢ) ሥራዋን የሠራም ሰው እነዚህ ሥራቸው የተመሰገነ ይሸናል።

17|20|ሁሉንም እነዚህንና እነዚያን ከጌታህ ስጦታ (በዚህ ዓለም) እንጨምርላቸዋለን። የጌታህም ስጦታ (በዚች ዓለም) ክልክል አይደለም።

17|21|ከፈላቸውን በከፊሉ ላይ እንዴት እንዳበለጥን ተመልከት። የመጨረሻያቱም አገር በማዕረጎች በጣም የከበረችና በመብለጥም የተለቀች ናት።

17|22|ከአላህ ጋር ሌላን አምላክ አታድርግ የተወቀስክ ረዳት የሌለህ ትሸናለህና፤

17|23|ጌታህም (እንዲህ ሲል) አዘዘ፡- እርሱን እንጂ ሌላን አትዝዙ። በወላጆቻችሁም መልካምን ሥሩ። በእንተ ዘንድ ሽነው እንዳቸው ወይም ሁለታቸው እርጅናን ቢደርሱ ፎህ አትባላቸው። አትገላምጣቸውም። ለእነርሱም መልካምን ቃል ተናገራቸው።

17|24|ለሁለቱም ከእዝነትህ የመዋረድን ክንፍ ዝቅ አድርግላቸው። «ጌታዬ ሆይ! በሕፃንነቴ (በርኅራኄ) እንዳሳደጉኝ እዘንልላቸውም» በል።

17|25|ጌታችሁ በነፍሶቻችሁ ውስጥ ያለውን ሁሉ አዋቂ ነው። ታዛዦችም ብትሹኑ (በመሳሳትም ብታጠፉ) እርሱ ለተመላሾች መሓሪ ነው።

17|26|ለዝምድና ባለቤትም መብቱን ስጥ። ለምስኪንና ለመንገደኛም (ስጥ)። ማባከንንም አታባከን።

17|27|አባካኞች የሰይጣናት ወንድሞች ናቸውና። ሰይጣንም ለጌታው ብርቱ ከሐዲ ነው።

17|28|ከጌታህም የምትከጅላትን ጸጋ ለማጣት ከእነርሱ ብትዘር ለእነሱ ልዝብን ቃል ተናገራቸው።

17|29|እጅህንም ወደ እንገትህ የታሰረች አታድርግ። መዘርጋትንም ሁሉ አትዘርጋት፤ የተወቀስክ የተቆጨሽ ትሸናለህና።

17|30|ጌታህ ሲሳይን ለሚሻው ሰው ያስፋል፤ ያጠባልም። እርሱ በባሮቹ ሹኔታ ውስጠ ዐዋቂ ተመልካች ነውና።

17|31|ልጆቻችሁንም ድኽነትን ለመፍራት አትግደሉ። እኛ እንመግባቸዋለን። እናንተንም (እንመግባለን)። እነርሱን መግደል ታላቅ ኃጢአት ነውና።

17|32|ዝሙትንም አትቅረቡ። እርሱ በእርግጥ መጥፎ ሥራ ነውና። መንገድነቱም ከፋ!

17|33|ያቼንም አላህ ያወገዛትን ነፍስ ያለ ሕግ አትግደሉ። የተበደለም ሽኖ የተገደለ ሰው ለዘመዱ (በገዳዩ ላይ) በእርግጥ ስልጣንን አድርገናል። በመግደልም ወሰንን አይለፍ፤ እርሱ የተረዳ ነውና።

17|34|የየቲምንም ገንዘብ የብርታቱን ጊዜ እስኪደርስ ድረስ በዚያች እርሷ መልካም በቸነች ሹኔታ እንጂ አትቅረቡ። በኪዳናችሁም ሙሉ። ኪዳን የሚጠየቁበት ነውና።

17|35|በሰፈራችሁም ጊዜ ስፍርን ሙሉ። በትክክለኛው ሚዛንም መዝኑ። ይህ መልካም ነገር ነው። መጨረሻውም ያማረ ነው።

17|36|ለእንተም በርሱ ዕውቀት የሌለህን ነገር አትከተል። መስሚያ፣ ማያም፣ ልብም እነዚህ ሁሉ (ባለቤታቸው) ከእነሱ ተጠያቂ ነውና።

17|37|በምድርም ላይ የተንበጣረክ ሆነህ፤ አትሂድ። እንተ ፈጽሞ ምድርን አትሰረገድምና በርዝመትም ፈጽሞ ጋራዎችን አትደርስምና።

17|38|ይህ ሁሉ መጥፎው (አሥራ ሁለቱ ክልክሎች) እጌታህ ዘንድ የተጠላ ነው።

17|39|ይህ ጌታህ ከጥበቡ ወደ እንተ ካወረደው ነገር ነው። ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ አታድርግ የተወቀስክ የተባረርክ ሽነህ በገህነም ውስጥ ትጣላለህና።

17|40|ጌታችሁ በወንዶች ልጆች መረጣችሁና ከመላእክት ሴቶችን (ልጆች) ያዝን እናንተ ከባድን ቃል በእርግጥ ትናገራላችሁ።

17|41|ይገሰጹም ዘንድ በዚህ ቁርኣን ውስጥ ደጋግመን በእርግጥ ገለጽን። መበርገግንም እንጂ ሌላን አይጨመርላቸውም።

17|42|(መሐመድ ሆይ) በላቸው «እንደምትሉት ከእርሱ ጋር አማልክት በነበሩ ኖሮ ያን ጊዜ ወደ ዐርሹ ባለቤት መንገድን በፈለጉ ነበር።»

17|43|ጥራት ይገባው። ከሚሉትም ነገር ሁሉ ከፍ ያለን ልቅና ላቀ።

17|44|ሰባቱ ሰማያትና ምድርም በውስጣቸውም ያለው ሁሉ ለእርሱ ያጠራሉ። ከነገርም ሁሉ ከማመስገን ጋር የሚያጠራው እንጂ እንድም የለም። ግን ማጥራታቸውን አታውቁትም። እርሱ ታጋሽ መሓሪ ነው።

17|45|ቁርኣንንም ባነቡበክ ጊዜ ባንተና በእነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም በማያምኑት ሰዎች መካከል የሚሸሸግን ግርዶሽ አድርገናል።

17|46|እንዳያውቁትም በልቦቻቸው ላይ ሽፋንን በጆሮቻቸውም ውስጥ ድንቁርናን አደረግን። ጌታህንም ብቻውን ሽኖ በቁርኣን ባወሰሽው ጊዜ የሚሸሽ ሽነው በጀርባዎቻቸው ላይ ይዞራሉ።

17|47|እኛ ወደ እንተ በሚያዳምጡ ጊዜ እነሱም በሚንሸካከሩ ጊዜ በዳዮች (እርስ በርሳቸው) የተደገመበትን ስው እንጂ አትከተሉም በሚሉ ጊዜ በእርሱ የሚያዳምጡበትን ምክንያት ዐዋቂ ነን።

17|48|ምሳሌዎችን ለእንተ እንዴት እንዳደረጉልህና እንደ ተሳሳቱ ተመልከት። (ወደ እውነቱ ለመድረስ) መንገድንም አይችሉም።

17|49|አሉም «እንዴት አጥንቶችና ብስብሶች በኾን ጊዜ እኛ አዲስ ፍጥረት ኾንን በእርግጥ ተቀስቃሾች ነን»

17|50|በላቸው «ድንጋዮችን ወይም ብረትን ሁኑ»

17|51|«ወይም በልቦቻችሁ ውስጥ የሚተልቅን ፍጥረት (ኹኑ መቀስቀሳችሁ አይቀርም)።» «የሚመልሰንም ማነው» ይላሉ። ያ በመጀመሪያ ጊዜ የፈጠራችሁ ነው» በላቸው። ወደ እንተም ራሶቻቸውን ይነቀንቃሉ። «እርሱም መቼ ነው» ይላሉ። «(እርሱ) ቅርብ ሊኾንን ይቻላል በላቸው።

17|52|(እርሱም) የሚጠራችሁና (አላህን) አመስጋኞቹ ኾናችሁ ጥሪውን የምትቀበሉበት ጥቂትንም (ቀኖች) እንጂ ያልቆያችሁ መኾናችሁን የምትጠራጠሩበት ቀን ነው፤ (በላቸው)።

17|53|ለባሮቹም በላቸው፡- ያችን እርሷ መልካም የኾነችውን (ቃል) ይናገሩ። ሰይጣን በመካከላቸው ያበላሻልና። ሰይጣን ለሰው ግልጽ ጠላት ነውና።

17|54|ጌታችሁ በእናንተ (ኹኔታ) ዐዋቂ ነው። ቢሻ ያዝንላችኋል፤ ወይም ቢሻ ይቀጣችኋል። በእነሱም ላይ ኃላፊ ኾነህ አላክንህም። (አታስገድዳቸውም)።

17|55|ጌታህም በሰማያትና በምድር ያለውን ሁሉ ዐዋቂ ነው። ከፊሉንም ነቢያት በከፊሉ ላይ በእርግጥ አብልጠናል። ዳውድንም ዘቡርን ሰጥተነዋል።

17|56|«እነዚያን ከእርሱ ሌላ (አማልክት) የምትሏቸውን ጥሩ። ከእናንተም ላይ ጉዳትን ማስወገድን (ወደ ሌላ) ማዘርንም አይችሉም» በላቸው፤

17|57|እነዚያ እነርሱ የሚገግዟቸው ማንኛቸውም (ወደ አላህ) በጣም ቀራቢያቸው ወደ ጌታቸው መቃረቢያን (ሥራ) ይፈልጋሉ። እዝነቱንም ይከጅላሉ። ቅጣቱንም ይፈራሉ። የጌታህ ቅጣት የሚፈራ ነውና።

17|58|እንዲትም ከተማ የለችም እኛ ከትንሣኤ ቀን በፊት አጥፊዎቻቸው ወይም ብርቱን ቅጣት ቀጭኞቻቸው ብንኾን እንጂ። ይህ በመጽሐፉ የተጻፈ ነው።

17|59|ታምራቶችንም ከመለክ የቀድሞዎቹ ሰዎች በእርሷ ማስተባበልና (መጥፋት) እንጂ ሌላ አልከለከለንም። ለሰሙድም ግመልን ግልጽ ተግምር ኾና ሰጠናቸው። በእርሷም በደሉ። ተግምራቶችንም ለማስፈራራት እንጂ አንንልክም።

17|60|ላንተም ጌታህ (ዕውቀቱ) በሰዎቹ ከበበ ባልንህ ጊዜ (አስታውስ)። ያችንም (በሌሊቱ ጉዞ በዓይንህ) ያሳየንህን ትርዕይት ለሰዎች ፈተና እንጂ አላደረግናትም። በቁርኣንም የተረገመችውን ዛፍ (እንደዚሁ ፈተና እንጂ አላደረግንም)። እናስፈራራቸዋለንም፤ ታላቅንም ጥመት እንጂ አይጨምርላቸውም።

17|61|ለመላእክትም ለአደም ስገዳ ባልናቸው ጊዜ (አስታውስ)። ወዲያውም ሰገዳ፤ ኢብሊስ ብቻ ሲቀር። «ከጭቃ ለፈጠርከው ሰው እሰግዳለሁን» አለ።

17|62|«ንገረኝ ይህ ያ በእኔ ላይ ያበለጥከው ነውን እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ ብታቆየኝ ዘሮቹን ጥቂቶች ሲቀሩ ወደ ስህተት በእርግጥ አስባቸዋለሁ» አለ።

17|63|(አላህም) አለው «ኺድ፤ ከእነሱም የተከተለህ ገህነም የተሟላህ ቅጣት ስትኾን ፍዳችሁ ናት።

17|64|«ከእነሱ የቻልከውንም ሰው በድምጽህ አታል። በእነሱም ላይ በፈረሰኞችህ፤ በእግረኞችህም ኾነህ ለልብ። በገንዘቦቻቸውም፤ በልጆቻቸውም ተጋራቸው፤ ተስፋ ቃልም ግባላቸው። ሰይጣንም ማታለልን እንጂ ተስፋ ቃልን አይገባላቸውም።

17|65|«ባሮቹ በእነሱ ላይ ፈጽሞ ላንተ ስልጣን የለህም። መጠጊያም በጌታህ በቃ።»

17|66|ጌታችሁ ያ ከችሮታው ትፈልጉ ዘንድ መርከቦችን በባሕር ላይ ለእናንተ የሚነዳላችሁ ነው። እነሆ እርሱ ለናንተ አዛኝ ነውና።

17|67|በባሕሩም ውስጥ ጉዳት ባገኛችሁ ጊዜ የምትጠሩዋቸው (አማልክት) ሁሉ ከእርሱ (ከአላህ) በቀር ይጠፋሉ። ወደ የብስም በማድረስ ባዳናችሁ ጊዜ (እምነትን) ትተዋላችሁ። ሰውም በጣም ከጉዳ ነው።

17|68|የየብሱን በኩል (ምድርን) በእናንተ መገልበጡን ወይም ጠጠርን የያዘ ንፋስን በእናንተ ላይ መለኩን ከዚያም ለእናንተ ጠባቂ አለማግኘታችሁን አትፈሩምን

17|69|ወይስ ሌላ ጊዜ ወደ እርሱ (ወደ ባሕር) የሚመልሳችሁ ወዲያውም በእናንተ ላይ ብርቱን ነፋስ የሚልክ በክሕደታችሁም ምክንያት የሚያሰጥማችሁ መኾኑን ከዚያም በኛ ላይ በእርሱ ተከታይን (ረዳትን) ለእናንተ የማታገኙ መኾናችሁን አትፈሩምን

17|70|የአደምንም ልጆች በእርግጥ (ከሌላው ፍጡር) አከበርናቸው። በየብስና በባህርም አሳፈርናቸው። ከመልካሞችም (ሲሳዮች) ሰጠናቸው። ከፈጠርናቸውም ፍጡሮች በብዙዎቹ ላይ ማብለጥን አበለጥናቸው።

17|71|ሰዎችን ሁሉ በመረያቸው የምንጠራበትን ቀን (አስታውስ)። መጽሐፉንም በቀኙ የተሰጠ ሰው እነዚያ መጽሐፋቸውን ያነባሉ። በተምር ፍሬ ስንጥቅ ላይ ያለውን ክር ያክል እንኳ አይበደሉም።

17|72|በዚህችም ዓለም (ልብ) ዕውር የኾነ ሰው እርሱ በመጨረሻይቱም (ዓለም) ይበልጥ ዕውር ነው። መንገዱንም በጣም የተሳሳተ ነው።

17|73|እነሆ ከዚያም ወደ እንተ ካወረድነው ሌላን በእኛ ላይ ትዋሽ ዘንድ ሊፈትኑህ በእርግጥ ተቃረቡ። ያን ጊዜም ወዳጅ አድርገው በያዙህ ነበር።

17|74|ባላረጋንህም ኖሮ ወደነሱ ጥቂትን (ዝንባሌ) ልትዘነበል በእርግጥ በተቃረብክ ነበር።

17|75|ያን ጊዜ የሕይወትን ድርብ (ቅጣት) የምትንም ድርብ (ቅጣት) ባቀመስንህ ነበር። ከዚያም ላንተ በኛ ላይ ረዳትን አታገኝም ነበር።

17|76|ከምድሪቱም (ከዓረብ ምድር) ከርሷ ያወጡህ ዘንድ ሊያሸብሩህ በእርግጥ ተቃረቡ። ያን ጊዜም ከእንተ በኋላ ጥቂትን ጊዜ እንጂ አይቆዩም ነበር።

17|77|ከመልክተኞቻችን ካንተ በፊት በእርግጥ እንደላከናቸው ሰዎች ልማድ ብጤ (ይጠፋ ነበር)። ለልማዳችንም መለወጥን አታገኝም።

17|78|ሶላትን ከፀሐይ መዘንበል እስከ ሌሊት ጨለማ ድረስ ስገድ። የጎህንም ሶላት ስገድ። የጎህ ሶላት (መላእክት) የሚጣዱት ነውና።

17|79|ከሌሊትም ላንተ ተጨማሪ የኾነችን ሶላት በእርሱ (በቁርኣን) ስገድ። ጌታህ ምስጉን በኾነ ስፍራ በእርግጥ ያቆምሃል።

17|80|በልም ጌታዬ ሆይ! የተወደደን ማግባት አግባኝ። የተወደደንም ማውጣት አውጣኝ። ለእኔም ከእንተ ዘንድ የተረዳን ስልጣን አድርግልኝ።

17|81|በልም «እውነት መጣ ውሸትም ተወገደ፤ እነሆ ውሸት ተወጋጅ ነውና።»

17|82|ከቁርኣንም ለምእመናን መድኃኒትና እዝነት የሾነን እናወርዳለን። በዳዮችንም ከሳራን እንጂ ሌላ አይጨምርላቸውም።

17|83|በሰውም ላይ ጸጋችንን በለገስን ጊዜ (ከምስጋና) ይዞራል። ጎኑንም (ከእውነት) ያርቃል። ችግርም በነካው ጊዜ ተስፋ ቆራጭ ይሾናል።

17|84|«ሁሉም በሚመስለው መንገዱ ላይ ይሠራል። ጌታችሁም እርሱ መንገዱ ቀጥተኛ የሾነውን ሰው ዐዋቂ ነው በላቸው።

17|85|ከሩሕም ይጠይቁሃል። «ሩሕ ከጌታዬ ነገር ነው ከዕውቀትም ጥቂትን እንጂ አልተሰጣችሁም» በላቸው።

17|86|ብንሻም ያንን ወዳንተ ያወረድነውን በእርግጥ እናስወግዳለን። ከዚያም ላንተ በእኛ ላይ በርሱ (ለማስመለስ) ተያዝሮን አታገኝም።

17|87|ግን ከጌታህ በሾነው እዝነት (ጠበቅነው)። ችሮታው ባንተ ላይ ታላቅ ነውና፤

17|88|«ስዎችም ጋኒኖችም የዚህን ቁርኣን ብጢ በማምጣት ላይ ቢሰበሰቡ ከፊላቸው ለከፊሉ ረዳት ቢሆንም እንኳ ብጢውን አያመጡም» በላቸው።

17|89|በዚህም ቁርኣን ውስጥ ከምሳሌው ሁሉ ለሰዎች በእርግጥ መላለስን። አብዛኞቹም ሰዎች ከሀይትን እንጂ ሌላን እምቢ አሉ።

17|90|አሉም «ለኛ ከምድር ምንጭን እስከምታፈነዳን ለአንተ እናምንም።»

17|91|«ወይም ከዘምባባዎችና ከወይን የሾነች አትክልት ለአንተ እስከምትኖርህና በመካከልዋም ጂረቶችን ቡዝነት እስከምታንቧቧ።

17|92|«ወይም እንደምትለው ከሰማይ ቁራጮችን በኛ ላይ እስከምታወድቅ፤ ወይም አላህንና መላእክትን በግልጽ እስከምታመጣ።

17|93|«ወይም ከወርቅ የሾነ ቤት ላንተ እስከሚኖርህ፤ ወይም በሰማይ እስከምትወጣ፤ ለመውጣትህም በእኛ ላይ የምናነበው የሾነን መጽሐፍ እስከምታወርድልን ድረስ ፈጽሞ እናምንልህም» (አሉ)። «ጌታዬ ጥራት ይገባው፤ እኔ ሰው መልክተኛ እንጂ ሌላ አይደለሁም» በላቸው።

17|94|ሰዎችንም መሪ (ቁርኣን) በመጣላቸው ጊዜ ከማመን «አላህ ሰውን መልክተኛ አድርጎ ላከን» ማለታቸው እንጂ ሌላ አልከለከላቸውም።

17|95|«በምድር ላይ ረግተው የሚሺዱ መላእክት በነበሩ ኖሮ በእነሱ ላይ (ከጎሳቸው) የመልእክን መልክተኛ ባወረድን ነበር» በላቸው።

17|96|«በእነዚያ በእናንተ መካከል መስካሪ በአላህ በቃ። እርሱ በባሮቹ (ነገር) ውስጥ ዐዋቂ ተመልካች ነውና» በላቸው።

17|97|አላህም ያቀናው ሰው ቅኑ እርሱ ብቻ ነው። ያጠመማቸውም ሰዎች ከእርሱ ሌላ ለእነርሱ ፈጽሞ ረዳት አታገኝላቸውም። በትግሣኢ ቀንም ዕውሮች፣ ዲዳዎችም ደንቆሮችም ሾነው በፊቶቻቸው ላይ (እየተጎተቱ) እንሰበስባቸዋለን። መኖሪያቸው ገህነም ናት። (ነዲደዋ) በደከመች ቁጥር መንቀልቀልን እንጨምርባቸዋለን፤

17|98|ይህ (ቅጣት)፤ እነርሱ በአንቀጾቻችን ስለ ካዱና «አጥንቶችና ብስብሶች በሾን ጊዜ እኛ አዲስ ፍጥረት ሾነን ተቀስቃሾች ነን» ስላሉም ፍዳቸው ነው።

17|99|ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ አላህ ብጢያቸውን በመፍጠር ላይ ቻይ መሾኑን በእርሱ ጥርጣሬ የሌለበትም ጊዜ (ለምትም ለትግሣኢም) ለእነርሱ የወሰነ መሾኑን አላወቁምን በደለኞችም ከክህደት በቀር እምቢ አሉ።

17|100|«እናንተ የጌታዬን የችሮታ መካዘኖች ብትይዙ ኖሮ ያን ጊዜ በማውጣታችሁ ማለቃን በመፍራት በጨበጣችሁ ነበር። ሰውም በጣም ቆጣቢ ነው።»

17|101|ለሙሉም ግልጽ የሾኑን ዘጠኝ ተዓምራቶች በእርግጥ ሰጠነው። በመጣቸውም ጊዜ የእስራኤልን ልጆች (ከፈርዖን እንዲለቀቁ) ጠይቅ (አልነው)። ፈርዖንም «ሙሳ ሆይ! እኔ የተደገመብህ መሾንህን በእርግጥ እጠረጥራለሁ» አለው።

17|102|«ለሙሉም» «እነዚህን (ተዓምራቶች) መገሰጫዎች ሲሾኑ የሰማያትና የምድር ጌታ እንጂ ሌላ እንዳላወረዳቸው በእርግጥ ዐውቀሃል። እኔም ፈርዖን ሆይ! የምትጠፋ መሾንህን በእርግጥ እጠረጥራለሁ» አለው።

17|103|ከምድርም ሊቀሰቅሳቸው አሰበ። እርሱንና ከእርሱ ጋር የነበሩትንም ሰዎች ሁሉንም አሰጠምናቸው።

17|104|ከእርሱም በኋላ ለእስራኤል ልጆች «ምድሪቱን ተቀመጡባት የኋለኛይቱም (ሰዓት) ቀጠሮ በመጣ ጊዜ እናንተን የተከማቻችሁ ስትሾኑ እናመጣችኋለን» አልናቸው።

17|105|«(ቁርኣንን) በውነትም እወረድነው። በእውነትም ወረደ። እንተንም አብሳሪና እስጠንቃቂ አድርገን እንጂ አልላክንም።

17|106|ቁርኣንንም በሰዎች ላይ በዝግታ ላይ ሾነህ ታነበው ዘንድ ከፋፈልነው። ቀስ በቀስ ማውረድንም እወረድነው።

17|107|«በእርሱ እመኑ ወይም አትመኑ» በላቸው፤ እነዚያ ከእርሱ በፊት ዕውቀትን የተሰጡት በእነሱ ላይ በተነበበ ጊዜ ስጋጆች ሾነው በሽንግቦቶቻቸው ላይ ይወድቃሉ፤

17|108|ይላሉም «ጌታችን ጥራት ይገባው! እነሆ የጌታችን ተስፋ ተፈጻሚ ነው።»

17|109|እያለቀሱም በሽንግቦቶቻቸው ላይ ይወድቃሉ (አላህን) መፍራትንም ይጨምራላቸዋል።

17|110|«አላህን ጥሩ፤ ወይም አልረሐማንን ጥሩ፤ (ከሁለቱ) ማንኛውንም ብትጠሩ (መልካም ነው)። ለእርሱ መልካም ስሞች አሉትና» በላቸው። በስግደትህም (ስታነብ) አትጩህ። በእርሷም ድምጽህን ዝቅ አታድርግ በዚህም መካከል መንገድን ፈልግ።

17|111|«ምስጋና ለአላህ ለዚያ ልጅን ላልያዘው፣ ለእርሱም በንግሥናው ተጋሪ ለሌለው፣ ለእርሱም ከውርደት ረዳት ለሌለው ይገባው በልም። ማክበርንም አክብረው።»

18|1|ምስጋና ለአላህ ለዚያ መጽሐፉን በውስጡ መጣመምን ያላደረገበት ሲሆን በባሪያው ላይ ላወረደው ይገባው።

18|2|ቀጥተኛ ሲሆን ከእርሱ ዘንድ የሾነን ብርቱን ቅጣት ሊያስፈራራበት፣ እነዚያንም በጎ ሥራዎችን የሚሠሩትን ምእመናን ለነሱ መልካም ምንዳ ያላቸው መሾኑን ሊያስበርበት፤ (እወረደው)።

18|3|በእርሱ ውስጥ ዘለዓለም የሚቆዩበት ሲሾኑ (ያላቸው መሾኑን)።

18|4|እነዚያንም «አላህ ልጅን ይዟል» ያሉትን ሊያስፈራራበት (እወረደው)።

18|5|ለእነሱም ለአባቶቻቸውም በርሱ ምንም እውቀት የላቸውም። ከእጮቻቸው የምትወጣውን ቃል ምን አከብዳት! ውሸትን እንጂ አይናገሩም።

18|6|በዚህም ንግግር (በቁርኣን) ባያምኑ በፈለጎቻቸው ላይ በቁጭት ነፍስህን እጥፊ ልትሆን ይፈራልሃል።

18|7|እኛ ማንኛቸው ሥራው ያማረ መሾኑን ልንፈትናቸው በምድር ላይ ያለን ሁሉ ለእርሷ ጌጥ አደረግን፤

18|8|እኛም በእርሷ ላይ ያለውን (በመጨረሻ) በእርግጥ በቃይ የሌለበት ምልክት ወራር አድራጊዎች ነን።
 18|9|የዋሻውና የሰሌዳው ባለቤቶች ከተጓምራቶቻችን ሲሆኑ ግሩም መሆናቸውን አሰብክን
 18|10|ጎበዞቹ ወደ ዋሻው በተጠጉና «ጌታችን ሆይ! ከእንተ ዘንድ እዝነትን ስጠን፤ ለእኛም ከነገራችን ቅንን አዘጋጅልን» ባሉ ጊዜ (እስታውስ)።
 18|11|በዋሻውም ውስጥ የተቆጠሩን ዓመታት በጆሮዎቻቸው ላይ መታንባቸው።
 18|12|ከዚያም ከሁለቱ ክፍሎች ለቆዩት ጊዜ ልክ ያረጋገጠው ማንኛው መሆኑን ልናውቅ አስነሳናቸው።
 18|13|እኛ ወሬያቸውን በእንተ ላይ በአውነት እንተርካለን። እነሱ በጌታቸው ያመኑ ጎበዞች ናቸው። መመራትንም ጨመርንላቸው።
 18|14| (በንግሣቸው ፊት) በቆሙና «ጌታችን የሰማያትና የምድር ጌታ ነው። ከእርሱ ሌላ አምላክን አንገዛም። ያን ጊዜ (ሌላን ብናመልክ) ወሰን ያለፈን (ንግግር) በእርግጥ ተናገርን።» ባሉ ጊዜ ልቦቻቸውን አጠነከርን።
 18|15|«እነዚህ ሕዝቦቻችን ከእርሱ ሌላ አማልክትን ያዙ፤ (እውነተኛች ከሆኑ) በእነርሱ ላይ ግልጽ ማስረጃን ለምን እያመጡም በአላህም ላይ ውሸትን ከሚቀጣጥፍ ይበልጥ በዳይ ማነው» (አሉ)።
 18|16|«እነርሱንና ያንን ከአላህ ሌላ የሚገዛቸውን በተለያዩት ጊዜ ወደ ዋሻው ተጠጉ። ጌታችሁ ለእናንተ ከቸሮታው ይዘረጋላችኋልና፤ ከነገራችሁም ለእናንተ መጠቃቀሚያን ያዘጋጅላችኋል» (ተባባሉ)።
 18|17|ፀሐይንም በወጣች ጊዜ ከዋሻቸው ወደ ቀኝ ጎን ስታዘነብል ታያታለህ። በገባችም ጊዜ እነርሱ ከእርሱ በሰፊው ስፍራ ውስጥ ሹነው ሳሉ ወደ ግራ በኩል ትተዋቸዋለች። ይህ ከአላህ ተጓምራቶች ነው። አላህ የሚያቀናው ሰው ቅኑ እርሱ ብቻ ነው። የሚያጠመውም ሰው ለርሱ አቅኝን ረዳት አታገኝለትም።
 18|18|እነሱም የተኙ ሆነው ሳሉ (ዓይኖቻቸው በመከፈታቸው) ንቁዎች ናቸው ብለህ ታስባቸዋለህ። ወደ ቀኝ ጎንና ወደ ግራ ጎንም እናገላብጣቸዋለን። ውሸታቸውም ሁለት ከንዶቹን በዋሻው በር ላይ ዘርግቷል። በእነሱ ላይ ዘልቀህ ብታይ ኖሮ የምትሸሽ ሹነህ በዘርክ ነበር። ከእነሱም በእርግጥ ፍርሃትን በተመላህ ነበር።
 18|19|እንዲሁም በመካከላቸው እንዲጠያየቁ ቀስቀስናቸው። ከእነሱ አንድ ተናጋሪ «ምን ያክል ቆያችሁ» አለ። «አንድን ቀን ወይም የቀንን ከፊል ቆየን» አሉ። «ጌታችሁ የቆያችሁትን ጊዜ ልክ ዐዋቂ ነው። ከዚህችም ብራችሁ ጋር እንዳችሁን ወደ ከተማይቱ ላኩ። ከምግባቸው የትኛዋ ንጹሕ መሆኗንም ይመልከት። ከእርሱም (ከንጹሐው) ምግቡን ያምጣላችሁ። ቀስም ይበል። በእናንተም እንድንም ሰው እያሳውቅ» አለ።
 18|20|«እነሱ በእናንተ ላይ ቢዘልቁ ይቀጠቅጧችኋልና። ወይም ወደ ሃይማኖታቸው ይመልሷችኋል። ያንጊዜም በፍጹም ፍላጎታችሁን አታገኙም» (ተባባሉ)።
 18|21|እንደዚሁም የአላህ ቀጠሮ እርግጠኛ መሆኑን ሰግቷቸው በርሷ ጥርጣሬ የሌለ መሆኑን ያውቁ ዘንድ በእነርሱ ላይ (ሰዎችን) አሳወቅን። (አማኞቹና ከሓዲዎቹ) ነገራቸውን በመካከላቸው ሲከራከሩ (የሆነውን እስታውስ፤ ከሓዲዎቹ)፡- «በእነሱ ላይም ግንብን ገንቡ» አሉ። ጌታቸው በእነሱ ይበልጥ ዐዋቂ ነው። እነዚያ በነገራቸው ላይ ያሸነፉት (ምእመናን) «በእነሱ ላይ በእርግጥ መስጊድን እንሠራለን» አሉ።
 18|22|በሩቅ ወርዋሪዎች ሆነው (በጥርጣሬ) «ሦስት ናቸው፤ አራተኛቸው ውሸታቸው ነው» ይላሉ። «አምስት ናቸው፤ ስድስተኛቸው ውሸታቸው ነውም» ይላሉ። «ሰባት ናቸው፤ ስምንተኛቸውም ውሸታቸው ነው» ይላሉም። «ጌታዬ ቁጥራቸውን ዐዋቂ ነው። ጥቂት (ሰው) እንጂ እያውቃቸውም» በላቸው። በእነሱም ነገር ግልጽን ክርክር እንጂ (ጠልቀህ) አትከራከር። በእነሱም ጉዳይ ከእሱ (ከመጽሐፉ ሰዎች) እንድንም አትጠይቅ።
 18|23|ለማንኛውም ነገር «እኔ ይህንን ነገ ሠሪ ነኝም» አትበል።
 18|24|«አላህ የሻ እንደ ሆነ (እስራዋለሁ)» ብትል እንጂ። በረሳህም ጊዜ ጌታህን አውሳ። «ጌታዬም ከዚህ ይበልጥ ለቀጥታ የቀረበን ሊመራኝ ይከጀላል» በላቸው።
 18|25|በዋሻቸውም ውስጥ ሰስት መቶ ዓመታትን ቆዩ። ዘጠኝንም ጨመሩ።
 18|26|«አላህ የቆዩትን ልክ ዐዋቂ ነው» በላቸው። የሰማያትና የምድር ምስጢር የእሱ ብቻ ነው። እርሱ ምን ያይ! ምን ይሰማም! ለእነርሱ ከእርሱ በቀር ምንም ረዳት የላቸውም። በፍርዱም እንድንም እያጋራም።
 18|27|ከጌታህም መጽሐፍ ወደ እንተ የተወረደውን እንብብ። ለቃላቶቹ ለዋጭ የላቸውም። ከእርሱም በቀር መጠጊያን በፍጹም አታገኝም።
 18|28|ነፍስህንም፤ ከእነዚያ ጌታቸውን ፊቱን (ውዴታውን) የሚሹ ሹነው በጧትና በማታ ከሚገዛቸው ጋር እስታገስ። የቅርቢቱንም ሕይወት ሽልማት የምትሻ ሆነህ ዓይኖችህ ከእሱ (ወደ ሌላ) አይለፉ። ልቡንም እኛን ከማስታወስ ያዘነጋነውን ፍላጎቱንም የተከተለውን ነገሩም ሁሉ ወሰን ማለፍ የሆነውን ሰው አትታዘዝ።
 18|29|«እውነቱም ከጌታችሁ ነው። የሻም ሰው ይመን፤ የሻም ሰው ይካድ» በላቸው። እኛ ለበደለኞች አጥሯ በእነሱ የከበበ የሹነችውን እሳት አዘጋጅተናል። (ከጥም) እርዳታንም ቢፈልጉ እንደ ዘይት ዝቃጭ ባለ ፊቶችን በሚጠብስ ውሃ ይረዳሉ። መጠጡ ከፋ! መደገፊያይቱም ምንኛ አስከፋች!
 18|30|እነዚያ ያመኑና መልካም ሥራዎችንም የሠሩ እኛ ሥራን ያሳመረን ሰው ምንዳ አናጠፋም።
 18|31|እነዚያ ለእነሱ የመኖሪያ ገነቶች ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው አሏቸው። በእርሷ ውስጥ ከወርቅ የሾኑን እንባሮች ይሸለማሉ። ከቀጭን ሐርና ከወፍራም ሐርም አረንጓዴን ልብሶች ይለብሳሉ። በውስጧ በባለ አገበር አልጋዎች ላይ የተደገፉ ሹነው (ይቀመጣሉ)። ምንዳቸው ምን ያምር! መደገፊያይቱም ምንኛ አማረች!
 18|32|ለእነሱም የሁለትን ሰዎች ምሳሌ ግለጽላቸው። ለእንደኛቸው (ለከሓዲው) ከወይኖች የሾኑን ሁለት አትክልቶች አደረግንለት። በዘምባባም አከብብናቸው። በመካከላቸውም አዝመራን አደረግን።
 18|33|ሁለቱም አትክልቶች ሰብላቸውን ሰጡ። ከእርሱም ምንም አላገደሉም። በመካከላቸውም ወንዝን አፈሰስን።
 18|34|ለእርሱም (ከአትክልቶቹ ሌላ ፍሬያማ) ሀብት ነበረው። ለንደኛውም (ለአማኙ) እርሱ የሚወዳደረው ሲሆን «እኔ ካንተ በገንዘብ ይበልጥ የበዛሁ በወገንም ይበልጥ የበረታሁ ነኝ» አለው።
 18|35|እርሱም ነፍሱን በዳይ ሹኖ ወደ አትክልቱ ገባ። «ይህች ዘለዓለም ትጠፋለች ብዬ አልጠረጥርም» አለ።
 18|36|«ሰግቷቸውን ቋሚ (ኋኝ) ናት ብዬ አልጠረጥርም። (እንደምትለው) ወደ ጌታዬም ብመለስ ከእርሷ የበለጠን መመለሻ በእርግጥ አገኛለሁ» (አለው)።
 18|37|ንደኛው (አማኙ) እርሱ ለእርሱ የሚመላለሰው ሲሆን «በዚያ ከወራር፤ ከዚያም ከፍትወት ጠብታ ከፈጠረህ፤ ከዚያም ሰው ባደረገህ (አምላክ) ካድክን» አለው።
 18|38|«እኔ ግን እርሱ አላህ ጌታዬ ነው፤ (አላለሁ)። በጌታዬም እንድንም አላጋራም።
 18|39|«አትክልትህንም በገባህ ጊዜ አላህ የሻው ይሸናል፤ በአላህ ቢሆን እንጂ ጎይል የለም፤ አትልም ኖሯልን እኔን

በገንዘብም በልጅም ካንተ በጣም ያነስኩ ሆኜ ብታየኝ።

18|40| «ጌታዬ ከአትክልትህ የበለጠን ሊሰጠኝ በርሷም (በአትክልትህ) ላይ ከሰማይ መብረቆችን ሊልክባትና የምታንዳልጥ ምልጥ ምድር ልትኾን ይቻላል።

18|41| ወይም ውሃው ሠራጊ ሊኾን (ይችላል)። ያን ጊዜ ለርሱ መፈለግን ፈጽሞ አትችልም» (አለው)።

18|42| ሀብቱም ተጠፋ። እርሷ በዳሶቿ ላይ የወደቀች ኾና በእርሷ ባወጣው ገንዘብ ላይ (እየተጸጸተ) መዳፎቹን የሚያገላብጥና «ወይ ጸጸቱ! በጌታዬ እንድም ባላጋራሁ» የሚል ኾነ።

18|43| ለእርሱም ከአላህ ሌላ የሚረዱት ጭፍሮች አልነበሩትም። ተረጂም አልነበረም።

18|44| እዚያ ዘንድ (በትንሣኤ ቀን) ስልጣኑ እውነተኛ ለኾነው አላህ ብቻ ነው። እርሱ በመመንዳት የበለጠ ፍጻሜንም በማሳመር የበለጠ ነው።

18|45| ለእነሱም የቅርቢቱን ሕይወት ምሳሌ እውሳላቸው። (እርሷ) ከሰማይ እንዳወረድነው ውሃ በእርሱም የምድር በቃይ እንደ ተቀላቀለበት (ከተዋበ በኋላ ደርቆ) ነፋሶችም የሚያበኑት ደቃቅ እንደ ኾነ ብጤ ናት። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

18|46| ገንዘብና ወንዶች ልጆች የቅርቢቱ ሕይወት ጌጦች ናቸው። መልካሞቹም ቀረዎች (ሥራዎች) እጌታህ ዘንድ በምንዳ በላጭ ናቸው። በተስፋም በላጭ ናቸው።

18|47| ተራራዎችንም የምናስኬድበትን ቀን (አስታውስ)። ምድርንም ግልጽ ኾና ታያታለህ። እንሰበስባቸዋለንም። ከእነሱም እንድንም እንተውም።

18|48| የተሰለፉም ኾነው በጌታህ ላይ ይቀረባሉ። (ይባላሉም) «በመጀመሪያ ጊዜ እንደ ፈጠርናችሁ (ራቁታችሁን) በእርግጥ መጣችሁን በእውነቱ ለእናንተ (ለመቀስቀሻ) ጊዜን እናደርግም መስሏችሁ ነበር።»

18|49| (ለሰው ሁሉ) መጽሐፉም ይቀርባል። ወዲያውም ከሓዲዎችን በውስጡ ካለው ነገር ፈረዎች ኾነው ታያቸዋለህ። «ዋ ጥፋታችን! ለዚህ መጽሐፍ (ከሥራ) ትንሽንም ትልቅንም የቆጠራት ቢኾን እንጂ የማይተወው ምን አለው» ይላሉም። የሰሩትንም ነገር ሁሉ ቀራቢ ኾኖ ያገኙታል። ጌታህም እንድንም አይበድልም።

18|50| ለመላእክትም ለአደም ስገዱ ባልናቸው ጊዜ (የኾነውን አስታውስ)። ወዲያውም ሰገዱ፤ ሊብሊስ ብቻ ሲቀር። ከጌታ (ጎሳ) ነበር። ከጌታውም ትእዛዝ ወጣ። እርሱንና ዘሮቹን እነርሱ ለእናንተ ጠላቶች ሲኾኑ ከእኔ ላይ ረዳቶች አድርጋችሁ ትይዛላችሁን ለበዳዮች ልዋጭነቱ ከፋ!

18|51| የሰማያትንና የምድርን አፈጣጠር አሳዩኋቸውም። የነፍሶቻቸውንም አፈጣጠር (እንደዚሁ)። አሳሳችንም ረዳቶች አድርጌ የምይዝ አይደለሁም።

18|52| «እነዚያንም (እምላክ) የምትሏቸውን ተጋሪዎቹን ጥሩ» የሚልበትን ቀን (አስታውስ)። ይጠሯቸዋልም ግን አይመልሱላቸውም። በመካከላቸውም መጥፊያን ስፍራ (ገህነምን) አደረገን።

18|53| ከሓዲዎችም አሳትን ያያሉ። እነርሱም በውስጧ ወዳቂዎች መኾናቸውን ያረጋግጣሉ። ከእርሷም መሸሻን እያገኙም።

18|54| በዚህም ቁርአን ውስጥ ከየምሳሌው ሁሉ ለሰዎች መላልሰን ገለጽን። ሰውም ከነገሩ ሁሉ ይበልጥ ክርክረ ብዙ ነው።

18|55| ሰዎችንም መምሪያ በመጣላቸው ጊዜ ከማመንና ጌታቸውንም ምሕረትን ከመለመን የመጀመሪያዎቹ (ሕዝቦች) ልማድ (መጥፋት) ልትመጣባቸው ወይም ቅጣቱ በያይነቱ ሊመጣባቸው (መጠባበቅ) እንጂ ሌላ አልከለከላቸውም።

18|56| መልክተኞችንም አብሳሪዎችና አስፈራሪዎች ኾነው እንጂ እንልክም። እነዚያ የካዱትም በውሸት እውነቱን በእሱ ሊያበላሹ ይከራከራሉ። እንቀጽቺና በእርሱ የተስፈራሩበትንም ነገር ማላገጫ አድርገው ያዙ።

18|57| በጌታውም እንቀጽቺ ከተገሰጸና ከእርሷ ከዞረ እጆቹም ያስቀደሙትን ነገር ከረሳ ሰው ይበልጥ በዳይ ማነው እኛ በልበቻቸው ላይ እንዳያውቁት ሺፋኖችን በጆሮዎቻቸውም ውስጥ ድንቁርናን አደረግን። ወደ መመራትም ብትጠራቸው ያን ጊዜ ፈጽሞ አይምመሩም።

18|58| ጌታህም በጣም መሃረው የእዝነት ባለቤቱ ነው። በሠሩት ሥራ ቢይዛቸው ኖሮ ቅጣቱን ለእነሱ ባስቸከለባቸው ነበር። ግን ለእነሱ ከእርሱ ሌላ መጠጊያን ፈጽሞ የማያገኙበት ቀጠሮ አላቸው።

18|59| እነዚህ ከተሞችም በበደሉ ጊዜ አጠፋናቸው። ለመጥፈያቸውም የተወሰነ ጊዜን አደረገን።

18|60| ሙሳም ለወጣቱ «የሁለቱን ባሕሮች መገናኛ እስከምደርስ ወይም ብዙን ጊዜ እስከምኼድ ድረስ (ከመጓዝ) አልወገድም» ያለውን (አስታውስ)።

18|61| የሁለቱን መገናኛ በደረሱም ጊዜ ዐሣቸውን ረሰ። (ዐሣው) መንገዱንም በባህሩ ውስጥ ቀዳዳ አድርጎ ያዘ።

18|62| ባለፉም ጊዜ ለወጣቱ «ምሳችንን ስጠን። ከዚህ ጉዟችን በእርግጥ ድካምን እግኝተናልና» አለ።

18|63| «አየህን ወደ ቋጥኝዋ በተጠጋን ጊዜ እኔ ዐሣውን ረሳሁ። ማስታወሱንም ሰይጣን እንጂ ሌላ አልሰረሳኝም። በባሕሩም ውስጥ መንገዱን አስደናቂ (መንገድ) አድርጎ ያዘ» አለ።

18|64| (ሙሳም) ይህ እንፈልገው የነበርነው ነው አለው። በፈለጎቻቸውም ላይ እየተከተሉ ተመለሱ።

18|65| ከባሮቻችንም ከእኛ ዘንድ ችሮታን የሰጠነውን ከእኛም ዘንድ ዕውቀትን ያስተማርነውን እንድን ባሪያ (ኸድርን) አገኙ።

18|66| ሙሳ ለእርሱ «ከተማርከው ነገር ቀጥተኛን (ዕውቀት) ታስተምረኝ ዘንድ ልከተልህን» አለው።

18|67| (ባሪያውም) አለ «እንተ ከእኔ ጋር መታገስን በጭራሽ አትችልም።

18|68| «በዕውቀትም በእርሱ ባላዳረስከው ነገር ላይ እንዴት ትታገሳለህ»

18|69| (ሙሳ) «አላህ የኛ እንደ ኾነ ታጋሽና ለንተ ትዕዛዝን የማልጥስ ኾኜ ታገኘኛለህ» አለው።

18|70| «በትከተለኝም ለእንተ ከእርሱ ማውሳትን እስከምጀምርልህ ድረስ ከምንም ነገር አትጠይቀኝ» አለው።

18|71| ኼዱም። በመርከቢቱም በተሳፈሩ ጊዜ ቀደዱት። «ባለ ቤቶቿን ልታሰጥም ቀደድካትን ትልቅ ነገርን በእርግጥ ሠራህ» አለው።

18|72| «እንተ ከኔ ጋር ትእግሥትን ፈጽሞ አትችልም አላልኩምን» አለ።

18|73| «በረሳሁት ነገር አትያዘኝ። ከነገራም ችግርን አታሸክመኝ» አለው።

18|74| (ወርደው) ተጓዙም። ወጣትንም ልጅ ባገኙና በደለው፤ «ጊዜ ያለ ነፍስ (መገደል) ንጹሕን ነፍስ ገደልክን በእርግጥ መጥፎን ነገር ሥራህ» አለው።

18|75| «እንተ ከኔ ጋር ትእግሥትን ፈጽሞ አትችልም አላልኩህምን» አለ።

18|76| «ከርሷ (ከአሁኔቱ ጊዜ) በኋላ ከምንም ነገር ብጠይቅህ አትጎዳኝኝ። ከእኔ የይቅርታን መጨረሻ በእርግጥ

ደርሰሃል» አለው።

18|77|፲፮.ዱም። ወደ እንዲት ከተማ ሰዎች በመጡም ጊዜ ነዋሪዎቿን ምግብን ጠየቁ። ከማስተናገዳቸውም እምቢ አለ። በእርሷም ውስጥ ለመውደቅ የተቃረበን ግድግዳ አገኙ። (ኸድር) አቆመውም። (ሙሳም) «በሻህ ኖሮ በእርሱ ላይ ዋጋን በተቀበልክ ነበር» አለው።

18|78|(ኸድር) አለ «ይህ በእኔና በእንተ መካከል መለያያ ነው። በእርሱ ላይ መታገስን ያልቻልኩትን ፍች እነግርሃለሁ።

18|79|«መርከቢቱማ በባሕር ለሚሠሩ ምስኪኖች ነበረች። ከኋላቸውም መርከብን ሁሉ በቅሚያ የሚይዝ ንጉሥ ነበረና፤ (እንዳይቀማቸው) ላነውራት ፈቀድኩ።

18|80|«ወጣቱም ልጅማ ወላጆቹ ምእመናን ነበሩ። (ቢያድግ) ትእቢትንና ክህደትንም የሚያስገድዳቸው መኾኑን ፈራን።

18|81|«ጌታቸውም በንጹሕነት ከእርሱ በላጭን በእነነትም ከእርሱ በጣም ቀራቢን ልጅ ሊለውጥላቸው ፈለገን።

18|82|«ግድግዳውማ በከተማይቱ ውስጥ የነበሩ የሁለት የቲሞች ወጣቶች ነበር። በሥሩም ለእነርሱ የኾነ (የተቀበረ)

ድልብ ነበረ። አባታቸውም መልካም ሰው ነበር። ጌታህም ለአካለ መጠን እንዲደርሱና ከጌታህ ችሮታ ድልባቸውን

እንዲያወጡ ፈቀደ። በፊቃዬም አልሠራሁትም። ይህ በእርሱ ላይ መታገስን ያልቻልኩው ነገር ፍች ነው» (አለው)።

18|83|ከዙልቀርነይንም ይጠይቁሃል። «በእናንተ ላይ ከእርሱ ወሬን እነባለሁ፤» በላቸው።

18|84|እኛ ለእርሱ በምድር እስመቸነው። ከነገሩም ሁሉ (መዳረሻ) መንገድን ሰጠነው።

18|85|መንገድንም (ወደ ምዕራብ) ተከተለ።

18|86|ወደ ፀሐይ መግቢያም በደረሰ ጊዜ ጥቁር ጭቃ ባላት ምንጭ ውስጥ ስትጠልቅ አገኛት። ባጠገቧም ሕዝቦችን

አገኘ። «ዙልቀርነይን ሆይ! ወይም (በመግደል) ትቀጣለህ ወይም በእነርሱ መልካም ነገርን (መማረክን) ትሠራለህ»

አልነው፤

18|87|«የበደለውን ሰውማ ወደፊት እንቀጣጥለን። ከዚያም ወደ ጌታው ይመለሳል። ብርቱንም ቅጣት ይቀጣዋል» አለ።

18|88|«ያመነም ሰውማ መልካምንም ሥራ የሠራ ለእርሱ ከምንዳ በኩል መልካሚቱ (ገነት) አላቸው። ለእርሱም

ከትእዛዛችን ገርን ነገር እናዘዋለን» (አለ)።

18|89|ከዚያም መንገድን (ወደ ምሥራቅ) ቀጠለ።

18|90|ወደ ፀሐይ መውጫ በደረሰም ጊዜ ለእነሱ ከበታችሁ መከለያን ባላደረግንላቸው ሕዝቦች ላይ ስትወጣ አገኛት።

18|91|(ነገሩ) እንደዚሁ ነው። እርሱም ዘንድ ባለው ነገር ሁሉ በእርግጥ በዕውቀት ከቡብን።

18|92|ከዚያም (ወደ ሰሜን አቅጣጫ) መንገድን ቀጠለ።

18|93|በሁለቱ ጋራዎችም መካከል በደረሰ ጊዜ በአቅራቢያቸው ንግግርን ለማወቅ የማይቃረኑ ሕዝቦችን አገኙ።

18|94|«ዙልቀርነይን ሆይ! የእጁኛና መእጁኛ በምድር ላይ አበላሽዎች ናቸውና በእኛና በእነሱ መካከል ግድብን

ታደርግልን ዘንድ ግብርን እናድርገልህን» አለ።

18|95|አለ «ጌታዬ በእርሱ ያስመቸኝ ሀብት (ከናንተ ግብር) በላጭ ነው። ስለዚህ በጉልበት እገዙኝ። በእናንተና በእነሱ

መካከል ብርቱን ግድብ አደርጋለሁና።

18|96|«የብረትን ታላላቅ ቁራጮች ስጡኝ» (አላቸው)። በሁለቱ ኮረብታዎች (ጫፍ) መካከልም ባስተካከለ ጊዜ እናፋ

አላቸው። (ብረቱን) እሳትም ባደረገው ጊዜ «የቀለጠውን ነሐስ ስጡኝ፤ በርሱ ላይ አፈስበታለሁና» አላቸው።

18|97|(የእጁኛና መእጁኛ) ሊወጡትም አልቻሉም። ለእርሱ መሸንቆርንም አልቻሉም።

18|98|«ይህ (ግድብ) ከጌታዬ ችሮታ ነው። የጌታየም ቀጠሮ በመጣ ጊዜ ትክክል ምድር ያደርገዋል። የጌታዬም ቀጠሮ

ተረጋገጠ ነው» አለ።

18|99|በዚያም ቀን ከፊላቸውን በከፊሉ የሚቀላቀሉ አድርገን እንተዋቸዋለን። በቀንዱም ይነፋል መሰብሰብንም

እንሰበስባቸዋለን፤

18|100|ገህነምንም በዚያ ቀን ለከሓዲዎች በጣም ማቅረብን እናቀርባታለን።

18|101|ለዚያ ዓይኖቻቸው ከግሳጹ በሺፋን ውስጥ ለነበሩትና መስማትንም የማይችሉ ለነበሩት (እናቀርባታለን)።

18|102|እነዚያ የካዱት ባሮቹን ከእኔ ሌላ አማልክት አድርገው መያዛቸውን (የማያስቆጣኝ አድርገው) አሰቡን እኛ

ገህነምን ለከሓዲዎች መስተንግዶ አዘጋጅተናል።

18|103|«በሥራዎች በጣም ከሳሪዎቹን እንንገራችሁን» በላቸው።

18|104|እነዚያ እነሱ ሥራን የሚያሳምሩ የሚመስላቸው ሲሆኑ በቅርቢቱ ሕይወት ሥራቸው የጠፋባቸው ናቸው።

18|105|እነዚያ እነርሱ በጌታቸው ማስረጃዎችና በመገናኘቱ የካዱት ናቸው። ሥራዎቻቸውም ተበላሹ። ለእነሱም

በትንሣኤ ቀን (ጠቃሚ) ሚዛንን እናቆምላቸውም።

18|106|(ነገሩ) ይህ ነው። በክህደታቸው እንቀጽቹንና መልክተኞቹንም መሳለቂያ አድርገው በመያዛቸው ፍዳቸው ገህነም

ነው።

18|107|እነዚያ ያመኑና መልካም ሥራዎችን የሠሩ የፊርደውስ ገነቶች ለእነሱ መስፈሪያ ናቸው።

18|108|በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ከእርሷ መዛወርን የማይፈልጉ ሲኾኑ፤ (መስፈሪያቸው ነው)።

18|109|«ባሕሩ ለጌታዬ ቃላት (መጻፊያ) ቀለሞችን በሆነ ኖሮ ብጢውን ጭማሪ ብናመጣም እንኳን የጌታዬ ቃላት

ከማለቁ በፊት ባሕሩ ባለቀ ነበር» በላቸው።

18|110|«እኔ እምላክችሁ አንድ እምላክ ብቻ ነው ማለት ወደኔ የሚወረድልኝ ቢጠያችሁ ሰው ብቻ ነኝ። የጌታውንም

መገናኘት የሚፈልግ ሰው፤ መልካም ሥራን ይሥራ። በጌታውም መገዛት እንድንም እያጋራ» በላቸው።

19|1|ከ.ሀ.የ.ዐ.ጸ (ካፍ ሃ ያ ዓይን ሷድ)

19|2|(ይህ) ጌታህ ባሪያውን ዘክሪያን በችሮታው ያወሳበት ነው።

19|3|ጌታውን የምስጢርን ጥሪ በተጣራ ጊዜ (እስታውስ)።

19|4|አለ «ጌታዬ ሆይ! እኔ አጥንቱ ደከመ፤ ራሴም በሺበት ተንቀለቀለ፤ እንተም በመለመኔ ጌታዬ ሆይ! (ምንጊዜም)

ዕድለ ቢስ አልሆንኩም።

19|5|«እኔም ከቦኋላዬ ዘመዶቼን በእርግጥ ፈራሁ። ሚስቴም መካን ነበረች ስለዚህ ከእንተ ዘንድ ለኔ ልጅን ስጠኝ።

19|6|«የሚወርሰኝ ከያዕቆብ ቤተሰቦችም የሚወርስ የሆነን (ልጅ)። ጌታዬ ሆይ! ተወዳጅም አድርገው።»

19|7|«ከክሪያ ሆይ! እኛ በወንድ ልጅ ስሙ የሕያ በኾነ ከዚህ በፊት ሞክሼን ባላደረግንለት እናበስርሃለን» (አለው)።

19|8|«ጌታዬ ሆይ! ሚስቴ መካን የነበረች ስትኾን እኔም ከእርጅና ድርቀትን በእርግጥ የደረስኩ ስኾን እንዴት ልጅ

ይኖረኛል!» አለ።

19|9|(ጅብረል) አለ «(ነገሩ) እንደዚሁ ነው። ጌታሁ- ከአሁን በፊት ምንም ያልነበርኩትን የፈጠርኩህ ስኾን እርሱ

በእኔ ላይ ቀላል ነው። አለ።

19|10| «ጌታዬ ሆይ! (እንግዲያውስ) ለእኔ ምልክትን አድርገልኝ አለ። ምልክትህ ጤናማ ሆነህ ሳለህ ሦስት ሌሊትን (ከነቀናቸው) ሰዎችን ለማነጋገር አለመቻልህ ነው።» አለው።

19|11| ከምኩራቡም በሕዝቦቹ ላይ ወጣ። በጽዕና በማታ (ጌታችሁን) እወድሱ በማለትም ወደነሱ ጠቀሰ።

19|12| «የሕያ ሆይ! መጽሐፉን በጥብቅ ያዝ!» (አልነው)። ጥቡብንም በሕፃንነቱ ሰጠው።

19|13| ከእኛም የሆነን ርኅራኤ ንጽሕናንም (ሰጠው)። ጥንቁቅም ነበር።

19|14| ለወላጆቹም በጎ ሠረ ነበር። ትዕቢተኛ አመጽኛም አልነበረም።

19|15| በተወለደበት ቀንና በሚሞትበትም ቀን፤ ሕያው ሆኖ በሚነሳበትም ቀን ሰላም በእሱ ላይ ይሁን።

19|16| በመጽሐፉ ውስጥ መርየምንም ከቤተሰቧ ወደ ምሥራቃዊ ስፍራ በተለይች ጊዜ (የሆነውን ታሪኳን) አውሳ።

19|17| ከእነሱም መጋረጃን አደረገች። መንፈሳችንምም (ጂብሪልን) ወደርሷ ላክን። ለእርሷም ትክክለኛ ሰው ሆኖ ተመሰለላት።

19|18| «እኔ ከእንተ በአልረሕማን እጠበቃለሁ። ጌታህን ፈረ እንደ ሆነክ (አትቅረበኝ)» አለች።

19|19| «እኔ ንጹሕን ልጄ ለእንቺ ልሰጥሽ የጌታሽ መልክተኛ ነኝ» አላት።

19|20| «(በጋብቻ) ሰው ያልነካኝ ሆኜ አመንዝራም ሳልሆን ለእኔ እንዴት ልጄ ይኖረኛል!» አለች።

19|21| አላት «(ነገሩ) እንደዚህሽ ነው።» ጌታሽ «እርሱ በእኔ ላይ ገር ነው። ለሰዎችም ታምር ከእኛም ቸሮታ ልናደርገው (ይህንን ሠራን) የተፈረደም ነገር ነው» አለ፤ (ነፋባትም)።

19|22| ወዲያውኑም አረዝዘችው። በእርሱም (በሆዷ ይዛው) ወደ ሩቅ ስፍራ ገለል አለች።

19|23| ምጡም ወደ ዘንባባይቱ ግንድ አስጠጋት። «ዋ ምኞቱ! ምነው ከዚህ በፊት በሞትኩ። ተረስቼም የቀረሁ በሆንኩ» አለች።

19|24| ከበታቸውም እንዲህ ሲል ጠራት «አትዘኝ። ጌታሽ ከበታችሽ ትንሽን ወንዝ በእርግጥ አድርጓል።

19|25| «የዘምባባይቱንም ግንድ ወዳንቺ ወዝውዣት ባንቺ ላይ የበሰለን የተምር እሸት ታረግፍልሻለችና።

19|26| «በይም፣ ጠጭም፣ ተደሰችም። እኔ ለአልረሕማን ዝምታን ተስያለሁ፤ ዛሬም ሰውን በፍጹም አላነጋግርም» በይ።

19|27| በእርሱም የተሸከመቺው ሆኖ ወደ ዘመዶቹ መጣች። «መርየም ሆይ! ከባድን ነገር በእርግጥ ሠራሽ» አሏት።

19|28| «የሃሩን እገት ሆይ! አባትሽ መጥፎ ሰው አልነበረም። እናትሽም አመንዝራ አልነበረችም» አሏት።

19|29| ወደርሱም ጠቀሰች። «በአንቀልባ ያለን ሕጻን እንዴት እናናግራለን!» አሉ።

19|30| (ሕፃኑም) አለ «እኔ የአላህ ባረያ ነኝ። መጽሐፍን ሰጥቶኛል ነቢይም አድርጎኛል።»

19|31| «በየትም ስፍራ ብሆን ብሩክ አድርጎኛል። በሕይወትም እስካለሁ ሰላትን በመስገድ ዘክንም በመስጠት እዘኛል።»

19|32| «ለእናቱም ታዛዥ (አድርጎኛል)። ትዕቢተኛ እምቢተኛም አላደረገኝም።

19|33| «ሰላምም በእኔ ላይ ነው። በተወለድሁ ቀን፣ በምሞትበትም ቀን፣ ሕያው ሆኜ በምቀስቀስበትም ቀን።»

19|34| ይህ የመርየም ልጅ ዒሳ ነው። ያ በርሱ የሚጠራጠሩበት እውነተኛ ቃል ነው።

19|35| ለአላህ ልጅን መያዝ እይገባውም። (ከጉድለት ሁሉ) ጠራ። ነገርን በሻ ጊዜ ለርሱ የሚለው «ኹን» ነው ወዲያውም ይኸናል።

19|36| (ዒሳ አለ) «አላህም ጌታዬ ጌታችሁም ነውና ተገዙት። ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው።»

19|37| ከመካከላቸውም አሕዛቦቹ በእርሱ ነገር ተለያዩ። ለእነዚያም ለካዱት ሰዎች ከታላቁ ቀን መጋፈጥ ወዮላቸው።

19|38| በሚመጡን ቀን ምን ሰሚ ምንስ ተመልካች አደረጋቸው! ግን አመጽኞች ዛሬ (በዚህ ዓለም) በግልጽ ስህተት ውስጥ ናቸው።፤

19|39| እነሱም (አሁን) በዝንጋቱ ላይ ኾነው ሳሉ እነሱም የማያምኑ ሲኾኑ ነገሩ በሚፈረድበት ጊዜ የቁልጭቱን ቀን አስፈራራቸው።

19|40| እኛ ምድርን በእርሷም ላይ ያለውን ሁሉ እኛ እንወርሳለን። ወደኛም ይመለሳሉ።

19|41| በመጽሐፉ ውስጥ ኢብራሂምንም አውሳ። እርሱ በጣም እውነተኛ ነቢይ ነበርና።

19|42| ለአባቱ ባለ ጊዜ (እስታውስ) «አባቱ ሆይ! የማይሰማንና የማያይን ከእንተም ምንንም የማይጠቅምህን (ጣቦት) ለምን ትግዛለህ

19|43| «አባቱ ሆይ! እኔ ከዕውቀት ያልመጣልህ ነገር በእርግጥ መጥቶልኛልና ተከተለኝ። ቀጥተኛውን መንገድ አመራሃለሁና።

19|44| «አባቱ ሆይ! ሰይጣንን አትግዛ። ሰይጣን ለአልረሕማን አመጽኛ ነውና።

19|45| «አባቱ ሆይ! እኔ ከአልረሕማን ቅጣት ሊያገኝህ ለሰይጣንም ጓደኛ ልትኾን እፈራለሁ።»

19|46| (አባቱም) «ኢብራሂም ሆይ! እንተ እምላኮቹን ትተህ የምትዞር ነህን ባትከለክል በእርግጥ እወግርሃለሁ። ረዥም ጊዜንም ተወኝ» አለ።

19|47| «ደህና ኹን። ወደፊት ከጌታዬ ምሕረትን እለምንልሃለሁ። እርሱ ለኔ በጣም ርኅሩኅ ነውና» አለ።

19|48| «እናንተንም ከአላህ ሌላ የምትግዛቱንም እርቃለሁ። ጌታዬንም እግዛለሁ። ጌታዬን በመገዛት የማፍር አለመኾኔን እከጅላለሁ።»

19|49| እነርሱንም ከአላህ ሌላ የሚግዛቱንም በራቀ ጊዜ ለእርሱ ኢስሐቅንና ያዕቆብን ሰጠው። ሁሉንም ነቢይ አደረግንም።

19|50| ለእነሱም ከቸሮታችን ሰጠናቸው። ለእነርሱም ከፍ ያለ ምስጋና ዝናን አደረግንላቸው።

19|51| በመጽሐፉ ውስጥ ሙሳንም አውሳ። እርሱ ምርጥ ነበርና። መልክተኛ ነቢይም ነበር።

19|52| ከጡር ቀኝ ጎን በኩልም ጠራነው። ያነጋገርነውም ሲኾን አቀረብነው።

19|53| ከቸሮታችንም ወንድሙን ሃሩንን ነቢይ አድርገን ሰጠነው።

19|54| በመጽሐፉ ኢስማኒልንም አውሳ። እርሱ ቀጠሮን አከባረ ነበረና። መልክተኛ ነቢይም ነበር።

19|55| ቤተሰቦቹንም በሶላትና በዘክ ያዝ ነበር። እጌታውም ዘንድ ተወዳጅ ነበር።

19|56| በመጽሐፉ ኢድረስንም (ሄኖክን) አውሳ። እርሱ እውነተኛ ነቢይ ነበርና።

19|57| ወደ ከፍተኛም ስፍራ እነሳነው።

19|58| እነዚህ (ዐሥሩ) እነዚያ አላህ በእነሱ ላይ የለገሰላቸው ከነቢያት ከአዳም ዘር ከኑሕ ጋር (በመርከቢቱ ላይ) ከጫናቸውም (ዘሮች) ከኢብራሂምና ከእስራኤልም ዘሮች ከመራናቸውና ከመረጥናቸውም የኾኑት የአልረሕማን እንቀጾች በነሱ ላይ በተነበቡ ጊዜ ስጋጆችና አልቃሾች ኾነው ይወድቃሉ።

19|59|ከእነሱም በኋላ ሰላትን ያንደሉ (የተዉ) ፍላጎቶችንም የተከተሉ መጥፎ ምትኮች ተተኩ! የገህነምንም ሽለቆ በእርግጥ ያገኛሉ።
 19|60|ግን የተጸጸተና ያመነም በጎንም ሥራ የሠራ ሰው እነዚህ ገነትን ይገባሉ። እንዳችንም አይበደሉም።
 19|61|የመኖሪያን ገነቶች ያችን አልረሕማን ለባርቹ በሩቅ ሽነው ሳሉ ተስፋ ቃል የገባላቸውን (ይገባሉ)። እርሱ ተስፋው ተፈጻሚ ነውና፤
 19|62|በእርሷ ሰላምን እንጂ ውድቅን ነገር አይሰሙም። ለእነሱም በርሷ ውስጥ ጧትም ማታም ሲሳያቸው አላቸው።
 19|63|ይህች ያቺ ከባርቻችን ጥንቁቆች ለሽኑት የምናወርሳት ገነት ናት።
 19|64|(ጂብረል አለ) «በጌታህም ትእዛዝ እንጅ አንወርድም። በፊታችን ያለው፤ በኋላችንም ያለው በዚህም መካከል ያለው ሁሉ የርሱ ነው። ጌታህም ረሺ አይደለም።
 19|65|(እርሱ) የሰማያትና የምድር በሁለቱም መካከል ላለው ሁሉ ጌታ ነውና ተገዛው። እርሱን በመገዛትም ላይ ታገስ። ለእርሱ ሞክሼን ታውቃለህን
 19|66|ሰውም «በሞትኩ ጊዜ ወደፊት ሕያው ሽኚ (ከመቃብር) እወጣለሁን» ይላል።
 19|67|ሰው ከአሁን በፊት ምንም ነገር ያልነበረ ሲሆን እኛ የፈጠርነው መሆኑን አያስታውስምን
 19|68|በጌታህ እንምላለን ሰይጣናት ጋር በእርግጥ እንሰበስባቸዋለን። ከዚያም በገህነም ዙሪያ የተንበረከኩ ሽነው፤ በእርግጥ እናቀርባቸዋለን።
 19|69|ከዚያም ከየጭፍሮቹ ሁሉ ከእነርሱ ያንን (እርሱ) በአልረሕማን ላይ በድፍረት በጣም ብርቱ የሽነውን እናወጣለን።
 19|70|ከዚያም እኛ እነዚያን እነርሱ በእርሷ ለመግባት ተገቢ የሆኑትን እናውቃለን።
 19|71|ከእናንተም ወደ እርሷ ወራጅ እንጂ እንድም የለም። (መውረዱም) ጌታህ የፈረደው ግዴታ ነው።
 19|72|ከዚያም እነዚያን የተጠነቀቁትን እናድናለን። እመጸኞቹንም የተንበረከኩ ሽነው በውስጧ እንተቀዋቸዋለን።
 19|73|በእነሱም ላይ እንቀጽቻችን ግልጽ መስረጃዎች ሽነው በተነበቡ ጊዜ እነዚያ የካዱት ለእነዚያ ላመኑት «ከሁለቱ ክፍሎች መኖሪያው የሚበልጠውና ሽንጎውም ይበልጥ የሚያምረው ማንኛው ነው» ይላሉ።
 19|74|ከእነሱም በፊት ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች እነሱ በቁሳቁስና በትርጓሜትም በጣም ያማሩትን ብዙዎችን አጥፍተናል።
 19|75|«በስሕተት ውስጥ የሆነ ሰው አልረሕማን ለእርሱ ማዘግየትን ያዘገየዋል። የሚዛትባቸውንም ወይም ቅጣቱን ወይም ሰግቲቱን ባዩ ጊዜ እርሱ ስፍራው መጥፎና ሰራዊቱ ደካማ የሆነው ሰው ማን እንደሆነ በእርግጥ ያውቃሉ» በላቸው።
 19|76|እነዚያንም የቀኑትን ሰዎች እላህ ቅንነትን ይጨምርላቸዋል። መልካሞቹ ቀሪዎች (ሥራዎች) እጌታህ ዘንድ በምንዳ በላጭ ናቸው። በመመለሻም የተሻሉ ናቸው።
 19|77|ያንንም በእንቀጽቻችን የካደውን «(በትንሣኤ ቀን) ገንዘብም ልጅም በእርግጥ እስሰጣለሁ ያለውንም አየህን»
 19|78|ሩቁን ምስጢር ዐወቀን ወይስ አልረሕማን ዘንድ ቃል ኪዳንን ያዘ
 19|79|ይከልከል (እይሰጠውም)። የሚለውን ሁሉ በእርግጥ እንጽፋለን። ለእርሱም ከቅጣት ጭማሬን እንጨምርለታለን።
 19|80|(አልለኝ) የሚለውንም ሁሉ እንወርሰዋለን። ብቻውንም ሽኖ ይመጣናል።
 19|81|ከእላህም ሌላ አማልክትን ለእነሱ መከበሪያ (አማላጅ) እንዲሾኑባቸው ያዙ።
 19|82|ይከልከሉ፤ መገዛታቸውን በእርግጥ ይከዷቸዋል። በእነሱም ላይ ተቃራኒ ይሾኑባቸዋል።
 19|83|እኛ ሰይጣናትን በከሓዲዎች ላይ (በመጥፎ ሥራ) ማወባረትን የሚያወባሩባቸው ሲሆኑ የላክን መሾናችንን አለየህምን
 19|84|በእነሱም (መቀጣት) ላይ አትቻክል። ለእነሱ (ቀንን) መቁጠርን እንቆጥርላቸዋለንና።
 19|85|ምእምናንን የተከበሩ ጭፍሮች ሽነው ወደ አልረሕማን የምንሰበስብበትን ቀን (እስታውስ)።
 19|86|ከሓዲዎችንም የተጠሙ ሽነው ወደ ገህነም የምንነዳበትን (ቀን እስታውስ)።
 19|87|አልረሕማን ዘንድ ቃል ኪዳንን የያዘ ሰው ቢሆን እንጂ ማማለድን አይችሉም።
 19|88|«አልረሕማንም ልጅን ያዘ (ወለደ)» አሉ።
 19|89|ከባድ መጥፎን ነገር በእርግጥ አመጣችሁ።
 19|90|ከእርሱ (ከንግግራቸው) ሰማያት ሊቀደዱ፤ ምድርም ልትሰነጠቅ፤ ጋራዎችም ተንደው ሊወድቁ ይቃረባሉ።
 19|91|ለአልረሕማን ልጅ አልለው ስለአሉ።
 19|92|ለአልረሕማን ልጅን መያዝ አይገባውም።
 19|93|በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ (በትንሣኤ ቀን) ለአልረሕማን ባሪያ ሽነው የሚመጡ እንጂ ሌላ አይደሉም።
 19|94|በእርግጥ (በዕውቀቱ) ከቧቸዋል። መቁጠርንም ቆጥሯቸዋል።
 19|95|ሁሉም በትንሣኤ ቀን ለየብቻ ሽነው ወደርሱ መጪዎች ናቸው።
 19|96|እነዚያ ያመኑና በጎ ሥራዎችን የሠሩ አልረሕማን ለእነሱ ወዴታን ይሰጣቸዋል።
 19|97|በምላስህም (ቁርኣንን) ያገራነው በእርሱ ጥንቁቆቹን ልታበስርበት በእርሱም ተከራካሪዎችን ሕዝቦች ልታስፈራራበት ነው።
 19|98|ከእነሱም በፊት ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙዎችን አጥፍተናል። ከእነሱ እንድን እንኳ ታያለህን ወይስ ለእነሱ ሹክሹክታን ትሰማለህን
 20|1|ጠ.ሀ. (ጣ ሃ)
 20|2|ቁርኣንን ባንተ ላይ እንድትቸገር አላወረድንም።
 20|3|ግን እላህን ለሚፈራ ሰው መገሰጫ ይሆን ዘንድ (አወረድነው)።
 20|4|ምድርንና የላይኛዎቹን ሰማያት ከፈጠረ እምላክ ተወረደ።
 20|5|(እርሱ) አልረሕማን ነው በዐርሹ ላይ (ስልጣኑ) ተደላደለ።
 20|6|በሰማያት ያለው፤ በምድርም ያለው፤ በመካከላቸውም ያለው፤ ከዐፈር በታችም ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው።
 20|7|በንግግር ብትጮህ (እላህ ከጩኸቱ የተበቃ ነው)። እርሱ ምስጢርን በጣም የተደበቀንም ያውቃልና።
 20|8|እላህ ከእርሱ ሌላ አምላክ የለም። ለእርሱ መልካሞች የሆኑ ስሞች አልሉት።
 20|9|የመሳሰሉ ወራ በእርግጥ መጥቶሃል።
 20|10|እሳትን ባዩና ለበተሰበቱ፡- (እዚህ) «ቆይ፤ እኔ እሳትን አየሁ። ከእርሷ ችቦን ላመጣላችሁ፤ ወይም እሳቲቱ ዘንድ መሪን ላገኝ አክጅላለሁ» ባለጊዜ (እስታውስ)።
 20|11|በመጣትም ጊዜ «መሳ ሆይ» በማለት ተጠራ።

20|12| «እኔ ጌታህ እኔ ነኝ መጫጫያዎችህንም እውልቅ። እንተ በተቀደሰው ሸለቆ በጡዋ ነህና።
 20|13| «እኔም መረጥኩህ፤ የሚወረድልህንም ነገር አዳምጥ።
 20|14| «እኔ አላህ እኔ ነኝ ያለ እኔ አምላክ የለምና ተገዛኝ። ሶላትንም (በእርሷ) እኔን ለማውሳት ስገድ።
 20|15| «ሰንገሪቱ በእርግጥ መጨናኘት። ልደብቃት እቃረባለሁ። ነፍስ ሁሉ በምትሠራው ነገር ትመነዳ ዘንድ (መጭ ናት)።
 20|16| «በእርሷ የማያምነውና ዝንባሌውን የተከተለውም ሰው ከእርሷ እያገደህ ትጠፋለህና፤
 20|17| «ሙሳ ሆይ! ይህችም በቀኝ እጅህ ያለችው ምንድን ናት» (ተባለ)።
 20|18| «እርሷ በትሬ ናት። በእርሷ ላይ እደገፍባታለሁ፤ በእርሷም ለፍየሎቼ ቅጠልን አረግፍባታለሁ፤ ለእኔም በእርሷ ሌሎች ጉዳዮች አሉኝ» አለ።
 20|19| (አላህም) «ሙሳ ሆይ! ጣላት» አለው።
 20|20| ጣላትም። ወዲያውም እርሷ የምትሮጥ አባብ ሽነች።
 20|21| «ያዛት፤ አትፍራም። ወደ መጀመሪያ ጠባይዋ እንመልሳታለን» አለው።
 20|22| «እጅህንም ወደ ብብትህ አግባ። ሌላ ተዓምር ስትሽን ያለነውር ነጭ ሽና ትወጣለችና።
 20|23| «ከተዓምራቶቻችን ታላቋን እናሳይህ ዘንድ (ይህን ሠራን)።
 20|24| «ወደ ፈርዖን ሽድ። እርሱ ወሰን አልፏልና።»
 20|25| (ሙሳም) አለ «ጌታዬ ሆይ! ልቤን አስፋልኝ።
 20|26| «ነገራንም ለእኔ አግራልኝ።
 20|27| «ከምላሴም መከላተፍን ፍታልኝ።
 20|28| «ንግግራን ያውቃሉና።
 20|29| «ከቤተሰቦቼም ለእኔ ረዳትን አድርግልኝ።
 20|30| «ሃሩንን ወንድሜን።
 20|31| «ኅይሌን በእርሱ አበርታልኝ።
 20|32| «በነገራም አጋራው።
 20|33| «በብዙ እናጠራህ ዘንድ።
 20|34| «በብዙም እንድናወሳህ።
 20|35| «እንተ በእኛ ነገር ዐዋቂ ነህና።»
 20|36| (አላህም) አለ «ሙሳ ሆይ! ልመናህን በእርግጥ ተሰጠህ።
 20|37| «በሌላም ጊዜ ባንተ ላይ በእርግጥ ለግሰናል።
 20|38| «ወደናትህ በልብ የሚፈሰን ነገር ባሳወቅን ጊዜ።
 20|39| «(ሕፃኑን) በሳጥኑ ውስጥ ጣይው። እርሱንም (ሳጥኑን) በባሕር ላይ ጣይው። ባሕሩም በዳርቻው ይጣለው። ለእኔ ጠላት ለእርሱም ጠላት የሆነ ሰው ይይዘዋልና በማለት (ባሳወቅን ጊዜ ለገስንልህ)። ባንተ ላይም ከእኔ የሆነን መወደድ ጣልኩበህ። (ልትወደድና) በእኔም ጥበቃ ታድግ ዘንድ።
 20|40| «እንትህም በምትሽድና የሚያሳድገውን ሰው ላመላክታችሁን በምትል ጊዜ (መወደድን ጣልኩበህ)። ወደ እናትህም ዓይንዋ እንዲረጋ (እርሷ) እንዳታዝንም መለስንህ። ነፍስንም ገደልክ። ከጭንቅም አዳንንህ። ፈተናዎችንም ፈተንህ። በመደዩን ቤተሰቦችም ውስጥ (ብዙ) ዓመታትን ተቀመጥክ። ከዚያም ሙሳ ሆይ! በተወሰነ ጊዜ ላይ መጣህ።
 20|41| «ለነፍሴም (በመልእክቱ) መረጥኩህ።
 20|42| «እንተም ወንድምህም በተዓምራቶቼ ሺዳ። እኔንም ከማውሳት አትባዝኑ።
 20|43| «ወደ ፈርዖን ሽዱ። እርሱ ወሰን አልፏልና።
 20|44| «እርሱም ይገሰጽ ወይም ይፈራ ዘንድ፤ ለእርሱ ልዝብን ቃል ተናገሩት።»
 20|45| «ጌታችን ሆይ! እኛ በእኛ ላይ ክፋት በመሥራት መቸኮሉን ወይም ኩራትን መጨመሩን እንፈራለን» አሉ።
 20|46| (አላህም) አለ «አትፍሩ። እኔ በእርግጥ ከእናንተ ጋር ነኝና። እስማላሁ፤ እያለሁም።
 20|47| «ወደርሱም ሽዱ፤ በሉትም፡- <እኛ የጌታህ መልክተኞች ነን።> የእስራኤልንም ልጆች ከኛ ጋር ልቀቅ። እታስቃያቸውም። ከጌታህ በሆነው ተዓምር በእርግጥ መጥተንሃልና። ሰላምም ቀጥታን በተከተለ ሰው ላይ ይሹን።
 20|48| «እኛ ቅጣቱ ባስተባበለና እምቢ ባለ ሰው ላይ ነው ማለት በእርግጥ ተወረደልን።»
 20|49| (ፈርዖንም) «ሙሳ ሆይ! ጌታችሁ ማነው» አለ።
 20|50| «ጌታችን ያ ለፍጥረቱ ነገርን ሁሉ (የሚያስፈልገውን) የሰጠ ከዚያም የመራው ነው» አለው።
 20|51| (ፈርዖንም) «የመጀመሪያይቱ ዘመናት ሕዝቦች ሹኔታ ምንድን ነው» አለ።
 20|52| (ሙሳም) «ዕውቀትዋ እጌታዬ ዘንድ በመጽሐፍ የተመዘገበ ነው። ጌታዬ እይሳሳትም እይሳምም» አለው።
 20|53| (እርሱ) ያ ምድርን ለእናንተ ምንጣፍ ያደረገላችሁ፤ በእርሷም ውስጥ ለእናንተ መንገድን ያገራላችሁ፤ ውሃንም ከሰማይ ያወረደ ነው (አለ)። በርሱም ከተለያዩ በቃይ ዓይነቶችን አወጣላችሁ።
 20|54| ብሎ እንስሳዎቻችሁንም አግጦ፤ (ባዮች ሽንን አወጣላችሁ)። በዚህ ውስጥ ለአእምሮ ባለቤቶች በእርግጥ ተዓምራት አለበት።
 20|55| ከእርሷ (ከምድር) ፈጠርናችሁ። በእርሷም ውስጥ እንመልሳችኋለን። ከእርሷም በሌላ ጊዜ እናወጣችኋለን።
 20|56| ተዓምራቶቻችንንም ሁሏንም (ለፈርዖን) በእርግጥ እሳየነው። አስተባበለም። እምቢም አለ።
 20|57| «ከምድራችን በደግምትህ ልታወጣን መጣህብን ሙሳ ሆይ!» አለ።
 20|58| «መሰሉንም ድግምት እናመጣብሃለን። በእኛና ባንተም መካከል እኛም እንተም የማንጥሰው የሆነ ቀጠሮን በመካከለኛ ስፍራ አድርገልን» አለ።
 20|59| «ቀጠሯችሁ በማጌጫው ቀን ሰዎቹም በረፋድ በሚሰበሰቡበት ነው» አለ።
 20|60| ፈርዖንም ዞረ። ተንኮሉንም ሰበሰቡ። ከዚያም መጣ።
 20|61| ሙሳ ለእነሱ አላቸው «ወዮላችሁ በአላህ ላይ ውሸትን አትቀጠፉ። በቅጣት ያጠፋችኋልና። የቀጠፈም ሰው በእርግጥ አፈረ።»
 20|62| (ድግምተኞቹ) በመካከላቸውም ነገራቸውን ተጨቃጩ። ወይይትንም ደበቁ።
 20|63| «እነዚህ በእርግጥ ደጋሚዎች ናቸው። ከምድራችሁ በደግምታቸው ሊያወጧችሁ በላጪቱንም መንገዳችሁን ሊያስወግዱባችሁ ይሻሉ» አሉ።
 20|64| «ተንኮላችሁንም አጠንክሩ። ከዚያም ተሰልፋችሁ ኑ። ዛሬ ያሽነፈም ሰው ምኞቱን አገኘ» (ተባባሉ)።

20|65| «ሙሳ ሆይ! ወይ ትጥላለህ ወይም በመጀመሪያ የምንጥል እንኾናለን» (ምረጥ) አሉ።
 20|66| «እይደለም ጣሉ» አላቸው። ወዲያውም ገመዶቻቸውና ዘንጎቻቸው ከደግሞታቸው የተነሳ እነርሱ የሚሮጡ (እባቦች) ኾነው ወደርሱ ተመለሱ።
 20|67| ሙሳም በነፍሱ ውስጥ ፍርሃትን አሳደረ።
 20|68| «እትፍራ እንተ የበላዩ እንተ ነህና» አልነው።
 20|69| «በቀኝ እጅህ ያለቸውንም በትር ጣል። ያንን የሠሩትን ትውጣለችና። ያ የሠሩት ሁሉ የደግሞተኛ ተንኮል ነውና። ደግሞተኛም በመጣበት ስፍራ ሁሉ አይቀናውም» (አልን)።
 20|70| ደግሞተኞቹም ስጋጆች ኾነው ወደቁ። «በሃሩንና በሙሳ ጌታ አመንን» አሉ።
 20|71| (ፈርዖንም) «ለእናንተ ሳልፈቅድላችሁ በፊት ለእርሱ አመናችሁን እርሱ በእርግጥ ያ ደግሞትን ያስተማራችሁ ትልቃችሁ ነው። እጆቻችሁንና እግሮቻችሁን በማናጋት (ግራናቀኝን በማፈራረቅ) እቆራርጣችኋለሁ። በዘምባባም ግንደች ላይ እስቅላችኋለሁ። ማንኛችንም ቅጣቱ በጣም ብርቱ የሚቆይም መኾኑን ታውቃላችሁ» አላቸው።
 20|72| ከመጡልን ታምራቶች ከዚያም ከፈጠረን (እምላክ) ፈጽሞ እንመርጥህም፤ እንተም የምትፈርደውን ፍረድ፤ የምትፈርደው በዚች በእነስተኞቹቱ ሕይወት ብቻ ነው አሉ።
 20|73| «ኃጢአቶቻችንንና ከደግሞትም በእርሱ ላይ ያስገደድኩንን ለእኛ ይምረን ዘንድ እኛ በጌታችን እምነናል። አላህም በጣም በላጭ ነው፤ (ቅጣቱም) በጣም የሚዘወትር ነው» አሉ።
 20|74| እነሆ ከሓዲ ኾኖ ወደ ጌታው የሚመጣ ሰው ለእርሱ ገህነም አለችው። በውስጧም አይሞትም ሕያውም አይኾን።
 20|75| በጎ ሥራዎችን በእርግጥ የሠራ ምእመን ኾኖ የመጣውም ሰው እነዚያ ለእነሱ ከፍተኛ ደረጃዎች አሏቸው።
 20|76| ከሥራቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው የመኖሪያ ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ (አሏቸው)። ይህም የተጥራራ ሰው ምንዳ ነው።
 20|77| ወደ ሙሳም «ባሮቹን ይዘህ በሌሊት ሺድ። ለእነሱም በባሕር ውስጥ ደረቅ መንገድን አድርግላቸው። መገኘትን አትፍራ። (ከመስጠም) አትጨነቅም።» ስንል በእርግጥ ላከንበት።
 20|78| ፈርዖንም ከሰራዊቱ ጋር ኾኖ ተከተላቸው። ከባህሩም የሚሸፍን ሽፈናቸው።
 20|79| ፈርዖንም ሕዝቦቹን አሳሳታቸው። ቅኑንም መንገድ አልመራቸውም።
 20|80| የእስራኤል ልጆች ሆይ! ከጠላታችሁ በእርግጥ አዳንናችሁ። በጡርም ቀኝ ጎን ቀጠሮ አደረግንላችሁ። በእናንተም ላይ መናንና ድርጭትን አወረድንላችሁ።
 20|81| ከሰጠናችሁ ሲሳይ፤ ከመልካሙ ብሉ። በእርሱም ወሰንን አትለፉ። ቁጣዬ በእናንተ ላይ ይወርድባችኋልና። በእርሱም ላይ ቁጣዬ የሚወርድበት ሰው በእርግጥ ይጠፋል።
 20|82| እኔም ለተጸጸተ፤ ላመነም፤ መልካምንም ለሠራ፤ ከዚያም ለተመራ ሰው በእርግጥ መሐሪ ነኝ።
 20|83| «ሙሳ ሆይ! ከሕዝቦችህ ምን አስቸኮለህም» (ተባለ)።
 20|84| «እነሱ እነዚህ፤ በዱካዬ ላይ ያሉ ናቸው። ጌታዬ ሆይ! ትወድልንም ዘንድ ወደ እንተ ቸኮልኩ» አለ።
 20|85| (አላህ) «እኛም ከእንተ በኋላ ሰዎችህን በእርግጥ ፈትተን። ሳምራዊውም አሳሳታቸው» አለው።
 20|86| ሙሳም ወደ ሰዎቹ የተቆጣ ያዘነ ኾኖ ተመለሰ። «ሕዝቦቼ ሆይ! ጌታችሁ መልካም ተስፋን አልቀጠራችሁምን ቀጠሮው በእናንተ ላይ ረዘመባችሁን» ወይስ በእናንተ ላይ ከጌታችሁ ቅጣት ሊወርድባችሁ ፈሊጋችሁና ቀጠሮየን አፈረሳችሁን አላቸው።
 20|87| «ቀጠሮህን በፈቃዳችን አልጣስንም። ግን እኛ ከሕዝቦቹ ጌጥ ሸክሞችን ተጫን (በእሳት ላይ) ጣልናትም። ሳምራዊውም እንደዚሁ ጣለ» አሉት።
 20|88| ለእነሱም አካል የኾነ ጥጃን ለእርሱ መጓጎር ያለውን አወጣላቸው። (ተከታዮቹ) «ይህ እምላካችሁ የሙሳም እምላክ ነው ግን ረሳው» አሉም።
 20|89| ወደእነሱ ንግግርን የማይመልስ ለእነሱም ጉዳትንና ጥቅምን የማይችል መኾኑን እያዩምን
 20|90| ሃሩንም ከዚህ በፊት በእርግጥ አላቸው፡- «ሕዝቦቼ ሆይ! (ይህ) በእርሱ የተሞከራችሁበት ብቻ ነው። ጌታችሁም አልረሕማን ነው። ተከተሉኝም። ትዕዛዜንም ስሙ።»
 20|91| «ሙሳ ወደእኛ እስከሚመለስ በእርሱ (መገዛት) ላይ ከመቆየት ፈጽሞ አንወገድም» አሉ።
 20|92| (ሙሳ) አለ፡- «ሃሩን ሆይ! ተሳስተው ባየሃቸው ጊዜ ምን ከለክልህ
 20|93| «እኔን ከመከተል ትዕዛዜን ጣስክን»
 20|94| «የእናኑ ልጅ ሆይ! ጢሜንም ራሴንም አትያዝ። እኔ በእስራኤል ልጆች መካከል ለያየህ፤ ቃሌንም አልጠበቅህም ማለትህን ፈራሁ» አለው።
 20|95| (ሙሳ) «ሳምራዊው ሆይ! ነገርህም ምንድን ነው» አለ።
 20|96| ያላዩትን ነገር አየሁ። ከመልክተኛው (ከፈረሱ ኮቴ) ዱካም ጭብጥ አፈርን ዘገንኩ። (በቅርጹ ላይ) ጣልኳትም። እንደዚሁም ነፍሴ ሸለመችልኝ» አለ።
 20|97| አለው «ሺድ፤ ለንተም በሕይወትህ (ለእየኸው ሰው ሁሉ) መነካካት የለም ማለት አለህ። ለእንተም ፈጽሞ የማትጣሰው ቀጠሮ አለህ። ወደዚያም በእርሱ ላይ ተገነርው ኾነህ ወደ ቆየህበት እምላክህ ተመልከት። በእርግጥ እናቃጥለዋለን። ከዚያም በባሕሩ ውስጥ መበተንን እንበትነዋለን።»
 20|98| ጌታችሁ ያ ከእርሱ በቀር ሌላ እምላክ የሌለ የኾነው አላህ ብቻ ነው። እውቀቱ ነገርን ሁሉ አዳረሰ።
 20|99| እንደዚሁ በእርግጥ ካለፉት ወሬዎች ባንተ ላይ እንተርካለን። ከእኛም ዘንድ ቁረኣንን በእርግጥ ሰጠንህ።
 20|100| ከእርሱ ያፈገፈገ ሰው እርሱ በትንሣኤ ቀን ከባድን ቅጣት ይሸከማል።
 20|101| በእርሱ ውስጥ ዘውታሪዎች ኾነው (ይሸከማሉ)። በትንሣኤም ቀን ለእነሱ የኾነው ሸክም ከፋ!
 20|102| በቀንዱ በሚነፋ ቀን (ሸከማቸው ከፋ)፤ ከሐዲዎችንም በዚያ ቀን (ዓይኖቻቸው) ሰማያዊዎች ሆነው እንሰበስባቸዋለን።
 20|103| «ዐሥርን (ቀን) እንጂ አልቆያችሁም» በመባባል በመካከላቸው ይንሸካሸካሉ።
 20|104| በሐሳብ ቀጥተኛው «እንድን ቀን እንጅ አልቆያችሁም» በሚል ጊዜ የሚሉትን ነገር እኛ ዐዋቂዎች ነን።
 20|105| ከጋራዎችም ይጠይቁሃል፤ በላቸው «ጌታዬ መበተንን ይበትናቸዋል።
 20|106| «ትክክል ሚዳም ኾኖ ይተዋታል።
 20|107| «በርሷ ዝቅታና ከፍታን አታይም።»
 20|108| በዚያ ቀን (ለመሰበሰብ) ጠረውን ለእርሱ መጣመም የሌለውን መከተል ይከተላሉ። ድምጾችም ለአልረሕማን

ጸጥ ይላሉ። ስለዚህ ሹክሹክታን እንጂ አትሰማም።

20|109|በዚያ ቀን ለእርሱ አልረሕማን የፈቀደለትንና ለእርሱም ቃልን የወደደለትን ሰው ቢኾን እንጅ ምልጃ (እንድንም) አትጠቅምም።

20|110|በስተፊታቸው ያለውን በስተኋላቸውም ያለውን ሁሉ ያውቃል። በእርሱም ዕውቀትን እያካበቡም፤ (እያውቁም)።

20|111|ፊቶችም ሁሉ ሕያው እስተናባሪ ለኾነው (አላህ) ተዋረዱ። በደልንም የተሸከመ ሰው በእርግጥ ከሰረ።

20|112|እርሱ አማኝ ኾኖ ከመልካም ሥራዎችም የሠራ ሰው በደልንም መገደልንም አይፈራም።

20|113|እንደዚሁም ዐረብኛ ቁርኣን ኾኖ አወረድነው። አላህንም ይፈሩ ዘንድ ወይም ለእነሱ ግሃጹን ያድስላቸው ዘንድ ከዛቻ ደጋግመን በውስጡ ገለጽን።

20|114|እውነተኛው ንጉስ አላህም (ከሓዲዎች ከሚሉት) ላቀ። ወደ አንተ መወረዱም ከመፈጸሙ በፊት በማንበብ አትቸኩል። «ጌታዬ ሆይ! ዕውቀትንም ጨምርልኝ» በል።

20|115|ወደ አደምም ከዚህ በፊት ኪዳንን በእርግጥ አወረድን። ረሳም። ለእርሱም ቆራጥነትን አላገኘንለትም።

20|116|ለመላእክትም ለአዳም ስገዱ ባልን ጊዜ (እስታውስ)። ሰገዱም፤ ሊብሊስ ብቻ ሲቀር እምቢ አለ።

20|117|አልንም «አደም ሆይ! ይህ ላንተም ለሚስትህም በእርግጥ ጠላት ነው። ስለዚህ ከገነት እያውጣችሁ፤ ትለፋለህና።

20|118|ለአንተ በእርሷ ውስጥ አለመራብና አለመታረዝ አለህ።

20|119|አንተም በርሷ ውስጥ አትጠማም፤ ፀሐይም አትተኮስም።

20|120|ሰይጣንም ወደርሱ ጎተጎተ «አደም ሆይ! በመዘውተሪያ ዛፍ በማይጠፋ ንግሥናም ላይ ላመላክትህን አለው።

20|121|ከእርሷም በልሉ። ለእነርሱም ጎፍረተ ገላቸው ተገለጸች። ከገነትም ቅጠል በላያቸው ላይ ይለጥፉ ጀመር።

አደምም የጌታውን ትእዛዝ (ረስቶ) ጣሰ። (ከፈለገው መዘውተር) ተሳሳተም።

20|122|ከዚያም ጌታው መረጠው ከእርሱም ጸጽቱን ተቀበለው መራውም።

20|123|እላቸው «ከፊላችሁም ለከፊሉ ጠላት ሲኾን ሁላችሁም ከእርሷ ውረዱ ከእኔም የኾነ መሪ ቢመጣላችሁ መሪየን የተከተለ እይሳሳትም እይቸገርምም።

20|124|«ከግሃጹዬም የዘረ ሰው ለእርሱ ጠባብ ኑሮ አለው። በትንሣኤም ቀን ዕውር ኾኖ እንቀሰቅሰዋለን።

20|125|«ጌታዬ ሆይ! ለምን ዕውር አድርገህ እስካሁን ኾኝ በእርግጥ የማይ የነበርኩ ስኾን» ይላል።

20|126|(ነገሩ) እንደዚሁ ነው። «ታምራታችን መጣችልሁ። ተውከትም። እንደዚሁም ዛሬ ትተዋለህ» ይለዋል።

20|127|እንደዚሁም ያጋራንና በጌታው እንቀጽች ያላመነን ሰው እንቀጣዋለን። የመጨረሻይቱም ዓለም ቅጣት በጣም ብርቱ ሁልጊዜ ዘውታሪም ነው።

20|128|(ቁረዶች) ከእነሱ በፊት ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙዎችን ያጠፋን መኾናችን በመኖሪያዎቻቸው የሚኼዱ ኾነው ሳሉ ለእነርሱ አልተገለጸላቸውምን በዚህ ውስጥ ለአእምሮ ባለቤቶች በእርግጥ መልክቶች አሉበት።

20|129|ከጌታህ ያለፈች ቃልና የተወሰነ ጊዜ ባልነበረ ኖሮ (ቅጣቱ እሁኑኑ) የሚይዛቸው ይኾን ነበር።

20|130|በሚሉትም ላይ ታገስ። ጌታህንም ፀሐይ ከመውጣትዋ በፊት ከመግባትዋም በፊት የምታመሰግን ኾነህ አጥራው፤ (ስገድ)። ከሌሊት ሰዓቶችም በቀን ጫፎችም አጥራው። (በሚሰጥህ ምንዳ) ልትወድ ይከጀላልና።

20|131|ዓይኖችህንም ከእነርሱ (ከሰዎቹ) ክፍሎችን በእርሱ ልንፈትናቸው ወደ አጣቀምንበት፤ ወደ ቅርቢቱ ሕይወት ጌጦች አትዘርጋ። የጌታህ ሲሳይም በጣም በላጭ ዘውታሪም ነው።

20|132|ቤተሰብህንም በስግደት እዘዝ። በእርሷም ላይ ዘውትር፤ (ጽና)። ሲሳይን እንጠይቅህም። እኛ እንሰጥሃለን። መልካሚቱ መጨረሻም ለጥንቁቆቹ ናት።

20|133|«ከጌታውም በኾነ ተዓምር አይመጣንምን» አሉ በመጀመሪያዎቹ ጽሑፎች ውስጥ ያላቸው ማስረጃ አልመጣቸውምን

20|134|እኛም ከእርሱ (ከሙሐመድ መላክ) በፊት በቅጣት ባጠፋናቸው ኖሮ «ጌታችን ሆይ! ከመዋረዳችንና ከማፈራችን በፊት እንቀጽችህን እንከተል ዘንድ ወደኛ መልከተኛን አትልክም ነበርን» ባሉ ነበር።

20|135|«ሁሉም ተጠባባቂ ነው። ተጠባባቂም። የቀጥታውም መንገድ ባለቤቶች እነማን እንደሆኑ እነማንም እንደ ተመሩ ወደ ፊት ታውቃላችሁ» በላቸው።

21|1|ለሰዎች እነርሱ በዝንጋቱ ውስጥ (መሰናዳትን) የተው ኾነው ሳሉ ምርመራቸው ቀረበ።

21|2|ከጌታቸው አዲስ የተወረደ ቁርኣን አይመጣላቸውም። እነሱ የሚያላግጡ ሆነው የሚያደምጡት ቢሆኑ እንጂ።

21|3|ልቦቻቸው ዝንጉዎች ኾነው (የሚያዳምጡት ቢኾኑ እንጅ)። እነዚያም የበደሉት ሰዎች መንሸካኸክን ደበቁ። «ይህ ብጢያችሁ ሰው እንጅ ሌላ ነውን እናንተም የምታዩ ስትኾኑ ድግምትን ለመቀበል ትመጣላችሁን» (አሉ)።

21|4|(ሙሐመድም) «ጌታዬ ቃልን ሁሉ በሰማይና በምድር ውስጥ ያለ ሲኾን ያውቃል እርሱም ሰሚው ዐዋቂው ነው» አለ።

21|5|«በእውነቱ (ቁርኣኑ) የሕልሞች ቅዠቶች ነው። ይልቁንም ቀጠፈው እንዲያውም እርሱ ቅኔን ገጣሚ ነው። የቀድሞዎቹም እንደተላኩ (መልከተኛ ከኾነ) በተዓምር ይምጣብን» አሉ።

21|6|ከእነሱ በፊት ያጠፋናት ከተማ አላመነችም። ታዲያ እነሱ ያምናሉን

21|7|ከአንተም በፊት ወደእነሱ የምናወርድላቸው የኾነን ሰዎችን እንጂ ሌላን አላክንም። የማታውቁም ብትኾኑ የመጽሐፉን ባለቤቶች ጠይቁ።

21|8|ምግብን የማይበሉ አካልም አላደረገናቸውም። ዘውታሪዎችም አልነበሩም።

21|9|ከዚያም ቀጠሮን ሞላላቸው። አዳንናቸውም። የምንሻውንም ሰው (አዳን)። ወሰን አላፈዎቹንም አጠፋን።

21|10|ከብራችሁ በውስጡ ያለበትን መጽሐፍ ወደእናንተ በእርግጥ አወረድን። አታውቁምን

21|11|በዳይም ከነበረች ከተማ ያጠፋናትና ከኋላዋም ሌሎችን ሕዝቦች ያስገኘው ብዙ ናት።

21|12|ቅጣታችንም በተሰማቸው ጊዜ እነርሱ ወዲያውኑ ከእርሷ (ለመሸሽ) ይገሠግሃሉ።

21|13|አትገሥግሡ፤ ትለመኑም ይኾናልና። በእርሱ ወደ ተቀማጠላችሁበት ጸጋ ወደ መኖሪያዎቻችሁም ተመለሱ (ይባላሉ)።

21|14|«ዋ ጥፋታችን! እኛ በእርግጥ በዳዮች ነበርን» ይላሉ።

21|15|የታጨዱ ሬሳዎችም እስካደረገናቸው ድረስ ይህቺ ጠረያቸው ከመኾን አልተወገደችም።

21|16|ሰማይንና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ ቀላጆች ኾነን አልፈጠርንም።

21|17|መጫወቻን (ሚስትና ልጅን) ልንይዝ በሻን ኖሮ ከእኛ ዘንድ በያዝነው ነበር። (ግን) ሠሪዎች አይደለንም።

21|18|በእርግጥ እውነትን በውሸት ላይ እንጥላለን። እንግሉን ያፈርሰዋልም። ወዲያውም እርሱ ጠፊ ነው። ለእናንተም ከዚያ (ሚስትና ልጅ አለው በማለት) ከምትመጥኑት ነገር ብርቱ ቅጣት አላችሁ፤ (ወዮላችሁ)።

21|19|በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉም የእርሱ ነው። እርሱ ዘንድ ያሉትም (መላእክት) እርሱን ከመገዛት አይኮሩም። አይሰለቁምም።

21|20|በሌሊትና በቀንም ያጠሩታል፤ እያርፋም።

21|21|ይልቁንም ከምድር የሾኑን እነርሱ ሙታንን የሚያስነሱን አማልክት ያዙን (የለም)።

21|22|በሁለቱ (በሰማያትና በምድር) ውስጥ ከአላህ ሌላ አማልክት በነበሩ ፍሮ በተባላች ነበር። የዐርሹ ጌታ አላህም ከሚሉት ሁሉ ጠራ።

21|23|ከሚሠራው ሁሉ አይጠየቅም። እነርሱ (ፍጥረቶቹ) ግን ይጠየቃሉ።

21|24|ይልቁንም ከእርሱ ሌላ አማልክትን ያዙን «አስረጃችሁን እምጡ። ይህ (ቁርኣን) እኔ ዘንድ ያለው ሕዝብ መገሰጫ ከእኔ በፊትም የነበሩት ሕዝቦች መገሰጫ ነው» በላቸው። በውነቱ አብዛኞቻቸው እውነቱን አያውቁም። ስለዚህ እነሱ እምቢተኞች ናቸው።

21|25|ከእንተ በፊትም እነሆ ከእኔ ሌላ እምላክ የለምና ተገዙኝ በማለት ወደርሱ የምናወርድለት ቢኾን እንጂ ከመልክተኛ እንድንም አልላክንም።

21|26|«አልረሕማንም (ከመላእክት) ልጅን ያዘ» አሉ። ጥራት ተገባው። አይደለም (መላእክት) የተከበሩ ባሮች ናቸው።

21|27|በንግግር አይቀድሙትም፤ (ያላለውን አይሉም)። እነርሱም በትእዛዙ ይሠራሉ።

21|28|በፊታቸው ያለውንና በኋላቸው ያለውንም ሁሉ ያውቃል። ለወደደው ሰው እንጂ ለሌላው አያማልዱም። እነርሱም እርሱን ከመፍራታቸው የተነሳ ተጨናቂዎች ናቸው።

21|29|ከእነሱም «እኔ ከእርሱ ሌላ እምላክ ነኝ» የሚል ያንን ገሀነምን እንመነዳለን። እንደዚሁ በዳዮችን እንመነዳለን።

21|30|እነዚያም የካዱት ሰማያትና ምድር የተጣበቁ የነበሩና የለያየናቸው መሾናችንን አያውቁምን ሕያው የኾነንም ነገር ሁሉ ከውሃ ፈጠርን። አያምኑምን

21|31|በምድርም ውስጥ በእነሱ እንዳታረገርግ ጋራዎችን አደረግን። ይመሩም ዘንድ በእርሷ ውስጥ ሰፋፊ መንገዶችን አደረግን።

21|32|ሰማይንም (ከመውደቅ) የተጠበቀ ጣራ አደረግን። እነርሱም ከተዓምራቶቿ ዘንጊዎች ናቸው።

21|33|እርሱም ሌሊትንና ቀንን፤ ፀሐይንና ጨረቃንም የፈጠረ ነው። ሁሉም በፈለካቸው ውስጥ ይዋኛሉ።

21|34|(ሙሐመድ ሆይ!) ካንተ በፊት ለማንም ሰው ዘለዓለም መኖርን አላደረግንም። ታዲያ ብትሞት እነሱ ዘውታሪዎች ናቸውን

21|35|ነፍስ ሁሉ ሞትን ቀማሽ ናት። ለመፈተንም በክፉም በበጎም እንሞክራችኋለን። ወደኛም ትመለሳላችሁ።

21|36|እነዚያም የካዱት ሰዎች ባዩህ ጊዜ መሳለቂያ አድርገው እንጂ አይይዙም። እነሱ በአልረሕማን መወሳት እነርሱ ከሓዲዎች ሲሆኑ «ያ አማልክቶቻችሁን (በክፉ) የሚያነሳው ይህ ነውን» (ይላሉ)።

21|37|ሰው ቸኳይ ሆኖ ተፈጠረ። ተዓምራቶቹን በእርግጥ አሳያችኋለሁና አታቻኩሉኝ።

21|38|«ይህ ቀጠሮም መቼ ነው እውነተኛነት ከሾናችሁ (እምጡት)» ይላሉ።

21|39|እነዚያ የካዱት ከፊቶቻቸውና ከጀርባዎቻቸው ላይ እሳትን የማይከለክሉበትን እነሱም የማይረዱዋቸውን ጊዜ ቢያውቁ ፍሮ (ይህንን አይሉም ነበር)።

21|40|ይልቁንም (ሰዓቲቱ) በድንገት ትመጣቸዋለች፤ ታዋልላቸዋለችም። መመለሷንም አይችሉም። እነሱም አይቆዩም።

21|41|ከእንተ በፊትም የነበሩት መልክተኞች በእርግጥ ተቀለደባቸው። በእነዚያም ከእነሱ ይቀልዱ በነበሩት በርሱ ይሳለቁበት የነበሩት (ቅጣት) ሰፈረባቸው።

21|42|«ከአልረሕማን (ቅጣት) በሌሊትና በቀን የሚጠብቃችሁ ማነው» በላቸው። በእውነቱ እነሱ ከጌታቸው ግሳጼ (ከቁርኣን) ዘንጊዎች ናቸው።

21|43|ለእነሱ ከእኛ ሌላ የምትከላከልላቸው አማልክት አለቻቸውን ነፍሶቻቸውን መርዳትን አይችሉም። እነርሱም (ከሓዲዎቹ) ከእኛ አይጠበቁም።

21|44|በእውነት እነዚህንን አባቶቻቸውን በእነሱ ላይ ዕድሜ እስከ ረዘመባቸው ድረስ አጣቀምናቸው። (ተታለሉም)። እኛ ምድርን ከጫፎችዋ የምናሳሳት ኾነን ስንመጣባት አያዩምን እነሱ አሸናፊዎች ናቸውን

21|45|«የማስፈራራችሁ በተወረደልኝ ብቻ ነው። ግን ደንቆሮዎች በሚስፈራሩ ጊዜ ጥረን አይሰሙም» በላቸው።

21|46|ከጌታህ ቅጣትም ወላፊን ብትነካቸው «ዋ ጥፋታችን! እኛ በዳዮች ነበርን» ይላሉ።

21|47|በትንሣኤም ቀን ትክክለኛ ሚዛኖችን እናቆማለን። ማንኛውም ነፍስ ምንንም አትበደልም። (ሥራው) የሰናፍጭ ቅንጣት ያክል ቢኾንም እርሷን እናመጣታለን። ተቆጣጣሪዎችም በኛ በቃ።

21|48|ለሙሳና ለሃሩንም እውነትንና ውሸትን የሚለይን ብርሃንንም ለጥንቁቆችም መገሰጫን በእርግጥ ሰጠናቸው።

21|49|ለእነዚያ ጌታቸውን በሩቅ ለሚፈሩት እነሱም ከሰዓቲቱ ተጨናቂዎች ለኾኑ (መገሰጫን ሰጠን)።

21|50|ይህም (ቁርኣን) ያወረድነው የኾነ ብሩክ መገሰጫ ነው። ታዲያ እናንተ ለእርሱ ከሓዲዎች ናችሁን

21|51|ለኢብራሂምም ከዚያ በፊት ቅን መንገዱን በእርግጥ ሰጠነው። እኛም በእርሱ (ተገቢነት) ዐዋቂዎች ነበርን።

21|52|ለአባቱና ለሕዝቦቹ «ይህቺ ቅርጻ ቅርጽ ያቺ እናንተ ለእርሷ ተገዢዎች የሾናችሁት ምንድን ናት» ባለ ጊዜ (መራነው)።

21|53|«አባቶቻችንን ለእርሷ ተገዢዎች ኾነው አገኘን» አሉት።

21|54|«እናንተም አባቶቻችሁም በእርግጥ በግልጽ ስህተት ውስጥ ነበራችሁ» አላቸው።

21|55|«በምሩ መጣህልን ወይንስ እንተ ከሚቀልዱት ነህ» አሉት።

21|56|«አይደለም ጌታችሁ የሰማያትና የምድር ጌታ ያ የፈጠራቸው ነው። እኔም በዚህ ላይ ከመስካሪዎቹ ነኝ» አለ።

21|57|«በአላህም እምላላው ዚረዎች ኾናችሁ ከነዳችሁ በኋላ ጣቦቶቻችሁን ተንኮል እሠራባቸዋለሁ» (አለ)።

21|58|(ዘወር ሲሉ) ስብርብሮችም አደረጋቸው። ለእነሱ የኾነ እንድ ታላቅ (ጣቦት) ብቻ ሲቀር ወደርሱ ይመለሱ ዘንድ (እርሱን ተወው)።

21|59|«በአማልክቶቻችን ይህንን የሠራ ማነው እርሱ በእርግጥ ከበደለኞች ነው» አሉ።

21|60|«ኢብራሂም የሚባል ጎበዝ (በመጥፎ) ሲያነሳቸው ሰምተናል» ተባባሉ።

21|61|«ይመሰክሩበት ዘንድ በሰዎቹ ዓይን (ፊት) ላይ እምጡት» አሉ።

21|62|«ኢብራሂም ሆይ! በአማልክቶቻችን ይህንን የሠራህ እንተ ነህን» አሉት።

21|63| «አይደለም ይህ ታላቃቸው ሠራው። ይናገሩም እንደ ኾነ ጠይቋቸው» አለ።
 21|64| ወደ ነፍሱቻቸውም ተመለሱ። «እናንተ (በመጠየቃችሁ) በዳዮቹ እናንተው ናችሁም» ተባባሉ።
 21|65| ከዚያም በራሳቸው ላይ ተገለበጡ። «እነዚህ የሚናገሩ አለመኾናቸውን በእርግጥ ዐውቀሃል፤» (አሉ)።
 21|66| «ታዲያ ለእናንተ ምንም የማይጠቅማችሁንና የማይገዳችሁን ነገር ከአላህ ሌላ ትግዛላችሁን» አላቸው።
 21|67| «ፎህ! ለእናንተ ከአላህ ሌላ ለምትገዙትም ነገር፤ አታውቁምን» (አለ)።
 21|68| «ሠራዎች እንደ ኾናችሁ አቃጥሉት። እማልክቶቻችሁንም እርዱ» አሉ። (በእሳት ላይ ጣሉትም)።
 21|69| «እሳት ሆይ! በኢብራሂም ላይ ቀዝቃዛ፤ ሰላምም ሁኚ» አልን።
 21|70| በእርሱም ተንኮልን አሰቡ። በጣም ከሳራዎችም አደረግናቸው።
 21|71| እርሱንና ሉጥንም ወደዚያች፤ በውስጡ ለዓለማት በረከትን ወደ አደረግንባት ምድር (በመውሰድ) አዳን።
 21|72| ለእርሱም ኢስሐቅን ያዕቆብንም ተጨማሪ አድርገን ሰጠነው። ሁሉንም መልካሞች አደረግን፤
 21|73| በትዕዛዛችንም ወደ በጎ ሥራ የሚመሩ መሪዎች አደረግናቸው። ወደእነሱም መልካም ሥራዎችን መሥራትን፣ ሰላትንም መስገድን፣ ዘካንም መስጠትን አወረድን። ለእኛ ተገዢዎችም ነበሩ።
 21|74| ሉጥንም ፍርድንና ዕውቀትን ሰጠነው። ከዚያችም መጥፎ ሥራዎችን ትሠራ ከነበረችው ከተማ አዳንነው። እነሱ ክፉ ሰዎች እመጸኞች ነበሩና።
 21|75| በችሮታችንም ውስጥ አገባነው። እርሱ ከመልካሞቹ ነውና።
 21|76| ኑሕንም ከዚያ በፊት (ጌታውን) በጠራ ጊዜ (እስታውስ)። ለእርሱም (ጥሪውን) ተቀበልነው። እርሱንም ቤተሰቦቹንም ከከባድ ጭንቅ አዳን።
 21|77| ከነዚያም በታምራቶቻችን ከእስተባበሉት ሕዝቦች (ተንኮል) ጠበቅነው። እነሱ ክፉ ሕዝቦች እመጸኞች ነበሩና። ሁሉንም አሰጠምናቸውም።
 21|78| ዳውድንና ሱለይማንንም በአዝመራው ነገር በሚፈርዱ ጊዜ የሕዝቦቹ ፍየሎች ሌሊት በርሱ ውስጥ በተሰማሩ ጊዜ (እስታውስ)። ፍርዳቸውንም ዐዋቂዎች ነበርን።
 21|79| ለሱለይማንም (ትክክለኛይቱን ፍርድ) አሳወቅናት። ለሁሉም ጥበብንና ዕውቀትን ሰጠን። ተራራዎችን ከዳውድ ጋር የሚያወድሱ ሲኾኑ ገራን። እያዋሩንም (እንደዚሁ ገራን)። ሠራዎችም ነበርን።
 21|80| የብረት ልብስንም ሥራ ለእናንተ ከጦራችሁ ትጠብቃችሁ ዘንድ አስተማርነው። እናንተ አመስጋኞች ናችሁን
 21|81| ለሱለይማንም ነፋስን በጎይል የምትነፍስ በትዕዛዙ ወደዚያች በእርሷ ውስጥ በረከትን ወደ አደረግንባት ምድር (ወደ ጃም) የምትፈስ ስትኾን (ገራንለት)። በነገሩ ሁሉም ዐዋቂዎች ነበርን።
 21|82| ከሰይጣናትም ለእርሱ (ሉልን ለማውጣት) የሚጠልሙንና ከዚያም ሌላ ያለን ሥራ የሚሠሩን (ገራንለት)። ለእነሱም ተጠባቂዎች ነበርን።
 21|83| እዩብንም (ኢዮብን) ጌታውን «እኔ መከራ አገኘኝ እንተም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነህ» ሲል በተጣራ ጊዜ (እስታውስ)።
 21|84| ለእርሱም ጥሪውን ተቀበልነው። ከጉዳትም በእርሱ ላይ የነበረውን ሁሉ አስወገድን። ቤተሰቦቹንም ከእነሱም ጋር መሰላቸውን ከእኛ ዘንድ ለችሮታና ለተገዢዎች ለማስገንዘብ ሰጠነው።
 21|85| ኢስማኢልንም ኢድሪስንም ዙልኪፍልንም (እስታውስ)። ሁሉም ከታጋሾቹ ናቸው።
 21|86| ከችሮታችንም ውስጥ አገባናቸው። እነሱ ከመልካሞቹ ናቸውና።
 21|87| የዓሳውንም ባለቤት ተቆጥቶ በኼደ ጊዜ (እስታውስ)። በእርሱም ላይ ፈጽሞ የማንፈርድበት መኾናችንን ጠረጠረ። (ዓሳም ዋጠው)። በጨለማዎችም ውስጥ ኾኖ ከእንተ በቀር ሌላ እምላክ የለም። ጥራት ይገባህ፤ እኔ በእርግጥ ከበዳዮቹ ነበርኩ በማለት ተጣራ።
 21|88| ለእርሱም ጥሪውን ተቀበልነው። ከጭንቅም አዳን። እንደዚሁም ምእመናንን እናድናለን።
 21|89| ከከሪያንም «ጌታዬ ሆይ! ብቻዬን አትተወኝ። እንተም ከወራሾች ሁሉ በላጭ ነህ ሲል» ጌታውን በተጣራ ጊዜ (እስታውስ)።
 21|90| ለእርሱም ጥሪውን ተቀበልነው። ለእርሱም የሕያን ሰጠነው። ለእርሱም ሚስቱን አበጀንለት። እነርሱ በበጎ ሥራዎች የሚቻኩሉ ከጃዮችና ፈሪዎች ኾነው የሚለምኑንም ነበሩ። ለእኛ ተዋራጆችም ነበሩ።
 21|91| ያችንም ብልቷን የጠበቁቸውን በርሷም ውስጥ ከመንፈሳችን የነፋንባትን እርሷንም ልጅዋንም (እንደዚሁ) ለዓለማት ተዓምር ያደረግናትን (መርየምን እስታውስ)።
 21|92| ይህች (ሕግጋት) እንዲት መንገድ ስትሆን በእርግጥ ሃይማኖታችሁ ናት። እኔም ጌታችሁ ነኝና ተገዙኝ።
 21|93| በሃይማኖታቸውም ነገር በመካከላቸው ተለያዩ። ሁሉም ወደኛ ተመላሾች ናቸው።
 21|94| እርሱ ያመነ ኾኖ ከበጎ ሥራዎች ማንኛውንም የሚሠራው ሰው፤ ምንዳውን አይነፈግም። እኛም ለእርሱ መዝጋቢዎች ነን።
 21|95| ባጠፋናትም ከተማ ላይ እነሱ (ወደኛ) የማይመለሱ መኾናቸው አብለት ነው፤ (ይመለሳሉ)።
 21|96| የእጁጅና መእጁጅም እነርሱ ከየተረተሩ የሚንደረደሩ ሲኾኑ (ግደባቸው) በተከፈተች ጊዜ፤
 21|97| እውነተኛውም ቀጠሮ በቀረበ ጊዜ፤ ያን ጊዜ እነሆ የእነዚያ የካዱት ሰዎች ዓይኖች ይፈጥጣሉ። «ዋ ጥፋታችን! ከዚህ (ቀን) በእርግጥ በዝንጋቱ ላይ ነበርን፤ በእውነትም በዳዮች ነበርን» (ይላሉ)።
 21|98| እናንተ ከአላህ ሌላ የምትግዟቸውም (ጣቦታት) የገሀንም ማገዶዎች ናችሁ። እናንተ ለእርሷ ወራጆች ናችሁ።
 21|99| እነዚህ (ጣቦታት) እማልክት በነበሩ ፍሮ አይገባዋትም ነበር። ግን ሁሉም በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።
 21|100| ለእነርሱ በእርሷ ውስጥ መንሰቅሰቅ አላቸው። እነርሱም በውስጡ (ምንንም) አይሰሙም።
 21|101| እነዚያ ከእኛ መልካሚ ቃል ለእነርሱ ያለፈችላቸው እነዚያ ከርሷ የተራቁ ናቸው።
 21|102| ድምጽዋን አይሰሙም። እነርሱም ነፍሱቻቸው በሚሹት ነገር ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።
 21|103| ታላቁ ድንጋጤ አያስተካዛቸውም። መላእክትም ይህ ያ ትቀጠሩ የነበራችሁት ቀናችሁ ነው፤ እያሉ ይቀበሏቸዋል።
 21|104| ለመጽሐፎች የኾኑ ገጾች እንደሚጠቀሙ ሰማይን የምንጠቀልበትን ቀን (እስታውስ)። የመጀመሪያን ፍጥረት እንደ ጀመርን እንመልስዋለን። (መፈጸሙ) በእኛ ላይ የኾነን ቀጠሮ ቀጠርን። እኛ (የቀጠርነውን) ሠራዎች ነን።
 21|105| ምድንንም መልካሞቹ ባሮቹ ይወርሷታል ማለትን ከመጽሐፉ (ከተጠበቀው ሰሌዳ) በኋላ በመጽሐፎቹ በእርግጥ ጽፈናል።
 21|106| በዚህ (ቁርአን) ውስጥ ለተገዢዎች ሕዝቦች በቂነት አልለ።
 21|107| (መሐመድ ሆይ!) ለዓለማትም እዝነት አድርገን እንጂ አልላክንህም።

21|108|«ያ ወደ፤ የሚወረደው እምላካችሁ እንድ እምላክ ብቻ ነው ማለት ነው፤ ታዲያ እናንተ ፍጹም ታዛዦች ናችሁ» በላቸው።

21|109|እምቢም ቢሉ (በማወቅ) በእኩልነት ላይ ኾነን (የታዘዘኩትን) እስታውቅኋችሁ። «የምትስፈራሩበትም ነገር ቅርብ ወይም ሩቅ መኾኑን አላውቅም፤» በላቸው።

21|110|እርሱ ከንግግር ጩኸትን ያውቃል። የምትደብቁትንም ሁሉ ያውቃል።

21|111|እርሱም (ቅጣትን ማቆየት) ምናልባት ለእናንተ ፈተናና እስከ ጊዜው መጠቃቀሚያ እንደሆነም አላውቅም፤ (በላቸው)።

21|112|«ጌታዬ ሆይ! በእውነት ፍረድ፤ ጌታችንም እጅግ በጣም ሩገሩን በምትሉት ነገር ላይ መታገዣ ነው» አለ።

22|1|እናንተ ሰዎች ሆይ! ጌታችሁን ፍሩ የሰዓቲቱ እንቅጥቃጤ በጣም ከባድ ነገር ነውና።

22|2|በምታዩዋት ቀን እጥቢ ሁሉ ከአጠባቸው ልጅ ትፈዝዛለች። የእርግዝና ባለቤት የኾነችም ሁሉ እርጉዚን ትጨነግፋለች። ሰዎቹንም (በድንጋጤ ብርታት) የሰከሩ ኾነው ታያለህ። እነርሱም (ከመጠጥ) የሰከሩ አይደሉም። ግን የአላህ ቅጣት ብርቱ ነው።

22|3|ከሰዎቹም ያለ ዕውቀት በአላህ ነገር የሚከራከር፤ ሞገደኛ ሰይጣንንም ሁሉ የሚከተል ሰው አልለ።

22|4|እነሆ! የተከተለውን ሰው እርሱ ያጠመዋል። ወደ ነዳጅ እሳት ስቃይም ይመራዋል ማለት በርሱ ላይ ተጽፏል።

22|5|እናንተ ሰዎች ሆይ! ከመቀስቀስ በመጠራጠር ውስጥ እንደ ሆናችሁ (እፈጣጠራችሁን ተመልከቱ)። እኛም ከዕፈር ፈጠርናችሁ፤ ከዚያም ከፍትወት ጠብታ፤ ከዚያም ከረጋ ደም፤ ከዚያም ከቁራጭ ሥጋ፤ ፍጥረትዋ ሙሉ ከሆነችና ሙሉ ካልሆነች (ችሎታችንን) ለናንተ ልንገልጽላችሁ ፈጠርናችሁ። የምንሻውንም እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ በማሕፀን ውስጥ እናረጋዋለን። ከዚያም ሕግን ሆናችሁ እናወጣችኋለን። ከዚያም ሙሉ ጥንካራያችሁን ትደርሱ ዘንድ (እናሳድጋችኋለን)። ከእናንተም የሚሞት ሰው አልለ። ከእናንተም ከዕውቀት በኋላ ምንንም እንዳያውቅ ወደ ወራዳ ዕድሜ የሚመለስ ሰው አልለ። ምድርንም ደረቅ ሆና ታያታለህ። በእርሷም ላይ ውሃን ባወረድን ጊዜ ትላወሳለች። ትነፋፋለችም። ውበት ካለው ጎሳ ሁሉ ታበቅላለችም።

22|6|ይህ አላህ እርሱ መኖሩ የተረጋገጠ፤ እርሱም ሙታንን ሕያው የሚያደርግ፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ በመሆኑ ነው።

22|7|ሰዓቲቱም መጪ ፣ በእርሷ ፈጽሞ ጥርጣሬ የሌለባት በመሆኗ፤ አላህም በመቃብሮች ውስጥ ያለን ሁሉ የሚቀሰቅስ በመሆኑ ነው።

22|8|ከሰዎችም ውስጥ ያለ ዕውቀት፤ ያለ ማስረጃም፤ ያለ አብራሪ መጽሐፍም በአላህ ነገር የሚከራከር ሰው አልለ።

22|9|ጎኑን ያጠፈ ሆኖ ከአላህ መንገድ ሊያሳስት (ይከራከራል)። በቅርቡ ዓለም ለእርሱ ውርደት አልለው። በትንሳኤ ቀንም አቃጣይን ቅጣት እናቀምስዋለን።

22|10|ይህ እጅችህ ባስቀደመት ኀጢአት አላህም ለባሮቹ ፈጽሞ በዳይ ባለመሆኑ ነው (ይባላል)።

22|11|ከሰዎችም (ከሃይማኖት) በጫፍ ላይ ሆኖ አላህን የሚገዛ ሰው አልለ። ታዲያ መልካም ነገር ቢያገኘው በእርሱ ይረጋል። መከራም ብታገኘው በፊቱ ላይ ይገለበጣል። የቅርቡን ዓለምም የመጨረሻይቱንም ከሰረ። ይህ እርሱ ግልጽ ከሳራ ነው።

22|12|ከአላህ ሌላ የማይጎዳውንና የማይጠቅመውን ይግዛል። ይህ እርሱ (ከእውነት) የራቀ ስህተት ነው።

22|13|ያንን ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ የሚቀርብን ይግዛል። ረዳቱ ምንኛ ከፋ!

22|14|አላህ እነዚያን ያመኑትንና መልካም ሥራዎችን የሠሩትን በሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰሳቸውን ገነቶች ያገባቸዋል። አላህ የሚሻውን ነገር በእርግጥ ይሠራል።

22|15|አላህ (መልክተኛውን) በቅርቡቱም በመጨረሻይቱም ዓለም አይረዳውም ብሎ የሚያስብ ሰው ገመድን ወደ ሰማይ ይዘርጋ። ከዚያም (ትንፋሹ እስኪቆረጥ) ይታነቅ። ተንኮሉ የሚያስቅጩውን ነገር ያስወግድለት እንደሆነም ይመልከት።

22|16|እንደዚሁም (ቁርኣንን) የተብራሩ እንቀዶች አድርገን አወረድነው። አላህም የሚሻውን ሰው ይመራል።

22|17|እነዚያ ያመኑት፤ እነዚያም ይሁዳውያን የሆኑ፤ ሳቢያዎችም፤ ክርስቲያኖችም፤ መጃሶችም እነዚያም (ጣዖታትን በአላህ) ያጋሩ አላህ በትንሃኤ ቀን በመካከላቸው በፍርድ ይለያል። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ በእርግጥ ዐዋቂ ነውና።

22|18|አላህ በሰማያት ያለው ሁሉ፤ በምድርም ያለው ሁሉ፤ ፀሐይና ጨረቃም፤ ከዋክብትም፤ ተራራዎችም፤ ዛፎችም፤ ተንቀሳቃሾችም ከሰዎች ብዙዎችም፤ እርሱ የሚሰግዱለት መሆኑን አታውቁምን ብዙውም በርሱ ላይ ቅጣት ተረጋገጠበት። አላህ የሚያዋርደውም ሰው ለእርሱ ምንም አክባሪ የለውም። አላህ የሻውን ይሠራልና።

22|19|እነዚህ በጌታቸው የተከራከሩ ሁለት ባላጋራዎች ናቸው። እነዚያም የካዱት ለእነርሱ የእሳት ልብሶች ተለክተውላቸዋል። ከራሶቻቸው በላይ የፈላ ውሃ ይምቧቸዋል።

22|20|በሆዶቻቸው ውስጥ ያሉ ቆዳዎቻቸውም በእርሱ ይቀለጣሉ።

22|21|ለእነሱም (መቅጫ) ኩብረት የሆኑ መዶሻዎች አልሉ።

22|22|ከጭንቀት ብርታት የተነሳ ከእርሷ ለመውጣት በፈለጉ ቁጥር ከእርሷ ውስጥ እንዲመለሱ ይደረጋሉ። «በጣም የሚያቃጥልንም ቅጣት ቅመሱ» (ይባላሉ)።

22|23|አላህ እነዚያን ያመኑትንና መልካም ሥራዎችን የሠሩትን ሰዎች በሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰሰባቸውን ገነቶች ያገባቸዋል። በእርሷ ውስጥ ከወርቅ የሆኑን አንባሮችና ሌልን ይሸለማሉ። በእርሷ ውስጥ ልብሶቻቸውም ሐር ናቸው።

22|24|ከንግግርም ወደ መልካሙ ተመሩ። ወደ ምስገንም መንገድ ተመሩ።

22|25|እነዚያ የካዱ ከአላህም መንገድና ከዚያም ለሰዎች በውስጡ ነዋሪ ለሆኑትም፤ ከሩቅ ለሚመጡትም እኩል ካደረገነው ከተከበረው መስጊድ (ሰዎችን) የሚከለክሉ (እሳማሚን ቅጣት እናቀምሳቸዋለን)። በእርሱም ውስጥ (ከትክክለኛ መንገድ) በመዘንበል በዳይ ሆኖ (ማንኛውንም ነገር) የሚፈልግ ሰው ከእሳማሚ ቅጣት እናቀምስዋለን።

22|26|ለኢብራሂምም የቤቱን (የካሕን) ስፍራ መመለሻ ባደረግለት ጊዜ «በእኔ ምንንም አታጋራ፤ ቤቱንም ለሚዞሩትና ለሚቆሙበት ለሚያጎኑበትና በግንባራቸውም ለሚደፉት ንጹሕ አድርግላቸው» (ባልነው ጊዜ እስታውስ)።

22|27|(አልነውም)፡- በሰዎችም ውስጥ በሐጅ ትዕዛዝ ጥራ። እግረኞች ከየሩቅ መንገድ በሚመጡ ከሲታ ግመሎችም ሁሉ ላይ ሆነው ይመጡሃልና።

22|28|ለእነሱ የሆኑ ጥቅሞችን ይጣዱ ዘንድ በታወቁ ቀኖችም ውስጥ ከለማዳ እንስሳዎች በሰጣቸው ሲሳይ ላይ የአላህን ስም ያወሱ ዘንድ (ይመጡሃል)። ከርሷም ብሉ። ችግረኛ ድሃንም አብሉ።

22|29|ከዚያም (እንደ ጠጉርና ጥፍር ያሉትን) ትርፍ አካላቸውንና ዕድፋቸውን ያስወግዱ። ስለቶቻቸውንም ይመሉ፤ በጥንታዊውም ቢት ይኩሩ።

22|30|(ነገሩ) ይህ ነው። የአላህንም ሕግጋት የሚያከብር ሰው እርሱ ጌታው ዘንድ ለእርሱ በጣም የተሻለ ነው። የቤት እንስሳትም (ግመል ከብት በግና ፍየል) በናንተ ላይ (እርም መሆኑ) ከሚነበብላችሁ በስተቀር ለእናንተ ተፈቅዳላችኋለች። ከጣዖታትም ርክሰት ተጠንቀቁ። ሐሰትንም ቃል ራቁ።

22|31|ለአላህ ታዛዦች በእርሱ የማታገሩ ሆናችሁ (ከሐሰት ራቁ)። በአላህም የሚያጋራ ሰው፤ ከሰማይ እንደ ወደቀና በራሪ እንደምትነጥቀው፤ ወይም ነፋስ እርሱን በሩቅ ስፍራ እንደምትጥለው ብጢ ነው።

22|32|(ነገሩ) ይህ ነው። የአላህንም የሃይማኖት ምልክቶች የሚያከብር ሰው እርሷ ከልቦች የኾነች ጥንቃቄ ናት።

22|33|ለእናንተ በእርሷ እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ጥቅሞች አሏችሁ። ከዚያም (የማረጃ) ስፍራዋ እጥንታዊው ቤት አጠገብ ነው።

22|34|ለሕዝብም ሁሉ (ወደ አላህ) መስዋዕት ማቅረብን ደነገግን። ከቤት እንስሳት በሰጣቸው ሲሳይ ላይ የአላህን ስም ብቻ ያወሱ ዘንድ (እዝዝናቸው)። እምላካችሁም እንደ እምላክ ብቻ ነው። ለእርሱም ብቻ ታዘዙ። ለአላህ ተዋራጆችንም አብስረዋቸው።

22|35|እነዚያን አላህ በተወሳ ጊዜ ልቦቻቸው የሚጨነቁትን፤ በደረሰባቸውም (መከራ) ላይ ታጋሾችን፤ ሶላትንም አስተካክለው ሰጋጆችን፤ ከሰጠናቸውም ሲሳይ የሚለግሱትን (አብስር)።

22|36|ግመሎችንም ለእናንተ ከአላህ ሃይማኖት ምልክቶች አደረግናቸው። በእርሷ ለእናንተ መልካም ጥቅም አላችሁ። በእርሷም ላይ (ስታርዲት) በሶስት እግሮችዋ ቆማ የተሰለፈች ሆና የአላህን ስም አውሰ። ጎኖቻቸውም በወደቁ ጊዜ ከእርሷ ብሉ። ለማኝንም ለልመና የሚያገዳድምንም አብሉ። እንደዚሁ ታመሰግኑ ዘንድ ለእናንተ ገራናት።

22|37|አላህን ሥጋዎቿም ደምቿም ፈጽሞ አይደርሰውም። ግን ከእናንተ የሆነው ፍራቻ ይደርሰዋል። እንደዚሁ አላህን በመራችሁ ላይ ልታከብሩት ለእናንተ ገራት። በጎ ሠረዎችንም አብስር።

22|38|አላህ ከእነዚያ ካመኑት ላይ ይከላከልላቸዋል። አላህ ከዳተኞች ውለታቢስን ሁሉ አይወድም።

22|39|ለእነዚያ ለሚገደሉት (ምእመናን) እነርሱ የተባደሉ በመኾናቸው (መጋደል) ተፈቀደላቸው። አላህም እነርሱን በመርዳት ላይ በእርግጥ ቻይ ነው።

22|40|ለእነዚያ «ጌታችን አላህ ነው» ከማለታቸው በስተቀር ያለ እግባብ ከአገራቸው የተባረሩ ለሆኑት (ተፈቀደ)። አላህ ሰዎችን ከፊላቸውን በከፊሉ መገፍተሩ ባልነበረ ኖሮ ገዳማት፤ ቤተክርስቲያኖችም፤ ምክራቦችም በውስጣቸው የአላህ ስም በብዛት የሚወሰዳቸው መስጊዶችም፤ በተፈረሱ ነበር። አላህም ሃይማኖቱን የሚረዳውን ሰው በእርግጥ ይረዳዋል። አላህ ብርቱ አሸናፊ ነውና።

22|41|(እነርሱም) እነዚያ በምድር ላይ ብናስመቻቸው ሶላትን እንደሚገባ የሚያስተካክሉ፤ ዘካንም የሚሰጡ፤ በደግ ነገርም የሚያዝዙ፤ ከመጥፎ ነገርም የሚከለክሉ ናቸው። የነገሮቹም ሁሉ መጨረሻ ወደ አላህ ነው።

22|42|ቢያስተባብሩህም ከእነሱ በፊት የኑሕ ሕዝቦች ዓድና ሰሙድም በእርግጥ አስተባብለዋል።

22|43|የኢብራሂምም ሕዝቦች የሉጥም ሕዝቦች (አስተባብለዋል)።

22|44|የመድየንም ሰዎች (አስተባብለዋል)። ሙሳም ተስተባብሏል። ለከሓዲዎቹም ጊዜ ሰጠኋቸው። ከዚያም ያዝቸው። ጥላቻዬም እንዴት ነበረ!

22|45|ከከተማም እርሷ በደለኛ ሆና ያጠፋናትና እርሷ በጣሪያዎቿ ላይ ወዳቂ የሆነችው ብዙ ናት። ከተራቆተችም የውሃ ጉድጓድ ከተገነባም ሕንፃ (ያጠፋነው ብዙ ነው)።

22|46|ለእነርሱም በእነርሱ የሚያውቁባቸው ልቦች ወይም በእነርሱ የሚሰሙባቸው ጆሮች ይኖሯቸው ዘንድ በምድር ላይ አይሄዱምን እነሆ ዓይኖች አይታወሩም ግን እነዚያ በደረቶች ውስጥ ያሉት ልቦች ይታወራሉ።

22|47|አላህም ቀጠሮውን በፍጹም የማይጥስ ሲሆን በቅጣት ያቻኩሉሃል። እጌታህም ዘንድ እንዱ ቀን ከምትቆጥሩት (ቀን) እንደ ሺሕ ዓመት ነው።

22|48|ከከተማ እርሷ በዳይ ሆና ለእርሷ ጊዜ የሰጠኋትና ከዚያም የያዝኳት ብዙ ናት። መመለሻም ወደኔ ብቻ ነው።

22|49|«እናንተ ሰዎች ሆይ! እኔ ለእናንተ ግልጽ አስጠንቃቂ ብቻ ነኝ» በላቸው።

22|50|እነዚያም ያመኑ መልካም ሥራዎችንም የሠሩ ለእነርሱ ምህረትና ያማረ ሲሳይ አላቸው።

22|51|እነዚያም የሚያመልጡ መስጳቸው ተዓምራቶቻችንን በመንቀፍ የተጉ እነሱ የአሳት ጓዶች ናቸው።

22|52|ከመልክተኛና ከነቢዮች ከእነተ በፊት እንድንም አላክንም ባንበበ (እና ዝም ባለ) ጊዜ ሰይጣን በንባቡ ላይ (ማጥመሚያን ቃል) የሚጥል ቢሆን እንጂ። ወዲያውም አላህ ሰይጣን የሚጥለውን ያስወግዳል። ከዚያም አላህ አንቀጾቹን ያጠነክራል። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

22|53|ሰይጣን የሚጥለውን ነገር ለእነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ላለባቸው ልቦቻቸውም ደረቆች ለሆኑት ፈተና ሊያደርግ (ይጥላል)። በዳዮችም ከእውነት በራቀ ጭቅጭቅ ውስጥ ናቸው።

22|54|እነዚያም ዕውቀትን የተሰጡት እርሱ (ቁርኣን) ከጌታህ የኾነ እውነት መኾኑን እንዲያውቁና በእርሱ እንዲያምኑ ልቦቻቸውም ለእርሱ እንዲረኩ (ያጠነክራል)። አላህም እነዚያን ያመኑትን ወደ ቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ መሪ ነው።

22|55|እነዚያ የካዱት ሰዎች ሰዓቲቱ በድንገት እስከምትመጣባቸው ወይም (ከደግ ነገር) መካን የሆነው ቀን ቅጣት እስከሚመጣባቸው ድረስ ከእርሱ (ከቁርኣን) በመጠራጠር ውስጥ ከመሆን አይወገዱም።

22|56|በዚያ ቀን ንግሥናው የአላህ ብቻ ነው። በመካከላቸው ይፈርዳል። እነዚያም ያመኑት መልካም ሥራዎችንም የሠሩት በመደሰቻ ገነቶች ውስጥ ናቸው።

22|57|እነዚያም የካዱት በአንቀጾቻችንም ያስተባበሉት እነዚያ ለእነርሱ አዋራጅ ቅጣት አላቸው።

22|58|እነዚያም በአላህ ሃይማኖት የተሰደዱ ከዚያም የተገደሉ ወይም የሞቱ አላህ መልካምን ሲሳይ በእርግጥ ይሰጣቸዋል። አላህም እርሱ ከሰጪዎች ሁሉ በላጭ ነው።

22|59|የሚወዱትን መግቢያ (ገነትን) በእርግጥ ያገባቸዋል። አላህም በእርግጥ ዐዋቂ ታጋሽ ነው።

22|60|(ነገሩ) ይህ ነው። በእሱ በተባደለበትም ብጢ የተባቀለ ሰው ከዚያም በእርሱ ላይ ግፍ የተዋለበት አላህ በእርግጥ ይረዳዋል። አላህ ይቅር ባይ መሓሪ ነውና።

22|61|ይህ አላህ ሌሊትን በቀን ውስጥ የሚያስገባ ቀንንም በሌሊት ውስጥ የሚያስገባ (ቻይ) አላህም ሰሚ ተመልካች በመሆኑ ነው።

22|62|ይህ አላህ እርሱ እውነት በመሆኑ ከእርሱም ሌላ የሚገዝቡት ነገር እርሱ ፍጹም ውሸት በመሆኑ አላህም እርሱ የሁሉ በላይ ታላቅ በመኾኑ ነው።

22|63|አላህ ከሰማይ ውሃን ማውረዱንና ምድር የምትለመልም መኾኗን እታይምን አላህ ሩጎሩጎ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

22|64|በሰማያት ውስጥ ያለውና በምድር ውስጥ ያለው ሁሉ የርሱ ብቻ ነው። አላህም እርሱ ተብቃቂው ምስጉኑ ነው።

22|65|አላህ በምድር ውስጥ ያለን ሁሉ ለእናንተ የገራላችሁ፤ መርከቦችንም በባሕር ውስጥ በፈቃዱ የሚንሸላሉ ሲኾኑ (የገራላችሁ) መኾኑን፤ ሰማይንም በፈቃዱ ካልኾነ በምድር ላይ እንዳትወድቅ የሚይዛት መኾኑን አላየህምን አላህ ለሰዎች በእርግጥ ሩገሩን አዛኝ ነው።

22|66|እርሱም ያ ሕያው ያደረጋችሁ ነው። ከዚያም ይገድላችኋል። ከዚያም ሕያው ያደርጋችኋል። ሰው በእርግጥ በጣም ከሓዲ ነው።

22|67|ለየሕዝቡ ሁሉ እነሱ የሚሠሩበት የኾነን ሥርዓት ሃይማኖት እድርገናል። ስለዚህ በነገሩ እይከራከሩህ። ወደ ጌታህ መንገድም ጥራ። እንተ በእርግጥ በቅኑ መንገድ ላይ ነህና።

22|68|ቢከራከሩህም «አላህ የምትሰሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው» በላቸው።

22|69|አላህ በትንሣኤ ቀን በዚያ በእርሱ ትለያዩበት በነበራችሁት ሁሉ በመከላከላችሁ ይፈርዳል።

22|70|አላህ በሰማይና በምድር ውስጥ ያለን ሁሉ በእርግጥ የሚያውቅ መኾኑን እታውቅምን ይህ በመጽሐፍ ውስጥ (የተመዘገበ) ነው። ይህ በአላህ ላይ ገር ነው።

22|71|ከአላህ ሌላም በእርሱ ማስረጃን ያላወረደበትን ለእነርሱም በእርሱ ዕውቀት የሌላቸውን ነገር ይግነዛሉ። ለባዳዮችም ምንም ረዳት የላቸውም።

22|72|እንቀዳቻችንም የተብራሩ ኾነው በእነሱ ላይ በሚነበቡ ጊዜ በእነዚያ በካዱት ሰዎች ፊቶች ላይ ጥላቻን ታውቃለህ። በእነዚያ በእነሱ ላይ እንቀዳቻችንን በሚያነቡት ላይ በኃይል ሊዘልቡባቸው ይቃረባሉ። «ከዚህ ይልቅ የከፋን ነገር ልንገራችሁን» በላቸው። «(እርሱም) እሳት ናት። አላህ ለእነዚያ ለካዱት ሰዎች ቀጥሯታል። ምን ትከፋም መመለሻ!»

22|73|እናንተ ሰዎች ሆይ! እስደናቂ ምሳሌ ተገለጸላችሁ። ለእርሱም እድምጡት። እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትግነዟቸው (ጣዖታት) ዝንብን ፈጽሞ አይፈጥሩም። እርሱን (ለመፍጠር) ቢሰበሰቡም እንኳን (አይችሉም)። እንዳችንም ነገር ዝንቡ ቢነጥቃቸው ከእርሱ አያስጥሉትም። ፈላጊውም ተፈላጊውም ደከመ።

22|74|አላህን ተገቢ ኩብሩን አላከበሩትም። አላህ በጣም ኃያል አሸናፊ ነው።

22|75|አላህ ከመላእክት ውስጥ መልክተኞችን ይመርጣል። ከሰዎችም (እንደዚሁ)፤ አላህ ሰሚ ተመልካች ነው።

22|76|በስተፊታቸው ያለን በስተኋላቸውም ያለን ሁሉ ያውቃል። ወደ አላህም ነገሮች ሁሉ ይመለሳሉ።

22|77|እናንተ ያመናችሁ ሰዎች ሆይ! (በስግደታችሁ) እጎንብሱ፤ በግንባራችሁም ተደፉ፤ ጌታችሁንም ተገዙ፤ በጎንም ነገር ሥሩ፤ ልትድኑ ይከጀልላችኋልና።

22|78|በአላህም ሃይማኖት ተገቢውን ትግል ታገሉ። እርሱ መርጧችኋል። በናንተም ላይ በሃይማኖቱ ውስጥ ምንም ችግር አላደረገባችሁም። የአባታችሁን የኢብራሂምን ሃይማኖት ተከተሉ። እርሱ ከዚህ በፊት ሙስሊሞች ብሎ ሰይሟችኋል። በዚህም (ቁርኣን)፤ መልክተኛው በእናንተ ላይ መስካሪ እንዲሆን እናንተም በሰዎቹ ላይ መስካሪዎች እንድትኾኑ (ሙስሊሞች ብሎ ሰይሟችኋል)። ሶላትንም አስተካክላችሁ ስገዱ፤ ዘካንም ስጡ፤ በአላህም ተጠበቁ፤ እርሱ ረዳታችሁ ነው። (እርሱ) ምን ያምር ጠባቂ! ምን ያምርም ረዳት!

23|1|ምእምናን ፍላጎታቸውን ሁሉ በእርግጥ አገኙ (ዳኑ)።

23|2|እነዚያ እነርሱ በስግደታቸው ውስጥ (አላህን) ፈረደዋል።

23|3|እነዚያም እነርሱ ከውድቅ ንግግር ራቂዎች።

23|4|እነዚያም እነርሱ ዘካን ሰጭዎች።

23|5|እነዚያም እነርሱ ብልቶቻቸውን ጠባቂዎች የሆኑት (አገኙ)።

23|6|በሚሰቶቻቸው ወይም እጆቻቸው በያዟቸው (ባሪያዎች) ላይ ሲቀር። እነርሱ (በነዚህ) የማይወቀሱ ናቸውና።

23|7|ከዚህም ወዲያ የፈለጉ ሰዎች እነዚያ እነርሱ ወሰን አላፈዎች ናቸው።

23|8|እነዚያም እነርሱ ለአደራዎቻቸውና ለቃል ኪዳናቸው ጠባቂዎች።

23|9|እነዚያም እነሱ በስግደቶቻቸው ላይ የሚጠበቁ የኾኑት (አገኙ)።

23|10|እነዚያ ወራሾቹ እነርሱ ናቸው።

23|11|እነዚያ ፊርደውስን (ላዕላይ ገነትን)፤ የሚወርሱ ናቸው። እነርሱ በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

23|12|በእርግጥም ሰውን ከነጠረ ጭቃ ፈጠርነው።

23|13|ከዚያም በተጠበቀ መርጊያ ውስጥ የፍትወት ጠብታ አደረገነው።

23|14|ከዚያም ጠብታዋን (በእርባ ቀን) የረጋ ደም እድርገን ፈጠርን። የረጋውንም ደም ቁራጭ ሥጋ እድርገን ፈጠርን። ቁራጫንም ሥጋ አጥንቶች እድርገን ፈጠርን። አጥንቶቹንም ሥጋን አለበስናቸው። ከዚያም (ነፍስን በመዝራት) ሌላ ፍጥረትን እድርገን አስገኘነው። ከሰዓሊዎችም ሁሉ በላጭ የሆነው አላህ ላቀ።

23|15|ከዚያም እናንተ ከዚህ በኋላ በእርግጥ ሚችች ናችሁ።

23|16|ከዚያም እናንተ በትንሣኤ ቀን ትቀሰቀሳላችሁ።

23|17|በእርግጥም ከበላያችሁ ሰባትን ሰማያት ፈጠርን። ከፍጥረቶቹም ዘንጊዎች አይደለንም።

23|18|ከሰማይም ውሃን በልክ አወረድን። በምድርም ውስጥ እስቀመጥነው። እኛም እርሱን በማስወገድ ላይ በእርግጥ ቻዮች ነን።

23|19|በእርሱም ከዘምባባዎችና ከወይኖች የኾኑን አትክልቶች ለእናንተ አስገኘንላችሁ። በውስጧ ለእናንተ ብዙ ፍራፍሬዎች አሏችሁ። ከእርሷም ትበላላችሁ።

23|20|ከሲኖ ተራራም የምትወጣን ዛፍ በቅባትና ለበይዎችም መባያ በሚኾን (ዘይት) ተቀላቅላ የምትበቅልን (እስገኘንላችሁ)።

23|21|ለእናንተም በግመል፤ በኩባት፤ በፍየልና በበግ መገምገሚያ አልላችሁ። በሆዶችዎ ውስጥ ካለው (ውተት) እናጠባችኋለን። ለእናንተም በእርሷ ብዙ ጥቅሞች አሏችሁ። ከእርሷም ትበላላችሁ።

23|22|በእርሷም ላይ በመርኩበም ላይ ትጫናላችሁ።

23|23|ኑሕንም ወደ ሕዝቦቹ በእርግጥ ላከነው። ወዲያውም «ሕዝቦቹ ሆይ! አላህን ተገዙ። ከእርሱ ሌላ ምንም እምላክ የላችሁም። አትጠነቀቁምን» አላቸው።

23|24|ከሕዝቦቹም እነዚያ ታላላቆቹ ሰዎች አሉ «ይህ ብጤያችሁ ሰው እንጂ ሌላ አይደለም። በእናንተ ላይ መብለጥን ይፈልጋል። አላህም በሻ ኖሮ መላእክትን ባወረደ ነበር። ይህንንም (የሚለውን) በመጀመሪያዎቹ አባቶቻችን አልሰማንም።

23|25|«እርሱ በእርሱ ዕብደት ያለበት ሰው እንጂ ሌላ አይደለም። በእርሱም እስከ ጊዜ (ሞቱ) ድረስ ተጠበቁ» (አሉ)።

23|26| (ኑሐም) «ጌታዬ ሆይ! ባስተባበሉኝ ምክንያት እርዳኝ» አለ።

23|27| ወደርሱም (እንዲህ ስንል) ላክን «በተመልካችነታችንና በትእዛዛችንም ታንኳን ሥራ በመጣና እቶኑ በፈለቀ ጊዜ በውስጡ ከሁሉም ሁለት ዓይነቶችን ቤተሰቦችህንም ከነሱ (ጠፊ በመሆኑ) ቃል ያለፈበት ብቻ ሲቀር፤ እግባ። በእነዚያም በበደሉት ሰዎች ነገር አታነጋግረኝ። እነሱ ተሰማሚዎች ነቸውና።

23|28| እንተም አብረውህ ካሉት ጋር በታንኳይቱ ላይ በተደላደልክ ጊዜ «ምስጋና ለዚያ ከበደለኞች ሕዝቦች ላዳነን አላህ ይገባው» በል።

23|29| በልም «ጌታዬ ሆይ! ብሩክ የሆነን ማውረድ አውርደኝ። እንተም ከአውራጆች ሁሉ በላጭ ነህ።»

23|30| በዚህ ውስጥ (ለከሃለነታችን) ምልክቶች አልሉበት። እነሆ! (የኑሐን ሰዎች) በእርግጥም ፈትታኞች ነበርን።

23|31| ከዚያም ከኋላቸው ሌሎችን የክፍለ ዘመን ሕዝቦች አስገኘን።

23|32| በውስጣቸውም ከእነሱ የሆነን መልክተኛ አላህን ተገዙ ከእርሱ ሌላ አምላክ የላችሁም እትጠነቀቁምን በማለት ላክን።

23|33| ከሕዝቦቹም እነዚያ የካዱት በመጨረሻይቱም ቀን መገናኘት ያስተባበሉት በቅርቢቱም ሕይወት ያቀማጠልናቸው ታላላቅ ሰዎች «ይህ ብጢያችሁ ሰው እንጂ ሌላ አይደለም። ከርሱ ከምትበሉት ምግብ ይበላል። ከምትጠጡትም ውሃ ይጠጣል» አሉ።

23|34| «ብጢያችሁም የሆነን ሰው ብትታዘዙ እናንተ ያን ጊዜ በእርግጥ የተሞኞችሁ ናችሁ» (አሉ)።

23|35| «እናንተ በሞታችሁና ዐፈርና አጥንቶችም በሆኑችሁ ጊዜ እናንተ (ከመቃብር) ትወጣላችሁ በማለት ያስፈራራችኋልን

23|36| «ያ የምትስፈራሩበት ነገር ራቀ፤ በጣም ራቀ።

23|37| «እርሷ (ሕይወት) ቅርቢቱ ሕይወታችን እንጂ ሌላ አይደለችም። እንሞታለን፤ (ልጆቻችን ስለሚተኩ) ሕይወትም እንከናለን። እኛም ተቀስቃሾች አይደለንም።

23|38| «እርሱ በአላህ ላይ ውሽትን የቀጠፈ ሰው እንጂ ሌላ አይደለም። እኛም ለእርሱ አማኞች አይደለንም» (አሉ)።

23|39| (መልክተኛውም) «ጌታዬ ሆይ! ስለስተባበሉኝ እርዳኝ» አለ።

23|40| (አላህም) «ከጥቂት ጊዜ በኋላ (በጥፋታቸው) በእርግጥ ተጸዳኞች ይኾናሉ» አለው።

23|41| ወዲያውም (የጥፋት) ጩኸቲቱ በእውነት ያዘቻቸው። እንደ ጎርፍ ግብስባሽም አደረግናቸው። ለበደለኞች ሕዝቦችም (ከእዝነት) መራቅ ተገባቸው።

23|42| ከዚያም ከእነሱ በኋላ ሌሎችን የክፍለ ዘመናት ሕዝቦች አስገኘን።

23|43| ማንኛይቱም ሕዝብ ጊዜያዊን እትቀድምም፤ አይቅቁምም።

23|44| ከዚያም መልክተኞቻችንን የሚከታተሉ ሆነው ላክን። ማንኛይቱንም ሕዝብ መልክተኛዋ በመጣላት ቁጥር አስተባበሉት። ከፊላቸውንም በከፊሉ (በጥፋት) አስከታተለን። ወሬዎችም አደረግናቸው። ለማያምኑም ሕዝቦች (ከእዝነታችን) መራቅ ተገባቸው።

23|45| ከዚያም ሙሳንና ወንድሙን ሃሩንን በተፃምራታችንና በግልጽ አስረጅ ላክን።

23|46| ወደ ፈርዖንና ወደ ጭፍሮቹ (ላከናቸው)። ኮሩም። የተንበጣረሩ ሕዝቦችም ነበሩ።

23|47| «ብጢያችንም ለሆኑ ሁለት ሰዎች ሕዝቦቻቸው ለእኛ ተገዢዎች ሆነው ሳሉ እናምናለን» አሉ።

23|48| አስተባበሉዋቸውም። ከጠፊዎቹም ሆኑ።

23|49| ሙሳንም (ነገዶቹ) ይምመሩ ዘንድ መጽሐፍን በእርግጥ ሰጠው።

23|50| የመርየምን ልጅና እናቱንም ተፃምር አደረግናቸው። የመደላደልና የምንጭ ባለቤት ወደ ሆነች ከፍተኛ ስፍራም አስጠጋናቸው።

23|51| እናንተ መልክተኞች ሆይ! ከተፈቀዱት ምግቦች ብሉ። በጎ ሥራንም ሥሩ። እኔ የምተሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነኝ።

23|52| ይህችም (በእንድ አምላክ የማመን ሕግጋት) አንድ መንገድ ስትሆን ሃይማኖታችሁ ናት። እኔም ጌታችሁ ነኝና ፍሩኝ።

23|53| (ከዚያ ተከታዮቻቸው) የሃይማኖት ነገራቸውንም በመካከላቸው ክፍልፍሎች አድርገው ቆራረጡ። ሕዝብ ሁሉ እነርሱ ዘንድ ባለው ሃይማኖት ተደሳኝች ናቸው።

23|54| እስከ ጊዜያቸውም ድረስ በጥምረታቸው ውስጥ ተዋቸው።

23|55| ከገንዘብና ከልጆች በእርሱ የምንጨምርላቸውን ያስባሉን

23|56| በበጎ ነገሮች የምንቻኮልላቸው መሆኑን (ያስባሉን) አይደለም፤ (ለማዘንጋት መሆኑን) አያውቁም።

23|57| እነዚያ እነርሱ ጌታቸውን ከመፍራት የተነሳ ተጨናቂዎች የሆኑት።

23|58| እነዚያም እነርሱ በጌታቸው ተፃምራቶች ከሚያምኑት።

23|59| እነዚያም እነርሱ በጌታቸው (ጣዖትን) የማይጋሩት።

23|60| እነዚያም የሚሰጡትን ነገር እነርሱ ወደ ጌታቸው ተመለሾች መኾናቸውን ልቦቻቸው የሚፈሩ ሆነው የሚሰጡት።

23|61| እነዚያ በመልካም ሥራዎች ይጣደፋሉ። እነሱም ለርሷ ቀዳሚዎች ናቸው።

23|62| ማንኛይቱንም ነፍስ ችሎታዋን እንጂ እናስገድዳትም። እኛም ዘንድ በእውነት የሚናገር መጽሐፍ አልለ። እነርሱም አይበደሉም።

23|63| በእውነቱ (ከሓዲዎች) ልቦቻቸው ከዚያ (መጽሐፍ) በዝንጋቱ ውስጥ ናቸው። ለእነሱም ከዚህ ሌላ እነሱ ለርሷ ሠረዎችዋ የሆኑ (መጥፎ) ሥራዎች አሏቸው።

23|64| ቅምጥሎቻቸውንም በቅጣት በያዝናቸው ጊዜ ወዲያውኑ እነርሱ ይወተውታሉ።

23|65| ዛሬ እትወትውቱ፤ እናንተ ከእኛ ዘንድ እትረዱም።

23|66| እንቀዳቹ በእናንተ ላይ በእርግጥ ይነበቡላችሁ ነበር። በተረከዘቻችሁም ላይ ወደ ኋላችሁ ትመለሱ ነበራችሁ።

23|67| በእርሱ (በክልሉ ቤት) ኩሩዎች ሌሊት ተጫዋቾች (ቁርኣንንም) የምትተው ሆናችሁ (ትመለሱ ነበራችሁ ይባላሉ)።

23|68| (የቁርኣንን) ንግግሩንም አያስተነትኑምን ወይስ ለመጀመሪያዎቹ አባቶቻቸው ያልመጣ ነገር መጣባቸውን

23|69| ወይስ መልክተኛቸውን አላወቁምን ስለዚህ እነርሱ ለእርሱ ከሓዲዎች ናቸውን

23|70| ወይስ በእርሱ ዕብደት አለበት ይላሉን አይደለም። እውነትን ይዞ መጣላቸው። አብዛኞቻቸውም እውነትን ጠይቃች ናቸው።

23|71| አላህም ዝንባሌዎቻቸውን በተከተለ ኖሮ ሰማያትና ምድር በውስጣቸውም ያለው ሁሉ በእርግጥ በተበላሸ ነበር።

ይልቁንም ከብራቸው ያለበትን ቁርኣን አመጣንላቸው። እነርሱም ከክብራቸው ዘንጊዎች ናቸው።

23|72| ወይስ ግብርን ትጠይቃቸዋለህን የጌታህም ቸሮታ በላጭ ነው። እርሱም ከሰጪዎች ሁሉ በላጭ ነው።

23|73| እንተም ወደ ቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ ትጠራቸዋለህ።

23|74| እነዚያም በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ከትክክለኛው መንገድ ተዘንባዮች ናቸው።

23|75| ባዘንንላቸውና ከጉዳትም በእነርሱ ያለውን ባንሳንላቸው ኖሮ በጥመታቸው ውስጥ የሚዋልሉ ኾነው ይዘወትሩ ነበር።

23|76| በእርግጥም በቅጣት ያዘናቸው። ታዲያ ለጌታቸው አልተናነሱም። አይዋደቁምም።

23|77| በእነሱም ላይ የብርቱ ቅጣት ባለበት የኾነ ደጃፍን በከፈትንባቸው ጊዜ እነርሱ ያን ጊዜ በእርሱ ተስፋ ቆራጮች ናቸው።

23|78| እርሱም ያ መስሚያዎችንና ማያዎችን ልቦችንም ለእናንተ የፈጠረላችሁ ነው። ጥቂትን እንጂ አታመሰግኑም።

23|79| እርሱም ያ በምድር ውስጥ የበተናችሁ ነው። ወደእርሱም ትሰበሰባላችሁ።

23|80| እርሱም ያ ሕያው የሚያደርግ የሚገድልም ነው። የሌሊትና የቀን መተካካትም የእርሱ ነው። አታውቁምን

23|81| ይልቁንም (የመካ ከሓዲዎች) የፊተኞቹ ሕዝቦች እንዳሉት ብጢ አሉ።

23|82| «በጥንትና ዐፈርና አጥንቶች በኾን ጊዜ እኛ ተቀስቃሾች ነን» አሉ።

23|83| «ይህንን እኛም ከእኛ በፊትም የነበሩት አባቶቻችን በእርግጥ ተቀጥረናል። ይህ የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች እንጂ ሌላ አይደለም» (አሉ)።

23|84| «ምድርና በውስጥ ያለው ሁሉ የማን ነው የምታውቁ ብትኾኑ (ንገሩኝ)» በላቸው።

23|85| «በእርግጥ የአላህ ነው» ይሉሃል። «ታዲያ አትገሰጹምን» በላቸው።

23|86| «የሰባቱ ሰማያት ጌታና የታላቁ ዐርሽ ጌታ ማን ነው» በላቸው።

23|87| «በእርግጥ አላህ ነው» ይሉሃል። «እንግዲያ አትፈሩትምን» በላቸው።

23|88| «የነገሩ ሁሉ ግዛት በእጁ የኾነ እርሱ የሚጠብቅ በእርሱ ላይ የማይጠበቅ ማን ነው የምታውቁ እንደኾናችሁ (መልሱልኝ)» በላቸው።

23|89| «በእርግጥ አላህ ነው» ይሉሃል። «ታዲያ እንዴት ትታለላላችሁ» በላቸው።

23|90| ይልቁንም እውነትን አመጣንላቸው። እነርሱም (በመካዳቸው) ውሸታሞች ናቸው።

23|91| አላህ ምንም ልጅን አልያዘም (አልወለደም)። ከእርሱም ጋር አንድም እምላክ የለም። ያን ጊዜ (ሌላ እምላክ በነበረ) እምላክ ሁሉ በፈጠረው ነገር በተለየ ነበር። ከፊላቸውም በከፊሉ ላይ በላቀ ነበር። አላህ ከሚመጥኑት ሁሉ ጠረ።

23|92| ሩቁንና ቅርቡንም ሁሉ ዐዋቂ ነው። (በእርሱ) ከሚያጋሩትም ሁሉ ከፍ አለ።

23|93| (መሐመድ ሆይ!) በል «ጌታዬ ሆይ! የሚያስፈራሩበትን (ቅጣት) ብታሳየኝ።

23|94| «ጌታዬ ሆይ! በበደለኞች ሕዝቦች ውስጥ አታድርገኝ።»

23|95| እኛም የምናስፈራራቸውን ነገር ልናሳይህ በእርግጥ ቻዮች ነን።

23|96| በዚያች እርስዋ መልካም በኾነችው (ጠባይ) መጥፎይቱን ነገር ገፍትር። እኛ የሚሉትን ሁሉ ዐዋቂዎች ነን።

23|97| በልም «ጌታዬ ሆ! ከሰይጣናት ጉትተኅታዎች በእንተ አጠበቃለሁ።

23|98| «ባንተም ጌታዬ ሆይ! (በነገሮቹ) ወደእኔ ከመጣዳቸው አጠበቃለሁ።»

23|99| እንዳቸውንም ሞት በመጣበት ጊዜ እንዲህ ይላል «ጌታዬ ሆይ! (ወደ ምድረ ዓለም) መልሱኝ።

23|100| «በተውኩት ነገር በጎን ሥራ ልሠራ እክጅላለሁና።» (ይህን ከማለት) ይከልከል። እርስዋ እርሱ ተናጋሪዋ የኾነች ከንቱ ቃል ናት። ከስተፊታቸውም እስከሚቀሰቀሰበት ቀን ድረስ ግርዶ አልለ።

23|101| በቀንዱም በተነፋ ጊዜ በዚያ ቀን በመካከላቸው ዝምድና የለም። አይጠያየቁምም።

23|102| ሚዛናቸውም የከበዱለት ሰው እነዚያ እነርሱ ፍላጎታቸውን ያገኙ ናቸው።

23|103| ሚዛናቸውም የቀለሉበት ሰው እነዚያ እነርሱ ነፍሶቻቸውን ያከሰሩ ናቸው። በገሀነም ውስጥ ዘመውታሪዎች ናቸው።

23|104| ፊቶቻቸውን እሳት ትገርፉቸዋለች። እነርሱም በእርሷ ውስጥ ከንፈሮቻቸው የተኮማተሩ ናቸው።

23|105| «እንቀጽቹ በእናንተ ላይ የሚነበቡላችሁና በእነርሱ የምታስተባብሉ አልነበራችሁምን» (ይባላሉ)።

23|106| ይላሉ «ጌታችን ሆይ! በእኛ ላይ መናጢነታችን አሸነፈችን። ጠማማዎችም ሕዝቦች ነበርን።

23|107| «ጌታችን ሆይ! ከእርሷ እውጣን። (ወደ ክህደት) ብንመለስም እኛ በደዮች ነን።»

23|108| (አላህም) «ወራዶች ኾናችሁ በውስጥዋ እርገ። አታናግሩኝም» ይላቸዋል።

23|109| እነሆ ከባሮቹ «ጌታችን ሆይ! እምነናልና ማረን። እዘንልንም እንተም ከእዛኞች ሁሉ ይበልጥ እዛኝ ነህ» የሚሉ ክፍሎች ነበሩ።

23|110| እኔንም ማውሳትን እስካስረሷችሁ ድረስም ማላገጫ አድርጋችሁ ያዛችኋቸው። በእነርሱም የምትስቁ ነበራችሁ።

23|111| እኔ ዛሬ በትዕግስታቸው ምክንያት እነሱ ፍላጎታቸውን የሚያገኙት እነርሱ ብቻ በመኾን መነዳኋቸው፤ (ይላቸዋል)።

23|112| «በምድር ውስጥ ከዓመታት ቁጥር ስንትን ቆያችሁ» ይላቸዋል።

23|113| «አንድ ቀንን ወይም ከፊል ቀንን ቆየን። ቆጣሪዎቹንም ጠይቅ» ይላሉ።

23|114| «እናንተ (የቆያችሁትን መጠን) የምታውቁ ብትኾኑ ኖሮ (በእሳት ውስጥ በምትቆዩት አንፃር) ጥቂትን ጊዜ እንጂ አልቆያችሁም» ይላቸዋል።

23|115| «የፈጠርናችሁ ለከንቱ መኾኑን እናንተም ወደኛ የማትመለሱ መኾናችሁን ጠረጠራችሁን» (ለከንቱ የፈጠርናችሁ መሰላችሁን)

23|116| የእውነቱም ንጉስ አላህ ከፍተኛነት ተገባው። ከእርሱ ሌላ እምላክ የለም። የሚያምረው ዐርሽ ጌታ ነው።

23|117| ከአላህም ጋር ሌላን እምላክ ለእርሱ በእርሱ ማስረጃ የሌለውን የሚገዛ ሰው ምርመራው እጌታው ዘንድ ብቻ ነው። እነሆ ከሓዲዎች አይደሉም።

23|118| በልም «ጌታዬ ሆይ ማር፤ እዘንም። እንተም ከእዛኞች ሁሉ በላጭ ነሁ።»

24|1| (ይህች) ያወረድናትና የደነገግናት ምዕራፍ ናት። በእርሷም ውስጥ ትገሰፁ ዘንድ ግልጽችን እንቀጽቻ እውርደናል።

24|2| ዝሙተኛይቱና ዝሙተኛው ከሁለቱ እያንዳንዳቸውን (ያላገቡ እንደኾኑ) መቶ ግርፋትን ግረፋዋቸው፤ በእነርሱም በአላህ ፍርድ ርኅራኄ አትያዛችሁ። በአላህና በመጨረሻው ቀን የምታምኑ እንደኾናችሁ (አትረሩ)። ቅጣታቸውንም ከምእምናን ጭፍሮች ይገኙበት።

24|3|ዝሙተኛው ዝሙተኛይቱን ወይም እጋሪይቱን እንጂ እያገባም። ዝሙተኛይቱንም ዝሙተኛ ወይም እጋሪ እንጂ እያገባትም። ይህም በምእምናን ላይ ተከልክሏል።

24|4|እነዚያም ጥብቆችን ሲቶች (በዝሙት) የሚሰድቡ ከዚያም አራትን ምስክሮች ያለመጡ ሰማኒያን ግርፋት ግረፏቸው። ከእነርሱም ምስክርነትን ሁልጊዜ አትቀበሉ እነዚያም እነሱ አመጸኞች ናቸው።

24|5|እነዚያ ከዚህ በኋላ የተጸጸቱና ሥራቸውን ያሳመሩ ሲቀሩ። አላህ በጣም መሓሪ አዛኝ ነውና።

24|6|እነዚያም ሚስቶቻቸውን (በዝሙት) የሚሰድቡ ለእነሱም ከነፍሶቻቸው በስተቀር ምስክሮች የሌሏቸው የኾኑ የእንዳቸው ምስክርነት እርሱ ከውነተኛች ለመኾኑ በአላህ ስም አራት ጊዜ ምሎ መመስከር ነው።

24|7|እምስተኛይቱም ከውሽታዎች ቢኾን በእርሱ ላይ የአላህ እርግማን ይኑርበት (ብሎ መመስከር) ነው።

24|8|እርሱም ከውሽታዎች ነው ብላ አራት ጊዜ መመስከሮችን በአላህ ስም መመስከርዎ ከእርስዎ ላይ ቅጣትን ይገፈትርላታል።

24|9|እምስተኛይቱም እርሱ ከውነተኛች ቢኾን በእርስዎ ላይ የአላህ ቁጣ ይኑርበት (ብላ መመስከርዎ) ነው።

24|10|በእናንተም ላይ የአላህ ችሮታና እዝነቱ ባልነበረ አላህም ጸጸትን ተቀባይ ጥበበኛ ባልኾን ኖሮ (ውሽታሙን ይገልጻው ነበር)።

24|11|እነዚያ መጥፎን ውሽት ያመጡ ከናንተው የኾኑ ጭፍሮች ናቸው። ለእናንተ ክፉ ነገር ነው ብላችሁ አታስቡት። በእውነቱ እርሱ ለእናንተ መልካም ነገር ነው። ከእነርሱ (ከጭፍሮቹ) ለያንዳንዱ ሰው ከኅጢአት የሠራው ሥራ ዋጋ አለው። ያም ከእነሱ ትልቁን ኅጢአት የተሸከመው ለእርሱ ከባድ ቅጣት አለው።

24|12|(ውሽቱን) በሰማችሁት ጊዜ ምእምናንና ምእምናት በጎሰቻቸው ለምን ደግን ነገር አልጠረጠሩም ለምንስ ይህ ግልጽ ውሽት ነው አላሉም

24|13|በእርሱ ላይ ለምን አራትን ምስክሮች አላመጡም ምስክሮቹንም ካላመጡ እነዚያ አላህ ዘንድ ውሽታዎቹ እነሱ ናቸው።

24|14|በቅርቢቱም በመጨረሻይቱም ዓለም በእናንተ ላይ የአላህ ችሮታና እዝነቱ ባልነበረ ኖሮ በውስጡ በገባችሁበት ወሬ ምክንያት ታላቅ ቅጣት በእርግጥ በደረሰባችሁ ነበር።

24|15|በምላሶቻችሁ በምትቅበሉት ጊዜ ለእናንተም በእርሱ ዕውቀት በሌላችሁ ነገር በእጅቻችሁ በተናገራችሁና እርሱ አላህ ዘንድ ከባድ ኅጢአት ኾኖ ሳለ ቀላል አድርጋችሁ ባሰባችሁት ጊዜ (ከባድ ቅጣት በነካችሁ ነበር)።

24|16|በሰማችሁትም ጊዜ በዚህ ልንናገር ለእኛ እይገባንም። ጥራት ይገባህ። ይህ ከባድ ቅጥፈት ነው፤ አትሉም ነበርን

24|17|ምእመናን እንደኾናችሁ ወደ ብጢው በፍፁም እንዳትመለሱ አላህ ይገስጻችኋል።

24|18|ለእናንተም አላህ እንቀጽችን ይገልጽላችኋል። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

24|19|እነዚያ በእነዚያ ባመኑት ሰዎች ውስጥ መጥፎ ወሬ እንድትስፋፋ የሚወዱ ለእነሱ በቅርቢቱም በመጨረሻይቱም ዓለም አሳማሚ ቅጣት አላቸው። አላህም ያውቃል እናንተ ግን አታውቁም።

24|20|በእናንተም ላይ የአላህ ችሮታውና እዝነቱ ባልነበረ አላህም ሩጎሩጎና አዛኝ ባልኾን ኖሮ (ቶሎ ባጠፋችሁ ነበር)።

24|21|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! የሰይጣንን እርምጃዎች አትከተሉ። የሰይጣንንም እርምጃዎች የሚከተል ሰው (ኅጢአትን ተሸከመ)። እርሱ በመጥፎና በሚጠላ ነገር ያዛልና። በእናንተም ላይ የአላህ ችሮታና እዝነቱ ባልነበረ ኖሮ ከናንተ እንደም ፈጽሞ ባልጠራ ነበር። ግን አላህ የሚሻውን ሰው ያጠራል። አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

24|22|ከእናንተም የችሮታና የክብረት ባለቤቶች የኾኑት ለቅርብ ዘመዶችና ለድኾች በአላህም መንገድ ለተሰደዱ ሰዎች ላይሰጡ አይማሉ። ይቅርታም ያድርጉ። (ጥፋተኞቹን) ይለፉም። አላህ ለእናንተ ሊምር አትወዱምን አላህም መሓሪ አዛኝ ነው።

24|23|እነዚያ ጥብቆቹን ከዝሙት ዘንጊዎቹን ምእምናት የሚሰድቡ፤ በቅርቢቱም በመጨረሻይቱም ዓለም ተረገሙ። ለእነርሱም ታላቅ ቅጣት አላቸው።

24|24|በእነሱ ላይ ምላሶቻቸው፣ እጆቻቸውና እግሮቻቸውም ይሠሩት በነበሩት ነገር በሚመሰክሩባቸው ቀን (ከባድ ቅጣት አላቸው)።

24|25|በዚያ ቀን አላህ እውነተኛ ዋጋቸውን ይሞላላቸዋል። አላህም እርሱ መኖሩ የተረጋገጠ (ሁሉን ነገር) ገላጭ መኾኑን ያውቃል።

24|26|መጥፎዎቹ ሲቶች ለመጥፎዎች ወንዶች መጥፎዎቹ ወንዶችም ለመጥፎዎቹ ሲቶች የተገቡ ናቸው። ጥሩዎቹ ሲቶችም ለጥሩዎቹ ወንዶች ጥሩዎቹ ወንዶችም ለጥሩዎቹ ሲቶች የሚገቡ ናቸው። እነዚያ (መጥፎዎቹ) ከሚሉት ነገር ንጹሕ የተደረጉ ናቸው። ለእነርሱ ምህረትና መልካም ሲሳይ አላቸው።

24|27|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እስከምታስፈቅዱና በባለቤቶቹ ላይ ሰላምታን እስከምታቀርቡ ድረስ ከቤቶቻችሁ ሌላ የኾኑን ቤቶች አትግቡ። ይህ ለእናንተ መልካም ነው። እናንተ ትንዝቡ ዘንድ (በዚህ ታዘዛችሁ)።

24|28|በውስጧም እንደምን ሰው ባታገኙ ለእናንተ እስከሚፈቀድላችሁ ድረስ አትግቧት። ለእናንተ ተመለሱ ብትባሉም ተመለሱ። እርሱ ለእናንተ የተሻለ ነው። አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

24|29|መኖሪያ ያልኾኑን ቤቶች በውስጣቸው ለእናንተ ጥቅም ያላችሁን (ሳታስፈቅዱ) ብትገቡ በእናንተ ላይ ኅጢአት የለባችሁም። አላህም የምትገልጹትንና የምትደብቁትን ሁሉ ያውቃል።

24|30|ለምእመናን ንገራቸው፡- ዓይኖቻቸውን (ያልተፈቀደን ከማየት) ይከልክሉ፤ ብልቶቻቸውንም ይጠብቁ፤ ይህ ለእነሱ የተሻለ ነው፤ አላህ በሚሠሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።

24|31|ለምእምናትም ንገራቸው፡- ዓይኖቻቸውን ይከልክሉ። ብልቶቻቸውንም ይጠብቁ። ጌጣቸውንም ከእርሷ ግልጽ ከኾነው በስተቀር አይግለጡ። ጉፍታዎቻቸውንም በእንገትጌዎቻቸው ላይ ያጣፉ። (የውስጥ) ጌጣቸውንም ለባሎቻቸው ወይም ለአባቶቻቸው ወይም ለባሎቻቸው አባቶች ወይም ለወንዶች ልጆቻቸው ወይም ለባሎቻቸው ወንዶች ልጆች ወይም ለወንድሞቻቸው ወይም ለወንድሞቻቸው ወንዶች ልጆች ወይም ለእሀቶቻቸው ወንዶች ልጆች ወይም ለሲቶቻቸው ወይም እጆቻቸው ለያዙት (ባሪያ) ወይም ከወንዶች ለሴት ጉዳይ የሌላቸው ለኾኑ ተከታዮች ወይም ለእነዚያ በሲቶች ሐፍረተ ገላ ላይ ላላወቁ ሕፃኖች ካልኾኑ በስተቀር አይግለጹ። ከጌጣቸውም የሚሸፍኑት ይታወቅ ዘንድ በእጣቸው አይምቱ። ምእመናኖች ሆይ! ትድኑ ዘንድ ሁላችሁም ወደ አላህ (በመመለስ) ተጸጸቱ።

24|32|ከናንተም ትዳር የሌላቸውን አጋቡ። ከወንዶች ባሮቻችሁና ከሴቶች ባሮቻችሁም ሊጋብቻ ብቁ የኾኑትን (አጋቡ)። ድኾች ቢኾኑ አላህ ከችሮታው ያከብራቸዋል። አላህም ስጦታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።

24|33|እነዚያም የማግቢያን ጣጣ የማያገኙ አላህ ከችሮታው እስከሚያከብራቸው ድረስ ይጠበቁ። እነዚያንም እጆቻችሁ ከጨበጧቸው አገልጋዮች (ገንዘብ ሰጥተው ነጻ ለመውጣት) መጻጻፍን የሚፈልጉትን ከእነሱ መልካምን ነገር ብታውቁ

ተጻጻፋቸው። ከአላህም ገንዘብ ከዚያ ከሰጣችሁ ስጧቸው። ሴቶች ባሮቻችሁንም መጥጠባችን ቢፈልጉ የቅርቢቱን ሕይወት ጥቅም ለመፈለግ ብላችሁ በዝሙት ላይ አታስገድዱባቸው። የሚያስገድዳቸውም ሰው አላህ ከመገደዳቸው በኋላ (ለተገደዱት) መሳሪ አዛኝ ነው።

24|34| ወደእናንተም አብራሪ የሆኑን አንቀጾች ከእነዚያ ከበፊታችሁ ካለፉትም (ምሳሌዎች ዓይነት) ምሳሌን ለጥንቁቆቹ መገሰጫንም በእርግጥ አወረድኝ።

24|35| አላህ የሰማያትና የምድር አብሪ ነው። የብርሃኑ ምሳሌ በውስጧ መብራት እንዳለባት (ዝግ) መስኮት፤ መብራቱ በብርጭቆ ውስጥ የሆነ፤ ብርጭቆይቱ ፍፁም ሉላዊ ከኩብ የምትመሰል፤ ምሥራቃዊው ምዕራባዊም ካልሆነች ከተባረከች የወይራ ዛፍ ዘይታ እሳት ባይነካውም እንኳ ሊያበራ የሚቀርብ ከሆነች (ዘይት) የሚቃጠል እንደ ሆነ (መብራት) ነው። (ይህ) በብርሃን ላይ የሆነ ብርሃን ነው። አላህ ወደ ብርሃኑ የሚሻውን ሰው ይመራል። አላህም ለሰዎች ምሳሌዎችን ያቀርባል። አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

24|36| አላህ እንድትከበርና ስሙ በውስጧ እንዲወሳ ባዘዘው ቤቶች ውስጥ (አወድሱት)። በውስጧ በጧትና በማታ ለእርሱ ያጠራሉ።

24|37| አላህን ከማውሳትና ሰላትን ከመስገድ ዘካንም ከመስጠት ንግድም ሽያጭም የማያታልላቸው ልቦችና ዓይኖች በእርሱ የሚገለበጡበትን ቀን የሚፈሩ የሆኑ ሰዎች (ያጠሩታል)።

24|38| አላህ የሠሩትን ሥራ መልካሙን ሊመነዳቸው ከችሮታውም ሊጨመርላቸው (ያጠሩታል)። አላህም ለሚሻው ሰው ያለ ግምት ይሰጣል።

24|39| እነዚያም የካዱት ሰዎች ሥራዎቻቸው (መልካሞቹ) በበረሃ ሚዳ እንዳለ ሲረብዱ የጠማው ሰው ውሃ ነው ብሎ እንደሚያስበው በመጣውም ጊዜ ምንም ነገር ሹኖ እንደማያገኘው ነው። (ከሓዲው) አላህንም አሠራው ዘንድ ያገኘዋል። ምርመራውንም (ቅጣቱን) ይሞላለታል። አላህም ምርመራው ፈጣን ነው።

24|40| ወይም (መጥፎ ሥራዎቻቸውን) ከበላይ ደመና ያለበት ማዕበል በሚሸፈነው ጥልቅ ባህር ውስጥ እንዳሉ ጨለማዎች ነው። (እነዚያ) ከፊላቸው ከከፊሉ በላይ ድርብርብ የሆኑ ጨለማዎች ናቸው። (በዚህች) የተሞከረ (ሰው) እጁን ባወጣ ጊዜ ሊያያት አይቀርብም። አላህም ለእርሱ ብርሃንን ያላደረገለት ሰው ለእርሱ ምንም ብርሃን የለውም።

24|41| አላህ በሰማያትና በምድር ያለ ሁሉ በራሪዎችም ከንፎቻቸውን (በአየር ላይ) ያንሳፈሩ ሆኑ ለእርሱ የሚያጠሩ (የሚያወድሱ) መሆናቸውን አላወቅሁምን ሁሉም ስግደቱንና ማጥራቱን በእርግጥ ዐወቀ። አላህም የሚሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

24|42| የሰማያትና የምድርም ግዛት የአላህ ነው። መመለሻም ወደ አላህ ነው።

24|43| አላህ ደመናን የሚነዳ መሆኑን አላየሁምን ከዚያም ከፊሉን ከከፊሉ ያገናኛል። ከዚያም የተደራረበ ያደርገዋል። ዝናቡንም ከመካከሉ የሚወጣ ሹኖ ታየዋለሁ። ከሰማይም (ከደመና) በውስጧ ካሉት ጋራዎች በረዶን ያወርዳል። በእርሱም የሚሻውን ሰው (በጉዳት) ይነካል። ከሚሻውም ሰው ላይ ይመልሰዋል። የብልጭታው ብርሃን ዓይኖችን ሊወስድ ይቀርባል።

24|44| አላህ ሊሊትንና ቀንን ያገላብጣል። በዚህም ለባለ ውስጥ ዓይኖች በእርግጥ ማስረጃ አልለበት።

24|45| አላህም ተንቀሳቃሽን ሁሉ ከውሃ ፈጠረ። ከእነሱም በሆዱ ላይ የሚገኙ አልለ። ከእነሱም በሁለት እግሮች ላይ የሚገኙ አልለ። አላህ የሚሻውን ሁሉ ይፈጥራል። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

24|46| አብራሪን አንቀጾች በእርግጥ አወረድኝ። አላህም የሚሻውን ሰው ወደ ቀጥተኛ መንገድ ይመራዋል።

24|47| በአላህና በመልክተኛውም አምነናል ታዘናልም ይላሉ። ከዚያም ከዚህ በኋላ ከእነሱ ከፊሉ ይሸሻል። እነዚያም ምእምናን አይደሉም፤

24|48| ወደ አላህና ወደ መልክተኛውም በመካከላቸው ሊፈርድ በተጠሩ ጊዜ ከእነሱ ከፊሉ ወዲያውኑ ይሸሻሉ።

24|49| እውነቱም (ሐቂ) ለእነሱ ቢሆን ወደርሱ ታዛዦች ሆኑ ይመጣሉ።

24|50| በልቦቻቸው ውስጥ በሺታ አለን ወይስ (በነቢይነቱ) ተጠራጠሩን ወይስ አላህና መልክተኛው በእነሱ ላይ የሚበድሉ መሆንን ይፈራሉን ይልቁንም፤ እነዚያ እነሱ በዳዮቹ ናቸው።

24|51| የምእምናን ቃል የነበረው ወደ አላህና ወደ መልክተኛው በመካከላቸው ሊፈርድ በተጠሩ ጊዜ ሰማኝ፤ ታዘዝንም ማለት ብቻ ነው። እነዚህም እነሱ የፈለጉትን የሚያገኙ ናቸው።

24|52| አላህንና መልክተኛውን የሚታዘዝም ሰው፤ አላህንም የሚፈራና የሚጠነቀቀው ሰው፤ እነዚያ እነርሱ ፍለጎታቸውን የሚያገኙ ናቸው።

24|53| (ለዘመቻ) ብታዛቸውም በእርግጥ ሊወጡ የጠነከሩ መሐሎቻቸውን በአላህ ስም ይምላሉ። «አትማሉ፤ የታወቁች (የንፍቅና) መታዘዝ ናትና። አላህ በምትሠሩት ነገር ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው» በላቸው።

24|54| «አላህን ተገዙ። መልክተኛውንም ታዘዙ፤ ብትሸሹም (አትጎዱትም)። በእርሱ ላይ ያለበት የተገደደውን ማድረስ ብቻ ነው። በእናንተም ላይ ያለባችሁ የተገደዳችሁት (መታዘዝ) ብቻ ነው። ብትታዘዙትም ትምመራላችሁ። በመልክተኛውም ላይ ግልጽ ማድረስ እንጂ ሌላ የለበትም» በላቸው።

24|55| አላህ እነዚያን ከእናንተ ያመኑትንና መልካም ሥራዎችን የሠሩትን እነዚያን ከእነሱ በፊት የነበሩትን እንደተካ በምድር ላይ በእርግጥ ሊተካቸው፤ ለእነሱም ያንን የወደደላቸውን ሃይማኖታቸውን ሊያደላድልላቸው፤ ከፍርሃታቸውም በኋላ ጸጥታን ሊለውጥላቸው ተስፋን ቃል ሰጥቷቸዋል። በእኔ ምንንም የማያጋሩ ሆኑ ይግዙኛል። ከዚያም በኋላ የካደ ሰው እነዚያ እነርሱ አመጸኞች ናቸው።

24|56| ሰላትንም እስተካክላችሁ ስገዱ። ምጽዋትንም ስጡ። መልክተኛውንም ታዘዙ። ለእናንተ ሊታዘንላችሁ ይከጀላልና።

24|57| እነዚያን የካዱትን በምድር ውስጥ የሚያቅቱ አድርገህ አታስቡ። መኖሪያቸውም እሳት ናት። በእርግጥም የከፋች መመለሻ ናት።

24|58| እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እነዚያ እጆቻችሁ የጨበጧቸው (ባሮች) እነዚያም ከእናንተ ለአካላ መጠን ያልደረሱት ከጎህ ስግደት በፊት፤ በቀትርም ልብሶቻችሁን በምታወልቁ ጊዜ ከምሽት ስግደትም በኋላ ሦስት ጊዜያት (ለመግባት ሲፈልጉ) ያስፈቅዷችሁ። (እነዚህ) ለእናንተ የሆኑ ሦስት የሐፍረተ ገላ መገለጫ ጊዜያቶች ናቸውና። ከእነዚህ በኋላ በእናንተም በእነርሱም ላይ (ያለፈቃድ በመግባት) ጎጠኤት የለም። በእናንተ ላይ (ለማገልገል) ዙዋሪዎች ናቸውና። ከፊላችሁ በከፊሉ ላይ ዙዋሪ ነው። እንደዚሁ አላህ ለእናንተ ሕግጋትን ይገልጽላችኋል። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

24|59| ከእናንተም ሕፃናቶቹ እቅመ አዳምን በደረሰ ጊዜ እነዚያ ከእነሱ በፊት የነበሩት (ታላላቆቹ) እንዳስፈቀዱ ያስፈቅዱ። እንደዚሁ አላህ ለእናንተ አንቀጾቹን ያብራራል፤ አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

24|60| ከሴቶቻችሁ እነዚያ ጋብቻን የማይፈልጉት ተቀማጮች (ባልቱቶች)፤ በጌጥ የተገለፁ ሳይሆኑ የላይ ልብሶቻቸውን ቢጥሉ በእነሱ ላይ ጎጠኤት የለባቸውም። ግን መጠበቃቸው ለእነርሱ የተሻለ ነው። አላህም ሰሚ ዐዋቂ ነው።

24|61|(ከሰዎች ጋር በመብላት) በዕውር ላይ ኅጢአት የለበትም። በእንካሳም ላይ ኅጢአት የለበትም። በበሽተኛም ላይ ኅጢአት የለበትም። በነፍሶቻችሁም ላይ ከቤቶቻችሁ ወይም ከአባቶቻችሁ ቤቶች ወይም ከእናቶቻችሁ ቤቶች ወይም ከወንድሞቻችሁ ቤቶች ወይም ከእግሮቻችሁ ቤቶች ወይም ከእኩዳቸው ቤቶች ወይም ከየሹቆቻችሁ ቤቶች ወይም ከየሹሚቶቻችሁ ቤቶች ወይም መከፈቻቸውን ከይዛችሁት ቤት ወይም ከወዳጃችሁ ቤት (ብትበሉ) ኅጢአት የለባችሁም። ተሰብስባችሁ ወይም ተለያይታችሁ ብትበሉ በእናንተ ላይ ኅጢአት የለባችሁም። ቤቶችንም በገባችሁ ጊዜ፤ ከአላህ ዘንድ የሆኑትን የተባረኩት መልካም ሰላምታ በነፍሶቻችሁ ላይ ሰላም በሉ። እንደዚሁ አላህ እንቀዳችን ለእናንተ ያብራራል። ልታውቁ ይከፈላልና።

24|62|ምእመናን ማለት እነዚያ በአላህና በመልክተኛው ያመኑት፤ ከእርሱ ጋር በሚሰበሰቡ ጉዳይ ላይ በሹኑ ጊዜ እስከሚያስፈቅዱ ድረስ የማይሹሉት ብቻ ናቸው። እነዚያ የሚያስፈቅዱ እነርሱ እነዚያ በአላህና በመልክተኛው የሚያምኑት ናቸው። ለግል ጉዳያቸውም ፈቃድ በጠየቁ ጊዜ ከእነሱ ለሻሽው ሰው ፍቀድለት። ለእነሱም አላህን ምሕረትን ለምንላቸው አላህ መሐሪ አዛኝ ነውና።

24|63|በመካከላችሁ የመልክተኛውን ጥሪ ከፊላችሁ ከፊሉን እንደ መጥራት አታድርጉት። ከእናንተ ውስጥ እነዚያን እየተከለሉ በመስለክለክ የሚወጡትን አላህ በእርግጥ ያውቃቸዋል። እነዚያም ትዕዛዙን የሚጥሱ መከራ እንዳትደርስባቸው ወይም አሳማሚ ቅጣት እንዳያገኛቸው ይጠንቀቁ።

24|64|ንቁ! በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ብቻ ነው። እናንተ በእርሱ ላይ ያላችሁበትን ሹኔታ በእርግጥ ያውቃል። ወደእርሱ የሚመለሱበትን ቀንም (ያውቃል)። የሠሩትንም ሁሉ ይነግራቸዋል። አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

25|1|ያ ፋርቃንን በባረያው ላይ ለዓለማት እስፈራረ ይሾን ዘንድ ያወረደው (እምላክ) ክብርና ጥራት ተገባው።

25|2|(እርሱ) ያ የሰማያትና የምድር ንግሥና የእርሱ ብቻ የሆነ፤ ልጅንም ያልያዘ፤ በንግሥናውም ተጋሪ የሌለው፤ ነገሩንም ሁሉ የፈጠረና በትክክልም ያዘጋጀው ነው።

25|3|(ከሐዲዎች) ከእርሱም ሌላ ምንንም የማይፈጥሩን፤ እነርሱም የሚፈጠሩን፤ ለነፍሶቻቸውም ጉዳትን ለመከላከል ጥቅምንም ለማምጣት የማይችሉን ሞትንና ሕይወትንም መቀስቀስንም የማይችሉን፤ አማልክት ያዙ።

25|4|እነዚያም የካዱት ይህ (ቁርኣን መሐመድ) የቀጠፈው በእርሱም ላይ ሌሎች ሕዝቦች ያገዙት የሆነ ውሸት እንጂ ሌላ አይደለም አሉ። በእርግጥም በደልንና እብላትን ሠሩ።

25|5|አሉም «የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች ናት። አስጻፋት። እርሷም በእርሱ ላይ ጧትና ማታ ትነብላታለች።»

25|6|«ያ በሰማያትና በምድር ውስጥ ያለን ምስጢር የሚያውቀው እወረደው። እርሱ መሐሪ አዛኝ ነውና» በላቸው።

25|7|ለዚህም መልክተኛ ምግብን የሚበላ፤ በገበያዎችም የሚሽድ ሲሾን ምን (መልክተኛነት) አለው ከርሱ ጋር እስፈራረ ይሾን ዘንድ ወደእርሱ መልእክ (ገሃድ) አይወረድም ፍሯልን አሉ።

25|8|«ወይም ወደእርሱ ድልብ አይጣልለትምን ወይም ከእርሷ የሚበላላት አትክልት ለእርሱ አትኖረውምን» (አሉ)። በዳዮቹም (ለመኑት) «የተደገመበትን ሰው እንጂ ሌላ አትከተሉም» አሉ።

25|9|ላንተ ምሳሌዎችን እንዴት እንዳደረጉልህና እንደተሳሳቱ ተመልከት። (ወደ እውነት ለመድረስ) መንገድንም አይችሉም።

25|10|ያ ቢሻ ከዚህ (ካሉት) የተሻለን ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን አትክልቶች ላንተ የሚያደርግልህ ሕንጻ ቤቶችንም ላንተ የሚያደርግልህ ጌታ ችሮታው በዛ።

25|11|ይልቁንም በትንሣኤ አስተባበሉ። በትንሣኤ ለስተባበለም ሰው ሁሉ ነዳጅን እሳት እዘጋጅተናል።

25|12|ከፋቅ ስፍራ ባየቻቸው ጊዜ ለእርሷ የቁጭት መገንፈልንና ማናፋትን ይሰማሉ።

25|13|እጅ ከፍንጅ የታሠሩ ሹኔውም ከእርሷ በጠባብ ስፍራ በተጣሉ ጊዜ በዚያ ስፍራ ጥፋትን ይጠራሉ፤ (ዋ ጥፋታችን ይላሉ)።

25|14|:-ዛሬ እንድን ጥፋት ብቻ እትጥሩ ብዙንም ጥፋት ጥሩ (ይባላሉ)።

25|15|(እንዲህ) በላቸው «ይህ የተሻለ ነውን ወይስ ጥንቁቆቹ ተስፋ የተሰጧት የዘለዓለሟ ገነት» ለእነርሱ ምንዳና መመለሻ ሹኔች።

25|16|ለእነሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ሹኔው የሚፈልጉት ሁሉ አልላቸው። (ይህም) ተስፋ ከጌታህ ተለማኝ ተስፋ ነው።

25|17|እነርሱንና ከአላህ ሌላ የሚገዛቸውንም የሚሰበሰቡባቸውንና «እናንተ እነዚህን ባሮቹን አሳሳታችሁን ወይስ እነሱ መንገድን ሳቱ» የሚልበትን ቀን (እስታውስ)።

25|18|«ጥራት ይገባህ፤ ካንተ ሌላ ረዳቶችን ልንይዝ ለእኛ ተገቢያችን አልነበረም። ግን እነርሱንም አባቶቻቸውንም መገንዘብን እስከተዉ ድረስ አጣቀምካቸው። ጠፊ ሕዝቦችም ሹኔ» ይላሉ።

25|19|በምትሉትም (አማልክቶቻችሁ) እስከሞቱባችሁ። ቅጣቱን መገፍተርንም መርዳትንም አትችሉም። ከእናንተም የሚበድለውን ታላቅን ቅጣት እናቀምስዋለን፤ (ይባላሉ)።

25|20|ከእንተ በፊትም ከመልክተኞች እነሱ በእርግጥ ምግብን የሚበሉ በገበያዎችም የሚሹዱ ሹኔው በስተቀር አልላክንም። ከፊላችሁም ለከፊሉ ፈተና አድርገናል። ትታገሳላችሁን ጌታህም ተመልካች ነው።

25|21|እነዚያም መገናኘታችንን የማይፈሩት በእኛ ላይ ለምን መላእክት አልወረደም። ወይም ጌታችንን ለምን እናይም አሉ። በነፍሶቻቸው ውስጥ በእርግጥ ኮሩ። ታላቅንም አመጽ አመፀ።

25|22|መላእክትን በሚያዩበት ቀን በዚያ ጊዜ ለአመጸኞች ምስራች የላቸውም። «የተከለከለ ክልክልም አድርገን» ይላሉ።

25|23|ከሥራም ወደ ሠሩት እናስባለን። የተባተነ ትቢያም እናደርገዋለን።

25|24|የገነት ሰዎች በዚያ ቀን በመርጊያ የተሻሉ በማረፊያም በጣም ያማሩ ናቸው።

25|25|ሰማይም በደመና የምትቀደደበትንና መላእክትም መወረድን የሚወርድበትን ቀን (እስታውስ)።

25|26|እውነተኛው ንግሥና በዚያ ቀን ለአልፈራሽማን ብቻ ነው። በከሐዲዎችም ላይ እስቸጋሪ ቀን ነው።

25|27|በዳይም «ከመልክተኛው ጋር ቀጥተኛን መንገድ ይገዢ በሆነ ዋ ምኞቱ!» እያለ (በጸጸት) ሁለት እጆቹን የሚነክስበትን ቀን (እስታውስ)።

25|28|«ዋ ጥፋቱ! እገሌን ወዳጅ ባልያዝኩ ኖሮ እመኛለሁ።

25|29|(የእምነት ቃልን) ከመጣልኝ በኋላ ከማስታወስ በእርግጥ አሳሳተኝ» (ይላል)። ሰይጣንም ለሰው አጋላጭ ነው።

25|30|መልክተኛውም «ጌታዬ ሆይ! ሕዝቦቼ ይህንን ቁርኣን የተተዉ ነገር አድርገው ያዙት» አለ።

25|31|እንደዚሁም ለነቢዩ ሁሉ ከአመጸኞች የሆነ ጠላትን አድርገናል። መሪና ረዳትም በጌታህ በቃ።

25|32|እነዚያ የካዱትም «ቁርኣን በእርሱ ላይ ለምን በጠቅላላ እንድ ጊዜ አልተወረደም» አሉ። እንደዚሁ በእርሱ ልብህን ልናረጋ (ከፋፍለን እወረድነው)። ቀስ በቀስ መለያየትንም ለየነው።

25|33|በጥያቄም እይመጡብህም እውነተኛውን (መልስ) መልካምን ፍችም የምናመጣልህ ብንኾን እንጅ።
 25|34|እነዚያ በፊቶቻቸው ላይ (እየተጎተቱ) ወደ ገህንም የሚሰበሰቡ ናቸው። እነዚያ ስፍራቸው የከፋ መንገዳቸውም የጠመመ ናቸው።
 25|35|በእርግጥም ለሙሳ መጽሐፍን ሰጠው። ከእርሱም ጋር ወንድሙን ሃሩንን ረዳት አደረግንለት።
 25|36|«ወደእነዚያም በተጓምራቸው ወደ አስተባበሉት ሕዝቦች ቺዱ» አልናቸው። (እስከሆነውም) ማጥፋትንም አጠፋናቸው።
 25|37|የኑሕን ሰዎችም መልክተኞችን ባስተባበሉ ጊዜ አሰጠናቸው። ለሰዎችም መገሰጫ አደረግናለቸው። ለበደለኞችም አሳማሚን ቅጣት አዘጋጅተናል።
 25|38|ዓድንም ሰሙድንም የረሰን ሰዎችም በዚህ መካከል የነበሩትንም ብዙን የክፍለ ዘመናት ሕዝቦች (አጠፋን)።
 25|39|ሁሉንም (ገሠጽን) ለእነሱ ምሳሌዎችን ገለጽን። ሁሉንም ማጥፋትን አጠፋናቸውም።
 25|40|በዚያችም ክፉ ዝናምን በተዘነመችው ከተማ ላይ (የመካ ከሐዲዎች) በእርግጥ መጥተዋል። የሚያዩዋት አልነበሩምን በእውነቱ መቀስቀስን የማይፈሩ ነበሩ።
 25|41|በዩህም ጊዜ ያ አላህ መልእክተኛ አድርጎ የላከው ይህ ነው እያሉ መሳለቂያ እንጂ ሌላ አያደርገህም።
 25|42|«እነሆ በእርሷ ላይ መታገሳችን ባልነበረ ኖሮ ከአማልክቶቻችን ሊያሳስቡን ቀርቦ ነበር» (ሲሉም ይሳለቃሉ)። ወደፊትም ቅጣቱን በሚያዩ ጊዜ መንገድን በጣም ተሰሳቶ ማን እንደኾነ በእርግጥ ያውቃሉ።
 25|43|ፍላጎቱን እምላኩ አድርጎ የያዘውን ሰው አየህን እንተ በእርሱ ላይ ጠባቂ ትኾናለህን
 25|44|ይልቁንም አብዛኛዎቻቸው የሚሰሙ ወይም የሚያውቁ መኾናቸውን ታስባለህን እነርሱ እንደ እንስሳዎች እንጂ ሌላ አይደሉም። ከቆደንም እነሱ ይልቅ መንገድን የተሳሳቱ ናቸው።
 25|45|ወደ ጌታህ (ሥራ) ጥላን እንዴት እንደ ዘረጋ አላየህምን በሻም ኖሮ የረጋ ባደረገው ነበር። ከዚያም ፀሐይን በእርሱ ላይ ምልክት አደረግን።
 25|46|ከዚያም ቀስ በቀስ ወደእኛ ሰብሰብነው።
 25|47|እርሱም ያ ለእናንተ ሌሊትን ልብስ እንቅልፍንም ማረፊያ ያደረገ፤ ቀንንም መበተኛ ያደረገላችሁ ነው።
 25|48|እርሱም ያ ነፋሶችን አብሳሪዎች ሲኾኑ ከዝናሙ በስተፊት የላከ ነው። ከሰማይም አጥሪ ውሃን አወረድን።
 25|49|በእርሱ የሞተችን አገር ሕያው ልናደርግበት ከፈጠርነውም ፍጡር እንስሳዎችንና ብዙ ሰዎችንም ልናጠጣው (አወረድነው)።
 25|50|(ጸጋችንን) ይገነዘቡም ዘንድ በመካከላቸው ከፋፈልነው። ግን አብዛኞቻቹ ሰዎች ክህደትን እንጂ እንቢ አሉ።
 25|51|በሻንም ኖሮ በየከተማይቱ አስፈራረን በላክን ነበር።
 25|52|ከሐዲዎችንም አትታዘዛቸው። በእርሱም (በቁርኦን) ታላቅን ትግል ታገላቸው።
 25|53|እርሱም ያ ሁለቱን ባሕሮች አጎራብቶ የለቀቀ ነው። ይህ ጥምን የሚቆርጥ ጣፋጭ ነው። ይህም የሚመረግግ ጫው ነው። በመካከላቸውም (ከመቀላቀል) መለያንና የተከለለን ክልል ያደረገ ነው።
 25|54|እርሱም ያ ከውሃ ሰውን የፈጠረ፤ የዝምድናና የአማችም ባለቤት ያደረገው ነው። ጌታህም ቻይ ነው።
 25|55|ከአላህም ሌላ የማይጠቅማቸውንና የማይጎዳቸውን ይግዛሉ፤ ከሐዲም በጌታው ላይ (በማመጽ ለሰይጣን) ረዳት ነው።
 25|56|አብሳሪና አስፈራረም አድርገን እንጂ አልላክንህም።
 25|57|«በእርሱ ላይ ዋጋን በፍጹም አልጠይቃችሁም። ግን ወደ ጌታው (መልካም) መንገድን ለመያዝ የሻ ሰው (ይሥራ)» በላቸው።
 25|58|በዚያም በማይሞተው ሕያው እምላክ ላይ ተመካ። ከማመስገንም ጋር አጥራው። በባሮቹ ጎጢኢዎችም ውስጠ ዐዋቂ በእርሱ በቃ።
 25|59|ያ ሰማያትና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ በስድስት ቀኖች ውስጥ የፈጠረ፤ ከዚያም በዐርሹ ላይ (ሥልጣኑ) የተደላደለ አልረሕማን ነው። ከእርሱም ዐዋቂን ጠይቅ።
 25|60|ለእነርሱም ለአልረሕማን ስገዱ በተባሉ ጊዜ አልረሕማን ማነው ለምታዘን (እና ለማናውቀው) እንሰግዳለን ይላሉ። (ይህ) መራቅንም ጫመራቸው።
 25|61|ያ በሰማይ ቡሩጆችን ያደረገና በእርሷም እንጸባራቁን (ፀሐይ) አብረ ጫረቃንም ያደረገ ጌታ ክብሩ በጣም ላቀ።
 25|62|እርሱም ያ (ያመለጠውን ሥራ) ማስታወስን ለሚፈልግ ወይም ማመስገንን ለሚፈልግ ሰው ሌሊትንና ቀንን ተተካኪ ያደረገ ነው።
 25|63|የአልረሕማንም ባሮች እነዚያ በምድር ላይ በዝግታ የሚኼዱት፤ ባለጌዎችም (በክፉ) ባነጋገሩዋቸው ጊዜ ሰላም የሚሉት ናቸው።
 25|64|እነዚያም ለጌታቸው በግንባራቸው ተደፈዎችና ቋሚዎች ኾነው የሚያድሩት ናቸው።
 25|65|እነዚያም «ጌታችን ሆይ! የገሀንምን ቅጣት ከእኛ ላይ መልስልን ቅጣቷ የማይለቅ ነውና» የሚሉት ናቸው።
 25|66|እርሷ መርጊያና መቀመጫ በመኾን ከፋች! (ይላሉ)።
 25|67|እነዚያም በለገሱ ጊዜ የማያባክኑ የማይቆጥቡትም ናቸው። በዚህም መካከል (ልግስናቸው) ትክክለኛ የኾነ ነው።
 25|68|እነዚያም ከአላህ ጋር ሌላን እምላክ የማይገዙት፤ ያችንም አላህ እርም ያደረጋትን ነፍስ ያለ ሕግ የማይገድሉት፤ የማያመነዝሩትም ናቸው። ይህንንም የሚሠራ ሰው ቅጣትን ያገኛል።
 25|69|በትንሣኤ ቀን ቅጣቱ ለእርሱ ይደራረባል። በእርሱም ውስጥ የተዋረደ ኾኖ ይኖራል።
 25|70|ተጸጽቶ የተመለሰና ያመነ መልካምንም ሥራ የሠራ ሰው ብቻ ሲቀር። እነዚያም አላህ መጥፎ ሥራዎቻቸውን በመልካም ሥራዎች ይለውጣል። አላህም እጅግ መሐረ አዛኝ ነው።
 25|71|ተጸጽቶ የተመለሰም ሰው መልካምንም የሠራ እርሱ የተወደደን መመለስ ወደ አላህ ይመለሳል።
 25|72|እነዚያም አብላትን የማይመስክሩ፤ በውድቅ ቃልም (ተናጋሪ አጠገብ) ባለፉ ጊዜ የከበሩ ኾነው የሚያልፉት ናቸው።
 25|73|እነዚያም በጌታቸው እንቀጽች በተገሰጹ ጊዜ (የተረዱ ተቀባዮች ኾነው እንጂ) ደንቆሮዎችና ዕውሮች ኾነው በእርሷ ላይ የማይደፉት ናቸው።
 25|74|እነዚያም «ጌታችን ሆይ! ከሚስቶቻችንና ከዘሮቻችን ለዓይኖች መርጊያን ለእኛ ስጠን። አላህን ለሚፈሩትም መሪ አድርገን» የሚሉት ናቸው።
 25|75|እነዚያ በመታገሳቸው የገነትን ሰገነቶች ይምመነዳሉ። በእርሷም ውስጥ ውዳሴንና ሰላምታን ይስበጣሉ።

25 | 76 | በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ሽነው (ይስሰጣሉ)። መርጊያና መኖሪያይቱ አማረች።
 25 | 77 | «ጸሎታችሁ ባልነበረ ኖሮ ጌታዬ እናንተን ከምንም አይቆጥራችሁም ነበር። በእርግጥም እስተባበላችሁ፤ ወደ ፊትም (ቅጣቱ) ያዣችሁ ይኸናል» በላቸው።
 26 | 1 | ጠ.ሰ.መ. (ጧ ሲን ሚም)።
 26 | 2 | ይህች ግልጽ ከሽነው መጽሐፍ እንቀጽች ናት።
 26 | 3 | አማኞች ባለመኾናቸው፤ (በቁጭት) ነፍስህን ገዳይ መኾን ይፈራልሃል።
 26 | 4 | ብንሻ በእነሱ ላይ ከሰማይ ተጓምረን እናወርድና እንገባቸው (መሪዎቻቸው) ለእርሷ ተዋራጆች ይኾናሉ።
 26 | 5 | ከአልረሐማንም ዘንድ አዲስ የተወረደ ቁርኣን አይመጣላቸውም፤ ከእርሱ የሚሸሹ ቢኾኑ እንጂ።
 26 | 6 | በእርግጥም እስተባበሉ። የዚያም በእርሱ ይሳለቁበት የነበሩት ወራዎች (ፍጻሜ) ይመጣባቸዋል።
 26 | 7 | ወደ ምድርም በውስጧ ከመልካም (በቃይ) ጎሳ ሁሉ ብዙን እንዳበቀልን አላዩም።
 26 | 8 | በዚህ አስደናቂ ምልክት አልለበት። አብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም።
 26 | 9 | ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊ አዛኝ ነው።
 26 | 10 | ጌታህም ሙሳን «ወደ በደለኞቹ ሕዝቦች ሺድ» በማለት በጠራው ጊዜ (አስታውስ)።
 26 | 11 | «ወደ ፈርዖን ሕዝቦች (ሺድ) አላህን አይፈሩምን» (አለው)።
 26 | 12 | (ሙሳም) አለ «ጌታዬ ሆይ! እኔ ሊያስተባብሉኝ አፈራለሁ።
 26 | 13 | «ልቤም ይጠብባል። ምላሴም አይፈታም። ስለዚህ ወደ ሃሩን ላክ።
 26 | 14 | «ለእነርሱም በእኔ ላይ (የደም) ወንጀል አልለ። ስለዚህ እንዳይገድሉኝ አፈራለሁ።»
 26 | 15 | (አላህ) አለ «ተው! (አይነኩህም)። በተጓምራቶቻችንም ሺዱ። እኛ ከእናንተ ጋር ሰሚዎች ነን።
 26 | 16 | «ወደ ፈርዖንም ሺዱ። በሉትም፡- እኛ የዓለማት ጌታ መልክተኞች ነን።
 26 | 17 | «የእስራኤልን ልጆች ከእኛ ጋር ልቀቅ።»
 26 | 18 | (ፈርዖንም) አለ «ልጅ ሽነህ በእኛ ውስጥ አላሳደግንህምን በእኛ ውስጥም ከዕድሜህ ብዙ ጓመታትን አልተቀመጥክምን
 26 | 19 | «ያችንም የሠራሃትን ሥራህን አልሠራህምን እንተም ከውለታ ቢሰቹ ነህ» (አለ)።
 26 | 20 | (ሙሳም) አለ «ያን ጊዜ እኔም ከተሳሳቱት ሽኚ ሠራኋት።
 26 | 21 | «በፈራኋችሁም ጊዜ ከእናንተ ሸሽሁ። ጌታየም ለእኔ ጥበብን ሰጠኝ። ከመልክተኞቼም አደረገኝ።
 26 | 22 | «ይህችም የእስራኤልን ልጆች ባሪያ በማድረግህ በእኔ ላይ የምትመዳደቅባት ጸጋ ነት።»
 26 | 23 | ፈርዖን አለ «(አካኝ የምትለው) የዓለማትም ጌታ ምንድነው»
 26 | 24 | (ሙሳ) «የሰማያትና የምድር በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ጌታ ነው። የምታረጋግጡ ብትኾኑ (ነገሩ ይህ ነው)፤» አለው።
 26 | 25 | (ፈርዖንም) በዙሪያው ላሉት ሰዎች «እትሰሙምን» አለ።
 26 | 26 | (ሙሳ) «ጌታችሁና የመጀመሪያዎቹ አባቶቻችሁም ጌታ ነው» አለው።
 26 | 27 | (ፈርዖን) «ያ ወደእናንተ የተላከው መልክተኞችሁ በእርግጥ ዕብድ ነው» አለ።
 26 | 28 | (ሙሳ) «የምሥራቅና የምዕራብ በመካከላቸውም ያለው ነገር ሁሉ ጌታ ነው። ታውቁ እንደኾናችሁ (እመኑበት)» አለው።
 26 | 29 | (ፈርዖን) «ከእኔ ሌላ እምላክን ብትይዝ በውነቱ ከእስረኞቹ አደርግሃለሁ» አለ።
 26 | 30 | (ሙሳ) «በግልጽ አስረጅ ብመጣህም እንኳ» አለው።
 26 | 31 | «እንግዲያውስ ከእውነተኞች እንደኾንክ (እስረኛን) አምጣው» አለ።
 26 | 32 | በትሩንም ጣለ። እርሷም ወዲያውኑ ግልጽ አባብ ሽነች።
 26 | 33 | እጁንም አወጣ። ወዲያውም እርሷ ለተመልካኞች (የምታበራ) ነጭ ሽነች።
 26 | 34 | (ፈርዖን) በዙሪያው ላሉት መማከርት «ይህ በእርግጥ ዐዋቂ ድግምተኛ ነው» አለ።
 26 | 35 | «ከምድራችሁ በድግምቱ ሊያወጣችሁ ይፈልጋልና ምንን ታዛላችሁ» (አላቸው)።
 26 | 36 | አሉት «እርሱን ወንድሙንም አቆይና በየከተሞቹ ሰብሳቢዎችን ላክ።
 26 | 37 | «በጣም ዐዋቂ ድግምተኞችን ሁሉ ያመጡልሃልና።»
 26 | 38 | ድግምተኞቹም በታወቀ ቀን ቀጠሮ ተሰበሰቡ።
 26 | 39 | ለሰዎቹም «እናንተ ተሰብስባችኋልን» ተባለ።
 26 | 40 | «ድግምተኞቹን እነሱ አሸናፊዎች ቢኾኑ እንከተል ዘንድ» (ተባለ)።
 26 | 41 | «ድግምተኞቹም በመጡ ጊዜ ለፈርዖን እኛ አሸናፊዎች ብንሆን ለእኛ በእርግጥ ዋጋ አለን» አሉት።
 26 | 42 | «እዎን፤ እናንተም ያን ጊዜ ከባለሚሎቹ ትኾናላችሁ» አላቸው።
 26 | 43 | ሙሳ «ለእነርሱ እናንተ የምትጥሉትን ጣሉ» አላቸው።
 26 | 44 | ገመዶቻቸውንና በትሮቻቸውንም ጣሉ። «በፈርዖንም ኩበር ይኾንብን። እኛ በእርግጥ አሸናፊዎቹ እኛ ነን» አሉ።
 26 | 45 | ሙሳም በትሩን ጣለ። ወዲያውም እርሷ የሚያስመስሉትን ሁሉ ትውጣለች።
 26 | 46 | ድግምተኞቹም ሰጋጆች ሽነው ወደቁ።
 26 | 47 | (እነሱም) አሉ «በዓለማት ጌታ እመንን።
 26 | 48 | «በሙሳና በሃሩን ጌታ።»
 26 | 49 | (ፈርዖንም) «ለእናንተ ሳልፈቅድላችሁ በፊት ለእርሱ እመናችሁን እርሱ ያ ድግምትን ያስተማራችሁ ታላቃችሁ ነው። ወደፊትም (የሚያገኛችሁን) በእርግጥ ታውቃላችሁ። እጆቻችሁንና እግሮቻችሁን (ቀኝና ግራን) በማናጋት እቆረርጣለሁ። ሁላችሁንም እስቅላችኋለሁም» አለ።
 26 | 50 | (እነርሱም) አሉ «ጉዳት የለብንም። እኛ ወደ ጌታችን ተመለሾች ነን።
 26 | 51 | «እኛ የምእምናን መጀመሪያ በመኾናችን ጌታችን ኅጢአቶቻችንን ለእኛ ሊምር እንከጅላለን።»
 26 | 52 | ወደ ሙሳም «ባሮቹን ይዘህ ሌሊት ሺድ። እናንተ የሚከተሉዎችሁ ናችሁና» ስንል ላክን።
 26 | 53 | ፈርዖንም በየከተሞቹ ሰብሳቢዎችን (እንዲህ ሲል) ላክ።
 26 | 54 | «እነዚህ ጥቂቶች ጭፈሮች ናቸው።
 26 | 55 | «እነርሱም ለእኛ አስቆጧቸው ናቸው።
 26 | 56 | «እኛም ብዙዎች ጥንቁቆች ነን፤» (አለ)።

26 | 57 | እወጣናቸውም። ከአትክልቶችና ከምንጮች።
 26 | 58 | ከድልቦችም ከመልካም መቀመጫዎችም።
 26 | 59 | እንደዚሁ ለእስራኤል ልጆች እወረስናትም።
 26 | 60 | ፀሐይዋ ስትወጣም ተከተሉዋቸው።
 26 | 61 | ሁለቱ ጭፍሮችም በተያዩ ጊዜ የሙሳ ዓዶች «እኛ (የፈርዖን ሰዎች) የሚደርሱበን ነን» አሉ።
 26 | 62 | (ሙሳ) «ተዉዉ! ጌታዬ ከእኔ ጋር ነው። በእርግጥ ይመራኛል» አለ።
 26 | 63 | ወደ ሙሳም «ባሕሩን በበትርህ ምታው» ስንል ላክንበት። (መታውና) ተከፈለም። ክፍሉም ሁሉ እንደ ታላቅ ጋራ ሾነ።
 26 | 64 | እዚያም ዘንድ ሌሎችን አቀረብን።
 26 | 65 | ሙሳንም ከእርሱ ገር ያሉትንም ሰዎች ሁሉንም አዳን።
 26 | 66 | ከዚያም ሌሎቹን አሰጠምን።
 26 | 67 | በዚህ ውስጥ ታላቅ ታምር አለበት። ኡብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም።
 26 | 68 | ጌታህም እርሱ አሸናፊው አዛኙ ነው።
 26 | 69 | በእነሱም (በሕዝቦችህ) ላይ የኢየሱሳምን ወሬ እንብብላቸው።
 26 | 70 | ለአባቱና ለሕዝቦቹ «ምንን ትግዛላችሁ» ባለ ጊዜ።
 26 | 71 | «ጣዖታትን እንገዛለን፤ እርሷንም በመገዛት ላይ እንቆያለን» አሉ።
 26 | 72 | (እርሱም) አለ «በጠራችኋቸው ጊዜ ይሰሟችኋልን
 26 | 73 | «ወይስ ይጠቅሟችኋልን ወይስ ይጎዱችኋልን»
 26 | 74 | «የለም! አባቶቻችን እንደዚሁ ሲሠሩ አገኘን» አሉት።
 26 | 75 | «ትግዛዙት የነበራችሁትን አስተዋላችሁን
 26 | 76 | «እናንተም የቀድሞዎቹ አባቶቻችሁም (የተግዛዥሁትን)።»
 26 | 77 | «እነሱም (ጣዖቶቹ) ለእኔ ጠላቶች ናቸው። ግን የዓለማት ጌታ ሲቀር (እርሱ ወዳጄ ነው)።
 26 | 78 | «(እርሱ) ያ የፈጠረኝ ነው። እርሱም ይመራኛል።
 26 | 79 | «ያም እርሱ የሚያበላኝና የሚያጠጣኝ ነው።
 26 | 80 | «በታመምኩም ጊዜ እርሱ ያሸረኛል።
 26 | 81 | «ያም የሚገድለኝ ከዚያም ሕያው የሚያደርገኝ ነው።
 26 | 82 | ያም በፍርዱ ቀን ኀጢአቱን ለእኔ ሊምር የምከጅለው ነው።
 26 | 83 | ጌታዬ ሆይ! ዕውቀትን ስጠኝ! በደጋገቹም ሰዎች አስጠጋኝ።
 26 | 84 | በኋለኞቹም ሕዝቦች ውስጥ ለእኔ መልካም ዝናን አድርገልኝ።
 26 | 85 | የጸጋይቱን ገነት ከሚወርሱትም አድርገኝ።
 26 | 86 | ለአባቱም ማር። እርሱ ከተሳሳቱት ነበረና።
 26 | 87 | በሚቀሰቀሱበት ቀንም እታዋርደኝ።
 26 | 88 | ገንዘብም ልጆችም በማይጠቅሙበት ቀን።
 26 | 89 | ወደ አላህ በንጹህ ልብ የመጣ ሰው ቢሾን እንጅ።»
 26 | 90 | ገነትም ለፈረዎች በምትቀረብበት (ቀን)።
 26 | 91 | ገህነምም ለጠመሞች በምትገለጽበት (ቀን)።
 26 | 92 | ለእነሱም በሚባል ቀን «ትግዟቸው የነበራችሁት የት ናቸው»
 26 | 93 | «ከአላህ ሌላ ሲሾኑ ይረዱዋችኋልን ወይስ (ለረሳቸው) ይርረዳሉን»
 26 | 94 | በውስጧም እነሱና ጠማሞቹ በፊቶቻቸው ተጥለው ይንከባለላሉ።
 26 | 95 | የሰይጣንም ሰራዊቶች መላውም (ይጣላሉ)።
 26 | 96 | እነርሱም በእርሷ ውስጥ የሚከራከሩ ሾነው ይላሉ፡-
 26 | 97 | በአላህ እንምላለን፤ እኛ በግልጽ መሳሳት ውስጥ ነበርን።
 26 | 98 | (ጣዖቶቹን) በዓለማት ጌታ ባስተካከልናችሁ ጊዜ።
 26 | 99 | እመጻኞቹም እንጅ ሌላ አላሳሳተንም።
 26 | 100 | ከአማላጆችም ለእኛ ምንም የለንም።
 26 | 101 | አዛኝ ወዳጄም (የለንም)።
 26 | 102 | ለእኛም እንዲት ጊዜ መመለስ በኖረችንና ከአማኞቹ በሾን እንመኛለን (ይላሉ)።
 26 | 103 | በዚህ ውስጥ አስደናቂ ግሳጼ አልለበት። ኡብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም።
 26 | 104 | ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።
 26 | 105 | የኑሕ ሕዝቦች መልክተኞችን አስተባበሉ።
 26 | 106 | ወንድማቸው ኑሕ ለእነሱ ባላቸው ጊዜ «አትጠነቀቁምን
 26 | 107 | «እኔ ለእናንተ ታማኝ መልክተኛ ነኝ።
 26 | 108 | «አላህንም ፍሩ ታዘዙኝም።
 26 | 109 | «በእርሱም ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም። ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጅ በሌላ ላይ አይደለም።
 26 | 110 | «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።»
 26 | 111 | (እነርሱም) «ወራዶቹ የተከተሉህ ሾነህ ለእንተ እናምናለን» አሉት።
 26 | 112 | (እርሱም) አላቸው «ይሠሩት በነበሩት ነገር ምን ዕውቀት አለኝ።
 26 | 113 | «ምርመራቸው በጌታዬ ላይ እንጅ በሌላ ላይ አይደለም። ብታውቁ ኖሮ (ይህንን ትርረዱ ነበር)።
 26 | 114 | «እኔም አማኞችን አባራረ አይደለሁም።
 26 | 115 | «እኔ ግልጽ አበፈራረ እንጅ ሌላ አይደለሁም።»
 26 | 116 | «ኑሕ ሆይ! (ከምትለው) ባትከለክል በእርግጥ ከሚወገሩት ትሾናለህ» አሉት።
 26 | 117 | (እርሱም) አለ «ጌታዬ ሆይ! ሕዝቦቹ አስተባበሉኝ።
 26 | 118 | «በእኔና በእነርሱም መካከል (ተገቢ) ፍርድን ፍረድ። አድነኝም። ከእኔ ጋር ያሉትንም ምእምናን።»
 26 | 119 | እርሱንም ከእርሱ ጋር ያለውንም ሁሉ በተመላው መርከብ ውስጥ አዳን።

26 | 120 | ከዚያም በኋላ ቀረጾቹን አሰጠም።
 26 | 121 | በዚህ ውስጥ ታላቅ ግሳጼ አለበት። አብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም።
 26 | 122 | ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።
 26 | 123 | ዓድ መልክተኞችን አስተባብለች።
 26 | 124 | ወንድማቸው ሁድ ለነርሱ ባላቸው ጊዜ «አትጠነቀቁምን
 26 | 125 | «እኔ ለናንተ ታማኝ መልክተኛ ነኝ።
 26 | 126 | «አላህንም ፍሩ ታዘዙኝም።
 26 | 127 | «በእርሱም ላይ ምንም ዋጋ አለምናችሁም። ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጅ በሌላ ላይ አይደለም።
 26 | 128 | «የምትጫወቱ ጥናችሁ በከፍተኛ ስፍራ ሁሉ ላይ ምልክትን ትገነባላችሁን
 26 | 129 | «የውሃ ማጠራቀሚያዎችንና ሕንፃዎችንም ዘላለም መኖርን የምትከጅሉ ጥናችሁ ትሠራላችሁን
 26 | 130 | «በቀጣችሁም ጊዜ ጩካኞች ጥናችሁ ትቀጣላችሁን
 26 | 131 | «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።
 26 | 132 | «የንንም በምታውቁት (ጸጋ) ያጣቀማችሁን ፍሩ።
 26 | 133 | «በእንስሳዎችና በልጆች ያጣቀማችሁን።
 26 | 134 | «በእትክልቶችና በምንጮችም።
 26 | 135 | «እኔ በእናንተ ላይ የታላቅን ቀን ቅጣት አፈራለሁና።»
 26 | 136 | (እነርሱም) አሉ «በትግስጽም ወይም ከገሳጮቹ ባትጥንም በእኛ ላይ እኩል ነው፤ (ያለንበትን እንለቅም)።
 26 | 137 | «ይህ የፊተኞቹ ሰዎች ፀባይ እንጅ ሌላ አይደለም።
 26 | 138 | «እኛም የምንቅቀጣ አይደለንም» (አሉ)።
 26 | 139 | አስተባብሉትም። አጠፋናቸውም። በዚህም ውስጥ እርግጠኛ ግሳጼ አለበት። አብዛኞቻቸውም ምእመናን አልነበሩም።
 26 | 140 | ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።
 26 | 141 | ሰሙድ መልክተኞችን አስተባብለች።
 26 | 142 | ወንድማቸው ሷሊህ ለእነርሱ ባላቸው ጊዜ «አትጠነቀቁምን
 26 | 143 | «እኔ ለእናንተ ታማኝ መልክተኛ ነኝ።
 26 | 144 | «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።
 26 | 145 | «በእርሱም ላይ ምንም ዋጋ አልለምናችሁም። ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጅ በሌላ ላይ አይደለም።
 26 | 146 | «በዚያ እዚህ ባለው (ጸጋ) ውስጥ የረካችሁ ጥናችሁ ትተዋላችሁን
 26 | 147 | «በእትክልቶችና በምንጮች ውስጥ።
 26 | 148 | «በእዝመራዎችም ፍሬዋ የበሰለ በጥንት ዘንባባም፤ (ውስጥ ትተዋላችሁን)
 26 | 149 | «በልሆች ጥናችሁ ከጋራዎች ቤቶችንም ትጠርባላችሁ።
 26 | 150 | «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።
 26 | 151 | «የወሰን አላፊዎችንም ትዕዛዝ አትከተሉ።
 26 | 152 | «የእነዚያን በምድር ላይ የሚያጠፉትንና የማያበጁትን።»
 26 | 153 | (እነሱም) አሉ «እንተ ቡበዙ ከተደገመባቸው ሰዎች ብቻ ነህ።
 26 | 154 | «እንተ ብጤያችን ሰው እንጅ ሌላ አይደለህም። ከእውነተኛቸው እንደጥንክ ተዓምርን አምጣ።»
 26 | 155 | (እርሱም) አለ «ይህች ግመል ናት። ለእርሷ የመጠጥ ፋንታ አላት። ለእናንተም የታወቀ ቀን ፋንታ አላችሁ።
 26 | 156 | «በክፉም አትንኳት። የታላቅ ቀን ቅጣት ይይዛችኋልና።»
 26 | 157 | ወንትም። ወዲያውም ተጸዳችች ጥንው አነገ።
 26 | 158 | ቅጣቱም ያዛቸው። በዚህም ውስጥ ግሳጼ አልለበት። አብዛኞቻቸውም ምእመናን አልነበሩም።
 26 | 159 | ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።
 26 | 160 | የሉጥ ሕዝቦች መልክተኞችን አስተባብለች።
 26 | 161 | ወንድማቸው ሉጥ ለእነርሱ ባለ ጊዜ «አትጠነቀቁምን
 26 | 162 | «እኔ ለእናንተ ታማኝ መልክተኛ ነኝ።
 26 | 163 | «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።
 26 | 164 | «በእርሱም ላይ ምንም ዋጋ አልለምናችሁም። ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጅ በሌላ ላይ አይደለም።
 26 | 165 | «ከዓለማት ሰዎች ወንዶችን ትመጣላችሁን
 26 | 166 | «ከሚሰቡቻችሁም ጌታችሁ ለናንተ የፈጠረላችሁን ትተዋላችሁን በእውነቱ እናንተ ወሰን አላፊዎች ሕዝቦ ናችሁ።»
 26 | 167 | (እነርሱም) አሉ «ሉጥ ሆይ! ባትከለክል በእርግጥ (ከአገር) ከሚወጡት ትጥናለህ።»
 26 | 168 | (እርሱም) አለ «እኔ ሥራችሁን ከሚጠሉት ሰዎች ነኝ።
 26 | 169 | «ጌታዬ ሆይ! እኔንም ቤተሰቦቼንም ከሚሠሩት ሥራ (ቅጣት) አድነን።»
 26 | 170 | እርሱንም ቤተሰቦቹንም በጠቅላላ አዳንናቸው።
 26 | 171 | በቀረጾቹ ውስጥ የጥንት እርጊት ብቻ ስትቀር (እርሷ ጠፋች)።
 26 | 172 | ከዚያም ሌሎቹን አጠፋ።
 26 | 173 | በእነሱም ላይ (የድንጋይን) ዝናምን እዘነምንባቸው። የተስፋራራዎቹም ዝናም (ምንኛ) ከፋ።
 26 | 174 | በዚህ ውስጥ አስደናቂ ተዓምር አልለበት። አብዛኞቻቸውም ምእመናን አልነበሩም።
 26 | 175 | ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኙ ነው።
 26 | 176 | የአይክት ሰዎች መልክተኞችን አስተባብሉ፤
 26 | 177 | ሹዕይብ ለእነርሱ ባላቸው ጊዜ «አትጠነቀቁምን
 26 | 178 | «እኔ ለእናንተ ታማኝ መልክተኛ ነኝ።
 26 | 179 | «አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም።
 26 | 180 | «በእርሱም ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም። ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጅ በሌላ ላይ አይደለም።
 26 | 181 | «ስፍርን ሙሉ። ከአገራቸውም አትጥኑ።

26|182|«በትክክለኛ ሚዛንም መዝኑ።
 26|183|«ስዎችንም ነገሮቻቸውን አታጉድሉባቸው። በምድርም ላይ አጥፊዎች ሽናችሁ አታበላሹ።
 26|184|«ያንንም የፈጠራችሁን የቀድሞዎቻችንም ፍጡሮች (የፈጠረውን) ፍሩ።»
 26|185|እሉ «እንተ ብብዛት ከተደገመባቸው ሰዎች ነህ።
 26|186|«እንተም ብጢያችን ሰው እንጂ ሌላ አይደለህም። እነሆ ከውሽታዎች ነህ ብለን እንጠረጥርሃለን።
 26|187|«ከእውነተኛዎቻችን እንደሆነክ በእኛ ላይ ከሰማይ ቁራጭን ጣልብን።»
 26|188|«ጌታዬ የምትሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው፤» አላቸው።
 26|189|አስተባባሪውም። የጥላይቷ ቀን ቅጣትም ያዛቸው። እርሱ የከባድ ቀን ቅጣት ነበር።
 26|190|በዚህ ውስጥ አስደናቂ ተጓምር አልለበት። አብዛኞቻቸውም ምእምናን አልነበሩም።
 26|191|ጌታህም እርሱ በእርግጥ አሸናፊው አዛኝ ነው።
 26|192|እርሱም (ቁርኣን) በእርግጥ ከዓለማት ጌታ የተወረደ ነው።
 26|193|እርሱን ታማኝ መንፈስ (ጄብረል) አወረደው፤
 26|194|ከአስፈራሪዎቹ (ነቢያት) ትሾን ዘንድ በልብህ ላይ (አወረደው)።
 26|195|ግልጽ በሆነ ዐረብኛ ቋንቋ።
 26|196|እርሱም (ቁርኣን) በቀድሞዎቹ መጻሐፍት ውስጥ (የተወሰነ ነው)።
 26|197|የእስራኤል ልጆች ሊቃውንት የሚያውቁት መሆኑ ለእነርሱ (ለመካከላዊዎች) ምልክት አይሆናቸውም።
 26|198|ከአዕጃዎች ባንዱ ላይ ባወረደውም ፍሮ፤
 26|199|በእነርሱ ላይ ባነበበውም በእርሱ አማኞች አይሆኑም ነበር።
 26|200|እንደዚሁ (ማስተባበልን) በተንኮለኞች ልቦች ውስጥ አስገባነው።
 26|201|አሳማሚ ቅጣትን እስከሚያዩ ድረስ በእርሱ አያምኑም።
 26|202|እነርሱ የማያውቁ ሲሆኑ (ቅጣቱ) ድንገት እስከሚመጣባቸውም ድረስ (አያምኑም)።
 26|203|(በመጣባቸው ጊዜ) «እኛ የምንቆይ ነን» እስከሚሉም (አያምኑም)።
 26|204|በቅጣታችን ያቻኩላሉን
 26|205|አየህን ብዙ ዓመታትን ብናጣቅማቸው፤
 26|206|ከዚያም ያ ይስፈራሩበት የነበሩት ቢመጣባቸው፤
 26|207|ይጣቀሙበት የነበሩት ሁሉ ከእነሱ ምንም አይብቃቃቸውም።
 26|208|እንዲሁም ከተማ ለእርሷ እስፈራሪዎች ያሏት (እና ያስተባበለች) ሽና እንጂ አላጠፋንም።
 26|209|(ይህች) ግባፂ ናት። በዳዮችም አልነበርንም።
 26|210|ሰይጣናትም እርሱን (ቁርኣንን) አላወረዱትም።
 26|211|ለእነርሱም አይገባቸውም፤ አይችሉምም።
 26|212|እነርሱ (የመላእክትን ንግግር) ከመስማት ተከለከሉ ናቸው።
 26|213|ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ እትግዛ፤ ከሚቀጡት ትሾናለህና።
 26|214|ቅርቦች ዘመዶችህንም አስጠንቅቅ።
 26|215|ከምእምናንም ለተከተሉህ ሰዎች ክንፍህን ዝቅ አድርግ፤ (ልዝብ ሹን)።
 26|216|«እንቢ» ቢሉህም «እኔ ከምትሠሩት ንጹሕ ነኝ» በላቸው።
 26|217|አሸናፊ አዛኝ በሆነው (ጌታህ) ላይም ተጠጋ።
 26|218|በዚያ ለሶላት በምትቆም ጊዜ በሚያይህ።
 26|219|በሰጋጆች ውስጥ መዘዋወርህንም (በሚያየው ጌታህ ላይ ተጠጋ)።
 26|220|እነሆ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።
 26|221|ሰይጣናት በማን ላይ እንደሚወርዱ ልንገራችሁን
 26|222|በውሽታም ጎጠኢተኛ ሁሉ ላይ ይወርዳሉ።
 26|223|የሰሙትን (ወደ ጠንቋዮች) ይጥላሉ። አብዛኞቻቸውም ውሽታዎች ናቸው።
 26|224|ባለ ቅኔዎችንም ጠማማዎቹ ይከተሉዋቸዋል።
 26|225|እነርሱ በ(ንግግር) ሽለቆ ሁሉ የሚዋልሉ መሆናቸውን አታይምን
 26|226|እነሱም የማይሠሩትን ነገር የሚናገሩ መሆናቸውን (አታይምን)፤
 26|227|እነዚያ ያመኑና መልካም ሥራዎችን የሠሩ አላህንም በብዛት ያወሱ ከተበደሉም በኋላ (በቅኔ) የተከለከሉ ሲቀሩ፤ (እነርሱ አይወቁሱም)። እነዚያም የበደሉ (ከሞቱ በኋላ) እንዴት ያለን መመለስ እንደሚመለሱ በእርግጥ ያውቃሉ።
 27|1|ጠ.ሰ (ጣ ሲን) ይህቺ ከቁርኣኑና ከገላጩ መጽሐፍ እንቀጽቻ ናት።
 27|2|ለምእምናን መሪና ብስራት ናት።
 27|3|ለእነዚያ ሶላትን ለሚሰግዱት ዘካንም ለሚሰጡት እነሱም በመጨረሻይቱ ሕይወት እነሱ የሚያረጋግጡ ለሆኑት።
 27|4|እነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ለእነሱ (ክፉ) ሥራዎቻቸውን ሽለምንላቸው። ስለዚህ እነርሱ ይዋልላሉ።
 27|5|እነርሱ እነዚያ ክፉ ቅጣት ለእነርሱ ያላቸው ናቸው። እነርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም እነርሱ በጣም ከሰራዊቱ ናቸው።
 27|6|እንተም ቁርኣንን ጥበበኛና ዐዋቂ ከሆነው (ጌታህ) ዘንድ በእርግጥ ትስሰጣለህ።
 27|7|ሙሳ ለቤተሰቦቹ «እኔ እሳትን አየሁ። ከእርሷ ወሬን አመጣላችኋለሁ። ወይም ትሞቁ ዘንድ የተለኮሰ ችቦን አመጣላችኋለሁ» ባለ ጊዜ (የሆነውን አውሳላቸው)።
 27|8|በመጣትም ጊዜ እንዲህ በማለት ተጠራ፤ «በእሳቲቱ ያለው ሰውና በዙሪያዋ ያሉም ሁሉ ተባረኩ። የዐለማትም ጌታ አላህ ጥራት ይገባው።»
 27|9|«ሙሳ ሆይ! እነሆ እኔ አሸናፊው ጥበበኛው አላህ ነኝ።
 27|10|«በትርህንም ጣል» (ተባለ ጣለም)። እርሷ እንደ ትንሽ እባብ በፍጥነት ስትስለከለክ ባያትም ጊዜ፤ ወደ ኋላ ዞሮ ሸሸ። አልተመለሰምም። «ሙሳ ሆይ! እትፈራሬ፤ እኔ መልክተኞቹ እኔ ዘንድ አይፈሩምና።
 27|11|«ግን የበደለ ሰው ከዚያም ከመጥፎ ሥራው በኋላ መልካምን የለወጠ እኔ መሐሪ አዛኝ ነኝ።
 27|12|«እጅህንም በእንገትጌህ ውስጥ አግባ። ያለነውር (ያለ ለምጽ) ነጭ ሽና ትወጣለችና። በዘጠኝ ተጓምራት ወደ

ፈርዖንና ወደ ሕዝቦቹ (ኪዳ)። እነርሱ አመጸኞች ሕዝቦች ናቸውና።

27|13| ተዓምራታችንም ግልጽ ገና በመጣቻቸው ጊዜ «ይህ ግልጽ ድግምት ነው» አሉ።

27|14| ነፍሶቻቸውም ያረጋገጧት ሲኾኑ ለበደልና ለኩራት በእርሷ ካዱ። የአመጸኞችም ፍጻሜ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከት።

27|15| ለዳውድና ለሱለይማንም ዕውቀትን በእርግጥ ሰጠናቸው። አሉም፦ «ምስጋና ለአላህ ለእዚያ ከምእምናን ባሮቹ በብዙዎቹ ላይ ላበለጠን ይገባው።»

27|16| ሱለይማንም ዳውድን ወረሰ። አለም «ሰዎች ሆይ! የበራሪን ንግግር (የወፍን ቋንቋ) ተስተማርን። ከነገሩም ሁሉ ተሰጠን። ይህ እርሱ በእርግጥ ግልጽ የኾነ ችሮታ ነው።»

27|17| ለሱለይማንም ሰራዊቶቹ ከጋኔን፣ ከሰውም፣ ከበራሪም የኾኑት ተሰበሰቡ። እነሱም ይከመከማሉ።

27|18| በጉንዳንም ሸለቆ በመጡ ጊዜ እንዲት ጉንዳን «እናንተ ጉንዳኖች ሆይ! ወደ መኖሪያዎቻችሁ ግቡ። ሱለይማንና ሰራዊቱ እነርሱ የማያውቁ ሲኾኑ አይሰባብሩዎችሁ» አለች።

27|19| ከንግግርም እየሳቀ ጥርሱን ፈገግ አደረገ። «ጌታዬ ሆይ! ያቺን በእኔና በወላጆቹ ላይ የላገስካትን ጸጋህን እንዳመሰግን የምትወደውንም በጎ ሥራ እንድሠራ ምራኝ። በችሮታህም በመልካሞቹ ባሮችህ ውስጥ አግባኝ» አለ።

27|20| በራሪዎቹንም ተመለከተ፤ አለም «ሁድሁድን ለምን አላየውም! በእውነቱ ከራቁት ነበርን።

27|21| «ብርቱን ቅጣት በእርግጥ አቀጣዋለሁ። ወይም በእርግጥ ዐርደዋለሁ፤ ወይም ግልጽ በኾነ አስረጅ ይመጣኛል» (አለ)

27|22| (ወፋ) ዕሩቅ ያልኾነንም ጊዜ ቆዩ። አለም «ያላወቅከውን ነገር አወቅኩ። ከሰበሉም እርግጠኛን ወሬ አመጣሁልህ።

27|23| «እኔ የምትገዛቸው የኾኑችን ሲት ከነገሩም ሁሉ የተሰጠችኝ አገኘሁ። ለእርሷም ታላቅ ዙፋን አልላት።

27|24| «እርስዋንም ሕዝቦችዋንም ከአላህ ሌላ ለፀሐይ ሲሰግዱ አገኘኋቸው። ሰይጣንም ለእነሱ ሥራዎቻቸውን ሸልሞላቸዋል። ከእውነተኛውም መንገድ አግዷቸዋል። ስለዚህ እነሱ (ወደ እውነት) አይምመሩም።»

27|25| ለዚያ በሰማያትና በምድር የተደበቀውን ለሚያወጣው፣ የምትሸሽጉትንና የምትገልጹትንም ሁሉ ለሚያውቀው አላህ እንዳይሰግዱ (ሰይጣን አግዷቸዋል)።

27|26| አላህ ከርሱ ሌላ አምላክ የለም። የታላቁ ዐርሽ (ዙፋን) ጌታ ነው።

27|27| (ሱለይማንም) አለ «እውነት እንደ ተናገርከ ወይም ከውሸታሞቹ እንደ ኾነክ ወደፊት እናያለን።

27|28| «ይህንን ደብዳቤዬን ይዘህ ኪዳ። ወደእነርሱም ጣለው። ከዚያም ከእነሱ ዘወር በል። ምን እንደሚመልሱም ተመልከት።»

27|29| (እርሷም በደረሳት ጊዜ) አለች «እናንተ መማከርቶች ሆይ! እኔ ክብር ያለው ጽሑፍ ወደኔ ተጣለ።

27|30| «እርሱ ከሱለይማን ነው። እርሱም በአላህ ስም እጅግ በጣም ሩጎሩጎ በጣም አዛኝ በኾነው።

27|31| «በእኔ ላይ አትኩሩ። ታዛዦችም ገናችሁ ወደኔ ኑ፤ (የሚል ነው)።

27|32| «እናንተ መማከርቶች ሆይ! በነገሬ (የሚበጀውን) ንገሩኝ። እስከምትገኙልኝ ድረስ እንድንም ነገር ቆራጭ አይደለሁምና» አለች።

27|33| «እኛ የነይል ባለቤቶች የብርቱ ጦርም ባለቤቶች ነን። ግን ትዕዛዙ ወደ እንቺ ነው። ምን እንደምታገረም አስተውዱ፤» አሏት።

27|34| (እርሷም) አለች «ንጉሦች ከተማን (በነይል) በገቡባት ጊዜ ያበላሹዋታል። የተከበሩ ሰዎችዋንም ወራዶች ያደርጋሉ። እንደዚሁም (እነዚህ) ይሠራሉ።

27|35| «እኔም ወደእነርሱ ገጸ በረከትን የምልክና መልክተኞቹ በምን እንደሚመለሱ የምጠባበቅ ነኝ።»

27|36| (መልክተኛው) ሱለይማንንም በመጣው ጊዜ አለ «በግንዛቤ ትራዲኛላችሁን አላህም የሰጠኝ ከሰጣችሁ የበለጠ ነው። ይልቁንም እናንተ በገጸ በረከታችሁ ትደሰታላችሁ።»

27|37| «ወደእነሱ ተመለስ። ለእነርሱም በእርሷ ችሎታ በሌላቸው ሰራዊት እንመጣባቸዋለን። ከእርሷም እነርሱ የተዋረዱ ኾነው በእርግጥ እናወጣቸዋለን» (አለ)።

27|38| «እናንተ መኳንንቶች ሆይ! ሙስሊሞች ኾነው ሳይመጡኝ በፊት ዙፋንዎን የሚያመጣልኝ ማንኛችሁ ነው» አለ።

27|39| ከጋኔን ኀይለኛው «ከችሎትህ ከመነሳትህ በፊት እኔ እርሱን አመጣልሃለሁ። እኔም በእርሱ ላይ ብርቱ ታማኝ ነኝ» አለ።

27|40| ያ እርሱ ዘንድ ከመጽሐፉ ዕውቀት ያለው ሰው (የተገለጸው) «ዓይኔህ ወደ እንተ ከመመለሱ በፊት እኔ እርሱን አመጣልሃለሁ» አለ፤ (እንደዚሁም አደረገ)። እርሱ ዘንድ ረግቶ ባየውም ጊዜ «ይህ ከጌታዬ ችሮታ ነው። የማመሰግን ወይም የምክድ መኾኔን ሊሞክረኝ (ቸረልኝ)። ያመሰግንም ሰው የሚያመሰግነው ለራሱ ነው። የካደም ሰው ጌታዬ ከእርሱ ተብቃቂ ቸር ነው» አለ።

27|41| «ዙፋንዎን ለእርሷ አሳስቱ። ታውቀው እንደኾነ ወይም ከእነዚያ ከማያውቁት ትኾን እንደሆነ፤ እናያለን፤» አላቸው።

27|42| በመጣች ጊዜ፦ «ዙፋንሽ እንደዚህ ነውን» ተባለች። «እርሱ ልክ እርሱ ነው መሰለኝ» አለች። (ሱለይማን) «ከእርሷ በፊትም ዕውቀትን ተሰጠን ሙስሊሞችም ነበርን፤» (አለ)።

27|43| ከአላህ ሌላ ትግዛው የነበረችውንም ከለከላት። እርሷ ከከላዊዎች ሕዝቦች ነበረችና።

27|44| ሕንጻውን ግቢ ተባለች። ባየቺውም ጊዜ ባሕር ነው ብላ ጠረጠረችው። ከባቶችዋም ገለጠች። «እርሱ ከመስተዋት የተለሰለሰ ሕንጻ ነው» አላት። «ጌታዬ ሆይ! እኔ ነፍሴን በደልኩ። ከሱለይማንም ጋር ሆኜ ለዓለማት ጌታ ለአላህ ታዘዝኩ» አለች።

27|45| ወደ ስሙድም ወንድማቸውን ሷሊሕን አላህን ተገዙ በማለት በእርግጥ ላክነው። ወዲያውም እነሱ የሚነታረኩ ሁለት ጭፍሮች ኾኑ።

27|46| «ሕዝቦቹ ሆይ! ከመልካሙ በፊት በክፉው (ቅጣትን አምጣብን በማለት) ለምን ታስቸኩላላችሁ ይታዘንላችሁ ዘንድ አላህን ምሕረትን አትለምኑምን» አላቸው።

27|47| «በግንቱና ከእንተም ጋር ባሉት ሰዎች ምክንያት ገደቢሶች ኾኑ» አሉት። «ገደቢስነታችሁ አላህ ዘንድ ነው፤ ይልቁንም እናንተ የምትፈተኑ ሕዝቦች ናችሁ» አላቸው።

27|48| በከተማይቱም ውስጥ በምድር ውስጥ የሚያበላሹና የማያሳምሩ ዘጠኝ ሰዎች ነበሩ።

27|49| «እርሱንና ቤተሰቦቹን ሌሊት ልንገድል ከዚያም ለዘመዱ የቤተሰቦቹን ጥፋት (መገደላቸውን) አላየንም፤ እኛም እውነተኞች ነን ልንል በአላህ ተማማሉ» አሉ።

27|50| ተንኮልንም መከሩ። እነርሱም የማያውቁ ሲኾኑ በተንኮላቸው አጠፋናቸው።

27|51|የተንኮላቸውም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ እኛ እነርሱንም ሕዝቦቻቸውንም በሙሉ እንዴት እንዳጠፋናቸው ተመልከት።

27|52|እኚህም በበደላቸው ምክንያት ባዶዎች ሲሆኑ ቤቶቻቸው ናቸው። በዚህም ውስጥ ለሚያወቁ ሕዝቦች አስደናቂ ተዓምር አለበት።

27|53|እነዚያንም ያመኑትንና ከክሕደት ይጠነቀቁ የነበሩትን አዳን።

27|54|ሉጥንም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (እስታውስ)፤ «እናንተ የምታዩ ስትኾኑ ፀያፍን ነገር ትሠራላችሁን

27|55|«እናንተ ከሴቶች አልፋችሁ ወንዶችን ለመከፋፈል ትመጣላችሁን በእውነቱ እናንተ የምትሳሰቡ ሕዝቦች ናቸው።»

27|56|የሕዝቦቹም መልስ የሉጥን ቤተሰቦች «ከከተማችሁ አውጡ። እነርሱ የሚጥራሩ ሰዎች ናቸውና» ማለት እንጅ ሌላ አልነበረም።

27|57|እርሱንና ቤተሰቦቹንም አዳን። ሚስቱ፤ ብቻ ስትቀር። (በጥፋቱ ውስጥ) ከቀረዎቹ አደረግናት።

27|58|በእነርሱም ላይ (የድንጋይ) ዝናብን አዘነብንባቸው። የተስፋረረዎቹም ዝናብ ከፋ።

27|59|(ሙሐመድ ሆይ) በል «ምስጋና ለአላህ ይገባው። በእነዚያም በመረጣቸው ባሮቹ ላይ ስላም ይውረድ። አላህ በላጭ ነው ወይስ ያ የሚያጋሩት (ጣዖት)።

27|60|ወይም ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረና ከሰማይም ለእናንተ ውሃን ያወረደው (ይበልጣል ወይስ የሚያጋሩት) በእርሱም ባለውበት የኾኑትን የታጠሩ እትክልቶችን ዛፍዋን ልታበቅሉ ለናንተ ችሎታ ያልነበራችሁን አበቀልን። ከአላህ ጋር ሌላ እምላክ አለን (የለም)። ግን እነርሱ (ከእውነት) የሚያዘነብሉ ሕዝቦች ናቸው።

27|61|ወይም ያ ምድርን መርጊያ ያደረገና በመካከሏም ወንዞችን ያደረገ፤ ለእርሷም ጋራዎችን ያደረገ፤ በሁለቱ ባሕሮችም (በጣፋጩና በጨው ባሕር) መካከል ግርዶን ያደረገ (ይበልጣልን ወይስ የሚያጋሩት) ከአላህ ጋር ሌላ እምላክ አለን ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

27|62|ወይም ያ ችግረኛን በለመነው ጊዜ የሚቀበል፤ መከራንም የሚያስወግድ፤ በምድርም ላይ ምትኮች የሚያደረጋችሁ፤ (ይበልጣልን ወይስ የሚያጋሩት) ከአላህ ጋር ሌላ እምላክ አለን ጥቂትንም አትገሠዱም።

27|63|ወይም ያ በየብስና በባሕር ጨለማዎች ውስጥ የሚመራችሁ ነፋሶችንም ከዝናሙ በፊት አብሳሪ ኾነው የሚልክ (ይበልጣልን ወይስ የሚያጋሩት) ከአላህ ጋር ሌላ እምላክ አለን አላህ (በእርሱ) ከሚያጋሩዎቸው ሁሉ ላቀ።

27|64|ወይም ያ መፍጠርን የሚጀምር ከዚያም የሚመልሰው ከሰማይና ከምድርም ሲሳይን የሚሰጣችሁ እምላክ (ይበልጣልን ወይስ የሚያጋሩት) ከአላህ ጋር ሌላ እምላክ አለን «እውነተኛች እንደኾናችሁ፤ አስረጃችሁን አምጡ» በላቸው።

27|65|«በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ ሩቅን ምስጢር አያውቅም። ግን አላህ (ያውቀዋል)። መቼ እንደሚቀሰቀሱም አያውቁም» በላቸው።

27|66|በእውነት የመጨረሻይቱን ዓለም (ኹኒታ) ማወቃቸው ተሟላን አይደለም እነርሱ ከእርሷ በመጠራጠር ውስጥ ናቸው። በእውነትም እነርሱ ከእርሷ ዕውሮች ናቸው።

27|67|እነዚያም የካዱት አሉ «እኛም አባቶቻችንም ዐፈር በኾን ጊዜ እኛ (ከመቃብር) የምንወጣ ነን

27|68|«ይህንን እኛም ከፊት የነበሩት አባቶቻችንም በእርግጥ ተቀጥረንበታል። ይህ የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች እንጅ ሌላ አይደለም» (አሉ)።

27|69|«በምድር ላይ ሺዳ። የአመጸኞችም መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከቱ» በላቸው።

27|70|በእነሱም ላይ አትዘን። ከሚመክሩበህም ነገር በጭንቀት ውስጥ አትኹን።

27|71|«እውነተኞችም እንደ ኾናችሁ ይህ ቀጠሮ መቼ ነው» ይላሉ።

27|72|«የዚያ የምትቻኩለበት ከፊሉ ለእናንተ የቀረበ መኾኑ ተረጋግጧል» በላቸው።

27|73|ጌታህም በሰዎች ላይ በእርግጥ የችሮታ ባለቤት ነው። ግን አብዛኞቻቸው አያመስግኑም።

27|74|ጌታህም ልቦቻቸው የሚደብቁትንና የሚገልጹትን ያውቃል።

27|75|በሰማይና በምድር ውስጥ ምንም የተደበቀ ነገር የለም ገላጭ በኾነው መጽሐፍ ውስጥ ያለ ቢኾን እንጅ።

27|76|ይህ ቁርኣን በእስራኤል ልጆች ላይ የእነዚያን እነርሱ በእርሱ የሚለያዩበትን አብዛኛውን ይነግራል።

27|77|እርሱም ለምእምናን መምሪያና እዝነት ነው።

27|78|ጌታህ በመካከላቸው በትክክል ፍርዱ ይፈርዳል። እርሱም አሸናፊው ዐዋቂው ነው።

27|79|በአላህም ላይ ተጠጋ። አንተ ግልጽ በኾነው እውነት ላይ ነህና።

27|80|አንተ ሙታንን አታሰማም። ደንቆሮዎችንም የሚተው ኾነው በዞሩ ጊዜ ጥረን አታሰማም።

27|81|አንተም (ልቦ) ዕውሮችን ከጥመታቸው አቅኚ አይደለህም። በአንቀጾቻችን የሚያምኑትን በስተቀር አታሰማም። እነርሱ ፍጹም ታዛዦች ናቸውና።

27|82|በእነርሱም ላይ (የቅጣት) ቃሉ በተረጋገጠ ጊዜ ሰዎቹ በአንቀጾቻችን የማያረጋግጡ እንደነበሩ የምትነግራቸውን እንስሳ ለእነርሱ ከምድር እናወጣለን።

27|83|ከሕዝቦቹም ሁሉ ባንቀያቸውን የሚያስተባብሉትን ጭፍሮች የምንሰበስብበትን ቀን (እስታውስ)። እነሱም ይከመከማሉ።

27|84|በመጡም ጊዜ (አላህ) ይላቸዋል «በአንቀጾቹ እርሷን በማወቅ ያላዳረሳችሁ ስትሆኑ አስተባበላችሁን ወይስ ምንን ትሠሩ ነበራችሁ»

27|85|በመበደላቸውም በእነርሱ ላይ ቃሉ ይፈጸምባቸዋል። እነርሱም አይናገሩም።

27|86|እኛ ሌሊትን በእርሱ ውስጥ እንዲያርፉበት ቀንንም የሚያሳይ እንዳደረግን አያዩምን ለሚያምኑ ሕዝቦች በዚህ ውስጥ ተዓምራቶች አሉበት።

27|87|በቀንዱም በሚነፋ ቀን በሰማያት ውስጥ ያሉትና በምድርም ውስጥ ያሉት ሁሉ አላህ የሻው ነገር ብቻ ሲቀር በሚደነግጡ ጊዜ (የሚኾነውን እስታውስ)። ሁሉም የተናነሱ ኾነውም ወደርሱ ይመጣሉ።

27|88|ጋራዎችንም እርሷ እንደ ደመና አስተላለፍ የምታልፍ ስትኾን የቆመች ናት ብለህ የምታስባት ሆና ታያታለህ። የዚያን ነገሩን ሁሉ ያጠነከረውን የአላህን ጥበብ (ተመልከት)። እርሱ በምትሠሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።

27|89|በመልካም ሥራ የመጣ ሰው ለእርሱ ከእርስዋ የበለጠ ምንዳ አልለው። እነርሱም በዚያ ቀን ከድንጋጤ ጸጥተኞች ናቸው።

27|90|በመጥፎም የመጡ ሰዎች ፊቶቻቸው በእሳት ውስጥ ይደፋሉ። «ትሠሩት የነበራችሁትን እንጅ አትመነዱም» (ይባላሉ)።

27|91|የታዘዘኩት የዚህችን አገር ጌታ ያንን ክልል ያደረጋትን እንደግዛ ብቻ ነው። ነገሩንም ሁሉ የእርሱ ነው። ከሙስሊሞችም እንደሆነ ታዘዘለሁ (በላቸው)።

27|92|ቁርአንንም እንዳነብ (ታዘዘለሁ)። የተመራው ሰው የሚመራው ለእርሱ ብቻ ነው። የተሳሳተም ሰው «እኔ ከእስጦንቃቂዎች ነኝ እንጂ ሌላ አይደለሁም» በለው።

27|93|ምስጋናም ለአላህ ነው። ተዓምራቶቹን ወደፊት ያሳያችኋል። «ታውቋትም አላችሁ» በላቸው። ጌታህም ከምትሠሩት ሁሉ ዘንጊ አይደለም።

28|1|ጠ.ሰ.መ (ጣ ሲን ሚም)።

28|2|ይህቺ ገላጭ ከሆነው መጽሐፍ አንቀጾች ናት።

28|3|ከሙሳና ከፊርዖን ዜና እውነተኛች ስንሽን ለሚያምኑ ሕዝቦች ባንተ ላይ እናነባለን።

28|4|ፊርዖን በምድር ላይ ተንበጣረረ። ነዋሪዎቿንም የተከፋፈሉ ጓዶች አደረጋቸው። ከእነርሱ ጭፍሮችን ያዳክማል። ወንዶች ልጆቻቸውን በብዛት ያርዳል። ሴቶቻቸውንም ይተዋል፤ እርሱ ከሚያበላሹት ሰዎች ነበርና።

28|5|በእነዚያም በምድር ውስጥ በተጨቆኑ ላይ ልንለግስ፤ መሪዎችም ልናደርጋቸው ወራሾችም ልናደርጋቸው እንሻለን።

28|6|ለእነርሱም በምድር ላይ ልናስመች ፊርዖንንና ሃማንንም ሰራዊቶቻቸውንም ከእነሱ ይፈሩት የነበሩትን ነገር ልናሳያቸው (እንሻለን)።

28|7|ወደ ሙሳም እናት «አጥቢው፤ በርሱም ላይ በፈራሽ ጊዜ በባሕሩ ውስጥ ጣይው አትፈረም፤ አትዘኝም፤ እኛ ወዳንቺ መላሾቹና ከመልክተኞቹም እድራጊዎቹ ነንና» ማለትን አመለከትን።

28|8|የፊርዖን ቤተሰቦችም (መጨረሻው) ለእነርሱ ጠላት ሐዘንም ይሆን ዘንድ እነሱት። ፊርዖንና ሃማንም ሰራዊቶቻቸውም ሀጢአተኞች ነበሩ።

28|9|የፊርዖንም ሚስት «ለእኔ የዓይኔ መርጊያ ነው። ለአንተም። አትግደሉት። ሊጠቅመን ወይም ልጅ አድርገን ልንይዘው ይከጀላልና» አለች። እነርሱም (ፍጻሜውን) የማያውቁ ሆነው (እነሱት)።

28|10|የሙሳም እናት ልብ ባዶ ሆነ። ከምእምናን ትሆን ዘንድ በልቧ ላይ ባላጠነከርን ኖሮ ልትገልጸው ቀርባ ነበር።

28|11|ለእንቱም ተከታተይው አለቻት። እርሱንም እነሱ የማያውቁ ሲሆኑ በሩቅ ሆኖ እየቸው።

28|12|(ወደናቱ ከመመለሱ) በፊትም አጥቢዎችን (መጥባትን) በእርሱ ላይ እርም አደረገን። (እንቱ) «ለእናንተ የሚያሳድጉላችሁን እነርሱም ለእርሱ ቅን አገልጋዮች የሆኑን ቤተሰቦች ላመልክታችሁን» አለችም።

28|13|ወደእናቱም ዓይንዋ እንድትረጋ፤ እንዳታዝንም፤ የአላህም የተስፋ ቃል እርግጥ መሆኑን እንድታውቅ መለስነው። ግን አብዛኞቻቸው እያውቁም።

28|14|ብርታቱንም በደረሰና በተስተካከለ ጊዜ ጥቡብንና ዕውቀትን ሰጠው። እንዲሁም መልካም ሠሪዎችን እንመነዳለን።

28|15|ከተማይቱንም ሰዎቹ በዝንጋቱ ጊዜ ላይ ሆነው ሳሉ ገባ። በእርሷም ውስጥ የሚገደሉት ሁለት ሰዎችን አገኘ። ይህ ከወገኑ ነው፤ ይህም ከጠላቱ ነው። ያም ከወገኑ የሆነው ሰው በዚያ ከጠላቱ በሆነው ሰው ላይ እርዳታን ጠየቀው። ሙሳም በጡጫ መታው። ገደለውም። ይህ ከሰይጣን ሥራ ነው። እርሱ ግልጽ እሳሳች ጠላት ነውና አለ።

28|16|«ጌታዬ ሆይ! እኔ ነፍሴን በደልኩ። ለእኔም ማር አለ።» ለእርሱም ምሕረት አደረገለት እርሱ መሓረ አዛኝ ነውና።

28|17|«ጌታዬ ሆይ! በእኔ ላይ በመለገስህ ይሁንብኝ (ከስህተቱ እጸጸታለሁ)፤ ለእመጸኞችም ፈጽሞ ረዳት አልሆንም አለ።

28|18|በከተማይቱም ውስጥ ፈሪ የሚጠባበቅ ሆኖ አደረ። በደንገትም ያ ትላንት እርዳታን የጠየቀው ሰው በጩኸት እርዳታን ይጠይቀዋል። ሙሳ እርሱ «አንተ በእርግጥ ግልጽ ጠማማ ነህ» አለው።

28|19|(ሙሳ) ያንን እርሱ ለሁለቱም ጠላት የሆነውን ሰው በኃይል ሊይዘው በፈለገም ጊዜ «ሙሳ ሆይ! በትላንትናው ቀን ነፍሴን እንደ ገደልክ ልትገድለኝ ትፈልጋለህን በምድር ላይ ጨካኝ መሆንን እንጅ ሌላ አትፈልግም። ከመልካም ሠሪዎችም መሆንን አትፈልግም» አለው።

28|20|ከከተማይቱም ዳርቻ እንደ ሰው እየሮጠ መጣ። «ሙሳ ሆይ! ሹማምንቶቹ ሊገድሉህ ባንተ ይመካከራሉና ውጣ። እኔ ላንተ ከመካሪዎች ነኝና» አለው።

28|21|የፈራና የሚጠባበቅ ሆኖም ከእርሷ ወጣ። «ጌታዬ ሆይ! ከበደለኞቹ ሕዝቦች አድነኝ» አለ።

28|22|ወደ መድየን አቅጣጫ ፊቱን ባዘረ ጊዜም «ጌታዬ ቀጥተኛውን መንገድ ሊመራኝ እከጀላለሁ» አለ።

28|23|ወደ መድየንም ውሃ በመጣ ጊዜ በእርሱ ላይ ከሰዎች ጭፍሮችን (መንጋዎቻቸውን) የሚያጠጡ ሆነው አገኙ። ከእነርሱ በታችም (ከውሃው መንጎቻቸውን) የሚከለክሉት ሁለት ሴቶች አገኙ። «ነገራችሁ ምንድን ነው» አላቸው። «እረኞቹ ሁሉ (መንጋዎቻቸውን) እስከሚመልሱ አናጠጣም። አባታችንም ትልቅ ሽማግሌ ነው» አሉት።

28|24|ለሁለቱም አጠጣላቸው። ከዚያም ወደ ጥላው ዘወር አለ። «ጌታዬ ሆይ! እኔ ከመልካም ነገር ወደኔ ለምታወርደው ፈላጊ ነኝ» አለ።

28|25|ከሁለቱ እንደኖይቱም ከሐፍረት ጋር የምትገደድ ሆና መጣችው። «አባቱ ለእኛ ያጠጣህልንን ዋጋ ሊሰጥህ ይጠራሃል» አለችው። ወደእርሱ በመጣና ወሬውን በእርሱ ላይ በተረከለትም ጊዜ «አትፍራ ከበደለኞቹ ሕዝቦች ድነሃል» አለው።

28|26|ከሁለቱ እንደኖይቱም «አባቱ ሆይ ቅጠረው። ከቀጠርከው ሰው ሁሉ በላጩ ብርቱው ታማኝ ነውና» አለችው።

28|27|«ስምንትን ዓመታት ልታገለግለኝ እኔ ከእነዚህ ሁለት ሴቶች ልጆቹ አንዱን ላጋባህ እሻለሁ። ዐስርን ብትሞላም ከአንተ ነው። ባንተ ላይ ማስቸገርንም አልሻም። አላህ የሻ እንደ ሼኑ ከመልካሞቹ ሰዎች ሹኑ ታገኘላለህ» አለው።

28|28|(ሙሳም) «ይህ (ውለታ) በእኔና ባንተ መካከል (ረጊ) ነው። ከሁለቱ ጊዜያቶች ማንኛውንም ብፈጽም በእኔ ላይ ወሰን ማለፍ የለም። አላህም በምንለነው ላይ ምስክር» ነው አለ።

28|29|ሙሳም ጊዜውን በጨረሰና ከቤተሰቦቹ ጋር በጊደ ጊዜ ከጡር ተራራ ጎን እሳትን አየ። ለቤተሰቡ (እዚህ) «ቆዩ። እኔ እሳትን አየሁ። ከእርሷ ወሬን ወይም ትሞቁ ዘንድ ከእሳት ትንታግን እመጣላችኋለሁ» አለ።

28|30|በመጣትም ጊዜ ከሸለቆው ቀኝ ዳርቻ ከዛፊቱ በኩል በተባረከችው ስፍራ ውስጥ «ሙሳ ሆይ! እኔ የዓለማት ጌታ አላህ እኔ ነኝ» በማለት ተጠራ።

28|31|«በትርህንም ጣል» (ተባለ)። እንደ ትንሽ እባብ ስትስለከለክ ባያትም ጊዜ ወደ ኋላ ዞሮ ሸሸ፤ አልተመለሰምም። «ሙሳ ሆይ! ተመለስ አትፍራም፤ አንተ ከጥብቆቹ ነህና» (ተባለም)።

28|32|«እጅህን በእንጉሳህ ውስጥ አግባ። ያለ ነውር ነጭ ሆኖ ትወጣላችና። ከንፍህንም ከፍርሃት (ለሙዳን) ወዳንተ አግብቅ። እነዚህም ከጌታህ የሆኑ ወደ ፊርዖንና ወደ መኳንንቶቹ የሚደርሱ ሁለት አስረጅዎች ናቸው። እነርሱ እመጸኞች ሕዝቦች ነበሩና።»

28|33|(ሙሳ) አለ «ጌታዬ ሆይ! እኔ ከእነርሱ ነፍስን ገድያለሁ። ስለዚህ እንዳይገድሉኝ አፈራለሁ።

28|34|«ወንድሜም ሃሩን እርሱ ምላሱ ከእኔ የተባ ነው። እውነተኛነቱንም የሚያረጋግጥልኝ ረዳት ጥኖ ከእኔ ጋር ላከው። እኔ ሊያስተባብሉኝ አፈራለሁና።»

28|35|(አላህም) «ሙንቻህን በወንድምህ በእርግጥ እናበረታለን። ለሁለታችሁም ስልጣንን እናደርጋለን። ወደእናንተም (በመጥፎ) አይደርሱም። በተጓምራቶቻችን (ጺዱ)። እናንተና የተከተላችሁም ሁሉ እሸናፊዎች ናችሁ» አላቸው።

28|36|ሙሳም በታምራቶቻችን ግልጽ ገኘው በመጣባቸው ጊዜ «ይህ የተቀጠፈ ድግምት እንጂ ሌላ አይደለም። ይህንንም በመጀመሪያዎቹ አባቶቻችን ውስጥ አልሰማንም» አሉ።

28|37|ሙሳም «ጌታዬ ከእርሱ ዘንድ በቀጥታው መንገድ የመጣውን ሰው ምስጋኔቱም አገር ለእርሱ የምትሸንፈውን ሰው ዐዋቂ ነው። እነሆ በደለኞቹ አይደሉም» አሉ።

28|38|ፈርዖንም «እናንተ ጭፍሮች ሆይ! ከእኔ ሌላ ለእናንተ አምላክን ምንም አላወቅሁም። ሃማንም ሆይ! ጭቃን ለእኔ አቃጥልልኝ፤ (ጡብ ሥራልኝ)። ለእኔም ከፍተኛ ሕንጻን ሥራልኝ። ወደ ሙሳ አምላክ ልወጣ እከጅላለሁና። እኔም ከውሽታዎቹ መሆኑን እጠረጥረዋለሁ» አሉ።

28|39|እርሱም ሰራዊቶቹም በምድር ላይ ያለ እግባብ ኮሩ። እነርሱም ወደእኛ የማይመለሱ መሆናቸውን ጠረጠሩ።

28|40|እርሱንም ሰራዊቱንም በጥብቅ ያዝናቸው። በባሕርም ውስጥ ጣልናቸው። የበደለኞች መጨረሻም፤ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከት።

28|41|ወደ እሳት የሚጠሩ መሪዎችም አደረግናቸው። በትንሣኤም ቀን አይርረዱም።

28|42|በይሁዎችም በቅርቢቱም ዓለም ውስጥ እርግግንን እስከተልናቸው። በትንሣኤም ቀን እነሱ ከሚበረሩት ናቸው።

28|43|የፊተኞቹን የክፍለ ዘመናት ሕዝቦችም ከአጠፋን በኋላ ለሰዎች የልብ ብርሃን መሪም እዝነትም ሲሆን ይገሰጹ ዘንድ ለሙሳ መጽሐፉን በእርግጥ ሰጠው።

28|44|ወደ ሙሳም ትዕዛዝን ባወረድንለት ጊዜ (ከተራራው) በምዕራባዊው ጎን አልነበርክም ከተጣዱትም አልነበርክም።

28|45|ግን እኛ (ከእርሱ በኋላ) የክፍለ ዘመናትን ሰዎች እስገኘን። በእነሱም ላይ ዕድሜዎች ተራዘሙ። በመድኖንም ሰዎች ውስጥ ተቀማጭ በእነሱ ላይ እንቀጽቻችን የምታነብ አልነበርክም። ግን እኛ ላኪዎችህ ገንን።

28|46|በጠራውንም ጊዜ በጡር ጎን አልነበርክም። ግን ከእነሱ በፊት ምንም እስፈራረ ያልመጣቸውን ሕዝቦች ታስፈራረ ዘንድ ከጌታህ በሆነ ችርታ (ላክንህ) ሊገሰጹ ይከጀላልና።

28|47|እጆቻቸውም ባሳለፉት ምክንያት መከራ የምትነካቸውና «ጌታችን ሆይ! እንቀጽችሁን እንድንከተል ከምእምናንም እንድንሆን ወደኛ መልክተኛን አትልክም ኖሯልን» የሚሉ ባልሾኑ ኖሮ (እንልክም ነበር)።

28|48|እውነቱም ከእኛ ዘንድ በመጣላቸው ጊዜ «ለሙሳ የተሰጠው ብጢ አይስሰጠውም ኖሯልን» አሉ። «ከዚህ በፊት ሙሳ በተሰጠው አልካዱምን የተረዱዱ ሁለት ድግምቶች ናቸው» አሉ። «እኛ በሁሉም ከሐዲዎች ነንም» አሉ።

28|49|«ከአላህ ዘንድ የሆኑን መጽሐፍ እርሱ ከሁለቱም ይበልጥ ቅን የሆኑን አምጡ። እውነተኛች እንደ ጥናችሁ (ብታመጡት) እከተለዋለሁ» በላቸው።

28|50|እሺ ባይሉህም፤ የሚከተሉት፤ ዝንባሌዎቻቸውን ብቻ መሆኑን ዕወቅ። ከአላህም የሆነ መመሪያ ሳይኖረው ዝንባሌውን ከተከተለ ሰው ይበልጥ የጠመመ አንድም የለም። አላህ በደለኞች ሕዝቦችን አይመራምና።

28|51|ይገሰጹም ዘንድ ቃልን (ቁርኣንን በያይነቱ) ለእነርሱ በእርግጥ እስክታተልን።

28|52|እነዚያ ከእርሱ በፊት መጽሐፍን የሰጠናቸው እነርሱ በእርሱ ያምናሉ።

28|53|በእነሱ ላይ በሚነሱበላቸውም ጊዜ «በእርሱ አምነናል። እርሱ ከጌታችን የሆነ እውነት ነው። እኛ ከርሱ በፊት ሙስሊሞች ነበርን» ይላሉ።

28|54|እነዚያ በመታገሳቸው ዋጋቸውን ሁለት ጊዜ ይስሰጣሉ። ክፉውንም ነገር በበጎ ምግባር ይገፈጉራሉ። ከሰጠናቸውም ሲሳይ ይለግሳሉ።

28|55|ውድቅንም ቃል በሰሙ ጊዜ ከእርሱ ይርቃሉ። «ለእኛ ሥራዎቻችን አሉን። ለናንተም ሥራዎቻችሁ አሏችሁ። ስላም በእናንተ ላይ (ይሆኑ) ባለጌዎችን እንፈልግም» ይላሉ።

28|56|እንተ የወደድከውን ሰው ፈጽሞ አታቀናም። ግን አላህ የሚሻውን ሰው ያቀናል እርሱም ቅናቹን ዐዋቂ ነው።

28|57|«ከእነሱ ጋር ቅንን መንገድ ብንከተል ከምድራችን እንባረራለን» አሉም። ከእኛ ዘንድ (የተሰጠ) ሲሳይ ሲሆን የነገሩ ሁሉ ፍሬዎች ወደእርሱ የሚነዱበትን ጸጥተኛ ክልል (መካን) ለእነሱ አላስመቸናቸውምን ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

28|58|ከከተማም ኑሮዋን (ምጽቷን) የካደችን (ከተማ) ያጠፋናት ብዙ ናት። እነዚህም ከእነሱ በኋላ ጥቂት ጊዜ እንጂ ያልተኖረባቸው ሲሆኑ መኖሪያዎቻቸው ናቸው። እኛም (ከእነርሱ) ወረሾች ነበርን።

28|59|ጌታህም ከተሞችን በዋናዋ (ከተማ) ውስጥ እንቀጽቻችንን በእነሱ ላይ የሚያነብ መልክተኛን እስከሚልክ ድረስ አጥፊ አልነበረም። ከተሞችንም ባለቤቶቿ በዳዮች ሆነው እንጂ አጥፊዎች አልነበርንም።

28|60|ከማንኛውም ነገር የተሰጣችሁት፤ የቅርቢቱ ሕይወት ጥቅምና ጌጧ ነው። አላህ ዘንድ ያለውም (ምንዳ) በጣም በላጭና ዘውታሪ ነው አታውቁምን

28|61|መልካምን ተስፋ ቃል የገባንለትና እርሱም እግኚው የሆነ ሰው የቅርቢቱን ሕይወት ጥቅም እንዳስመቸነውና ከዚያም እርሱ በትንሣኤ ቀን (ለእሳት) ከሚቀረቡት እንደ ገኘው ሰው ነውን

28|62|(አላህ) የሚጠራባቸውንና እነዚያ ተጋሪዎቹ ትሏቸው የነበራችሁት የት ናቸው የሚልበትን ቀን (እስታውስ)።

28|63|እነዚያ በእነርሱ ላይ ቃሉ የተረጋገጠባቸው ይላሉ «ጌታችን ሆይ! እነዚህ እነዚያ ያጠመምናቸው ናቸው። እንደጠመምን አጠመምናቸው። (ከእነሱ) ወዳንተ ተጥራራን። እኛን ይግዝኑ አልነበርንም።

28|64|«(ለአላህ) የምታጋሯቸውንም ጥሩ» ይባላሉ፤ ይጠሯቸዋልም። ግን ለእነርሱ አይመልሱላቸውም። ቅጣቱንም ያያሉ። እነርሱ ይመሩ በነበሩ ኖሮ (አያዩትም ነበር)።

28|65|«የሚጠራባቸውንና ለመልክተኞቹም ምንን መለሳችሁ» የሚልበትን ቀን (እስታውስ)።

28|66|በዚያም ቀን ወሬዎቹ ሁሉ በእነርሱ ላይ ይሰውሩባቸዋል። እነርሱም አይጠያየቁም።

28|67|የተጸጸተና ያመነ ሰውማ መልካምንም የሠራ ከሚድኑት ሊሆን ይከጀላል።

28|68|ጌታህም የሚሻውን ይፈጥራል፤ ይመርጣልም። ለእነርሱ (ለሰዎቹ) ምርጫ የላቸውም። አላህ ከማይግባው ሁሉ ጠራ። ከሚያጋሯቸውም ላቀ።

28|69|ጌታህም ልቦቻቸው የሚደብቁትንና የሚገልጹትን ሁሉ ያውቃል።

28|70|እርሱም አላህ ነው። ከእርሱ ሌላ አምላክ የለም። ምስጋና በመጀመሪያዬቱም በመጨረሻዬቱም ዓለም ለእርሱ ብቻ

ነው። ፍርዱም የእርሱ ብቻ ነው። ወደእርሱም ትመለሳላችሁ።

28|71|እያችሁን (ንገሩኝ) «አላህ በእናንተ ላይ ሌሊትን እስከ ትገሣሉ ቀን ድረስ ዘውታሪ ቢያደርገው ከአላህ ሌላ ብርሃንን የሚያመጣላችሁ አምላክ ማነው አትሰሙምን» በላቸው።

28|72|እያችሁን «አላህ በእናንተ ላይ ቀንን እስከ ትገሣሉ ቀን ድረስ ዘውታሪ ቢያደርገው ከአላህ ሌላ በውስጡ የምታርፋበትን ሌሊት የሚያመጣላችሁ አምላክ ማን ነው (ንገሩኝ) አታስተውሉምን» በላቸው።

28|73|ከቸርታውም ለእናንተ ሌሊትና ቀንን በውስጡ ልታርፋበት፣ ከትሩፋቱም ልትፈልጉበት፣ እመስገኞችም ልትኹ አደረገላችሁ።

28|74|የሚጠራባቸውንም ቀንና «እነዚያ ተጋሪዎቹ ትሏቸው የነበራችሁት የት ናቸው» የሚልበትን (እስታውስ)።

28|75|ከሕዝቦችም ሁሉ መስካሪን እናወጣለን። (ያን ጊዜ) እውነተኛውም አምላክነት ለአላህ ብቻ መኾኑን ያውቃሉ። ይቀጣጥፉት የነበሩትም ከእነርሱ ይጠፋቸዋል።

28|76|ቃሩን ከሙሳ ነገዶች ነበር። በእነርሱም ላይ አመጸ። ከድልቦችም ያንን መከፈቻዎቹ ብቻ የኃይል ባለቤቶች የኾኑ ጭፍሮችን (ሽክሙ) የሚከብድን ሰጠው። ወገኖቹ ለእርሱ አትኩራ፤ አላህ ኩራተኞችን እይወድምና ባሉት ጊዜ (እስታውስ)።

28|77|«አላህም በሰጠህ ሀብት የመጨረሻይቱን አገር ፈልግ። ከቅርቢቱም ዓለም ፋንታህን አትርሳ። አላህም ወደ እንተ መልካምን እንዳደረገልህ (ለሰዎች) መልካምን አድርግ። በምድርም ውስጥ ማጥፋትን አትፈልግ። አላህ እጥፊዎችን እይወድምና» (አሉት)።

28|78|(ሀብቱን) «የተሰጠህት እኔ ዘንድ ባለው እውቀት ብቻ ነው አለ። አላህ ከእርሱ በፊት ከክፍለ ዘመናት ሰዎች በነይል ከእርሱ ይበልጥ የበረቱትን (ሀብትን) በመሰብሰብም ይበልጥ የበዙትን በእርግጥ ያጠፋ መኾኑን እያውቅምን እመጸኛችም ከነጢአቶቻቸው (ምሕረት የሚከተለውን ጥያቄ) እይጠየቁም።

28|79|በሕዝቦቹም ላይ በጌጡ ውስጥ ኾኖ ወጣ። እነዚያ ቅርቢቱን ሕይወት የሚፈልጉት «ወይ ምኞታችን! ቃሩን የተሰጠው ብጢ ምነው ለእኛ በኖረን፤ እርሱ የታላቅ ዕድል ባለቤት ነውና» አሉ።

28|80|እነዚያም ዕውቀትን የተሰጡት «ወየላችሁ! የአላህ ምንዳ ለእመነ ሰው መልካምንም ለሠራ በላጭ ነው። ታጋኞችም እንጅ ሌላው አያገኛትም» አሉ።

28|81|በእርሱም በቤቱም ምድርን ደረባን። ለእርሱም ከአላህ ሌላ የሚረዱት ጭፍሮች ምንም አልነበሩትም። ከሚርረዱትም አልነበረም።

28|82|እነዚያም በትላንትናው ቀን ስፍራውን ይመኙ የነበሩት «ወይ ጉድ! ለካ አላህ ከባርቹ ለሚሻው ሰው ሲሳይን ያሰፋል፤ ያጠባልም። አላህ በእኛ ላይ (በእምነት) ባልለገሰልን ኖሮ ምድርን በእኛ ላይ በገለበጡበን ነበር። ወይ ጉድ! ከሐዲዎች አይድኑም» የሚሉ ኾነው አነጉ።

28|83|ይህች የመጨረሻይቱ አገር ለእነዚያ በምድር ውስጥ ኩራትንና ማመፅን ለማይፈልጉት እናደርጋታለን። ምስግናቱም መጨረሻ ለጥንቁቆቹ ናት።

28|84|በደግ ሥራ የመጣ ሰው ለእርሱ ከእርሷ በላጭ ምንዳ አልለው። በከፋም ሥራ የመጡ ሰዎች እነዚህ መጥፎዎችን የሠሩ ይሠሩት የነበሩትን እንጅ እይመነዱም።

28|85|ያ ቁርኣንን የተከፋፈለ ኾኖ ባንተ ላይ ያወረደው (አምላክ) ወደ መመለሻ (ወደመካ) በእርግጥ መላሽህ ነው። «ጌታዬ በቅን መንገድ የመጣውን ሰውና እርሱም በግልጽ ስሕተት ውስጥ የኾነውን ሰው ዐዋቂ ነው» በላቸው።

28|86|መጽሐፉ ወዳንተ መወረዱን ተስፋ የምታደርግ አልነበርክም። ግን ከጌታህ ችሮታ (ተወረደልህ)። ለከሐዲዎችም በፍጹም ረዳት አትኹን።

28|87|ከአላህም እንቀጽቸ ወዳንተ ከተወረዱ ጊዜ በኋላ አያግዱሁ። ወደ ጌታህም (ሰዎችን) ጥራ። ከእጋሪዎቹም አትኹን፤

28|88|ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ አትግዛ። ከእርሱ በቀር አምላክ የለም። ነገሩ ሁሉ ከአላህ በቀር ጠፊ ነው። ፍርዱ የርሱ፤ ብቻ ነው። ወደእርሱም ትመለሳላችሁ።

29|1|አ.ለ.መ (አሊፍ ላም ሚም)

29|2|ሰዎቹ እምነናል በማለታቸው ብቻ እነሱ ሳይፈተኑ የሚተው መኾናቸውን ጠረጠሩን

29|3|እነዚያንም ከእነሱ በፊት የነበሩትን በእርግጥ ፈትነናል። እነዚያንም እውነት የተናገሩትን አላህ በእርግጥ ያውቃል። ውሸታሞቹንም ያውቃል።

29|4|ይልቁንም እነዚያ መጥፎዎችን ሥራዎች የሚሠሩት ሊያመልጡን ይጠረጥራሉን ያ የሚፈርዱት (ፍርድ) ከፋ።

29|5|የአላህን መገናኘት ተስፋ የሚያደርግ ሰው (ይዘጋጅ)። የአላህ ቀጠሮ በእርግጥ መጪ ነውና። እርሱም ሰሚው ዐዋቂው ነው።

29|6|የታገለ ሰውም የሚታገለው ለነፍሱ ነው። አላህ ከዓለማት በእርግጥ ተብቃቂ ነውና።

29|7|እነዚያም ያመኑ፤ መልካሞችንም የሠሩ መጥፎዎቹን ሥራዎቻቸውን ከእነሱ ላይ እናበስላቸዋለን። በዚያም ይሠሩት በነበሩት መልካም ሥራ በእርግጥ እንመነዳቸዋለን።

29|8|ሰውንም በወላጆቹ መልካም አድራጎትን እዘዝነው። ላንተም በእርሱ ዕውቀት የሌለህን (ጣዖት) በእኔ እንድታጋራ ቢታገሉህ አትታዘዘቸው። መመለሻችሁ ወደኔ ነው። ትሠሩት የነበራችሁትንም ሁሉ እነግራችኋለሁ።

29|9|እነዚያንም ያመኑ፤ መልካም ሥራዎችንም የሠሩ በደጋጎቹ ውስጥ በእርግጥ እናገባቸዋለን።

29|10|ከሰዎችም በአላህ እመንን የሚል ሰው አልለ። በአላህም (በማመኑ) በተሰቃየ ጊዜ የሰዎችን ማሰቃየት እንደ አላህ ቅጣት ያደርጋል። ከጌታህም እርዳታ ቢመጣ እኛ በእርግጥ ከእናንተ ጋር ነበርን ይላሉ። አላህ በዓለማት ሕዝብ ልቦች ውስጥ ያለውን ሁሉ ዐዋቂ አይደለምን

29|11|አላህም እነዚያን ያመኑትን በእርግጥ ያውቃል። መናፍቆቹንም ያውቃል።

29|12|እነዚያም የካዱት ሰዎች ለእነዚያ ላመኑት «መንገዳችንን ተከተሉ፤ ኀጢአቶቻችሁንም እንሸከማለን» አሉ። እነርሱም ከነጢአቶቻቸው ምንንም ተሸከሚዎች አይደሉም። እነርሱ በእርግጥ ውሸታሞች ናቸው።

29|13|ሸከሞቻቸውንና ከሸከሞቻቸው ጋር (ሌሎች) ሸከሞችንም በእርግጥ ይሸከማሉ። በትግላም ቀን ይቀጥፋት ከነበሩት በእርግጥ ይጠየቃሉ።

29|14|ኑሕንም ወደ ሕዝቦቹ በእርግጥ ላክነው። በውስጣቸውም ሺህ ዓመትን እምሳ ዓመት ሲቀር ተቀመጠ። እነርሱ በዳዮች ኾነውም የውሃው ማጥለቅለቅ ያዘቸው።

29|15|ኑሕንና የመርከቢቱንም ጓዶች አዳናቸው። እርሷንም ለዓለማት ተዓምር አደረገናት።

29|16|ኢ.ብራሂምንም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (እስታውስ)። «አላህን ተገዙ ፍሩትም። ይህ የምታውቁ ብትሆኑ ለእናንተ በላጭ ነው።

29|17|«ከአላህ ሌላ የምትገዛቸው ጣዖታትን ብቻ ነው። ውሸትንም ትቀጣጥፋላችሁ። እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትገዛቸው ለእናንተ ሲሳይን ሊሰጧችሁ አይችሉም። ስለዚህ ሲሳይን ከአላህ ዘንድ ብቻ ፈልጉ። ተገዙትም። ለእርሱም አመሰግኑ። ወደእርሱ ትመለሳላችሁ።

29|18|«ብታስተባብሩም ከፊታችሁ የነበሩት ሕዝቦች በእርግጥ አስተባብለዋል። በመልክተኛውም ላይ ግልጽ ማድረስ እንጂ ሌላ የለበትም።»

29|19|አላህ መፍጠርን እንዴት እንደሚጀመር ከዚያም እንዴት እንደሚመልሰው አይመለከቱምን ይህ በአላህ ላይ ቀላል ነው።

29|20|«፡-በምድር ላይ ሺዱ፤ መፍጠርንም እንዴት እንደ ጀመረ ተመልከቱ። ከዚያም፤ አላህ የመጨረሻይቱን መነሳት ያስነሳል። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና» በላቸው።

29|21|የሚሻውን ሰው ይቀጣል። የሚሻውንም ሰው ያዝንለታል። ወደእርሱም ትመለሳላችሁ።

29|22|እናንተም በምድርም ገነ በሰማይ የምታቅቱ አይደላችሁም። ከአላህም ሌላ ረዳትም ተከላካይም ምንም የላችሁም።

29|23|እነዚያም በአላህ አንቀጾችና በመገናኘቱ የካዱ እነዚያ ከእነዚህ ተስፋን ቆረጡ። እነዚያም ለእነሱ አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

29|24|የሕዝቦቹም መልስ፡- «ግደሉት፤ ወይም አቃጥሉት» ማለት እንጂ ሌላ አልነበረም። ከእሳቲቱም አላህ አዳነው። በዚህ ውስጥ ለሚያምኑ ሕዝቦች ተዓምራቶች አሉበት።

29|25|«ኢ.ብራሂም» አለም «ከአላህ ሌላ ጣዖታትን (እማልክት) የያዛችሁት በቅርቢቱ ሕይወት በመካከላችሁ ለመዋደድ ብቻ ነው። ከዚያም በትግሣኤ ቀን ከፊላቸሁ በከፊሉ ይከዳል። ከፊላችሁም ከፊሉን ይረግማል። መኖሪያችሁም እሳት ናት። ለእናንተም ከረዳቶች ምንም የላችሁም።»

29|26|ሉጥም ለእርሱ አመነ፤ (ኢ.ብራሂም) «እኔ ወደ ጌታዬ ተሰዳጅ ነኝ። እነሆ እርሱ አሸናፊው ጥበበኛው ነውና» አለም።

29|27|ለእርሱም ኢስሐቅንና ያዕቆብን ሰጠነው። በዘሩም ውስጥ ነበደነትንና መጽሐፍን አደረገን። ምንዳውንም በቅርቢቱ ዓለም ሰጠነው። እርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም ከደጋጎቹ ነው።

29|28|ሉጥም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (እስታውስ) «እናንተ ጠያፍን ስራ ትሠራላችሁን በእርሷ ከዓለማት እንድም አልቀደማችሁም።

29|29|«እናንተ በእርግጥ ወንዶችን ትመጣላችሁን መንገድንም ትቆርጣላችሁን በሽንጓችሁም የሚነወርን ነገር ትሠራላችሁን» (አላቸው)። የሕዝቦቹም መልስ «ከእውነተኛቹ እንደ ሆንክ የአላህን ቅጣት አምጣብን» ማለት እንጂ ሌላ አልነበረም።

29|30|«ጌታዬ ሆይ! በአመጸኞች ሕዝቦች ላይ እርዳኝ» አለ።

29|31|መልክተኞቻችንም ኢ.ብራሂምን በብስራት በመጡት ጊዜ «እኛ የዚህችን ከተማ ሰዎች አጥፊዎች ነን። ሰዎቹ በዳዮች ነበሩና» አሉት።

29|32|«በእርሷ ውስጥ ሉጥ አለ እኮ» አላቸው። «እኛ በውስጧ ያለውን ይበልጥ ዐዋቂ ነን። (እርሱን) በእርግጥ እናድነዋለን። ቤተሰቦቹንም ጭምር። ሚስቱ ብቻ ስትቀር። እርሷ በጥፋቱ ውስጥ ከሚቀሩት ናት» አሉት።

29|33|መልክተኞቻችንም ሉጥን በመጡት ጊዜ በእነሱ ምክንያት እዘነ። በእነርሱም ልቡ ተጨነቀ። «እትፍራ፤ እትዘንም። እኛ እዳኞችሁ ነን። ቤተሰቦችሁንም፤ ሚስትህ ብቻ ስትቀር። እርሷ በጥፋቱ ውስጥ ከቀረዎቹ ናት» አሉትም።

29|34|«እኛ በዚህች ከተማ ሰዎች ላይ ያምጹ በነበሩት ምክንያት ከሰማይ ቅጣትን አውራጆች ነን።»

29|35|በእርግጥም ለሚያስቡ ሰዎች ከእርሷ ግልጽ ምልክትን ተውን (አስቀረን)።

29|36|ወደ መድየንም ወንድማቸውን ሹዐይብን (ላከን)። «ሕዝቦቹ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ የመጨረሻውንም ቀን ፍሩ፤ በምድርም ውስጥ የምታጠፉ ሆናችሁ አታበላሹ አላቸውም።

29|37|እስተባብሩትም። የምድር መንቀጥቀጥ ያዘቻቸው። በሃገራቸውም ውስጥ ተንከፍረው እነገ።

29|38|ዓድንና ሰሙድንም (አጠፋን)። ከመኖሪያዎቻቸውም (ፍርስራሾች በኩል መጥፋታቸው) ለእናንተ በእውነት ተገለጠላችሁ። ሰይጣንም ሥራዎቻቸውን ለእነርሱ ሸለመላቸው። ከመንገድም አገዳቸው። የማስተዋልም ባለቤቶች ነበሩ፤ (ግን አላስተዋሉም)።

29|39|ቃሩንንም ፈርዖንንም ሃማንንም (አጠፋን)። ሙሳም በተዓምራቶች በእርግጥ መጣባቸው። በምድርም ላይ ኮሩ። አምላጪዎችም አልነበሩም።

29|40|ሁሉንም በኅጢአቱ ያዘነው። ከእነሱም ውስጥ ጠጠርን ያዘለ ነፋስን የላከንበት አልለ። ከእነሱም ውስጥ ጩኸት የያዘችው አልለ። ከእነርሱም ውስጥ በእርሱ ምድርን የደረሰንበት አልለ። ከእነሱም ውስጥ ያሰጠንንው አልለ። አላህም የሚበድላቸው አልነበረም። ግን ነፍሶቻቸውን የሚበድሉ ነበሩ።

29|41|የእነዚያ ከአላህ ሌላ ረዳቶችን (ጣዖታትን) የያዙ ሰዎች ምሳሌ ቤትን እንደ ሠራች ሸረረት ብጤ ነው። ከቤቶችም ሁሉ በጣም ደካማው የሸረረት ቤት ነው። ቢያውቁ ኖሮ (እማልክት አድርገው አይገዟቸውም ነበር)።

29|42|አላህ ያንን ከእርሱ ሌላ የሚገዛቸውን ማንኛውንም ያውቃል። እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

29|43|እነዚህንም ምሳሌዎች ለሰዎች እንገልጻቸዋለን። ከሊቃውንቶቹም በስተቀር ሌሎቹ እያውቁትም።

29|44|«አላህ ሰማያትንና ምድርን እውነተኛ ሆኖ ፈጠረ።» በዚህ ውስጥ ለምእምናን ተዓምር አለበት።

29|45|ከመጽሐፍ ወደ አንተ የተወረደውን እንብብ። ሶላትንም ደንቡን ጠብቀህ ስገድ። ሶላት ከመጥፎና ከሚጠላ ነገር ሁሉ ትከለክላለችና። አላህንም ማውሳት ከሁሉ ነገር በላጭ ነው፤ አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ያውቃል።

29|46|የመጽሐፉን ባለቤቶችም በዚያች እርሷ መልካም በሽነችው ክርክር እንጂ እትከራክሩ። ከእነርሱ እነዚያን የበደሉትን ሲቀር። በሉም «በዚያ ወደኛ በተወረደው ወደናንተም በተወረደው አመንን። እምላካችንም እምላካችሁም እንድ ነው። እኛም ለእርሱ ይዛገባች ነን።»

29|47|እንደዚሁም ወዳንተ መጽሐፍን አወረድን። እነዚያም መጽሐፍን የሰጠናቸው፤ በእርሱ ያምናሉ። ከእነዚህም (ከመካ ሰዎች) በእርሱ የሚያምኑ አልለ። በተዓምራቶቻችንም ከሐዲዎቹ እንጂ ማንም አይክድም።

29|48|ከእርሱ በፊትም መጽሐፍን የምታነብ በቀኝህም የምትጽፈው አልነበርክም። ያን ጊዜ አጥፊዎቹ በእርግጥ በተጠራጠሩ ነበር።

29|49|አይደለም እርሱ (ቁርኣን) በእነዚያ ዕውቀትን በተሰጡት ሰዎች ልቦች ውስጥ (የጠለቀ) ግልጽ እንቅጽ ነው። በእንቅጾቻችንም በዳዮቹ እንጂ ሌላው አይክድም።

29|50|«በእርሱ ላይም ከጌታህ ዘንድ ተግምራቶች ለምን አልተወረዱም» አሉ። «ተግምራቶች አላህ ዘንድ ብቻ ናቸው። እኔም ግልጽ አስፈራረ ብቻ ነኝ» በላቸው።

29|51|እኛ መጽሐፉን በእነሱ ላይ የሚነበብ ሽፍ ባንተ ላይ ማውረዳችን አይበቃቸውምን በዚህ ውስጥ ለሚያምኑ ሕዝቦች ችሮታና ግላጼ አለበት።

29|52|«በእኔና በእናንተ መካከል መስካሪ በአላህ ቦታ። በሰማያትና በምድርም ያለውን ሁሉ ያውቃል» በላቸው። እነዚያም በብላሽ ነገር ያመኑ በአላህም የካዱ እነዚያ እነሱ ከሳራዎች ናቸው።

29|53|በቅጣትም ያስቸኩሉሃል። የተወሰነም ጊዜ ባልነበረ ኖሮ ቅጣቱ በመጣባቸው ነበር። እነርሱ የማያውቁ ሲኾኑም በድንገት በእርግጥ ይመጣባቸዋል።

29|54|በቅጣት ያስቸኩሉሃል። ገህነምም ከሐዲዎችን በእርግጥ ከባቢ ናት።

29|55|ቅጣቱ ከበላያቸው፣ ከእግሮቻቸውም ሥር በሚሸፍናቸው ቀን ትሠሩት የነበራችሁትን ቅመሱ በሚላቸውም (ቀን ትከባቸዋለች)።

29|56|እናንተ ያመናችሁ ባሮቹ ሆይ! ምድሪ በእርግጥ ሰፊ ናት፤ (ብትቸገሩ ተሰደዱ)። እኔንም ብቻ ተገዙኝ።

29|57|ነፍስ ሁሉ ሞትን ቀማሽ ናት። ከዚያም ወደኛ ትመለሳለችሁ።

29|58|እነዚያም ያመኑና መልካም ሥራዎችን የሠሩ ከገነት በሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ሰገነቶች በውስጣቸው ዘውታረዎች ሲኾኑ በእርግጥ እናስፍራቸዋለን። የሠራተኞች ምንዳ ምንኛ አማረ!

29|59|(እነሱ) እነዚያ የታገሱ በጌታቸውም ላይ የሚመኩ ናቸው።

29|60|ከተንቀሳቃሽም ምግቧን ለመሸከም የማትችለው ብዙ ናት። አላህ ይመግባታል። እናንተንም (ይመግባል)። እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።

29|61|ሰማያትና ምድርን የፈጠረ ፀሐይንና ጨረቃንም የገራ ማን እንደኾነ ብትጠይቃቸው «በእርግጥ አላህ ነው» ይሉሃል። ታዲያ እንዴት ይመለሳሉ።

29|62|አላህ ከባሮቹ ለሚሻው ሲሳይን ያሰፋል። ለእርሱም ያጡበባል። አላህ በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

29|63|ከሰማያም ውሃን ያወረደና በእርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው ያደረጋት ማን እንደኾነ ብትጠይቃቸው «አላህ ነው» ይሉሃል። «ምስጋና ለአላህ ነው» በላቸው። ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።

29|64|ይህችም የቅርቢቱ ሕይወት መታለያና ጨዋታ እንጂ ሌላ አይደለችም። የመጨረሻይቱም አገር እርሷ በእርግጥ የዘላለም ሕይወት አገር ናት። የሚያውቁ ቢኾኑ ኖሮ፤ (ጠፊይቱን ሕይወት አይመርጡም ነበር)።

29|65|በመርከቦች ውስጥ በተሳፈሩ ጊዜም አላህን መገዛትን ለእርሱ ብቻ ያጠሩ ኾነው ይጠሩታል። ወደ የብስ (በማውጣት) ባዳናቸው ጊዜም ወዲያው እነርሱ (ጣዖትን) ያጋራሉ።

29|66|በሰጠናቸው ጾጋ ሊክዱና ሊጠቃቀሙ (ያጋራሉ)። ወደፊትም (የሚጠበቃቸውን) ያውቃሉ።

29|67|ሰዎቹ ከከረያቸው ሲነጠቁ እኛ (አገራቸውን) ጸጥተኛ ክልል ማድረጋችንን እያዩምን በውድቅ ነገር ያምናሉን በአላህም ጾጋ ይክዳሉን

29|68|በአላህ ላይም ውሸትን ከቀጣጠፈ ሰው ወይም እውነቱ በመጣለት ጊዜ ከእስዋሽ ይበልጥ በዳይ ማነው በገህነም ውስጥ ለከሐዲዎች መኖሪያ የለምን

29|69|እነዚያም በእኛ መንገድ የታገሉ መንገዳችንን በእርግጥ እንመራቸዋለን። አላህም በእርግጥ ከበሳ ሠረዎች ጋር ነው።

30|1|እ.ሊ.መ (አሊፍ ላም ሚም)።

30|2|ሩም ተሸነፈች።

30|3|በጣም ቅርብ በሆነችው ምድር። እነርሱም ከመሸነፋቸው በኋላ በእርግጥ ያሸንፋሉ።

30|4|በጥቂት ግመታት ውስጥ (ያሸንፋሉ)። ትዕዛዙ በፊትም በኋላም የአላህ ነው። በዚያ ቀንም ምእመናን ይደሰታሉ።

30|5|በአላህ እርዳታ (ይደሰታሉ)። የሚሻውን ሰው ይረዳል፤ እርሱም አሸናፊው አዛኝ ነው።

30|6|አላህ እርዳታን ቀጠረ። አላህ ቀጠሮውን እያፈርስም። ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።

30|7|ከቅርቢቱ ህይወት ግልጹን ብቻ ያውቃሉ። እነርሱም ከኋለኞቹ ግለም እነርሱ ዘንጊዎች ናቸው።

30|8|በነፍሶቻቸው (ሁኔታ) አያስተውሉምን? ሰማያትና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ አላህ በእውነትና በተወሰነ ጊዜ እንጂ አልፈጠራቸውም። ከሰዎቹም ብዙዎቹ በጌታቸው መገናኘት ከሐዲዎች ናቸው።

30|9|በምድር ላይ አይኼዱምና የእነዚያን ከበፊታቸው የነበሩትን ሰዎች ፍጻሜ እንዴት እንደነበረ አይመለከቱምን? በነይል ከእነርሱም ይበልጥ የጠነከሩ ነበሩ። ምድርንም አረሰ። (እነዚህ) ከአለሚትም የበዛ አለሚት። መልዕክተኞቻቸውም በተግምራቶች መጠባቸው፤ (እስተባበሉምና ጠፉ)። አላህም የሚበድላቸው አልነበረም፤ ግን ነፍሶቻቸውን ይበድሉ ነበሩ።

30|10|ከዚያም የእነዚያ ያጠፉት ሰዎች መጨረሻ በአላህ እንቅጾች በማስተባበላቸውና በእርሷ የሚሳለቁ በመኾናቸው ምክንያት መጥፎ ቅጣት ሆነች።

30|11|አላህ መፍጠርን ይጀምራል። ከዚያም ይመልሰዋል፤ ከዚያም ወደርሱ ትመለሳለችሁ።

30|12|ሰዓቲቱም በምትቆምበት ቀን እመጻኞች ጭጭ ይላሉ።

30|13|ለእነርሱም ከሚያጋሩባቸው (ጣዖታት) አማላጆች አይኖሯቸውም፤ በሚያጋሯቸውም (ጣዖታት) ከሐዲዎች ይኾናሉ።

30|14|ሰዓቲቱ በምትቆምበት ቀንም በዚያ ቀን ይለያያሉ።

30|15|እነዚያ ያመኑትና መልካሞችን ሥራዎች የሠሩትማ እነርሱ በገነት ጨፌ ውስጥ ይደሰታሉ።

30|16|እነዚያም የካዱትማ በእንቅጾቻችንና በኋለኞቹቱም ግለም መገናኘት ያስተባበሉት እነዚያ በቅጣቱ ውስጥ የሚጣዱ ናቸው።

30|17|አላህንም በምታመሹ ጊዜ በምታነጉም ጊዜ አጥሩት፤ (ስጉዳለት)።

30|18|ምስጋናም በሰማያትና በምድር ውስጥ ለርሱ ብቻ (የተገባው) ነው። በሰርክም፤ በቀትር ውስጥ በምትገቡም ጊዜ፤ (አጥሩት)።

30|19|ሕያውን ከመት ያወጣል። ሙታንም ከሕያው ያወጣል። ምድርንም ከሞተች በኋላ ህያው ያደርጋታል። እንደዚሁም (ከመቃብር) ትወጣላችሁ።

30|20|እናንተንም ከዐፈር መፍጠሩ ከዚያም እናንተ ወዲያውኑ የምትበታተኑ ሰዎች መኾናችሁ ከእስደናቂ ምልክቶቹ ነው።

30|21|ለእናንተም ከነፍሶቻችሁ (ከጎሳቸችሁ) ሚስቶችን ወደእነርሱ ትረኩ ዘንድ መፍጠሩ፤ በመካከላችሁም ፍቅርንና እዝነትን ማድረግ ከእስደናቂ ምልክቶቹ ነው። በዚህ ውስጥ ለሚያስተውሉ ሕዝቦች ተዓምራቶች አልሉ።

30|22|ሰማያትንና ምድርንም መፍጠሩ፤ የቋንቋዎቻችሁና የመልክቻችሁም መለያየት፤ ከእስደናቂ ምልክቶቹ ነው። በዚህ ውስጥ ለዐዋቂዎች ተዓምራቶች አልሉበት።

30|23|በሌሊትና በቀንም መተኛታችሁ፤ ከችሮታውም መፈለጋችሁ ከምልክቶቹ ነው። በዚህ ውስጥ ለሚሰሙ ሕዝቦች ተዓምራቶች አልሉበት።

30|24|ብልጭታንም ፈረዎችና ከጃዮች ስትሆኑ ለእናንተ ማሳየቱ፤ ከሰማይም ውሃን ማውረዱ፤ በእርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው ማድረግ ከእስደናቂ ምልክቶቹ ነው። በዚህ ውስጥ ለሚያስቡ ሕዝቦች ተዓምራቶች አልሉበት።

30|25|ሰማይና ምድርም (ያለምስሶ) በትዕዛዙ መቆማቸው፤ ከዚያም (መልአኩ ለትንሣኤ) ከምድር ጥረን በጠራችሁ ጊዜ እናንተ ወዲያውኑ የምትወጡ መሆናችሁ ከእስደናቂ ምልክቶቹ ነው።

30|26|በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የእርሱ ብቻ ነው። ሁሉም ለእርሱ ታዛዦች ናቸው።

30|27|እርሱም ያ መፍጠርን የሚጀምር ከዚያም የሚመልሰው ነው። እርሱም (መመለሱ) በእርሱ ላይ በጣም ገር ነው። ለእርሱም በሰማያትም በምድርም ከፍተኛ ባሕርይ (እንድነትና ለእርሱ ብጢ የሌለው መኾን) አልለው። እርሱም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

30|28|ለእናንተ ከነፍሶቻችሁ የሆነን ምሳሌ አደረገላችሁ። (እርሱም) እጆቻችሁ ከያዟቸው (ባሮች) ውስጥ በሰጠናችሁ ጸጋ ለእናንተ ተጋሪዎች አሏችሁን? ታዲያ እናንተና እነርሱ በእርሱ ትክክል ናችሁን? ነፍሶቻችሁን (ብጢዎቻችሁን) እንደምትፈሩ ትፈሯቸዋላችሁን? እንደዚህ ለሚያስተውሉ ሕዝቦች፤ እንቀጾችን እንገልጻለን።

30|29|ይልቁንም እነዚያ የበደሉ ሰዎች ያለ ዕውቀት ዝንባሌዎቻቸውን ተከተሉ። እላህም ያጠመመውን ሰው የሚያቀናው ማነው? ለእነርሱም ከረዳቶች ምንም የላቸውም።

30|30|ወደ እውነት ተዘግቦ ይኸህም ፊትህን ለሃይማኖት ቀጥ አድርግ። የእላሁን ፍጥረት ያችን እላህ ሰዎችን በእርስዋ ላይ የፈጠረባትን (ሃይማኖት ያዟት)። የእላሁን ፍጥረት መለወጥ የለም። ይህ ቀጥተኛ ሃይማኖት ነው። ግን አብዛኞቹ ሰዎች እያውቁም።

30|31|ወደእርሱ ተመላሾች ሆናቸው (የእላሁን ሃይማኖት ያዙ)። ፍሩትም። ሶላትንም እስተከክላችሁ ስገዱ። ከእጋሪዎቹም አትሁኑ።

30|32|ከእነዚያ ሃይማኖታቸውን ከለያዩትና ከፍልፍሎችም ከሆኑት (አትሁኑ)። ሕዝብ ሁሉ እነሱ ዘንድ ባለው ነገር ተደሳኝነት ናቸው።

30|33|ሰዎችንም ችግር ባገኛቸው ጊዜ ጌታቸውን ወደርሱ ተመላሾች ሆነው ይጠሩታል። ከዚያም ከእርሱ ችሮታን ባቀመሳቸው ጊዜ ከእነርሱ ከፊሎቹ ወዲያውኑ በጌታቸው (ጣዖትን) ያጋራሉ።

30|34|በሰጠናቸው ጸጋ ሊክዱ (ያጋራሉ)። ተጣቀሙም፤ በእርግጥም (መጨረሻችሁን) ወደፊት ታውቃላችሁ።

30|35|በእነርሱ ላይ እስረጅ አወረድን? ታዲያ እርሱ በዚያ በእርሱ ያጋሩ በነበሩት ነገር ይናገራልን? (የለም)።

30|36|ሰዎችንም ችሮታን ባቀመስናቸው ጊዜ በእርሷ ይደሰታሉ። እጆቻቸውም ባሳለፉት ምክንያት መከራ ብታገኛቸው ወዲያውኑ እነርሱ ተስፋ ይቆርጣሉ።

30|37|እላህ ለሚሻው ሰው ሲሳይን የሚያስፋ የሚያጠብም መሆኑን እያዩም በዚህ ውስጥ ለሚያምኑ ሕዝቦች እስደናቂ ምልክቶች አልሉበት።

30|38|የዝምድናን ባለቤት ተገቢውን ስጠው። ለድሻም ለመንገደኛም (እርዳ)። ይህ ለእነዚያ የእላሁን ፊት (ውዴታውን) ለሚሹ መልካም ነው። እነዚያም እነርሱ የፈለጉትን የሚያገኙ ናቸው።

30|39|ከበረከትም በሰዎች ግንዘቦች ውስጥ ይጨመር ዘንድ የምትሰጡት እላህ ዘንድ እይጨምርም። ከምጽዋትም የእላሁን ፊት የምትሹ ሆናችሁ የምትሰጡት እነዚያ (ሰጪዎች) አበርካቾች እነርሱ ናቸው።

30|40|እላህ ያ የፈጠራችሁ፤ ከዚያም ሲሳይን የሰጣችሁ፤ ከዚያም የሚገድላችሁ ከዚያም ሕያው የሚያደርጋችሁ ነው። ከምታጋሯቸው (ጣዖታት) ውስጥ ከዚህ ነገር እንዳችን የሚሠራ አለን ለእላህ ጥራት ይገባው። (በእርሱ) ከሚያጋሩትም ሁሉ ላቀ።

30|41|የሰዎች እጆች በሠሩት ኃጢአት ምክንያት የዚያን የሠሩትን ከፊሉን ያቀምሳቸው ዘንድ መከራው በየበስና በባሕር ተገለጠ፤ (ተሰራጨ)። እነርሱ ሊመለሱ ይከጀላልና።

30|42|«በምድር ላይ ሺዱ የእነዚያንም በፊት የነበሩትን ሰዎች መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከቱ» በላቸው። አብዛኞቻቸው እጋሪዎች ነበሩ።

30|43|እርሱ መመለስ የሌለው ቀን (የትንሣኤ ቀን) ከእላህ ሳይመጣ በፊት ፊትህን ወደ ቀጥተኛው ሃይማኖት ቀጥ አድርግ። በዚያ ቀን (ወደ ገነትና ወደ እሳት) ይለያያሉ።

30|44|የካደ ሰው ከሀይቱ (ጠንቁ) በእርሱው ላይ ነው። መልካምም የሠሩ ለነፍሶቻቸው (ማረፊያዎችን) ያዘጋጃሉ።

30|45|እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችንም የሠሩትን ከችሮታው ይመነዳ ዘንድ (ይለያያሉ)። እርሱ ከተዲዎችን እይወድምና።

30|46|ነፋሶችንም (በዝናብ) ልታበስራችሁ፤ ከችሮታውም (በእርሷ) ሊያቀምሳችሁ፤ መርከቦችም በትዕዛዙ እንዲንሻለሉ፤ ከችሮታውም እንድትፈልጉ፤ ታመሰግኑትም ዘንድ መላኩ ከእስደናቂ ምልክቶቹ ነው።

30|47|ከእንተ በፊትም መልክተኞችን ወደየሕዝቦቻቸው በእርግጥ ላከን። በግልጽ ማስረጃዎችም መጡባቸው። ከእነዚያ ካመጹትም ተበቀልን። ምእመናኞቹንም መርዳት በእኛ ላይ ተገቢ ሆነ።

30|48|እላህ ያ ነፋሶችን የሚልክ ነው። ደመናንም ይቀስቅሳሉ። በሰማይ ላይም እንደሚሻ ይዘረጋዋል። ቁርጥራጮችም ያደርገዋል። ዝናቡንም ከደመናው መካከል ሲወጣ ታያለህ። በእርሱም ከባሮቹ የሚሻውን በለየ ጊዜ ወዲያውኑ እነሱ ይደሰታሉ።

30|49|በእነርሱም ላይ ከመወረዱ በፊት ከእርሱ በፊት በእርግጥ ተስፋ ቆራጮች ነበሩ።

30|50|ምድርንም ከሞተች በኋላ እንዴት ሕያው እንደሚያደርጋት ወደ እላህ ችሮታ ፈለጎች ተመልከት። ይህ (እድራጊ) ሙታንንም በእርግጥ ሕያው እድራጊ ነው። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

30|51|ነፋሶችንም (በአዝመራዎች ላይ) ብንልክና ገርጥቶ ቢያዩት ከእርሱ በኋላ በእርግጥ (ችሮታውን) የሚከዱ ይሆናሉ።

30|52|እንተም ሙታንን አታሰማም። ደንቆሮዎችንም ዚረዎች ሆነው በሸሹ ጊዜ ጥረን አታሰማም።

30|53|እንተ ዕውሮችንም ከጥመታቸው የምታቀና እይደለህም። በእንቀጾቻችን የሚያምኑትን ሰዎች እንጂ ሌላን አታሰማም። እነርሱም ታዛዦች ናቸው።

30|54|አላህ ያ ከደካማ (ፍትወት ጠብታ) የፈጠራችሁ ነው። ከዚያም ከደካማነት በኋላ ኅይልን አደረገ። ከዚያም ከብርቱነት በኋላ ደካማነትንና ሽብትን አደረገ። የሚሻውን ይፈጥራል። እርሱም ዐዋቂው ቻዩ ነው።

30|55|ሰዓቲቱ በምትሆንበት ቀን ከሐዲዎች «ከእንዲት ሰዓት በስተቀር (በመቃብር) አልቆየንም» ብለው ይምላሉ። እንደዚሁ (ከእውነት) ይመለሱ ነበሩ።

30|56|እነዚያንም ዕውቀትንና እምነትን የተሰጡት «በአላህ መጽሐፍ (ፍርድ) እስከ ትንሣኤ ቀን በእርግጥ ቆያችሁ። ይህም (የካዳችሁት) የትንሣኤ ቀን ነው። ግን እናንተ የማታውቁ ነበራችሁ» ይሏቸዋል።

30|57|በዚያም ቀን እነዚያን የበደሉትን ማመካከያቸው አይጠቅማቸውም። እነርሱም በወቀሳ አይታለፉም።

30|58|በዚያም ቁርአን ውስጥ ከምሳሌ ሁሉ ለሰዎች በእርግጥ ገለጽን። በተግምርም ብትመጣባቸው እነዚያ የካዱት ሰዎች «እናንተ አበላሽዎች እንጂ ሌላ አይደላችሁም» ይላሉ።

30|59|እንደዚሁ አላህ በእነዚያ በማያውቁት ሰዎች ልቦች ላይ ያትማል።

30|60|ስለዚህ ታገስ። የአላህ ቀጠሮ እውነት ነው። እነዚያም በትንሣኤ የሚያረጋግጡት አያቅልሉህ።

31|1|አ.ሊ.መ. (አሊፍ ላም ሚም)።

31|2|ይህች ጥበብ ከተመላው መጽሐፍ አንቀጾች ናት።

31|3|ለበጎ አድራጊዎች መሪና እዝነት ስትኾን።

31|4|እነዚያ ሶሳትን አስተካክለው ለሚያደርሱት፤ ዘካንም ለሚሰጡት፤ እነርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም እነርሱ የሚያረጋግጡ ለሆኑት።

31|5|እነዚያ ከጌታቸው በሆነ ቅን መንገድ ላይ ናቸው። እነዚያም እነርሱ ምኞታቸውን ያገኙ ናቸው።

31|6|ከሰዎችም ያለ ዕውቀት ሆኖ ከአላህ መንገድ ሊያሳስትና ማላገጫ አድርጎ ሊይዛት አታላይ ወሬን የሚገዛ አልለ። እነዚያ ለእነርሱ አዋራጅ ቅጣት አላቸው።

31|7|አንቀጾቻችንም በእርሱ ላይ በሚነበቡ ጊዜ እንዳልሰማትና በጆሮቹ ድንቁርና እንዳለበት የኮራ ሆኖ ይዞራል። በአሳማሚ ቅጣትም አብስረው።

31|8|እነዚያ ያመኑና መልካሞችንም የሠሩ ለእነርሱ የጸጋ ገነቶች አሏቸው።

31|9|በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ሲሆኑ፤ አላህም እውነተኛን ተስፋ ቃል ገባላቸው። እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

31|10|ሰማያትን ያለምታዩዋት አዕማድ (ምሰሶዎች) ፈጠረ። በምድርም ውስጥ በእናንተ እንዳታረገርግ ተራራዎችን ጣለ። በእርሷም ላይ ከተንቀሳቃሽ ሁሉ በተነፃ፤ ከሰማይም ውሃን አወረድን። በእርሷም ውስጥ ከመልካም ዓይነት ሁሉ አበቀልን።

31|11|ይህ የአላህ ፍጡር ነው። እነዚያ ከእርሱ ሌላ ያሉት ምንን እንደፈጠሩ እስኪ አሳዩኝ። በእውነቱ በዳዮቹ በግልጽ ጥመት ውስጥ ናቸው።

31|12|ለሉቅማንም ጥበብን በእርግጥ ሰጠነው። (አልነውም)፡- «አላህን አመስግን።» ያመሰግንም ሰው የሚያመሰግነው ለራሱ ብቻ ነው። የካደም ሰው (በራሱ ላይ ነው)። አላህ ተብቃቂ ምስጉን ነው።

31|13|ሉቅማንም ለልጁ እርሱ የሚገሥጸው ሲኾን «ልጄ ሆይ! በአላህ (ጣዖትን) አታጋራ። ማጋራት ታላቅ በደል ነውና» ያለውን (አስታውስ)።

31|14|ሰውንም በወላጆቹ (በጎ እንዲያደርግ) በጥብቅ አዘዝነው። እናቱ ከደካም በላይ በሆነ ድካም አረዝቸው። ጡት መጣያውም በሁለት ዓመት ውስጥ ነው። ለእኔም ለወላጆችህም አመስግን በማለት (አዘዝነው)። መመለሻው ወደኔ ነው።

31|15|ለእንተ በእርሱ ዕውቀት የሌለህ ነገር በእኔ እንድታጋራ ቢታገሉህም አትታዘዝቸው። በቅርቢቱም ዓለም፤ በመልካም ሥራ ተወዳጃቸው። ወደእኔም የተመለሰን ሰው መንገድ ተከተል። ከዚያም መመለሻችሁ ወደእኔ ነው። ትሠሩት የነበራችሁትንም ሁሉ እነግራችኋለሁ፤ (አልነው)።

31|16|(ሉቅማንም አለ) «ልጄ ሆይ! እርሷ የሰናፍጭ ቅንጣት ከበደት ያህል ብትሆንና በቋጥኝ ውስጥ ወይም በሰማያት ውስጥ ወይም በምድር ውስጥ ብትሆን አላህ ያመጣታል። አላህ ሩጎሩጎ ውስጥ ዐዋቂ ነው።

31|17|«ልጄ ሆይ! ሶሳትን አስተካክለህ ስገድ። በበጎ ነገርም አዘዝ። ከሚጠላም ሁሉ ከልክል። በሚያገኝህም መከራ ላይ ታገስ። ይህ በምር ከሚያዘነ ነገሮች ነው።

31|18|«ትንጭህንም (በኩራት) ከሰዎች አታዙር። በምድርም ላይ ተንበጥርረህ አትሂድ። አላህ ተንበጥራረን ጉረኛን ሁሉ አይወድምና።

31|19|«በአካሄድህም መካከለኛ ሹን። ከድምጽህም ዝቅ አድርግ። ከድምጾች ሁሉ እስከፈው የአህዮች ድምጽ ነውና።»

31|20|አላህ በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ ለእናንተ ያገራላችሁ ጸጋዎቹንም ግልጽም ድብቅም ሲኾኑ የሞላላችሁ መኾኑን አታዩምን? ከሰዎችም ያለ ዕውቀትና ያለ መሪ፤ ያለግልጽ መጽሐፍም በአላህ የሚከራከር አልለ።

31|21|ለእነርሱም አላህ ያወረደውን ተከተሉ በተባሉ ጊዜ አይደለም በእርሱ ላይ አባቶቻችንን ያገኘንበትን እንከተላለን ይላሉ። ሰይጣን ወደ እሳት ቅጣት የሚጠራቸው ቢሆንም (ይከተሉዋቸዋልን?)

31|22|እርሱ መልካም ሠሪ ሆኖ ፊቱን ወደ አላህ የሚሰጥም ሰው ጠንካራን ገመድ በእርግጥ ጨበጠ። የነገሩም ሁሉ ፍጻሜ ወደ አላህ ነው።

31|23|የካደም ሰው ክህደቱ እያሳዘነህ። መመለሻቸው ወደኛ ነው፤ የሠሩትንም ሁሉ እንነግራቸዋለን። አላህ በልቦች ውስጥ ያለን ሁሉ ያውቃልና።

31|24|ጥቂትን እናጣቅማቸዋለን። ከዚያም ወደ ብርቱ ቅጣት እናስገድዳቸዋለን።

31|25|ሰማያትንና ምድርንም የፈጠረ ማን እንደሆነ ብትጠይቃቸው በእርግጥ አላህ ነው ይላሉ። ምስጋና ለአላህ ይገባው በላቸው። ይልቁንም አብዛኞቹ አያውቁም።

31|26|በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው። አላህ እርሱ ተብቃቂ ምስጉን ነው።

31|27|ከዛፍም በምድር ያለው ሁሉ ብእሮች ቢሆኑ ኖሮ ባሕሩም ከእርሱ (ማለቅ) በኋላ ሰባት ባህሮች የሚጨመሩለት ሆኖ (ቀለም ቢሆንና ቢጻፍባቸው) የአላህ ቃላት ባለቀላች ነበር። አላህ አሸናፊ ጥበበኛ ነውና።

31|28|እናንተን መፍጠርና እናንተን መቀስቀስ እንደ እንዲት ነፍስ እንጂ ሌላ አይደለም። አላህ ሰሚ ተመልካች ነውና።

31|29|አላህ ሌሊትን በቀን ውስጥ የሚያስገባ፤ ቀንንም በሌሊት ውስጥ የሚያስገባ፤ ፀሐይንና ጨረቃንም የገራ መሆኑን አታይምን? ሁሉም እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ይሮጣሉ። አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

31|30|ይህ አላህ እርሱ እውነት ከእርሱም ሌላ የሚግዝቡት (ጣዖት) ውሸት በመሆኑና አላህም እርሱ የበላይ ታላቅ በመሆኑ ነው።

31|31|ከአስደናቂ ምልክቶቹ ሊያሳያችሁ መርከቦች በአላህ ትሮታ በባህር ውስጥ የሚገኝላሉ መሆናቸውን አታይምን? በዚህ ውስጥ በጣም ታጋሽ አመሰግኝ ለሆኑ ሁሉ ተግምራቶች አሉበት።

31|32|እንደ ጥላዎችም የሆነ ማዕበል በሽፈናቸው ጊዜ አላህን ሃይማኖትን ለእርሱ ብቻ ያጠሩ ሆነው ይጠሩታል። ወደ የብስም ባዳናቸው ጊዜ ከእነሱ ትክክለኛም አልለ። (ከእነርሱም የሚከድ አለ)። በአንቀጾቻችንም አታላይ ከዳተኛ ሁሉ እንጂ ሌላው አይከድም።

31|33|እናንተ ሰዎች ሆይ! ጌታችሁን ፍሩ። ወላጅም ከልጁ (በምንም) የማይጠቅምበትን፤ ተወላጅም እርሱ ወላጅን በምንም ጠቃሚ የማይሆንበትን ቀን ፍሩ። የአላህ ቀጠሮ እውነት ነውና። ቅርቢቱም ሕይወት አትሸንግላችሁ። በአላህም (መታገስ) አታላይ (ሰይጣን) አይታልላችሁ።

31|34|አላህ የሰዓቲቱ ዕውቀት እርሱ ዘንድ ብቻ ነው። ዝናብንም ያወርዳል። በማሕፀኖችም ውስጥ ያለን ሁሉ ያውቃል። ማንኛይቱ ነፍስም ነገ የምትሠራውን አታውቅም። ማንኛይቱ ነፍስም በየትኛው ምድር እንደምትሞት አታውቅም። አላህ ዐዋቂ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

32|1|አ.ሊ.መ (አሊፍ ላም ሚም)።

32|2|የመጽሐፉ መወረድ ጥርጥር የለበትም። ከዓለማት ጌታ ነው።

32|3|ይልቁንም «ቀጠፈው» ይላሉ? አይደለም። እርሱ ከጌታህ ዘንድ የሆነ እውነት ነው። በእርሱ ከእንተ በፊት ከአስፈራሪ (ነቢይ) ያልመጣቸውን ሕዝቦች ልታስፈራራበት (ያወረደልህ ነው)። እነርሱ ሊምሙሩ ይከጃላልና።

32|4|አላህ ያ ሰማያትንና ምድርን በመካከላቸውም ያለውን ሁሉ በስድስት ቀኖች ውስጥ የፈጠረ ከዚያም በዐርሹ ላይ (ስልጣኑ) የተደላደለ ነው። ከእርሱ ሌላ ለእናንተ ረዳትም አማላጅም ምንም የላችሁም፤ አትገሰጹምን?

32|5|ነገሩን ሁሉ ከሰማይ ወደ ምድር ያዘጋጃል። ከዚያም ከምትቆጥሩት (ዘመን) ልኩ ሺህ ዓመት በሆነ ቀን ውስጥ ወደእርሱ ይመለሳል።

32|6|ይህ (ይህንን የሠራው) ሩቁንም ቅርቡንም ሁሉ ዐዋቂው አሸናፊው፤ አዛኙ (ጌታ) ነው።

32|7|ያ የፈጠረውን ነገር ሁሉ ያሳመረው የሰውንም ፍጥረት ከጭቃ የጀመረው ነው።

32|8|ከዚያም ዘሮቹን ከተንጣለለ፤ ከደካማ ውሃ ያደረገ ነው።

32|9|ከዚያም (ቅርጹን) እስተካከለው። በእርሱ ውስጥም ከመንፈሱ ነፋስበት፤ (ነፍስ ዘራበት)። ለእናንተም ጆሮዎችን፤ ዓይኖችንና ልቦችንም አደረገላችሁ። በጣም ጥቂትን ብቻ ታመሰግናላችሁ።

32|10|«በምድርም ውስጥ (በስብሰን) በጠፋን ጊዜ እኛ በአዲስ መፈጠር ውስጥ እንሆናለን?» አሉ። በእውነቱ እነርሱ በጌታቸው መገናኘት ከሓዲዎች ናቸው።

32|11|«በእናንተ የተወከለው መልአክ ሞት ይገድላችኋል። ከዚያም ወደ ጌታችሁ ትመለሳላችሁ» በላቸው።

32|12|እመጽኖችም በጌታቸው ዘንድ ራሳቸውን ያቀረቁሩ ሆነው «ጌታችን ሆይ! እየን፤ ሰማንም። መልካምን እንሠራለንና (ወደ ምድረ ዓለም) መልሰን። እኛ አረጋጋጮች ነን።» (የሚሉ ሲሆኑ) ብታይ ኖሮ (አስደንጋጭን ነገር ታይ ነበር)።

32|13|በሻንም ኖሮ ነፍስን ሁሉ ቅንነቷን (እምነቷን) በሰጠናት ነበር። ግን ገህነምን ከአጋንንትና ከሰዎች የተሰበሰቡ ሆነው በእርግጥ እሞላለሁ ማለት ቃሉ ከእኔ ተረጋግጧል።

32|14|ይህንንም ቀናችሁን መገናኘትን በመርሳታችሁ ምክንያት (ቅጣትን) ቅመሱ! እኛ ተወናችሁ። ትሠሩት በነበራችሁትም ጥፋት ዘውታረን ቅጣት ቅመሱ (ይባላሉ)።

32|15|በአንቀጾቻችን የሚያምኑት እነዚያ በእርሷ በተገሰጹ ጊዜ ሰጋጆች ሆነው የሚወድቁትና እነርሱም የማይኮሩ ሆነው በጌታቸው ምስጋና (ተሳናጽፈው) የሚያወድሱት ብቻ ናቸው።

32|16|ጌታቸውን ለመፍራትና ለመከጀል የሚጠሩት ሆነው ጎኖቻቸው ከመጋደሚያ ስፍራዎች ይራራቃሉ። ከሰጠናቸውም (ጸጋ) ይለገሳሉ።

32|17|ይሠሩትም በነበሩት ለመመንዳት ከዓይኖች መርጊያ ለእነርሱ የተደበቀላቸውን (ጸጋ) ማንኛይቱም ነፍስ አታውቅም።

32|18|እማኝ የሆነ ሰው እመጽኛ እንደ ሆነ ሰው ነው? አይስተካከሉም።

32|19|እነዚያ ያመኑና መልካሞችን የሰሩማ ለእነርሱ ይሠሩት በነበሩት ምክንያት መስተንግዶ ሲሆኑ መኖሪያ ገነቶች አሏቸው።

32|20|እነዚያ ያመጹትማ፤ መኖሪያቸው እሳት ናት። ከእርሷ መውጣትን በፈለጉ ቁጥር በእርሷ ውስጥ ይመለሳሉ። ለእነርሱም «ያንን በእርሱ ታስተባብሉበት የነበራችሁትን የእሳት ቅጣት ቅመሱ» ይባላሉ።

32|21|ይመለሱ ዘንድም ከትልቁ ቅጣት በፊት (በዚህ ዓለም) ከትንሹ ቅጣት በእርግጥ እናቀምሳቸዋለን።

32|22|በጌታውም አንቀጾች ከተገሰጸና ከዚያም ከተዋት ሰው ይበልጥ በደለኛ ማነው? (የለም)፤ እኛ ከተንኮለኞቹ ተበቃዮች ነን።

32|23|ሙሳንም መጽሐፍን በእርግጥ ሰጠነው። እርሱን ከመገናኘትህም በመጠራጠር ውስጥ አትሁን። ለአስራሌል ልጆችም መሪ አደረግነው።

32|24|በታገሱና በተግምራቶቻችን የሚያረጋግጡ በሆኑም ጊዜ ከእነርሱ በትዕዛዛችን የሚመሩ መሪዎች አደረግን።

32|25|ጌታህ እርሱ በዚያ በእርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር በትንሣኤ ቀን በመካከላቸው (በፍርድ) ይለያል።

32|26|ከክፍለ ዘመናት ሰዎች ብዙዎችን ያጠፋን መሆናችን በመኖሪያዎቻቸው የሚሄዱ ሲሆኑ ለእነርሱ አልተገለፀላቸውምን? በዚህ ውስጥ ምልክቶች አሉት፤ አይሰሙምን?

32|27|እኛ ውሃን ወደ ደረቅ ምድር የምንነዳ እንስሶቻቸውና ነፍሶቻቸው ከእርሱ የሚበሉለትንም እዝመራ በእርሱ የምናወጣ መሾናችንን እያዩምን? አይመለከቱምን?

32|28|«ከእውነተኛችም እንደሆናችሁ ይህ ፍርድ መቼ ነው?» ይላሉ።

32|29|«በፍርድ ቀን እነዚያን የከዱትን ሰዎች እምነታቸው አይጠቅማቸውም። እነርሱም ጊዜን አይሰጡም፤» በላቸው።

32|30|እነርሱንም ተዋቸው። ተጠባባቂዎች፤ እነርሱ ተጠባባቂዎች ናቸውና።

33|1|እንተ ነቢይ ሆይ! አላህን ፍራ። ከሓዲዎችንና መናፍቃንንም አትታዘዝ። አላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።

33|2|ከጌታህም ወደ እንተ የሚወረደውን ተከተል። አላህ በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ እዋቂ ነውና።

33|3|በአላህም ላይ ተመካ። መመኪያም በአላህ በቃ።

33|4|አላህ ለአንድ ሰው በሆዱ ውስጥ ሁለትን ልቦች አላደረገም። ሚስቶቻችሁንም እነዚያን ከእነርሱ እንደናቶቻችሁ ጀርባዎች ይሁኑበን የምትሏቸውን እናቶቻችሁ አላደረገም። ልጅ በማድረግ የምታስጠጓቸውንም ልጆቻችሁ አላደረገም። ይህ

በአፎቻችሁ የምትሉት ነው። አላህም እውነቱን ይናገራል። እርሱም ትክክለኛውን መንገድ ይመራል።

33|5|ለአባቶቻቸው (በማስጠጋት) ጥሯቸው። እርሱ አላህ ዘንድ ትክክለኛ ነው። አባቶቻቸውንም ባታውቁ በሃይማኖት ወንድሞቻችሁና ዘመዶቻችሁ ናቸው። በእርሱ በተሳሳታችሁበት ነገርም በእናንተ ላይ ኅጢአት የለባችሁም። ግን ልቦቻችሁ ዐውቀው በሠሩት (ኅጢአት አለባችሁ)። አላህም መሓሪ አዛኝ ነው።

33|6|ነቢዩ በምእምናን ከነፍሶቻቸው ይበልጥ ተገቢ ነው። ሚስቶቹም እናቶቻቸው ናቸው። የዝምድና ባለቤቶችም ከፊላቸው በከፊሉ (ወርሰ) በአላህ መጽሐፍ ውስጥ ከምእምናንና ከስደተኞቹ ይልቅ የተገባቸው ናቸው። ግን ወደ ወዳጆቻችሁ (በኑዛዜ) መልካምን ብትሰሩ (ይፈቀዳል)። ይህ በመጽሐፉ ውስጥ የተመዘገበ ነው።

33|7|ከነቢዮችም የጠበቀ ኪዳናቸውን ከእንተም፣ ከኑሕም፣ ከኢብራሒምም፣ ከሙሳም ከመርየም ልጅ ዒሳም በያዝን ጊዜ (እስታወስ)። ከእነርሱም የከበደን ቃል ኪዳን ያዝን።

33|8|(አላህ) እውነተኛችን ከውነታቸው ሊጠይቅ (ይህንን ሠራ)። ለከፋዲዎችም አሳማሚን ቅጣት አዘጋጀ።

33|9|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ብዙ ሰራዊት በመጣችባችሁና በእነርሱ ላይ ነፋስንና ያላያችኋትን ሰራዊት በላክን ጊዜ በእናንተ ላይ (ያደረገላችሁን) የአላህን ጸጋ እስታውሱ። አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

33|10|ከበላያችሁም ከናንተ በታችም በመጡባችሁ ጊዜ፤ ዓይኖችም በቃበዙ፤ ልቦችም ላንቃዎች በደረሱና በአላህም ጥርጣሬዎችን በጠረጠራችሁ ጊዜ (ያደረገላችሁን እስታውሱ)።

33|11|አዚያ ዘንድ ምእምናን ተሞክሩ። ብርቱን መንቀጥቀጥም ተንቀጠቀጡ።

33|12|መናፍቆችና እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ያለባቸውም «አላህና መልክተኛው ማታለልን እንጂ ሌላን አልቀጠሩንም» በሚሉ ጊዜ (ያደረገላችሁን እስታውሱ)።

33|13|ከእነርሱም የሆኑ ጭፍሮች «የየስራብ ሰዎች ሆይ! ለእናንተ ስፍራ የላችሁምና ተመለሱ» ባሉ ጊዜ (እስታውሱ)። ከእነርሱም «ከፊሎቹ እርሷ ነውረኛ ሳትሆን ቢቶቻችን ነውረኛ ናቸው» የሚሉ ሆነው ነቢዩን (ከጦሩ ለመመለስ) ፈቃድን ይጠይቃሉ። መሸሽን እንጂ ሌላ አይፈልጉም።

33|14|በእነርሱም ላይ (ቢቶቻቸው) ከየቀበሌዋ በተገባባት ከዚያም ከኢስላም መመለስን በተጠየቁ ኖሮ በሠሯት ነበር። በእርሷም ጥቂትን ጊዜ እንጂ አይቆዩም ነበር።

33|15|ጀርባዎችንም ሊያዞሩ ከዚያ በፊት በእርግጥ አላህን ቃል ኪዳን የተጋቡ ነበሩ። የአላህም ቃል ኪዳን የሚጠየቁበት ነው።

33|16|ከሞት ወይም ከመገደል ብትሸሹ መሸሻችሁ ፈጽሞ አይጠቅማችሁም። ያን ጊዜም ጥቂትን እንጂ የምትጣቀሙ አትደረጉም በላቸው።

33|17|«(አላህ) በእናንተ ክፉን ነገር ቢሻ ያ ከአላህ የሚጠብቃችሁ ማነው? ወይም ለእናንተ ችሮታን ቢሻ፤ (በክፉ የሚነካችሁ ማነው?)» በላቸው፤ ከአላህም ሌላ ለእነርሱ ወዳጅም ረዳትም አያገኙም።

33|18|ከእናንተ ውስጥ የሚያሳንፉትን፣ ለወንድሞቻቸውም «ወደኛ ኑ» የሚሉትን፣ ውጊያንም ጥቂትን እንጂ የማይመጡትን በእርግጥ አላህ ያውቃቸዋል።

33|19|በእናንተ ላይ (እርዳታን) የነፈጉ ሆነው እንጂ (የማይመጡትን)፣ ሽብርም በመጣ ጊዜ እንደዚያ ከሞት (መከራ) በርሱ ላይ የሚሸፍን ዐደጋ እንደወደቀበት ዓይኖቻቸው ወዲያና ወዲህ የምትዞር ሽና ወዳንተ ሲመለከቱ ታያቸዋለሁ። ሽብርም በሽደ ጊዜ በገንዘብ ላይ የሚሳሱ ሽነው በተቡ ምላሶች ይነድፏችኋል። እነዚያ አላመኑም። ስለዚህ አላህ ሥራዎቻቸውን አበላሽ። ይህም በአላህ ላይ ገርነው።

33|20|(መናፍቆች) አሕዛብን አልኹም ብለው ያስባሉ። አሕዛቦቹም ቢመጡ እነርሱ በዘላኖች ውስጥ በገጠር (የራቁ) ሊሆኑ ይመኛሉ። ከወራዎቻችሁ ይጠይቃሉ። በእናንተ ውስጥ በነበሩም ኖሮ ጥቂትን እንጂ አይዋጉም ነበር።

33|21|ለእናንተ አላህንና የመጨረሻውን ቀን የሚከፈል ለሆነ ሰው፣ አላህንም በብዙ ለሚያወሳ በአላህ መልዕክተኛ መልካም መከተል አልላችሁ።

33|22|አማኞቹም አሕዛብን ባዩ ጊዜ «ይህ አላህና መልክተኛው የቀጠሩን ነው። አላህና መልክተኛውም እውነትን ተናገሩ» አሉ። (ይህ) እምነትንና መታዘዝንም እንጂ ሌላን አልጨመረላቸውም።

33|23|ከአማኞቹ በእርሱ ላይ ለአላህ ቃል ኪዳን የገቡበትን በእውነት የፈጸሙ ወንዶች አልሉ። ከነርሱም ስለቱን የፈጸሙ (ለሃይማኖቱ የተገደለ) አልለ፤ ከነርሱም ገና የሚጠባበቅ አልለ። (የገቡበትን ቃል) መለወጥንም አልለወጡም።

33|24|አላህ እውነተኛችን በውነተኛነታቸው ሊመነዳ መናፍቃንንም ቢሻ ሊቀጣ ወይም (ቢመለሱ) በእነርሱ ላይ ጸጸታቸውን ሊቀበል (ይህን እደረገ)። አላህ መሓሪ አዛኝ ነው።

33|25|እነዚያንም የካጭትን በቁጭታቸው የተመሉ መልካምን ነገር ያላገኙ ሆነው አላህ መለሳቸው። አማኞቹንም አላህ መጋደልን በቃቸው። አላህም ብርቱ አሸናፊ ነው።

33|26|እነዚያንም ከመጽሐፉ ባለቤቶች (አሕዛቦችን) የረዷቸውን (ቁረዶዚን) ከምሽጎቻቸው እወረዳቸው። በልቦቻቸውም ውስጥ መባባትን ጣለባቸው። ከፊሉን ትገድላላችሁ። ከፊሉንም ትማርካላችሁ።

33|27|ምድራቸውንም፣ ቢቶቻቸውንም፣ ገንዘቦቻቸውንም ገና ያልረገጣችኋትንም ምድር እወረሳችሁ። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

33|28|እንተ ነቢዩ ሆይ! ለሚስቶችህ (እንዲህ) በላቸው «ቅርቢቱን ሕይወትና ጌጧን የምትፈልጉ እንደ ሆናችሁ ኑ፤ አጣቅማችኋለሁና። መልካምንም ማሰማራት (በመፍታት) አሰማራችኋለሁና።

33|29|«አላህንና መልክተኛውን የመጨረሻይቱን አገርም የምትፈልጉ ብትሆኑም፤ እነሆ አላህ ከእናንተ ለመልካም ሠረዎቹ ትልቅን ምንዳ አዘጋጅቷል።»

33|30|የነቢዩ ሴቶች ሆይ! ከእናንተ ውስጥ ግልጽ የሆነን መጥፎ ሥራ የምትሠራ ለእርሷ ቅጣቱ ሁለት እጥፍ ሆኖ ይነባበርባታል። ይህም በአላህ ላይ ገር ነው።

33|31|ከእናንተም ለአላህና ለመልክተኛው የምትታዘዝ መልካም ሥራንም የምትሠራ ምንዳዋን ሁለት ጊዜ እንሰጣታለን። ለእርሷም የከበረን ሲባይ አዘጋጅተንላታል።

33|32|የነቢዩ ሴቶች ሆይ! ከሴቶች እንደማናቸው አይደላችሁም። አላህን ብትፈሩ (ትበልጣላችሁ)። ያ በልቡ ውስጥ በሽታ ያለበት እንዳይከፈል በንግግር አትለስሱም። መልካምንም ንግግር ተናገሩ።

33|33|በቤቶቻችሁም ውስጥ እርገ። እንደ ፊተኛይቱ መሃይምነት ጊዜ መገለጥም በማገጥ አትገለጡ። ሶላትንም በደንቡ ስገዱ። ዘካንም ስጡ። አላህንና መልክተኛውንም ታዘዙ። የነቢዩ ቤተሰቦች ሆይ! አላህ የሚሻው ከእናንተ ላይ እርከሰትን ሊያስወግድና ማጥራትንም ሊያጠራችሁ ብቻ ነው።

33|34|ከአላህ አንቀጾችና ከጥበቡም በቤቶቻችሁ የሚነበበውን እስታውሱ። አላህ እዝነቱ ረቂቅ ውስጠ ዐዋቂ ነውና።

33|35|ሙስሊሞች ወንዶችና ሙስሊሞች ሴቶች፤ ምእምናንና ምእምናትም፤ ታዛዦች ወንዶችና ታዛዦች ሴቶችም፤ እውነተኛች ወንዶችና እውነተኛች ሴቶችም፤ ታጋሾች ወንዶችና ታጋሾች ሴቶችም፤ አላህን ፈረዎች ወንዶችና አላህን ፈረዎች ሴቶችም፤ መጽዋቶች ወንዶችና መጽዋቶች ሴቶችም፤ ዲሚዎች ወንዶችና ዲሚዎች ሴቶችም፤ (ካልተፈቀደ ሥራ) ብልቶቻቸውን ጠባቂዎች ወንዶችና ጠባቂ ሴቶችም፤ አላህን በብዙ እውሺዎች ወንዶችና እውሺዎች ሴቶችም፤ አላህ ለእነርሱ ምሕረትንና ታላቅን ምንዳ እዘጋጅቶላቸዋል።

33|36|አላህና መልክተኛውን ነገርን በፈረዱ ጊዜ ለምእምናንና ለምእምናት ከነገራቸው ለእነርሱ ምርጫ ሊኖራቸው አይገባም! የአላህንና የመልክተኛውንም ትእዛዝ የጣሰ ሰው ግልጽ የሆነን መሳሳት በእርግጥ ተሳሳታ።

33|37|ለአዚያም አላህ በእርሱ ላይ ለለገሰለትና (አንተም ነጻ በማውጣት) በእርሱ ላይ ለለገሰለት ሰው (ለዘደድ) አላህ ገላጩ የሆነን ነገር በነፍስህ ውስጥ የምትደብቅና አላህ ልትፈራው ይልቅ የተገባው ሲሆን ሰዎችን የምትፈራ ሆነህ «ሚስትህን ባንተ ዘንድ ያዝ፤ (ከመፍታት) አላህንም ፍራ» በምትል ጊዜ (እስታውስ)። ዘደድም ከእርሷ ጉዳይን በፈጸመ ጊዜ በምእምናኖች ላይ ልጅ አድርገው ባስጠጉዋቸው (ሰዎች) ሚስቶች ከእነርሱ ጉዳይን በፈጸሙ ጊዜ (በማግባት) ችግር እንዳይኖርባቸው እርሷን አጋባኝሁ፤ የአላህም ትእዛዝ ተፈጻሚ ነው።

33|38|በነቢዩ ላይ አላህ ለእርሱ በፈረደው ነገር ምንም ችግር ሊኖርበት አይገባም። በእነዚያ ከዚያ በፊት ባለፉት (ነቢያት) አላህ ደነገገው። የአላህም ትእዛዝ የተፈረደ ፍርድ ነው።

33|39|ለእነዚያ የአላህን መልእክቶች ለሚያደርሱና ለሚፈሩት ከአላህ በስተቀርም እንድንም ለማይፈሩት (ተደነገገ)። ተቆጣጣሪም በአላህ በቃ።

33|40|ሙሐመድ ከወንዶቻችሁ የእንድም ሰው አባት አይደለም። ግን የአላህ መልክተኛና የነቢዮች መደምደሚያ ነው። አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

33|41|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ብዙ ማውሳትን እውሱት።

33|42|በቀኑ መጀመሪያና መጨረሻም አጥሩት።

33|43|እርሱ ያ በእናንተ ላይ እዝነትን የሚያወርድ ነው። መላእክቶቹም (እንደዚሁ ምሕረትን የሚለምኑላችሁ ናቸው)። ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣችሁ ዘንድ (ያዝነላችኋል)። ለእማኞችም በጣም አዛኝ ነው።

33|44|በሚገናኙት ቀን መከባበሪያቸው ሰላም መባባል ነው። ለእነርሱም የከበረን ምንዳ እዘጋጅቶላቸዋል።

33|45|አንተ ነቢዩ ሆይ! እኛ መስካሪ፤ አብሳሪና አስፈራሪም አድርገን ላክኝህ።

33|46|ወደ አላህም በፈቃዱ ጠሪ፤ አብሪ ብርሃንም (አድርገን ላክኝህ)።

33|47|እማኞችንም ከአላህ ዘንድ ለእነርሱ ታላቅ ችግር ያላቸው መኾኑን አብስራቸው።

33|48|ከሐዲዎችንና መናፍቃንንም አትታዘዛቸው። ማስቃየታቸውንም (ለአላህ) ተው። በአላህም ላይ ተጠጋ። መጠጊያም በአላህ በቃ።

33|49|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ምእምናትን ባገባችሁና ከዚያም ሳትነኩዋቸው በፊት በፈታችኋቸው ጊዜ ለእናንተ በእነርሱ ላይ የምትቆጥሩዋት ዒዳ ምንም የላችሁም። አጣቅሟቸውም፤ (ጉርሻ ስጧቸው)። መልካም ማሰናበትንም አስናብቷቸው።

33|50|አንተ ነቢዩ ሆይ! እኛ እነዚያን መሀሪቻቸውን የሰጠሃቸውን ሚስቶችህን፤ አላህ ባንተ ላይ ከመለሰልህም እነዚያን እጅህ የጨበጠቻቸውን ምርኮኞች፤ እነዚያንም ከአንተ ጋር የተሰደዱትን የአጎትህን ሴቶች ልጆች፤ የእክስቶችህንም ሴቶች ልጆች፤ የየሹሚህንም ሴቶች ልጆች፤ የየሹሚዎችህንም ሴቶች ልጆች (ማግባትን) ለአንተ ፈቅደንልሃል። የአመነችንም ሴት ነፍሷን (ራሷን) ለነቢዩ ብትሰጥ ነቢዩ ሊያገባት የፈለገ እንደ ኾነ ከምእምናን ሌላ ላንተ ብቻ የጠራች ስትኾን (ፈቀድንልህ)። በእነርሱ (በምእምናን) ላይ በሚስቶቻቸውና እጆቻቸው በጨበጧቸው (ባሮች ነገር) ግዴታ ያደረግግባቸውን በእርግጥ ዐውቀናል። ባንተ ላይ ችግር እንዳይኖር (ያለፉትን ፈቀድንልህ)። አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

33|51|ከእነርሱ የምትሻትን ታቆያለህ። የምትሻውንም ወደ አንተ ታስጠጋለህ። (በመፍታት) ከአራቅሃትም የፈለግሃትን (በመመለስ ብታስጠጋ) በአንተ ላይ ኅጢአት የለብህም። ይህ ዓይኖቻቸው ወደ መርጋት፤ ወደ አለማዘናቸውም፤ ለሁሉም በሰጠሃቸው ነገር ወደ መውደዳቸውም በጣም የቀረበ ነው። አላህም በልቦቻችሁ ውስጥ ያለውን ሁሉ ያውቃል። አላህም ዐዋቂ ታጋሽ ነው።

33|52|እነዚህ በኋላ እጅህ ከጨበጠቻቸው (ባሮች) በስተቀር ሴቶች ለአንተ አይፈቀዱልህም። ከሚስቶችም መልካቸው ቢደንቅህም እንኳ በእነርሱ ልታላውጥ (አይፈቀድልህም)። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ተጠባባቂ ነው።

33|53|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! መድረሱን የማትጠባበቁ ስትኾኑ ወደ ምግብ ካልተፈቀደላችሁ በስተቀር የነቢዩን ቤቶች (በምንም ጊዜ) አትግቡ። ግን በተጠራችሁ ጊዜ ግቡ። በተመገባችሁም ጊዜ ወዲያውኑ ተበተኑ። ለወግ የምትጫወቱ ኾናችሁም (አትቆዩ)። ይህ ነቢዩን በእርግጥ ያስቸግራል። ከእናንተም ያፍራል። ግን አላህ ከእውነት አያፍርም። ዕቃንም (ለመዋስ) በጠየቃችኋቸው ጊዜ ከመጋረጃ ኋላ ኾናችሁ ጠይቋቸው። ይህ ለልቦቻችሁ፤ ለልቦቻቸውም የበለጠ ንጽሕና ነው። የአላህንም መልክተኛ ልታስቸግሩ ሚስቶቹንም ከእርሱ በኋላ ምንጊዜም ልታገቡ ለእናንተ አይገባችሁም። ይህ አላህ ዘንድ ከባድ (ኅጢአት) ነው።

33|54|ማንኛውንም ነገር ብትገልጹ ወይም ብትደብቁት (በርሱ ይመነዳችኋል)። አላህ ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

33|55|(የነቢዩ ሚስቶች) በአባቶቻቸው፤ በወንዶች ልጆቻቸውም፤ በወንድሞቻቸውም፤ ወንድሞቻቸው ወንዶች ልጆችም፤ በእጥቶቻቸው ወንዶች ልጆችም፤ (ምእምናት በኾኑት) በሴቶቻቸውም፤ እጆቻቸው በጨበጧቸውም ባሮች (አጠገብ በመገለጥ) በእነርሱ ላይ ኃጢአት የለባቸውም። (ሴቶች ሆይ! ታዘዙ) አላህንም ፍሩ። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ መስካሪ ነውና።

33|56|አላህና መላእክቱ በነቢዩ ላይ የአክብሮት እዝነትን ያወርዳሉ። እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በእርሱ ላይ የአክብሮት እዝነትን እውርዱ። የማክበርንም ሰላምታ ሰላም በሉ።

33|57|እነዚያ አላህንና መልክተኛውን የሚያስከፉ በቅርቢቱ ዓለም በመጨረሻይቱም አላህ ረግሟቸዋል። ለእነርሱም አዋራጅን ቅጣት ደግሰላቸዋል።

33|58|እነዚያንም ምእምናንንና ምእምናነትን ባልሰሩት ነገር (በመዝለፍ) የሚያሰቃዩ ዕብላትንና ግልጽ ኃጢአትን በእርግጥ ተሸክመው።

33|59|አንተ ነቢዩ ሆይ! ለሚስቶቹህ፤ ለሴቶች ልጆችህም፤ ለምእምናን ሚስቶችም ከመከናከሪያዎቻቸው በላያቸው ላይ እንዲለቁ ንገራቸው። ይህ እንዲታወቁና (በባለጊዎች) እንዳይደፈሩ ለመኾን በጣም የቀረበ ነው። አላህም መሐሪ አዛኝ ነው።

33|60|መናፍቃንና እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ (የአመንዝራነት) በሽታ ያለባቸው በመዲናም ውስጥ (በወሬ) አሸባሪዎቹ

(ከዚህ ሥራቸው) ባይከለከሉ በእነርሱ ላይ በእርግጥ እንቀሰቅሰሃለን። ከዚያም በእርሷ ውስጥ ጥቂትን እንጂ እይሳራብቱህም።

33|61|የተረገሙ ሹነው እንጂ (እይሳራብቱህም)። በየትም ስፍራ ቢገኙ ይያዛሉ። መገደልንም ይገደላሉ።

33|62|(ይህቺ) በእነዚያ በፊት ባለፉት (ላይ የደነገጉት) የአላህ ድንጋጌ ናት። ለአላህም ድንጋጌ ፈጽሞ መለወጥን አታገኝም።

33|63|ሰዎች ከሰዓቲቱ ይጠይቁሃል። «ዕውቀትዋ አላህ ዘንድ ብቻ ነው፤» በላቸው። የሚያሳወቅህም ምንድን ነው! ሰዓቲቱ በቅርብ ጊዜ ልትሹን ይከጀላል።

33|64|አላህ ከሓዲዎችን በእርግጥ ረግሟቸዋል። ለእነርሱም የተጋጋመችን እሳት አዘጋጅቷል።

33|65|በእርሷ ውስጥ ዘለዓለም ዘውታሪዎች ሲሹኑ፤ ወዳጅም ረዳትም እያገኙም።

33|66|ፊቶቻቸው በእሳት ውስጥ በሚገለበጡ ቀን «ዋ ምኞታችን! አላህን በተገዛን መልክተኛውንም በታዘዝን ኖሮ» እያሉ ይጸጸታሉ።

33|67|ይላሉም «ጌታችን ሆይ! እኛ ጌቶቻችንንና ታላላቆቻችንን ታዘዝን። መንገዱንም አሳሳቱን።

33|68|«ጌታችን ሆይ! ከቅጣቱ እጥፍን ስጣቸው። ታላቅን እርግማንም እርግማቸው።»

33|69|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እንደእነዚያ ሙሳን እንዳስቃዩት ሰዎች አትሹኑ። ካሉትም ነገር ሁሉ አላህ አጠራው። አላህም ዘንድ ባለሞገስ ነበር።

33|70|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ። ትክክለኛንም ንግግር ተናገሩ።

33|71|ሥራዎቻችሁን ለእናንተ ያበጅላችኋልና። ጎጠኦቶቻችሁንም ለእናንተ ይምርላችኋል። አላህንና መልክተኛውን የሚታዘዝም ሰው በእርግጥ ታላቅን እድል አገኘ።

33|72|እኛ እደራን በሰማያትና በምድር፤ በተራራዎችም ላይ አቀረብናት። መሸከሚያም እንቢ አሉ። ከእርሷም ፈሩ። ሰውም ተሸከማት። እርሱ በጣም በደለኛ ተሳሳች ነውና።

33|73|መናፍቃንንና መናፍቃትን፤ ወንዶች አጋሪዎችንና ሴቶች አጋሪዎችንም አላህ ሊቀጣና በምእምናንና በምእምናትም ላይ አላህ ንስሐን ሊቀበል (እደራዋን ሰው ተሸከማት)። አላህም መሓሪ አዛኝ ነው።

34|1|ምስጋና ለዚያ በሰማያትም ያለ በምድርም ያለ ሁሉ የርሱ ለሹነው ለአላህ ይገባው። በመጨረሻይቱም ዓለም ምስጋና ለእርሱ ብቻ ነው። እርሱም ብልሃተኛው ውስጠ ዐዋቂው ነው።

34|2|በምድር ውስጥ የሚገባውን ሁሉ ከእርሷም የሚወጣውን ከሰማይም የሚወርደውን በእርሷም ውስጥ የሚያርገውን ሁሉ ያውቃል። እርሱም እዛኙ መሓሪው ነው።

34|3|እነዚያ የካዱትም «ሰዓቲቱ አትመጣብንም» አሉ። በላቸው «እይደለም፤ ሩቁን ሁሉ ዐዋቂ በሽነው ጌታዬ እምላለሁ። በእርግጥ ትመጣባችኋለች። የብናኝ ክብደት ያክል እንኳ በሰማያትና በምድር ውስጥ ከእርሱ አይርቅም። ከዚህ ያነሰም ሹነ የበለጠ የለም በግልጽ መጽሐፍ ውስጥ የተመዘገበ ቢሹን እንጅ።»

34|4|እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሠሩትን ሊመነዳ (ሰዓቲቱ ትመጣባችኋለች)፤ እነዚያ ለእነርሱ ምህረትና የከበረ ሲሳይ አላቸው።

34|5|እነዚያም የሚያመልጡ መስሏቸው እንቀጽቻችንን ለማፍረስ የጣሩ እነዚያ ለእነርሱ ከመጥፎ ቅጣት የሹን አሳማሚ ስቃይ አላቸው።

34|6|እነዚያም ዕውቀትን የተሰጡት ያንን ከጌታህ ወዳንተ የተወረደውን እርሱ እውነትና አሸናፊ ምስጉን ወደ ሹነው አላህ መንገድ የሚመራ መሆኑን ያውቃሉ።

34|7|እነዚያም የካዱት «(መታችሁ) መበጣጠስን ሁሉ በተበጣጠሳችሁ ጊዜ እናንተ በአዲስ መፈጠር ውስጥ ትሹናላችሁ ብሎ የሚነግራችሁን ሰው እናሳያችሁን?» አሉ።

34|8|በአላህ ላይ ውሸትን ቀጠፈን? ወይስ በእርሱ ዕብደት አለበትን? (አሉ)። እንዳሉት አይደለም። እነዚያ በመጨረሻይቱ (ዓለም) የሚያምኑት (በእርሷ) በቅጣት ውስጥ (አሁን) በራቀ ስህተትም ውስጥ ናቸው።

34|9|ከሰማይና ከምድር በፊታቸውና በኋላቸው ወዳለው ሁሉ አይመለከቱምን? ብንሻ በእነርሱ ምድርን እንደረባባቸዋለን። ወይም በእነርሱ ላይ ከሰማይ ቁራጭን እንጥልባቸዋለን፤ በዚህ ውስጥ (ወደ ጌታው) ተመላሽ ለሹን ባሪያ ሁሉ ምልክት አለበት።

34|10|ለዳውድም ከእኛ የሹን ችሮታ በእርግጥ ሰጠው። (አልንም)፡-«ተራራዎች ሆይ! ከእርሱ ጋር ውዳሴን መላልሱ። በራሪዎችንም (ገራንለት)። ብረትንም ለእርሱ አለዘብንለት።»

34|11|ሰፋፊዎችን ጥሩሮች ሥራ። በአሠራርዋም መጥን። መልካምንም ሥራ ሥሩ። እኔ የምትሠሩትን ነገር ሁሉ ተመልካች ነኝና (አልነው)።

34|12|ለሱለይማንም ነፋስን የቀትር በፊት ጉዞዋ የወር መንገድ የቀትር በኋላ ጉዞዋም የወር መንገድ ሲሹን ገራንለት። የነሐስንም ምንጭ ለእርሱ አፈሰስንለት። ከጋኔኖችም በጌታው ፈቃድ በፊቱ የሚሠሩን (እደረግንለት)። ከነርሱም ውስጥ ከትእዛዛችን ዝንፍ የሚል ከነዲድ እሳት ቅጣት እናቀምሰዋለን።

34|13|ከምኩራቦች፤ ከምስሎችም እንደ ገንዳ ከሹን ገበታዎችም፤ ከተደላደሉ ታላላቅ ድስቶችም የሚሻውን ሁሉ ይሠሩለታል። (አልናቸውም) «የዳውድ ቤተሰቦች ሆይ! እመስጋኞች ሹናችሁ (ለጌታችሁ) ሥሩ።» ከባሮቹ በጣም እመስጋኞቹም ጥቂቶች ናቸው።

34|14|በእርሱም ላይ ሞትን በፈጸምንበት ጊዜ መሞቱን በትሩን የምትበላ ተንቀሳቃሽ ምስጥ እንጂ ሌላ አላመለከታቸውም። በወደቀ ጊዜም ጋኔኖች ሩቅን ምስጢር የሚያወቁ በሹኑ ኖሮ በአዋራጅ ስቃይ ውስጥ የማይቆይ እንደነበሩ ተረዱ።

34|15|ለሰበእ በመኖሪያቸው በእውነት አስደናቂ ምልክት ነበራቸው። ከግራና ከቀኝ ሁለት አትክልቶች (ነበሯቸው)። «ከጌታችሁ ሲሳይ ብሉ። ለእርሱም እመስግኑ። (እገራችሁ) ውብ አገር ናት። (ጌታችሁ) መሓሪ ጌታም ነው» (ተባሉ)።

34|16|(ከማመስገን) ዞሩም። በእነርሱም ላይ የገደቡን ጎርፍ ለቀቅንባቸው። በአትክልቶቻቸውም ሁለት አትክልቶች፤ ባለመርጋጋ ፍሬዎችን፤ ባለጠደቻና ከቁርቁራም ባለጥቂት ዛፎችን ለወጥናቸው።

34|17|በመካዳቸው ይህንን መነዳናቸው፤ (እንዲህ ያለውን ቅጣት) በጣም ከሓዲን እንጂ ሌላውን እንቀጣለን?

34|18|በእነርሱና በዚያች በውስጧ በረከትን ባደረግንባት አገር (በሻም) መካከልም ቅጥልጥል ከተሞችን አደረግን። በእርሷም ገዛን ወሰንን። «ጸጥተኞች ሹናችሁ በሊሊቶችም በቀኖችም ተጓዙ፤» (አልን)።

34|19|«ጌታችን ሆይ! በጉዞዎቻችን መካከል አራርቅልን» አሉም። ነፍሶቻቸውንም በደሉ። (መገረሚያ) ወሬዎችም አደረገናቸው። መበታተንንም ሁሉ በታተንናቸው። በዚህ ውስጥ በጣም ታጋሽና እመስጋኝ ለሆነ ሁሉ መገሰጫዎች አሉበት።

34|20|ኢ.ብሊስም በአነርሱ ላይ ምኞቱን በእርግጥ ፈጸመ፤ ከአመኑትም የሆኑት ጭፍሮች በስተቀር ተከተሉት።

34|21|በመጨረሻይቱም ዓለም የሚያምነውን ከዚያ እርሱ ከእርሷ በመጠራጠር ውስጥ ከሆነው ሰው ለይተን እንድናውቅ እንጂ በአነርሱ ላይ ለእርሱ ምንም ስልጣን አልነበረውም። ጌታህም በነገሩ ሁሉ ላይ ተጠባባቂ ነው።

34|22|«እነዚያን ከአላህ ሌላ (አማልክት ብላችሁ) የምታስቧቸውን ጥሩ። በሰማያትም በምድርም ውስጥ የብናኝ ክብደት ያክል ምንም አይችሉም። ለአነርሱም በሁለቱም ውስጥ ምንም ሽርክና የላቸውም። ከአነርሱም ለእርሱ ምንም እጋዥ የለውም፤» በላቸው።

34|23|ምልጃም እርሱ ለፊቀደለት ሰው ብቻ ቢሆን እንጂ እርሱ ዘንድ ምንም አትጠቅምም። ከልበቻቸው ላይ ድንጋጤው በተገለጸም ጊዜ (ተማላጆቹ) «ጌታችሁ ምን አለ?» ይላሉ። (አማላጆቹ) «እውነትን አለ፤ እርሱም ከፍተኛው ታላቁ ጌታ ነው» ይላሉ።

34|24|«ከሰማያትና ከምድር (ዝናብንና በቃይን) የሚሰጣችሁ ማነው?» በላቸው። «አላህ ነው። እኛ ወይም እናንተ በትክክለኛው መንገድ ላይ ወይም በግልጽ መሳሳት ውስጥ ነን» በላቸው።

34|25|«ከአጠፋነው ጥፋት አትጠየቁም። ከምትሠሩትም ሥራ አንጠየቅም» በላቸው።

34|26|«ጌታችን በመካከላችን ይሰበስባል። ከዚያም በመካከላችን በእውነት ይፈርዳል። እርሱም በትክክል ፈራጁ ዐዋቂው ነው» በላቸው።

34|27|«እነዚያን ተጋሪዎች እድርጋችሁ በእርሱ ያስጠጋችኋቸውን (ጣዖታት) አሳዩኝ። ተዉ (አታጋሩ)፤ በእውነቱ እርሱ አሸናፊው ብልሃተኛው አላህ ነው» በላቸው።

34|28|እንጉንም ለሰዎች ሁሉ በመላ አብሳሪና አስፈራሪ አድርገን ቢሆን እንጂ አላክንህም። ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።

34|29|«እውነተኞችም እንደ ሆናችሁ ይህ ቀጠሮ መቼ ነው?» ይላሉ።

34|30|«ለእናንተ ከእርሱ እንዲትንም ሰዓት የማትዘገዩበት የማትቀድሙበትም የቀጠሮ ቀን አላችሁ» በላቸው።

34|31|እነዚያ የካዱትም በዚህ ቁርኣን በዚያ ከበፊቱ ባለውም (መጽሐፍ) በጭራሽ እናምንም አሉ። በዳዮችም ከፊላቸው ወደ ከፊሉ ንግግርን የሚመለሉ ሆነው በጌታቸው ዘንድ በሚቆሙ ጊዜ ብታይ ኖሮ፤ (እስደናቂን ነገር ታይ ነበር)። እነዚያ የተዋረዱት ለእነዚያ ለኮሩት «እናንተ ባልነበራችሁ ኖሮ እማኞች በኾን ነበር» ይላሉ።

34|32|እነዚያ የኮሩት ለእነዚያ ለተዋረዱት «ከትክክለኛው እምነት ከመጣላችሁ በኋላ እኛ ከለክልናችሁን? አይደለም (እናንተው) ከሐዲዎች ነበራችሁ» ይሏቸዋል።

34|33|እነዚያም የተዋረዱት ለእነዚያ ለኮሩት «አይደለም፤ በአላህ እንደንክድና ለእርሱ ባላንጣዎችን እንድናደርግ ስታዙን (የከለክለን) የሌሊትና የቀን ዱለታችሁ ነው» ይላሉ። ቅጣቱንም ባዩ ጊዜ ጸጸትን ይገልጻሉ። በእነዚያም በካዱት እንገቶች ላይ እንዘዘሎችን እናደርጋለን። ይሠሩት የነበሩትን እንጂ ሌላን ይመነዳሉን?

34|34|በከተማም አስፈራሪን አልላክንም። ነዋሪዎች «እኛ በዚያ በርሱ በተላካችሁበት ከሐዲዎች ነን» ያሉ ቢኾኑ እንጂ።

34|35|«እኛም በገንዘቦችና በልጆች ይበልጥ የበዛን ነን። እኛም የምንቀጣ አይደለንም» አሉ።

34|36|በላቸው «ጌታዬ ሲሳይን ለሚሻው ሰው ያሰፋል፤ ያጠባልም። ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።»

34|37|ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁም ያች እኛ ዘንድ መቅረብን የምታቀርባችሁ አይደለችም። ያመነና መልካምን የሠራ ብቻ ሲቀር። እነዚያ ለአነርሱ በሠሩት መልካም ሥራ እጥፍ ምንዳ አልላቸው። እነርሱም በገነት ሰገነቶች ውስጥ ጸጥተኞች ናቸው።

34|38|እነዚያም የሚያቅቱ መስፈቻቸው እንቀጽቻችንን ለማበላሸት የሚጥሩት እነዚያ በቅጣቱ ውስጥ የሚጣዱ ናቸው።

34|39|«ጌታዬ ሲሳይን ከባሪቹ ለሚሻው ሰው ያሰፋል። ለእርሱም ያጠባል። ከማንኛውም ነገር የምትለግሱትን እርሱ ይተካዋል። እርሱም ከሲሳይ ሰጪዎች ሁሉ በላጭ ነው» በላቸው።

34|40|ሁሉንም በሚሰበስባቸውና ከዚያም ለመለክቶቹ «እነዚህ እናንተን ይግዝቱ ነበሩ?» በሚላቸው ቀን (የሚኾነውን አስታውስ)።

34|41|(መለክቶቹም) «ጥራት ይገባህ ከአነርሱ ሌላ ረዳታችን እንተ ብቻ ነህ። (እንደሚሉት) አይደለም ይልቁንም ጋኔንን ይግዝቱ ነበሩ። አብዛኞቻቸው በአነርሱ እማኞች ናቸው» ይላሉ።

34|42|ዛሬም ከፊላችሁ ለከፊሉ መጥቀምንም ኾነ መገዳትን አይችሉም። ለእነዚያም ለበደሉት «ያችን በእርሷ ታስተባብላለን የነበራችሁትን የእሳት ቅጣት ቅመስ» እንላቸዋለን።

34|43|በአነርሱም ላይ እንቀጽቻችን ግልጽ ኾነው በተነበቡላቸው ጊዜ «ይህ አባቶቻችሁ ይግዝቱ ከነበሩት ነገር ሊከለክላችሁ የሚፈልግ ሰው እንጂ ሌላ አይደለም» አሉ። «ይህም (ቁርኣን) የተቀጣጠፈ ውሸት ነው እንጂ ሌላ አይደለም» አሉ። እነዚያም የካዱት እውነቱ በመጣላቸው ጊዜ «ይህ ግልጽ ድግምት ነው እንጂ ሌላ አይደለም» አሉ።

34|44|የሚያጠኑባቸው የኾኑ መጽሐፍቶችንም ምንም አልሰጠናቸውም። ከእንተ በፊትም አስፈራሪ ነቢይን ወደአነርሱ አልላክንም።

34|45|እነዚያም ከአነርሱ በፊት የነበሩት አስተባብለዋል። የሰጠናቸውንም ከዐስር እንዱን (እነዚህ) አልደረሱም። መልክተኞቹንም አስተባብሉ፤ (ነቀፍኳቸውም)። መንቀፌም እንዴት ነበር!

34|46|«የምገበገበችሁ ባንዲት ነገር ብቻ ነው። (እርሷም) ሁለት ሁለት እንደ እንድም ኾናችሁ ለአላህ እንድትነሱ ከዚያም በጓደኞችሁ (በሙሐመድ) ምንም ዕብደት የሌለበት መኾኑን መርምራችሁ እንድትርዳሉ ነው። እርሱ ለእናንተ ክብርቱ ቅጣት በስተፊት አስጠንቃቂ ነው እንጂ ሌላ አይደለም» በላቸው።

34|47|«ከዋጋ ማንኛውም የጠየቅኋችሁ ቢኖር እርሱ ለእናንተው ነው፤ ዋጋዬ በአላህ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይደለም። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ዐዋቂ ነው» በላቸው።

34|48|«ጌታዬ እውነትን ያወርዳል። ሩቅ የኾኑትን ምስጢሮች ሁሉ ዐዋቂ ነው» በላቸው።

34|49|«እውነቱ መጣ። ውሸትም መነሻም መድረሻም የለውም (ተወገደ)» በላቸው።

34|50|«በሳሳት የምሳሳተው በራሴ ላይ ብቻ ነው። ብመራም ጌታዬ ወደኔ በሚያወርደው ነው። እርሱ ሰሚ ቅርብ ነውና» በላቸው።

34|51|በደነገጡና ማምለጫ በሌላቸው ጊዜ ከቅርብ ስፍራም በተያዙ ጊዜ (ኾኑታቸውን) ብታይ ኖሮ (እስደናቂን ነገር ባየህ ነበር)።

34|52|«በእርሱም (አሁን) እመንን» ይላሉ። ለአነርሱም ከሩቅ ስፍራ (እምነትን) በቀላል ማግኘት ከየታቸው?

34|53|በፊትም በእርሱ በእርግጥ ክደዋል። ከሩቅ ስፍራም በግምት ንግግርን ይጥላሉ።

34|54|ከዚህ ቀደም በመሰሎቻቸው እንደ ተሠራውም ብጢ በእነርሱና በሚፈልጉት መካከል ተጋረደ። እነርሱ በእርግጥ በአወላዋይ ጥርጣሬ ውስጥ ነበሩና።

35|1|ምስጋና ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ፣ መላእክትን ባለ ሁለት ሁለት፣ ባለ ሶስት ሶስትም፣ ባለ አራት አራትም ክንፎች የኾኑ መልክተኞች አድራጊ ለኾነው አላህ ይገባው። በፍጥረቱ ውስጥ የሚሻውን ይጨምራል። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

35|2|አላህ ለሰዎች ከችሮታ የሚከፍታት ለእርሷ ምንም እጋጅ የላትም። የሚያገደውም ከእርሱ በኋላ ለእርሱ ምንም ለቃቂ የለውም። እርሱም እሸነፈው ጥበበኛው ነው።

35|3|እናንተ ሰዎች ሆይ! በእናንተ ላይ (ያለውን) የአላህን ጸጋ አስታውሱ። ከአላህ ሌላ ፈጣሪ አለን? ከሰማይና ከምድርም ሲሳይን የሚሰጣችሁ አለን? ከእርሱ በስተቀር አምላክ (ሰጪም) የለም። ታዲያ ወዴት ትዘራላችሁ።

35|4|ቢያስተባብሩላቸው ከእነተ በፊት የነበሩ መልክተኞች በእርግጥ ተስተባብለዋል። ወደ አላህም ነገሮች ሁሉ ይመለሳሉ።

35|5|እናንተ ሰዎች ሆይ! የአላህ ቀጠሮ እውነት ነው። የቅርቢቱም ሕይወት አታታላችሁ። አታላዩም (ሰይጣን) በአላህ (መታገስ) አያታላችሁ።

35|6|ሰይጣን ለናንተ ጠላት ነው። ስለዚህ ጠላት አድርጋችሁ ያዙት። ተከታዮቹን የሚጠራው ከእሳት ጓዶች እንዲኾኑ ብቻ ነው።

35|7|እነዚያ የካዱት ለእነርሱ ብርቱ ቅጣት አልላቸው። እነዚያም ያመኑትና በጎ ስራዎችን የሠሩት ለእነርሱ ምሕረትና ታላቅ ምንዳ አልላቸው።

35|8|መጥፎ ሥራው የተሸለመለትና መልካም አድርጎ ያየው ሰው (አላህ እንዳቀናው ሰው ነውን?) አላህም የሚሻውን ሰው ያጠምማል። የሚሻውንም ያቀናል። ስለዚህ በእነርሱ ላይ (ባለመቅናታቸው) ስለመቆላጩት ነፍስህ እትጥፋ። አላህ የሚሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

35|9|አላህም ያ ነፋሶችን የላከ ነው። ደመናዎችንም ትቀስቅሳላች፤ ወደ ሙት (ድርቅ) አገርም እንነዳዋለን። በእርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው እናደርጋታለን። ሙታንንም መቀስቀስ እንደዚሁ ነው።

35|10|ማሸነፍን የሚፈልግ የኾነ ሰው እሸናፊነት ለአላህ ብቻ ነው፤ (እርሱን በመግዛት ይፈልገው)። መልካም ንግግር ወደርሱ ይወጣል። በጎ ሥራም ከፍ ያደርገዋል። እነዚያም መጥፎ ሥራዎችን የሚደልቁ ለእነሱ ብርቱ ቅጣት አልላቸው። የእነዚያም ተንኮል እርሱ ይጠፋል።

35|11|አላህም ከዐፈር፣ ከዚያም ከፍትወት ጠብታ ፈጠራችሁ። ከዚያም ጎሳዎች አደረጋችሁ። ሴትም አታረግዝም አትወልድምም በወቀቱ ቢኾን እንጂ። ዕድሜው ከሚረዘምም እንደም አይረዘምም ከዕድሜውም አይጎደልም በመጽሐፉ ውስጥ ያለ ቢኾን እንጂ። ይህ በአላህ ላይ ገር ነው።

35|12|ሁለቱ ባሕሮችም አይተካከሉም! ይህ ጣፋጭ፣ ጥምን ቆራጭ፣ መጠጡ በገር ተዋጭ ነው። ይህኛውም ጨው መርጋጋ ነው። እርጥብ ስጋንም ከሁሉም ትበላላችሁ። (ከጨው ባሕር) የምትለብሷትንም ጌጥ ታወጣላችሁ። ከችሮታው ልትፈልጉና ልታመሰግኑም መርከቦችን በእርሱ ውስጥ ውሃውን ቀዳጆች ኾነው (ሲንሻለሉ) ታያለሁ።

35|13|ሌሊትን በቀን ውስጥ ያስገባል። ቀንንም በሌሊት ውስጥ ያስገባል፤ ፀሐይንና ጨረቃንም ገራ። ሁሉም እተወሰነ ጊዜ ድረስ ይሮጣሉ። ይህ ጌታችሁ አላህ ነው። ንግሥናው የእርሱ ብቻ ነው። እነዚያም ከእርሱ ሌላ የምትገነዘቡት የተምር ፍሬ ሽፋን እንኳ አይኖራቸውም።

35|14|በትጠሩዋቸው ጥሪያችሁን አይሰሙም። ቢሰሙም ኖሮ ለእናንተ አይመልሱላችሁም። በትንሣኤም ቀን (እነርሱን በአላህ) ማጋራታችሁን ይክዳሉ። እንደ ውስጠ ዐዋቂው ማንም አይነግርህም።

35|15|እናንተ ሰዎች ሆይ! እናንተ (ሁል ጊዜ) ወደ አላህ ከጃዮች ናችሁ። አላህም እርሱ ተብቃቂው ምስግና ነው።

35|16|ቢሻ ያስወግዳችኋል። አዲስንም ፍጡር ያመጣል።

35|17|ይህም በአላህ ላይ ምንም እስቸጋሪ አይደለም።

35|18|ኅጢአትን ተሸካሚም (ነፍስ) የሌላዋን ሽክም አትሸክምም። የተከበደችም (ነፍስ) ወደ ሽክሟ ብትጣራ (ተጠረው) የቅርብ ዝምድና ባለቤት ቢኾንም እንኳ ከእርሷ እንዳችን የሚሸከምላት አታገኝም። የምታስጠነቅቀው እነዚያን ጌታቸውን በሩቅ የሚፈሩትን፣ ሶላትንም አስተካክለው ያደረሱትን ብቻ ነው። የተጥራራው ሰው የሚጥራራው ለራሱ ብቻ ነው። መመለሻም ወደ አላህ ብቻ ነው።

35|19|ዕውሩና የሚያየውም አይስተካከሉም።

35|20|ጨለማዎችና ብርሃንም፤ (እንደዚሁ)።

35|21|ጥላና ሐሩርም።

35|22|ሕያዋንና ሙታንም አይስተካከሉም። አላህ የሚሻውን ሰው ያስማል። እንተም በመቃብር ውስጥ ያሉትን አሰማ አይደለህም።

35|23|እንተ አስጠንቃቂ እንጂ ሌላ አይደለህም።

35|24|እኛ ኦብሳሪና አስፈራሪ አድርገን በእውነቱ (መምሪያ) ላክንህ። ማንኛይቱም ሕዝብ በውስጧ አስፈራሪ ያላለፈባት የለችም።

35|25|ቢያስተባብሩላቸው እነዚያ ከበሬታቸው የነበሩት በእርግጥ አስተባብለዋል። መልክተኞቻቸው በግልጽ ማስረጃዎችን፣ በጽሑፎችን፣ አብራሪ በኾነ መጽሐፍም መጥተዋቸዋል።

35|26|ከዚያም እነዚያን የካዱትን ያዝኳቸው። ቅጣቱም እንዴት ነበር! (በስፍራው ነው)።

35|27|አላህ ከሰማይ ውሃን ማውረዱን አላየህምን? በእርሱም ዓይነቶቻቸው የተለያዩ ፍሬዎችን እወጣን። ከጋራዎችም መልክቻቸው የተለያዩ ነጮች፣ ቀዮችም፣ በጣም ጥቂሮችም የኾኑ መንገዶች አልሉ።

35|28|ከሰዎችም፣ ከተንቀሳቃሾችም፣ ከቤት እንሰሳዎችም እንደዚሁ መልክቻቸው የተለያዩ አልሉ። አላህን ከባሮቹ ውስጥ የሚፈሩት ዐዋቂዎቹ ብቻ ናቸው። አላህ እሸናፊ መሓሪ ነው።

35|29|እነዚያ የአላህን መጽሐፍ የሚያነቡ፣ ሶላትንም አስተካክለው ያደረሱ፣ ከሰጠናቸውም ሲሳይ በምስጢርም ኾነ በግልጽ የለገሱ፣ በፍጹም የማትከስርን ንግድ ተስፋ ያደርጋሉ።

35|30|ምንዳዎቻቸውን ሊሞላላቸው፣ ከችሮታውም ሊጨምርላቸው (ተስፋ ያደርጋሉ)። እርሱ በጣም መሓሪ አመስጋኝ ነውና።

35|31|ያም ከመጽሐፉ ወዳንተ ያወረድንልህ ከበፊቱ ላለው አረጋጋጭ ሲኾን እርሱ እውነት ነው። አላህ በርግጥ በባሮቹ ውስጥ ዐዋቂ ተመልካች ነው።

35|32|ከዚያም እነዚያን ከባሮቻችን የመረጥናቸውን መጽሐፉን እወረስናቸው። ከእነርሱም ነፍሱን በዳይ አልሉ። ከእነርሱም

መካከለኛ አልለ። ከእነሱም በአላህ ፈቃድ በበጎ ሥራዎች ቀዳሚ አልለ። ያ (ማውረስ)፤ እርሱ ታላቅ ቸሮታ ነው።

35|33|የመኖሪያ ገነቶችን በውስጡ የወርቅ እንባሮችን፤ ሉልንም የሚሸለሙ ኾነው ይገቡባታል። በእርሷ ውስጥ አልባሳታቸውም ሐር ነው።

35|34|ይላሉም «ምስጋና ለእዚያ ከእኛ ላይ ሐዘንን ላስወገደልን አላህ ይገባው። ጌታችን በጣም መሐሪ እመስጋኝ ነውና።

35|35|(እርሱም) ያ ከቸሮታው የዘላለም መኖሪያን አገር ያስፈረን ነው። በእርሷ ውስጥ መከራ አይነካንም። በእርሷም ውስጥ ድካም አይነካንም።»

35|36|እነዚያ የካዱትም ለእነርሱ የገህነም እሳት አልላቸው። ይሞቱ ዘንድ በእነርሱ ላይ (በሞት) አይፈረድም። ከቅጣቷም ከእነርሱ አይቀለልላቸውም። እንደዚሁ ከሐዲን ሁሉ እንመነዳለን።

35|37|እነርሱም በርሷ ውስጥ እርዳታን በመፈለግ በገይል ይጮሃሉ። «ጌታችን ሆይ! ከእዚያ እንሠራው ከነበርነው ሌላ በጎ ሥራን እንሠራ ዘንድ እውጣን» (ይላሉ)። «በእርሱ ውስጥ ያስታወሰ ሰው የሚገሰጽበትን ዕድሜ አላቆየናችሁምን? አስጠንቃቂውም መጥቶላችኋል (አስተባብላችኋልም)። ስለዚህ ቅመሱ። ለበደለኞችም ምንም ረዳት የላቸውም» (ይባላሉ)።

35|38|አላህ የሰማያትንና የምድርን ምስጢር በእርግጥ ዐዋቂ ነው። እርሱ በልቦች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነውና።

35|39|እርሱ ያ በምድር ውስጥ ምትኮች ያደረጋችሁ ነው። የካደም ሰው ክህደቱ በእርሱው ላይ ብቻ ነው። ከሐዲዎችንም ከሕይወታቸው ከጌታቸው ዘንድ መጠላትን እንጂ ሌላ አይጨመርላቸውም። ከሐዲዎችንም ከሕይወታቸው ከሳራን እንጂ አይጨመርላቸውም።

35|40|በላቸው «እነዚያን ከአላህ ሌላ የምትግዟቸውን ተጋሪዎቻችሁን እያችሁን? ከምድር ምንን እንደ ፈጠሩ አሳዩኝ። ወይስ ለእነርሱ በሰማያት ውስጥ ሽርክና አላቸውን? ወይስ መጽሐፍን ሰጠናቸውና እነርሱ ከርሱ በግልጽ አስረጅሮ ላይ ናቸውን? አይደለም በደለኞች ከፊላቸው ከፊሉን ማታለልን እንጂ አይቀጥሩም።»

35|41|አላህ ሰማያትንና ምድርን እንዳይወገዱ ይይዛቸዋል። ቢወገዱም ከእርሱ ሌላ አንድም የሚይዛቸው የለም። እነሆ እርሱ ታጋሽ መሐሪ ነውና።

35|42|እስፈራሪም ቢመጣላቸው ከሕዝቦቹ ሁሉ ከእንደኛዋ ይበልጥ የተመሩ ሊኾኑ የመሐላቸውን ድካ አድርሰው በአላህ ማሉ። እስፈራሪም በመጣላቸው ጊዜ መበርገግን እንጂ ሌላ አልጨመረላቸውም።

35|43|በምድር ላይ ኩራትንና በክፉ (ተንኮል) መደለትንም (እንጂ አልጨመረላቸውም። ክፉ ተንኮልም በባለቤቱ ላይ እንጂ በሌላ ላይ አይሰፍርም። የቀድሞዎቹን ደንብ እንጂ ይጠበቃሉን? ለአላህ ደንብም መልለወጥን አታገኝም። ለአላህ ደንብም መዛወርን አታገኝም።

35|44|በምድር ላይ አይኼዱምና የእነዚያን ከእነርሱ በፊት የነበሩትን ሰዎች መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ አይመለከቱምን? ከእነርሱም በገይል የበረቱ ነበሩ። አላህም በሰማያትም ኾነ በምድር ውስጥ ምንም ነገር የሚያቅተው አይደለም። እርሱ ዐዋቂ ቻይ ነውና።

35|45|አላህም ሰዎችን በሠሩት ኅጢአት ቢይዝ ኖሮ በወለሏ (በምድር) ላይ ምንም ተንቀሳቃሽ ባልተወ ነበር። ግን እተወሰነ ጊዜ ድረስ ያቆያቸዋል። ጊዜያቸውም በመጣ ወቅት (በኅጢአታቸው ይቀጣቸዋል)። አላህ በባሮቹ (ኾኔታ) ተመልካች ነውና።

36|1|የ.ሰ.(ያ ሲን)

36|2|ጥበብ በተመለሰበት ቁርኣን እምላለሁ።

36|3|አንተ በእርግጥ ከመልክተኞቹ ነህ።

36|4|በቀጥታም መንገድ ላይ ነህ።

36|5|አሸናፊ አዛኝ ከሆነው እምላክ መወረድን ተወረደ።

36|6|አባቶቻቸው ያልተስፈራሩትን ሕዝቦች ልታስጠነቅቅበት (ተወረደ)። እነርሱ ዘንጊዎች ናቸውና።

36|7|በእብዛኞቻቸው ላይ ቃሉ በእውነት ተረጋገጠ። ስለዚህ እነርሱ አያምኑም።

36|8|እኛ በአንገሶቻቸው ላይ እንዳይዘላቸውን አደረግን። እርሷም (እንዳይዘላቸው) ወደ አገጮቻቸው ደራሽ ናት። እነርሱም ራሳቸውን ያንጋጠጡ ናቸው።

36|9|ከስተፊታቸውም ግርዶን ከስተኋላቸውም ግርዶን አደረግን። ሽፈንናቸውም። ስለዚህ እነሱ አያዩም።

36|10|ብታስጠነቅቃቸውም ባታስጠነቅቃቸውም በእነርሱ ላይ አኩል ነው። አያምኑም።

36|11|የምታስጠነቅቀው ግሳጹን የተከተለንና አልረሐማንን በሩቅ የፈራን ሰው ብቻ ነው። በምሕረትና በመልካም ምንዳም አብስረው።

36|12|እኛ ሙታንን እኛ በእርግጥ ሕያው እናደርጋለን። ያስቀደሙትንም ሥራ ፈለጎቻቸውንም እንጽፋለን። ነገሩንም ሁሉ ገላጭ መሪ በኾነ መጽሐፍ ውስጥ አጠቃለልነው።

36|13|ለእነርሱም የከተማይቱን (የአንደኪያን) ሰዎች ምሳሌ መልክተኞቹ በመጧት ጊዜ (የኾነውን) ግለጽላቸው።

36|14|ወደእነርሱ ሁለትን ሰዎች በላክንና ባስተባበሉዋቸው ጊዜ በሶስተኛም በአበረታንና እኛ ወደ እናንተ መልክተኞች ነን ባሏቸው ጊዜ (የኾነውን ምሳሌ ግለጽላቸው)።

36|15|እናንተ መሰላችን ሰዎች እንጂ ሌላ አይደላችሁም። አልረሐማንም ምንም ነገር አላወረደም። እናንተ የምትዋሹ እንጂ ሌላ አይደላችሁም አሉዋቸው።

36|16|(መልክተኞቹም) አሉ «ጌታችን ያውቃል። እኛ ወደእናንተ በእርግጥ መልክተኞች ነን።

36|17|«በእኛ ላይም ግልጽ የኾነ ማድረስ እንጂ ሌላ የለብንም።»

36|18|(ሕዝቦቹም) «እኛ በእናንተ ገደ ቢሶች ኾንን። ባትከለከሉ በእርግጥ እንወግራችኋለን። ከእኛም አሳማሚ ቅጣት በእርግጥ ያገኛችኋል» አሉ።

36|19|«ገደ ቢስነታችሁ ከእናንተው ጋር ነው። ብትገሰጹ (ትዝታላችሁን?) በእውነቱ እናንተ ወሰን አላፈዎች ሕዝቦች ናችሁ» አሏቸው።

36|20|ከከተማይቱም ሩቅ ዳርቻ የሚኖር ሰው መጣ። «ወገኖቹ ሆይ! መልክተኞቹን ተከተሉ» አለ።

36|21|«እነርሱ ቅኑን መንገድ የተመሩ ሲኾኑ ዋጋን የማየጠይቁዎችሁን ሰዎች ተከተሉ» (አላቸው)።

36|22|«ያንንም የፈጠረኝን፤ ወደርሱም የምትመለሰብትን (ጌታ) የማልገዝ ለእኔ ምን አለኝ?» (አለ)።

36|23|«ከእርሱ ሌላ አማልክትን አይዛለሁን? አልረሀማን በጉዳት ቢሻኝ ምልጃቸው ከእኔ (ለመመለስ) ምንም አትጠቅመኝም፤ አያድኑኝም።»

36|24|«እኔ ያን ጊዜ በግልጽ ስህተት ውስጥ ነኝ።

36|25| «እኔ በጌታችሁ እመኝኩ፤ ስሙኝም፤» (አለ)።

36|26| «ገነትን ግባ» ተባለ። (እርሱም) አለ፡- «ወገኖቼ ቢያውቁ እመኛለሁ።

36|27| «ጌታዬ ለእኔ ምሕረት ያደረገልኝና ከተከበሩትም ያደረገኝ መኾኑን።»

36|28| ከእርሱም በኋላ በሐዘቦቹ ላይ (ልናጠፋቸው) ሰራዊትን ከሰማይ አላወረድንም። (በማንም ላይ) አወራጆችም አልነበርንም።

36|29| (ቅጣታቸው) እንዲት ጩኸት እንጂ ሌላ አልነበረችም። ወዲያውኑም እነርሱ ጠፊዎች ኾኑ።

36|30| በባርቹ ላይ ዋ ቁልጭት! ከመልክተኛ እንደም አይመጣቸውም በእርሱ የሚሳለቁበት ቢኾኑ እንጅ።

36|31| ከእነርሱ በፊት ከክፍለ ዘመናት ሐዘቦች ብዙዎችን ማጥፋታችንንና እነርሱ ወደነርሱ የማይመለሱ መኾናቸውን አላወቁምን?

36|32| ሁሉም እኛ ዘንድ የሚሰበሰቡ የሚቀረቡ እንጂ ሌላ አይደሉም።

36|33| የሞተችውም ምድር ለእነርሱ ምልክት ናት! ሕያው አደረገናት። ከእርሷም ፍሬን አወጣን፤ ከርሱም ይበላሉ።

36|34| በእርሷም ውስጥ ከዘምበባዎችና ከወይኖች የኾኑ አትክልቶችን አደረገን። በእርሷም ውስጥ ምንጮችን አፈለቅን።

36|35| ከፍሬውና እጆቻቸው ከሠሩትም ይበሉ ዘንድ (ይህን አደረገን)፤ እያመሰገኑምን?

36|36| ያ ምድር ከምታበቅለው ከነፍሶቻቸውም ከማያውቁትም ነገር ዓይነቶችን ሁሏንም የፈጠረ (እምላክ) ጥራት ይገባው።

36|37| ሌሊቱም ለእነርሱ ምልክት ነው። ከእርሱ ላይ ቀንን እንገፍፋለን። ወዲያውኑም እነርሱ በጨለማ ውስጥ ይገባሉ።

36|38| ፀሐይም ለእርሷ ወደ ሆነው መርጊያ ትርጣለች። ይህ የአሸናፊው የዐዋቂው እምላክ ውሳኔ ነው።

36|39| ጨረቃንም የመስፈረያዎች ባለቤት ሲኾን እንደ ዘንባባ እሮጌ ቀንዘል እስኪኾን ድረስ (መኼዱን) ለካነው።

36|40| ፀሐይ ጨረቃን ልትደርስበት አይገባትም። ሌሊትም ቀንን (ያለ ጊዜው) ቀዳሚ አይኾንም። ሁሉም በመዞረያቸው ውስጥ ይዋኛሉ።

36|41| እኛም (የቀድሞ) ትውልዳቸውን በተሞላች መርከብ ውስጥ የጫን መኾናችን ለእነርሱ ምልክት ነው።

36|42| ከመሰሉም በእርሱ የሚሳፈሩበትን ለእነርሱ ፈጠርንላቸው።

36|43| ብንኻም እናስጥማቸዋለን። ለእነርሱም ረዳት የላቸውም። እነርሱም የሚድዱ አይደሉም።

36|44| ግን ከእኛ ለኾነው ችሮታና እስከ ጊዜ ሞታቸው ለማጣቀም (አዳንናቸው)።

36|45| ለእነርሱም «በስተፊታችሁና በኋለችሁ ያለውን ነገር ተጠንቀቁ ይታዘንላችኋልና» በተባሉ ጊዜ (ፊታቸውን ያዞራሉ)።

36|46| ከጌታቸውም ተዓምራት ማንኛይቱም ተዓምር አትመጣላቸውም፤ ከእርሷ የሚሸሹ ቢኾኑ እንጅ።

36|47| ለእነርሱም «አላህ ከሰጣችሁ ሲሳይ ለግሱ» በተባሉ ጊዜ እነዚያ የካዱት ለእነዚያ ላመኑት «አላህ ቢሻ ኖሮ የሚያበላውን ሰው እናበላለን? እናንተ በግልጽ ስህተት ውስጥ እንጂ በሌላ ላይ አይደላችሁም» ይላሉ።

36|48| «እውነተኛችሁ እንደኾናችሁ ይህ ቀጠሮ መቼ ነው?» ይላሉ።

36|49| እነርሱ የሚከራከሩ ሲኾኑ በድንገት የምትይዛቸው የኾነችን እንዲትን ጩኸት እንጂ ሌላን አይጠባበቁም።

36|50| (ያን ጊዜ) መናዘዝንም አይችሉም። ወደ ቤተሰቦቻቸውም አይመለሱም።

36|51| በቀንዱም ይነፋል። ወዲያውኑም እነርሱ ከመቃብሮቻቸው ወደ ጌታቸው በፍጥነት ይገሰግሳሉ።

36|52| «ወይ ጥፋታችን! ከመኝታችን ማን ቀሰቀሰን? ይህ ያ አዛኝ ጌታ (በእርሱ) የቀጠረን መልክተኞቹም እውነትን የነገሩን ነው» ይላሉ።

36|53| (እርሷ) እንዲት ጩኸት እንጂ አይደለችም። ወዲያውኑም እነርሱ እኛ ዘንድ የሚሰበሰቡ የሚቀርቡ ናቸው።

36|54| «ዛሬም ማንኛይቱም ነፍስ ምንም አትበደልም። ትሠሩትም የነበራችሁትን እንጂ ሌላን አትመነዱም» (ይባላሉ)።

36|55| የገነት ሰዎች ዛሬ በእርግጥ በሥራዎች ውስጥ ተደሳችኛ ናቸው።

36|56| እነርሱም ሚስቶቻቸውም በጥላዎች ውስጥ ናቸው። ባለ እሳብር አልጋዎች ላይ ተደጋፊዎች ናቸው።

36|57| በውስጧ ለእነርሱ ፍራፍሬዎች አሏቸው። ለእነርሱም የሚፈልጉት ሁሉ አልላቸው።

36|58| (ለእነርሱም) አዛኝ ከሆነው ጌታ በቃል ሰላምታ አላቸው።

36|59| (ይላልም) «እናንተ እመጸኞች ሆይ! ዛሬ (ከምእምናን) ተለዩ።»

36|60| የአደም ልጆች ሆይ! ሰይጣንን አትገዙ፤ እርሱ ለእናንተ ግልጽ ጠላት ነውና በማለት ወደእናንተ አላዘዘኩምን?

36|61| ተገዙኝም፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው፤ (በማለትም)።

36|62| ከእናንተም ብዙን ፍጡር በእርግጥ አሳስቷል። የምታውቁም አልነበራችሁምን?

36|63| ይህቹ ያቺ ትቀጠሩዋት የነበረችው ገህነም ናት።

36|64| ትክዱ በነበራችሁት ምክንያት ዛሬ ግቧት (ይባላሉ)።

36|65| ዛሬ በእጩቻቸው ላይ እናትምና እጆቻቸው ያነጋግሩናል። እግሮቻቸውም ይሠሩት በነበሩት ሁሉ ይመሰክራሉ።

36|66| ብንኻም ኖሮ በዐይኖቻቸው ላይ በአበስን ነበር። መንገድንም (እንደ ልመዳቸው) በተሽቀዳደሙ ነበር። እንዴትም ያያሉ?

36|67| ብንኻም ኖሮ በስፍራቸው ላይ እንዳሉ ወደ ሌላ ፍጥረት በለወጠናቸው ነበር። መኼድንም መመለስንም ባልቻሉም ነበር።

36|68| ዕድሜውንም የምናረዝመውን ሰው በፍጥረቱ (ወደ ደካማነት) እንመልሰዋለን፤ እያውቁምን?

36|69| (መሐመዱን) ቅኔንም አላስተማርነውም። ለእርሱም አይገባውም። እርሱ (መጽሐፉ) መገሰጫና ገላጭ ቁርኣን እንጅ (ቅኔ) አይደለም።

36|70| (ግሣጼነቱም ልቡ) ሕያው የኾነን ሰው ሊያስፈራራበትና ቃሉም በከጥዲዎች ላይ ይፈጸም ዘንድ ነው።

36|71| እኛ እጆቻችን (ኃይሎቻችን) ከሠሩት ለእነርሱ እንስሳዎችን መፍጠራችንን እያውቁምን? እነርሱም ለእርሷ ባለ መብቶች ናቸው።

36|72| ለእነርሱም ገራናት። ስለዚህ ከእርሷ ውስጥ የሚጋልቡት አልለ። ከእርሷም ይበላሉ።

36|73| ለእነርሱም በእርሷ ውስጥ (ሌሎች) ጥቅሞች መጠጦችም አሉዋቸው። ታዲያ እያመሰገኑምን;

36|74| መረዳትንም በመከጀል ከአላህ ሌላ እማልክትን ያዙ።

36|75| መረዳታቸውን አይችሉም። እነርሱም ለእርሳቸው (ወደ እሳት) የተቀረቡ ሰራዊት ናቸው።

36|76| ንግግራቸውም እያሳዝንሁ፤ እኛ የሚደብቁትንም የሚገልጹትንም እናውቃለንና።

36|77| ሰውየው እኛ ከፍቶት ጡብታ የፈጠርነው መኾናችን አላወቁምን? ወዲያውም እርሱ (ትንሣኤን በመከድ) ግልጽ

ተከራካሪ ይኾናልን?

36|78| ለእኛም ምሳሌን አደረገልን። መፈጠሩንም ረሳ። «አጥንቶችን እነርሱ የበሰበሱ ሲኾኑ ሕያው የሚያደርጋቸው ማነው?» አለ።

36|79| «ያ በመጀመሪያ ጊዜ (ከኢምንት) ያስገኛት ሕያው ያደርጋታል። እርሱም በፍጡሩ ሁሉ (ኹኔታ) ዐዋቂ ነው» በለው።

36|80| ያ ለእናንተ በእርጥብ ዛፍ እሳትን ያደረገላችሁ ነው። ወዲያውኑም እናንተ ከእርሱ ታቀጣጥላላችሁ።

36|81| ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ ብጤያቸውን በመፍጠር ላይ ቻይ አይደለምን? ነው እንጂ። እርሱም በብዙ ፈጣሪው ዐዋቂው ነው።

36|82| ነገሩም እንዳችን በሻ ጊዜ ኹን ማለት ነው። ወዲያው ይኾናልም።

36|83| ያ የነገሩ ሁሉ ስልጣን በእጁ የኾነው ጌታ ጥራት ይገባው። ወደእርሱም ትመለሳላችሁ።

37|1| መሰለፍን በሚሰለፉት።

37|2| መገሠጽንም በሚገሥጹት፤

37|3| ቁርኣንንም በሚያነቡት እምላለሁ።

37|4| እምላካችሁ በእርግጥ አንድ ነው።

37|5| የሰማያትና የምድር በመካከላቸው ያለውም ፍጡር ሁሉ ጌታ ነው። የምስራቆችም ጌታ ነው።

37|6| እኛ ቅርቢቱን ሰማይ በከዋክብት ጌጥ አጌጥናት።

37|7| አመጸኛም ከሆነ ሰይጣን ሁሉ መጠበቅን ጠበቅናት።

37|8| ወደላይኛው ሰራዊት አያዳምጡም። ከየወገኑም ሁሉ ቸቦ ይጣልባቸዋል።

37|9| የሚባረሩ ሲሆኑ (ይጣልባቸዋል)። ለእነርሱ ዘውታሪ ቅጣት አላቸው።

37|10| ንጥቂያን የነጠቀ ወዲያውም አብረ ኮከብ የተከተለው ሲቀር፤ (እርሱ ይሰማዋል)።

37|11| ጠይቃቸውም፤ እነርሱ በአፈጣጠር ይበልጥ የበረቱ ናቸውን? ወይስ እኛ (ከእነርሱ በፊት) የፈጠርነው? (ፍጡር) እኛ ከሚጣበቅ ጭቃ ፈጠርናቸው።

37|12| ይልቁንም (በማስተባበላቸው) ተደነቅህ፤ (ከመደነቅህ) ይሳለቃሉም።

37|13| በተገሠጹም ጊዜ አይመለሱም።

37|14| ተንምርን ባዩም ጊዜ ለመሳለቅ ይጠራራሉ።

37|15| ይላሉም «ይህ ግልጽ ድግምት እንጂ ሌላ አይደለም።

37|16| «በሞትንና ዐፈርና አጥንቶችም በኾን ጊዜ እኛ የምንቀሰቀስ ነን?

37|17| «የቀድሞዎቹ አባቶችንም? (ይላሉ)።

37|18| «አዎን እናንተ ወራዶች ሆናችሁ (ትነሳላችሁ)» በላቸው።

37|19| እርሷም እንዲት ጩኸት ብቻ ናት። እነርሱም ወዲያውኑ (ምን እንደሚፈጸምባቸው) ያያሉ።

37|20| «ዋ ጥፋታችን! ይህ የፍርዱ ቀን ነው» ይላሉም።

37|21| «ይህ ያ በእርሱ ታስተባብሎ የነበራችሁት መለያው ቀን ነው» (ይባላሉ)።

37|22| (ለመላእክቶችም) «እነዚያን ነፍሶቻቸውን የበደሉትን ሰዎች ጓደኞቻቸውንም ይገገዟቸው የነበሩትንም (ጣዖታት) ሰብስቡ።

37|23| «ከአላህ ሌላ (የሚገዙዋቸውን ሰብስቧቸው) ወደ እሳት መንገድም ምሩቀቸው።

37|24| «አቁሟቸውም። እነርሱ ተጠያቂዎች ናቸውና» (ይባላል)።

37|25| (ለእነርሱም) «የማትረዳዱት ለእናንተ ምን አላችሁ? (ይባላሉ)።

37|26| በእርግጥ እነርሱ ዛሬ እጃቸውን የሰጡ ወራዳዎች ናቸው።

37|27| የሚወቃቀሱም ሆነው ከፊላቸው በከፊሉ ላይ ይመጣሉ።

37|28| (ለእስከታዮቹ) እናንተ ከስተቀኝ ትመጡበን ነበር ይላሉ።

37|29| (እስከታዮቹም) ይላሉ «አይደለም ፈጽሞ ምእምናን አልነበራችሁም።

37|30| «ለእኛም በእናንተ ላይ ምንም ስልጣን አልነበረንም። በእርግጥ እናንተ ጠማሞች ሕዝቦች ነበራችሁ።

37|31| «በእኛም ላይ የጌታችን ቃል ተረጋገጠበን፤ እኛ (ሁላችንም ቅጣቱን) ቀማሾች ነን።

37|32| «ወደ ጥምመት ጠራናችሁም። እኛ ጠማሞች ነበርንና» (ይላሉ)።

37|33| ስለዚህ እነርሱ በዚያ ቀን በቅጣቱ ነጋሪዎች ናቸው።

37|34| እኛ በአመጸኞች ሁሉ እንደዚሁ እንሠራለን።

37|35| እነርሱ ከአላህ ሌላ እምላክ የለም በተባሉ ጊዜ ይኮሩ ነበሩ።

37|36| እኛ ለዕብድ ባለቅኔ ብለን አማልክቶቻችንን የምንተው ነን? ይሉም ነበር።

37|37| አይደለም እውነቱን (ሃይማኖት) አመጣ። መልክተኞቹንም እውነተኛነታቸውን አረጋገጠ።

37|38| እናንተ አሳማሚውን ቅጣት በእርግጥ ቀማሾች ናችሁ።

37|39| ትሠሩትም የነበራችሁትን እንጂ ሌላን አትመነዱም።

37|40| ግን ምርጥ የሆኑት የአላህ ባሮች (ቅጣትን አይቀምሱም)።

37|41| እነዚያ ለእነርሱ የታወቀ ሲሳይ አላቸው።

37|42| ፍራፍሬዎች (እሷቸው) እነርሱም የተከበሩ ናቸው፤

37|43| በድሎት ገነቶች ውስጥ።

37|44| ፊት ለፊት የሚታያዩ ሲሆኑ በአልጋዎች ላይ (ይንፈላሰሳሉ)።

37|45| ከሚመነጭ ወይን ጠጅ በያዘ ብርጭቆ በእነርሱ ላይ ይዘርባቸዋል።

37|46| ነጭ ለጠጨዎች ጣፋጭ ከኾነች።

37|47| በእርሷ ውስጥም ምታት የለባትም። እነርሱም ከእርሷ የሚሰክሩ አይደሉም።

37|48| እነርሱም ዘንድ ዓይናቸውን (በባሎቻቸው ላይ) አሳጣሪዎች የኾኑ ዓይናማዎች አልሉ።

37|49| እነርሱ ልክ የተሸፈነ (የሰጎን) ዕንቁላል ይመስላሉ።

37|50| የሚጠያየቁም ሆነው ከፊላቸው ወደ ከፊሉ ይመጣሉ።

37|51| ከእነርሱ የሆነ ተናጋሪ ይላል «እኔ ጓደኛ ነበረኝ።

37|52| «በእርግጥ እንተ ከሚያምኑት ነህን? የሚል።

37|53| «በጥቅምትና ዐፈር አጥንቶችም በሆን ጊዜ እኛ በእርግጥ እንመረመራለን?» (የሚል)።
 37|54| እናንተ ተመልካችሁ ናችሁን? ይላል።
 37|55| ይመለከታልም፤ በገሀንም መካከልም (ጓደኛውን) ያየዋል።
 37|56| ይላል «በአላህ እምላለሁ፤ በእርግጥ ልታጠፉኝ ቀርበህ ነበር።
 37|57| «የጌታዬም ጸጋ ባልነበረ ኖሮ ወደ እሳት ከሚቀርቡት እሆን ነበር።»
 37|58| (የገነት ሰዎች ይላሉ) «እኛ የምንሞት አይደለንምን?
 37|59| «የመጀመሪያዬቱ መሞታችን ብቻ ስትቀር። እኛም የምንቅቀጣ አይደለንምን?» (ይላሉ)።
 37|60| ይህ (ለገነት ሰዎች የተወሳው) እርሱ በእርግጥ ታላቅ ዕድል ነው።
 37|61| ለዚህ ብጤ ሠረዎች ይሥሩ።
 37|62| በመስተንግዶነት ይህ ይበልጣልን? ወይስ የዘቁም ዛፍ?
 37|63| እኛ ለበዳዮች ፈተና አድርገናታል።
 37|64| እርሷ በገሀንም አዘቅት ውስጥ የምትወጣ ዛፍ ናት።
 37|65| እንቡጧ ልክ የሰይጣናት ራሶች ይመስላል።
 37|66| እነርሱም ከእርሷ በይዎች ናቸው፤ ሆኖችንም ከእርሷ ሞይዎች ናቸው።
 37|67| ከዚያም ለእነርሱ በእርሷ ላይ ከተኳሳ ውሃ ቅልቅል (መጠጥ) አልላቸው።
 37|68| ከዚያም መመለሻቸው ወደ ተጋጋመች እሳት ነው።
 37|69| እነሱ አባቶቻቸውን የተሳሳቱ ሆነው እግኝተዋልና።
 37|70| እነሱም በፈለጋቸው ላይ ይገሰግሳሉና።
 37|71| ከእነርሱ በፊትም የቀድሞዎቹ (ሕዝቦች) አብዛኞቻቸው በእርግጥ ተሳስተዋል።
 37|72| በውስጣቸውም አስፈራሪዎችን በእርግጥ ልከናል።
 37|73| የተስፈራሪዎቹም መጨረሻ እንዴት እንደነበረ ተመልከት።
 37|74| ምርጥ የሆኑት የአላህ ባሮች ብቻ ሲቀሩ።
 37|75| ኑሕም በእርግጥ ጠራ። ጥሪውን ተቀባዮቹም ምንኛ አማርን!
 37|76| እርሱንም ቤተሰቦቹንም ከከባድ ጭንቅ አዳንን።
 37|77| ዘሮቹንም እነርሱን ብቻ ቀረዎች አደረግን፤
 37|78| በርሱም ላይ በኋለኞቹ ሕዝቦች ውስጥ (መልካም ዝናን) ተውን።
 37|79| «በዓለማት ውስጥ ሰላም በኑሕ ላይ ይኹን።»
 37|80| እኛ እንደዚሁ መልካም ሠረዎችን እንመነዳለን።
 37|81| እርሱ ከምእምናን ባሮቻችን ነውና።
 37|82| ከዚያም ሌሎቹን አሰጠምን።
 37|83| ኢብራሂምም በእርግጥ ከተከታዮቹ ነው።
 37|84| ወደ ጌታው በቅን ልብ በመጣ ጊዜ (የኾነውን እስታውስ)።
 37|85| «ለአባቴና ለሕዝቦቼ ምንን ትገዛለችሁ?» ባለ ጊዜ።
 37|86| «ለቅጥፈት ብላችሁ ከአላህ ሌላ አማልክትን ትሻላችሁን?
 37|87| «በዓለማትም ጌታ ሃሳባችሁ ምንድን ነው?» አለ።
 37|88| በከዋክብትም መመልከትን ተመለከተ።
 37|89| «እኔ በሽተኛ ነኝም» አለ።
 37|90| ከእርሱም የሸሹ ሆነው ሺዱ።
 37|91| ወደ አማልክቶቻቸውም ተዘነበለ። አለም፡- «አትብሉምን?»
 37|92| «የማትናገሩት ለናንተ ምን አላችሁ?»
 37|93| በጎይል የሚመታቸውም ሆኖ በእነርሱ ላይ በድብቅ ተዘነበለ።
 37|94| ወደእርሱም (ሰዎቹ) እየሮጡ መጡ።
 37|95| አላቸው «የምትጠርቡትን ትገዛለችሁን?»
 37|96| «አላህ እናንተንም የምትሠሩትንም የፈጠረ ሲኾን።»
 37|97| «ለእርሱም ግንብን ገንቡ በእሳት ነበልባል ውስጥ ጣሉትም» አሉ።
 37|98| በእርሱም ተንኮልን አሰቡ። ዝቅተኞችም አደረግናቸው።
 37|99| አለም «እኔ ወደ ጌታዬ ሺያጅ ነኝ። በእርግጥ ይመራኛልና።»
 37|100| ጌታዬ ሆይ! ከመልካሞቹ የሆነን (ልጅ) ስጠኝ።
 37|101| ታጋሽ በሆነ ወጣት ልጅም አበሰርነው።
 37|102| ከእርሱ ጋርም ለሥራ በደረሰ ጊዜ «ልጄ ሆይ! እኔ በሕልሚ እኔ የማርድህ ሆኜ አያለሁ። ተመልከትም፤ ምን ታያለህ?» አለው። «አባቴ ሆይ! የታዘዝከውን ሥራ። አላህ ቢሻ ከታጋሾቹ ሆኜ ታገኝኛለሁ» አለ።
 37|103| ሁለቱም ትዕዛዙን በተቀበሉና በግንባሩም ጎን ላይ በጣለው ጊዜ (የሆነው ሆነ)።
 37|104| ጠራነውም፤ (አልነው) «ኢብራሂም ሆይ!
 37|105| ራዕይቱን በእውነት አረጋግጥክ።» እኛ እንደዚሁ መልካም ሠረዎችን እንመነዳለን።
 37|106| ይህ እርሱ በእውነት ግልጽ ፈተና ነው።
 37|107| በታላቅ ዕርድም (መስዋዕት) ተቤዝነው።
 37|108| በእርሱም ላይ በኋለኞቹ ሕዝቦች ውስጥ መልካም ዝናን አስቀረጥለት።
 37|109| ሰላም በኢብራሂም ላይ ይሁን።
 37|110| እንደዚሁ መልካም ሠረዎችን ሁሉ እንመነዳለን።
 37|111| እርሱ በእርግጥ ካመኑት ባሮቻችን ነው።
 37|112| በኢስሐቅም አበሰርነው። ከመልካሞቹ የሆነ ነቢይ ሲሆን።
 37|113| በእርሱና በኢስሐቅ ላይም ባረክን። ከሁለቱም ዘሮች በጎ ሠረ አልለ። ለነፍሱ ግልጽ በዳይም አለ።
 37|114| በሙሳና በሃሩን ላይም በእርግጥ ለገሰን።
 37|115| እነርሱንም ሕዝቦቻቸውንም ከታላቅ ጭንቅ አዳንን።

37|116| ረዳናቸውም። እነርሱም አሸናፊዎች ነበሩ።
 37|117| በጣም የተበራረውንም መጽሐፍ ሰጠናቸው።
 37|118| ቀጥተኛውንም መንገድ መራናቸው።
 37|119| በሁለቱም ላይ በኋለኞቹ ሕዝቦች ውስጥ መልካም ዝናን ተውኃላቸው።
 37|120| ሰላም በሙሳና በሃሩን ላይ ይሁን።
 37|121| እኛ እንደዚሁ በጎ አድራጊዎችን ሁሉ እንመነዳለን።
 37|122| ሁለቱም በእርግጥ ከአመኑት ባሮቻችን ናቸው።
 37|123| ኢልያስም በእርግጥ ከመልክተኞቹ ነው።
 37|124| ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ አላህን አትፈሩምን?
 37|125| በዕልን ትገዛላችሁን? ከሰዓሊዎቹ ሁሉ ይበልጥ በጣም አሳማሪ የሆነውንም እምላክ ትተዋላችሁን?
 37|126| አላህን ጌታችሁና የቀድሞዎቹ አባቶቻችሁን ጌታ (ትተዋላችሁን)?
 37|127| እስተባበሉትም። ስለዚህ እነርሱ (ለቅጣት) የሚጣዱ ናቸው።
 37|128| ንጹሕ የተደረጉት የአላህ ባሮች ብቻ ሲቀሩ።
 37|129| በእርሱ ላይም በኋለኞቹ ሕዝቦች ውስጥ መልካም ዝናን ተውኃለት።
 37|130| ሰላም በኢልያሱን ላይ ይሁን።
 37|131| እኛ እንደዚሁ መልካም ሠሪዎችን እንመነዳለን።
 37|132| እርሱ በእርግጥ ከምእመናን ባሮቻችን ነው።
 37|133| ሉጥም በእርግጥ ከመልክተኞቹ ነው።
 37|134| እርሱንና ቤተሰቦቹን ሁሉንም በአዳንናቸው ጊዜ (አስታውስ)።
 37|135| (በቅጣቱ ውስጥ) ከቀረዎቹ የሆነችው አሮጊት ብቻ ስትቀር።
 37|136| ከዚያም ሌሎቹን አጠፋን።
 37|137| እናንተም ያነጋችሁ ስትሆኑ በእነርሱ (መኖሪያዎች) ላይ (በቀን) ታልፋላችሁ።
 37|138| በሌሊትም (ታልፋላችሁ)፤ ልብም አታደርጉምን?
 37|139| ዩኑስም በእርግጥ ከመልክተኞቹ ነው።
 37|140| ወደ ተመላው መርኩበ በኮበለለ ጊዜ (አስታውስ)።
 37|141| ዕጣም ተጣጣለ። ከተሸነፉትም ሆነ።
 37|142| እርሱም ተወቃሽ ሲሆን ዐሳው ዋጠው።
 37|143| እርሱ ለጌታው ከአወዳሾቹ ባልሆነም ኖሮ፤
 37|144| እስከሚቀሰቀሱበት ቀን ድረስ በሆዱ ውስጥ በቆየ ነበር።
 37|145| እርሱ በሽተኛ ሆኖ በቃይ በሌለው (በባሕር) ዳርቻ ላይ ጣልነውም።
 37|146| በእርሱም ላይ (በአጠገቡ) ከቅል የሆነችን ዛፍ አበቀልን።
 37|147| ወደ መቶ ሺሕ ሰዎችም (ዳግመኛ) ላክነው። ከቆውንም ይጨምራሉ።
 37|148| አመኑም። እስከ ጊዜ ድረስም አጣቀምናቸው።
 37|149| (የመካን ሰዎች) ጠይቃቸውም። «ለጌታህ ሴቶች ልጆች ለእነርሱም ወንዶች ልጆች ይኖራልን?»
 37|150| ወይስ እኛ እነርሱ የተጣዱ ሆነው መላእክትን ሴቶች አድርገን ፈጠርን?
 37|151| ንቁ! እነርሱ ከቅጥፈታቸው (የተነሳ) ይላሉ፡-
 37|152| «አላህ (መላእክትን) ወለደ።» እነርሱም በእርግጥ ውሸታሞች ናቸው።
 37|153| በወንዶች ልጆች ላይ ይልቅ ሴቶችን ልጆች መረጥን?
 37|154| ለእናንተ ምን (አስረጅ) አላችሁ? እንዴት ትፈርዳላችሁ!
 37|155| እትገነዘቡምን?
 37|156| ወይስ ለእናንተ ግልጽ አስረጅ አላችሁን?
 37|157| «አውነተኞች እንደ ሆናችሁ መጽሐፋችሁን እምጡ» (በላቸው)።
 37|158| በአላህና በኢጋንንት መካከልም ዝምድናን አደረገ። ኢጋንንትም እነርሱ (ይህን ባዮች በለሳት) የሚጣዱ መሆናቸውን በእርግጥ ዐውቀዋል።
 37|159| አላህ ከሚመጥኑት ሁሉ ጠራ።
 37|160| ግን የተመረጡት የአላህ ባሮች (በአላህ ላይ አይዋሹም)።
 37|161| እናንተም የምትገዟቸውም ሁሉ፤
 37|162| በእርሱ (በአላህ) ላይ እንድንም አጥማሚዎች አይደላችሁም።
 37|163| ያንን እርሱ ገህነምን ገቢ የሆነውን ሰው ቢሆን እንጅ።
 37|164| (ጂብሪል አለ) ከእኛም እንድንም የለም፤ ለእርሱ የታወቀ ደረጃ ያለው ቢሆን እንጅ።
 37|165| እኛም (ጌታን ለመግዛት) ተሰላፊዎቹ እኛ ነን።
 37|166| እኛም (አላህን) አጥሪዎቹ እኛ ነን።
 37|167| እነርሱም (ከሓዲዎቹ) በእርግጥ ይሉ ነበሩ፡-
 37|168| «ከቀድሞዎቹ (መጻሕፍት) ገሳጭ መጽሐፍ እኛ ዘንድ በነበረን ኖሮ፤
 37|169| «የአላህ ምርጦች ባሮች በሆን ነበር።»
 37|170| ግን (ቁርኣኑ በመጣላቸው ጊዜ) በእርሱ ካዱ። ወደፊትም በእርግጥ ያውቃሉ።
 37|171| (የእርዳታ) ቃላችንም መልክተኞች ለሆኑት ባሮቻችን በእውነት አልፋለች።
 37|172| እነርሱ ተረጂዎቹ እነርሱ ናቸው።
 37|173| ሰራዊቶቻችንም በእርግጥ አሸናፊዎቹ እነርሱ ናቸው።
 37|174| ከእነርሱም (ከመካከላቸው) እስከ ጥቂት ጊዜ ድረስ ዙር (ተዋቸው)።
 37|175| እያቸውም ወደፊትም (የሚደርስባቸውን) ያያሉ።
 37|176| በቅጣታችንም ያቻኩላሉን?
 37|177| በቀያቸውም በወረደ ጊዜ የተስፈራረዎቹ ንጋት ከፋ!
 37|178| እነርሱንም እስከ (ጥቂት) ጊዜ ድረስ ተዋቸው።

37|179|ተመልከትም በእርግጥም ያያሉ።
 37|180|የማሸነፍ ጌታ የሆነው ጌታህ ከሚሉት ሁሉ ጠራ።
 37|181|በመልክተኞቹም ላይ ሰላም ይኹኑ፤
 37|182|ምስጋናም ለዓለማት ጌታ ለአላህ ይሁን።
 38|1|ጸ. (ዲድ) የክብር ባለቤት በሆነው ቁርኣን እምላለሁ (ብዙ እማልክት አሉ እንደሚሉት አይደለም)።
 38|2|ይልቁንም እነዚያ የካዱት ሰዎች በትዕቢትና በክርክር ውስጥ ናቸው።
 38|3|ከእነርሱ በፊት ከከፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙን አጥፍተናል። (ጊዜው) የመሸሻና የማምለጫ ጊዜ ሳይሆንም (ለእርዳታ) ተጣሩ።
 38|4|ከእነርሱ የሆነ አስፈራሪም ስለ መጣላቸው ተደነቁ። ከሓዲዎቹም «ይህ ድግምተኛ (ጠንቋይ) ውሽታም ነው» አሉ።
 38|5|«እማልክቶቹን አንድ እምላክ አደረጋቸውን? ይህ አስደናቂ ነገር ነው» (አሉ)።
 38|6|ከእነርሱም መኳንንቶቹ «ሂዱ፤ በእማልክቶቻችሁም (መግዝብት) ላይ ታገሱ። ይህ (ከእኛ) የሚፈለግ ነገር ነውና» እያሉ አዘገመ።
 38|7|«ይህንንም በኋለኛይቱ ሃይማኖት አልሰማንም። ይህ ውሽትን መፍጠር እንጅ ሌላ አይደለም» (እያሉም)።
 38|8|«ከመካከላችን በእርሱ ላይ ቁርኣን ተወረደን?» (አሉ)። በእውነት እነርሱ ከግሳጹ (ከቁርኣን) በመጠራጠር ውስጥ ናቸው። በእርግጥም ቅጣቱን ገና አልቀመሱም።
 38|9|ይልቁንም የእሸናፊውና የሊጋሱ ጌታህ የችሮታው መጋዘኖች እነርሱ ዘንድ ናቸውን?
 38|10|ወይስ የሰማያትና የምድር የመካከላቸውም ንግሥና የእነርሱ ነውን? (ነው ቢሉ) በመሰላሎችም ይውጡ።
 38|11|እነዚያ ዘንድ ከእሕዛብ የሆኑ ተሸናፊ ሰራዊት ናቸው።
 38|12|ከእነርሱ በፊት የኑሕ ሕዝቦች፣ ዓድም፣ የችካሎች ባለቤት የሆነው ፈርዖንም እስተባበሉ።
 38|13|ሰሙድም፣ የሉጥ ሰዎችም፣ የአይከት ሰዎችም (እስተባበሉ)። እነዚህ አሕዛቦቹ ናቸው።
 38|14|ሁሉም መልክተኞቹን ያስዋሹ እንጅ ሌላ አይደሉም። ቅጣቱም ተረጋገጠባቸው።
 38|15|እነዚህም ለእርሷ መመለስ የሌላትን እንዲትን ጩኸት እንጅ ሌላን አይጠበቁም።
 38|16|«ጌታችን ሆይ! ከምርመራው ቀን በፊት መጽሐፋችንን አስቸኩልልን» አሉም።
 38|17|በሚሉት ነገር ላይ ታገቡ። የጎይል ባለቤት የሆነውን ባሪያችንንም ዳውድን አውሳላቸው። እርሱ በጣም መላሳ ነውና።
 38|18|እኛ ተራራዎችን ከቀትር በኋላና በረፋድም ከእርሱ ጋር የሚያወድሱ ሲሆኑ ገራንለት።
 38|19|በራሪዎችንም (እለዋፍን) የሚሰበሰቡ ሆነው (ገራንለት)። ሁሉም ለእርሱ (ማወደስ) የሚመላለስ ነው።
 38|20|መንግሥቱንም አበረታንለት። ጥበብንም ንግግርን መለየትንም ሰጠነው።
 38|21|የተከራካሪዎቹም ወሬ መጥቶልሃልን? ምክራቡን በተንጠላጠሉ ጊዜ።
 38|22|በዳውድ ላይም በገቡ ጊዜ ከእነርሱም በደነገጠ ጊዜ «አትፍራ፤ (እኛ) ከፊላችን በከፊሉ ላይ ወሰን ያለፈ ሁለት ተከራካሪዎች ነን። በመካከላችንም በእውነት ፍረድ። አታዳላም። ወደ መካከለኛውም መንገድ ምራን፤» አሉት።
 38|23|«ይህ ወንድሜ ነው፤ ለእርሱ ዘጠና ዘጠኝ ሴቶች በጎች አሉት። ለኔም እንዲት ሴት በግ አለችኝ። እርሷንም ልድሌ አድርጋት አለኝ። በንግግርም አሸነፈኝ» አለው።
 38|24|«ሴት በግህን ወደ በጎቹ (ለመቀላቀል) በመጠየቁ በእርግጥ በደለህ። ከተጋረደችም ብዙዎቹ ከፊላቸው በከፊሉ ላይ ወሰን ያልፋሉ። እነዚያ ያመኑትና መልካሞችን የሠሩት ብቻ ሲቀሩ። እነርሱም በጣም ጥቂቶች ናቸው» አለ። ዳውድም የፈተነው መሆኑን ዐወቀ። ጌታውንም ምሕረትን ለመነ። ሰጋጅ ሽኖ ወደቀም። በመጸጸት ተመለሰም።
 38|25|ለእርሱም እኛ ዘንድ መቅረብ (ክብር) መልካም መመለሻም አለው።
 38|26|ዳውድ ሆይ! እኛ በምድር ላይ ምትክ አድርገንሃልና በሰዎች መካከል በእውነት ፍረድ። ዝንባሌህንም አትከተል፤ከአላህ መንገድ ያሳሳትሃልና። እነዚያ ከአላህ መንገድ የሚሳሳቱ የምርመራውን ቀን በመርሳታቸው ለእነርሱ ብርቱ ቅጣት አላቸው።
 38|27|ሰማይንና ምድርን በመካከላቸውም ያለውን ሁሉ ለከንቱ አልፈጠርንም። ይህ የእነዚያ የካዱት ሰዎች ጥርጣሬ ነው። ለእነዚያም ለካዱት ሰዎች ከአሳት ወዮላቸው!
 38|28|በእውነቱ እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሠሩትን በምድር ውስጥ እንደሚያጠፉት እናደርጋለን? ወይስ አላህን ፈረዎቹን እንደ ከሓዲዎቹ እናደርጋለን?
 38|29|(ይህ) ወዳንተ ያወረድነው ብሩክ መጽሐፍ ነው። እንቀጽቹን እንዲያስተነትኑና የእእምሮቻችሁ ባለቤቶችም እንዲገሰጹ (አወረድነው)።
 38|30|ለዳውድም ሰለይማንን ሰጠነው። ምን ያምር ባሪያ! (ሰለይማን)፣ እርሱ መላሳ ነው።
 38|31|በእርሱ ላይ ከቀትር በኋላ በሦስት እግሮችና በአራተኛዋ ኮቴ ጫፍ የሚቆሙ ጮሊዎች ፈረሰች በተቀረቡለት ጊዜ (እስታውስ)።
 38|32|አለም «እኔ (ፀሐይ) በግርዶ እስከ ተደበቀች ድረስ ከጌታዬ ማስታወስ ፋንታ ፈረስን መውደድን መረጥኩ።»
 38|33|«በእኔ ላይ መልሷት» (አለ) አጋዶችዋንና እንገቶችዋንም ማበስ ያዘ።
 38|34|ሰለይማንንም በእርግጥ ፈተነው። በመንበሩም ላይ አካልን ጣልን። ከዚያም በመጸጸት ተመለሰ።
 38|35|«ጌታዬ ሆይ! ለእኔ ማር። ከእኔ በኋላ ለአንድም የማይገባንም ንግሥና ስጠኝ። እንተ ሊጋሱ እንተ ብቻ ነህና» አለ።
 38|36|ነፋስንም በትእዛዙ ወደፈለገበት ስፍራ ልዝብ ሽኖ የምትፈስ ስትኾን ገራንለት።
 38|37|ሰይጣናትንም ገንቢዎችንና ሰጣሚዎችን ሁሉ (ገራንለት)።
 38|38|ሌሎችንም በፍንጆች ተቆራኞችን (ገራንለት)።
 38|39|«ይህ ስጦታችን ነው። ያለግምት ለግሰ፤ ወይም ጮብጥ» (አልነው)።
 38|40|ለእርሱም እኛ ዘንድ መቅረብ፤ መልካም መመለሻም በእርግጥ አልለው።
 38|41|ባሪያችንን እዩብንም አውሳላቸው። «እኔ ሰይጣን በጉዳትና በስቃይ ነካኝ» ሲል ጌታውን በተጣራ ጊዜ።
 38|42|«በእግርህ (ምድርን) ምታ። ይህ ቀዝቃዛ መታጠቢያ መጠጥም ነው» (ተባለ)።
 38|43|ለእርሱም ከእኛ ዘንድ ለችሮታ ባለእእምሮችንም ለመገሠጽ ቢተሰቡቹን ከእነርሱም ጋር መሰላቸውን ሰጠነው።
 38|44|«በእጅህም ጭብጥ አርጩሜን ያዝ። በእርሱም (ሚስትህን) ምታ። ማላህንም አታፍርስ» (አልነው)። እኛ ታጋሽ

ኸኖ አገኘው። ምን ያምር ባረያ እርሱ በጣም መላሳ ነው።

38|45| ባሮቻችንንም ኢብራሂምን፣ ኢስሐቅንና ያዕቆብንም፣ የኅይልና የማስተዋል ባለቤቶች የኾኑን እውሳሳቸው።

38|46| እኛ ጥሩ በኾነች ጠባይ መረጥናቸው። (እርሷም) የመጨረሻይቱን አገር ማስታወስ ናት።

38|47| እነርሱም እኛ ዘንድ ከመልካሞቹ ምርጦች ናቸው።

38|48| ኢስማኢልንም፣ አልዩስዕንም፣ ዙልኪፍልንም እውሳ። ሁሉም ከበላጮቹ ናቸው።

38|49| ይህ መልካም ዝና ነው። ለአላህ ፈረዎችም በእርግጥ ውብ የኾነ መመለሻ አላቸው።

38|50| በሮቻቸው ለእነርሱ የተከፈቱ ሲኾኑ የመኖሪያ ገነቶች አሏቸው።

38|51| በእርሷ ውስጥ የተደገፉ ኾነው በውስጧ በብዙ እሾቶችና በመጠጥም ያዝዛሉ።

38|52| እነርሱ ዘንድም ዓይኖቻቸውን (በባሎቻቸው ላይ) አሳጣሪዎች እኩያዎች (ሴቶች) አልሉ።

38|53| ይህ ለምርመራው ቀን የምትቀጠሩት ተሰፋ ነው።

38|54| ይህ ሲሳያችን ነው። ለእርሱ ምንም ማለቅ የለውም።

38|55| ይህ (ለአማኞች ነው)። ለጠማሞችም በጣም የከፋ መመለሻ አላቸው።

38|56| የሚገቧት ስትኾን ገህነም (አለቻቸው)። ምንጣፊቱም ምንኛ ከፋች።

38|57| ይህ (ለከሓዲዎች ነው)። ይቅመሱትም። የፈላ ውሃና እዥ ነው።

38|58| ሌላም ከመሰሉ ዓይነቶች አልሉ።

38|59| ይህ ከእናንተ ጋር በመጋፈጥ ገቢ ጭፍራ ነው፤ (ይባላሉ)። ለእነርሱ አይስፋቸው። እነርሱ እሳትን ገቢዎች ናቸውና (ይላሉ)።

38|60| (ተከታዮቹ) ይላሉ «ይልቁን እናንተ አይስፋችሁ። እናንተ (ከህደቱን) ለእኛ አቀረባችሁት። መርጊያይቱም (ገህነም) ከፋች።»

38|61| «ጌታችን ሆይ! ይህንን ያቀረበልንን ሰው በእሳት ውስጥ እጥፍን ቅጣት ጨምርለት» ይላሉ።

38|62| ይላሉም «ለእኛ ምን አለን? ከመጥፎዎች እንቆጥራቸው የነበሩትን ሰዎች (እዚህ) አናይምሳ።»

38|63| «መቀለጃ አድርገን ያዝናቸውን? ወይስ ዓይኖቻችን ከእነሱ ዋለሉ?»

38|64| ይህ በእርግጥ እምነት ነው። (እርሱም) የእሳት ሰዎች (የእርስ በእርስ) መካሰስ ነው።

38|65| «እኔ እስፈራረሪ ብቻ ነኝ። ጎያል አንድ ከኾነው አላህ በቀር ምንም አምላክ የለም» በላቸው።

38|66| «የሰማያትና የምድር በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ጌታ አሸናፊው መሳሪው ነው።»

38|67| በላቸው «እርሱ (ቁርኣን) ታላቅ ዜና ነው።

38|68| «እናንተ ከእርሱ ዘንጊዎች ናችሁ።

38|69| (በአደም ነገር) «በሚከራከሩ ጊዜ በላይኛው ሰራዊት ለእኔ ምንም ዕውቀት አልነበረኝም።

38|70| «ወደእኔም እስፈራረሪ ገላጭ መኾኔ እንጂ ሌላ አይወረድልኝም» (በል)።

38|71| ጌታህ «ለመላእክት እኔ ሰውን ከጭቃ ፈጣሪ ነኝ ባለ ጊዜ» (እስታውስ)።

38|72| «ፍጥረቱንም ባስተካከልኩና ከመንፈሴ በነፋሁበት ጊዜ ለእርሱ ሰጋጆች ኾናችሁ ውደቁ» (አልኩ)።

38|73| መላእክትም መላውም ባንድነት ሰገዱ።

38|74| ኢብሊስ ብቻ ሲቀር። ኮራ፤ ከከሓዲዎቹም ነበር።

38|75| (አላህም) «ኢብሊስ ሆይ! በሁለት እጆቹ (በኃይሉ) ለፈጠርኩት ከመስገድ ምን ከለከለህ? (አሁን) ኮራህን? ወይስ (ፈቱኑ) ከትዕቢተኞቹ ነበርክ?» አለው።

38|76| «እኔ ከእርሱ በላጭ ነኝ። ከእሳት ፈጠርከኝ፤ ከጭቃም ፈጠርከው» አለ።

38|77| (አላህ) አለው «ከእርሷ ውጣ፤ አንተ የተባረርክ ነህና።»

38|78| «እርግማኔም እስከ ፍርዱ ቀን ድረስ ባንተ ላይ ይኹን።»

38|79| «ጌታዬ ሆይ! እስከሚቀሰቀሱበት ቀን ድረስ አቆየኝም» አለ።

38|80| (አላህም) አለው «አንተ ከሚቆዩት ነህ።»

38|81| «እስከ ታወቀው ወቅት ቀን ድረስ።»

38|82| (እርሱም) አለ «በአሸናፊነትህ ይኹንበኝ፤ በመላ እሳስታቸዋለሁ።»

38|83| «ከእነርሱ ምርጥ የኾኑት ባሮችህ ብቻ ሲቀሩ።»

38|84| (አላህ) አለው «እውነቱም (ከኔ ነው)። እውነትንም አላለሁ።

38|85| ከአንተና ከእነርሱ ውስጥ ከተከተሉህ ባንድ ላይ ገህነምን በእርግጥ እሞላታለሁ።»

38|86| በላቸው «በእርሱ ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም፤ እኔም ከተገደርዳሪዎቹ አይደለሁም።

38|87| «እርሱ (ቁርኣን) ለዓለማት መገሠጫ እንጂ ሌላ አይደለም።

38|88| «ትንቢቱንም (እውነት መኾኑን) ከጊዜ በኋላ በእርግጥ ታውቁታላችሁ።»

39|1| የመጽሐፉ መወረድ አሸናፊው ጥበበኛው ከኾነው አላህ ነው።

39|2| እኛ ወደ አንተ መጽሐፉን በእውነት (የተመለ) ሲኾን አወረድነው። አላህም ሃይማኖትን ለእርሱ ብቻ ያጠራህ ኾነህ ተገዛው።

39|3| ንቁ! ፍጹም ጥሩ የኾነው ሃይማኖት የአላህ ብቻ ነው። እነዚያም ከእርሱ ሌላ (ጣዖታትን) ረዳቶች የያዙት «ወደ አላህ ማቃረብን እንዲያቀርቡን እንጅ ለሌላ እንገዛቸውም» (ይላሉ)። አላህ በዚያ እነርሱ በእርሱ በሚለያዩበት ነገር በመካከላቸው ይፈርዳል። አላህ እርሱ ውሸታም ከሓዲ የኾነን ሰው አያቀናም።

39|4| አላህ ልጅን መያዝ በፈለገ ኖሮ ከሚፈጥረው ውስጥ የሚሻውን ይመርጥ ነበር። ጥራት ተገባው። እርሱ አሸናፊው እንዱ አላህ ነው።

39|5| ሰማያትንና ምድርን በእውነት ፈጠረ። ሌሊትን በቀን ላይ ይጠቀልላል። ቀንንም በሌሊት ላይ ይጠቀልላል፤ ፀሐይንና ጨረቃንም ገራ። ሁሉም ለተወሰነ ጊዜ ይሮጣሉ። ንቁ! እርሱ አሸናፊው መሳሪው ነው።

39|6| ከእንዲት ነፍስ ፈጠራችሁ። ከዚያም ከእርሷ መቀናጃዋን አደረገ። ለእናንተም ከግመልና ከኩበት፣ ከፍየል፣ ከበግ ስምንት ዓይነቶችን (ወንድና ሴት) አወረደ። በአናቶቻችሁ ሆዶች ውስጥ በሦስት ጨለማዎች ውስጥ ከመፍጠር በኋላ (ሙሉ) መፍጠርን ይፈጠራችኋል። ይህ ጌታችሁ አላህ ነው። ስልጣኑ የርሱ ብቻ ነው። ከእርሱ ሌላ አምላክ የለም። ታዲያ ወዴት ትዘራላችሁ።

39|7| ብትከዱ አላህ ከእናንተ የተብቃቃ ነው። ለባረያዎቹም ከህደትን አይወድም። ብታመሰግኑም፤ እርሱን ይወድላችኋል። ማንኛይቱም ኃጢአትን ተሸካሚ ነፍስ የሌላይቱን ኃጢአት አትሸከምም። ከዚያም መመለሻችሁ ወደ ጌታችሁ ነው።

ትሠሩት የነበራችሁትንም ይነግራችኋል። እርሱ በልቦች ውስጥ ያሉትን ዐዋቂ ነውና።

39|8| ሰውንም ጉዳት ባገኘው ጊዜ ጌታውን ወደርሱ ተመላሽ ገኛ ይጠራል። ከዚያም ከእርሱ ዘንድ ጸጋን በሰጠው ጊዜ ያንን ከዚያ በፊት ወደርሱ ይጸልዩበት የነበረውን (መከራ) ይረሳል። ከመንገዱ ለማሳሳትም ለአላህ ባላንጣዎችን ያደርጋል። «በከህይደትህ ጥቂትን ተጣቀም። እንተ በእርግጥ ከአሳት ጓዶች ነህ» በለው።

39|9| እርሱ የመጨረሻይቱን ዓለም (ቅጣት) የሚፈራ የጌታውንም ችሮታ የሚከፈል ሲኾን በሌሊት ሰዓቶች ሲጋጅና ቋሚ ገኛ ለጌታው የሚግዛ ሰው (እንደ ተስፋ ቢሱ ከሐዲ ነውን? በለው)። «እነዚያ የሚያውቁና እነዚያ የሚያውቁ ይስተካከላሉ?» በላቸው። የሚገነዘቡት ባለ አእምሮቻቸው ብቻ ናቸው።

39|10| (ጌታችሁ) «እናንተ ያመናችሁ ባሮቹ ሆይ! ጌታችሁን ፍሩ። ለእነዚያ በዚህች በቅርቢቱ ዓለም መልካም ለሠሩት መልካም ምንዳ አላቸው። የአላህ ምድርም ሰፊ ናት፤ (ብትገኙ ተሰደዱ)። ታጋሾቹ ምንዳቸውን የሚሰጡት ያለገምት ነው» (ይላል) በላቸው።

39|11| በል «እኔ አላህን ሃይማኖትን እርሱ ያጠራሁ ገኛ እንደግዛው ታዘዝኩ።

39|12| «የመስለሞችም መጀመሪያ እንድኾን ታዘዝኩ።»

39|13| «እኔ ከጌታዬ ባምጽ የታላቁን ቀን ቅጣት እፈራለሁ» በል።

39|14| አላህን «ሃይማኖቱን ለእርሱ ያጠራሁ ገኛ እግዛዝለሁ» በል።

39|15| «ከእርሱ ሌላ የሻችሁትን ተገዙ። ከሳሪዎች ማለት እነዚያ በትንሣኤ ቀን ነፍሶቻቸውንና ቤተሰቦቻቸውን ያከሰሩ ናቸው። ንቁ! ይህ እርሱ ግልጽ ከሳራ ነው» በላቸው።

39|16| ለእነርሱ ከበላያቸው ከአሳት የኾኑ (ድርብርብ) ጥላዎች አልሏቸው። ከበታቸውም ጥላዎች አልሏቸው። ይህ አላህ ባሮቹን (እንዲጠነቀቁ) በእርሱ ያስፈራረብታል። «ባሮቹ ሆይ! ስለዚህ ፍሩኝ።»

39|17| እነዚያም ጣዖታትን የሚግዟት ከመኾን የራቁ ወደ አላህም የዞሩ ለእነርሱ ብስራት አልላቸው። ስለዚህ ባሮቹን አብስር።

39|18| እነዚያን ንግግርን የሚያዳምጡትንና መልካሙን የሚከተሉትን (አብስር)። እነዚያ እነርሱ አላህ የመራቸው ናቸው። እነዚያም እነርሱ ባለአእምሮቻቸው ናቸው።

39|19| በእርሱ ላይ የቅጣት ቃል የተረጋገጠችበትን ሰው (ትመራዋለህን?) እንተ በአሳት ውስጥ ያለን ሰው ታድናለህን?

39|20| ግን እነዚያ ጌታቸውን የፈሩ ለእነርሱ ከበላያቸው የታነጹ ሰገንቶች ያሏቸው ሰገንቶች ከስርቻቸው ወንዞች የሚፈሩትን ሰዎች አልሏቸው። (ይህንን) አላህ ቃል ገባላቸው። አላህ ቃሉን አያፈርስም።

39|21| አላህ ከሰማይ ውሃን እንዳወረደና በምድርም ውስጥ ምንጮች እድርጎ እንዳስገባው አላህምን? ከዚያም በእርሱ ዓይነቶቹ የተለያዩን አዝመራ ያወጣል። ከዚያም ይደርቃል። ገርጥቶም ታዋቂህ። ከዚያም ስብርብርብ ያደርገዋል። በዚህ ውስጥ ለባለ አእምሮቻች ግሣጹ አለበት።

39|22| አላህ ደረቱን ለእስልምና ያስፋለትና እርሱም ከጌታው ዘንድ በብርሃን ላይ የኾነ ሰው (ልቡ እንደ ደረቀ ሰው ነውን?) ልቦቻቸውም ከአላህ መወሳት ለደረቁ ሰዎች ወዮላቸው። እነዚያ በግልጽ መሳሳት ውስጥ ናቸው።

39|23| አላህ ከዚያ ሁሉ መልካምን፤ ተመሳሳይ፤ ተደጋጋሚ የኾነን መጽሐፍ አወረደ። ከእርሱ (ግሣጹ) የእነዚያ ጌታቸውን የሚፈሩት ሰዎች ቆዳዎች ይከማተራሉ። ከዚያም ቆዳዎቻቸውና ልቦቻቸው ወደ አላህ (ተስፋ) ማስታወስ ይለዝባሉ። ይህ የአላህ መምሪያ ነው። በእርሱ የሚሻውን ሰው ይመራበታል። አላህም የሚያጠመው ሰው ለእርሱ ምንም አቅኚ የለውም።

39|24| በትንሣኤ ቀን ክፉን ቅጣት በፊቱ የሚመክት ሰው (ከቅጣት እንደሚድን ነውን?) ለበዳዮችም «ትሠሩት የነበራችሁትን (ቅጣቱን) ቅመሱ» ይባላሉ።

39|25| ከእነሱ በፊት የነበሩት አስተባባሉ። ቅጣቱም ከማያውቁት በኩል መጣባቸው።

39|26| አላህም በቅርቢቱ ሕይወት ውርደትን አቀመሳቸው። የመጨረሻይቱም ዓለም ቅጣት በጣም ትልቅ ነው። የሚያውቁ ቢኾኑ ኖሮ (አያስተባብሉም ነበር)።

39|27| በዚህም ቁርኣን ውስጥ ለሰዎች ይገሠጹ ዘንድ ከየምሳሌው ሁሉ በእርግጥ አብራራን።

39|28| መዛባት የሌለበት ዐረብኛ ቁርኣን ሲኾን (አብራራነው)። ሊጠነቀቁ ይከጀላልና።

39|29| አላህ በእርሱ ተጨቃጫቂዎች የኾኑ ተጋሪዎች ያሉትን ባሪያና ለእንድ ሰው ብቻ ንጹሕ የኾነን ባሪያ (ለሚያጋራና ባንድነቱ ለሚያምን ሰው) ምሳሌ አደረገ። በምሳሌ ይስተካከላሉ? ምስጋና ለአላህ ይገባው። በእውነቱ አብዛኞቻቸው አያውቁም።

39|30| እንተ ሟች ነህ፤ እነርሱም ሟሾች ናቸው።

39|31| ከዚያም እናንተ በትንሣኤ ቀን እጌታችሁ ዘንድ ትከራከራላችሁ።

39|32| በአላህም ላይ ከዋሽ እውነቱንም በመጣለት ጊዜ ከአስተባባሉ ሰው ይበልጥ በዳይ ማን ነው? በገሀንም ውስጥ ለከሐዲዎች መኖሪያ የለምን? (አለ እንጅ)።

39|33| ያም በእውነት የመጣው በእርሱ ያመነውም እነዚያ እነርሱ አላህን ፈረዎች ናቸው።

39|34| ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ የሚሹት ሁሉ አልላቸው። ይህ የበጎ አድራጊዎች ምንዳ ነው።

39|35| አላህ ያንን (በስሕተት) የሠሩትን መጥፎ ሥራ ከእነርሱ ሊሰርዳላቸው በዚያም ይሠሩት በነበሩት በመልካሙ ሥራ ምንዳቸውን ሊመነዳቸው (ይህንን አደረገ)።

39|36| አላህ ባሪያውን በቂ አይደለምን? በእነዚያ ከእርሱ ሌላ በኾኑትም (ጣዖታት) ያስፈራሩሃል። አላህ የሚያጠመውም ሰው እርሱ ምንም አቅኚ የለውም።

39|37| አላህ የሚያቀናውም ሰው ለእርሱ ምንም አጥማሚ የለውም። አላህ አሸናፊ የመበቀል ባለቤት አይደለምን?

39|38| ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ ማን እንደ ኾነ ብትጠይቃቸው «አላህ ነው» ይሉሃል። «ከአላህ ሌላ የምትግዟቸውን (ጣዖታት) እያችሁን? (ንገሩኝ) አላህ በጉዳት ቢፈልገኝ እነርሱ ጉዳቱን ገላጮች ናቸውን? ወይስ በችሮታው ቢፈቅደኝ እነርሱ ችሮታውን አጋጆች ናቸውን?» በላቸው። «አላህ በቂዬ ነው። በእርሱ ላይ ተመኪዎች ይመካሉ» በል።

39|39| (መሐመድ ሆይ!) በላቸው «ሕዝቦቹ ሆይ! ባላችሁበት ኹኔታ ላይ ሥሩ። እኔ ሠረ ነኝና። ወደፊትም ታወቃላችሁ።»

39|40| ያንን የሚያሳፍረው ቅጣት የሚመጠበትንና በእርሱ ላይ ዘውታሪ ቅጣት የሚሰፍርበትን (ታወቃላችሁ)

39|41| እኛ መጽሐፉን ባንተ ላይ ለሰዎች (ጥቅም) በእውነት አወረድነው። የተመራም ሰው ለነፍሱ ነው። የጠመመም ሰው የሚጠምመው (ጉዳቱ) በእርሷ ላይ ነው። እንተም (ታስገድዳቸው ዘንድ) በእነርሱ ላይ ጠባቂ አይደለም።

39|42| አላህ ነፍሶችን በሞታቸው ጊዜ ይወስዳል። ያችንም ያልሞተችውን በእንቅልፏ ጊዜ (ይወስዳታል)። ታዲያ ያችን ሞትን የፈረደባትን ይይዛታል። ሌላይቱንም እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ ይለቅቃታል። በዚህ ውስጥ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች

ምልክቶች አልሉበት።

39|43|ይልቁንም (ቁረይሾች) ከአላህ ሌላ አማላጆችን ያዙ። «እነርሱ ምንንም የማይችሉና የማያውቁ ቢሆኑም?» በላቸው።

39|44|«ምልጃ መላውም የአላህ ብቻ ነው። የሰማያትና የምድር ሥልጣን የእርሱ ብቻ ነው። ከዚያም ወደእርሱ ትመለሳላችሁ» በላቸው።

39|45|አላህም ብቻውን በተወሳ ጊዜ የእነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት ሰዎች ልቦች ይሸማቀቃሉ፤ (ይደነበራሉ)። እነዚያም ከእርሱ ሌላ የሆኑት (ጣዖታት) በተወሰነ ጊዜ እነርሱ ወዲያውኑ ይደሰታሉ።

39|46|«ሰማያትንና ምድርን የፈጠርክ ሩቁንም ቅርቡንም ዐዋቂ የሆኑክ አላህ ሆይ! እንተ በባሮችህ መካከል በእዚያ በእርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር ትፈርዳለህ» በል።

39|47|ለእነዚያም ለበደሉት በምድር ያለው ሁሉ መላውም ከእርሱ ጋር መሰሉም ቢኖራቸው ኖሮ በትንሣኤ ቀን ከቅጣቱ ክፋት የተነሳ በእርሱ ነፍሶቻቸውን በተበገዩበት ነበር። ለእነርሱም ከአላህ ዘንድ ያስቡት ያልነበሩት ሁሉ ይገለጽላቸዋል።

39|48|ለእነርሱም የሠሩዋቸው መጥፎዎቹ ይገለጽላቸዋል። በእነርሱም ላይ በእርሱ ያላገጡበት የነበሩት ቅጣት ይሰፍርባቸዋል።

39|49|ሰውም ጉዳት ባገኘው ጊዜ ይጠራናል። ከዚያም ከእኛ የሆነውን ጸጋ በሰጠው ጊዜ «እርሱን የተሰጠሁት፤ በዕውቀት ብቻ ነው» ይላል። ይልቁንም እርሷ (ጸጋይቱ) መፈተኛ ናት። ግን አብዛኞቻቸው እያውቁም።

39|50|እነዚያ ከእነርሱ በፊት የነበሩት ሕዝቦች በእርግጥ ብለዋታል። ይሠሩት የነበሩትም ነገር ከእነርሱ አልጠቀማቸውም።

39|51|የሠሩዋቸውም መጥፎዎች (ቅጣት) አገኛቸው። ከእነዚህም እነዚያ የበደሉት የሠሩዋቸው መጥፎዎች (ፍዳ) በእርግጥ ይነካቸዋል። እነርሱም እምላጮች አይደሉም።

39|52|አላህ ሲሳዩን ለሚሻው ሰው የሚያሰፋ የሚያጠብም መኾኑን እያውቁምን? በዚህ ውስጥ ለሚያምኑት ሕዝቦች ግሃጺዎች አሉበት።

39|53|በላቸው «እናንተ በነፍሶቻችሁ ላይ ድንበር ያለፋችሁ ባሮቹ ሆይ! ከአላህ እዝነት ተስፋ አትቁረጡ። አላህ ኃጢአቶችን በመላ ይምራልና። እነሆ እርሱ መሳሪው እዛኙ ነውና።

39|54|«ቅጣቱም ወደእናንተ ከመምጣቱና ከዚያም የማትርረዱ ከመኾናችሁ በፊት ወደ ጌታችሁ (በመጸጸት) ተመለሱ። ለእርሱም ታዘዙ።

39|55|«እናንተ የማታውቁ ስትኾኑም ቅጣቱ በድንገት ሳይመጣባችሁ በፊት ከጌታችሁ ወደናንተ የተወረደውን መልካሙን (መጽሐፍ) ተከተሉ።»

39|56| (የካደች) ነፍስ «እኔ ከሚሳለቁት የነበርኩ ስኾን በአላህ በኩል ባንደልኩት ዋ ጸጸቱ» ማለቷን (ለመፍራት)፤

39|57|ወይም «አላህ በመራኝ ኖሮ ከሚጠነቀቁት እኾን ነበር» ማለቷን (ለመፍራት)።

39|58|ወይም ቅጣቱን በምታይ ጊዜ «ለእኔ (ወደ ምድረ ዓለም) አንድ ጊዜ መመለስ በኖረኝና ከበጎ አድራጊዎቹ በኾንኩ» ማለቷን (ለመፍራት መልካሙን ተከተሉ)።

39|59|የለም ተመርተሃል። እንቀዶቹ በእርግጥ መጥተውልሃል። በእነርሱም አስተባብለሃል። ኮርተሃልም። ከኩላዲዎቹም ኾነሃል፤ (ይባላል)።

39|60|በትንሣኤ ቀንም እነዚያን በአላህ ላይ የዋሹትን ፊቶቻቸው የጠቆሩ ኾነው ታያቸዋለህ። በገሀንም ውስጥ ለትዕቢተኞች መኖሪያ የለምን?

39|61|እነዚያንም የተጠነቀቁትን በማግኛቸው ስፍራ ኾነው አላህ ያድናቸዋል። ክፉ ነገር አይነካቸውም። እነርሱም አያዝኑም።

39|62|አላህ የነገሩ ሁሉ ፈጣሪ ነው። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ አስተናባሪ ነው።

39|63|የሰማያትና የምድር (ድልብ) መከፈቻዎች የእርሱ ብቻ ናቸው። እነዚያም በአላህ እንቀዶች የካዱት እነዚያ እነሱ ከሳሪዎቹ ናቸው።

39|64|«እናንተ መሃይማን ሆይ! ከአላህ ሌላን እንደግዛ ታዙኛላችሁን?» በላቸው።

39|65|ብታጋራ ሥራህ በእርግጥ ይታበሳል። በእርግጥም ከከላዲዎቹ ትኾናለህ ማለት ወደ እንተም ወደእነዚያም ካንተ በፊት ወደነበሩት በእርግጥ ተወርዷል።

39|66|ይልቅ አላህን ብቻ ተገዛም። ከእመስጋኞቹም ኾኑ።

39|67|አላህንም በትንሣኤ ቀን ምድር በመላ ጭብጡ ስትኾን፤ ሰማያትም በጎይሉ የሚጠቀሙ ሲኾኑ (ከርሱ ጋር ሌላን በማጋራታቸው) ተገቢ ክብሩን አላከበሩትም። ከሚያጋሩት ጠረ፤ ላቀም።

39|68|በቀንዱም ይንነፋል። በሰማያት ውስጥ ያለው ፍጡርና በምድርም ውስጥ ያለው ፍጡር ሁሉ አላህ የሻው ሲቀር በድንጋጤ ይሞታል። ከዚያም በእርሱ ሌላ (መንነፋት) ይንነፋል። ወዲያውም እነርሱ (የሚሠራባቸውን) የሚጠባበቁ ኾነው ቋሚዎች ይኾናሉ።

39|69|ምድርም በጌታዋ ብርሃን ታበራለች። መጽሐፉም ይቅቀረባል። ነቢያቱና ምስክሮቹም ይመጣሉ። በመካከላቸውም በእውነት ይፈረዳል። እነርሱም አይበደሉም።

39|70|ነፍስም ሁሉ የሠራቸውን ሥራ ትሞላለች፤ (ትሰፈራለች)። እርሱም የሚሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

39|71|እነዚያ የካዱትም የተከፋፈሉ ጭፍሮች ኾነው ወደ ገሀንም ይንነፃሉ። በመጧትም ጊዜ ደጃፎችዋ ይከፈላሉ።

ዘበኞቻቸውም «ከእናንተ የኾኑ መልክተኞች የጌታችሁን እንቀዶች በናንተ ላይ የሚያነሱላችሁ የዚህንም ቀን መገናኘት የሚያስጠነቅቋችሁ አልመጡዋችሁምን?» ይሏቸዋል። «የለም መጥተውናል፤ ግን የቅጣቱ ቃል በከላዲዎች ላይ ተረጋገጠች» ይላሉ።

39|72|«የገሀንምን ደጃፎች በውስጧ ዘውታሪዎች ስትኾኑ ግቡ። የትዕቢተኞችም መኖሪያ ምን ትከፋ!» ይባላሉ።

39|73|እነዚያም ጌታቸውን የፈሩት የተከፋፈሉ ጭፍሮች ኾነው ወደ ገነት ይንነፃሉ። በመጧትም ጊዜ ደጃፎችዋ የተከፈሉ ሲኾኑ ዘበኞቻቸው ለእነርሱ «ሰላም በናንተ ላይ ይኾን። ተዋባችሁ። ዘውታሪዎች ኾናችሁ ግቧት» በሏቸው ጊዜ (ይገቧታል)።

39|74|«ምስጋና ለአላህ ለዚያ ተስፋ ቃሉን ለሞላልን። የገነትን ምድር በምንሻው ስፍራ የምንሰፍር ስንኾን ላወረሰን ይገባው» ይላሉም። የሠራዎችም ምንዳ ምን ያምር!

39|75|መላእክትንም በጌታቸው ምስጋና ቀላቅለው የሚያጠሩ ሲኾኑ በዐርሹ ዙሪያ ከባቢዎች ኾነው ታያለሁ። በመካከላቸው በእውነት ይፈረዳል። ይባላልም፤ «ምስጋና ለአላህ ለዓለማት ጌታ ይገባው።»

40|1|ሐ.መ (ሐ.ሚም)፤

40|2|የመጽሐፉ መወረድ እሸናፊ ዐዋቂ ከሆነው አላህ ነው።

40|3|ኅጢአትን መሳሪ፣ ጸጸትንም ተቀባይ፣ ቅጣት ብርቱ፣ የልግስና ባለቤት ከሆነው (አላህ የወረደ ነው)። ከእርሱ በቀር እምላክ የለም። መመለሻው ወደእርሱ ብቻ ነው።

40|4|በአላህ እንቅጽጅ እነዚያ የካዱት ቢኾኑ እንጅ ማንም (በመዝለፍ) አይከራከርም። በያገሮችም ውስጥ መዘዋወራቸው አይሸንግልህ።

40|5|ከእነርሱ በፊት የኑሐ ሕዝቦች ከኋላቸውም አሕዛቦቹ አስተባባሉ። ሕዝቦችም ሁሉ መልክተኞቻቸውን ሊይዙ አሰቡ። በውሸትም በእርሱ እውነትን ሊያጠፋበት ተከራክሩ። ያዝኳቸውም። ታዲያ ቅጣቴ እንዴት ነበር?

40|6|እንደዚሁም የጌታህ ቃል በእነዚያ በካዱት ላይ እነርሱ የእሳት ጓዶች ናቸው ማለት ተረጋገጠች።

40|7|እነዚያ ዐርሹን የሚሸከሙት እነዚያም በዙሪያው ያሉት በጌታቸው ምስጋና ያወድሳሉ። በእርሱም ያምናሉ። «ጌታችን ሆይ! ነገሩን ሁሉ በእዝነትና በዕውቀት ከበሃል። ስለዚህ ለእነዚያ ለተጸጸቱት መንገድህንም ለተከተሉት ምሕረት አድርገላቸው። የእሳትንም ቅጣት ጠብቃቸው።» እያሉ ለእነዚያ ላመኑት ምሕረትን ይለምናሉ።

40|8|«ጌታችን ሆይ! እነርሱንም፣ ከአባቶቻቸውና ከሚስቶቻቸውም፣ ከዝርዮቻቸውም፣ የበጀውን ሁሉ እነዚያን ቃል የገባላቸውን የመኖሪያ ገንዶች እግባቸው። እንተ እሸናፊው ጥበበኛው እንተ ነህና።

40|9|«ከቅጣቶችም ጠብቃቸው። በዚያ ቀንም የምትጠብቃውን ሰው በእርግጥ አዘንክለት።» ይህም እርሱ ታላቅ ማግኘት ነው።

40|10|እነዚያ የካዱት ሰዎች «ወደ እምነት በምትጠሩና በምትከዱ ጊዜ አላህ (እናንተን) መጥላቱ ነፍሶቻችሁን (ዛሬ) ከመጥላታችሁ የበለጠ ነው» በማለት ይጥጠራሉ።

40|11|«ጌታችን ሆይ! ሁለትን ሞት እሞትከን። ሁለትንም ሕይወት ሕይወት አደረግከን። በኃጢአቶቻችንም መሰከርን። ታዲያ (ከእሳት) ወደ መውጣት መንገድ አለን?» ይላሉ።

40|12|«ይህ እነሆ አላህ ብቻውን በተጠራ ጊዜ ስለ ካዳችሁ በእርሱም ተጋሪ ቢደረግ የምታምኑ ስለ ኾናችሁ ነው። ስለዚህ ፍርዱ ከፍተኛ ታላቅ ለኾነው አላህ ብቻ ነው።»

40|13|እርሱ ያ (ለእምላክነቱ) ምልክቶቹን የሚያሳያችሁ ለእናንተም ከሰማይ ሲሳይን የሚያወርድላችሁ ነው። ወደእርሱም የሚመለስ ሰው ቢኾን እንጂ ሌላው አይገሰጽም።

40|14|አላህንም ከሐዲዎች ቢጠሉም ሃይማኖትን ለእርሱ አጥረዎች ኾናችሁ ተገዙት።

40|15|(እርሱ) ደረጃዎችን ከፍ አድራጊ የዐርሹ ባለቤት ነው። የመገናኛውን ቀን ያስፈራራ ዘንድ ከባርቹ በሚሻው ሰው ላይ ከትዕዛዙ መንፈስን (ራእይን) ያወርዳል።

40|16|እነርሱ (ከመቃብር) በሚወጡበት ቀን በአላህ ላይ ከእነርሱ ምንም ነገር አይደበቅም። «ንግሥናው ዛሬ ለማን ነው?» (ይባላል፤) «ለእሸናፊው ለእንዱ አላህ ብቻ ነው» (ይባላል)።

40|17|«ዛሬ ነፍስ ሁሉ በሠራቸው ሥራ ትምመነዳለች። ዛሬ በደል የለም። አላህ በእርግጥ ምርመራው ፈጣን ነው» (ይባላል)።

40|18|ቅርቢቱንም (የትንሣኤን) ቀን ልቦች ጭንቀትን የተመሉ ኾነው ላንቃዎች ዘንድ የሚደርሱበትን ጊዜ አስጠንቅቃቸው። ለበዳዮች ምንም ወዳጅና ተሰማሪ አማላጅ የላቸውም።

40|19|(አላህ) የዓይኖችን ክዳት ልቦችም የሚደብቁትን ሁሉ ያውቃል።

40|20|አላህም በእውነት ይፈርዳል። እነዚያም ከእርሱ ሌላ የሚግዟቸው በምንም አይፈርዱም። አላህ እርሱ ሰሚው ተመልካቹ ነው።

40|21|የእነዚያን ከእነርሱ በፊት የነበሩትን ሕዝቦች ፍጻሜ እንዴት እንደነበረ ይመለከቱ ዘንድ በምድር ላይ እይኼዱምን? በነዳልና በምድር ላይ በተዋቸው ምልክቶች፤ ከእነርሱ ይበልጥ የበረቱ ነበሩ። አላህም በኃጢአቶቻቸው ያዛቸው። ለእነርሱም ከአላህ (ቅጣት) ምንም ጠባቂ አልነበራቸውም።

40|22|ይህ (መያዝ) እነርሱ መልክተኞቻቸው በተግምራቶች ይመጡባቸው ስለነበሩና ስለ ካዱ ነው። አላህም ያዛቸው። እርሱ ኃይል ቅጣት ብርቱ ነውና።

40|23|ሙሳንም በተግምራቶቻችንና በግልጽ ማስረጃ በእርግጥ ላክነው።

40|24|ወደ ፈርዖንና ወደ ሃማን፤ ወደ ቃሩንም (ላክነው)። «ድግምተኛ ውሸታም ነው» አሉም።

40|25|ከእኛ ዘንድ እውነትን ይዞ በመጣላቸውም ጊዜ «የእነዚያን ከእርሱ ጋር ያመኑትን ሰዎች ወንዶች ልጆች ግደሉ፤ ሴቶቻቸውንም አስቀሩ» አሉ። የከሐዲዎችም ተንኮል በጥፋት ውስጥ እንጅ አይደለም።

40|26|ፈርዖንም «ተወኝ፤ ሙሳን ልግደል። ጌታውንም ይጥራ። ያድነው እንደኾነ። እኔ ሃይማኖታችሁን ሊለውጥ፤ ወይም በምድር ውስጥ ጥፋትን ሊያስራጭ እፈራለሁና» አሉ።

40|27|ሙሳም «እኔ በምርመራው ቀን ከማያምን ትዕቢተኛ ሁሉ በጌታዬና በጌታችሁ ተጠበቅሁ» አሉ።

40|28|ከፈርዖንም ቤተሰቦች እንድት እምነቱን የሚደብቅ ምእመን ሰው አለ፡- «ሰውየውን ከጌታችሁ በተግምራቶች በእርግጥ የመጣላችሁ ሲኾን <ጌታዬ አላህ ነው> ስለሚል ትገድላላችሁን? ውሸታምም ቢኾን ውሸቱ በርሱው ላይ ነው። እውነተኛ ቢኾን ግን የዚያ የሚያስፈራራችሁ ከፊሉ ያገኛችኋል። አላህ ያንን እርሱ ድንበር አላፈ ውሸታም የኾነውን አይመራምና።

40|29|«ወገኖቹ ሆይ! በምድር ላይ እሸናፊዎች ስትኾኑ ዛሬ መንግስቱ የእናንተ ነው። ታዲያ ከአላህ ቅጣት ቢመጣብን የሚያድነን ማን ነው?» (አለ)። ፈርዖን «የማየውን ነገር እንጅ፤ አላመለክታችሁም። ቅኑንም መንገድ እንጅ አልመራችሁም» አላቸው።

40|30|ያም ያመነው ሰው አለ «እኔ በናንተ ላይ የአሕዛቦቹን ቀን ብጤ እፈራላችኋለሁ።

40|31|«የኑሐን ሕዝቦች፣ የዓድንና የሰሙድንም፣ የእነዚያንም ከኋላቸው የነበሩትን ልማድ ብጤ (እፈራላችኋለሁ)። አላህም ለባሮቹ መበደልን የሚሻ አይደለም።

40|32|«ወገኖቹ ሆይ! እኔ በእናንተ ላይ የመጠራረያን ቀን እፈራለሁ።»

40|33|ወደ ኋላ ዞራችሁ በምትሸሹበት ቀን፤ ለናንተ ከአላህ (ቅጣት) ምንም ጠባቂ የላችሁም። አላህም የሚያጠመው ሰው እርሱ ምንም አቅኚ የለውም።

40|34|የሱፍም ከዚህ በፊት ግልጽ ማስረጃዎችን በእርግጥ አመጣላቸው። ከዚያም እርሱ ካመጣላችሁ ነገር ከመጠራጠር አልተወገዳችሁም። በጠፋም ጊዜ «አላህ ከእርሱ ኋላ መልክተኛን በጭራሽ አይልክም» አላችሁ። አላህ እንደዚሁ ድንበር አላፈ ተጠራጣሪ የኾነን ሰው ያሳስታል።

40|35|እነዚያ፤ የመጣላቸው አስረጅ ሳይኖር በአላህ ተግምራቶች የሚከራከሩ (ክርክራቸው) አላህ ዘንድና እነዚያም

እመኩት ዘንድ መጠላቱ በጣም ተለቀ። እንደዚሁ አላህ በኩሩ ጨካኝ (ሰው) ልብ ሁሉ ላይ ያትማል።
40|36|ፈርዖንም አለ «ሃማን ሆይ! መንገዶችን እደርስ ዘንድ ረዝም ሕንጻን ለእኔ ካበልኝ።
40|37|«የሰማያትን መንገዶች (እደርስ ዘንድ)፤ ወደ ሙሳም እምላክ እመለከት ዘንድ። እኔም ውሽታም ነው ብዬ በእርግጥ እጠረጥረዋለሁ» (አለ)። እንደዚሁም ለፈርዖን መጥፎ ሥራው ተሸለመለት። ከቅን መንገድም ታገደ። የፈርዖንም ተንኮል በከሳራ ውስጥ እንጅ አይደለም።
40|38|ያም ያመነው አለ «ወገኖቼ ሆይ! ተከተሉኝ። ቀጥታውን መንገድ እመራችኋለሁና።
40|39|«ወገኖቼ ሆይ! ይህቺ ቅርቢቱ ሕይወት (ጥቂት) መጣቀሚያ ብቻ ናት። መጨረሻይቱም ዓለም እርሷ መርጊያ አገር ናት።»
40|40|«መጥፎን የሠራ ሰው ብጢዋን እንጅ አይምመነዳም። እርሱ ምእመን ኾኖ ከወንድ ወይም ከሴት በጎን የሠራም ሰው እነዚያ ገነትን ይገባሉ። በእርሷ ውስጥ ያለ ቁጥጥር ይመገባሉ።
40|41|«ወገኖቼም ሆይ! ወደ መዳን የምጠራችሁ ስኾን ወደ እሳትም የምትጠሩኝ ስትኾኑ ለኔ ምን አለኝ!
40|42|«በአላህ ልክድና በእርሱም ለእኔ ዕውቀት የሌለኝን ነገር በእርሱ እንዳጋራ ትጠሩኛላችሁ። እኔም ወደ አሸናፊው፤ መሐረው (አላህ) እጠራችኋለሁ።
40|43|«በእርግጥ ወደእርሱ የምትጠሩበኝ (ጣዖት) ለእርሱ በቅርቢቱም ኾነ በመጨረሻይቱ ዓለም (ተሰማ) ጥሪ የለውም። መመለሻችንም በእርግጥ ወደ አላህ ነው። ወሰን አላፈጻቸውም እነሱ የእሳት ጓዶች ናቸው።
40|44|«ወደ ፊትም ለእናንተ የምላችሁን ምክር (ቅጣትን በምታዩ ጊዜ) ታስታውሳላችሁ። ነገራንም ሁሉ ወደ አላህ አስጠጋለሁ። አላህ ባሮቹን ተመልካች ነውና።»
40|45|ከመከራዋቸውም መጥፎዎች አላህ ጠበቀው። በፈርዖን ቤተሰቦችም ላይ ክፉ ቅጣት ሰፈረባቸው።
40|46|እሳት በጣትና በማታ በእርሷ ላይ ይቀርባሉ። ሰዓቲቱም በምትኾንበት ቀን «የፈርዖንን ቤተሰቦች ብርቱን ቅጣት (ገህነምን) አግቡዋቸው» (ይባላል)።
40|47|በእሳትም ውስጥ የሚከራከሩበትን ጊዜ (እስታውስ)። ደካማዎቹም ለእነዚያ ለኮሩት «እኛ ለእናንተ ተከታዮች ነበርንና እናንተ (አሁን) ከእሳት ከፊሉን ከእኛ ላይ ገፍታረዎች ናችሁን?» ይላሉ።
40|48|እነዚያም የኮሩት «እኛ ሁላችንም በውስጡ ነን። አላህ በባሮቹ መካከል በእርግጥ ፈረደ» ይላሉ።
40|49|እነዚያም በእሳት ውስጥ ያሉት ለገህነም ዘበኞች «ጌታችሁን ለምኑልን፤ ከእኛ ላይ ከቅጣቱ እንድን ቀን ያቃልልን» ይላሉ።
40|50|(ዘበኞቹም) «መልእክተኞቻችሁ በተዓምራቶች ይመጡላችሁ አልነበሩምን?» ይላሉ። (ከሓዲዎቹም) «እንዴታ መጥተውናል እንጂ፤ (ግን አስተባባልናቸው)» ይላሉ። «እንግዲያውስ ጸልዩ። የከሓዲዎችም ጸሎት በከንቱ እንጅ አይደለም» ይሏቸዋል።
40|51|እኛ መልእክተኞቻችንን፤ እነዚያንም ያመኑትን በቅርቢቱ ሕይወት ምስክሮችም በሚቆሙበት ቀን በእርግጥ እንረዳለን።
40|52|በደለኞችን ምክንያታቸው በማይጠቅማቸው ቀን (እንረዳለን)። ለእነርሱም ርግማን አልላቸው። ለእነርሱም መጥፎ አገር አልላቸው።
40|53|ሙሳንም መምሪያን በእርግጥ ሰጠው። የእስራኤልንም ልጆች መጽሐፉን አወረሰናቸው።
40|54|ለባለ አእምሮዎች መሪና ገሳጭ ሲኾን።
40|55|(ሙሐመድ ሆይ!) ታገስም የአላህ ተስፋ እውነት ነውና። ለስህተትህም ምሕረትን ለምን። ከቀትር በኋላም በማለዳም ጌታህን ከማመስገን ጋር አጥረው።
40|56|እነዚያ የመጣላቸው አስረጅ ሳይኖር በአላህ እንቀዶች የሚከራከሩ በልቦቻቸው ውስጥ እነርሱ ደራሾቹ ያልኾኑት ኩራት ብቻ እንጅ ምንም የለም። በአላህም ተጠበቅ። እነሆ እርሱ ሰሚው ተመልካቹ ነውና።
40|57|ሰማያትንና ምድርን መፍጠር ሰዎችን ከመፍጠር ይልቅ ታላቅ ነው። ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያውቁም።
40|58|ዕውርና የሚያይ እነዚያም እምነው መልካሞችን የሠሩና መጥፎ ሠረው አይስተካከሉም። በጣም ጥቂትን ብቻ ትገስጸላችሁ።
40|59|ሰዓቲቱ በእርግጥ መጪ ናት። በእርሷ ጥርጥር የለም። ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያምኑም።
40|60|ጌታችሁም አለ «ለምኑኝ፤ እቀበላችኋለሁና። እነዚያ እኔን ከመገዛት የሚኮሩት ተዋራጆች ኾነው ገህነምን በእርግጥ ይገባሉ።
40|61|አላህ ያ ለእናንተ ሊሊትን በውስጡ ልታርፋበት (ጨለማ) ቀንንም (ልትሠሩበት) የሚያሳይ ያደረገላችሁ ነው። አላህ በሰዎች ላይ በእርግጥ የቸሮታ ባለቤት ነውና። ግን አብዛኞቹ ሰዎች አያመሰግኑም።
40|62|ይሃችሁ ጌታችሁ አላህ ነው፤ የነገሩ ሁሉ ፈጣሪ ነው፤ ከርሱ ሌላ እምላክ የለም፤ ታዲያ (ከእምነት) ወዴት ትመለሳላችሁ።
40|63|እንደዚሁ እነዚያ በአላህ እንቀዶች ይክዱ የነበሩት (ከእምነት) ይመለሳሉ።
40|64|አላህ ያ ምድርን መርጊያ ሰማይንም ጣሪያ ያደረገላችሁ ነው። የቀረጻችሁም ቅርጻችሁንም ያሳመረ ከጣፋጮችም ሲሳዩች የሰጣችሁ ነው። ይሃችሁ ጌታችሁ አላህ ነው። የዓለማትም ጌታ አላህ ላቀ።
40|65|እርሱ ብቻ (ሁል ጊዜ) ሕያው ነው፤ ከርሱ ሌላ እምላክ የለም፤ ሃይማኖትንም ለእርሱ ያጠራችሁ ስትኾኑ «ምስጋና ለዓለማት ጌታ ለአላህ ይኹን» የምትሉ ኾናችሁ ተገዙት።
40|66|«እኔ ከጌታዬ አበረጃጃዎች በመጡልኝ ጊዜ እነዚያን ከአላህ ሌላ የምትገዙዋቸውን እንዳልገዛ ተከልክያለሁ። ለዓለማት ጌታም እንደገዛ ታዝዣለሁ» በላቸው።
40|67|እርሱ ያ ከዕፈር ከዚያም ከፍትወት ጠብታ ከዚያም ከረጋ ደም የፈጠራችሁ ነው። ከዚያም ሕዳናት አድርጎ ያወጣችኋል። ከዚያም ጥንካሬያችሁን ትደርሱ ዘንድ፤ ከዚያም ሽማግሌዎች ትኾኑ ዘንድ (ያቆያችኋል)። ከእናንተም ውስጥ ከዚህ በፊት የሚሞት አልለ። (ይህንንም ያደረገው ልትኖሩና) የተወሰነ ጊዜንም ልትደርሱ ታውቁም ዘንድ ነው።
40|68|እርሱ ያ ሕያው የሚያደርግ የሚገድልም ነው። እንዳችን ነገር በሻም ጊዜ ለእርሱ የሚለውን «ኹን» ነው፤ ወዲያውም ይኾናል።
40|69|ወደእነዚያ በአላህ እንቀዶች ወደሚከራከሩት (ከእምነት) እንዴት እንደሚመለሱ አታይምን?
40|70|ወደእነዚያ በመጽሐፉ በዚያም መልእክተኞቻችንን በእርሱ በላክንበት ወዳስተባበሉት (አታይምን?) ወደፊትም ያውቃሉ።
40|71|እንዘዛለዎቹና ሰንሰለቶቹ በእንገዳቸው ላይ በተደረጉ ጊዜ (በእርሷ) ይጎተታሉ።

40|72|በገሀነም ውስጥ (ይገባታል)፤ ከዚያም በእሳት ውስጥ ይማገላል።

40|73|ከዚያም ለእነርሱ ይባላሉ (በእሳህ) «ታጋሯቸው የነበራችሁት የታሉ?»

40|74|«ከእሳህ ሌላ (የምታጋሩዋቸው)፤ ከኛ ተሰወሩን?» «ከቶ ከዚህ በፊት ምንንም የምንገዛ አልነበርንም» ይላሉ፤ እንደዚሁ እሳህ ከሓዲዎችን ያሳስታል።

40|75|ይህ (ቅጣት) ያላገባብ በምድር ውስጥ ትደሰቱ በነበራችሁትና ትንበጣረሩ በነበራችሁት ነው (ይባላሉ)።

40|76|የገሀነምን በሮች በውስጡ ዘውታሪዎች ስትኾኑ ግቡ (ይባላሉ)። የትዕቢተኞችም መኖሪያ (ገሀነም) ምን ትከፋ!

40|77|ታገብም የእሳህ ቀጠሮ እውነት ነውና። የዚያንም የምናስፈራራቸውን ክፍሉን (በሕይወትህ) ብናሳይህ (መልካም ነው)። ወይም ብንገድልህ ወደኛ ይመለሳሉ።

40|78|ካንተ በፊትም መልክተኞችን በእርግጥ ልከናል። ከእነርሱ ባንተ ላይ የተረከንልህ አልለ። ከእነርሱም ባንተ ላይ ያልተረከነው አልለ። ለማንኛውም መልክተኛ በእሳህ ፈቃድ ካልኾነ ተዓምርን ሊያመጣ አይገባውም። የእሳህም ትእዛዝ በመጣ ጊዜ በእውነት ይፈረዳል። እዚያ ዘንድም አጥፊዎቹ ይከሰራሉ።

40|79|እሳህ ያ ለእናንተ ግመልን ኩብትንና ፍየልን ከእርሷ (ከፊሷ) ልትጋልቡ የፈጠረላችሁ ነው። ከእርሷም ትባላላችሁ።

40|80|ለእናንተም በእርሷ ውስጥ ጥቅሞች አልሏችሁ። በእርሷም ላይ (እቃን በመጫን) በልቦቻችሁ ያሰባችሁትን ጉዳይ ትደርሱ ዘንድ (ፈጠረላችሁ)። በእርሷም ላይ በመርከቦችም ላይ ትሳፈራላችሁ።

40|81|ተዓምራቱንም ያሳያችኋል። ታዲያ ከእሳህ ተዓምራት የትኛውን ትከዳላችሁ?

40|82|የእነዚያን ከእነርሱ በፊት የነበሩትን ሕዝቦች ፍጻሜ እንዴት እንደነበረ ይመለከቱ ዘንድ በምድር ላይ አይኼዱምን? ከእነርሱ ይበልጥ ብዙዎች በጎይልና በምድር ላይ በተዋቸው ምልክቶችም በጣም ብርቱዎች ነበሩ። ያም ይሠሩት የነበሩት ከእነርሱ ምንም አልጠቀማቸውም።

40|83|መልክተኞቻቸውም ተዓምራቶችን ባመጡላቸው ጊዜ እነርሱ ዘንድ ባለው ዕውቀት ተደሰቱ። በእርሱ ይሳለቁበት የነበሩት ቅጣትም በእነርሱ ላይ ሰፈረባቸው።

40|84|ብርቱ ቅጣታችንንም ባዩ ጊዜ «በእሳህ እንድ ሲኾን እምነናል፤ በእርሱም እናጋራ በነበርነው (ጣዖታት) ክደናል» አሉ።

40|85|ብርቱ ቅጣታችንን ባዩ ጊዜ ማመናቸውም የሚጠቅማቸው አልነበረም። የእሳህን ደንብ ያችን በባሮቹ ውስጥ ያለፈችውን (ተጠንቀቁ) በዚያ ጊዜም ከሓዲዎች ከሰሩ።

41|1|ሐ.መ.(ሓ ሚም)።

41|2|(ይህ ቁርኣን) እጅግ በጣም ሩጎሩህ በጣም እዛኝ ከሆነው (እሳህ) የተወረደ ነው።

41|3|እንቀዳቹ የተብራሩ የኾነ መጽሐፍ ነው። ዐረብኛ ቁርኣን ሲኾን ለሚያውቁ ሕዝቦች (የተብራሩ) ነው።

41|4|አብሳሪና አስፈራሪ ሲኾን (ተወረደ)። አብዛኛዎቻቸውም ተዉት። እነርሱም አይሰሙም።

41|5|እሉም «ልቦቻችን ከእዚያ ወደእርሱ ከምትጠራን እምነት በመሸፈኛዎች ውስጥ ናቸው። በጀሮዎቻችንም ላይ ድንቁርና አልለ፤ በእኛና ባንተም መካከል ግርዶሽ አልለ። (በሃይማኖትህ) ሥስራም፤ እኛ ሠሪዎች ነንና።»

41|6|(እንዲህ) በላቸው «እኔ መሰላችሁ ሰው ብቻ ነኝ። እምላካችሁ እንድ እምላክ ብቻ ነው ወደእርሱም ቀጥ በሉ ምሕረትንም ለምኑት ማለት ወደእኔ ይወረድልኛል። ለእጋሪዎቹም ወዮላቸው።

41|7|ለእነዚያ ዘካን ለማይሰጡት እነርሱም በመጨረሻይቱ ዓለም እነርሱ ከሓዲዎች ለኾኑት (ወዮላቸው)።

41|8|እነዚያ ያመኑትና በጎ ሥራዎችን የሠሩት ለእነርሱ የማይቆረጥ ምንዳ አልላቸው።

41|9|በላቸው «እናንተ በዚያ ምድርን በሁለት ቀኖች ውስጥ በፈጠረው እምላክ በእርግጥ ትከዳላችሁን? ለእርሱም ባለንጣዎችን ታደርጋላችሁን? ያ (ይህንን የሠራው) የዓለማት ጌታ ነው።

41|10|በእርሷም ከበላይዋ የረጉ ጋራዎችን አደረገ። በእርሷም በረከትን አደረገ። በውስጧም ምግቦችዋን (ካለፉት ሁለት ቀኖች ጋር) በአራት ቀናት ውስጥ ለጠያቂዎች ትክክል ሲኾኑ ወሰነ።

41|11|ከዚያም ወደ ሰማይ እርሷ ጭስ ኾና ሳለች አሰበ። ለእርሷም ለምድርም «ወዳችሁም ኾነ ወይም ጠልታችሁ ኑ» አላቸው። «ታዛዦች ኾነን መጣን» አሉ።

41|12|በሁለት ቀኖችም ውስጥ ሰባት ሰማያት አደረጋቸው። በሰማይቱም ሁሉ ነገሯን እዘጋጃ። ቅርቢቱንም ሰማይ በመብራቶች አጌጥን። (ከሰይጣናት) መጠበቅንም ጠበቅናት። ይህ የእሸናፊው የዐዋቂው (ጌታ) ውሳኔ ነው።

41|13|(ከእምነት) እንቢ «በሉም እንደ ዓድና ሰሙድ መቅሰፍት ብጤ የኾነን መቅሰፍት አስጠነቅቃችኋለሁ» በላቸው።

41|14|መልክተኞቹ እሳህን እንጅ ሌላን አትግዝኩ በማለት ከስተፈታቸውም ከስተኋላቸውም በመጠባቸው ጊዜ «ጌታችን በሽ ኖሮ መላእክትን ባወረደ ነበር። ስለዚህ እኛ በዚያ በእርሱ በተላካችሁበት ከሓዲዎች ነን» አሉ።

41|15|ዓድም በምድር ላይ ያለ እግብ ኮሩ። «ከእኛ ይበልጥ በጎይል ብርቱ ማን ነው?» አሉም። ያ የፈጠራቸው እሳህ እርሱ በጎይል ከእነርሱ ይበልጥ የበረታ መኾኑን እያዩም? በተዓምራታችንም ይከዱ ነበሩ።

41|16|በቅርቢቱ ሕይወት የወርደትን ቅጣት ልናቀምሳቸውም በእነርሱ ላይ የሚንሻሻን ብርቱ ነፋስ መናጢዎች በኾኑ ቀናት ውስጥ ላክንባቸው። የመጨረሻይቱም (ዓለም) ስቃይ በጣም አዋራጅ ነው። እነርሱም አይረዱም።

41|17|ሰሙዶችማ መራናቸው ዕውርነትንም በቅንነት ላይ መረጡ። ይሠሩትም በነበሩት ኃጢአት እሳናሽ የኾነችው የመብረቅ ቅጣት ያዘቻቸው።

41|18|እነዚያንም ያመኑትንና ይጠነቀቁ የነበሩትን እዳንናቸው።

41|19|የእሳህም ጠላቶች ወደ እሳት የሚሰበሰቡበትን ቀን (እስታውስ)። እነርሱም የሚከመከሙ ኾነው ይነዳሉ።

41|20|በመጧትም ጊዜ ጀሮዎቻቸው፤ ዓይኖቻቸውና ቆዳዎቻቸውም ይሠሩት በነበሩት ነገር በእነርሱ ላይ ይመስክሩባቸዋል።

41|21|ለቆዳዎቻቸውም «በእኛ ላይ ለምን መስከራችሁብን?» ይላሉ። «ያ እንዳቼን ነገር ሁሉ ያናገረው እሳህ እናገረን። እርሱም በመጀመሪያ ጊዜ ፈጠራችሁ። ወደእርሱም ትመለሳላችሁ» ይሏቸዋል።

41|22|ጀሮዎቻችሁ ዓይኖቻችሁና ቆዳዎቻችሁም በእናንተ ላይ ከመመስከራቸው የምትደበቁ አልነበራችሁም። ግን እሳህ ከምትሠሩት ብዙውን አያውቅም ብላችሁ ጠረጠራችሁ።

41|23|ይህም ያ በጌታችሁ የጠረጠራችሁት ጥርጣሪያችሁ እጠፋችሁ። ከከሳሪዎቹም ኾናችሁ (ይባላሉ)።

41|24|በጌታገሱም እሳት ለእነርሱ መኖሪያቸው ናት። ወደሚወዱት መመለስንም ቢጠይቁ እነርሱ ተቀባይ የሚያገኙ አይደሉም።

41|25|ለእነርሱም ቁራኞዎችን እዘጋጃላቸው። በፊታቸው ያለውንና በኋላቸው ያለውንም ሁሉ ለእነርሱ ሽለሙላቸው።

ከጋኔንና ከሰውም ከእነርሱ በፊት በእርግጥ ካለፉት ሕዝቦች ጋር ገንደው ቃሉ በእነርሱ ላይ ተረጋገጠባቸው። እነርሱ በእርግጥ ከሰረዘው ነበሩና።

41|26|እነዚያም የካዱት «ይህንን ቁርኣን እታዳምጡ። ታሸንፉም ዘንድ (ሲነበብ) በእርሱ ውስጥ ተንጫጩ» አሉ።

41|27|እነዚያንም የካዱትን ብርቱን ቅጣት እናቀምጥባቸዋለን። የእዚያንም ይሠሩት የነበሩትን መጥፎውን (ፍዳ) በእርግጥ እንመነዳቸዋለን።

41|28|ይህ የአላህ ጠላቶች ፍዳ ነው። እሳት በውስጧ ለእነርሱ የዘላለም መኖሪያ አገር አልላቸው። ከእንቀጽቻችን ይካዱ በነበሩት ምንዳን (ይምመነዳሉ)።

41|29|እነዚያም የካዱት (በእሳት ውስጥ ገንደው) «ጌታችን ሆይ! እነዚያን ከጋኔንና ከሰው ያሳሳቱንን እሳየን። ከታችኞቹ ይኾኑ ዘንድ ከጫማዎቻችን ሥር እናደርጋቸዋለንና» ይላሉ።

41|30|እነዚያ «ጌታችን አላህ ነው» ያሉ ከዚያም ቀጥ ያሉ «እትፍሩ፤ እትዘኑም፤ በዚያችን ተስፋ ቃል ትደረግላችሁ በነበራችሁት ገነት ተበሰሩ» በማለት በነሱ ላይ መላእክት ይወርዳሉ።

41|31|«እኛ በቅርቢቱም ሕይወት በመጨረሻይቱም ረዳቶቻችሁ ነን! ለእናንተም በእርሷ ውስጥ ነፍሶቻችሁ የሚሹት ሁሉ አልላችሁ። ለእናንተም በእርሷ ውስጥ የምትፈልጉት ሁሉ አልላችሁ።

41|32|«መሐረ እዛኝ ከሽነው አላህ መስተንግዶ ሲሽን» (ይባላሉ)።

41|33|ወደ አላህ ከጠራና መልካምንም ከሠራ፤ «እኔ ከሙስሊሞች ነኝ» ካለም ሰው ይበልጥ ቃሉ የማረ ማን ነው?

41|34|መልካሚቱና ክፋይቱም (ጸባይ) አይተካከሉም። በዚያችን እርሷ መልካም በሽነችው ጸባይ (መጥፎቱን) ገፍትር። ያን ጊዜ ያ ባንተና በእርሱ መካከል ጡብ ያለው ሰው እርሱ ልክ እንደ እዛኝ ዘመድ ይሸናል።

41|35|(ይህችንም ጠባይ) እነዚያ የታገሱት እንጂ ሌላው አያገኛትም። የትልቅም ዕድል ባለቤት እንጂ ማንም አይገጠማትም።

41|36|ከሰይጣንም ጉትጉታ ቢያገኝህ (ከመልካም ጠባይም ቢመልስህ) በአላህ ተጠበቅ። እነሆ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።

41|37|ሌሊትና ቀንም ፀሐይና ጨረቃም ከምልክቶቹ ናቸው። ለፀሐይና ለጨረቃ አትስገዱ። ለእዚያም ለፈጠራቸው አላህ ስገዱ። እርሱን ብቻ የምትገዛኩ እንደ ገናችሁ (ለሌላ አትስገዱ)።

41|38|ቢኮሩም እነዚያ በጌታህ ዘንድ ያሉት (መላእክት) በቀንም በሌሊትም ለእርሱ ያወድሳሉ። እነርሱም አይሰለፉም።

41|39|እንተ ምድርን ደረቅ ገና ማየትህም ከምልክቶቹ ነው። በእርሷም ላይ ውሃን ባወረድን ጊዜ (በቡቃያዎቻቸው) ትላወሳለች። ትነፋለችም። ያ ሕያው ያደረጋት ጌታ በእርግጥ ሙታንን ሕያው አድራጊ ነው። እነርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

41|40|እነዚያ እንቀጽቻችንን የሚያጣምሙ በእኛ ላይ አይደበቁም። (የሚያጣምምና) በእሳት ውስጥ የሚጣለው ሰው ይበልጣልን? ወይስ በትንሣኤ ቀን ጸጥተኛ ገና የሚመጣው ሰው? የሻችሁትን ሥሩ (ዋጋችሁን ታገኛላችሁ)። እርሱ የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነውና።

41|41|እነዚያ በቁርኣን እርሱ አሸናፊ መጽሐፍ ሲሽን በመጣላቸው ጊዜ የካዱት (ጠፊዎች ናቸው)።

41|42|ከኋላውም ከፊቱም ውሸት አይመጣበትም። ጥበበኛ ምስገን ከሽነው ጌታ የተወረደ ው።

41|43|ከንተ በፊት ለነበሩት መልክተኞች የተባለው ብጤ እንጂ ለእንተ ሌላ አይባልም። ጌታህ የምህረት ባለቤትና የአሳማሚ ቅጣት ባለቤት ነው።

41|44|በእጅምኛ የሽነ ቁርኣን ባደረግነው ኖሮ እንቀጽቹ «(በምናውቀው ቋንቋ) አይብራሩም ኖሯልን? (ቁርኣኑ) እጅምኛና (መልክተኛው) ዐረባዊ ይሸናልን?» ባሉ ነበር እርሱ ለእነዚያ ለአመኑት መምሪያና መፈወሻ ነው። እነዚያም የማያምኑት በጆሮዎቻቸው ውስጥ ድንቁርና ነው። (አይሰሙትም)። እነርሱም በእነርሱ ላይ እውርነት ነው። እነዚያ ከሩቅ ስፍራ እንደሚጥጠሩ ናቸው።

41|45|መሳንም መጽሐፉን በእርግጥ ሰጠነው። በእርሱም ተለያዩበት። ከጌታህም ያለፈች ቃል ባልነበረች ኖሮ በመካከላቸው በተፈረደ ነበር። እነርሱም ከእርሱ አወላዋይ በሽነ ጥርጣራ ውስጥ ናቸው።

41|46|መልካም የሠራ ሰው ለነፍሱ ነው። ያጠፋም ሰው በእርሷ ላይ ነው። ጌታህም ለባሮቹ በዳይ አይደለም።

41|47|ጊዜይቱን ማወቅ ወደእርሱ ይመለሳል ከፍሬዎቻችን ከሸፋናቸው አይወጡም። ከሲትም እንዲትም አታረግዝም፤ አትወልድምም በዕውቀቱ ቢሽን እንጂ። «ተጋሪዎቹ የት ናቸው?» በማለት በሚጠራቸው ቀንም «ከእኛ ውስጥ (ባላንጣ አልለ ብሎ) ምንም መስካሪ አለመኖሩን አስታወቅንህ» ይላሉ።

41|48|ያም በፊት ይግዛኩት የነበሩት (ጣዖት) ከእነርሱ ይጠፋቸዋል። ለእነርሱም ምንም መሸሻ የሌላቸው መሽኑን ያረጋግጣሉ።

41|49|ሰው በጎ ነገርን ከመለመን አይሰለችም። ክፉም ቢያገኘው ወዲያውኑ በጣም ተስፋ ቆራጭ ተብላጭ ይሸናል።

41|50|ከገኘችውም መከራ ቢኋላ ከእኛ የሽነን እገነት ብናቀምሰው «ይህ ለእኔ (በሥራዬ የተገባኝ) ነው። ሰዓቲቱም መጪ ናት ብዬ አላስብም። ወደ ጌታየም ብመለስ ለእኔ እርሱ ዘንድ መልካሚቱ (ገነት) በእርግጥ አለችኝ» ይላል። እነዚያንም የካዱትን ሥራዎቻቸውን በእርግጥ እንነግራቸዋለን። ከብርቱውም ስቃይ በእርግጥ እናቀምጥባቸዋለን።

41|51|በሰውም ላይ ጸጋችንን በላገስን ጊዜ (ከማመስገን) ይዞራል። በጎኑም ይርቃል። መከራም ባገኘው ጊዜ የብዙ ልመና ባለቤት ይሸናል።

41|52|በላቸው «ንገሩኝ (ቁርኣኑ) ከአላህ ዘንድ ቢሽን ከዚያም በእርሱ ብትከዱ (ከውነት) በራቀ ጭቅጭቅ ላይ ከሽነ ሰው ይበልጥ የተሳሳተ ማን ነው?»

41|53|እርሱም (ቁርኣን) እውነት መሆኑ ለእነርሱ እስከሚገለፅላቸው ድረስ በእጽናፎቹ ውስጥና በነፍሶቻቸውም ውስጥ ያሉትን ተዓምራቶቻችንን በእርግጥ እናሳያቸዋለን። ጌታህም እርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ዐዋቂ መሆኑ አይበቃቸውምን?

41|54|ንቁ! እነርሱ ከጌታቸው መገናኘት በመጠራጠር ውስጥ ናቸው። ንቁ! እርሱ በነገሩ ሁሉ (ዕውቀቱ) ከባቢ ነው።

42|1|ሐ.መ (ሐ: ሚም)።

42|2|ዐ.ሰ.ቀ (ዓይን ሲን ቃፍ)፤

42|3|እንደዚሁ (በዚህች ሱራ ውስጥ እንዳለው) አሸናፊው ጥበበኛው አላህ ወዳንተ ያወርዳል። ወደእነዚያም ከእንተ በፊት ወደ ነበሩት ሕዝቦች (አውርዷል)።

42|4|በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የእርሱ ነው። እርሱም የበላይ ታላቁ ነው።

42|5|(ከአላህ ፍራቻ) ሰማያት ከበላያቸው ሊቀደዱ ይቀርባሉ። መላእክትም ጌታቸውን እያመሰገኑ ያወድሳሉ። በምድርም ላለው ፍጡር ምሕረትን ይለምናሉ። ንቁ! አላህ እርሱ መሐረው እዛኙ ነው።

42|6|እነዚያም ከእርሱ ሌላ (የጣዖታት) ረዳቶችን የያዙ፤ እላህ በእነርሱ ላይ ተጠባባቂ ነው። እንተም በእነርሱ ላይ ኅላፊ አይደለም።

42|7|እንደዚሁም የከተሞች እናት የኾነችውን (የመካን ሰዎች) በአካባቢዋ ያሉትንም ልታስፈራራ የመሰብሰቢያውንም ቀን በእርሱ ጥርጣሬ የሌለበት ሲኾን ልታስጠነቅቅ ዐረብኛ የኾነን ቁርኣን ወደ እንተ እወረድን። (ከእነርሱም) ከፊሉ በገነት ውስጥ ከፊሉም በእሳት ውስጥ ነው።

42|8|እላህም በሻ ኖሮ (ባንድ ሃይማኖት ላይ) እንድ ሕዝብ ባደረጋቸው ነበር። ግን የሚሻውን ሰው በእዝነቱ ውስጥ ያስገባል። በዳዮችም ለእነርሱ ወዳጅና ረዳት ምንም የላቸውም።

42|9|ከእርሱ ሌላ ረዳቶችን ያዙን? (ረዳቶች አይደሉም)። እላህም ረዳት እርሱ ብቻ ነው። እርሱም ሙታንን ሕያው ያደርጋል። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

42|10|ከምንም ነገር ያ በእርሱ የተለያዩበት ፍርዱ ወደ እላህ ነው። «እርሱ እላህ ጌታዬ ነው። በእርሱ ላይ ተጠጋሁ፤ ወደርሱም እመለሳለሁ» (በላቸው)።

42|11|ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ ነው። ከነፍሶቻችሁ ሴቶችን ከቤት እንስሳዎችም ዓይነቶችን (ወንዶችና ሴቶችን) ለእናንተ አደረገላችሁ። በእርሱ ያበዛችኋል። የሚመስለው ምንም ነገር የለም። እርሱም ሰሚው ተመልካቹ ነው።

42|12|የሰማያትና የምድር (ድልቦች) መከፈቻዎች የእርሱ ናቸው። ሲሳይን ለሚሻው ሰው ያሰፋል፤ ያጠባልም። እርሱ ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

42|13|ለእናንተ ከሃይማኖት ያንን በእርሱ ኑሕን ያዘዘበትን ደነገላችሁ። ያንንም ወዳንተ ያወረድነውን ያንንም በእርሱ ኢብራሂምን ሙሳንና ዒሳንንም ያዘዘበትን ሃይማኖትን በትክክል አቋቁመው በእርሱም አትለያዩ ማለትን (ደነገግን)። በአጋሪዎቹ ላይ ያ ወደእርሱ የምትጠራቸው ነገር ከበዳቸው። እላህ የሚሻውን ሰው ወደእርሱ (እምነት) ይመርጣል። የሚመለስንም ሰው ወደእርሱ ይመራል።

42|14|(የሃይማኖት ሰዎች) ዕውቀቱም ከመጣላቸው በኋላ በመካከላቸው ለምቀኝነት እንጅ ለሌላ አልተለያዩም። እስከ ተወሰነም ጊዜ (በማቆየት) ከጌታህ ያለፈች ቃል ባልነበረች ኖሮ በእነርሱ መካከል (አሁን) በተፈረደ ነበር። እነዚያም ከኋላቸው መጽሐፉን እንዲወርሱ የተደረጉት ከእርሱ በእርግጥ በአወላዋይ ጥርጣሬ ውስጥ ናቸው።

42|15|ለዚህም (ድንጋጌ ሰዎችን) ጥራ። እንደታዘዘከውም ቀጥ በል። ዝንባሌዎቻቸውንም አትከተል። «በላቸውም ከመጽሐፍ እላህ ባወረደው ሁሉ አመንኩ። በመካከላችሁም ላስተካከል ታዘዝኩ። እላህ ጌታችን ጌታችሁም ነው። ለእኛ ሥራዎቻችን አልሉን። ለእናንተም ሥራዎቻችሁ አልሏችሁ። በእኛና በእናንተ መካከል ክርክር የለም። እላህ በመካከላችን ይሰበስባል። መመለሻም ወደእርሱ ብቻ ነው።»

42|16|እነዚያም በእላህ (ሃይማኖት) ለእርሱ ተቀባይ ካገኙ በኋላ የሚከራከሩት ማስረጃቸው በጌታቸው ዘንድ ብልሹ ናት። በእነርሱም ላይ ቁጣ አልለባቸው። ለእነርሱም ብርቱ ቅጣት አልላቸው።

42|17|እላህ ያ መጽሐፉን በእውነት ያወረደ ነው። ሚዛንንም (እንደዚሁ)። ሰዓቲቱ ምንኦልባት ቅርብ መኾንዋን ምን ያሳውቅሃል?

42|18|እነዚያ በእርሷ የማያምኑት በእርሷ ያቻኩላሉ። እነዚያም ያመኑት ከእርሷ ፈረዎች ናቸው። እርሷም እውነት መኾንዋን ያውቃሉ። ንቁ! እነዚያ በሰዓቲቱ የሚከራከሩት በእርግጥ (ከእውነት) በራቀ ስሕተት ውስጥ ናቸው።

42|19|እላህ በባሮቹ ሩህሩህ ነው። ለሚሻው ሰው (በሰፊው) ሲሳይን ይሰጣል። እርሱም ብርቱው አሸናፊው ነው።

42|20|(በሥራው) የኋለኛይቱን ዓለም አዝመራ የሚፈልግ የኾነ ሰው ለእርሱ በአዝመራው ላይ እንጨምርለታለን። የቅርቢቱንም ዓለም አዝመራ የሚፈልግ የኾነ ሰው ከእርሷ (የተወሰነለትን ብቻ) እንሰጠዋለን። ለእርሱም በኋለኛይቱ ዓለም ምንም ፋንታ የለውም።

42|21|ከሃይማኖት እላህ በእርሱ ያልፈቀደውን ለእነርሱ የደነገጉ ተጋሪዎች ለእነርሱ አልሏቸውን? የፍርዱ ቃል ባልነበረ ኖሮ በመካከላቸው (አሁን) በተፈረደ ነበር። በደለኞችም ለእነርሱ አሳማሚ ቅጣት በእርግጥ አልላቸው።

42|22|በደለኞችን ከሠሩት ሥራ (ዋጋ በትንሣኤ ቀን) ፈረዎች ኾነው ታያቸዋለሁ። እርሱም በእነርሱ ላይ ወዳቂ ነው። እነዚያም ያመኑት መልካሞችንም የሠሩት በገነቶች ጨፌዎች ውስጥ ናቸው። ለእነርሱ በጌታቸው ዘንድ የሚሹት ሁሉ አልላቸው። ይህ እርሱ ታላቅ ችሮታ ነው።

42|23|ይህ (ታላቅ ችሮታ) ያ እላህ እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሠሩትን ባሮቹን የሚያበስርበት ነው። «በእርሱ (መልክቱን በማረሴ) ላይ በዝምድና ወዴታን እንጅ ዋጋን አልጠይቃችሁም» በላቸው። መልካሚቱንም ሥራ የሚሠራ ሰው ለእርሱ በእርሷ መልካምን ነገር እንጨምርለታለን። እላህ መሳሪ አመስጋኝ ነው።

42|24|ይልቁንም «በእላህ ላይ ውሸትን ቀጠፈ» ይላሉን? እላህም ቢሻ በልብህ ላይ ያትማል። እላህም ውሸቱን ያብብሳል። እውነቱንም በቃላቱ ያረጋግጣል። እርሱ በልቦች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

42|25|እርሱም ያ ከባሮቹ ንስሐን የሚቀበል፤ ከኃጢአቶችም ይቅር የሚል፤ የምትሠሩትንም ሁሉ የሚያውቅ ነው።

42|26|እነዚያንም ያመኑትንና መልካሞችን የሠሩትን ልመናቸውን ይቀበላል። ከችሮታውም ይጨምርላቸዋል። ከሓዲዎቹም ለእነርሱ ብርቱ ቅጣት አልላቸው።

42|27|እላህም ለባሮቹ (ሁሉ) ሲሳይን በዘረጋ ኖሮ በምድር ውስጥ (ሁሉም) ወሰን ባለፉ ነበር። ግን የሚሻውን በልክ ያወርዳል። እርሱ በባሮቹ ውስጥ ዐዋቂ ተመልካች ነው።

42|28|እርሱም ያ ተስፋ ከቆረጡ በኋላ ዝናምን የሚያወርድ ችሮታውንም የሚዘረጋ ነው። እርሱም ረዳቱ ምስገኑ ነው።

42|29|ሰማያትንና ምድርንም መፍጠሩ፤ ከተንቀሳቃሽም በሁለቱ ውስጥ የበተነውን (መፍጠሩ) ከእስደናቂ ምልክቶቹ ነው። እርሱም በሚሻ ጊዜ እነርሱን በመሰብሰብ ላይ ቻይ ነው።

42|30|ከመከራም ማንኛውም ያገኛችሁ ነገር እጆቻችሁ በሠሩት (ኃጢአት) ምክንያት ነው። ከብዙውም ይቅር ይላል።

42|31|እናንተም በምድር ውስጥ የምታቅቱ አይደላችሁም። ለእናንተም ከእላህ ሌላ ከዘመድም ከረዳትም ምንም የላችሁም።

42|32|በባሕር ላይ እንደ ጋራዎች ኾነው ተንሻላዮቹም (መርከቦች) ከእስደናቂ ምልክቶቹ ናቸው።

42|33|ቢሻ ነፋሱን የረጋ ያደርገዋል። በባሕሩም ጀርባ ላይ ረጌዎች ይኾናሉ። በዚህ ውስጥ በጣም ታጋሽና አመስጋኝ ለኾነ ሁሉ በእርግጥ ምልክቶች አልሉ።

42|34|ወይም በሠሩት ኃጢአት ምክንያት (በማስጠም) ያጠፋቸዋል። ከብዙም ይቅርታ ያደርጋል።

42|35|(ከእነርሱ ለመበቀል)፤ እነዚያንም በእንቅጾቻችን የሚከራከሩትን ለማወቅ (ያጠፋቸዋል)። ለእነርሱ ምንም መሸሻ የላቸውም።

42|36|ከምንም ነገር የተሰጣችሁት የቅርቢቱ ሕይወት መጠቀሚያ ነው። እላህ ዘንድ ያለውም ምንዳ ለእነዚያ ለእመኑትና

በጊታቸው ላይ ለሚጠጉት በላጭና ሁል ጊዜ ነዋሪ ነው።

42|37|ለእነዚያም የጎጠኦትን ታላላቆችና ጠያፎችን የሚርቁ በተቆጡም ጊዜ እነሱ የሚምሩት ለኾኑት።

42|38|ለእነዚያም የጌታቸውን ጥሪ ለተቀበሉት፤ ሶላትንም ላዘወተሩት፤ ነገራቸውም በመካከላቸው መመካከር ለኾነው ከሰጠናቸውም ሲሳይ ለሚለግሱት።

42|39|ለእነዚያም በደረ በደረሰባቸው ጊዜ እነርሱ (በመሰሉ) የሚመልሱ ለኾኑት (በላጭና ኗሪ ነው)።

42|40|የመጥፎም ነገረ ዋጋ ብጤዋ መጥፎ ናት። ይቅርም ያለና ያሳመረ ሰው ምንዳው በአላህ ላይ ነው። እርሱ በደለኞችን አይወድም።

42|41|ከተበደሉም በኋላ (በመሰሉ) የተበቀሉ እነዚያ በነርሱ ላይ ምንም (የወቀሳ) መንገድ የለባቸውም።

42|42|(የወቀሳ) መንገዱ በእነዚያ ሰዎችን በሚበድሉት፤ በምድርም ውስጥ ያለ ሕግ ወሰን በሚያልፉት፤ ላይ ብቻ ነው። እነዚያ ለእነርሱ አሳማሚ ቅጣት አልላቸው።

42|43|የታገስና ምሕረት ያደረገም ሰው ይህ ከምርሮቹ (ከተፈላጊዎቹ) ነገሮች ነው።

42|44|አላህ የሚያጠመው ሰው ከእርሱ በኋላ ለእርሱ ምንም ረዳት የለውም። በደለኞችንም ቅጣቱን ባዩ ጊዜ ወደ መመለስ መንገድ አልለን? የሚሉ ሲኾኑ ታያቸዋለሁ።

42|45|ከወርደት የተነሳ ፈረዎች ኾነው በዓይን ስርቆት ወደእርሷ (ወደ አሳት) እያስተዋሉ በእርሷ ላይ የሚቀረቡ ሲኾኑ ታያቸዋለሁ። እነዚያም ያመኑት፡- «በእርግጥ ከሳሪዎቹ እነዚያ ነፍሶቻቸውንና ቤተሰቦቻቸውን በትንሣኤ ቀን ያከሰሩት ናቸው» ይላሉ።

42|46|ንቁ! በደለኞች በእርግጥ በዘውታሪ ስቃይ ውስጥ ናቸው። ለእነርሱም ከአላህ ሌላ የሚረዱቸው ዘመዶች ምንም አልነበሩባቸውም። አላህም የሚያጠመው ሰው ለእርሱ (ወደ እውነት) ምንም መንገድ የለውም።

42|47|ለእርሱ መመለስ የሌለው ቀን ከአላህ ከመምጣቱ በፊት ለጌታችሁ ታዘዙ። በዚያ ቀን ለእናንተ ምንም መጠጊያ የላችሁም። ለእናንተም ምንም መከዳ የላችሁም።

42|48|ቢዞሩም (ወቀሳ የለብህም)። በእነርሱ ላይ ጠባቂ አድርገን አልላክንህምና። ባንተ ላይ ማድረስ እንጅ ሌላ የለብህም። እኛም ሰውን ከእኛ የኾነን ጸጋ ባቀመስነው ጊዜ በርሷ ይደሰታል። እጆቻቸው ባስቀደሙትም ጎጠኦት ምክንያት መከራ ብትደርስባቸው (ተስፋ ይቆርጣሉ)። ሰው (ውለታን) በጣም ከሐዲ ነውና።

42|49|የሰማያትና የምድር ንግሥና የአላህ ነው። የሚሻውን ይፈጥራል። ለሚሻው ሰው ሴቶችን (ልጆች) ይሰጣል። ለሚሻውም ሰው ወንዶችን ይሰጣል።

42|50|ወይም ወንዶችና ሴቶች እድርሳ ያጠናዳቸዋል። የሚሻውንም ሰው መካን ያደርገዋል። እርሱ ዐዋቂ ቻይ ነውና።

42|51|ለሰውም አላህ በራእይ፤ ወይም ከግርዶ ወዲያ፤ ወይም መልክተኛን (መልአክን) የሚልክና በፈቃዱ የሚሻውን ነገር የሚያወርድለት ቢኾን እንጅ (በገሃድ) ሊያናግረው ተገቢው እይደለም። እርሱ የበላይ ጥበበኛ ነውና።

42|52|እንደዚሁም ወደ እንተ ከትእዛዛችን ሲኾን መንፈስን (ቁርአንን) እወረድን። መጽሐፉም እምነቱም ምን እንደኾነ የምታውቅ አልነበርክም። ግን (መንፈሱን) ከባሪዎችን የምንሻውን ሰው በእርሱ የምንመራበት ብርሃን አደረግነው። እንተም ወደ ቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ ትመራለህ።

42|53|ወደዚያ በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ የእርሱ ወደ ኾነው አላህ መንገድ (ትመራለህ)። ንቁ! ነገሮቹ ሁሉ ወደ አላህ ይመለሳሉ።

43|1|ሐ.መ (ሐ.ሚም)።

43|2|ገላጭ በኾነው መጽሐፍ እምላለሁ።

43|3|እኛ ታውቁ ዘንድ ዐረብኛ ቁርአን አደረግነው።

43|4|እርሱም በመጽሐፎቹ እናት ውስጥ እኛ ዘንድ በእርግጥ ከፍተኛ ጥበብ የተመላ ነው።

43|5|ድንበር አላፊዎች ሕዝቦች ለመኾናችሁ ቁርአኑን ከእናንተ ማገድን እናገዳለን?

43|6|በፊተኞቹም ሕዝቦች ውስጥ ከነቢይ ብዙን ልከናል።

43|7|ከነቢይም እንድም የሚመጣላቸው አልነበረም በእርሱ ይሳለቁበት የነበሩ ቢኾኑ እንጅ።

43|8|ከእነርሱም በጎይል ይበልጥ የበረቱትን አጥፍተናል። የፊተኞቹም (አጠፋፍ) ምሳሌ አልፏል።

43|9|«ሰማያትንና ምድርንም ማን ፈጠራቸው» ብለህ ብትጠይቃቸው «እሸናፊው ዐዋቂው (አላህ) በእርግጥ ፈጠራቸው» ይላሉ።

43|10|(እርሱ) ያ ምድርን ለእናንተ ምንጣፍ ያደረገላችሁ በርሷም ውስጥ ትምመሩ ዘንድ ለእናንተ መንገዶችን ያደረገላችሁ ነው።

43|11|ያም ከሰማያ ውሃን በልክ ያወረደላችሁ ነው። በእርሱም የሞተችውን አገር ሕያው አደረገን። እንደዚሁ (ከመቃብራችሁ) ትውወጣላችሁ።

43|12|ያም ዓይነቶችን ሁሉ የፈጠረ ለእናንተም ከመርከቦችና ከቤት እንስሳዎች የምትጋልቧቸውን ያደረገላችሁ ነው።

43|13|በጀርባዎቹ ላይ እንድትደላደሉ ከዚያም በርሱ ላይ የተደላደላችሁ ጊዜ የጌታችሁን ጸጋ እንድታስታውሱ፤ እንድትሉም፡- «ያ ይህንን የማንችለው ስንኾን ለእኛ ያገራለን ጌታ ጥራት ይገባው።

43|14|እኛም በእርግጥ ወደ ጌታችን ተመላሾችን» (እንድትሉ)።

43|15|ከባሮቹም ለእርሱ ቁራጭን (ልጅን) አደረጉለት። ሰው በእርግጥ ግልጽ ከሐዲ ነው።

43|16|ከሚፈጥረው ውስጥ ሴቶች ልጆችን ያዘን? በወንዶች ልጆችም (እናንተን) መረጣችሁን?

43|17|እንዳቸውም ለአልረሕማን ምሳሌ ባደረገው ነገር (በሴት ልጅ) በተባበረ ጊዜ እርሱ በቁጭት የተመላ ኾኖ ፊቱ የጠቆረ ይኾናል።

43|18|በጌጥ (ተከልሶ) እንዲያደግ የሚደረገውን? እርሱም (ለደካማነቱ) በክርክር የሚያብራራውን ፍጡር (ሴትን) ለአላህ ያደርጋሉን?

43|19|መላእክትንም እነርሱ የአልረሕማን ባሮች የኾኑትን ሴቶች አደረጉ። ሲፈጠሩ ነበሩን? መመስከራቸው በእርግጥ ትጻፋለች። ይጠየቃሉም።

43|20|«አልረሕማንም በሻ ኖሮ ባልተገዛናቸው ነበር» አሉ። ለእነርሱ በዚህ ምንም ዕውቀት የላቸውም። እነርሱ የሚዋሹ እንጅ ሌላ አይደሉም።

43|21|ከእርሱ (ከቁርአን) በፊት መጽሐፍን ሰጠናቸውን? ስለዚህ እነርሱ እርሱን የጨበጡ ናቸውን?

43|22|ከቶውንም «እኛ አባቶቻችንን በሃይማኖት ላይ አገኘናቸው። እኛም በፈለግቻቸው ላይ ተመረዎች ነን» አሉ።

43|23|(ነገሩ) እንደዚሁም ነው። ከበፊትህ በማንኛይቱም ከተማ ውስጥ አስፈራሪን አልላክንም፤ ቅምጥሎችዋ እኛ

አባቶቻችንን በሃይማኖት ላይ አገኘን፤ እኛም በፈለግቻቸው ላይ ተከታዮች ነን ያሉ ቢኾኑ እንጅ።

43|24| (እስፈራረው) «አባቶቻችሁን በእርሱ ላይ ከአገኛችሁበት ይበልጥ ቀጥተኛን (ሃይማኖት) ባመጣላችሁም?» አላቸው። «እኛ በእርሱ በተላኩት በብት ነገር ከሓዲዎች ነን» አሉ።

43|25| ከእነርሱም ተቀባዮች። ያስተባባሩትም መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከት።

43|26| ኢብራሂምም ለአባቱና ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (እስታውስ)። «እኔ ከምትገዛቸው ሁሉ ንጹሕ ነኝ።»

43|27| «ከዚያ ከፈጠረኝ በስተቀር (እልግዛም)። እርሱ በእርግጥ ይመራኛልና።»

43|28| በዝርዝሩም ውስጥ ይመለሱ ዘንድ (ባንድ እምላክ ማመንን) ቀሪ ቃል አደረጋት።

43|29| ይልቅ እነዚህን (ቁረዶችን)፤ አባቶቻቸውንም ቁርኣንና ገላጭ መልክተኛ እስከመጣላቸው ድረስ አጣቀምኳቸው።

43|30| እውነቱም በመጣላቸው ጊዜ «ይህ ድግምት ነው። እኛም በእርሱ ከሓዲዎች ነን» አሉ።

43|31| «ይህም ቁርኣን ከሁለቱ ከተሞች በታላቅ ሰው ላይ አይወረድም ኖሯልን?» አሉ።

43|32| እነርሱ የጌታህን ችሮታ ያከፈፍላሉን? እኛ በቅርቢቱ ሕይወት ኑሯቸውን በመከላከል እከፋፍለናል። ከፊላቸውም ከፊሉን ሠራተኛ አድርጎ ይይዝ ዘንድ ከፊላቸውን ከከፊሉ በላይ በደረጃዎች (በሀብት) አበለጥን። የጌታህም ጸጋ (ገነት) ከሚሰበስቡት (ሃብት) በላይ ናት።

43|33| ሰዎችም (በከሕደት) እንደ ሕዝብ የሚኾኑ ባልነበሩ ኖሮ በአልረሕማን ፤ ለሚከዱት ሰዎች (በዚህች ዓለም) ለቤቶቻቸው ከብር የኾኑን ጣራዎች በእነርሱ ላይ የሚወጡባቸውንም (የብር) መሰላሎች ባደረግንላቸው ነበር።

43|34| ለቤቶቻቸውም ደጃፎችን በእነርሱ ላይ የሚደገፋባቸውንም አልጋዎች (ከብር ባደረግንላቸው ነበር)።

43|35| የወርቅ ጌጥንም (ባደረግንላቸው ነበር)። ይህም ሁሉ የቅርቢቱ ሕይወት መጣቀሚያ እንጅ ሌላ አይደለም፤ (ጠፊ ነው)። መጨረሻይቱም አገር በጌታህ ዘንድ ለጥንቁቆቹ ናት።

43|36| ከአልረሕማን ግሃዱ (ከቁርኣን) የሚደናበርም ሰው ለእርሱ ሰይጣንን እናስጠጋለን። ስለዚህ እርሱ ለእርሱ ቁራኛ ነው።

43|37| እነርሱም (ተደናባሪዎቹ) ተመሪዎች መኾናቸውን የሚያስቡ ሲኾኑ እነርሱ (ሰይጣናት) ከቀጥተኛው መንገድ በእርግጥ ያግዷቸዋል።

43|38| (በትንሣኤ) ወደኛ በመጣም ጊዜ (ቁራኛዬ ሆይ!) «በእኔና ባንተ መካከል የምሥራቅና የምዕራብ ርቀት በኖረ ወይ ምኞቱ! ምን የከፋህ ቁራኛ ነህ» ይላል።

43|39| ስለ በደላችሁም ዛሬ እናንተ በቅጣት ተጋሪዎች መኾናችሁ አይጠቅማችሁም፤ (ይባላሉ)።

43|40| እንተ ደንቆሮዎችን ታስማለህን? ወይስ ዕውሮችንና በግልጽ ጥመት ውስጥ የኾኑን ሰዎች ትመራለህን?

43|41| እንተንም (ቅጣታቸውን ስታይ) ብንወስድህ እኛ ከእነርሱ ተበቃዮች ነን።

43|42| ወይም ያንን የቀጠርናቸውን ብናሳይህ እኛ በእነርሱ (ቅጣት) ላይ ቻይዎች ነን።

43|43| ያንንም ወደ እንተ የተወረደልህን አጥብቀህ ያዝ። እንተ በቀጥተኛው መንገድ ላይ ነህና።

43|44| እርሱም (ቁርኣን) ለእንተ፤ ለሕዝቦችህም ታላቅ ክብር ነው። ወደ ፊትም (ክርሱ) ትጠየቃላችሁ።

43|45| ከመልእክተኞቻችንም ካንተ በፊት የላከናቸውን (ተከታዮቻቸውን) ከአልረሕማን ሌላ የሚገዙዋቸው የኾኑን አማልክት አድርገን እንደ ኾነ ጠይቃቸው።

43|46| ሙሳንም በተዓምራቶቻችን ወደ ፈርዖንና ወደ ሹማምንቶቹ በእርግጥ ላክን። «እኔ የዓለማት ጌታ መልክተኛ ነኝ» አላቸውም።

43|47| በተዓምራቶችንም በመጣባቸው ጊዜ ወዲያውኑ እነርሱ በእርሷ ይስቃሉ።

43|48| ከተዓምራም እንዲትንም እናሳያቸውም እርሷ ከብጤዋ በጣም የበለጠች ብትኾን እንጅ። (ከክህደታቸው) ይመለሱም ዘንድ በቅጣት ያዝናቸው።

43|49| «እንተ ድግምተኛ (ዐዋቂ) ሆይ! ጌታህን እንተ ዘንድ ቃል በገባልህ ለእኛ ለምንልን? እኛ (ቅጣቱን ቢያነሳልን) ተመሪዎች ነን» አሉም።

43|50| ስቃዩን ከእነርሱ ላይ በገለጥንም ጊዜ ወዲያውኑ ኪዳናቸውን ያፈርሳሉ።

43|51| ፈርዖንም በሕዝቦቹ ውስጥ ተጣራ። አለም፤ «ሕዝቦቹ ሆይ! የምስር ግዛት የኔ አይደለምን? እነዚህም ጅረቶች ከሰፊ የሚፈሱ ሲኾኑ (የኔ አይደሉምን?) አትመለከቱምን?»

43|52| «በውነቱ እኔ ከዚህ ያ እርሱ ወራዳ ንግሩንም ሊገልጽ የማይቀርብ ከኾነው በላጭ ነኝ።

43|53| «በእርሱም ላይ የወርቅ እንባሮች ለምን አልተጣሉበትም ወይም መላእክት ከእርሱ ጋር ተቆራኝተው ለምን አልመጡም» (አለ)።

43|54| ሕዝቦቹንም አቁላቸው። ታዘዙትም። እነርሱ እመጸኞች ሕዝቦች ነበሩና።

43|55| ባስቆጡንም ጊዜ ከእነርሱ በተበቀለን። ሁሉንም አሰጠምናቸውም።

43|56| (በጥፋት) ቀዳሚዎችና ሊኋለኞቹ (መቀጣጫ) ምሳሌም አደረገናቸው።

43|57| የመርየም ልጅም ምሳሌ በተደረገ ጊዜ ሕዝቦችህ (ከሓዲዎቹ) ወዲያውኑ ከእርሱ ይስቃሉ።

43|58| «አማልክቶቻችን ይበልጣሉን ወይስ እርሱ?» አሉም። ለክርክርም እንጅ ላንተ እርሱን ምሳሌ አላደረጉትም። በእውነት እነርሱ ክርክረ ብርቱ ሕዝቦች ናቸው።

43|59| እርሱ በርሱ ላይ የለገሰንለት ለእስራኤልም ልጆች ተዓምር ያደረገው የኾነ ባሪያ እንጅ ሌላ አይደለም።

43|60| ብንኻም ኖሮ በምድር ላይ ከእናንተ ምትክ መላእክትን ባደረግን ነበር።

43|61| እርሱም (ዒሳ) ለሰዓቲቱ (ማወቂያ) በእርግጥ ምልክት ነው። «በእርሷም አትጠራጠሩ። ተከተሉኝም፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው» (በላቸው)።

43|62| ሰይጣንም እያግዳችሁ። እርሱ ለእናንተ ግልጽ ጠላት ነውና።

43|63| ዒሳ በታምራቶች በመጣ ጊዜም አላቸው «በእርግጥ በጥብብ መጣኋችሁ። የዚያንም በርሱ የምትለያዩበትን ከፊሉን ለናንተ ላብራራላችሁ (መጣሁ)። አላህንም ፍሩ። ታዘዙኝም።

43|64| «አላህ ጌታዬ ጌታችሁም ነውና ተገዙት። ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው።»

43|65| ከመካከላቸውም አሕዛቦቹ ተለያዩ። ለእነዚያም ለበደሉት ከአሳማሚ ቀን ቅጣት ወዮላቸው።

43|66| ሰዓቲቱን እነርሱ የማያውቁ ኾነው በድንገት ልትመጣባቸው እንጅ ይጠባበቃሉን?

43|67| ወዳጆች በዚያ ቀን ከፊላቸው ለከፊሉ ጠላት ነው። አላህን ፈረዎች ብቻ ሲቀሩ።

43|68| (እነርሱስ) «ባሮቹ ሆይ! ዛሬ ቀን በእናንተ ላይ ፍርሃት የለባችሁም እናንተም የምታዝኑ አይደላችሁም» (ይባላሉ)።

43|69| እነዚያ በእንቅጽቻችን ያመኑና ፍጹም ታዛዦች የነበሩ (ባሮቹ ሆይ!)
 43|70| «ገነትን ግቡ እናንተም ሚስቶቻችሁም ትደሰታላችሁ ትከበሩም አላችሁ» (ይባላሉ)።
 43|71| ከወርቅ የኾኑ ሰፋፊ ዝርግ ሳሕፍቶችና ከባዶዎች በእነርሱ ላይ ይዝዘራሉ። በእርሷም ውስጥ ነፍሶች የሚከፈሉት፤
 9ይኖችም የሚደሰቱበት ሁሉ አልለ። እናንተም በውስጧ ዘላለም ዘውታሪዎች ናችሁ።
 43|72| ይህችም ያቺ ትሠሩት በነበራችሁት ዋጋ የተሰጣችኋት ገነት ናት።
 43|73| ለእናንተ በውስጧ ብዙ ፍረፍሬዎች በእርግጥ ዘውታሪዎች ናቸው።
 43|74| እመጽኖች በገሀነም ስቃይ ውስጥ በእርግጥ ዘውታሪዎች ናቸው።
 43|75| ከእነርሱ (ቅጣቱ) አይቀለልላቸውም። እነርሱም በእርሱ ውስጥ ተሰፋ ቆራጮች ናቸው።
 43|76| አልበደልናቸውምም፤ ግን በዳዮቹ እነርሱው ነበሩ።
 43|77| «ማሊክ ሆይ! ጌታህ በኛ ላይ (በሞት) ይፍረድ።» እያሉ ይጣራሉም። «እናንተ (በቅጣቱ ውስጥ) ዘላለም ነዋሪዎች ናችሁ» ይላቸዋል።
 43|78| እውነተኛውን መንገድ በእርግጥ እመግኛለችሁ። ግን እብዛኞቻችሁ እውነቱን ጠይዎች ናችሁ።
 43|79| ይልቁንም (በነቢዩ ላይ በማደም) ነገርን አጠነከሩን? እኛም (ተንኮላቸውን ወደእነርሱ በመመለስ) አጠንካሪዎች ነን።
 43|80| ወይም እኛ ምስጢራቸውንና ውይይታቸውን የማንሰማ መኾናችንን ያስባሉን? አይደለም፤ መልክተኞቻችንም እነርሱ ዘንድ ይጽፋሉ።
 43|81| «ለአልረሐማን ልጅ (የለውም እንጅ) ቢኖረው እኔ (ለልጁ) የተገዢዎቹ መጀመሪያ ነኝ» በላቸው።
 43|82| የሰማያትና የምድር ጌታ የዙፋኑ ጌታ ከሚሉት ነገር ሁሉ ጠረ።
 43|83| ተዋቸውም። ያንን ይስፈራሩበት የነበሩትን ቀናቸውን እስከሚገናኙ ድረስ (በስሕተታቸው ውስጥ) ይዋኙ ይጫወቱም።
 43|84| እርሱም ያ በሰማይ ውስጥ ሊግዝቡት የሚገባው በምድርም ውስጥ ሊግዝቡት የሚገባው አምላክ ነው። እርሱም ብልሃተኛው ዐዋቂው ነው።
 43|85| ያም የሰማያትና የምድር በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ንግሥና የእርሱ ብቻ የኾነው አምላክ ላቀ። የሰዓቲቱም (የመምጫዋ ዘመን) ዕውቀት እርሱ ዘንድ ብቻ ነው። ወደእርሱም ትመለሳላችሁ።
 43|86| እነዚያም ከአላህ ሌላ የሚገዛቸው እነርሱ የሚያውቁ ኾነው በእውነት ከመሰከሩት በስተቀር ምልጃን አይችሉም።
 43|87| ማን እንደፈጠራቸውም ብትጠይቃቸው «በእርግጥ አላህ ነው» ይላሉ። ታዲያ (ከእምነት) ወዴት ይዘራሉ።
 43|88| (ነቢዩ) ጌታዬ ሆይ! እነዚህ የማያምኑ ሕዝቦች ናቸው፤ የማለቱም (ዕውቀት አላህ ዘንድ ነው)።
 43|89| እነርሱንም ተዋቸው። ነገራ ሰላም ነው በልም። ወደፊትም (የሚመጣቸውን) ያውቃሉ።
 44|1| ሐ.መ (ሐ.ሚም)።
 44|2| አብራሪ በኾነው መጽሐፍ እንምላለን።
 44|3| እኛ (ቁርኣኑን) በተባረከች ሌሊት ውስጥ አወረድነው። እኛ እስፈራሪዎች ነበርንና።
 44|4| በውስጧ የተወሰነው ነገር ሁሉ ይልለያል።
 44|5| ከእኛ ዘንድ የኾነ ትእዛዝ ሲኾን (አወረድነው)። እኛ (መልክተኞችን) ላኪዎች ነበርን።
 44|6| ከጌታህ በኾነው ችሮታ (ተላኩ)። እነሆ እርሱ ሰሚው ዐዋቂው ነውና።
 44|7| የሰማያትና የምድር በመካከላቸውም ያለው ነገር ሁሉ ጌታ ከኾነው (ተላኩ)። የምታረጋግጡ እንደኾናችሁ (ነገሩ እንዳልነው መኾኑን አወቁ)።
 44|8| ከእርሱ ሌላ አምላክ የለም። ሕያው ያደርጋል። ይገድላልም። ጌታችሁ የመጀመሪያዎቹ አባቶቻችሁም ጌታ ነው።
 44|9| በእውነቱ እነርሱ የሚጫወቱ ሲኾኑ በመጠራጠር ውስጥ ናቸው።
 44|10| ሰማይም በግልጽ ጭስ የምትመጣበትን ቀን ተጠባበቅ።
 44|11| ሰዎችን የሚሸፍን (በኾነ ጭስ) ይህ አሳማሚ ቅጣት ነው።
 44|12| («ጌታችን ሆይ! ከእኛ ላይ ቅጣቱን ግለጥልን። እኛ አማኞች እንኾናለንና» (ይላሉም)።
 44|13| (ቅጣቱ በወረደ ጊዜ) ለእነርሱ መግባባት እንዴት ይኖራቸዋል? እስረጅ መልክተኛ የመጣቸው ሲኾን (የካዱም ሲኾኑ)።
 44|14| ከዚያም ከእርሱ የዞሩ፤ (ከሰው) «የተሰተማረ ዕብድ ነው» ያሉም ሲኾኑ።
 44|15| እኛ ቅጣቱን ለጥቂት ጊዜ ገላጮች ነን። እናንተ (ወደ ክህደታችሁ) በእርግጥ ተመላሾች ናችሁ።
 44|16| ታላቁቱን ብርቱ እያያዝ በምንይዝበት ቀን፤ እኛ ተበቃዮች ነን።
 44|17| ከእነርሱም በፊት የፈርዖንን ሕዝቦች በእርግጥ ሞከርን። ክቡር መልእክተኛም መጣላቸው።
 44|18| «የአላህን ባሮች ወደኔ አድርሱ። እኔ ለእናንተ ታማኝ መልክተኛ ነኝና።
 44|19| «በአላህም ላይ አትኩሩ። እኔ ግልጽ የኾነን እስረጅ ያመጣሁላችሁ ነኝና (በማለት መጣላቸው)።
 44|20| «እኔም እንዳትወግሩኝ በጌታዩና በጌታችሁ ተጠብቂያለሁ።
 44|21| «በእኔም ባታምኑ ራቁኝ» (ተወኝ አለ)።
 44|22| ቀጥሎም (ስለ ዛቱበት) «እነዚህ እመጽኖች ሕዝቦች ናቸው» (አጥፋቸው) ሲል ጌታውን ለመነ።
 44|23| (ጌታው) «ባሮቹንም ይዘህ በሌሊት ሺድ። እናንተ የሚከተሉዎችሁ ናችሁና።
 44|24| «ባሕሩንም የተከፈተ ኾኖ ተወው። እነርሱ የሚሰጥጠሙ ሰራዊት ናቸውና» (አለው)።
 44|25| ከእትክልቶችና ከምንጮችም ብዙ ነገሮችን ተዉ።
 44|26| ከእዝመራዎችም ከመልካም መቀመጫም።
 44|27| በእርሷ ተደሳኝች ከነበሩባትም ድሎት (ብዙን ነገር ተዉ)።
 44|28| (ነገሩ) እንደዚሁ ኾነ። ሌሎችንም ሕዝቦች አወረሰናት።
 44|29| ሰማይና ምድርም በእነርሱ ላይ አላለቀሱም። የሚቆዩም አልነበሩም።
 44|30| የእስራኤልንም ልጆች አዋራጅ ከኾነ ስቃይ በእርግጥ አዳንናቸው።
 44|31| ከፈርዖን፤ እርሱ የኮራ ከወሰን አላፈዎቹ ነበርና።
 44|32| ከማወቅም ጋር በዓለማት ላይ በእርግጥ መረጥናቸው።
 44|33| ከታምራቶችም በውስጡ ግልጽ የኾነ ፈተና ያለበትን ሰጠናቸው።
 44|34| እነዚህ (የመካ ከሓዲዎች) በእርግጥ ይላሉ፡-

44|35|እርሷ የፊተኞቹ ሞታችን እንጅ አይደለችም። እኛም የምንቀሰቀስ አይደለንም።
 44|36|እውነተኞችም እንደ ሽናችሁ አባቶቻችንን አምጡልን።
 44|37|እነርሱ በላጮች ናቸውን ወይስ የቱብበዕ ሕዝቦችና እነዚያ ከእነርሱ በፊት የነበሩት? አጠፋናቸው። እነርሱ አመጸኞች ነበሩና።
 44|38|ሰማያትንና ምድርንም በሁለቱ መካከል ያለውንም ሁሉ ቀላጆች ሽን አልፈጠርንም።
 44|39|ሁለቱንም በምር እንጅ አልፈጠርናቸውም። ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም።
 44|40|የመለያው ቀን ለሁሉም ቀጠሯቸው ነው።
 44|41|ዘመድ ከዘመዱ ምንንም የማይጠቅምበት እነርሱም የማይርረዱበት ቀን ነው።
 44|42|እሳህ ያዘነለት ሰውና ያመነ ብቻ ሲቀር። (እርሱስ ይርረዳል)። እርሱ አሸናፊው አዛኙ ነውና።
 44|43|የዘቁመ ዛፍ
 44|44|የኅጢአተኛው ምግብ ነው።
 44|45|እንደ ዘይት አተላ ነው። በሆዶች ውስጥ የሚፈላ ሲሽን።
 44|46|እንደ ገነፈለ ውሃ አፈላል (የሚፈላ ሲሽን)።
 44|47|ያዙት፤ ወደ ገህንም መካከልም በጎይል ጎትቱት።
 44|48|ከዚያም «ከራሱ በላይ ከፈላ ውሃ ስቃይ እንቢብብን።»
 44|49|«ቅመስ፤ እንተ አሸናፊው ክብሩ ነህና» (ይባላል)።
 44|50|«ይህ ያ በእርሱ ትጠራጠሩበት የነበራችሁት ነው» (ይባላል)።
 44|51|ጥንቁቆቹ በእርግጥ በጽጉተኛ መኖሪያ ውስጥ ናቸው።
 44|52|በአትክልቶችና በምንጮች ውስጥ ናቸው።
 44|53|ፊት ለፊት የተቅጣጩ ሽንወ ዘንብ ሐርና ከወፍራም ሐር ይለብሳሉ።
 44|54|(ነገሩ) እንደዚሁ ነው፤ ዓይናማዎች የሽኑን ነጫጭ ሲቶችም እናጠናዳቸዋለን።
 44|55|በእርሷም ውስጥ የተማመኑ ሽንወ፤ ከፍራፍሬ ሁሉ ያዝዛሉ።
 44|56|የፊተኞቹን ሞት እንጅ (ዳግመኛ) በእርሷ ውስጥ ሞትን አይቀምሱም። የገህነምንም ቅጣት (እሳህ) ጠበቃቸው።
 44|57|ከጌታህ በሽን ችሮታ (ጠበቃቸው)። ይህ እርሱ ታላቅ ዕድል ነው።
 44|58|(ቁርኣንን) በቋንቋህም ያገራነው (ሕዝቦችህ) ይገነዘቡ ዘንድ ብቻ ነው።
 44|59|ተጠባበቅም እነርሱ ተጠባባቂዎች ናቸውና።
 45|1|ሐ.መ (ሐ.ሚም)።
 45|2|የመጽሐፉ መወረድ አሸናፊ ጥበበኛ ከሽንወ እሳህ ነው።
 45|3|በሰማያትና በምድር ውስጥ ለምእምናን ሁሉ (ለችሎታው) እርገጠኛ ምልክቶች አልሉ።
 45|4|እናንተንም በመፍጠር ከተንቀሳቃሽም (በምድር ላይ) የሚበትነውን ሁሉ (በመፍጠሩ) ለሚያረጋግጡ ሕዝቦች ተዓምራቶች አልሉ።
 45|5|በሊሊትና መዓልት መተካካትም፤ ከሲሳይም (ከዝናም) እሳህ ከሰማይ ባወረደው በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው በማድረግ፤ ነፋሶችንም (በያቅጣጫቸው) በማዘዋወሩ ለሚያውቁ ሕዝቦች ማስረጃዎች አልሉ።
 45|6|እነዚህ ባንተ ላይ በውነት የምናነባቸው ሲሽኑ የእሳህ ማስረጃዎች ናቸው። ከእሳህና ከማስረጃዎቹም ወዲያ በየትኛው ንግግር ያምናሉ?
 45|7|ውሽታም ኅጢአተኛ ለሽን ሁሉ ወደላት። (ጥፋት ተገባው)።
 45|8|የእሳህን አንቀጾች በእርሱ ላይ የሚነበቡለት ሲሽኑ ይሰማል። ከዚያም የኮራ ሲሽን እንዳልሰማት ሽኖ (በክሕደቱ ላይ) ይዘወትራል። በአሳማሚም ቅጣት አብስረው።
 45|9|ከአንቀጾቻችንም አንዳችን ባወቀ ጊዜ መሳለቂያ አድርጎ ይይዛታል። እነዚያ ለእነርሱ አዋራጅ ቅጣት አልላቸው።
 45|10|ከፊታቸውም ገህነም አልለች። የሰበሰቡትም ሀብት ከእነርሱ ላይ ምንንም አይመልስላቸውም። ከእሳህ ሌላም ረዳቶች አድርገው የያዙባቸው (አይጠቅሟቸውም)። ለእነርሱም ታላቅ ቅጣት አልላቸው።
 45|11|ይህ (ቁርኣን) መሪ ነው። እነዚያም በጌታቸው አንቀጾች የካዱት ለእነርሱ ኩባርቱ ቅጣት የሽን አሳማሚ ስቃይ አልላቸው።
 45|12|እሳህ ያ ባሕርን በውስጡ ታንኳዎች በፈቃዱ እንዲንሻለሉበት ከችሮታውም እንድትፈልጉበት እንድታመሰግኑትም ለእናነተ የገራላችሁ ነው።
 45|13|ለናንተም በሰማያት ያለውንና በምድርም ያለውን ሁሉ በመላ ከእርሱ ሲሽን የገራላችሁ ነው። በዚህ ለሚያስተነትኑ ሕዝቦች ተዓምራት አልለበት።
 45|14|ለእነዚያ ለእመኑት ሰዎች (ምሕረት አድርጉ) በላቸው። ለእነዚያ የእሳህን ቀኖች ለማይፈሩት ይምራሉና። ሕዝቦችን ይሠሩት በነበሩት ነገር ይመነዳ ዘንድ (ምሕረት አድርጉ በላቸው)።
 45|15|መልካምን የሠራ ሰው ለነፍሱ ነው። ያከፋም ሰው በእርሷ ላይ ነው። ከዚያም ወደ ጌታችሁ ትመለሳላችሁ።
 45|16|ለአበራኢል ልጆችም መጽሐፍንና ሕግን፤ ነቢይነትንም በእርግጥ ሰጠናቸው። ከመልካም ሲሳዮችም ለገስንላቸው። በዓለማት ላይም አበለጥናቸው።
 45|17|ከትዕዛዝም ግልጾችን ሰጠናቸው። ዕውቀቱም ከመጣላቸው በኋላ በመካከላቸው ለምቀኝነት እንጅ ለሌላ አልተለያዩም። ጌታህ በትንሣኤ ቀን በዚያ በእርሱ ይለያዩበት በነበሩት ነገር በመካከላቸው በእርግጥ ይፈርዳል።
 45|18|ከዚያም ከነገሩ (ከሃይማኖት) በትክክለኛይቱ ሕግ ላይ አደረግንዎ። በእዚህ ተከተላት። የእነዚያንም የማያውቁትን ሕዝቦች ዝንባሌዎች አትከተል።
 45|19|እነርሱ ከእሳህ (ቅጣት) ምንንም ከእንተ አይገፈትሩልህምና። በደለኞም ከፊላቸው የከፈሉ ረዳቶች ናቸው። እሳህም የጥንቁቆቹ ረዳት ነው።
 45|20|ይህ (ቁርኣን) ለሰዎች የልብ ብርሃኖች ነው። ለሚያረጋግጡም ሕዝቦች መሪና ለዝነት ነው።
 45|21|እነዚያ ኅጢአቶችን የሠሩ ሕይወታቸውም ሞታቸውም ትክክል ሲሽን እንደእነዚያ እንደ እመኑትና መልካሞችን እንደሠሩት ልናደርጋቸው ይጠረጥራሉን? (አይጠርጥሩ)። የሚፈርዱት ምንኛ ከፋ!
 45|22|እሳህም ሰማያትንና ምድርን (ለችሎታው እንደሚያመለክትባቸውና) ነፍስም ሁሉ በሠራቸው ሥራ ትምመነዳ ዘንድ በትክክል ፈጠረ። እነርሱም አይበደሉም።

45|23|ዝንባሊውን እምላኩ እድርኅ የያዘውን፤ አላህም ከዕውቀት ጋር ያጠመመውን፤ በጆሮውና በልቡ ላይም ያተመበትን፤ በዓይኑም ላይ ቪፋን ያደረገበትን ሰው አየህን! ታዲያ ከአላህ በኋላ የሚያቀናው ማነው? አትገሠዱምን?
45|24|እርሷም (ሕይወት) የቅርቢቱ ሕይወታችን እንጅ ሌላ አይደለችም። «እንሞታለን፤ ሕያውም እንኾናለን። ከጊዜም (ማለፍ) በስተቀር ሌላ አያጠፋንም» አሉ። ለእነርሱም በዚህ (በሚሉት) ምንም ዕውቀት የላቸውም። እነርሱ የሚጠራጠሩ እንጅ ሌላ አይደሉም።
45|25|እንቀጽቻችንም ግልጽ ሆነው በእነርሱ ላይ በተነበቡላቸው ጊዜ ክርክራቸው «እውነተኛች እንደ ኾናችሁ አባቶቻችንን እምጡ» ማለት እንጅ ሌላ አልነበረም።
45|26|«አላህ ሕያው ያደርጋችኋል፤ ከዚያም ይገድላችኋል፤ ከዚያም ወደ ትንሣኤ ቀን ይሰበስባችኋል። በእርሱ ጥርጥር የለበትም። ግን አብዛኞቹ ሰዎች እያውቁም» በላቸው።
45|27|የሰማያትና የምድር ግዛት የአላህ ብቻ ነው። ሰዓቲቱም በምትቆምበት ቀን ያን ጊዜ አጥፊዎች ሁሉ ይከስራሉ።
45|28|ሕዝብንም ሁሉ ተንበርካኪ ኾና ታያታለህ። ሕዝብ ሁሉ ወደ መጽሐፉ ትጥጠራለች። «ዛሬ ትሠሩት የነበራችሁትን ነገር ትመነዳላችሁ» (ይባላሉ)።
45|29|ይህ መጽሐፋችን ነው። በእናንተ ላይ በእውነት ይናገራል። እኛ ያንን ትሠሩት የነበራችሁትን እናስገለብጥ ነበርን (ይባላሉ)።
45|30|እነዚያ ያመኑትና መልካሞችን የሠሩትማ ጌታቸው በእዝነቱ ውስጥ ያገባቸዋል። ይህ እርሱ ግልጽ የኾነ ማግኘት ነው።
45|31|እነዚያም የካዱትማ (ለእነርሱ ይባላሉ) «እንቀጽቹ በእናንተ ላይ ይነበቡ አልነበሩምን? ኮራችሁም። ከሓዲዎች ሕዝቦችም ነበራችሁ።»
45|32|«የአላህ ቀጠሮ እውነት ነው። ሰዓቲቱም በእርሷ (መምጣት) ጥርጥር የለም።» በተባለ ጊዜም «ሰዓቲቱ ምን እንደ ኾነች እናውቅም። መጠራጠርን የምንጠራጠር እንጅ ሌላ አይደለንም። እኛም አረጋጋጮች አይደለንም» አላችሁ።
45|33|የሠሩዋቸውም ኅጢአቶች ለእነርሱ ይገለጹላቸዋል። ያም በእርሱ ይሳለቁበት የነበሩት ቅጣት በእነርሱ ላይ ይወርድባቸዋል።
45|34|«ይህንንም ቀናችሁን መገናኘትን እንደ ረሳችሁ ዛሬ እንረሳችኋለን። (እንተዋችኋለን)። መኖሪያችሁም እሳት ናት። ለእናንተም ከረዳቶች ምንም የላችሁም» ይባላል።
45|35|ይህ እናንተ የአላህን እንቀጽቶ መቀለጃ አድርጋችሁ በመያዛችሁና ቅርቢቱም ሕይወት ስለአታለላችሁ ነው፤ (ይባላሉ)። ዛሬ ከእርሷ አይወጥጡም፤ እነርሱም በወቀሳ አይታለፉም።
45|36|ምስጋናም ለአላህ ለሰማያት ጌታ ለምድርም ጌታ ለዓለማት ጌታ የተገባው ነው።
45|37|ኩራትም በሰማያትም በምድርም ለእርሱ ብቻ ነው። እርሱም አሸነፈው ጥበበኛው ነው።
46|1|ሐ.መ (ሐ.ሚም)።
46|2|የመጽሐፉ መወረድ አሸናፊ ጥበበኛ ከኾነው አላህ ነው።
46|3|ሰማያትንና ምድርን በመካከላቸው ያለውንም ሁሉ በምርና የተወሰነ ጊዜንም በመለካት እንጅ (ለቀልድ) አልፈጠርናቸውም። እነዚያ የካዱትም ከተስፋራሩት ነገር (ትተው) ዘዋሪዎች ናቸው።
46|4|«ከአላህ ሌላ የምትግዟቸውን አያችሁን? ከምድር ምንን እንደ ፈጠሩ አሳዩኝ። ወይም በሰማያት ለእነርሱ (ከአላህ ጋር) መጋራት አላቸውን? (ያማልዱናል በማለታችሁ) እውነተኛች እንደ ኾናችሁ ከዚህ (ቁርኣን) በፊት የኾነን መጽሐፍ ወይም ከዕውቀት የኾነ ቅርስን እምጡልኝ» በላቸው።
46|5|እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስም ለእርሱ የማይመልስለትን (ጣዖት) ከአላህ ሌላ ከሚጠራ ሰው ይበልጥ የተሳሳተ ማነው? እነርሱም ከጥሪያቸው ዘንጊዎች ናቸው።
46|6|ሰዎችም በተሰበሰቡ ጊዜ (ጣዖቶቹ) ለእነርሱ ጠላቶች ይኾናሉ። (እነሱን) መገዛታቸውንም ከሓዲዎች ይኾናሉ።
46|7|በእነርሱም ላይ እንቀጽቻችን ግልጽ ሆነው በተነበቡ ጊዜ እነዚያ እውነቱን በመጣላቸው ጊዜ የካዱትን «ይህ ግልጽ ድግምት ነው» አሉ።
46|8|ይልቁንም ቀጠፈው ይላሉን? «በቀጥፈው ለእኔ ከአላህ (ቅጣት ለማዳን) ምንንም አትችሉም። እርሱ ያንን በእርሱ የምትቀባዥሩበትን ዐዋቂ ነው። በእኔና በእናንተ መካከል መስካሪ በእርሱ በታ። እርሱም መሳሪው አዛኙ ነው» በላቸው።
46|9|«ከመልክተኞች ብጢ የሌለኝ አይደለሁም። በእኔም በእናንተም ምን እንደሚሥራም አላውቅም። ወደእኔ የሚወረደውን እንጅ ሌላን አልከተልም። እኔም ግልጽ አስፈራሪ እንጅ ሌላ አይደለሁም» በላቸው።
46|10|(መሐመድ ሆይ!) በላቸው «እስቲ ንገሩኝ፤ (ቁርኣኑ) ከአላህ ዘንድ ቢኾን። በእርሱም ብትከዱ፤ ከእስራኤል ልጆችም መስካሪ ቡበጢው (በእርሱ) ላይ ቢመሰክር፤ ቢያምንም፤ (ከእምነት) ብትከሩም፤ (በዳይ አትኾኑምን?)» አላህ በእርግጥ በደለኞችን ሕዝቦች አያቀናም።
46|11|እነዚያንም የካዱት ሰዎች ስለእነዚያ ስለ እመኑት ሰዎች (እምነቱ) «መልካም ነገር በኾነ ኖሮ ወደርሱ ባልቀደሙን ነበር» አሉ። በእርሱም ባልተመሩ ጊዜ «ይህ (ቁርኣን) ጥንታዊ ቅጥፈት ነው» ይላሉ።
46|12|ከበፊቱም የሙሳ መጽሐፍ መሪና ጸጋ ሲኾን አልለ። ይህም እነዚያን የበደሉትን ሊያስፈራራ በዐረብኛ ቋንቋ ሲኾን (የፊቶቹን መጻሕፍት) አረጋጋጭ መጽሐፍ ነው። ለበጎ አድራጊዎችም ብስራት ነው።
46|13|እነዚያ «ጌታችን አላህ ነው» ያሉ፤ ከዚያም ቀጥ ያሉ በነርሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም። እነርሱም እያዝኑም።
46|14|እነዚያ የገነት ጓዶች ናቸው። በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ሲኾኑ። በዚያ ይሠሩት በነበሩት ምክንያት ታላቅን ምንዳ (ይምመነዳሉ)።
46|15|ሰውንም በወላጆቹ በጎ መዋልን በጥብቅ አዘዘው። እናቱ በችግር ላይ ኾና አረዝቸው። በችግርም ወለደችው። እርግዝናውና ከጡት መለያውም ሰላሳ ወር ነው። ጥንካሬውንም ወቅት በደረሰ ጊዜ (ከዚያ አልፎ) አርባ ዓመትንም በደረሰ ጊዜ «ጌታዬ ሆይ! ያችን በእኔ ላይና በወላጆቹ ላይ የለገስካትን ጸጋህን እንዳመሰግን የምትወደውንም መልካም ሥራ እንድሠራ ምራኝ። ዘሮቼንም ለእኔ አብጅልኝ። እኔ ወዳንተ ተመለስኩ። እኔም ከመስሊሞ ነኝ» አለ።
46|16|እነዚህ (ይህንን ባዮች) በገነት ጓዶች ውስጥ ሲኾኑ እነዚያ ከሠሩት ሥራ መልካሙን ከነሱ የምንቀበላቸውና ከገጠኦቻቸውም የምናልፋቸው ናቸው። ያንን ተስፋ ይስሰጡት የነበሩትን እውነተኛ ቀጠሮ (እንሞላላቸዋለን)።
46|17|ያንንም ለወላጆቹ «ፎህ ለእናንተ ከእኔ በፊት የክፍል ዘመናት ሰዎች (ሳይወጡ) በእርግጥ ያለፉ ሲኾኑ (ከመቃብር) እንድወጥጣ ታስፈራሩኛላችሁን?» ያለውን ሁለቱም (ወላጆቹ) አላህን የሚለምኑ ሲኾኑ (ባታምን) «ወዮልህ። እመን። የአላህ ቀጠሮ እርግጠኛ ነው።» (ሲሉት) «ይህ የፊተኞቹ ሰዎች ጽሑፍ ተረቶች እንጅ ሌላ

አይደለም» የሚለውንም ሰው (እስታውስ)።

46|18|እነዚህ እነዚያ ከጋኔንም ከሰውም ከእነርሱ በፊት ካለፉት ሕዝቦች ጋር ቃሉ በእነርሱ ላይ የተረጋገጠባቸው ናቸው። እነርሱ ከሳሪዎች ነበሩና።

46|19|ለሁሉም ከሠሩት ሥራ ደረጃዎች አልሏቸው። ሥራዎቻቸውንም ይሞላላቸው ዘንድ (ይህንን መነዳቸው) እነርሱም አይበደሉም።

46|20|እነዚያም የካዱት በእሳት ላይ በሚጋፈጡ ቀን «ጣፋጮቻችሁን በእነተኞቹ ሕይወታችሁ አሳለፋችሁ። በእርሷም ተጣቀማችሁ። ስለዚህ በምድር ላይ ያለ እግባብ ትኩሩ በነበራችሁትና ታምጹ በነበራችሁት ዛሬ የወርደትን ቅጣት ትምመነዳላችሁ» (ይባላሉ)።

46|21|የዓድንም ወንድም (ሁድን) ሕዝቦቹን በአሕቃፍ ባስጠነቀቀ ጊዜ አውሳለቸው። በስተፊቱና በስተኋላውም ብዙ አስፈራሪዎች በእርግጥ አልፈዋል። «ከአላህ በስተቀር አትግዝኩ እኔ በእናነተ ላይ የከባድ ቀንን ቅጣት አፈራላችኋለሁና» በማለት (ባስጠነቀቀ ጊዜ)።

46|22|«ከእማልክቶቻችን ልታዘረን መጣሁበን? ከውነተኞቹም እንደኾንክ የምትዝነብንን (ቅጣት) አምጣው» አሉ።

46|23|«ዕውቀቱ አላህ ዘንድ ብቻ ነው። ያን በእርሱ የተላከሁበትንም አደርስላችኋለሁ። ግን እኔ የምትሳሳቱ ሕዝቦች ኾናችሁ እያችኋለሁ» አላቸው።

46|24|ሸለቆዎቻቸውን ተቅጣጪ አግዳሚ ደመና ኾኖ ባዩትም ጊዜ «ይህ እዝናቢያችን የኾነ ደመና ነው» አሉ። (ሁድን) «አይደለም፤ እርሱ ያ በእርሱ የተቻከላችሁበት መፀት ነው። በውስጧ እሳማሚ ስቃይ ያለባት ነፋስ ናት።

46|25|በጌታዋ ትዕዛዝ እንዳቸን ሁሉ ታጠፋለች» (አላቸው)። ከመኖሪያዎቻቸውም በስተቀር ምንም የማይታዩ ኾኑ። እንደዚሁ አመጸኞችን ሕዝቦች ሁሉ እንቀጣለን።

46|26|በዚያም እናንተን በእርሱ ባላስመቸንበት (ድሎት) በእርግጥ አስመቸናቸው። ለእነርሱም መስሚያንና ማደዎችን፤ ልቦችንም አደረግንላቸው። ግን መስሚያቸውና ማደዎቻቸው፤ ልቦቻቸውም ከእነሱ ምንም አልጠቀሟቸውም። በአላህ እንቀጽች ይክዱ ነበሩና። በእነርሱም ላይ ያ በእርሱ ይሳለቁበት የነበሩት ቅጣት ወረደባቸው።

46|27|ከከተሞችም እነዚያን በአካባቢያችሁ የነበሩትን በእርግጥ አጠፋን (ከክሕደታቸው) ይመለሱም ዘንድ አስረጂዎችን መላለስን።

46|28|እነዚያም መቃረቢያ ይኾኑ ዘንድ ከአላህ ሌላ እማልክት አድርገው የያዙዋቸው አይረዷቸውም ኖሯልን? በእርግጥ ከእሱ ራቁ። ይህም ውሸታቸውና (በልማድ) ይቀጥፉት የነበሩት ነው።

46|29|ከጋኔን የኾኑን ጭፍሮች ቁርኣንን የሚያዳምጡ ሲኾኑ ወዳንተ ባዘርን ጊዜም (እስታውስ)። በተጣዱትም ጊዜ ዝም ብላችሁ አዳምጡ ተባባሉ። በተጨረሰም ጊዜ አስጠንቃቂዎች ኾነው ወደ ሕዝቦቻቸው ተመለሱ።

46|30|አሉም «ሕዝቦቻችን ሆይ! እኛ ከሙሳ በኋላ የተወረደን መጽሐፍ በፊቱ ያለውን (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥ ወደ እውነትና ወደ ቀጥተኛ መንገድ የሚመራ የኾነን ሰማን።

46|31|ወገኖቻችን ሆይ! የአላህን ጠሪ ተቀበሉ። በእርሱም እመኑ። (አላህ) ከኅጢአቶቻችሁ ለእናንተ ይምራልና። ከእሳማሚ ቅጣትም ያድናችኋልና።

46|32|የአላህንም ጠሪ የማይቀበል ሰው በምድር ውስጥ የሚያመልጥ አይደለም። ከእርሱም ሌላ ለእርሱ ረዳቶች የሉትም። እነዚያ በግልጽ ስሕተት ውስጥ ናቸው» (አሉ)።

46|33|ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ እነርሱንም በመፍጠሩ ያልደከመው አላህ ሙታንን ሕያው በማድረግ ላይ ቻይ መኾኑን አላስተዋሉምን? (በማስነሳት) ቻይ ነው። እርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።

46|34|እነዚያም የካዱት ሰዎች በእሳት ላይ በሚቀረቡ ቀን «ይህ እውነት አይደለምን?» (ይባላሉ)። «እውነት ነው፤ በጌታችን ይኾንበን» ይላሉ። (አላህም) «ትክዱ በነበራችሁት ምክንያት ቅጣቱን ቅመሱ» ይላቸዋል።

46|35|ከመልክተኞችም የቆራጥነት ባለቤቶች የኾኑት እንደ ታገሱ ሁሉ ታገስ። ለእነርሱም (ለሕዝቦችህ ቅጣት) አትቻኩል። ያንን የሚስፈራሩበትን ቅጣት በሚያዩ ቀን እነርሱ ከቀን እንዲትን ሰዓት እንጂ እንዳልቆዩ ይኾናሉ። (ይህ ቁርኣን) በቂ ግሳጹ ነው አመጸኞችም ሕዝቦች እንጂ (ሌሎች) ይጥጠፋሉን?

47|1|እነዚያ የካዱ ከአላህ መንገድም የከለከሉ (አላህ) ሥራዎቻቸውን አጠፋባቸው።

47|2|እነዚያም ያመኑ፤ በጎዎችንም የሠሩ፤ በሙሐመድ ላይም የወረደው እርሱ ከጌታቸው ሲኾን እውነት ስለ ኾነ ያመኑ ከእነርሱ ላይ ኃጢአቶቻቸውን ያባብሳል። ኾኔታቸውንም ሁሉ ያበጃል።

47|3|ይህ እነዚያ የካዱት ውሸትን የተከተሉ በመኾናቸውና እነዚያም ያመኑት ከጌታቸው የኾነን እውነት ስለተከተሉ ነው። እንደዚሁ አላህ ለሰዎች ምሳሌዎቻቸውን ያብራራል።

47|4|እነዚያንም የካዱትን (በጦር ላይ) ባገኛችሁ ጊዜ ጫንቃዎችን በካይል ምቱ። ባደካማችኋቸውም ጊዜ (አትግደሏቸው ማርኳቸው)። ማሰሪያውንም አጥብቁ። በኋላም ወይም በነጻ ትለቋቸዋላችሁ፤ ወይም ትገባቸዋላችሁ። (ይህም) ጦራቱ መሳሪያዎን እስከምትጥል ድረስ ነው። (ነገሩ) ይህ ነው። አላህም ቢሻ ከእነርሱ (ያለጦር) በተበቀለ ነበር። ግን ከፊላችሁን በከፊሉ ሊሞክር (በዚህ አዘዛችሁ)። እነዚያንም በአላህ መንገድ ላይ የተገደሉትን ሥራዎቻቸውን ፈጽሞ አያጠፋባቸውም።

47|5|በእርግጥ ይመራቸዋል። ኾኔታቸውንም ሁሉ ያበጃል።

47|6|ገነትንም ያገባቸዋል። ለእነርሱ እስታውቋታል።

47|7|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን (ሃይማኖቱን) ብትረዱ፤ ይረዳችኋል። ጫማዎቻችሁንም ያደላድላል።

47|8|እነዚያም የካዱት ለእነርሱ ጥፋት ተገባቸው። ሥራዎቻቸውንም አጠፋባቸው።

47|9|ይህ እነርሱ አላህ ያወረደውን ስለጠሉ ነው። ስለዚህ ሥራዎቻቸውን አበላሸባቸው።

47|10|የእነዚያ ከእነርሱ በፊት የነበሩት (ከሓዲዎች) መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ ያዩ ዘንድ በምድር ላይ አልኼዱምን? አላህ በእነርሱ ላይ (ያላቸውን ሁሉ) አጠፋባቸው። ለከሓዲዎችም ሁሉ ብጢዎችዋ አልሏቸው።

47|11|ይህ አላህ የእነዚያ ያመኑት ሰዎች ረዳት ስለኾነና ከሓዲዎችም ለእነርሱ ረዳት ስለሌላቸው ነው።

47|12|አላህ እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሠሩትን ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰሳቸውን ገነቶች ያገባቸዋል።

እነዚያም የካዱት (በቅርቡቱ ዓለም) ይጣቀማሉ። እንስሳዎችም እንደሚበሉ ይበላሉ። አሳትም ለእነርሱ መኖሪያቸው ናት።

47|13|ከከተማም እርሷ ከዚያች ካወጣችሁ ከተማህ ይበልጥ በካይል ጠንካራ የኾነች (ባለቤቶችዋን) ያጠፋናቸው ብዙ ናት። ለእነርሱም ረዳት አልነበራቸውም።

47|14|ከጌታው በኾነች አስረጅ ላይ የኾነ ምእመን ክፉ ሥራቸው ለእነርሱ እንደ ተሸለመላቸውና ዝንባሌዎቻቸውን እንደ ተከተሉት ነውን?

47|15|የዚያች ጥንቁቆቹ ተስፋ የተሰጧት ገነት ምስል በውስጧ ሺታው ከማይለውጥ ውሃ ወንዞች፣ ጣዕሙ ከማይለውጥ ወተትም ወንዞች፣ ለጠጪዎች ሁሉ ጣፋጭ ከኾነች የወይን ጠጅም ወንዞች ከተነጠረ ማርም ወንዞች አልሉባት። ለእነርሱም በውስጧ ከፍሬዎች ሁሉ (በያይነቱ) ከጌታቸው ምሕረትም አልላቸው። (በዚች ገነት ውስጥ ዘውታሪ የኾነ ሰው) እርሱ በእሳት ውስጥ ዘውታሪ እንደኾነ ሰው፣ ሞታትንም ውሃ እንደተጋቱ፣ እንጂቶቻቸውንም ወዲያውኑ እንደቆራረጠው ነው? (አይደለም)።

47|16|ከእነርሱም ወዳንተ የሚያዳምጡ አልሉ። ከእነተም ዘንድ በወጡ ጊዜ ለእነዚያ ዕውቀት ለተሰጡት «አሁን ምን አለ?» ይላሉ። እነዚህ እነዚያ በልቦቻቸው ላይ አላህ ያተመባቸው ዝንባሌዎቻቸውንም የተከተሉ ናቸው።

47|17|እነዚያም የተመሩት (አላህ) መመራትን ጨመረላቸው። (ከእሳት) መጥጠቁያቸውንም ሰጣቸው።

47|18|ሰዓቲቱንም ድንገት የምትመጣባቸው መኾንዋን እንጂ ይጠበቃሉን? ምልክቶችዋም በእርግጥ መጥተዋል። በመጣቻቸውም ጊዜ ማስታወሳቸው ለእነርሱ እንዴት ይጠቅማቸዋል?

47|19|እነሆ ከአላህ ሌላ እምላክ አለመኖሩንም ዕውቅ። ስለ ስህተትህም ለምእመናንም ምሕረትን ለምን። አላህም መዘዋወሪያችሁን፣ መርጊያችሁንም ያውቃል።

47|20|እነዚያም ያመኑት ሰዎች (መታገል ያለባት) «ሱራ አትወርድም ኖሮአልን?» ይላሉ። የጠነከረችም ሱራ በተወረደችና በውስጧም መጋደል በተወሳ ጊዜ እነዚያን በልቦቻቸው ውስጥ (የንፍቅና) በሺታ ያለባቸውን ሰዎች ከሞት የኾነ መከራ በርሱ ላይ እንደ ወደቀበት ሰው አስተያየት ወዳንተ ሲመለከቱ ታያቸዋለህ። ለእነሱም ወኖላቸው።

47|21|ታዛዥነትና መልካም ንግግር (ይሻላቸዋል) ትዕዛዙም ቁርጥ በኾነ ጊዜ ለአላህ (ትዕዛዝ) እውነተኛነት በኾኑ ኖሮ ለእነርሱ የተሻለ በኾነ ነበር።

47|22|ብትሸሽሙም በምድር ላይ ማበላሸትን ዝምድናችሁንም መቁረጥን ከጀላችሁን?

47|23|እነዚህ እነዚያ አላህ የረገማቸው፣ ያደነቆራቸውም፣ ዓይኖቻቸውንም ያወራቸው ናቸው።

47|24|ቁርኣንንም እያስተነትኑምን? በእውነቱ በልቦቻቸው ላይ ቁልፎቿ አልሉባትን?

47|25|እነዚያ ለእነርሱ ቅኑ መንገድ ከተጠራራላቸው በኋላ ወደ ኋላቸው የተመለሱት ሰይጣን ለእነርሱ መመለሳቸውን ሽለመላቸው። ለእነርሱም እንዘናጋቸው።

47|26|ይህ እነርሱ ለእነዚያ አላህ ያወረደውን ለጠሉት «በነገሩ ከፊል እንታዘዛችኋለን» ያሉ በመኾናቸው ነው። አላህም መደበቃቸውን ያውቃል።

47|27|መላእክትም ፊቶቻቸውንና ጀርባዎቻቸውን የሚመቱ ሲኾኑ በገደሉዋቸው ጊዜ (ኹኔታቸው) እንዴት ይኾናል?

47|28|ይህ እነርሱ አላህን ያስቆጣውን ነገር ስለ ተከተሉ ወዴታውንም ስለ ጠሉ ነው። ስለዚህ ሥራዎቻቸውን አበላሸባቸው።

47|29|እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ያለባቸው አላህ ቁሞቻቸውን አለማውጣቱን ጠረጠሩን?

47|30|በሻንም ኖሮ እነርሱን ባሳየንህና በምልክታቸውም በእርግጥ ባወቅሃቸው ነበር። ንግግርንም በማሸምራቸው በእርግጥ ታውቃቸዋለህ። አላህም ሥራዎቻችሁን ያውቃል።

47|31|ከእናንተም ታጋዮቹንና ታጋሾቹን እስከምናውቅ፣ ወራዎቻችሁንም እስከምንገልጽ ድረስ በእርግጥ እንሞክራችኋለን።

47|32|እነዚያ የካዱና ከአላህም መንገድ ያገዱ ለእነርሱም ቅኑ መንገድ ከተገለጸላቸው በኋላ መልክተኛውን የተከራከሩ አላህን በምንም እይኅዱትም። ሥራዎቻቸውንም በእርግጥ ያበላሻል።

47|33|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ተገዙ። መልክተኛውንም ታዘዙ። ሥራዎቻችሁንም አታበላሹ።

47|34|እነዚያ የካዱና ከአላህም መንገድ ያገዱና ከዚያም እነርሱ ከሓዲዎች ኾነው የሞቱ አላህ ለእነርሱ በፍጹም አይምርም።

47|35|እናንተም እሸናፊዎቹ ስትኾኑ አላህ ከእናንተ ጋር ሲሆን አትድከሙ። ወደ ዕርቅም አትጥሩ። ሥራዎቻችሁንም ፈጽሞ አያጎድልባችሁም።

47|36|ቅርቢቱ ሕይወት ጫወታና ዛዛታ ብቻ ናት። ብታምኑም ብትጠነቀቁም ምንዳዎቻችሁን ይሰጣችኋል። ገንዘቦቻችሁንም (ሁሉ) አይጠይቃችሁም።

47|37|እርሷን ቢጠይቃችሁና ችክ ቢልባችሁ ትሰስታላችሁ። ቁሞቻችሁንም ያወጣል።

47|38|ንቁ! እናንተ እነዚያ በአላህ መንገድ ትለግሱ ዘንድ የምትጠሩ ናችሁ። ከእናንተም ውስጥ የሚሰስት ሰው አልለ። የሚሰስትም ሰው የሚሰስተው በራሱ ላይ ብቻ ነው። አላህም ከበርቱ ነው። እናንተም ድኾች ናችሁ። ብትሸሹም ሌሎችን ሕዝቦች ይለውጣል። ከዚያም (ባለመታዘዝ) ብጢዎቻችሁ እይኾኑም።

48|1|እኛ ላንተ ግልጽ የኾነን መክፈት ከፈትንልህ።

48|2|አላህ ከጋጢአትህ ያለፈውንና የሚመጣውን ላንተ ሊምር ጸጋውንም ባንተ ላይ ሊሞላ ቀጥተኛውንም መንገድ ሊመራህ (ከፈተልህ)።

48|3|አላህ ብርቱን እርዳታ ሊረዳህም (ከፈተልህ)።

48|4|እርሱ ያ በምእምናን ልቦች ውስጥ ከእምነታቸው ጋር እምነትን ይጨምሩ ዘንድ እርጋታን ያወረደ ነው። ለአላህም የሰማያትና የምድር ሰራዊቶች አልሉት። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

48|5|ምእምናንንና ምእምናትን ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ ሊያገባቸው ከነርሱም ጋጢአቶቻቸውን ሊያብስላቸው (በትግል አዘዛቸው)። ይህም ከአላህ ዘንድ የኾነ ታላቅ ማግኘት ነው።

48|6|በአላህም ክፉ ጥርጣሬን ተጠራጣሪዎቹን መናፍቃትንና መናፍቃትን፣ ወንዶች እጋሪዎቻችንና ሴቶች እጋሪዎቻችንም ያሰቃይ ዘንድ (በትግል አዘዘ)። በእነርሱ ላይ ክፉ ከባቢ አለባቸው። በእነርሱም ላይ አላህ ተቆጣባቸው። ረገማቸውም። ለእነርሱም ገህነምን አዘጋጅላቸው። መመለሻነትዋም ከፋች።

48|7|ለአላህም የሰማያትና የምድር ሰራዊቶች አልሉት። አላህም እሸናፊ ጥበበኛ ነው።

48|8|እኛ መስካሪ አብሳሪና አስፈራሪም አድርገን በእርግጥ ላክንህ።

48|9|በአላህ ልታምኑ፣ በመልክተኛውም (ልታምኑ)፣ ልትረዱትም፣ ልታከብሩትም፣ (አላህን) በጧትና ከቀትር በኋላ ልታወድሱትም (ላክነው)።

48|10|እነዚያ ቃል ኪዳን የሚጋቡህ ቃል ኪዳን የሚጋቡት አላህን ብቻ ነው። የአላህ እጅ (ኃይሉ) ከእጆቻቸው በላይ ነው። ያፈረሰም ሰው የሚያፈርሰው በነፍሱ ላይ ብቻ ነው። በእርሱ ላይ አላህን ቃል ኪዳን የተጋባበትን የሞላም ሰው ታላቅ ምንዳን በእርግጥ ይሰጠዋል።

48|11|ከአዕራብ ሰዎች እነዚያ (ከዘመቻ) ወደ ኋላ የቀሩት ለእንተ «ገንዘቦቻችንና ቤተሰቦቻችን አስቸገሩን፤ ስለዚህ

ምሕረትን ለምንልን፤» ይሉሃል። በልቦቻቸው ውስጥ የሌለውን ነገር በምላሶቻቸው ይናገራሉ። (አላህ) «በእናንተ ላይ ጉዳትን ቢሻ ወይም በእናንተ መጥቀምን ቢሻ ከአላህ (ለማገድ) ለእናንተ እንዳችን የሚችል ማነው? በእውነቱ አላህ፤ በምትሠሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው» በላቸው።

48|12|ይልቁንም መልክተኛውና ምእመናኖቹ ወደ ቤተሰቦቻቸው ፈጽሞ አለመመለሳቸውን ጠረጠራችሁ። ይህም በልቦቻችሁ ውስጥ ተሸለመላችሁ። መጥፎንም መጠርጠር ጠረጠራችሁ። ጠራዎች ሕዝቦችም ሽናችሁ።

48|13|በአላህና በመልክተኛው ያላመነም ሰው እኛ ላከሐዲዎች እሳትን አዘጋጅተናል።

48|14|የሰማያትና የምድር ንግሥናም የአላህ ነው። ለሚሻው ሰው ይምራል፤ የሚሻውንም ይቀጣል። አላህም መሓሪ አዛኝ ነው።

48|15|ወደ ዘረፋዎች ልትይዟት በጼዳችሁ ጊዜ እነዚያ ወደ ኋላ የቀሩት ሰዎች «ተዉን እንከተላችሁ» ይሏችኋል። (በዚህም) የአላህን ቃል ሊለውጡ ይፈልጋሉ። «ፈጽሞ አትከተሉንም። ይህን (ቃል) ከዚህ በፊት አላህ ብሏል» በላቸው። ይልቁንም «ትመቀኙናላችሁ» ይላሉም። በእውነት እነርሱ ጥቂትን እንጂ የማያውቁ ነበሩ።

48|16|ከእዕራቦች ወደ ኋላ ለቀሩት በላቸው፡- «የብርቱ ጭካኔ ባለቤት ወደ ሹኑ ሕዝቦች (ወጊያ) ወደ ፊት ትጥጠራላችሁ። ትጋደሏቸዋላችሁ፤ ወይም ይሰልማሉ። ብትታዘዙም አላህ መልካም ምንዳን ይሰጣችኋል። ከእሁን በፊት እንደ ሸሻችሁ ብትሸሹም አሳማሚን ቅጣት ይቀጣችኋል።»

48|17|በዕውር ላይ (ከዘመቻ በመቅቱ) ኃጢአት የለበትም። በእንካሳም ላይ ኃጢአት የለበትም። በበሽተኛም ላይ ኃጢአት የለበትም። አላህንና መልክተኛውንም የሚታዘዝ ሰው ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገዢዎች ያገባዋል። የሚሸሸውንም ሰው አሳማሚውን ቅጣት ይቀጣዋል።

48|18|ከምእምናኖቹ በዛሬቱ ሥር ቃል ኪዳን በሚጋቡህ ጊዜ አላህ በእርግጥ ወደደ። በልቦቻቸውም ውስጥ ያለውን ዐወቀ። በእነርሱም ላይ እርጋታን አወረደ። ቅርብ የሆነንም መከፈት መነዳቸው።

48|19|ብዙዎች ዘረፋዎችንም የሚወስዷቸው የሹኑን (መነዳቸው)። አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።

48|20|አላህ ብዙዎችን ዘረፋዎች የምትወስዷቸው የሹኑን ተስፋ አደረገላችሁ። ይህችንም ለእናንተ አስቸኮለላችሁ። ከእናንተም የሰዎችን እጆች ከለከለላችሁ። (ልታመሰግኑትና) ለምእምናንም ምልክት እንድትሹን ቀጥተኛውን መንገድ ይመራችሁም ዘንድ (ይህንን ሠራላችሁ)።

48|21|ሌላይቱንም በእርሷ ላይ ገና ያልቻላችኋትን አላህ ያወቃትን (ለእናንተ አዘጋጃት)። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

48|22|እነዚያም የካዱት (የመካ ሰዎች በሑደይቢያ) በተወገወችሁ ኖሮ (ለሺሺት) ጀርባዎችን ባዘሩ ነበር። ከዚያም ዘመድም ረዳትም አያገኙም።

48|23|አላህ ያችን ከዚህ በፊት በእርግጥ ያለፈችውን ልማድ ደነገገ። ለአላህም ልማድ ለውጥን አታገኝም።

48|24|እርሱም ያ በመካ ውስጥ በእነርሱ ላይ ካስቻለችሁ በኋላ እጆቻቸውን ከእናንተ ላይ እጆቻችሁንም ከእነርሱ ላይ የከለከለ ነው። አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

48|25|እነርሱ እነዚያ የካዱ፣ ከተከበረው መስጊድም የከለከሏችሁ፣ መስዋእቱንም የታሰረ ሲሆን በስፍራው እንዳይደርስ (የከለከሉ) ናቸው። የማታውቋቸው የሹኑ ምእመናን ወንዶችና ምእምናት ሴቶች (ከከሐዲዎቹ ጋር) ባልነበሩ ያለ ዕውቀት እነርሱን መርገጣችሁና ከእነርሱ (በኩል) መከፋት የሚነካችሁ ባልሆነ ኖሮ (እጆቻችሁን ባላገድን ነበር) አላህ የሚሻውን ሰው በእዝነቱ ውስጥ ያገባ ዝንድ (እጆቻችሁን አገደ)። በተለዩ ኖሮ እነዚያን ከእነርሱ ውስጥ የካዱትን አሳማሚን ቅጣት በቀጣናቸው ነበር።

48|26|እነዚያ የካዱት ደራይቱን የመሀይምነቱቱን ደራ በልቦቻቸው ውስጥ ባደረጉ ጊዜ (በቀጣናቸው ነበር)። አላህም በመልክተኛው ላይና በምእምናኖቹ ላይ እርጋታውን አወረደ። መጥጠቂያይቱንም ቃል አስያዛቸው። በእርሷም ተገቢዎች ባለቤቶቻቸው ነበሩ። አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

48|27|አላህ ለመልክተኛው ሕልውና እውነተኛ ሲሆን አላህ የሻ እንደ ሆነ ጸጥተኞች ሽናችሁ ራሶቻችሁን ላጭታችሁ፤ አሳጥራችሁም የማትፈሩ ስትሆኑ የተከበረውን መስጊድ በእርግጥ ትገባላችሁ፤ ያለውን በእርግጥ እውነት አደረገላት። (ከእርቁ) ያለወቃችሁትን ነገር ዐወቀ። ከዚህም በፊት ቅርብን መከፈት አደረገ።

48|28|እርሱ ያ መልክተኛውን በመሪ መጽሐፍና በእውነተኛ ሃይማኖት በሃይማኖት ሁሉ ላይ ሊያልቀው የላከ ነው። መስካሪም በአላህ በቃ።

48|29|የአላህ መልክተኛ ሙሐመድ እነዚያም ከእርሱ ጋር ያሉት (ወዳጆቹ) በከሐዲዎቹ ላይ ብርቱዎች በመካከላቸው አዛኞች ናቸው። እሳንባሾች፣ ሲጋጆች ሆነው ታያቸዋለሁ። ከአላህ ችሮታንና ውዴታን ይፈልጋሉ። ምልክታቸው ከስግደታቸው ፈለግ ስትሆን በፊቶቻቸው ላይ ናት። ይህ በተውራት (የተነገረው) ጠባያቸው ነው። በኢንጃልም ውስጥ ምሳሌያቸው ቀንዘሉን እንደአወጣ አዝመራና፣ (ቀንዘሉ) እንዳበረታው፣ እንደወፈረምና፣ ገበሬዎቹን የሚያስደንቅ ሆኖ በአገዳዎቹ ላይ ተስተካከሎ እንደ ቆመ (አዝመራ) ነው። (ያበረታቸውና ያበዛቸው) ከሐዲዎችን በእነርሱ ሊያስቆጭ ነው። አላህም እነዚያን ያመኑትንና ከእነርሱ በጎዎችን የሠሩትን ምሕረትንና ታላቅ ምንዳን ተስፋ አድርጎላቸዋል።

49|1|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በአላህና በመልክተኛው ፊት (ነፍሶቻችሁን) አታስቀድሙ። አላህንም ፍሩ። አላህ ሰሚ ዐዋቂ ነው።

49|2|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ድምጾቻችሁን ከነቢዩ ድምጽ በላይ ከፍ አታድርጉ። ከፊላችሁም ለከፊሉ እንደሚጮህ በንግግር ለርሱ አትጩሁ። እናንተ የማታውቁ ስትሆኑ ሥራዎቻችሁ እንዳይበላሹ (ተከልከሉ)።

49|3|እነዚያ በአላህ መልክተኛ ዘንድ ድምጾቻቸውን ዝቅ የሚያደርጉ እነዚህ እነዚያ አላህ ልቦቻቸውን ለፍርሃት የፈተናቸው ናቸው። ለእነርሱም ምሕረትና ታላቅ ምንዳ አላቸው።

49|4|እነዚያ ከከፍሎቹ ውጭ ሆነው የሚጠሩህ አብዛኞቻቸው አያውቁም።

49|5|ወደእነርሱም እስክትወጣ ድረስ እነርሱ በታገሱ ኖሮ ለእነርሱ በላጭ በሆነ ነበር። አላህም እጅግ መሓሪ አዛኝ ነው።

49|6|እሳንተ ያመናችሁ ሆይ! ነገረኛ ወሬን ቢያመጣላችሁ በስህተት ላይ ሆናችሁ ሕዝቦችን እንዳትጎዱና በሠራችሁት ነገር ላይ ተጸጸችች እንዳትሆኑ አረጋግጡ።

49|7|በውስጣችሁም የአላህ መልክተኛ መኖሩን ዕውቁ። ከነገሩ በብዙው ቢከተላችሁ ኖሮ በእርግጥ በተቸገራችሁ ነበር። ግን አላህ እምነትን ወደናንተ አስወደደ። በልቦቻችሁም ውስጥ አጌጠው። ከህደትንና አመጽንም እንቢተኛነትንም ወደናንተ የተጠላ አደረገ። እነዚያ (እምነትን የወደዱና ከሕደተን የጠሉ) እነርሱ ቅኖቹ ናቸው።

49|8|ከአላህ በሆነው ችሮታና ጸጋ (ቅኖች ናቸው)። አላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

49|9|ከምዕምናንም የሹኑ ሁለት ጭፍሮች ቢጋደሉ በመካከላቸው አስታርቁ። ከሁለቱ እንደኛይቱም በሌላይቱ ላይ ወሰን

ብታልፍ ያችን ወሰን የምታልፈውን ወደ አላህ ትዕዛዝ እስከምትመለስ ድረስ ተጋደሉ። ብትመለስም በመካከላቸው በትክክል እስታርቁ። በነገሩ ሁሉ እስተካከሉም። አላህ እስተካከላችን ይወዳልና።

49|10| ምእመናኖች ወንድማማቾች ናቸው። በሁለት ወንድሞቻችሁም መካከል እስታርቁ። ይታዘንላችሁም ዘንድ አላህን ፍሩ።

49|11| እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ወንዶች ከወንዶች አይቀልዱ። ከእነርሱ የበለጡ ሊኾኑ ይከፃላልና። ሴቶችም ከሴቶች (አይሳለቁ)። ከእነርሱ የበለጡ ሊኾኑ ይከፃላልና። ነፍሶቻችሁንም እታነውሩ። በመጥፎ ስሞችም አትጠራሩ። ከእምነት በኋላ የማመጽ ስም ከፋ። ያልተጸጸተም ሰው እነዚያ እነርሱ በዳዮቹ ናቸው።

49|12| እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከጥርጣሬ ብዙውን ራቁ፤ ከጥርጣሬ ከፊሉ ኃጢአት ነውና። ነውርንም አትከታተሉ። ከፊላችሁም ከፊሉን አይማ። እንደኛችሁ የወንድሙን ስጋ የሞተ ሽኖ ሊበላው ይወዳልን? (መብላቱን) ጠላችሁትም፤ (ሐሚቱንም ጥሉት)። አላህንም ፍሩ። አላህ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና።

49|13| እናንተ ሰዎች ሆይ! እኛ ከወንድና ከሴት ፈጠርናችሁ። እንድትተዋወቁም ጎሳዎችና ነገዶች አደረግናችሁ። አላህ ዘንድ በላጫችሁ በጣም አላህን ፈረደችሁ ነው። አላህ ግልጽን ዐዋቂ ውስጥንም ዐዋቂ ነው።

49|14| የዐረብ ዘላኖች «እምነናል» አሉ። «እላመናችሁም፤ ግን ሰልመናል በሉ። «እምነቱም በልበቻችሁ ውስጥ ገና (ጠልቆ) አልገባም። አላህንና መልክተኛውንም ብትታዘዙ ከሥራዎቻችሁ ምንንም እያጎድልባችሁም። አላህ መሓሪ አዛኝ ነውና» በላቸው።

49|15| (እውነተኛዎቹ) ምእምናን እነዚያ በአላህና በመልእክተኛው ያመኑት ከዚያም ያልተጠራጠሩት በገንዘቦቻቸውና በነፍሶቻቸውም በአላህ መንገድ የታገሉት ብቻ ናቸው። እነዚያ እነሱ እውነተኛቹ ናቸው።

49|16| «አላህ በሰማይት ውስጥ ያለውንና በምድር ውስጥ ያለውን ሁሉ የሚያውቅ ሲኾን አላህን በሃይማኖታችሁ ታስታውቁ ታላችሁን?» በላቸው። አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።

49|17| በመስለማቸው በእንተ ላይ ይመዳደቃሉ «በስልምናችሁ በኔ ላይ አትመዳደቁ፤ ይልቁንም አላህ ወደ እምነት ስለ መራችሁ ይመዳደቅባችኋል፤ እውነተኛች ብትኾኑ» (መመዳደቅ ለአላህ ነው) በላቸው።

49|18| አላህ የሰማይትንና የምድርን ሩቅ ምሰጢር ያውቃል፤ አላህም የምትሰሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

50|1| ቀ (ቃፍ) በተከበረው ቁርኣን እምላለሁ (በመሐመድ አላመኑም)።

50|2| ይልቁንም ከነሱ ጎሳ የኾነ አስፈራሪ ስለ መጣላቸው ታደነቁ። ከሓዲዎቹም «ይህ አስደናቂ ነገር ነው» አሉ።

50|3| «በሞትንና ዐፈር በኾን ጊዜ (እንመለሳለን?) ይህ ሩቅ የኾነ መመለስ ነው፤» (አሉ)።

50|4| ከእነርሱ (አካል) ምድር የምታጎድለውን በእርግጥ ዐውቀናል። እኛም ዘንድ ጠባቂ መጽሐፍ አልለ።

50|5| (እልተመለከቱም)። ይልቁንም በቁርኣን በመጣላቸው ጊዜ እስተባበሉ። እነርሱም በተማታ ነገር ውስጥ ናቸው።

50|6| ወደ ሰማይም ከበላያቸው ስትኾን ለእርሷ ምንም ቀዳዳዎች የሊሏት ሽና እንዴት እንደ ገነባናትና (በከዋክብት) እንዳጌጥናት አልተመለከቱምን?

50|7| ምድርንም ዘረጋናት። በእርሷም ውስጥ ጋራዎችን ጣልንባት። በውስጧም ከሚያስደስት ዓይነት ሁሉ አበቀልን።

50|8| (ይህንን ያደረግነው) ተመላሽ ለኾነ ባሪያ ሁሉ ለማሳየትና ለማስገንዘብ ነው።

50|9| ከሰማይም ብሩክን ውሃ እወረድን። በእርሱም አትክልቶችንና የሚታጨድን (እዝመራ) ፍሬ አበቀልን።

50|10| ዘምባባንም ረዣዥም ለእርሷ የተደራረበ እንቡጥ ያላት ስትኾን (አበቀልን)።

50|11| ለባሮቹ ሲሳይ ትኾን ዘንድ (እዘጋጃናት)። በእርሱም የሞተችን አገር ሕያው አደረግንበት። (ከመቃብር) መውጣትም እንደዚሁ ነው።

50|12| ከእነርሱ በፊት የኑሕ ሕዝቦችና የረሰስ ሰዎች፤ ሰሙድም እስተባበሉ።

50|13| ዓድም ፈርዖንም፤ የሉጥ ወንድሞችም፤

50|14| የአይከት ሰዎችም የቱብበዕ ሕዝቦችም ሁሉም መልክተኞቹን እስተባበሉ። ዛቻዬም ተረጋገጠባቸው።

50|15| በፊተኛው መፍጠር ደክምን? በእውነቱ እነርሱ ከአዲስ መፍጠር በመጠራጠር ውስጥ ናቸው።

50|16| ሰውንም ነፍሱ (በሐሳቡ) የምታጫውተውን የምናውቅ ስንኾን በእርግጥ ፈጠርነው፤ እኛም ከደም ጋኑ ጅማት ይበልጥ ወደርሱ ቅርብ ነን።

50|17| ሁለቱ ቃል ተቀባዮች (መላእክት) ከቀኝና ከግራ ተቀማጮች ኾነው በሚቀበሉ ጊዜ (እስታውስ)።

50|18| ከቃል ምንም አይናገርም በእጠገቡ ተጠባቂና ዝግጁ የኾኑ (መላእክት) ያሉበት ቢኾን እንጂ።

50|19| የሞትም መከራ እውነቱን ነገር ታመጣለች። (ሰው ሆይ)፡- «ይህ ያ ከርሱ ትሸሸው የነበርከው ነው» (ይባላል)።

50|20| በቀንዱም ውስጥ ይንነፋል። ያ (ቀን) የዛቻው (መፈጸሚያ) ቀን ነው።

50|21| ነፍስም ሁሉ ከእርሷ ጋር ነጂና መስካሪ ያለባት ሽና ትመጣለች።

50|22| «ከዚህ ነገር በእርግጥ በዝንጋቱ ውስጥ ነበርክ። ሺፋንህንም ካንተ ላይ ገለጥንልሁ። ስለዚህ ዛሬ ዓይንህ ስለታም ነው» (ይባላል)።

50|23| ቁራኛውም (መልእክ) «ይህ ያ እኔ ዘንድ ያለው ቀራቢ ነው» ይላል።

50|24| «ሞገደኛ ከሓዲን ሁሉ በገህነም ውስጥ ጣሉ።»

50|25| «ለበጎ ሥራ ከልካይ፤ በዳይ፤ ተጠራጣሪ የኾነን ሁሉ፤» (ጣሉ)።

50|26| «ያንን ከአላህ ጋር ሌላን እምላክ ያደረገውን በብርቱ ቅጣት ውስጥ ጣሉት፤» (ይባላል)።

50|27| ቁራኛው (ሰይጣን) «ጌታችን ሆይ! እኔ እላሳሳትኩትም። ግን (ራሱ) በሩቅ ስሕተት ውስጥ ነበር» ይላል።

50|28| (አላህ) «ወደእናንተ ዛቻን በእርግጥ ያስቀደምኩ ስኾን እኔ ዘንድ አትጨቃጨቁ» ይላቸዋል።

50|29| «ቃሉ እኔ ዘንድ አይለወጥም። እኔም ለባሮቹ ፈጽሞ በዳይ አይደለሁም» (ይላቸዋል)።

50|30| ለገህነም «ሞላሽን? የምንልበትንና ጭማሪ አለን? የምትልበትን ቀን» (እስጠንቅቃቸው)።

50|31| ገነትም አላህን ለፈሩት እሩቅ ባልኾነ ስፍራ ትቅቀረባለች።

50|32| «ይህ ወደ አላህ ተመላሽና (ሕግጋቱን) ጠባቂ ለኾነ ሁሉ የተቀጠራችሁት ነው» (ይባላሉ)።

50|33| «አልረሕማንን በሩቁ ሽኖ ለፈራና በንጹሕ ልብ ለመጣ» (ትቅቀረባለች)።

50|34| «በሰላም ግቧት ይህ የመዘውተሪያ ቀን ነው» (ይባላሉ)።

50|35| እነርሱ በውስጧ ሲኾኑ የሚሹት ሁሉ አልላቸው። እኛም ዘንድ ጭማሪ አልለ።

50|36| ከእነርሱም (ከቁረይሾች) በፊት ከክፍለ ዘመናት ሕዝቦች ብዙዎችን እነርሱ በጎያልነት ከእነርሱ ይበልጥ የበረቱ የኾኑትን (ማምለጫ ፍለጋ) በየአገሮቹም የመረመሩትን እጥፍተናል። ማምለጫ አለን?

50|37| በዚህ ውስጥ ለእርሱ ልብ ላለው ወይም እርሱ (በልቡ) የተጣደ ሽኖ (ወደሚነበብለት) ጆሮውን ለጣለ ሰው

ግሳጹ አለበት።

50|38| ሰማያትንና ምድርን በመከላከል ያለውንም ሁሉ በስድስት ቀናት ውስጥ በእርግጥ ፈጠርን። ድካምም ምንም አልነካንም።

50|39| በሚሉትም ላይ ታገሥ፤ ጌታህንም ከማመስገን ጋር ፀሐይ ከመውጣቷ በፊት ከመግባቷም በፊት አወድሰው።

50|40| ከሌሊቱም አወድሰው ከስግደቶችም በኋላዎች (አወድሰው)።

50|41| (የሚነገርህን) አዳምጥም። ጠረው ከቅርብ ስፍራ በሚጠራበት ቀን (ከመቃብራቸው ይወጣሉ)።

50|42| ጩኸቷቱን በእውነት የሚሰሙበት ቀን ያ (ከመቃብር) የመውጫው ቀን ነው።

50|43| እኛ እኛው ሕያው እናደርጋለን። እንገድላለንም። መመለሻም ወደእኛ ብቻ ነው።

50|44| የሚፈጥኑ ጥንቶችንም ምድር ከእነርሱ ላይ የምትሰነጣጠቅበት ቀን (የመውጫው ቀን ነው)። ይህ በእኛ ላይ ገር የሾነ መሰብሰብ ነው።

50|45| እኛ የሚሉትን ሁሉ ዐዋቂ ነን። አንተም በእነርሱ ላይ አስገዳጅ አይደለህም። ስለዚህ ዛቻየን የሚፈራራ ሰው በቁርኣን አስታውስ።

51|1| መበተንን በታኞች በሾኑት (ነፋሶች)።

51|2| ከባድ (ዝናምን) ተሸካሚዎች በሾኑትም (ደመናዎች)።

51|3| ገር (መንሻለልን) ተንሻላዮች በሾኑትም (መርከቦች)።

51|4| ነገርን ሁሉ አከፋፋዮች በሾኑትም (መላእክት) እምላለሁ።

51|5| የምትቀጠሩት (ትንሣኤ) እውነት ነው።

51|6| (እንደየሥራው) ዋጋን ማግኘትም፤ ኋኝ ነው፤ (የማይቀር ነው)።

51|7| የ(ከዋክብት) መንገዶች ባለቤት በሾነችው ሰማይ እምላለሁ።

51|8| እናንተ (የመካ ሰዎች) በተለያዩ ቃል ውስጥ ናችሁ።

51|9| ከርሱ የሚዝዘር ሰው ይዝዘራል።

51|10| በግምት የሚናገሩ ውሸታዎች ተረገሙ።

51|11| እነዚያ እነርሱ በሚሸፍን ስሕተተ ውስጥ ዘንጊዎች የሾኑት።

51|12| የዋጋ መስጫው ቀን መቼ እንደ ሾነ ይጠይቃሉ።

51|13| (እነርሱ) በእሳት ላይ በሚፈተኑበት ቀን ነው።

51|14| «መከራችሁን ቅመሱ፤ ይህ ያ በእርሱ ትቻኩለበት የነበራችሁት ነው» (ይባላሉ)።

51|15| አላህን ፈረዎቹ በአትክልቶችና በምንጮች ውስጥ ናቸው።

51|16| ያንን ጌታቸው የሰጣቸውን ተቀባዮች ሾነው፤ (በገነት ውስጥ ይሾናሉ)። እነርሱ ከዚህ በፊት መልካም ሰረዎች ነበሩና።

51|17| ከሌሊቱ ጥቂትን ብቻ ይተኙ ነበሩ።

51|18| በሌሊቱ መጨረሻዎችም እነርሱ ምሕረትን ይለምናሉ።

51|19| በገንዘቦቻቸውም ውስጥ ለሰማኝና (ከልመና) ለተከለከለም (በችሮታቸው) መብት አልለ።

51|20| በምድርም ውስጥ ለሚያረጋግጡ ሰዎች ምልክቶች አልለ።

51|21| በነፍሶቻችሁም ውስጥ (ምልክቶች አልለ)፤ ታዲያ እትመለከቱምን?።

51|22| ሲሳያችሁም የምትቀጠሩትም (ፍዳና ምንዳ) በሰማይ ውስጥ ነው።

51|23| በሰማይና በምድር ጌታም እምላለሁ። እርሱ እናንተ እንደምትናገሩት ብጢ እርግጠኛ ነው።

51|24| የተከበሩት የኢብራሂም እንግዶች ወሬ መጥቶሃልን?

51|25| በእርሱ ላይ በገቡና «ሰለም» ባሉ ጊዜ (አስታውስ)። «ሰላም ያልታወቃችሁ ሕዝቦች ናችሁ፤» አላቸው።

51|26| ወደ ቤተሰቡም ተዘነበለ፤ ወዲያውም የሰባ ወይፈንን አመጣ።

51|27| ወደእነርሱም (እርዶና ጡቦሶ) አቀረበው። «እትበሉም ወይ?» አላቸው።

51|28| ከእነርሱ መፍራትንም በልቡ አሳደረ። «አትፍሩ» አሉት። በዐዋቂ ወጣት ልጅም አበሰሩት።

51|29| ሚስቱም እየጮኸች መጣች። ፊቷንም መታች። «መካን አሮጊት ነኝ» አለችም።

51|30| እንደዚህ ጌታሽ ብሏል። «እነሆ እርሱ ጥበባ ዐዋቂ ነውና» አሏት።

51|31| «እናንተ መልክተኞች ሆይ! ታዲያ ነገራችሁ ምንድን ነው?» አላቸው።

51|32| (እነርሱም) አሉ፡- «እኛ ወደ አመጸኞች ሕዝቦች ተልከናል።»

51|33| በእነርሱ ላይ ከጭቃ የሾኑን ድንጋዮች ልንለቅባቸው (ተላክን)።

51|34| በጌታህ ዘንድ ለድንበር አላፊዎቹ (በየሰማቸው) ምልክት የተደረገባት ስትሾን።

51|35| ከምእምናንም፤ በእርሷ (በከተማቸው) ውስጥ የነበሩትን አወጣን።

51|36| በውስጧም ከሙስሊሞች ከአንድ ቤት (ቤተሰቦች) በስተቀር አላገኘንም።

51|37| በውስጧም ለእነዚያ አሳማሚውን ቅጣት ለሚፈሩት ምልክትን አስቀረን።

51|38| በሙሳም (ወሬ) ውስጥ ወደ ፈርዖን በግልጽ ማስረጃ በላክነው ጊዜ (ምልክትን አደረግን)።

51|39| ከድጋፉ (ከሰራዊቱ) ጋርም (ከእምነት) ዞረ። (እርሱ) «ድግምተኛ ወይም ዕብድ ነው» አለም።

51|40| እርሱንም ሰራዊቱንም ያዝናቸው። እርሱ ተወቃሽ ሲሾን በባሕር ውስጥም ጣልናቸው።

51|41| በዓድም በእነርሱ ላይ መካንን ነፋስ በላክን ጊዜ (ምልክት አልለ)።

51|42| በላዩ ላይ የመጣችበትን ማንኛውንም ነገር እንደ በሰበሰ አጥንት ያደረገችው ብትሾን እንጂ እትተወውም።

51|43| በሰሙድም ለእነርሱ «እስከ ጊዜ (ሞታችሁ) ድረስ ተጣቀሙ» በተባሉ ጊዜ (ምልክት አልለ)።

51|44| ከጌታቸው ትዕዛዝም ኮሩ። እነርሱም እያዩ ጩኸት ያዘቻቸው።

51|45| መቆምንም ምንም አልቻሉም። የሚርረዱም አልነበሩም።

51|46| የኦሕንም ሕዝቦች ከዚህ በፊት (አጠፋን)። እነርሱ አመጸኞች ሕዝቦች ነበሩና።

51|47| ሰማይንም በጎይል ገነባናት። እኛም በእርግጥ ቻዮች ነን።

51|48| ምድርንም ዘረጋናት። ምን ያማርንም ዘርጊዎች (ነን!)።

51|49| ትንዝቡም ዘንድ ከነገሩ ሁሉ ሁለት (ተቃራኒ) ዓይነትን ፈጠርን።

51|50| «ወደ አላህም ሽሹ፤ እኔ ለእናንተ ከርሱ ግልጽ አስጠንቃቂ ነኝና» (በላቸው)።

51|51| ከአላህም ጋር ሌላን አምላክ አታድርግ። እኔ ለእናንተ ከእርሱ (የተላከሁ) ግልጽ አስፈራሪ ነኝና።

51|52| (ነገሩ) እንደዚሁ ነው። እነዚያን ከእነርሱ በፊት የነበሩትን ከመልክተኛ ማንም አልመጣቸውም። (እርሱ) «ደግሞተኛ ወይም ዕብድ ነው» ያሉ ቢኾኑ እንጂ።

51|53| በእርሱ (በዚህ ቃል) አደራ ተባብለዋልን? አይደለም፤ እነርሱ ጥጋባዎች ሕዝቦች ናቸው።

51|54| ከእነርሱም (ክርክር) ዘወር በል፤ (ተዋቸው)። እንተ ምንም ተወቃሽ አይደለህምና።

51|55| ገሥጽም፤ ግሣጼ ምእመናንን ትጠቅማለችና።

51|56| ጋኔንንና ሰውንም ሊገዝኝ እንጅ ለሌላ አልፈጠርኳቸውም።

51|57| ከእርሱም ምንም ሲሳይ አልፈልግም። ሊመግቡኝም አልኻም።

51|58| አላህ እርሱ ሲሳይን ሰጪ የብርቱ ኅይል ባለቤት ነው።

51|59| ለእነዚያም ለበደሉት እንደ ጓደኞቻቸው ፋንታ ብጤ (የቅጣት) ፋንታ አልላቸው። ስለዚህ እያስቸኩሉኝ።

51|60| ለእነዚያም ለካዱት ከዚያ ከሚቀጠሩት ቀናቸው ወዮላቸው።

52|1| በጡር (ጋራ) እምላለሁ።

52|2| በተዳፈው መጽሐፍም።

52|3| በተዘረጋ ብራና ላይ፤ (በተዳፈው)።

52|4| በደመቀው ቤትም።

52|5| ከፍ በተደረገው ጣራም።

52|6| በተመላው ባሕርም እምላለሁ።

52|7| የጌታህ ቅጣት በእርግጥ ወዳቂ ነው፤ (የማይቀር ነው)።

52|8| ለእርሱ ምንም ገፍታሪ የለውም።

52|9| ሰማይ ብርቱ መዘርን በምትዘርበት ቀን (ይኾናል)።

52|10| ተራራዎችም መኼዱን በሚኼዱበት (ቀን)።

52|11| ለእስተባባዮችም ያን ጊዜ ወዮላቸው።

52|12| ለእነዚያ እነርሱ በውሸት ውስጥ የሚጫወቱ ለኾኑት።

52|13| ወደ ገሀምን እሳት በኅይል መግገፍተርን በሚግገፈቱበት ቀን።

52|14| ይህኛ ያኛ በእርሷ ታስተባብላታት የነበራችሁት እሳት ናት።

52|15| ይህ (ፊት ትሉ እንደነበራችሁት) ደግሞት ነውን? ወይስ እናንተ እታዩምን?

52|16| ግቢት ታገሱም ወይም እትታገሡ በእናንተ ላይ እኩል ነው። የምትምመነዱት ትሠሩት የነበራችሁትን (ፍዳ) ብቻ ነው (ይባላሉ)።

52|17| አላህን ፈሪዎቹ በእርግጥ በገነቶችና በጸጋ ውስጥ ናቸው።

52|18| ጌታቸው በሰጣቸው ጸጋ ተደሳችኹኝ ኾነው (በገነት ውስጥ ናቸው)። የገሀንምንም ስቃይ ጌታቸው ጠበቃቸው።

52|19| «ትሠሩት በነበራችሁት ምክንያት ተደሳችኹኝ ኾናችሁ ብሉ፤ ጠጡም፤» (ይባላሉ)።

52|20| በተደረደሩ አልጋዎች ላይ ተደጋፊዎች ኾነው (በገነት ይኖራሉ)። ዓይናማዎች በኾኑ ነጫጭ ሴቶችም እናጠናዳቸዋለን።

52|21| እነዚያም ያመኑትና ዝርያቸውም በእምነት የተከተለቻቸው ዝርያቸውን በእነርሱ እናስጠጋለን። ከሥራቸውም ምንም እናጎድልባቸውም። ሰው ሁሉ በሠራው ሥራ ተያገረ ነው።

52|22| ከሚኹትም ሁሉ እሸትንና ስጋን እንጨምርላቸዋለን።

52|23| በውስጧ መጠጥን ይሰጣሉ። በውስጧ ውድቅ ንግግርና መውወንጀልም የለም።

52|24| እነርሱም የኾኑ ወጣቶች ልክ የተሸፈነ ሉል መስለው በእነርሱ ላይ (ለማሳለፍ) ይዘዋወራሉ።

52|25| የሚጠያየቁ ኾነውም ከፊላቸው በከፊሉ ላይ ይዘራል።

52|26| «እኛ ፊት በቤተሰቦቻችን ውስጥ (ከቅጣት) ፈረዎች ነበርን» ይላሉ።

52|27| «አላህም በእኛ ላይ ለገሰ። የመርዛም እሳት ቅጣትንም ጠበቀን።

52|28| «እኛ ከዚህ በፊት እንለምነው ነበርን። እነሆ እርሱ በጎ ዋይ እዛኝ ነውና» (ይላሉ)።

52|29| (ሰዎችን) አስታውስም። እንተም በጌታህ ጸጋ ምክንያት ጠንቋይም ዕብድም አይደለህም።

52|30| ይልቁንም የሞትን አደጋ በእርሱ የምንጠባበቅበት የኾነ ባለ ቅኔ ነው ይላሉን?

52|31| «ተጠባበቁ፤ እኔም ከእናንተ ጋር ከሚጠባበቁት ነኝ» በላቸው።

52|32| እለምሮዎቻቸው በዚህ ያዟቸዋልን? አይደለም በእውነቱ እነርሱ ወሰን አላፈዎች ሕዝቦች ናቸው።

52|33| ወይም «ቀጠፈው ይላሉን?» አይደለም፤ በእውነቱ እያምኑም።

52|34| እውነተኞችም ቢኾኑ መሰሉ የኾነን ንግግር ያምጡ።

52|35| ወይስ ያለ እንዳች (ፈጣሪ) ተፈጠሩን? ወይስ እነርሱ ፈጣሪዎች ናቸውን?

52|36| ወይስ ሰማያትንና ምድርን ፈጠሩን? አይደለም አያረጋግጡም።

52|37| ወይስ የጌታህ ግምጃ ቤቶች እነርሱ ዘንድ ናቸውን? ወይስ እነርሱ አሸናፊዎች ናቸውን?

52|38| ወይስ ለእነርሱ በእርሱ ላይ (ከሰማይ) የሚያዳምጡበት መሰላል አላቸውን? እድማጫቸውም (ሰማሁ ቢል) ግልጽን አስረጅ ያምጣ።

52|39| ወይስ ለእርሱ ሴቶች ልጆች አሉትን? ለእናንተም ወንዶች ልጆች አሏችሁን?

52|40| ወይስ ዋጋን ትጠይቃቸዋለህን? ስለዚህ እነርሱ ከዕዳው የተከበዱ ናቸውን?

52|41| ወይስ ሩቁ ምስጢር እነርሱ ዘንድ ነውን? ስለዚህ እነርሱ ይጽፋሉን?

52|42| ወይስ ተንኮልን (ባንተ) ይሻሉን? እነዚያም የካዱት እነርሱ በተንኮል ተሸናፊዎች ናቸው።

52|43| ወይስ ለእነርሱ ከአላህ ሌላ አምላክ አላቸውን? አላህ ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ።

52|44| ከሰማይም ቁራጭን (በእነርሱ ላይ) ወዳቂ ኾኖ ቢያዩ ኖሮ «ይህ የተደራረበ ደመና ነው» ይሉ ነበር።

52|45| ያንንም በእርሱ የሚገደሉበትን ቀናቸውን እስከሚገናኙ ድረስ ተዋቸው።

52|46| ተንኮላቸው ከእነርሱ ምንንም የማይጠቅማቸውንና እነርሱም የማይርረዱበትን ቀን (እስከ ሚገናኙ ተዋቸው)።

52|47| ለእነዚያ ለበደሉትም ከዚህ ሌላ ቅርብ ቅጣት አልላቸው። ግን አብዛኞቻቸው እያውቁም።

52|48| ለጌታህ ፍርድም ታገሥ። እንተ በጥበቃችን ውስጥ ነህና። ጌታህንም በምትነሳ ጊዜ ከማመስገን ጋር እወድሰው።

52|49| ከሌሊቱም እወድሰው። በከዋክብት መዳበቂያ ጊዜም (ንጋት ላይ እወድሰው)።

53|1| በኮከብ እምላለሁ በወደቀ (በገባ) ጊዜ።

53 | 2 | ነቢያችሁ (ሙሐመድ) አልተሳሳተም፤ አልጠመመምም።
 53 | 3 | ከልብ ወለድም አይናገርም።
 53 | 4 | እርሱ (ንግግሩ) የሚወርረድ ራእይ እንጂ ሌላ አይደለም።
 53 | 5 | ኅይሎቹ ብርቱው (መልአክ) አስተማረው።
 53 | 6 | የዕውቀት ባለቤት የኾነው (አስተማሪው፤ በተፈጥሮ ቅርጹ ኾኖ በአየር ላይ) ተደላደለም።
 53 | 7 | እርሱ በላይኛው እድማስ ኾኖ።
 53 | 8 | ከዚያም ቀረበ፤ ወረደም።
 53 | 9 | (ከእርሱ) የሁለት ደጋኖች ጫፍ ያህል ወይም (ከዚህ) ይበልጥ የቀረበ ኾነም።
 53 | 10 | ወደ ባሪያውም (አላህ) ያወረደውን አወረደ።
 53 | 11 | (ነቢዩም በዓይኑ) ያየውን ልቡ አልዋሽም።
 53 | 12 | ታዲያ በሚያየው ላይ ትከራከሩታላችሁን?
 53 | 13 | በሌላይቱም መውረድ ጊዜ በእርግጥ አይቶታል።
 53 | 14 | በመጨረሻይቱ ቁርቁራ አጠገብ፤
 53 | 15 | እርሷ ዘንድ መኖሪያይቱ ገነት ያለች ስትኾን።
 53 | 16 | ቁርቁራይቱን የሚሸፍን ነገር በሚሸፍናት ጊዜ (አየው)።
 53 | 17 | ዓይኑ (ካየው) አልተዘነበለም። ወሰንም አላለፈም።
 53 | 18 | ከጌታው ታምራቶች ታላላቆቹን በእርግጥ አየ።
 53 | 19 | አል-ላትንና አል-ዑዛን አያችሁን?
 53 | 20 | ሦስተኛይቱንም እነስተኛዋን መናትን (አያችሁን? የምትግዟቸው ኃይል አላቸውን?)
 53 | 21 | ለእናንተ ወንድ ለእርሱም ሴት (ልጅ) ይኖራል?
 53 | 22 | ይህኛ ያን ጊዜ አድላዊ ከፍያ ናት።
 53 | 23 | እነርሱ እናንተና አባቶቻችሁ (አማልክት ብላችሁ) የጠራችኋቸው ስሞች ብቻ እንጂ ምንም አይደሉም። አላህ በእርሷ (መግዛት) ምንም ማስረጃ አላወረደም። ከጌታቸውም መምሪያ የመጣላቸው ሲኾኑ ጥርጣሬንና ነፍሶች የሚዘነበሉበትን እንጂ ሌላ አይከተሉም።
 53 | 24 | ለሰው የተመኘው ሁሉ አለውን?
 53 | 25 | መጨረሻይቱም መጀመሪያይቱም (ዓለም) የአላህ ብቻ ናቸው።
 53 | 26 | በሰማያት ውስጥ ካለ መልአክም ብዙዎች (ሊማለዱለት) ለሚሻውና ለሚወደው ሰው ከፈቀደ በኋላ ቢኾን እንጂ ምልጃቸው ምንም አትጠቅምም።
 53 | 27 | እነዚያ በመጨረሻይቱ ዓለም የማያምኑት መላእክትን በሴት አጠራር ይጠራሉ።
 53 | 28 | ለእነርሱም በእርሱ ምንም ዕውቀት የላቸውም። ጥርጣሬን እንጂ ሌላን አይከተሉም። ጥርጣሬም ከእውነት ምንም አያብቃቃም።
 53 | 29 | ከግሣዪያችንም (ከቁርኣን) ከሸሸና እነስተኛይቱን ሕይወት እንጂ ሌላን ከማይሻ ሰው ዙር (ተወወ)።
 53 | 30 | ይህ (እነስተኛይቱን ሕይወት መምረጥ) ከዕውቀት ድካቸው ነው። ጌታህ እርሱ ከመንገዱ የተሳሳተውን በእርግጥ ዐዋቂ ነው። እርሱም የቀናውን ሰው ዐዋቂ ነው።
 53 | 31 | በሰማያት ያለውና በምድር ያለው ሁሉ የአላህ ነው። እነዚያን ያጠፉትን በሠሩት ሊቀጣ እነዚያን ያሳመሩትንም በመልካሚቱ (ገነት) ሊመነዳ (የጠመመውንና የቀናውን ያውቃል)።
 53 | 32 | (እነርሱ) እነዚያ የኃጢአትን ታላላቆችና አስጸያፊዎቹን የሚርቁ ናቸው። ግን ትናንሾቹ የሚማሩ ናቸው። ጌታህ ምሕረተ ሰፊ ነውና። ከምድር በፈጠራችሁ ጊዜ እናንተም በእናቶቻችሁ ሆዶች ውስጥ ሽሎች በኾናችሁ ጊዜ እርሱ በናንተ (ኾኑታ) ዐዋቂ ነው። ነፍሶቻችሁንም አታውድሱ እርሱ የሚፈራውን ሰው ዐዋቂ ነው።
 53 | 33 | ያንን (ከእምነት) የዘረውን አየህ?
 53 | 34 | ጥቂትን የሰጠውንና ያቋረጠውንም (አየህ?)
 53 | 35 | የሩቁ ምስጢር ዕውቀት እርሱ ዘንድ አልለን? ስለዚህ እርሱ ያያልን?
 53 | 36 | ይልቁንም በዚያ በሙሳ ጽሑፎች ውስጥ ባለው ነገር አልተነገረም?
 53 | 37 | በዚያም (የታዘዘውን) በፈጸመው በኢብራሂም (ጽሑፎች ውስጥ ባለው አልተነገረም?)
 53 | 38 | (እርሱም ኃጢአት) ተሸካሚ ነፍስ የሌላይቱን ነፍስ ኃጢአት አትሸከምም።
 53 | 39 | ለሰውም ሁሉ የሠራው እንጂ ሌላ የለውም።
 53 | 40 | ሥራውም ሁሉ ወደ ፊት ይታያል።
 53 | 41 | ከዚያም ሙሉውን ምንዳ ይመነዳዋል።
 53 | 42 | መጨረሻውም ወደ ጌታህ ብቻ ነው።
 53 | 43 | እነሆ እርሱም አስሳቀ፤ አስለቀሰም።
 53 | 44 | እነሆ እርሱም ገደለ፤ አስነሳም።
 53 | 45 | እርሱም ሁለቱን ዓይነቶች ወንድንና ሴትን ፈጠረ።
 53 | 46 | ከፍትወት ጠብታ (በማህጸን ውስጥ) በምትፈሰስ ጊዜ።
 53 | 47 | የኋለኛይቱም ማስነሳት በእርሱ ላይ ነው።
 53 | 48 | እነሆ እርሱም አከበረ፤ ጥሪተኛም አደረገ።
 53 | 49 | እነሆ እርሱም የሺዕራ ጌታ ነው።
 53 | 50 | እነሆ እርሱም የፊተኛይቱን ዓድ አጥፍቷል።
 53 | 51 | ሰሙድንም (አጥፍቷል)፤ አላስቀረምም።
 53 | 52 | በፊትም የኦሕን ሕዝቦች (አጥፍቷል)። እነርሱ በጣም በደለኞችና እጅግ የጠመሙ እነርሱ ነበሩና።
 53 | 53 | የተገለበጠችውንም ከተማ ደፋ።
 53 | 54 | ያለበሳትንም አለበሳት።
 53 | 55 | ከጌታህም ጸጋዎች በየትኛው ትጠራጠራለህ?
 53 | 56 | ይህ ከፊተኞቹ አስፈራሪዎች (ጎሳ) የኾነ አስፈራሪ ነው።
 53 | 57 | ቀራቢይቱ (ጎልፈተ ዓለም) ቀረበች።

53 | 58 | ለእርሷ ከአላህ ሌላ ገላጭ የላትም።
 53 | 59 | ከዚህ ንግግር ትደነቃላችሁን?
 53 | 60 | ትስቃላችሁምን? እታለቅሱምን?
 53 | 61 | እናንተም ዘንጊዎች ናችሁ።
 53 | 62 | ለአላህም ስገዱ ተገዙትም።
 54 | 1 | ሰዓቲቱ (የትንሣኤ ቀን) ተቃረበች፤ ጨረቃም ተገመሰ።
 54 | 2 | ተዓምርንም ቢያዩ (ከእምነት) ይዘራሉ። (ይህ) «ዘውታሪ ደግሞት ነውም» ይላሉ።
 54 | 3 | አስተባበሉም። ዝንባሌዎቻቸውንም ተከተሉ። ነገርም ሁሉ (ወሰን አለው)፤ ረገዝ ነው።
 54 | 4 | ከዚያዎችም በእርሱ ውስጥ መገሰጥ ያለበት ነገር በእርግጥ መጣላቸው።
 54 | 5 | ሙሉ የኾነች ጥበብ (መጣቻቸው) ግን እስፈራሪዎቹ እያበቃቁም።
 54 | 6 | ከነርሱም ዙር። ጠረው (መልእክ) ወደ እስደንጋጭ ነገር የሚጠራበትን ቀን (እስታውስ)።
 54 | 7 | ዓይኖቻቸው ያቀረቀሩ ኾነው፤ ፍጹም የተበተነ እንባ መስለው ከመቃብሮቹ ይወጣሉ።
 54 | 8 | ወደ ጠረው እንገባቸውን ሳቢዎች ቸኳዮች ኾነው (ይወጣሉ)። ከሓዲዎቹ (ያን ጊዜ ምን ይላሉ?) «ይህ ብርቱ ቀን ነው» ይላሉ።
 54 | 9 | ከእነርሱ በፊት የኑሕ ነገድ አስተባበለች። ባረያችንንም (ኑሕን) አስተባበሉ። «ዕብድ ነውም» አሉ። ተገላመጠም።
 54 | 10 | ጌታውንም «እኔ የተሸነፍኩ ነኝና እርዳኝ» ሲል ጠራ።
 54 | 11 | ወዲያውም የሰማይን ደጃፎች በሚንባቢ ውሃ ከፈትን።
 54 | 12 | የምድርንም ምንጮች አፈነዳን። ውሃውም (የሰማይና የምድር) በእርግጥ በተወሰነ ኾነታ ላይ ተገናኘ።
 54 | 13 | ባለ ሳንቃዎችና ባለሚስማሮች በኾነችም ታንኳ ላይ ጫንነው።
 54 | 14 | በጥበቃችን ስር ኾና ትንሸለላለች። ተከዶ ለነበረው ሰው ምንዳ (ይህንን ሠራን)።
 54 | 15 | ተዓምር እድርገንም በእርግጥ ተውናት። ከተገሳጭም አልለን?
 54 | 16 | ቅጣቴና ማስጠንቀቂያዎቼም እንዴት ነበሩ?
 54 | 17 | ቁርኣንንም ለመገንዘብ በእርግጥ አገራነው። ተገንዝቢም አልለን?
 54 | 18 | ዓድ አስተባበለች። ቅጣቴና ማስጠንቀቂያዎቼም እንዴት ነበሩ!
 54 | 19 | እኛ በእነርሱ ላይ ዘወትር መናጢ በኾነ ቀን በጎይል የምትንሸሻ ነፋስን ላክንባቸው።
 54 | 20 | ሰዎቹን ልክ ከሥሮቻቸው የተጎለሰሱ የዘንባባ ግንዶች መስለው (ከተደበቁበት) ትነቅላቸዋለች።
 54 | 21 | ቅጣቴና ማስጠንቀቂያዎቼም እንዴት ነበሩ?
 54 | 22 | ቁርኣንንም ለማስታወስ በእርግጥ አገራነው። ተገሳጭም አልለን?
 54 | 23 | ሰሙድ በእስፈራሪዎቹ አስተባበለች።
 54 | 24 | «ከእኛ የኾነን እንደን ሰው እንከተለዋለን? እኛ ያን ጊዜ በስህተትና በዕብድት ውስጥ ነን» አሉ።
 54 | 25 | «ከኛ መካከል በእርሱ ላይ (ብቻ) ማስገንዘቢያ (ራእይ) ተጣለለትን? አይደለም እርሱ ውሸታም ኩሩ ነው» (አሉ)።
 54 | 26 | ውሸታሙ ኩሩው ማን እንደኾነ ነገ በእርግጥ ያውቃሉ።
 54 | 27 | እኛ ሴት ግመልን ለእነርሱ መፈተኛ ትኾን ዘንድ ላኪዎች ነን። ተጠባበቃቸውም። ታገስም።
 54 | 28 | ውሃውንም በመካከላቸው የተከፈለ መኾኑን ንገራቸው። ከውሃ የኾነ ፋንታ ሁሉ (ተረኞቹ) የሚጣዱት ነው።
 54 | 29 | ጓደኞቻቸውንም ጠሩ። ወዲያውም (ሰይፍን) ተቀበለ። ወጋትም።
 54 | 30 | ቅጣቴና ማስጠንቀቂያዎቼም እንዴት ነበሩ?
 54 | 31 | እኛ በእነርሱ ላይ እንዲትን ጩኸት ላክንባቸው። ወዲያውም ከበረት አጣሪ (አጥር) እንደ ተሰባበረ ርግጋፊ ኾኑ።
 54 | 32 | ቁርኣንንም ለመገንዘብ አገራነው። ተገሳጭም አልለን?
 54 | 33 | የሉጥ ሕዝብ በእስፈራሪዎቹ አስተባበለች።
 54 | 34 | እኛ በእነርሱ ላይ ጠጠርን ያዘለች ነፋስን ላክን። የሉጥ ቤተሰቦች ብቻ ሲቀሩ (እነርሱንስ) በሌሊት መጨረሻ ላይ አዳንናቸው።
 54 | 35 | ከእኛ በኾነ ጸጋ (አዳንናቸው)። እንደዚሁ ያመሰገንን ሰው እንመነዳለን።
 54 | 36 | ብርቱይቱን እያያዛችንንም በእርግጥ አስጠነቃቃቸው። በማስጠንቀቂያዎቼም ተከራክሩ።
 54 | 37 | ከእንግዶቹም እንዲያስመቻቸው ደጋግመው ፈለጉት። ወዲያውም ዓይኖቻቸውን አበስን። «ቅጣቴንና ማስጠንቀቂያዎቼንም ቅመሱ» (አልናቸው)።
 54 | 38 | በማለዳም ዘውታሪ የኾነ ቅጣት በእርግጥ ማለደባቸው።
 54 | 39 | «ቅጣቴንና ማስጠንቀቂያዎቼንም ቅመሱ» (ተባሉ)።
 54 | 40 | ቁርኣንንም ለመገንዘብ በእርግጥ አገራነው። ተገሳጭም አልለን?
 54 | 41 | የፈርዖንንም ቤተሰቦች ማስጠንቀቂያዎች በእርግጥ መጡዋቸው።
 54 | 42 | በተዓምራቶቻችን በሁሏም አስተባበሉ። የብርቱ ቻይንም እያያዝ ያዘናቸው።
 54 | 43 | ከሓዲዎቻችሁ ከእነዚህ በላጮች ናቸውን? ወይስ ለናንተ በመጽሐፎች ውስጥ (የተነገረ) ነፃነት አላችሁን?
 54 | 44 | ወይስ «እኛ የተረዳን ክምቹዎች ነን» ይላሉን?
 54 | 45 | ክምቹዎቹ በእርግጥ ድል ይምመታሉ። ጀርባዎችንም ያዘራሉ።
 54 | 46 | ይልቁንም ሰዓቲቱ (ትንሣኤ) ቀጠሮዋቸው ናት። ሰዓቲቱም በጣም የከበደችና የመረረች ናት።
 54 | 47 | እመጸኞች በስህተትና በእሳቶች ውስጥ ናቸው።
 54 | 48 | በእሳት ውስጥ በፊቶቻቸው በሚጎተቱበት ቀን «የሰቀርን መንካት ቅመሱ» (ይባላሉ)።
 54 | 49 | እኛ ሁሉን ነገር በልክ ፈጠርነው።
 54 | 50 | ትእዛዛችንም እንደ ዓይን ቅጽበት እንዲት (ቃል) እንጅ ሌላ አይደለም።
 54 | 51 | ብጤዎቻችሁንም በእርግጥ አጠፋን። ተገሳጭም አልለን?
 54 | 52 | የሠሩትም ነገር ሁሉ በመጽሐፎች ውስጥ ነው።
 54 | 53 | ትንሹም ትልቁም ሁሉ የተጻፈ ነው።
 54 | 54 | እላህን ፈረዎቹ በእትክልቶችና በወንዞች ውስጥ ናቸው።
 54 | 55 | (እነርሱም ውድቅ ቃልና መውወንጀል በሌለበት) በእውነት መቀመጫ ውስጥ ቻይ የሆነው ንጉሥ ዘንድ ናቸው።

55 | 1 | አል-ረሐማን፤
55 | 2 | ቁርአንን አስተማረ።
55 | 3 | ሰውን ፈጠረ።
55 | 4 | መናገርን አስተማረው።
55 | 5 | ፀሐይና ጨረቃ በተወሰነ ልክ (ይጼዱሉ)።
55 | 6 | ሐረግና ዛፍም (ለእርሱ) ይሰግዳሉ።
55 | 7 | ሰማይንም አጓናት። ትክክለኛነትንም ደነገገ።
55 | 8 | በሚዛን (ስትመዝኑ) እንዳትበድሉ።
55 | 9 | መመዘንንም በትክክል መዝኑ። ተመዘኙንም አታጉድሉ።
55 | 10 | ምድርንም ለፍጡሩ አደላደላት።
55 | 11 | በውስጧ እሾት ባለ ሺፋኖች የኾኑ ዘንባባዎችም ያሉባት ስትኾን።
55 | 12 | የገለባ ባለቤት የኾነ ቅንጣትም። ባለ መልካም መዐዘ ቅጠሎችም (ያሉባት ስትኾን)።
55 | 13 | (ሰዎችና ጋኔኖች ሆይ!) ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 14 | ሰውን እንደ ሸክላ ከሚቅጩለጩል ደረቅ ጭቃ ፈጠረው።
55 | 15 | ጃንንም ከእሳት ከኾነ ነበልባል ፈጠረው።
55 | 16 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 17 | የሁለቱ ምሥራቆች ጌታ፤ የሁለቱ ምዕራቦችም ጌታ ነው።
55 | 18 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 19 | ሁለቱን ባሕሮች የሚገናኙ ሲኾኑ ለቀቃቸው።
55 | 20 | (እንዳይዋሐዱ) በመካከላቸው ጋራጅ አልሉ። (እንዲሁ ባንዱ ላይ) ወሰን አያልፉም።
55 | 21 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ? >
55 | 22 | ሉልና መርጃን ከሁለቱ ይወጣል።
55 | 23 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 24 | እንደ ጋራዎች ኾነው በባሕር ውስጥ የተሠሩት ተንሻለዮቹም (ታንኳዎች) የእርሱ ናቸው።
55 | 25 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 26 | በእርሷ (በምድር) ላይ ያለው ሁሉ ጠፊ ነው።
55 | 27 | የልቅናና የልግሥና ባለቤት የኾነው የጌታህ ፊትም ይቀራል። (አይጠፋም)።
55 | 28 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 29 | በሰማይትና በምድር ውስጥ ያሉት ሁሉ ይለምኑታል። በየቀኑ ሁሉ እርሱ በሥራ ላይ ነው።
55 | 30 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ? >
55 | 31 | እናንተ ሁለት ከባዶች (ሰዎችና ጋኔኖች) ሆይ! ለእናንተ (መቆጣጠር) በእርግጥ እናስባለን።
55 | 32 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 33 | የጋኔንና የሰው ጭፍሮች ሆይ! ከሰማይትና ከምድር ቀበሌዎች መውጣትን ብትችሉ ውጡ። በስልጣን እንጂ አትወጡም። (ግን ስልጣን የላችሁም)
55 | 34 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 35 | በሁለታችሁም ላይ ከእሳት ነበልባል፤ ጭስም ይላክባችኋል። (ሁለታችሁም) አትረረዱምም።
55 | 36 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 37 | ሰማይም በተሰነጠቀችና እንደ ጽጌረዳ፤ እንደታረበ ቆዳ በኾነች ጊዜ፤ (ጭንቁን ምን አበረታው)።
55 | 38 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 39 | በዚያም ቀን ሰውም ጃንም ከኃጢአቱ ገና አይጠየቅም።
55 | 40 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 41 | ከሓዲዎች በምልክታቸው ይታወቃሉ። እናቶቻቸውንና ጫማዎቻቸውንም ይያዛሉ።
55 | 42 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ።
55 | 43 | ይህቺ ያቺ እመጸኞች በእርሷ ያስተባብሉባት የነበረችው ገህንም ናት (ይባላሉ)።
55 | 44 | በእርሷና በጣም ሞቃት በኾነ ፍል ውሃ መካከል ይመላለሳሉ።
55 | 45 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 46 | በጌታውም ፊት መቆምን ለፈራ ሰው ሁለት ገንቶች አልሉት።
55 | 47 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 48 | የቀንዘሎች ባለ ቤቶች የኾኑ (ገንቶች አልሉት)።
55 | 49 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 50 | በሁለቱ ውስጥ የሚፈስሱ ሁለት ምንጮች አልሉ።
55 | 51 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 52 | በሁለቱ ውስጥ ከፍራፍሬዎች ሁሉ ሁለት ዓይነቶች (እርጥብና ደረቅ) አልሉ።
55 | 53 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 54 | የውስጥ ጉስጉሳቸው ከወፍራም ሐር በኾኑ ምንጣፎች ላይ የተመቻቹ ሲኾኑ (ይንፈላሰሳሉ)። የሁለቱም ገንቶች ፍሬ (ለለቃሚ) ቅርብ ነው።
55 | 55 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 56 | በውስጣቸው ከበፊታቸው (ከባሎቻቸው በፊት) ሰውም ጃንም ያልገሰሳቸው ዓይኖቻቸውን (በባሎቻቸው ላይ) አሳጣሪዎች (ሴቶች) አልሉ።
55 | 57 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 58 | ልክ ያቁትና መርጃን ይመስላሉ።
55 | 59 | ከጌታችሁም ጸጋዎቹ በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 | 60 | የበጎ ሥራ ዋጋ በጎ እንጅ ሌላ ነውን?
55 | 61 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?

55 62 | ከሁለቱ ገነቶችም ሌላ ሁለት ገነቶች አልሉ።
55 63 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ? >
55 64 | ከልምላሚያቸው የተነሳ ወደ ጥቁረት ያዘነበሉ ናቸው።
55 65 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 66 | በውስጣቸው ሁለት የሚገኙ ምንጮች አልሉ።
55 67 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 68 | በውስጣቸው ፍራፍሬ፤ ዘምባባም፤ ሩማንም አልሉ።
55 69 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 70 | በውስጣቸው ጠባዩ መልካሞች መልክ ውበት (ሴቶች) አልሉ።
55 71 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 72 | በድንኳናች ውስጥ የተጨገሉ የዓይኖቻቸው ጥቁረትና ንጣት ደማቅ የሾኑ ናቸው።
55 73 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 74 | ከነርሱ በፊት ሰውም ጃንም አልገሰሳቸውም።
55 75 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 76 | በሚያረገርጉ አረንጓዴ ምንጣፎችና በሚያማምሩ ስጋጃዎች ላይ የተደላደሉ ሲሾኑ (ይቀመጣሉ)።
55 77 | ከጌታችሁም ጸጋዎች በየትኛው ታስተባብላላችሁ?
55 78 | የግርማና የመክበር ባለቤት የሾነው ጌታህ ስም ተባረከ።
56 1 | መከራይቱ በወደቀች ጊዜ።
56 2 | ለመውደቋ እስተባባይ (ነፍስ) የለችም።
56 3 | ዝቅ አድራጊና ከፍ አድራጊ ናት።
56 4 | ምድር መናወጥን በተናወጠች ጊዜ።
56 5 | ተራራዎችም መፍፈርፈርን በተፈረፈሩ ጊዜ (እንደተፈጠሩ ዱቄት በሾኑ ጊዜ)።
56 6 | የተባባሰ ጠናኝ በሾኑም ጊዜ
56 7 | ሦስት ዓይነቶችም በሾናችሁ ጊዜ (ታዋርዳለች፤ ታነሳለችም)።
56 8 | የቀኝ ዓይኖችም ምን (የተከበሩ) የቀኝ ዓይኖች ናቸው።
56 9 | የግራ ዓይኖችም ምን (የተዋረዱ) የግራ ዓይኖች ናቸው።
56 10 | (ለበሳ ሥራ) ቀዳሚዎቹም (ለገነት) ቀዳሚዎች ናቸው።
56 11 | እነዚያ ባለሚሎቹ ናቸው።
56 12 | በመጠቀሚያ ገነቶች ውስጥ ሲሾኑ።
56 13 | ከፊተኞቹ ብዙ ጭፍሮች ናቸው።
56 14 | ከኋለኞቹም ጥቂቶች ናቸው።
56 15 | በተታቱ አልጋዎች ላይ ይሾናሉ።
56 16 | በእርሷ ላይ የተመቻቹና ፊት ለፊት የተቅጣጩ ሲሾኑ።
56 17 | በእነርሱ ላይ ሁል ጊዜ የማያረጁ ወጣቶች ልጆች ይዘዋወራሉ።
56 18 | ከጠጅ ምንጭም በብርጭቆዎችና በኩስኩስቶች በጽዋም (በእነርሱ ላይ ይዝዘራሉ)።
56 19 | ከእርሷ የራስ ምታት እያገኛቸውም፤ እይስከሩምም።
56 20 | ከሚመርጡትም ዓይነት በእሾቶች።
56 21 | ከሚሹትም በሾነ የበራሪ ሥጋ (ይዘሩባቸዋል)።
56 22 | ዓይናማዎች የሾኑ ነጫጭ ቆንጆዎችም አሏቸው።
56 23 | ልክ እንደተሸፈነ ሉል መሰሎች የሾኑ።
56 24 | በዚያ ይሠሩት በነበሩት ምክንያት ዋጋ ይሾን ዘንድ (ይህንን አደረግላቸው)።
56 25 | በውስጥ ውድቅ ንግግርንና መውወንጀልን አይሰሙም።
56 26 | ግን ሰላም መባባልን (ይሰማሉ)።
56 27 | የቀኝም ዓይኖች ምንኛ (የከበሩ) የቀኝ ዓይኖች!
56 28 | በተቀፈቀፈ (እሾህ በሌለው) ቁርቁራ ውስጥ ናቸው።
56 29 | (ፍሬው) በተነባበረ በሙዝ ዛፍም።
56 30 | በተዘረጋ ጥላ ሥርም።
56 31 | በሚንቧቧ ውሃ እጠገብም።
56 32 | ብዙ (ዓይነት) በሾኑ ፍራፍሬዎችም።
56 33 | የማትቋረጥም የማትከለከልም የሾኑት።
56 34 | ከፍ በተደረጉ ምንጣፎችም (ሴቶችም መካከል)።
56 35 | እኛ እዲስ ፍጥረት አድርገን (ለእነርሱ) ፈጠርናቸው።
56 36 | ደናግሎችም አደረግናቸው።
56 37 | ለባሎቻቸው ተሽምርሟረዎች እኩያዎች (አደረግናቸው)።
56 38 | ለቀኝ ዓይኖች (እዘጋጃናቸው)።
56 39 | ከፊተኞቹ ብዙ ጭፍሮች ናቸው።
56 40 | ከኋለኞቹም ብዙ ጭፍሮች ናቸው።
56 41 | የግራ ዓይኖችም ምንኛ (የተዋረዱ) የግራ ዓይኖች! ናቸው።
56 42 | በመርዛም ነፋስ በጣም በፊላ ውሃም ውስጥ ናቸው።
56 43 | ከጥቁር ጭስም በሾነ ጥላ ውስጥ።
56 44 | ቀዝቃዛም መልካምም ያልሾነ።
56 45 | እነርሱ ከዚህ በፊት ቅምጥሎች ነበሩና።
56 46 | በታላቅ ነጠላትም ላይ ይዘወትሩ ነበሩና።
56 47 | ይሉም ነበሩ፡- «በሞትንና ዐፈር፤ ዐጥንቶችም በሾን ጊዜ እኛ በእርግጥ የምንቀስቀስ ነን?»

56|48| «የፊትኞቹ አባቶቻችንም?»
 56|49| በላቸው፡- «ፊትኞቹም ኋለኞቹም።
 56|50| «በተወሰነ ቀን ቀጠሮ በእርግጥ ተሰብሳቢዎች ናቸው።
 56|51| «ከዚያም እናንተ ጠማሞች እስተባባሩት ሆይ!
 56|52| « ከዘቁም ዛፍ በእርግጥ በይዎች ናችሁ።
 56|53| «ከእርሷም ሆይቻችሁን ሞይዎች ናችሁ።
 56|54| «በእርሱ ላይም ከፈላ ውሃ ጠጪዎች ናችሁ።
 56|55| «የተጠሙንም ግመሎች አጠጣጥ ብጤ ጠጪዎች ናችሁ።»
 56|56| ይህ በፍርዱ ቀን መስተንግዲቸው ነው።
 56|57| እኛ ፈጠርናችሁ አታምኑምን?
 56|58| (በማግፀኖች) የምታፈሱትን አያችሁን?
 56|59| እናንተ ትፈጥሩታላችሁን? ወይስ እኛ ፈጣሪዎቹን ነን?
 56|60| እኛ ሞትን (ጊዜውን) በመካከላችሁ ወሰንን። እኛም ተሸናፊዎች አይደለንም።
 56|61| ብጤዎቻችሁን በመለወጥና በዚያ በማታውቁትም (ቅርጽ) እናንተን በመፍጠር ላይ (አንሸነፍም)።
 56|62| የፊትኞቹንም አፈጣጠር በእርግጥ ዐውቃችኋል። አትገነዘቡምን?
 56|63| የምትዘሩትንም አያችሁን?
 56|64| እናንተ ታበቅሉታላችሁን? ወይስ እኛ አብቃዮቹ ነን?
 56|65| ብንሻ ኖሮ ደረቅ ስብርብርብ ባደረግነውና የምትደነቁም በኾናችሁ ነበር።
 56|66| «እኛ በዕዳ ተያዣች ነን።
 56|67| «በእርግጥም እኛ (ከመጠቀም) የተከለከልን ነን» (ትሉ ነበር)።
 56|68| ያንንም የምትጠጡትን ውሃ አየችሁን?
 56|69| እናንተ ከደመናው አወረዳችሁትን? ወይስ እኛ አውራጆቹ ነን?
 56|70| ብንሻ ኖሮ መርጋጋ ባደረግነው ነበር። አታመሰግኑምን?
 56|71| ያቺንም የምትሰብቁትን እሳት አያችሁን?
 56|72| እናንተ ዛፉን ፈጠራችሁን? ወይስ እኛ ፈጣሪዎችዋ ነን?
 56|73| እኛ (ለገሀናም) ማስታወሻ ለመንገደኞችም መጠቀሚያ አደረግናት።
 56|74| የታላቁን ጌታህንም ስም አወድስ።
 56|75| በከዋክብትም መጥለቂያዎች እምላለሁ።
 56|76| እርሱም ብታወቁ ታላቅ መሓላ ነው።
 56|77| እርሱ የከበረ ቁርኣን ነው።
 56|78| በተጠበቀ መጽሐፍ ውስጥ ነው።
 56|79| የተጥራሩት እንጂ ሌላ አይነካውም።
 56|80| ከዓለማት ጌታ የተወረደ ነው።
 56|81| በዚህ ንግግር እናንተ ቸልተኞች ናችሁን?
 56|82| ሲሳይችሁንም (ዝናምን) እናንተ የምታስተባብሉት ታደርጋላችሁን?
 56|83| (ነፍስ) ጉረርንም በደረሰች ጊዜ።
 56|84| እናንተ ያን ጊዜ የምታዩ ስትኾኑ።
 56|85| እኛም ግን አታዩም እንጂ ከእናንተ ይልቅ ወደእርሱ የቀረብን ስንኾን።
 56|86| የማትዳኙም ከኾናችሁ።
 56|87| እውነተኞች እንደ ኾናችሁ (ነፍሱቱን ወደ አካሉ) ለምን አትመልሷትም።
 56|88| (ሚቹ) ከባለሚሎቹ ቢኾንማ።
 56|89| (ለእርሱ) ዕረፍት፣ መልካም ሲሳይም፣ የመጠቀሚያ ገነትም አልለው።
 56|90| ከቀኝ ጓዶችም ቢኾንማ።
 56|91| ከቀኝ ጓዶች ስለ ኾንክ ላንተ ሰላም አልለህ (ይባላል)።
 56|92| ከሚያስዋሹት ጠማማዎችም ቢኾንማ።
 56|93| ከፈላ ውሃ የኾነ መስተንግዶ አልለው።
 56|94| በገሀንም መቃጠልም (አልለው)።
 56|95| ይህ እርሱ እርግጠኛ እውነት ነው።
 56|96| የታላቁንም ጌታህን ስም አወድስ።
 57|1| በሰማያትና በምድር ያለው ሁሉ ለአላህ አሞገሰ። እርሱም ሁሉን አሸናፊው ጥበበኛው ነው።
 57|2| የሰማያትና የምድር ንግሥና የእርሱ ብቻ ነው። ሕያው ያደርጋል፤ ይገድላልም። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።
 57|3| እርሱ ፊትም ያለ፣ ኋላም ቀሪ፣ ግልጽም፣ ስውርም ነው። እርሱም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።
 57|4| እርሱ ያ ሰማያትንና ምድርን በስድስት ቀናት ውስጥ የፈጠረ፤ ከዚያም በዙፋኑ ላይ (ስልጣኑ) የተደላደለ ነው።
 በምድር ውስጥ የሚገባውን፣ ከእርሷም የሚወጣውን፣ ከሰማይም የሚወርደውን በእርሷም ውስጥ የሚያርገውን ያውቃል።
 እርሱም የትም ብትኾኑ ከእናንተ ጋር ነው። አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።
 57|5| የሰማያትና የምድር ንግሥና የእርሱ ብቻ ነው። ነገሮችም (ሁሉ) ወደ አላህ ብቻ ይመለሳሉ።
 57|6| ሌሊትን በቀን ውስጥ ያስገባል። ቀንንም በሌሊት ውስጥ ያስገባል። እርሱም በልቦች ውስጥ የተደበቁትን ዐዋቂ ነው።
 57|7| በአላህና በመልክተኛው አመኑ። (አላህ) በእርሱ ተተኪዎች ባደረጋችሁም ገንዘብ ለግሱ። እነዚያም ከእናንተ ውስጥ ያመኑትና የለገሱት ለእነርሱ ታላቅ ምንዳ አልላቸው።
 57|8| መልክተኛው በጌታችሁ እንድታምኑ የሚጠራችሁ ሲኾን (ጌታችሁ) ኪዳናችሁንም የያዘባችሁ ሲኾን በአላህ የማታምኑት ለእናንተ ምን አልላችሁ? የምታምኑ ብትኾኑ (ወደ እምነት ቸኩሉ)።
 57|9| እርሱ ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ሊያወጣችሁ ያ ግልጽ የኾኑን አንቀጾች በበረያው ላይ የሚያወርድ ነው። አላህም ለእናንተ በእርግጥ ርኅሩህ እዛኝ ነው።
 57|10| የሰማያትና የምድር ውርስ ለአላህ ሲኾን በአላህ መንገድ የማትለግሱትም ለእናንተ ምን አልላችሁ? ከእናንተ

ውስጥ (መካን) ከመክፈት በፊት የለገሰና የተጋደለ ሰው (ከተከፈተች በኋላ ከለገሰና ከተጋደለ ጋር) እይብተካልም። ከእነዚያ በኋላ ከለገሱትና ከተጋደሉት እነዚህ በደረጃ በጣም የላቁ ናቸው። ሁሉንም አላህ መልካሚቱን ተስፋ ቃል ገብቶላቸዋል። አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

57|11|ያ ለአላህ መልካም ብድርን የሚያበድር ለእርሱም (አላህ) የሚያነባብርለት ሰው ማነው? ለእርሱም መልካም ምንዳ እልላቸው።

57|12|ምእመናንንና ምእምናትን በስተፊቶቻቸው፤ በቀኞቻቸውም ብርሃናቸው የሚሮጥ ሲኾን በምታያቸው ቀን (ምንዳ እልላቸው)። ዛሬ ብስራታችሁ በውስጦቻቸው ዘውታሪዎች ስትኾኑ ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰሰባቸው ገንቶች ናቸው (ይባላሉ)። ይህ እርሱ ታላቁ ዕድል ነው።

57|13|መናፍቃንና መናፍቃት ለእነዚያ ለእመኑት «ተመልከቱን፤ ከብርሃናችሁ እናበራለንና» የሚሉበትን ቀን (እስታውስ)። «ወደ ኋላችሁ ተመለሱ። ብርሃንንም ፈልጉ» ይባላሉ። ግቢው በውስጡ ችሮታ (ገነት) ያለበት ውጭውም ከበኩሉ ስቃይ (እሳት) ያለበት የኾነ (ደጃፍ ባለው አጥር)።

57|14|«ከእናንተ ጋር እልነበርንምን?» በማለት ይጠሩዋቸዋል። «እውነት ነው። ግን እናንተ ነፍሶቻችሁን አጠፋችሁ። (በነቢዩ አደጋዎችን) ተጠባበቃችሁም። ተጠራጠራችሁም። የአላህም ትዕዛዝ እስከ መጣ ድረስ ከንቱ ምኞቶች አታለሏችሁ። አታላዩም (ሰይጣን) በአላህ (መታገስ) ሽነገላችሁ፤» ይሏቸዋል።

57|15|«ዛሬም ከእናንተ ቢዛ እይወስድም። ከእነዚያ ከካዱትም። መኖሪያችሁ እሳት ናት። እርሷ ተገቢያችሁ ናት። ምን ትከፋም መመለሻ!» (ይሏቸዋል)።

57|16|እነዚያ ለእመኑት ለአላህ ተግሳጽና ከቁርኣንም ለወረደው ልቦቻቸው ሊፈሩ እንደእነዚያም በፊት መጽሐፍን እንደ ተሰጡትና በእነርሱ ላይ ጊዜ እንደረዘመባቸው ልቦቻቸውም እንደ ደረቁት ላይኾኑ (ጊዜው) አልቀረበምን? ከእነርሱም ብዙዎቹ እመጸኞች ናቸው።

57|17|አላህ ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው የሚያደርጋት መኾኑን ዕውቁ። ታወቁ ዘንድ አንቀጾችን ለእናንተ በእርግጥ አብራራኝላችሁ።

57|18|የመጸወቱ ወንዶችና፤ የመጸወቱ ሴቶች፤ ለአላህም መልካምን ብድር ያበደሩ ለእነርሱ መልካም ምንዳ እልላቸው።

57|19|እነዚያም በአላህና በመልክተኞቹ ያመኑት እነዚያ እነርሱ በጣም እውነተኛቹ በጌታቸውም ዘንድ መስካሪዎቹ ናቸው። ለእነርሱ ምንዳቸው ብርሃናቸውም እልላቸው። እነዚያም የካዱት በአንቀጾቻችንም ያስተባበሉት እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው።

57|20|ቅርቢቱ ሕይወት ጫዋታና ዛፋኑ፤ ማጊጫም፤ በመካከላችሁም መፎካከሪያ፤ በገንዘቦችና በልጆችም ብዛት መበላለጫ ብቻ መኾንዎን ዕውቁ። (እርሷ) በቃዩ ገበሬዎችን እንደሚያስደስት ዝናም፤ ከዚያም በቃዩ እንደሚደርቅና ገርጥቶ እንደምታየው፤ ከዚያም የተሰበሰበ እንደሚኾን ብጢ ናት፤ በመጨረሻይቱም ዓለም ብርቱ ቅጣት ከአላህም ምሕረትና ውዴታ አልለ። የቅርቢቱም ሕይወት የመታለያ ጥቅም እንጂ ሌላ አይደለችም።

57|21|ከጌታችሁ ወደ ኾነች ምሕረት፤ ወርዷ እደ ሰማይና ምድር ወርድ ወደ ሆነችም ገነት ተሸቀዳደመ። ለእነዚያ በአላህና በመልክተኞቹ ላመኑት ተዘጋጅታለች። ይህ የአላህ ችሮታ ነው። ለሚሻው ሰው ይሰጠዋል። አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

57|22|በምድርም በነፍሶቻችሁም መከፈ (ማንንም) አትነካም ሳንፈጥራት በፊት በመጽሐፍ የተመዘገበች ብትኾን እንጂ። ይህ በአላህ ላይ ገር ነው።

57|23|(ይህ ማሳወቃችን) ባመለጣችሁ ጸጋ ላይ እንዲታዝኑ አላህም በሰጣችሁ ነገር (በትዕቢት) እንዳትደሰቱ ነው። አላህም ኩራተኛን ጉረኛን ሁሉ እይወድም።

57|24|(እነርሱም) እነዚያ የሚሰስቱና ሰዎችንም በስስት የሚያዝዙ ናቸው። (ከእውነት) የሚሸሽም ሰው (ጥፋቱ በራሱ ላይ ነው)። አላህም እርሱ ተብቃቂ ምስገን ነው።

57|25|መልክተኞቻችንን በግልጽ ማስረጃዎች በእርግጥ ላከን። ሰዎችም በትክክል ቀጥ እንዲሉ መጽሐፎችንና ሚዛንን ወደእነርሱ አወረድን፤ ብረትንም በውስጡ ብርቱ ኃይልና ለሰዎች መጠቃቀሚያዎች ያልሉበት ሲኾን አወረድን።

(እንዲጠቀሙበት) አላህም ሃይማኖቱንና መልክተኞቹን በሩቅ ኾኖ የሚረዳውን ሰው ሊያውቅ (ሊገልጽ አወረደው)። አላህ ብርቱ አሸናፊ ነው።

57|26|ኑሕን፤ ኢብራሂምንም በእርግጥ ላከን። በዘሮቻቸውም ውስጥ ነቢይነትንና መጽሐፎችን አደረግን። ከእነርሱም ቅን አልለ። ከእነርሱም ብዙዎቹ እመጸኞች ናቸው።

57|27|ከዚያም በዱካዎቻቸው ላይ መልክተኞቻችንን እስከታተልን። የመርየምን ልጅ ዒሳንም እስከተልን። ኢንጂልንም ሰጠነው። በእነዚያም በተከተሉት (ሰዎች) ልቦች ውስጥ መለዘብንና እዝነትን፤ አዲስ የፈጠሩዋትንም ምንኩስና አደረግን። በእነርሱ ላይ (ምንኩስናን) አልጻፍናትም። ግን የአላህን ውዴታ ለመፈለግ ሲሉ (ፈጠሩዋት)። ተገቢ አጠባበቃንም፤ አልጠበቁትም። ከእነርሱም ለእነዚያ ላመኑት ምንዳቸውን ሰጠናቸው። ከእነርሱም ብዙዎቹ እመጸኞች ናቸው።

57|28|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ፍሩ። በመልእክተኛውም እመኑ። ከችሮታው ሁለትን ክፍሎች ይሰጣችኋልና። ለእናንተም በእርሱ የምትኼዱበት የኾነ ብርሃንን ያደርግላችኋል። ለእናንተም ይምራል። አላህም መሳሪ አዛኝ ነው።

57|29|(ይህም) የመጽሐፉ ሰዎች ከአላህ ችሮታ በምንም ላይ የማይችሉ መኾናቸውን ችሮታም በአላህ እጅ ነው። ለሚሻው ሰው ይሰጠዋል ማለትን እንዲያውቁ ነው፤ አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

58|1|አላህ የዚያችን በባሏ (ነገር) የምትከራከርህንና ወደ አላህ የምታስመተውን (ሴት) ቃል በእርግጥ ሰማ። አላህም (በንግግር) መመላለሳችሁን ይሰማል። አላህ ሰሚ ተመልካች ነውና።

58|2|እነዚያ ከእናንተ ውስጥ ከሚስቶቻቸው እንደናቶቻችን ጀርባዎች ይኹኑብን በማለት የሚምሉ እነርሱ እናቶቻቸው እይደሉም። እናቶቻቸው እኒያ የወለዱዋቸው ብቻ ናቸው። እነርሱም (በዚህ ቃል) ከንግግር የተጠላንና ውሸትን በእርግጥ ይናገራሉ። አላህም (ለሚጸጸት) ይቅር ባይ መሓሪ ነው።

58|3|እነዚያም ከሚስቶቻቸው እንደናቶቻችን ጀርባዎች ኹኑብን በማለት የሚምሉ ከዚያም ወደ ተናገሩት የሚመለሱ ሳይነካኩ በፊት ጫንቃን ነጻ ማውጣት በነርሱ ላይ አለባቸው። እነሆ በእርሱ ትግስጽበታለችሁ። አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጥ ዓዋቂ ነው።

58|4|ያላገንም ሰው ከመነካካታቸው በፊት ሁለት የተከታተሉ ወሮችን መጽም አለበት። ያልቻለም ሰው ስድሳ ድኾችን ማብላት (አለበት)። ይህ በአላህና በመልክተኛው እንድታምኑ ነው። ይህችም የአላህ ሕግጋት ናት። ለከሓዲዎችም አሳማማ ቅጣት አልላቸው።

58|5|ግልጾች ማስረጃዎችን ያወረድን ስንኾን እነዚያ አላህንና መልክተኛውን የሚከራከሩ እነዚያ ከእነርሱ በፊት የነበሩት

እንደተዋረዱ ይዋረዳሉ። ለከፋዲዎችም እዋራጅ ቅጣት አልላቸው።

58|6|አላህ ሁላቸውንም በሚቀስቃሳቸው ቀን (ይቀጣቸዋል)። የሠሩትንም ሁሉ ይነግራቸዋል። የረሱት ሲኾኑ አላህ ዐውቆታል። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ዐዋቂ ነው።

58|7|አላህ በሰማያት ውስጥ ያለውን በምድርም ውስጥ ያለውን ሁሉ የሚያውቅ መኾኑን አታይምን? ከሦስት ሰዎች መኾካቸው አይኖርም እርሱ አራተኛቸው ቢኾን እንጂ። ከአምስትም (አይኖርም) እርሱ ስድስተኛቸው ቢኾን እንጂ። ከዚያ ያነሰም የበዛም (አይኖርም) እርሱ የትም ቢኾኑ እንጂ። ከዚያም በትንሣኤ ቀን የሠሩትን ሁሉ ይነግራቸዋል። አላህ ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

58|8|ወደእነዚያ (በመጥፎ) ከመኾካቸው ወደ ተከለከሉት፤ ከዚያም ከእርሱ ወደ ተከለከሉት ነገር ወደሚመለሱት፤ በኃጢአትና ድንበር በማለፍ መልክተኛውን በመቃወም ወደሚንኾካቸው አላየህምን? (ሰላም ሊሉ) በመጡህም ጊዜ አላህ በእርሱ ባላናገረህ ቃል ያናግሩሃል። በነፍሶቻቸውም ውስጥ (ነቢዩ ከኾንክ) «በምንለው ነገር አላህ አይቀጣንም ኖሮአልን?» ይላሉ። ገህንም የሚገባት ሲኾኑ በቂያቸው ናት። ምን ትከፋም መመለሻ!

58|9|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በተንኾካቸው ጊዜ በኃጢአትና ወሰንን በማለፍ መልክተኛውንም በመቃወም አትንኾካቸው። ግን በበጎ ሥራና አላህን በመፍራት ተወያዩ። ያንንም ወደእርሱ የምትሰበሰቡበትን አላህን ፍሩ።

58|10|(በመጥፎ) መንኾካቸው ከሰይጣን ብቻ ነው። እነዚያ ያመኑት ያዝኑ ዘንድ (ይቀስቅሰዋል)። በአላህ ፈቃድ ካልኾነ በቀር በምንም አይገዳቸውም። በአላህ ላይም እማኞች ይጠገ።

58|11|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ለእናንተ በመቀመጫዎች ስፍራ ተስፋፋ በተባላችሁ ጊዜ (ስፍራን) አስፋ። አላህ ያስፋላችኋልና። ተነሱ በተባላችሁም ጊዜ ተነሱ። አላህ ከናንተ እነዚያን ያመኑትንና እነዚያንም ዕውቀትን የተሰጡትን በደረጃዎች ከፍ ያደርጋል። አላህም በምትሰሩት ሁሉ ውስጥ ዐዋቂ ነው።

58|12|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! መልክተኛውን በተወያየችሁ ጊዜ ከመወያየታችሁ በፊት ምጽዋትን አስቀድሙ። ይህ ለእናንተ መልካም ነው። አጥሪም ነው። ባታገኙም አላህ መሓረ አዛኝ ነው።

58|13|ከውይይታችሁ በፊት ምጽዋቶችን ከማስቀደም (ድህነትን) ፈራችሁን? ባልሠራችሁም ጊዜ አላህ ከእናንተ ጸጸትን የተቀበለ ሲኾን ሰላትን ስገዳ። ዘካንም ስጡ። አላህንና መልክተኛውንም ታዘዙ። አላህም ውስጥ ዐዋቂ ነው።

58|14|ወደእነዚያ አላህ በእነርሱ ላይ የተቆጣጠረውን ሕዝቦች ወደ ተወዳጁት (መናፍቃን) አላየኸምን? እነርሱ ከእናንተ አይደሉም። ከእነርሱም አይደሉም። እነርሱም የሚያውቁ ሲኾኑ በውሸት ላይ ይምላሉ።

58|15|አላህ ለእነርሱ ብርቱን ቅጣት አዘጋጀ። እነርሱ ይሠሩት የነበሩት ሥራ ምንኛ ከፋ!

58|16|መሓሎቻቸውን ጋሻ አድርገው ያዙ። ከአላህም መንገድ አገዱ። ስለዚህ ለእነርሱ አዋራጅ ቅጣት አልላቸው።

58|17|ገንዘቦቻቸውና ልጆቻቸው ከአላህ (ቅጣት) ምንንም ከእነርሱ አያድኗቸውም። እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው። እነርሱ በእርሷ ውስጥ ዘውታሪዎች ናቸው።

58|18|አላህ የተሰበሰቡ ኾነው በሚያስነሳቸው ቀን ለእናንተ እንደሚምሉላችሁም እነርሱ (በሚጠቅም) ነገር ላይ መኾናቸውን የሚያስቡ ኾነው ለእርሱ በሚምሉበት ቀን (አዋራጅ ቅጣት አልላቸው)። ንቁ! እነርሱ ውሸታሞቹ እነርሱ ናቸው።

58|19|በእነርሱ ላይ ሰይጣን ተሾመባቸው። አላህንም ማስታወስን አስረሳቸው። እነዚያ የሰይጣን ጭፍሮች ናቸው። ንቁ! የሰይጣን ጭፍሮች ከሳሪዎቹ እነርሱ ናቸው።

58|20|እነዚያ አላህንና መልክተኛውን የሚከራከሩት እነዚያ በጣም በወራዶቹ ውስጥ ናቸው።

58|21|አላህ፡- «እኔ በእርግጥ እሸንፋለሁ፤ መልክተኞቹም (ያሸንፋሉ)» ሲል፤ ጽፏል። አላህ ብርቱ እሸናፊ ነውና።

58|22|በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምኑትን ሕዝቦች አላህንና መልክተኛውን የሚከራከሩትን ሰዎች፤ አባቶቻቸው፤ ወይም ልጆቻቸው፤ ወይም ወንድሞቻቸው፤ ወይም ዘመዶቻቸው ቢኾኑም እንኳ የሚወዳጁ ኾነው አታገኛቸውም። እነዚያ በልቦቻቸው ውስጥ እምነትን ጽፏል። ከእርሱም በኾነ መንፈስ ደግፏቸዋል። ከሥሮቻቸውም ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘውታሪዎች ሲኾኑ ያገባቸዋል። አላህ ከእነርሱ ወዷል። ከእርሱም ወደዋል። እነዚያ የአላህ ሕዝቦች ናቸው። ንቁ! የአላህ ሕዝቦቹ እነርሱ ምኞታቸውን የሚያገኙ ናቸው።

59|1|በሰማያትና በምድር ውስጥ ያለው ሁሉ ለአላህ እምገብ። እርሱም እሸናፊው ጥበበኛው ነው።

59|2|እርሱ ያ ከመጽሐፉ ሰዎች እነዚያን የከዱትን ከቤቶቻቸው ለመጀመሪያው ማውጣት ያወጣቸው ነው።

መውጣታቸውን አላሰባችሁም። እነርሱም ምሽጎቻቸው ከአላህ (ኃይል) የሚከለክሉላቸው መኾናቸውን አሰቡ። አላህም ካላሰቡት ስፍራ መጣባቸው። በልቦቻቸውም ውስጥ መርበድበድን ጣለባቸው። ቤቶቻቸውን በእጆቻቸውና በምእምናኖቹ እጆች ያፈርሳሉ። አስተውሉም የእእምሮ ባለቤቶች ሆይ!

59|3|በእነርሱም ላይ አላህ ከእገር መውጣትን ባልጻፈ ኖሮ በቅርቢቱ ዓለም በቀጣቸው ነበር። ለእነርሱም በመጨረሻይቱ (ዓለም) የእሳት ቅጣት አልላቸው።

59|4|ይህ እነርሱ አላህንና መልክተኛውን በመከራከራቸው ነው። አላህንም የሚከራከር ሰው (ይቀጣቸዋል)። አላህ ቅጣተ ብርቱ ነውና።

59|5|ከዘንባባ (ከተምር ዛፍ) ማንኛውም የቆረጣችኋት ወይም በግንደቿ ላይ የቆመች ኾና የተዋችኋት በአላህ ፈቃድ ነው። እመጸኞቹንም ያዋርድ ዘንድ (በመቁረጥ ፈቀደ)።

59|6|ከእነርሱም (ገንዘብ) በመልእክተኛው ላይ አላህ የመለሰው በእርሱ ላይ ፈረሶችንና ግመሎችን አላስጋለባችሁበትም። ግን አላህ መልክተኞቹን በሚሻው ሰው ላይ ይሾማል። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

59|7|አላህ ከከተሞቹ ሰዎች (ሀብት) በመልክተኛው ላይ የመለሰው (ሀብት) ከእናንተ ውስጥ በሀብታሞቹ መካከል ተዘዋዋሪ እንዳይኾን። ለአላህና ለመልክተኛው፤ ለዝምድና ባለቤትም፤ አባት ለሌላቸው ልጆችም፤ ለድኾችም፤ ለመንገደኛም (የሚሰጥ) ነው። መልክተኛውም የሰጣችሁን (ማንኛውንም) ነገር ያዙ። ከእርሱም የከለከላችሁን ነገር ተከልከሉ። አላህንም ፍሩ። አላህ ቅጣተ ብርቱ ነውና።

59|8|ለእነዚያ የአላህን ችሮታና ወዴታውን የሚፈልጉ፤ አላህንና መልክተኛውንም የሚረዱ ኾነው ከእገሮቻቸውና ከገንዘቦቻቸው ለተወጡት ስደተኞች ድኾች (ይሰበጣል)። እነዚያ እነርሱ እውነተኞቹ ናቸው።

59|9|እነዚያም ከበፊታቸው አገሪቱን መኖሪያ ያደረጉት እምነትንም የለሙዱት ወደእነርሱ የተሰደዱትን ሰዎች ይወዳሉ። (ስደተኞቹ) ከተሰጡትም ነገር በልቦቻቸው ውስጥ ቅሬታን አያገኙም። በእነርሱ ላይ ችግር ቢኖርባቸውም በነፍሶቻቸው ላይ ሊላውን ይመርጣሉ። የነፍሱንም ንፍገት የሚጠበቅ ሰው እነዚያ እነሱ ምኞታቸውን አግኚዎች ናቸው።

59|10|እነዚያም ከበኋላቸው የመጡት «ጌታችን ሆይ! ለእኛም ለእነዚያም በእምነት ለቀደሙን ወንድሞቻችን ምሕረት አድርግ። በልቦቻችንም ውስጥ ለእነዚያ ለእመኑት (ሰዎች) ጥላቻን አታድርግ። ጌታችን ሆይ! እንተ ርኅሩህ አዛኝ ነህና»

ይላሉ።

59|11|ወደእነዚያ ወደ ነፈቁት እላየህምን? ከመጽሐፉ ሰዎች ውስጥ ለእነዚያ ለካዱት ወንድሞቻቸው (ከእገር) «ብትባረሩ አብረናችሁ እንወጣለን። በእናንተም (ጉዳይ) እንድንም በፍጹም እንታዘዝም። ብትገድሉም በእርግጥ እንረዳችኋለን» ይሏቸዋል። እላህም እነርሱ ውሸታሞች መሆናቸውን ይመሰክራል።

59|12|ቢወጡ አብረዋቸው እይወጡም፤ ቢገደሉም እይረዳዋቸውም። ቢረዱባቸውም (ለሽሽት) ጀርባቸውን ያዞራሉ። ከዚያም እርዳታን እያገኙም።

59|13|እናንተ በልቦቻቸው ውስጥ በማስፈራራት ከእላህ ይልቅ የበረታችሁ ናችሁ። ይህ እነርሱ የማያውቁ ሕዝቦች በመሆናቸው ነው።

59|14|በተመሸጉ ከተሞች ውስጥ ወይም ከአጥሮች ጀርባ ሽኑው እንጅ፤ የተሰበሰቡ ሽኑው እይዋጉዋችሁም። ኃይላቸው በመካከላቸው ብርቱ ነው። ልቦቻቸው የተበታተኑ ሲሆኑ የተሰበሰቡ ናቸው ብለህ ትጠረጥራቸዋለህ። ይህ እነሱ እእምሮ የሌላቸው ሕዝቦች በመሆናቸው ነው።

59|15|((ብጢያቸው) እንደእነዚያ ከእነሱ በፊት በቅርብ ጊዜ የነገራቸውን ቅጣት እንደቀመሱት ብጢ ነው። ለእነርሱም አሳማሚ ቅጣት አላቸው።

59|16|እንደ ሰይጣን ብጢ ለሰውየው «ካድ» ባለው ጊዜና በካድም ጊዜ «እኔ ከእንተ ንጹሕ ነኝ እኔ እላህን የዓለማትን ጌታ አፈራለሁ» እንዳለው ነው።

59|17|መጨረሻቸውም እነርሱ በውስጡ ዘውታሪዎች ሲሆኑ በእሳት ውስጥ መሆን ነው። ይህም የበዳዮች ዋጋ ነው።

59|18|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እላህን ፍሩ። ማንኛዬቱም ነፍስ ለነገ ያስቀደመችውን ትመልከት። እላህንም ፍሩ። እላህ በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

59|19|እንደእነዚያም እላህን እንደረሱትና ነፍሶቻቸውን እንዳስረሳቸው (ሰዎች) አትሹኑ። እነዚያ እነርሱ እመጸኞቹ ናቸው።

59|20|የእሳት ዓዶችና የገነት ዓዶች አይተካከሉም። የገነት ዓዶች እነርሱ ምኞታቸውን አግኚዎች ናቸው።

59|21|ይህንን ቁርኣን በተራራ ላይ ባወረድነው ኖሮ ከእላህ ፍራቻ (የተነሳ) ተዋራጅ ተሰንጣቂ ሽኖ ባየኸው ነበር። ይህችንም ምሳሌ ይገመግሙ ዘንድ ለሰዎች እንገልጻለን።

59|22|እርሱ እላህ ነው፤ ያ ከእርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለ፤ ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቂ የሆነ ነው። እርሱ እጅግ በጣም ርኅሩህ በጣም አዛኝ ነው።

59|23|እርሱ እላህ ነው። ያ ከእርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለ፤ ንጉሡ ከጉድለት ሁሉ የጠራው፤ የሰላም ባለቤቱ፤ ጸጥታን ሰጪው፤ ባሮቹን ጠባቂው፤ አሸናፊው፤ ኃይሉ፤ ኩሩው ነው። እላህ ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ።

59|24|እርሱ እላህ ፈጣሪው (ከኢምንት) አስገኚው፤ ቅርጹን አሳማሪው ነው። ለእርሱ መልካሞች ስሞች አልሉት። በሰማያትና በምድርም ያለው ሁሉ ለእርሱ ያሞግሳል። እርሱም

60|1|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ጠላቶቹንና ጠላቶቻችሁን ወዳጆች እድርገችሁ አትያዙ። ከእውነቱ የመጣላችሁን ሃይማኖት በእርግጥ የካዱ ሲሆኑ ወዴታን ወደእነርሱ ታድርሳላችሁ። መልክተኛውንና እናንተን በእላህ በጌታችሁ ስላመናችሁ (ከመካ) ያወጣሉ። በመንገዱ ለመታገልና ወዴታዬን ለመፈለግ የወጣችሁ እንደሆናችሁ (ወዳጆች እድርገችሁ አትያዙዋቸው)። እኔ የምትደብቁትንና የምትገልጹትን ሁሉ የማውቅ ስሆኑ ወደእነርሱ በፍቅር ትመሳጠራላችሁ። ከእናንተም (ይህንን) የሚሠራ ሰው ቀጥተኛውን መንገድ በእርግጥ ተሳሳተ።

60|2|ቢያሽንፏችሁ ለእናንተ ጠላቶች ይሾናሉ። እጆቻቸውንም ምላሶቻቸውንም ወደእናንተ በክፉ ይዘረጋሉ። ብትከዱም ተመኙ።

60|3|ከመዶቻችሁም፤ ልጆቻችሁም በትንሣኤ ቀን እይጠቅሟችሁም፤ (እላህ) በመካከላችሁ ይለያል። እላህም የምትሠሩትን ሁሉ ተመልካች ነው።

60|4|በኢብራሂምና በእነዚያ ከእርሱ ጋር በነበሩት (ምእምናን) መልካም መከተል አለቻችሁ። ለሕዝቦቻቸው «እኛ ከእናንተ ከእላህ ሌላ ከምትግዝዙትም ንጹሐች ነን። በእናንተ ካድን። በእላህ እንድ ብቻ ሲሆን እስከምታምኑ ድረስ በእኛና በእናንተ መካከል ጠብና ጥላቻ ዘወትር ተገለጽ።» ባሉ ጊዜ (መልካም መከተል አለቻችሁ)። ኢብራሂም ለአባቱ «እኔ ለእንተ ከእላህ (ቅጣት) ምንም የማልጠቅም ስሆኑ ለእንተ በእርግጥ ምሕረትን እለምንልኸለሁ» ማለቱ ብቻ ሲቀር። «ጌታችን ሆይ! በእንተ ላይ ተመካን። ወደ እንተም ተመለስን መመለሻም ወደ እንተ ብቻ ነው፤» (ባለው ተከተሉት)።

60|5|ጌታችን ሆይ! ለእነዚያ ለካዱት ሰዎች መሞከሪያ አታድርገን። ለእኛም ምሕረት እድርገልን። ጌታችን ሆይ! እንተ አሸናፊው ጥበበኛው እንተ ብቻ ነህ።

60|6|ለእናንተ እላህንና የመጨረሻውን ቀን ለሚፈራ ሰው በእነርሱ መልካም መከተል አልላችሁ። የሚዞርም ሰው (ራሱን ይጎዳል)። እላህ ተብቃቂው ምስጢኩ እርሱ ብቻ ነውና።

60|7|በናንተና በእነዚያ ከእነርሱ ጋር በተጣላችሁት ሰዎች መካከል እላህ መፋቀርን ሊያደርግ ይቻላል። እላህም ቻይ ነው። እላህም በጣም አዛኝ ነው።

60|8|ከእነዚያ በሃይማኖት ካልተጋደሏችሁ ከእገሮቻችሁም ካላወጡዋችሁ (ከሓዲዎች) መልካም ብትውሉላቸውና ወደእነርሱ ብታስተካክሉ እላህ እይከለክላችሁም። እላህ ትክክለኞችን ይወዳልና።

60|9|እላህ የሚከለክላችሁ ከእነዚያ በሃይማኖት ከተጋደሉዋችሁ፤ ከቤቶቻችሁም ካወጡዋችሁ፤ እናንተም በማውጣት ላይ ከረዱት (ከሓዲዎች) እንዳትወዳጁዋቸው ብቻ ነው። ወዳጅ የሚያደርጓቸውም ሰዎች እነዚያ እነርሱ በዳዮቹ ናቸው።

60|10|እላንተ ያመናችሁ ሆይ! ምእምናት ስደተኞች ሆነው በመጧችሁ ጊዜ (ለሃይማኖት መሰደዳቸውን) ፈትኑዋቸው። እላህ በእምነታቸው ይበልጥ ዐዋቂ ነው። እማኞችም መሆናቸውን ብትውቁ ወደ ከሓዲዎቹ አትመልሱዋቸው። እነርሱ (ሴቶቹ) ለእነርሱ የተፈቀዱ አይደሉምና። እነርሱም (ወንዶቹ) ለእነርሱ አይፈቀዱምና። ያወጡትንም ገንዘብ ስጧቸው። መሀራቸውንም በሰጣችኋቸው ጊዜ ብታገቡዋቸው በእናንተ ላይ ኃጢአት የለባችሁም። የከሓዲዎቹንም ሴቶች የጋብቻ ቃል ኪዳኖች አትያዙ፤ ያወጣችሁትንም ገንዘብ ጠይቁ። ያወጡትንም ይጠይቁ። ይህ የእላህ ፍርድ ነው። በመካከላችሁ ይፈርዳል። እላህም ዐዋቂ ጥበበኛ ነው።

60|11|ከሚስቶቻችሁም ወደ ከሓዲዎቹ እንዳቸው ቢያመልጧችሁ ቀጥሎም ብትዘምቱባቸው ለእነዚያ ሚስቶቻቸው ለሺዳባቸው (ሰዎች) ያወጡትን ብጢ ስጧቸው። ያንንም እናንተ በርሱ ያመናችሁብትን እላህን ፍሩ።

60|12|እንተ ነቢዩ ሆይ! ምእምናቶቹ በእላህ ምንንም ላያጋሩ፤ ላይሰርቁም ላያመነዝሩም፤ ልጆቻቸውን ላይገድሉም፤ በእጆቻቸውና በእግሮቻቸው መካከልም የሚቀጣጥፉት የሆነን ኃጢአት ላያመጡ (ላይሠሩ) በበጎም ሥራ ትዕዛዝህን ላይጥሱ ቃል ኪዳን ሊገቡልህ በመጡ ጊዜ ኪዳን ተጋባቸው። ለእነርሱም እላህን ምሕረት ለምንላቸው። እላህ በጣም

መሓሪ አዛኝ ነውና።

60|13|እላንተ ያመናቸው ሆይ! አላህ በእነርሱ ላይ የተቆጣጠረውን ሕዝቦች አትወዳጁ። ከሓዲዎች ከመቃብር ሰዎች ተስፋ እንደቆረጡ ከመጨረሻይቱ ዓለም (ምንዳ) በእርግጥ ተስፋ ቆርጠዋል።

61|1|በሰማያት ውስጥ ያለው በምድርም ውስጥ ያለው ሁሉ ለአላህ አምላካዊ። እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

61|2|እላንተ ያመናቸው ሆይ! የማትሠሩትን ነገር ለምን ትናገራላችሁ?

61|3|የማትሠሩትን ነገር መናገራችሁ አላህ ዘንድ መጠላቱ ተለቀ።

61|4|አላህ እነዚያን እነርሱ ልክ እንደ ተናሰ ግንብ የተሰለፉ ኾነው በመንገዱ (በሃይማኖቱ) የሚጋደሉትን ይወዳል።

61|5|ሙሳም ለሕዝቦቹ «ሕዝቦቹ ሆይ! እኔ ወደእናንተ የአላህ መልክተኛ መኾኔን በእርግጥ የምታውቁ ስትኾኑ ለምን ታስቃዩኛላችሁ?» ባለ ጊዜ (እስታውስ። ከእውነት) በተዘነበሉም ጊዜ አላህ ልቦቻቸውን እዘነበላቸው። አላህም እመጽኞችን ሕዝቦች አያቀናም።

61|6|የመርየም ልጅ ዒሳም:- «የእስራኤል ልጆች ሆይ! እኔ ከተውራሽ በፊቱ ያለውን የማረጋገጥና ከእኔ በኋላ በሚመጣው መልክተኛ ስሙ አሕመድ በኾነው የማበስር ስኾን ወደእናንተ (የተላከሁ) የአላህ መልክተኛ ነኝ» ባለ ጊዜ (እስታውስ)። በግልጽ ተግምራቶች በመጣቸውም ጊዜ «ይህ ግልጽ ደግሞት ነው» አሉ።

61|7|እርሱ ወደ ኢስላም የሚጥጠሩ ሲኾን በአላህ ላይ ውሸትን ከቀጣጠፈ ሰውም ይበልጥ በደለኛ ማን ነው? አላህም በዳዮችን ሕዝቦች አይመራም።

61|8|የአላህን ብርሃን በእፎቻቸው ሊያጠፉ ይችላሉ። አላህም ከሓዲዎቹ ቢጠሉም እንኳ ብርሃኑን ገላጭ ነው።

61|9|እርሱ ያ አጋሪዎቹ ቢጠሉም መልክተኛውን በመምሪያ (መጽሐፍ) በእውነተኛው ሃይማኖትም (በኢስላም) ከሃይማኖት ሁሉ በላይ ይፋ ሊያደርገው የላከ ነው።

61|10|«እናንተ ያመናቸው ሆይ! ከእሳማሚ ቅጣት የምታደናችሁ የኾነችን ንግድ ላመለከታችሁን?» (በላቸው)።

61|11|(እርሷም) በአላህና በመልክተኛው ታምናላችሁ፤ በአላህ መንገድም በገንዘቦቻችሁ በነፍሶቻችሁም ትታገላላችሁ፤ ይህ የምታውቁ ብትኾኑ ለእናንተ የተሻለ ነው።

61|12|ኃጢአቶቻችሁን ለእናንተ ይምራል። ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰሳቸውንም ገነቶች ያገባችኋል። በመኖሪያ ገነቶችም በሚያማምሩ ቤቶች ውስጥ (ያስቀምጣችኋል)። ይህ ታላቅ ዕድል ነው።

61|13|ሌላይቱንም የምትወዷትን (ጸጋ ይሰጣችኋል)። ከአላህ የኾነ እርዳታና ቅርብ የኾነ የእገር መክፈት ነው። ምእምናንንም አብስር።

61|14|እናንተ ያመናቸው ሆይ! የመርየም ልጅ ዒሳ ለሐዋርያቶቹ «ወደ አላህ ረዳቱ ማነው?» እንዳለ ሐወርያቶቹም «እኛ የአላህ ረዳቶች ነን» እንዳሉት የአላህ ረዳቶች ኾኑ። ከእስራኤልም ልጆች እንደኛዋ ጭፍራ አመነች። ሌላይቱም ጭፍራ ካደች። እነዚያን ያመኑትንም በጠላታቸው ላይ አበረታናቸው፤ አሸናፊዎችም ኾኑ።

62|1|በሰማያት ያለው በምድርም ያለው ሁሉ ለአላህ ንጉሥ፤ ቅዱስ፤ አሸናፊ፤ ጥበበኛ ለኾነው ያምግሳል።

62|2|እርሱ ያ በመሃደሞቹ ውስጥ አንቀጾቹን (ቁርኣንን) በእነርሱ ላይ የሚያነብላቸው፤ (ከማጋራት) የሚያጠራቸውም፤ መጽሐፍንና ጥበብን የሚያስተምራቸውም የኾነ መልክተኛ (ሙሐመድን) ከእነርሱው ውስጥ የላከ ነው። እነርሱም ከእርሱ በፊት በግልጽ ስሕተት ውስጥ ነበሩ።

62|3|ከነሱም ሌሎች ገና ያልተጠጉዋቸው በኾኑት ላይ (የላከው ነው)። እርሱም አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

62|4|ይህ የአላህ ችሮታ ነው። ለሚሻው ሰው ይሰጠዋል። አላህም የታላቅ ችሮታ ባለቤት ነው።

62|5|የእነዚያ ተውራሽን የተጫኑትና ከዚያም ያልተሸከሟት (ያልሠሩባት) ሰዎች ምሳሌ መጽሐፎችን እንደሚሸከም አህያ ብጢ ነው። የእነዚያ በአላህ አንቀጾች ያስተባበሉት ሕዝቦች ምሳሌ ከፋ። አላህም በዳዮችን ሕዝቦች አይመራም።

62|6|«እናንተ እይሁዳውያን የኾናችሁ ሆይ! ከሰው ሁሉ በስተቀር እናንተ ብቻ ለአላህ ወዳጆች ነን ብትሉ እውነተኛች እንደኾናችሁ ሞትን ተመኙ» በላቸው።

62|7|እጆቻቸውም ባስቀደሙት ኃጢአት ምክንያት በፍጹም አይመኙትም። አላህም በዳዮቹን ዐዋቂ ነው።

62|8|«ያ ከእርሱ የምትሸኾኑ ሞት እርሱ በእርግጥ አግኛችሁ ነው። ከዚያም ሩቁንና ቅርቡን ዐዋቂ ወደ ኾነው ጌታ ትመለሳላችሁ። ትሠሩትም የነበራችሁትን ሁሉ ይነግራችኋል» በላቸው።

62|9|እናንተ ያመናቸው ሆይ! በዐርብ ቀን ለስግደት ጥሪ በተደረገ ጊዜ ወደ አላህ ማውሳት ሺዱ። መሸጥንም ተዉ። ይህ የምታውቁ ብትኾኑ ለእናንተ በጣም የተሻለ ነው።

62|10|ሶለቲቱም በተፈጸመች ጊዜ በምድር ላይ ተበተኑ። ከአላህም ችሮታ ፈልጉ። አላህም በብዙ እውሰ። ልትድኑ ይከጀላልና።

62|11|ንግድን ወይም ዛዛታን ባዩ ጊዜም ቆመህ የተዉህ ሲኾኑ ወደእርሷ ይበተናሉ። አላህ ዘንድ ያለው ዋጋ ከዛዛታም ከንግድም በላጭ ነው። «አላህም ከሰጪዎቹ ሁሉ ይበልጥ ሲሳይን ሰጭ ነው» በላቸው።

63|1|መናፍቃን በመጠህ ጊዜ «አንተ የአላህ መልክተኛ መኾንህን በእርግጥ (ምለን) እንመሰክራለን» ይላሉ። አላህም አንተ በእርግጥ መልክተኛው መኾንህን ያውቃል። አላህም መናፍቃን (ክልብ እንመሰክራለን በማለታቸው) ውሸታሞች መኾናቸውን ይመሰክራል።

63|2|መሓሎቻቸውን ጋሻ አድርገው ያዙ። ከአላህም መንገድ ከለከሉ። እነርሱ ይሠሩት የነበሩት ነገር ከፋ።

63|3|ይህ እነርሱ (በምለስ) ያመኑ ከዚያም (በልብ) የካዱ በመኾናቸው ነው። በልቦቻቸውም ላይ ታተመባቸው፤ ስለዚህ እነርሱ አያውቁም።

63|4|በየሃቸውም ጊዜ አካሎቻቸው (ግዙፍነታቸው) ያስደንቁሃል። ቢናገሩም ለንግግራቸው ታዳምጣለህ፤ (ከዕውቀት ባዶ በመኾን)። እነርሱ ልክ በግድግዳ የተጠጉ ግንደችን ይመስላሉ። ጩኸትን ሁሉ በእነርሱ ላይ ነው ብለው ያስባሉ። እነርሱ ጠላቶች ናቸውና ተጠንቀቃቸው። አላህ ይጋደላቸው፤ (ከእምነት) እንዴት ይመለሳሉ!

63|5|ለእነሱም :- «ኑ የአላህ መልክተኛ ለእናንተ ምሕረትን ይለምንላችኋል፤» በተባሉ ጊዜ ራሳቸውን ያዘራሉ። እነርሱም ትዕቢተኞች ኾነው ሲሸኾኑ ታያቸዋለሁ።

63|6|ምሕረትን ብትለምንላቸው ወይም ምሕረትን ባትለምንላቸው በእነርሱ ላይ እኩል ነው። አላህ ለእነርሱ በፍጹም አይምርም። አላህ እመጽኞችን ሕዝቦች አየመራምና።

63|7|እነርሱ እነዚያ :- «አላህ መልክተኛ ዘንድ ላሉት ሰዎች እስከሚበታተኑ ድረስ አትቀልቡ» የሚሉ ናቸው።

የሰማያትና የምድር ድልቦችም የአላህ ናቸው። ግን መናፍቃን አያውቁም።

63|8|«ወደ መዲና ብንመለስ አሸናፊው ወራዳውን በእርግጥ ከእርሷ ያወጣል» ይላሉ። አሸናፊነትም ለአላህ፤

ለመልክተኛውና ለምእምናን ነው። ግን መናፍቃን አያውቁም።

63|9|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁ አላህን ከማስታወስ አያታሉዎችሁ። ይህንንም የሚሠሩ ሰዎች እነዚያ እነርሱ ከሳሪዎች ናቸው።

63|10|እንዳችሁንም ሞት ሳይመጣውና ጌታዬ ሆይ! እንድመጸውትና ከደጋገቦቹም ሰዎች እንድሹን ወደ ጥቂት ጊዜ ብታቆየኝ ኖሮ እመኛለሁ ከማለቱ በፊት ከሰጠናችሁ ሲሳይ ለገሰ።

63|11|ማንኛይቱም ነፍስ የሞት ጊዜዋ በመጣበት ጊዜ አላህ በፍጹም አያቆያትም። አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው።

64|1|በሰማያት ውስጥ ያለው በምድርም ውስጥ ያለው ሁሉ ለአላህ ያሞግሳል። ንግሥናው የእርሱ ብቻ ነው። ምስጋናም ለእርሱ ነው። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

64|2|እርሱ ያ የፈጠራችሁ ነው። ከእናንተም ከሓዲ አልለ። ከእናንተም እማኝ አልለ። አላህም በምትሠሩት ሁሉ ተመልካች ነው።

64|3|ሰማያትንና ምድርን በእውነት ፈጠረ። ቀረጻችሁም ቅርጻችሁንም አሳመረ። መመለሻችሁም ወደእርሱ ነው።

64|4|በሰማያትና በምድር ውስጥ ያለውን ሁሉ ያውቃል። የምትደብቁትንም የምትገልጡትንም ያውቃል። አላህም በልቦች ውስጥ ያለውን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

64|5|የእነዚያ ከአሁን በፊት የካዱትና የክሕደታቸውን ቅጣት ቅመሱ የተባሉት ሕዝቦች ወሬ አልመጣላችሁምን? ለእነሱም አሳማሚ ቅጣት አልላቸው።

64|6|ይህ (ቅጣት) እርሱ መልክተኞቻቸው በአስረጃዎች ይመጡባቸው ስለ ነበሩ «ሰዎችም ይመሩናልን?» ስላሉና ስለካዱ (ከእምነት) ስለ ዞሩም ነው። አላህም (ከእነሱ እምነት) ተብቃቃ። አላህም ተብቃቂ ምስጋን ነው።

64|7|እነዚያ የካዱትን በፍጹም የማይቀሰሱ መኾናቸውን አሰበ። «አይደለም በጌታዬ እምላለሁ። በእርግጥ ትቀሰቀሳላችሁ። ከዚያም በሠራችሁት ሁሉ ትነገራላችሁ። ይህም በአላህ ላይ ቀላል ነው።» በላቸው።

64|8|በአላህና በመልክተኛውም። በዚያም ባወረድነው ብርሃን እመኑ። «አላህም በምትሠሩት ሁሉ ውስጠ ዐዋቂ ነው» (በላቸው)።

64|9|ለመሰብሰቢያ ቀን የሚሰበስቡባችሁን ቀን (እስታውሱ)፤ ይህ የመጎዳዳት (መግለጫ) ቀን ነው። በአላህም የሚያምን ሰው መልካምንም የሚሠራ ክርሱ ኃጢአቶቹን ይሰርዳለታል፤ (ይፍቅለታል)፤ ከሥሮቻቸውም ወንዞች የሚፈሰባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘለዓለም ዘውታሪዎች ሲሹኑ ያገባዋል፤ ይህ ታላቅ ማግኘት ነው።

64|10|እነዚያም የካዱና በአንቀጾቻችን ያስተባበሉ እነዚያ በውስጡ ዘውታሪዎች ሲሹኑ የእሳት ጓዶች ናቸው፤ መመለሻቸውም ከፋ!

64|11|ከመከራም (ማንንም) አይነካም በአላህ ፈቃድ ቢሹን እንጂ፤ በአላህም የሚያምን ሰው ልቡን (ለትዕግስት) ይመራዋል፤ አላህም ነገሩን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

64|12|አላህንም ተገዙ፤ መልክተኛውንም ታዘዙ፤ ብትዞሩም (መልክተኛውን አትጎዱም)፤ በመልክተኛውም ላይ ያለበት ግልጽ ማድረስ ብቻ ነው።

64|13|አላህ ክርሱ በቀር እምላክ የለም፤ በአላህም ላይ እማኞቹ ይመኩ።

64|14|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ከሚስቶቻችሁና ከልጆቻችሁ (ከአላህ መንገድ በማስተጓጎል) ለናንተ ጠላቶች የሹኑ አልሉ፤ ስለዚህ ተጠንቀቃቸው፤ ይቅርታ ብታደርጉ ብታልፏቸውም ብተምሩዋቸውም አላህ በጣም መሐሪ እዛኝ ነው።

64|15|ገንዘቦቻችሁና ልጆቻችሁ ለናንተ መፈተኛ ብቻ ናቸው፤ አላህም እርሱ ዘንድ ታላቅ ምንዳ አልለ።

64|16|አላህንም የቻላችሁትን የክል ፍሩት፤ ትዕዛዙን ስሙም፤ ታዘዙም፤ ለግሱም፤ ለነፍሶቻችሁ መልካምን (ይሰጣችኋል)፤ የነፍሱንም ንፍገት የሚጠበቅ ሰው እነዚያ እነሱ ፍላጎታቸውን የሚያገኙ ናቸው።

64|17|ለአላህ መልካም ብድርን ብታበድሩ (ምንዳውን) ለናንተ ይደራርበዋል፤ ለናንተም ይምራል፤ አላህም እመስጋኝ ታጋሽ ነው።

64|18|ሩቁን ምስጢር ግልጽንም ሁሉ ዐዋቂው አሸናፊው ጥበበኛው ነው።

65|1|እንተ ነቢዩ ሆይ! ሴቶችን መፍታት ባሰባችሁ ጊዜ፤ ለዒዳቸው ፍቱዋቸው። ዒዳንም ቁጠሩ። አላህንም ጌታችሁን ፍሩ። ግልጽ የሆኑትን ጠያፍ ካልሠሩ በስተቀር ከሴቶቻቸው አታውጡዋቸው፤ አይውጡም። ይህችም የአላህ ሕግጋት ናት። የአላህንም ሕግጋት የተላለፈ ሰው በእርግጥ ነፍሱን በደለ። ከዚህ (ፍች) በኋላ አላህ (የመማለስ) ነገርን ምናልባት ያመጣ እንደሆነ አታውቁም።

65|2|ጊዜያቸውንም ለመዳረስ በተቃረኑ ጊዜ በመልካም ያዙዋቸው። ወይም በመልካም ተለያዩዋቸው። ከእናንተም ውስጥ ሁለት የትክክለኛነት ባለቤቶችን አስመስክሩ። ምስክርነትንም ለአላህ አስተካክሉ። ይህ በአላህና በመጨረሻው ቀን የሚያምን የሆነ ሰው ሁሉ በእርሱ ይገሰጽበታል። አላህንም የሚፈራ ሰው ለእርሱ መውጫን ያደርግለታል።

65|3|ከማያስበውም በኩል ሲሳየን ይሰጠዋል። በአላህም ላይ የሚጠጋ ሰው እርሱ በቂው ነው። አላህ ፈቃዱን አድራሽ ነው። አላህ ለነገሩ ሁሉ የተወሰነ ጊዜን በእርግጥ አድርጓል።

65|4|እኒያም ከሴቶቻቸው ከአደፍ ያቋረጡት (በዒዳቸው ሕግ) ብትጠራጠሩ ዒዳቸው ሦስት ወር ነው። እኒያም ገና አደፍን ያላዩት (ዒዳቸው እንደዚሁ ነው)። የእርግዝና ባለቤቶችም ጊዜያቸው እርጉዛቸውን መውለድ ነው። አላህንም የሚፈራ ሰው ከነገሩ ሁሉ እርሱ መግራትን ያደርግለታል።

65|5|ይህ የአላህ ፍርድ ነው። ወደእናንተ አወረደው። አላህንም የሚፈራ ሰው ጎጠኢቶቹን ከእርሱ ይሰርዳለታል። ምንዳንም ለእርሱ ያተልቅለታል።

65|6|ከችሎታችሁ ከተቀመጣችሁበት ስፍራ አስቀምጧቸው። በእነርሱም ላይ ልታጣብቡ አትጎዱቸው። የእርግዝና ባለቤቶችም ቢሹኑ እርጉዛቸውን አስከወልዱ ድረስ በእነርሱ ላይ ቀልቡ። ለእናንተም (ልጆቻችሁን) ቢያጠቡላችሁ ምንዳዎቻቸውን ስጧቸው። በመካከላችሁም በመልካም ነገር ተመካክሩ። ብትቸጋገሩም ለእርሱ ሌላ (ሴት) ታጠባለታላች።

65|7|የችሎታ ባለቤት ከችሎታው ይቀልብ። በእርሱም ላይ ሲሳዩ የተጠበበበት ሰው አላህ ከሰጠው ይቀልብ አላህ ነፍሱን የሰጣትን እንጂ አያስገድድም። አላህ ከችግር በኋላ ምችትን በእርግጥ ያደርጋል።

65|8|ከከተማም ከጌታዋ ትዕዛዝ ከመልክተኞቹም ያመጻች፤ ብርቱንም ቁጥጥር የተቆጣጠርናት፤ መጥፎንም ቅጣት የቀጣናት ብዙ ናት።

65|9|የነገርዋንም ቅጣት ቀመሰች። የነገርዋም መጨረሻ ከሳራ ሽነ።

65|10|አላህ ለእነርሱ ብርቱን ቅጣት አዘጋጀ። እናንተም የአእምሮ ባለቤቶች ሆይ! አላህን ፍሩ። እነዚያ ያመኑ (ሆይ)! አላህ ወደናንተ ግሳጹን በእርግጥ አወረደ። መልክተኛን (ላክ)።

65|11|እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሠሩትን ከጨለማዎች ወደ ብርሃን ያወጣ ዘንድ የአላህን አንቀጾች ገላጮች

ሲኾኑ በእናንተ ላይ የሚያነበላችሁን (ላክ)። በአላህም እንቀዳች የሚያምን፣ መልካምን ሥራ የሚሠራም ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰሱባቸውን ገነቶች በውስጣቸው ዘለዓለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ ያገባዋል። አላህ ለእርሱ ሲሳይን በእርግጥ አሳመረ።

65|12|አላህ ያ ሰባትን ሰማያት የፈጠረ ነው። ከምድርም መሰላቸውን (ፈጥሮአል)፤ በመካከላቸው ትእዛዙ ይወርዳል። አላህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ መኾኑን አላህም በነገሩ ሁሉ በዕውቀት ያካበበ መኾኑን በዕውቀት ያካበበ መኾኑን ታወቁ ዘንድ (ይህንን አሳወቃችሁ)።

66|1|እንተ ነቢዩ ሆይ! አላህ ለእንተ የፈቀደልህን ነገር ሚስቶችህን ማስወደድን የምትፈልግ ስትኾን (ባንተ ላይ) ለምን እርም ታደርጋለህ? አላህም እጅግ መሐረ እዛኝ ነው።

66|2|አላህ ለእናንተ የመሐሎቻችሁን መፍቻ ደነገገላችሁ። አላህም ረዳታችሁ ነው። እርሱም ዐዋቂው ጥበበኛው ነው።

66|3|ነቢዩ ከሚስቶቹ ወደ እንዲ ወሬን በመሰጠረ ጊዜ (እስታውስ)። እርሱም በነገረችና አላህ እርሱን (ማውራትዋን) ባሳወቀው ጊዜ ከፊሉን አስታወቀ። ከፊሉንም ተወ። በእርሱም ባወራት ጊዜ «ይህን ማን ነገረህ?» አለች። «ዐዋቂው ውስጠ ዐዋቂው ነገረኝ» አላት፤

66|4|ወደ አላህ ብትመለሱ ልቦቻችሁ በእርግጥ ተዘንብለዋልና (ትስማማላችሁ)። በእርሱም ላይ ብትረዳዱ አላህ እርሱ ረዳቱ ነው። ጂኖብሪልም ከምእምናንም መልካሙ ከዚህም በኋላ መላእክቱ ረዳቶቹ ናቸው።

66|5|(መላችሁንም) ቢፈታችሁ ከእናንተ የበለጡ ሚስቶችን መስለሞች፣ እማኞች፣ ታዛዦች፣ ተጸዳሾች፣ (ለአላህ) ተገዢዎች፣ ጾመኞች ፈቶች፣ ደናግልም የኾኑትን ጌታው ሊለውጠው ይከጀላል።

66|6|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ነፍሶቻችሁንና ቤተሰቦቻችሁን መቀጣጠያዎ ሰዎችና ደንጋዮች ከኾኑት እሳት ጠብቁ። በእርሷ ላይ ጨካኞች፣ ኀይለኞች የኾኑ መላእክት አልሉ። አላህን ያዘዛቸውን ነገር (በመጣስ) እያምጹም። የሚታዘዙትንም ሁሉ ይሠራሉ።

66|7|እላንተ የካዳችሁ ሆይ! ዛሬ እታመክኙ። የምትመነዱት ያንን ትሠሩት የነበራችሁትን ብቻ ነው (ይባላሉ)።

66|8|እናንተ ያመናችሁ ሆይ! ንጹሕ የኾነችን ጸጸት በመጸጸት ወደ አላህ ተመለሱ። ጌታችሁ ከእናንተ ኀጢአቶቻችሁን ሊሰርዳላችሁ ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰሱባቸውንም ገነቶች ሊያስገባችሁ ይከጀላልና። አላህ ነቢዩን፣ እነዚያንም ከእርሱ ጋር ያመኑትን በማያሳፍርበት ቀን ብርሃናቸው በፊቶቻቸውና በቀኞቻቸው የሚሮጥ ሲኾን «ጌታችን ሆይ! ብርሃናችንን መላልግ፣ ለእኛ ምሕረትም አድርግልን፤ እንተ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነህና» ይላሉ።

66|9|እንተ ነቢዩ ሆይ! ከሐዲዎችንና መናፍቃንን ታገል። በእነርሱም ላይ በርታ። መኖሪያቸውም ገህነም ናት። ምን ትከፋም መመለሻ!

66|10|አላህ ለእነዚያ ለካዱት ሰዎች የኑሕን ሴትና የሉጥን ሴት ምሳሌ አደረገ። ከባሮቻችን ከኾኑ ሁለት መልካም ባሪያዎች ሥር ነበሩ። ከዱዋቸውም። ከአላህም (ቅጣት ኑሕና ሉጥ) ከሚስቶቻቸው ምንም አልገፈተሩላቸውም። ከገቢዎቹም ጋር «እሳትን ግቡ» ተባሉ።

66|11|ለእነዚያ ለእመኑትም የፈርዶንን ሴት አላህ ምሳሌ አደረገ። «ጌታዬ ሆይ! እንተ ዘንድ በገነት ውስጥ ለእኔ ቤትን ገንባልኝ። ከፈርዶንና ከሥራውም አድነኝ። ከበደለኞቹ ሕዝቦችም አድነኝ» ባለች ጊዜ።

66|12|የዲምራንን ልጅ መርየምንም ያችን ብልቷን የጠቀቀውን (ምሳሌ አደረገ)። በእርሱም ውስጥ ከመንፈሳችን ነፍፋን። በጌታዋ ቃላትና በመጻሕፍቱም አረጋገጠች። ከታዛዦቹም ነበረች።

67|1|ያ ንግሥና በእጁ የኾነው አምላክ ቸሮታው በዛ። እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው።

67|2|ያ የትኞችሁ ሥራው ይበልጥ ያማረ መኾኑን ሊሞክራችሁ ሞትንና ሕይወትን የፈጠረ ነው። እርሱም እሸናፊው መሐረው ነው።

67|3|ያ ሰባትን ሰማያት የተነባበሩ ኾነው የፈጠረ ነው። በአልረሕማን አፈጣጠር ውስጥ ምንም መዘነፍን አታይም። ዓይነህንም መልኩ። «ከስንጥቆች እንዳችን ታያለህን?»

67|4|ከዚያም ብዙ ጊዜ ዓይነህን መላልኩ። ዓይነህ ተዋርዶ እርሱም የደከመ ኾኖ ወዳንተ ይመለሳል።

67|5|ቅርቢቱን ሰማይም በእርግጥ በመብራቶች (በከዋክብት) አጌጥናት። ለሰይጣናትም መቀጥቀጫዎች አደረግናት። ለእነርሱም (ለሰይጣኖች) የእሳትን ቅጣት አዘጋጅን።

67|6|ለእነዚያም በጌታቸው ለካዱት የገህነም ቅጣት አልላቸው። መመለሻይቱም ከፋች!

67|7|በውስጧ በተጣሉ ጊዜ፤ እርሷ የምትፈላ ስትኾን ለእርሷ (እንደ አህያ) ማናፋትን ይሰማሉ።

67|8|ከቁጭትዋ የተነሳ ልትቆራረጥ ትቀርባለች። በውስጧ ጭፍሮች በተጣሉ ቁጥር ዘበኞችዋ «አስፈራረ (ነቢይ) አልመጣችሁም?» በማለት ይጠይቋቸዋል።

67|9|«አይደለም በእርግጥ አስፈራረ መጥቶናል። አስተባበልንም። አላህም ምንም አላወረደ እናንተ (አውርዲል ስትሉ) በትልቅ ስህተት ውስጥ እንጅ አይደላችሁም አልን» ይላሉ።

67|10|«የምንሰማ ወይም የምናስብ በነበርንም ኖሮ በነዳጅ እሳት ዓዶች ውስጥ ባልኾን ነበር» ይላሉ።

67|11|በኀጢአታቸውም ያምናሉ ለእሳት ዓዶችም (ከእዝነት) መራቅ ተገባቸው።

67|12|እነዚያ ጌታቸውን በሩቁ የሚፈሩ ለእነርሱ ምሕረትና ታላቅ ምንዳ አልላቸው።

67|13|(ሰዎች ሆይ!) ቃላችሁንም መስጥሩ። ወይም በእርሱ ጩሁ። እርሱ በልቦች ውስጥ ያለን ሁሉ ዐዋቂ ነው።

67|14|የፈጠረ አምላክ እርሱ ዕውቀት ረቂቁ፤ ውስጥ ዐዋቂው ሲኾን (ምስጢርን ሁሉ) እያውቅምን?

67|15|እርሱ ያ ምድርን ለእናንተ የተገራች ያደረገላችሁ ነው። በጋራዎችዋና በመንገዶችዋም ሺዱ። ከሲሳዩም ብሉ። (ኋላ) መመለሻውም ወደእርሱ ብቻ ነው።

67|16|በሰማይ ውስጥ ያለን (ሰራዊት) በእናንተ ምድርን ቢደረባባችሁ ወዲያውም እርሷ የምታረገርግ ብትኾን ትተማመናላችሁን? (እትፈሩምን?)

67|17|ወይም በሰማይ ውስጥ ያለን በእናንተ ላይ ጠጠርን ያዘለች ነፋስን ቢልከባችሁ ትተማመናላችሁን?

(እትፈሩምን?) ማስጠንቀቂያም እንዴት እንደኾነ ወደፊት ታውቃላችሁ።

67|18|እነዚያም ከእነርሱ በፊት የነበሩት በእርግጥ አስተባበሉ። ጥላቻዬም እንዴት ነበር!

67|19|ወደ አለዋፍ ከበላያቸው ከንፎቻቸውን ዘርግተው ተንሳፋፊዎች የሚሰበሰቡም ሲኾኑ አላዩምን? ከአልረሕማን በቀር (ባየር ላይ) የሚይዛቸው የለም። እርሱ በነገሩ ሁሉ ተመልካች ነው።

67|20|በእውነቱ ያ እርሱ ከአልረሕማን ሌላ የሚረዳችሁ ለእናንተ የኾነ ሰራዊት ማነው? ከሐዲዎች በመታለል ውስጥ እንጅ በሌላ ላይ አይደሉም።

67|21|ወይም ሲሳዩን ቢይዝባችሁ ያ ሲሳይን የሚሰጣችሁ ማነው? በእውነቱ እነርሱ በሞገድና በመደንበር ውስጥ ችክ

አሉ።

67|22| በፊቱ ላይ ተደፍቶ የሚሽድ ሰው ይበልጥ የቀና ነውን? ወይስ በቀጥተኛ መንገድ ላይ ተስተካክሎ የሚሽድ?
67|23| «እርሱ ያ የፈጠራችሁ ለእናንተም መስሚያና ማደጃችን፤ ልቦችንም ያደረገላችሁ ነው። ጥቂትንም አታመስግኑም» በላቸው።

67|24| «እርሱ ያ በምድር ላይ የበተናቸሁ ነው። ወደእርሱም ትሰበሰባላችሁ» በላቸው።

67|25| «እውነተኛችሁ እንደሆናችሁ ይህ ቀጠሮ መቼ ነው?» ይላሉ።

67|26| «ዕውቀቱ አላህ ዘንድ ብቻ ነው። እኔ ግልጽ አስፈራሪ እንጂ ሌላ አይደለሁም» በላቸው።

67|27| (ቅጣቱን) ቅርብ ሽኖ ባዩትም ጊዜ የእነዚያ የካፉት ሰዎች ፊቶች ይከከፋሉ። «ይህ ያ በእርሱ ትከራከሩበት የነበራችሁት ነው» ይባላሉም።

67|28| «እያችሁን? አላህ ቢገድለኝ ከእኔ ጋር ያሉትንም (እንደዚሁ) ወይም (በማቆየት) ቢያዝንልን ከሐዲዎችን ከአሳማሚ ቅጣት የሚያደን ማን ነው?» በላቸው።

67|29| «እርሱ (እመክብት የምላችሁ) አልረሕማን ነው። (እኛ) በእርሱ አመንን። በርሱም ላይ ተጠጋን። ወደ ፊትም በግልጽ መሳሳት ውስጥ የሆነው እርሱ ማን እንደ ሆነ በእርግጥ ታውቃላችሁ» በላቸው።

67|30| «እያችሁን? ውሃችሁ ሠራጊ ቢሆን ፈሳሺን ውሃ የሚያመጣላችሁ ማን ነው?» በላቸው። (አላህ የዓለማት ጌታ ያመጣዋል)።

68|1| ነ. (ኑን)፤ ቡበርእ እምላለሁ በዚያም (መልእክት) በሚጽፉት።

68|2| እንተ በጌታህ ጸጋ የተሳናጸፍክ ስትሆን ዕብድ አይደለህም።

68|3| ለንተም (ከጌታህ) የማይቋረጥ ዋጋ በእርግጥ አልለህ።

68|4| እንተም በታላቅ ጠባይ ላይ ነህ።

68|5| ወደፊትም ታያለህ፤ ያያሉም።

68|6| ዕብድት በማንኛችሁ እንዳልለ።

68|7| ጌታህ እርሱ ከመንገዱ የተሳሳተውን ሰው ዐዋቂ ነው። እርሱም ተመረጦቹን ዐዋቂ ነው።

68|8| ለአስተባባዮችም አትታዝዙ።

68|9| ብትመሳሰላቸውና ቢመሳሰሉህ ተመኙ።

68|10| ወራዳንም ሁሉ አትታዝዝ።

68|11| ሰውን እነዋሪንና በማሳበቅ ሺያጅን።

68|12| ለበሳ ነገር በጣም ከልካይን፤ ወሰን አላፊን፤ ኃጢአተኛን፤

68|13| ልቦ ደረቅን፤ ከዚህ በኋላ ዲቃላን (ሁሉ አትታዝዝ)።

68|14| የገንዘብና የልጆች ባለቤት በመሆኑ (ያስተባብላል)።

68|15| በእርሱ ላይ እንቀጽቻችን በሚነበቡ ጊዜ «የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች ናቸው» ይላል።

68|16| በአፍንጫው ላይ በእርግጥ (የሚነወርበት) ምልክት እናደርግበታለን።

68|17| እኛ የአትክልቲቱን ባለቤቶች እንደ ሞከርን (የመካን ሰዎች) ሞከርናቸው። ማልደው (ፍሬዋን) ሊለቅሟት በማሉ ጊዜ።

68|18| (በመሓላቸው) እያስቀሩም።

68|19| እነርሱ የተኙ ሆነውም ሳሉ ከጌታህ የሆነ ዛሬ በእርሷ ላይ ዞረባት።

68|20| እንደ ሌሊት ጨለማም ሆኖ እነጋች፤ (ከሰለች)።

68|21| ያነገም ሆነው ተጠሩ።

68|22| «ቆራጮች እንደ ሆናችሁ በእርሻቸው ላይ ማልዱ» በማለት።

68|23| እነርሱ የሚንሸካሸኩ ሆነው ሆኑም።

68|24| ዛሬ በእናንተ ላይ ድኻ እንዳይገባት በማለት።

68|25| (ድኻችን) በመከልከልም ላይ (በሐሳባቸው) ቻዮች ሆነው ማለዱ።

68|26| (ተቃጥላ) ባዩዋትም ጊዜ «እኛ በእርግጥ ተሳሳኝች ነን» አሉ።

68|27| «ይልቁንም እኛ የተከለከልን ነን» አሉ።

68|28| ትክክለኛቸው «ለእናንተ አላህን ለምን አታጠሩም አላልጋችሁምን?» አላቸው።

68|29| «ጌታችን ጥራት ይገባው። እኛ በዳዮች ነበርን፤» አሉ።

68|30| የሚወቃቀሱም ሆነው ከፊሎቻቸው በከፊሉ ላይ መጡ።

68|31| «ዋ ጥፋታችን! እኛ ድንበር አላፈዎች ነበርን፤» አሉ።

68|32| «ጌታችን ከእርሷ የተሻለን (አትክልት) ሊለውጠን ይከጀላል። እኛ ወደ ጌታችን ከጃዮች ነን፤» (አሉ)።

68|33| ቅጣቱ እንደዚሁ ነው። የመጨረሻይቱም ዓለም ቅጣት ታላቅ ነው። የሚያውቁት በሆኑ ኖሮ (በተጠነቀቁ ነበር)።

68|34| ለጥንቁቆቹ በጌታቸው ዘንድ መጠቀሚያ ገነቶች አሏቸው።

68|35| ሙስሊሞቹን እንደ ከሐዲዎች እናደርጋለን?

68|36| ለእናንተ ምን (አስረጅ) አላችሁ? እንዴት ትፈርዳላችሁ።

68|37| በእውነቱ ለእናንተ በእርሱ የምታጠኑበት መጽሐፍ አላችሁን?

68|38| በውስጡ ለእናንተ የምትመርጡት አላችሁ (የሚል)

68|39| ወይስ ለእናንተ የምትፈርዱት አላችሁ በማለት (ቃል ኪዳን የገባንላችሁ) እስከ ትንሣኤ ቀን ደራሽ የሆኑ መሓላዎች ለእናንተ በእኛ ላይ አሏችሁን?

68|40| በዚህ ማንኛቸው ተያያዥ እንደ ሆነ ጠይቃቸው።

68|41| ወይስ ለእነርሱ (በፍርዳቸው ተስማሚ) «ተጋሪዎች» አሏቸውን? እውነተኛችሁ እንደሆኑ «ተጋሪዎቻቸውን» ያምጡ።

68|42| ባት የሚገለጥበትን (ከሐዲዎች) ወደ መስገድም የሚጥጠሩበትንና የማይችሉበት ቀን (አስታውስ)።

68|43| ዓይኖቻቸው የፈሩ ውርደት የምትሸፍናቸው ሲሆኑ፤ (ወደ ስግደት የሚጠሩበትን)፤ እነርሱም (በምድረ ዓለም) ደህና ሆነው ሳሉ ወደ ስግደት በእርግጥ ይጠሩ ነበሩ።

68|44| በዚህም ንግግር ከሚያስተባብሉት ሰዎች ጋር ተዎኝ። (እነርሱን እኔ አበቃሃለሁ)። ከማያውቁት ስፍራ አዘናግተን እንይዛቸዋለን።

68 45 | እነርሱንም አዘገያለሁ። ዘዴዬ ብርቱ ነውና።
 68 46 | በእውነቱ ዋጋን ትጠይቃቸዋለህን? ስለዚህ እነርሱ ከዕዳ የተከበዱ ናቸውን?
 68 47 | ወይስ እነርሱ ዘንድ የሩቁ ምስጢር ዕውቀት አልለን? ስለዚህ እነርሱ ይጽፋሉን?
 68 48 | ለጌታህም ፍርድ ታገሥ፤ (በመበሳጨትና ባለ መታገሥ) እንደ ዓሣው ባለቤትም (እንደ የናስ) እትኹን። እርሱ በጭንቀት የተመላ ኾኖ (ጌታውን) በተጣራ ጊዜ።
 68 49 | ከጌታው የኾነ ጸጋ ባላገኘው ኖሮ በምድረ በዳ ተወቃሽ ኾኖ በተጣለ ነበር።
 68 50 | ጌታውም (በነቢይነት) መረጠው። ከደጋጎቹም አደረገው።
 68 51 | እነሆ እነዚያም የካዱት ሰዎች ቁርኣትን በሰሙ ጊዜ በዓይኖቻቸው ሊጥሉህ (ሊያጠፉህ) ይቀርባሉ። «እርሱም በእርግጥ ዕብድ ነው» ይላሉ።
 68 52 | ግን እርሱ (ቁርኣን) ለዓለማት መገሰጫ እንጂ ሌላ አይደለም።
 69 1 | እውነትን አረጋጋጫቱ (ትንሣኤ)።
 69 2 | አረጋጋጫቱም (እርሷ) ምንድን ናት!
 69 3 | አረጋጋጫቱም ምን እንደኾነች ምን አሳወቀህ?
 69 4 | ሰሙድና ዓድ በቆርቋሪይቱ (ትንሣኤ) አስተባበሉ።
 69 5 | ሠሙድማ ወሰን በሌላት ጩኸት ተጠፋ፤ (ተወደመ)።
 69 6 | ዓድማ በጎይል በምትንሻሻ ብርቱ ነፋስ ተጠፋ።
 69 7 | ተከታታይ በኾኑ ሰባት ሌሊቶችና ስምንት መዓልቶች ውስጥ በእነርሱ ላይ ለቀቃት። ሕዝቦቹንም፤ በውስጧ የተጣሉ ኾነው ልክ ክፍት የኾኑ የዘንባባ ግንዶች መስለው ታያቸዋለህ።
 69 8 | ለእነርሱም ቀረን ታያለህን?
 69 9 | ፈርዖን ከበፊቱ የነበሩትም ሰዎች ተገልባጮቹም (ከተሞች) በጎጠኢት (ሥራዎች) መጡ።
 69 10 | የጌታቸውንም መልእክተኛ ትዕዛዝ ጣሱ። የበረታችንም አያያዝ ያዛቸው።
 69 11 | እኛ ውሃው ባየለ ጊዜ በተንሻላይቱ ታንኳ ውስጥ ጫንናችሁ።
 69 12 | ለእናንተ መገሰጫ ልናደርጋት አጥኒ የኾነችም ጆሮ ታጠናት ዘንድ።
 69 13 | በቀንዱም እንዲት መንነፋት በተነፋች ጊዜ።
 69 14 | ምድርና ጋራዎችም (ከስፍራቸው) በተነሱና እንዲትን መሰባበር በተሰባበሩ ጊዜ።
 69 15 | በዚያ ቀን ኋኝቱ (ትንሣኤ) ትኾናለች።
 69 16 | ሰማይም ትቀደዳለች። ስለዚህ እርሷ በዚያ ቀን ደካማ ናት።
 69 17 | መላእክትም በየጫፎችዋ ላይ ይኾናሉ። የጌታህንም ዐርሽ በዚያ ቀን ስምንት መላእክት ከበላያቸው ይሸከማሉ።
 69 18 | በዚያ ቀን ከእናንተ ተደባቂ (ነገሮች) የማይደበቁ ሲኾኑ ትቅቀረባላችሁ።
 69 19 | መጽሐፉን በቀኙ የተሰጠ ሰውማ (ለዓደኞቹ) «እንኩ፤ መጽሐፌን አንብቡ» ይላል።
 69 20 | «እኔ ምርመራየን የምገናኝ መኾኔን አረጋግጥኩ፤» (ታዘጋጀሁም ይላል)።
 69 21 | እርሱም በተወደደች ኑሮ ውስጥ ይኾናል።
 69 22 | በከፍተኛይቱ ገነት ውስጥ።
 69 23 | ፍሬዎችዋ ቅርቦች የኾኑ።
 69 24 | በአለፉት ቀናት ውስጥ (በምድረ ዓለም) ባስቀደማችሁት ምክንያት ብሉ፤ ጠጡም፤ (ይባላሉ)።
 69 25 | መጽሐፉንም በግራው የተሰጠማ «ዋ ጥፋቱ! ምነው መጽሐፌን ባልተሰጠሁ» ይላል።
 69 26 | «ምርመራየንም ምን እንደኾነ ባላወቅኩ።
 69 27 | «እርሷ (ሞት ሕይወቱን) ምነው ፈዳሚ በኾነች።
 69 28 | «ግንዘብ ከእኔ ምንንም አላብቃቃኝ፤ (አልጠቀመኝም)።
 69 29 | «ነይሌ ከእኔ ላይ ጠፋ» (ይላል)።
 69 30 | «ያዙት፤ እሰሩትም።
 69 31 | «ከዚያም በእሳት ውስጥ አግቡት።
 69 32 | «ከዚያም ርዝመቷ ሰባ ክንድ በኾነች ሰንሰለት ውስጥ አግቡት።»
 69 33 | እርሱ ታላቅ በኾነው አላህ እያምንም ነበርና።
 69 34 | ድኾችንም በማብላት ላይ እያግባባም ነበርና።
 69 35 | ለእርሱም ዛሬ እዚህ ዘመድ የለውም።
 69 36 | ምግብም ከእሳት ሰዎች ቁስል እጣቢ (እኹ) በስተቀር የለውም።
 69 37 | ጎጠኢተኞች እንጂ ሌላ አይበላውም፤ (ይባላል)።
 69 38 | በምታዩትም ነገር እምላለሁ።
 69 39 | በማታዩትም ነገር።
 69 40 | እርሱ (ቁርኣን) የተከበረ መልክተኛ ቃል ነው።
 69 41 | እርሱም የባለቅኔ ቃል (ግጥም) አይደለም። ጥቂትን ብቻ ታምናላችሁ።
 69 42 | የጠንቋይም ቃል አይደለም። ጥቂትን ብቻ ታስታውሳላችሁ።
 69 43 | ከዓለማት ጌታ የተወረደ ነው።
 69 44 | በእኛ ላይም ከፊልን ቃላት (ያላልነውን) በቀጠፈ ኖሮ፤
 69 45 | በጎይል በያዝነው ነበር።
 69 46 | ከዚያም ከእርሱ የልቡን ሥር (የተንጠለጠለበትን ጅማት) በቆረጥን ነበር።
 69 47 | ከእናንተም ውስጥ ከእርሱ ላይ ከልካዮች ምንም አይኖሩም።
 69 48 | እርሱም (ቁርኣን) ለጥንቁቆቹ መገሠጫ ነው።
 69 49 | እኛም ከእናንተ ውስጥ አስተባባዮች መኖራቸውን በእርግጥ እናውቃለን።
 69 50 | እርሱም (ቁርኣን) በከሐዲዎቹ ላይ ጸጸት ነው።
 69 51 | እርሱም የተረጋገጠ እውነት ነው።
 69 52 | የታላቁን ጌታህንም ስም አወድስ።
 70 1 | ወዳቂ ከኾነው ቅጣት ጠያቂ ጠየቀ።

70 | 2 | በከሩዲዎች ላይ (ወዳቱ ከኾነው) ለእርሱ መላሽ የለውም።
 70 | 3 | የ(ሰማያት) መሰላሎች ባለቤት ከኾነው እላህ (መላሽ የለውም)።
 70 | 4 | መላእክቱና መንፈሱም ልኩ አምሳ ሺሕ ዓመት በኾነ ቀን ውስጥ ወደእርሱ ያርጋሉ፤ (ይወጣሉ)።
 70 | 5 | መልካምንም ትዕግስት ታገሥ።
 70 | 6 | እነርሱ (ያንን ቀን) ሩቅ አድርገው ያዩታል።
 70 | 7 | እኛም ቅርብ ኾኖ እናየዋለን።
 70 | 8 | ሰማይ እንደ ዘይት አተላ በምትኾንበት ቀን።
 70 | 9 | ጋራዎችም በተለያዩ ቀለማት እንደ ተነከረ ሱፍ (ነፋስ እንደሚያበረው) በሚኾኑበት ቀን።
 70 | 10 | ዘመድም ዘመድን በማይጠይቅበት ቀን፤ (መላሽ የለውም)።
 70 | 11 | (ዘመዶቻቸውን) ያዩዋቸዋል። እመጸኛው ከዚያ ቀን ስቃይ (ነፍሱን) በልጆቹ ሊበኽ ይመኛል።
 70 | 12 | በሚስቱም በወንድሙም።
 70 | 13 | በዚያችም በምታስጠጋው ጎሳው።
 70 | 14 | በምድርም ላይ ባለው ሁሉ (ሊበኽ) ከዚያም ሊያድነው (ይመኛል)።
 70 | 15 | ይተው! እርሷ (እሳቲቱ) ለዚህ ናት።
 70 | 16 | የራሱን ቅል ቆዳ የምትሞሽልቅ ስትኾን።
 70 | 17 | (ከእምነት) የዘረንና የሸሽን ሰው (ወደእርሷ) ትጠራለች።
 70 | 18 | ገንዘብን የሰበሰበንና (ዘካውን ሳይሰጥ) የቆጠረንም፤ (ትጠራለች)።
 70 | 19 | ሰው ቅጠ ቢስ ኾኖ ተፈጠረ።
 70 | 20 | ክፉ ነገር ባገኘው ጊዜ ብስጫተኛ።
 70 | 21 | መልካምም ነገር (ድሎት) ባገኘ ጊዜ ከልካይ (ኾኖ ተፈጠረ)።
 70 | 22 | ሰጋጆቹ ብቻ ሲቀሩ።
 70 | 23 | እነዚያ እነርሱ በስግደታቸው ላይ ዘውታሪዎች የኾኑት።
 70 | 24 | እነዚያም በገንዘቦቻቸው ላይ የታወቀ ሙብት ያለባቸው የኾኑት።
 70 | 25 | ለሰማኝ ከልመና ለሚከለከልም (ሙብት ያለባቸው የኾኑት)።
 70 | 26 | እነዚያም በፍርዱ ቀን እውነት የሚሉት (የሚያረጋግጡት)።
 70 | 27 | እነዚያም እነርሱ ከጌታቸው ቅጣት ፈረዎች የኾኑት።
 70 | 28 | የጌታቸው ቅጣት (መምጣቱ) የማያስተማምን ነውና።
 70 | 29 | እነዚያም እነርሱ ብልቶቻቸውን ጠባቂዎች የኾኑት።
 70 | 30 | በሚስቶቻቸው ወይም እጆቻቸው በያዙዋቸው (ባሪያዎች) ላይ ሲቀር። እነርሱ (በእነዚህ) የማይወቀሱ ናቸውና።
 70 | 31 | ከዚያም ወዲያ የፈለገ ሰው እነዚያ እነሱ ድንበር አላፈዎች ናቸው።
 70 | 32 | እነዚያም እነርሱ አደራዎቻቸውንና ቃል ኪዳናቸውን ጠባቂዎች የኾኑት።
 70 | 33 | እነዚያም እነርሱ በምስክርነታቸው ትክክለኞች የኾኑት።
 70 | 34 | እነዚያም እነርሱ በሰላቶቻቸው ላይ የሚጠባበቁት።
 70 | 35 | እነዚህ (ከዚህ በላይ የተወሰኑት ሁሉ) በገንቶች ውስጥ የሚከበሩ ናቸው።
 70 | 36 | ለእነዚያም ለካዱት ወደ እንተ በኩል እንገባቸውን መዝዘው የሚያተኩሩት ምን አላቸው?
 70 | 37 | ከቀኝና ከግራ ክፍልፍል ጭፍሮች ሲኾኑ።
 70 | 38 | ከእነርሱ እያንዳንዱ ሰው የጸጋይቱን ገነት መግባትን ይከጅላል?
 70 | 39 | ይከልከል፤ እኛ ከሚያውቁት ነገር (ከፍቶት ጠብታ) ፈጠርናቸው።
 70 | 40 | በምሥራቆችና በምዕራቦችም ጌታ እምላለሁ። እኛ በእርግጥ ቻዮች ነን።
 70 | 41 | ከእነርሱ የተሻለን በመለወጥ ላይ። እኛም ተሸናፊዎች አይደለንም።
 70 | 42 | ያንንም የሚስፈራሩበትን ቀናቸውን እስከሚገናኙ ድረስ ተዋቸው። ይዋኙ ይጫወቱም።
 70 | 43 | ወደ ጣዖቶች እንደሚሸቀዳደሙ ኾነው ከመቃብሮቻቸው ፈጥነው የሚወጡበትን ቀን (እስከሚገናኙ ድረስ ተዋቸው)።
 70 | 44 | ዓይኖቻቸው ያፈሩ ኾነው ውርደት ትሸፍናቸዋለች። ይህ ቀን ያ ይስፈራሩበት የነበሩት ነው።
 71 | 1 | እኛ ኑሕን «ሕዝቦችህን እሳማሚ ቅጣት ሳይመጣባቸው በፊት እስጠንቅቅ በማለት ወደ ሕዝቦቹ ላክነው።»
 71 | 2 | (እርሱም) አለ «ሕዝቦቹ ሆይ! እኔ ለእናንተ ገላጭ የኾንኩ እስጠንቃቂ ነኝ።
 71 | 3 | «እላሁን ተዝኩት፤ ፍሩትም፤ ታዘዙኝም በማለት፤ (እስጠንቃቂ ነኝ)።
 71 | 4 | «ለእናንተ ከኅጢአቶቻችሁ ይምራልና። ወደተወሰነው ጊዜም ያቆያችኋል። የእላህ (የወሰነው) ጊዜ በመጣ ወቅት አይቆይም። የምታውቁት ብትኾኑ ኖሮ (በታዘዛችሁ ነበር)።»
 71 | 5 | (ስለ ተቃውሙትም) «አለ ጌታዬ ሆይ! እኔ ሌሊትም ቀንም ሕዝቦቼን ጠራሁ።
 71 | 6 | «ጥሪየም መሸሽን እንጂ ሌላ አልጫመረላቸውም።
 71 | 7 | «እኔም ለእነርሱ ትምር ዘንድ (ወደ እምነት) በጠራኋቸው ቁጥር ጣቶቻቸውን በጆሮዎቻቸው ውስጥ አደረገ። ልብሰቻቸውንም ተከናከብኩ። (በመጥፎ ሥራቸው ላይ) ዘወተሩም። (ያለ ልክ) መኩራትንም ኮሩ።
 71 | 8 | «ከዚያም እኔ በጩኸት ጠራኋቸው።
 71 | 9 | «ከዚያም እኔ ለእነርሱ ገለጽኩ። ለእነርሱም መመስጠርን መሰጠርኩ
 71 | 10 | «እልኳቸውም፡- ጌታችሁን ምሕረትን ለምኑት። እርሱ በጣም መሐሪ ነውና።
 71 | 11 | «በእናንተ ላይ ዝናምን ተከታታይ አድርጎ ይልካል።
 71 | 12 | «በገንዘቦችና በልጆችም ይለግሰላችኋል። ለእናንተም አትከልቶችን ያደርግላችኋል። ለእናንተም ወንዞችን ያደርግላችኋል።»
 71 | 13 | ለእላህ ልቅናን የማትሹት ለእናንተ ምን አላችሁ?
 71 | 14 | በልዩ ልዩ ኹኔታዎች በእርግጥ የፈጠራችሁ ሲኾን።
 71 | 15 | እላህ ሰባትን ሰማያት አንዱ ካንዱ በላይ ሲኾን እንዴት እንደፈጠረ አታዩም?
 71 | 16 | በውስጣቸውም ጫረቃን አብረ አደረገ። ፀሐይንም ብርሃን አደረገ።
 71 | 17 | እላህም ከምድር ማብቀልን አበቀላችሁ።

71|18| ከዚያም በውስጡ ይመልሳችኋል። ማውጣትንም ያወጣችኋል።
 71|19| አላህም ምድርን ለእናንተ ምንጣፍ አደረጋችኋል።
 71|20| ከእርሷ ሰፋፊዎችን መንገዶች ትገቡ ዘንድ።
 71|21| ኑሕ አለ፡- «ጌታዬ ሆይ! እነሱ እምመጽብኝ። ገንዘቡና ልጄም ከጥፋት በስተቀር ያልጨመረለትን ሰው ተከተሉ።
 71|22| «ታላቅንም ተከታይ የመከሩትን ሰዎች» (ተከተሉ)።
 71|23| አሉም «እምላክቻችሁን አትተዉ። ወድንም፣ ሱዋሪንም፣ የጉሥንም፣ የቡቅንም ነስርንም አትተዉ።
 71|24| «በእርግጥም ብዙዎችን አሳሳቱ። ከሐዲዎችንም ጥመትን እንጅ ሌላን አትጨምርላቸው» (አለ)።
 71|25| በጎጠኢዎቻቸው ምክንያት ተሰጠው። እሳትንም እንዲገቡ ተደረጉ። ለእነርሱም ከአላህ ሌላ የሆኑ ረዳቶችን አላገኙም።
 71|26| ኑሕም አለ «ጌታዬ ሆይ! ከከሐዲዎቹ በምድር ላይ እንድንም አትተዉ።
 71|27| «እንተ ብትተዋቸው ባሮችህን ያሳስታሉና። ጎጠኢተኛ ከሐዲንም እንጅ ሌላን አይወልዱም።
 71|28| «ጌታዬ ሆይ! ለእኔም ለወላጆቼም ምእመን ሽኖ በቤቱ ለገባም ሰው ሁሉ ለምእመናንና ለምእምናትም ምሕረት አድርግ። ከሐዲዎችንም ከጥፋት በቀር አትጨምርላቸው፤» (አለ)።
 72|1| (ሙሐመድ ሆይ!) በል «እነሆ ከጄን የሆኑ ጭፈሮች (ቁርአንን) አዳመጡ። እኛ አስደናቂ የሆኑን ቁርአን ሰማንም» አሉ ማለት ወደእኔ ተወረደ።
 72|2| «ወደ ቀጥታ መንገድ የሚመራን (ቁርአን ሰማን)። በእርሱም እመንን። በጌታችንም እንድንም አናጋራም።»
 72|3| «እነሆም የጌታችን ክብር ላቀ። ሚስትንም ልጅንም አልያዘም።»
 72|4| «እነሆም ቁላችን በአላህ ላይ ወሰን ያለፈን (ውሸት) ይናገር ነበር።»
 72|5| «እኛም ሰዎችና ጋኔኖች በአላህ ላይ ውሸትን (ቃል) አይናገሩም ማለትን ጠረጠርን።»
 72|6| «እነሆም ከሰዎች የሆኑ ወንዶች በጋኔን ወንዶች ይጠበቁ ነበሩ። ኩራትንም ጨመሩዋቸው።»
 72|7| «እነርሱም አላህ እንድንም አይቀሰቅስም ማለትን እንደጠረጠራችሁ ጠረጠሩ።»
 72|8| «እኛም ሰማይን (ለመድረስ) ፈለግን። ብርቱ ጠባቂዎችንና ችግሮችንም ተሞልታ አገኘናት።
 72|9| «እኛም ከእርሷ (ወሬን) ለማደመጥ በመቀመጫዎች እንቀመጥ ነበርን። እሁን ግን የሚያዳምጥ ሰው ለእርሱ ተጠባቂ ችግሩን ያገኛል።
 72|10| «እኛም በምድር ውስጥ ባልሉ ሰዎች ክፉ ተሸቷል? ወይስ በእነርሱ ጌታቸው ደግን ነገር ሸቷል? ማለትን አናውቅም።
 72|11| «እኛም ከእኛ ውስጥ ደጎች አልሉ። ከኛም ከዚህ ሌላ የሆኑ አልሉ። የተለያዩ መንገዶች (ባለ ቤቶች) ነበርን።
 72|12| «እኛም አላህን በምድር ውስጥ ፈጽሞ የማናቅተው፤ ሽሽተንም ፈጽሞ የማናመልጠው መሾናችንን አረጋግጥን።
 72|13| «እኛም መሪውን በሰማን ጊዜ በርሱ እመንን። በጌታውም የሚያምን ሰው መግሳደልንም መጭጨመርንም አይፈራም።
 72|14| «እኛም ከእኛ ውስጥ ሙስሊሞች አልሉ። ከእኛም ውስጥ በዳዮች አልሉ። የሰለሙም ሰዎች እነዚያ ቅንን መንገድ መረጡ።»
 72|15| በዳዮቹማ ለገህነም ማገዶ ሆኑ።
 72|16| እነሆም በመንገዱ ላይ ቀጥ ባሉ ኖሮ ብዙ ዝናምን ባጠጣናቸው ነበር (ማለትም ተወረደልኝ)።
 72|17| በእርሱ ልንሞክራቸው (ባጠጣናቸው ነበር)። ከጌታውም ማስታወሻ የሚያፈገፍግ ሰው እስቸጋሪን ቅጣት ያገባዋል።
 72|18| እነሆ መስጊዶችም የአላህ ብቻ ናቸው። (በውስጣቸው) ከአላህ ጋር እንድንም አትገዙ (ማለትም)።
 72|19| እነሆም የአላህ ባሪያ (ሙሐመድ አላህን) የሚጠራው ሽኖ በተነሳ ጊዜ (ጋኔኖች) በእርሱ ላይ ድርብርቦች ሊሆኑ ቀረቡ (ማለትም)።
 72|20| «እኔ የምገዛው ጌታየን ብቻ ነው። በእርሱም እንድንም አላጋራም» በል።
 72|21| «እኔ ለእናንተ ጉዳትንም ቀጥታንም አልችልም» በላቸው።
 72|22| «እኔ ከአላህ (ቅጣት) እንድንም አያድነኝም። ከእርሱም ሌላ መጠጊያን አላገኝም» በላቸው።
 72|23| «ከአላህ የሆኑ ማድረስን መልክቶቹንም በስተቀር (አልችልም)። አላህንና መልክተኛውንም የሚያምጽ ሰው ለእርሱ የገህነም እሳት አልለው። በውስጡ ዘላለም ዘውታሪዎች ሲሆኑ።»
 72|24| የሚስፈራራበትንም ባዩ ጊዜ ረዳቱ ደካማ፣ ቁጥሩም እነስተኛ የሆነው ማን እንደሆነ በእርግጥ ያውቃሉ።
 72|25| «የምትስፈራራበት ነገር ቅርብ ወይም ጌታየ ለእርሱ የተወሰነ ጊዜን የሚያደርግለት (ሩቅ) መሆኑን አላውቅም» በላቸው።
 72|26| «(እርሱ) ሩቁን ምስጢር ዐዋቂ ነው። በምስጢሩም ላይ እንድንም አያሳውቅም።»
 72|27| ከመልክተኛ ለወደደው ቢሆን እንጅ (ለሌላ አይገልጽም)። እርሱም ከስተፊቱም ከስተኋላውም ጠባቂዎችን ያደርግለታል።
 72|28| እነርሱ ዘንድ ባለው ነገር ዕውቀቱ የከበበና ነገሩንም ሁሉ በቁጥር ያጠቃለለ ሲሆን የጌታቸውን መልክቶች ያደረሱ መሾናቸውን ያውቅ ዘንድ (ጠባቂ ያደርጋል)።
 73|1| እንተ ተከናኖቢው ሆይ።
 73|2| ሌሊቱን ሁሉ ጥቂት ሲቀር ቁም፤ (ስገደ)።
 73|3| ግማሹን (ቁም)፤ ወይም ከርሱ ጥቂትን ቀንስ።
 73|4| ወይም በእርሱ ላይ ጨምር። ቁርአንንም በዝግታ ማንቡብን እንብብ።
 73|5| እኛ ባንተ ላይ ከባድ ቃልን እንጥላለንና።
 73|6| የሌሊት መነሳት እርሷ (ሕዋሳትንና ልብን) ለማስማማት በጣም ብርቱ ናት። ለማንቡብም ትክክለኛ ናት።
 73|7| እንተ በቀን ውስጥ ረዥም መዘዋወር አልለህ።
 73|8| የጌታህንም ስም አውሳ፤ ወደእርሱም (መገዛት) መቋረጥን ተቋረጥ ።
 73|9| (እርሱም) የምሥራቅና የምዕራብ ጌታ ነው። ከእርሱ ሌላ እምላክ የለም። መጠጊያ አድርገህም ያዘው።
 73|10| (ከሐዲዎች) በሚሉትም ላይ ታገሥ። መልካምንም መተው ተዋቸው።
 73|11| የድሎት ባለቤቶችም ከሆኑት እስተባባሩ ጋር ተዎኝ። ጥቂትንም ጊዜ አቆያቸው።
 73|12| እኛ ዘንድ ከባድ ማሰሪያዎች እሳትም አልለና።
 73|13| የሚያንቅ ምግብም፤ እሳማሚ ቅጣትም (አልለ)

73|14| ምድርና ገራዎች በሚርገፈገፉበት፤ ጋራዎችም ፈሳሽ የአሸዋ ክምር በሚሾኑበት ቀን።
 73|15| እኛ በእናንተ ላይ መስካሪ መልክተኛን ወደእናንተ ላከን። ወደ ፈርዖን መልክተኛን እንደላከን።
 73|16| ፈርዖንም መልክተኛውን አመጸ፤ ብርቱ መያዝንም ያዝነው።
 73|17| ብትኩዱ ልጆችን ሽቦቶች የሚያደርገውን ቀን (ቅጣት) እንዴት ትጠበቃላችሁ።
 73|18| ሰማዩ በርሱ (በዚያ ቀን) ተሰንጣቂ ነው። ቀጠሮው ተፈጻሚ ነው።
 73|19| ይህንኛ መገሠጫ ናት። (መዳንን) የሻም ሰው ወደ ጌታው መንገድን ይይዛል።
 73|20| እንተ ከሌሊቱ ሁለት እጅ ያነሰን ግማሹንም ሲሰውንም የምትቆም መሾንህን ጌታህ በእርግጥ ያውቃል።
 ከእነዚያም አብረውህ ካሉት ከፊሎች (የሚቆሙ መሾናቸውን ያውቃል)። አላህም ሌሊትንና ቀንን ይለክሃል። (ሌሊቱን)
 የማታዳርሱት መሾናችሁን ዐወቀ። በእናንተ ላይም (ወደ ማቃለል) ተመለሰላችሁ። ስለዚህ ከቁርኣን (በስግደት)
 የተቻላችሁን እንብቡ። ከእናንተ ውስጥ በሽተኞች፤ ሌሎችም ከአላህ ችሮታ ለመፈለግ በምድር ላይ የሚጓዙ፤ ሌሎችም
 በአላህ መንገድ (ሃይማኖት) የሚጋደሉ እንደሚኖሩ ዐወቀ። (አቃለላቸውም)። ከእርሱም የተቻላችሁን እንብቡ። ሶላትንም
 ስገዱ። ዘካንም ስጡ። ለአላህም መልካም ብደርን አበድሩ። ከመልካም ሥራም ለነፍሶቻችሁ የምታስቀድሙትን ሁሉ እርሱ
 የተሻለና በምንዳም ታላቅ ሽኖ አላህ ዘንድ ታገኙታላችሁ። አላህንም ምሕረትን ለምኑት። አላህ በጣም መሐሪ አዛኝ
 ነውና።
 74|1| እንተ (ልብስህን) ደራቢው ሆይ!
 74|2| ተነሳ አስጠንቅቅም።
 74|3| ጌታህንም አክብር።
 74|4| ልብስህንም አጥራ።
 74|5| ጣዖትንም ራቅ።
 74|6| ማብዛትንም የምትፈልግ ሾኑህ፤ (በረከትን) አትለግስለለ
 74|7| ለጌታህም (ትዕዛዝ) ታገሥ።
 74|8| በቀንዱም በተነፋ ጊዜ (ነገሩ ይበረታል)።
 74|9| ይህም (ጊዜ) ያ ቀን እስከጋሪ ቀን ነው።
 74|10| በከፋዊዎች ላይ ገር ያልሾነ ነው።
 74|11| እንደ ሽኖ ከፈጠርኩት ሰው ጋር ተዎኝ (እኔ እበቃለሁ)።
 74|12| ለእርሱም የተዘረጋን ገንዘብ (በያይነቱ) ያደረግሁለት።
 74|13| (በያደባባዩ) ተገኝዎች የሾኑ ወንዶች ልጆችንም።
 74|14| ለእርሱም (ኑሮውን) መዘርጋትን የዘረጋሁለት (ከሾነ ሰው ገር ተዎኝ)።
 74|15| ከዚያም ልጩምርለት ይከጅላል።
 74|16| ይከልከል፤ እርሱ ለእንቀዶቻችን በእርግጥ ተቃዋሚ ነበር።
 74|17| በእርግጥ ችግርን አስገድደዋለሁ።
 74|18| እርሱ (በቁርኣን ነገር) ሐሰበ፤ ገመተም።
 74|19| ተረገመም፤ እንዴት ገመተ!
 74|20| ከዚያም (ከሞት በኋላ) ተረገመ። እንዴት ገመተ!
 74|21| ከዚያም እንደ ገና (በቁርኣኑ ነገር) ተመለከተ።
 74|22| ከዚያም ፊቱን እጨፈገ፤ አኮማተረም።
 74|23| ከዚያም (ከማመን) ዞረ፤ ኮራም።
 74|24| አለም «ይህ (ከሌላ) የሚቀዳ ድግምት እንጅ ሌላ አይደለም።
 74|25| «ይህ የሰው ቃል እንጅ ሌላ አይደለም።»
 74|26| በሰቀር ውስጥ በእርግጥ አገባዋለሁ።
 74|27| ሰቀር ምን እንደሾነች ምን አሳወቀህ?
 74|28| (ያገኘችውን ሁሉ) አታስቀርም አትተውምም።
 74|29| ቆዳን በጣም አክሳይ ናት።
 74|30| በእርሷም ላይ አሥራ ዘጠኝ (ዘበኞች) አሉባት።
 74|31| የአሳትንም ዘበኞች መላእክት እንጅ ሌላ አላደረግንም። ቁጥራቸውንም ለእነዚያ ለካዱት መፈተኛ እንጅ
 አላደረግንም። እነዚያ መጽሐፍን የተሰጡት እንዲያረጋግጡ፤ እነዚያም ያመኑት እምነትን እንዲጨምሩ፤ እነዚያም መጽሐፍን
 የተሰጡትና ምእምናኖቹ እንዳይጠራጠሩ፤ እነዚያም በልቦቻቸው ውስጥ በሽታ ያለባቸው (መናፍቃን)፤ ከፋዊዎችም አላህ
 በዚህ (ቁጥር) ምን ምሳሌ ሽቷል? እንዲሉ (እንጅ አላደረግንም)። እንደዚሁ አላህ የሚሻውን ያጠምማል። የሚሻውንም
 ያቀናል። የጌታህንም ሰራዊት (ልክ) ከርሱ በቀር ማንም አያውቅም። እርሷም (የሰቀር አሳት) ለሰዎች መገሰጫ እንጅ
 ሌላ አይደለችም።
 74|32| (ከክህደት) ይከልከሉ። በጨረቃ እምላለሁ።
 74|33| በሌሊቱም በሽደ ጊዜ።
 74|34| በንጋቱም ባበራ ጊዜ።
 74|35| እርሷ (ሰቀር) ከታላላቆቹ (አደጋዎች) እንዲ ናት።
 74|36| ለሰዎች አስፈራሪ ስትሾን።
 74|37| ከእናንተ (ወደ በጎ ነገር) መቅደምን ወይም ወደ ኋላ መቅረትን ለሻ ሰው (አስፈራሪ ስትሾኑ)።
 74|38| ነፍስ ሁሉ በሠራቸው ሥራ ተያዥ ናት።
 74|39| የቀኝ ባለቤቶች ብቻ ሲቀሩ።
 74|40| (እነርሱስ) በገነቶች ውስጥ ይጠያየቃሉ።
 74|41| ከእመጸኞቹ ሹነታ።
 74|42| (ይሏቸዋልም) «በሰቀር ውስጥ ምን አገባችሁ?»
 74|43| (እነርሱም) ይላሉ «ከሰጋጆቹ አልነበርንም።
 74|44| «ለደሾችም የምናበላ አልነበርንም።
 74|45| «ከዘባራቂዎቹም ጋር እንዘባርቅ ነበርን።

74 46 «በፍርዱ ቀንም እናስተባብል ነበርን።
74 47 «እርግጠኛው (ሞት) እስከ መጣን ድረስ።»
74 48 የእማላጆችም ምልጃ አትጠቅማቸውም።
74 49 ከግሣዱዬም (ከቁርኣን) የሚያፈገፍጉት ለእነርሱ ምን አልላቸው?
74 50 እነርሱ ልክ ደንባሪዎች የሚዳ አህዮች ይመስላሉ።
74 51 ከዐንበሳ የሸሸ።
74 52 ይልቁንም ከእነርሱ እያንዳንዱ ሰው ሁሉ የተዘረጉ ጽሑፎችን እንዲስበጥ ይፈልጋል።
74 53 ይከልከሉ። ይልቁንም የመጨረሻይቱን ዓለም (ቅጣት) አይፈሩም።
74 54 ይከልከሉ። እርሱ (ቁርኣን) መገሠጫ ነው።
74 55 ስለዚህ የሻ ሰው ይገሰጽበታል።
74 56 አላህም ካልሻ በስተቀር አይገሠዱም። እርሱ (አላህ) የመፈራት ባለቤት የምሕረትም ባለቤት ነው።
75 1 (ነገሩ ከሐዲዎች እንደሚሉት) አይደለም። በትንሣኤ ቀን እምላለሁ።
75 2 (ራሷን) ወቃሽ በሽነች ነፍስም እምላለሁ። (በእርግጥ ትቀሰቀሳችሁ)።
75 3 ሰው አጥንቶቹን አለመሰብሰባችንን ያስባልን?
75 4 አይደለም ጣቶቹን (ፊት እንደ ነበሩ) በማስተካከል ላይ ቻዮች ስንኾን (እንሰበሰባቸዋለን)።
75 5 ይልቁንም ሰው በፊቱ ባለው ነገር (በትንሣኤ) ሊያስተባብል ይፈልጋል።
75 6 «የትንሣኤው ቀን መቼ ነው?» ሲል ይጠይቃል።
75 7 ዓይንም በዋለለ ጊዜ።
75 8 ጨረቃም በጨለመ ጊዜ።
75 9 ፀሐይና ጨረቃም በተሰበሰቡ ጊዜ።
75 10 «ሰው በዚያ ቀን መሸሻው የት ነው?» ይላል።
75 11 ይከልከል፤ ምንም መጠጊያ የለም።
75 12 በዚያ ቀን መርጊያው ወደ ጌታህ ብቻ ነው።
75 13 ሰው በዚያ ቀን ባስቀደመውና ባስቆየው ሁሉ ይነገራል።
75 14 በእርግጥም ሰው በነፍሱ ላይ አስረጅ ነው። (አካሎቹ ይመሰክሩበታል)።
75 15 ምክንያቶቹን ሁሉ ቢያመጣም እንኳ (አይሰማም)።
75 16 በእርሱ (በቁርኣን ንባብ) ልትቸኩል ምላስህን በእርሱ አታላውስ።
75 17 (በልብህ ውስጥ) መሰብሰቡና ማንበቡ በእኛ ላይ ነውና።
75 18 ባነበብነውም ጊዜ (ካለቀ በኋላ) ንባቡን ተከተል።
75 19 ከዚያም ማብራራቱ በእኛ ላይ ነው።
75 20 (ከመጣደፍ) ተከልከል። ይልቁንም (ሰዎች) ፈጣኒቱን (ዓለም) ትወዳላችሁ።
75 21 መጨረሻይቱንም (ዓለም) ትተዋላችሁ። (አትዘጋጁላትም)።
75 22 ፊቶች በዚያ ቀን አብረዎች ናቸው።
75 23 ወደ ጌታቸው ተመልካችሁ ናቸው።
75 24 ፊቶችም በዚያ ቀን ጨፍጋጊዎች ናቸው።
75 25 በርሳቸውም ዐደጋ እንደሚሠራባቸው ያረጋግጣሉ።
75 26 ንቁ (ነፍስ) ብረዎችን በደረሰች ጊዜ፤
75 27 «እሻረው ማነው?» በተባለም ጊዜ።
75 28 (ሕመምተኛው) እርሱ (የሰፈረበት ነገር ከዚህ ዓለም) መልለየት መኾኑን ባረጋገጠም ጊዜ።
75 29 ባትም በባት በተጣበቀች ጊዜ።
75 30 በዚያ ቀን መነዳቱ ወደ ጌታህ (ፍርድ) ነው።
75 31 አላመነምም አልሰገደምም።
75 32 ግን አስተባብለ፤ (ከእምነት) ዞረም።
75 33 ከዚያም እየተንገባለ ወደ ቤተሰቡ ሽደ።
75 34 የምትጠላውን ነገር (አላህ) ያስከትልህ። ለአንተ ተገቢህም ነው።
75 35 ከዚያም ጥፋት ይጠጋህ ለአንተ የተገባህም ነው።
75 36 ሰው ስድ ሽኖ መትተውን ይጠረጥራል?
75 37 የሚፈሰስ ከኾነ የፍትወት ጠብታ አልነበረምን?
75 38 ከዚያም የረጋ ደም ኾነ (አላህ ሰው አድርጎ) ፈጠረውም። አስተካከለውም።
75 39 ከእርሱም ሁለት ዓይነቶችን ወንድና ሴትን አደረገ።
75 40 ይህ (ጌታ) ሙታንን ሕያው በማድረግ ላይ ቻይ አይደለምን?
76 1 በሰው ላይ የሚታወስ ነገር ሳይኾን ከዘመናት የተወሰነ ጊዜ በእርግጥ አልፎበታል።
76 2 እኛ ሰውን (በሕግ ግዳጅ) የምንሞከረው ስንኾን ቅልቅሎች ከኾኑ የፍትወት ጠብታ ፈጠረው። ስሚ ተመልካችም አደረግነው።
76 3 እኛ ወይ አመስጋኝ ወይም ከሐዲ ሲኾን መንገዱን መራነው፤ (ገለጽንለት)።
76 4 እኛ ለከሐዲዎች ሰንሰሎቶችንና እንዛዝላዎችን፤ እሳትንም አዘጋጅተናል።
76 5 በጎ አድራጊዎች መበረዣዋ ካፋር ከኾነች ጠጅ ይጠጣሉ።
76 6 ከእርሷ የአላህ ባሮች የሚጠጡላት (ወደፈለገበት) ማንባቢትን የሚያንባቢት ከኾነች ምንጭ (ይጠጣሉ)።
76 7 (ዛሬ) በስለታቸው ይሞላሉ። መከራው ተሰራጪ የኾነንም ቀን ይፈራሉ።
76 8 ምግብንም ከመውደዳቸው ጋር ለደኸ፤ ለየቲምም፤ ለምርኮኛም ለአስረኛም ያበላሉ።
76 9 «የምናበላችሁ ለአላህ ውዴታ ብቻ ነው። ከእናንተ ዋጋንም ማመስገንንም እንፈልግም።
76 10 «እኛ (ፊትን) የሚያጨፈግግን ብርቱ ቀን ከጌታችን እንፈራለንና፤» (ይላሉ)።
76 11 አላህም የዚያን ቀን ክፋት ጠበቃቸው። (ፊታቸው) ማማርንና መደሰትንም ገጠማቸው።
76 12 በመታገሣቸውም ገነትንና የሐር ልብስን መነዳቸው።

76|13| በውስጡ በባለ እሳብር አልጋዎች ላይ ተደጋፊዎች በውስጡ ፀሐይንም ጨረቃንም የማይዩ ሲኾኑ።
 76|14| ዛፎችዎም በእነርሱ ላይ የቀረበች፤ ፍሬዎችዎም (ለለቃሚዎች) መግገራትን የተገራች ስትኾን (ገነትን መነዳቸው)።
 76|15| በእነርሱም ላይ ኩብር በኾኑ ዕቃዎች (ሰሐፍች) የብርጭቆዎች በኾኑ ኩባያዎችም ይዝዘርባቸዋል።
 76|16| መለካትን የለኳቸው በኾኑ የብር ብርጭቆዎች (ይዝዘርባቸዋል)።
 76|17| በእርሷም መበረዣዋ ዘንጃቢል የኾነችን ጠጅ ይጠጣሉ።
 76|18| በውስጡ ያለችውን ሰልሰቢል ተብላ የምትጠራውን ምንጭ።
 76|19| በእነርሱም ላይ (ባሉበት ኾነታ) የሚዘወትሩ ወጣት ልጆች ይዘዋወራሉ። ባየሃቸው ጊዜ የተበተነ ሉል ናቸው ብለህ ታስባቸዋለህ።
 76|20| እዚያም በተመለከትክ ጊዜ ጸጋንና ታላቅ ንግሥን ታያለህ።
 76|21| አረንጓዴዎች የኾኑ የቀጭን ሐር ልብሶችና ወፍራም ሐርም በላያቸው ላይ አልለ። ኩብር የኾኑ አንባሮችንም ይሸለማሉ። ጌታቸውም አጥረ የኾነን መጠጥ ያጠጣቸዋል።
 76|22| «ይህ በእርግጥ ለእናንተ ዋጋ ኾነ። ሥራችሁም ምስግን ኾነ፤» (ይባላሉ)።
 76|23| እኛ ቁርኣንን ባንተ ላይ ማውረድን እኛው አወረድነው።
 76|24| ለጌታህ ፍርድም ታገሥ። ከእነርሱም ጎጠአተኛን ወይም ከሐዲን አትታዘዝ።
 76|25| የጌታህንም ስም በጧትና ከቀትር በላይ አውሳ።
 76|26| ከሌሊቱም ለእርሱ ስገድ። በረዝሮም ሌሊትም አወድሰው።
 76|27| እነዚያ ፈጣኒቱን ዓለም ይወዳሉ። ከባድን ቀንም በስተፈታቸው ኾኖ ይተዋሉ።
 76|28| እኛ ፈጠርናቸው። መለያልያቸውንም አጠነከርን። በሻንም ጊዜ መሰሎቻቸውን መለወጥን እንለውጣለን።
 76|29| ይህቺ መገሠጫ ናት። የሻም ሰው ወደ ጌታው መንገድን ይይዛል።
 76|30| እላህም ካልሻ በስተቀር አትሹም። እላህ ዐዋቂ ጥበበኛ ነውና።
 76|31| የሚሻውን ሰው በእነዝቱ ውስጥ ያገባዋል። በዳዮቹንም (ዝቅባቸዋል)። ለእነርሱ አሳማማኒ ቅጣትን እዘጋጅቶላቸዋል።
 77|1| ተከታታይ ኾነው በተላኩት፤
 77|2| በጎይል መንፈስን ነፋሾች በኾኑትም፤
 77|3| መበተንን በታኞች በኾኑትም፤ (ነፋሶች)፤
 77|4| መለየትን ለይዎች በኾኑትም፤
 77|5| መገሠጫን (ወደ ነቢያት) ጣይዎች በኾኑትም፤
 77|6| ምክንያትን ለማስወገድ ወይም ለማስፈራራት (ጣይዎች በኾኑት መላእክት) እምላለሁ።
 77|7| ያ የምትስፈራሩበት (ትንሣኤ) በእርግጥ ኋኝ ነው።
 77|8| ከዋክብትም (ብርሃንዋ) በታበሰች ጊዜ።
 77|9| ሰማይም በተከፈተች ጊዜ።
 77|10| ጋራዎችም በተንከተኩቱ ጊዜ።
 77|11| መልክተኞቹም ወቅት በተደረገላቸው ጊዜ።
 77|12| ለየትኛው ቀን ተቀጠሩ (የሚባል ሲኾን)፤
 77|13| ለመለያው ቀን (በተባለ ጊዜ፤ በፍጡሮች መካከል ይፈረዳል)።
 77|14| የመለያውም ቀን ምን እንደኾነ ምን አሳወቀህ?
 77|15| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
 77|16| የፊተኞቹን (ሕዝቦች) አላጠፋንምን?
 77|17| ከዚያም የኋለኞቹን እናስከትላቸዋለን።
 77|18| በእመጸኞች ሁሉ እንደዚሁ እንሠራለን።
 77|19| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
 77|20| ከደካማ ውሃ አልፈጠርናችሁምን?
 77|21| በተጠበቀ መርጊያ ውስጥም (በማሕፀን) አደረግነው።
 77|22| እስከ ታወቀ ልክ ድረስ። መጠንነውም፤ ምን ያማርንም
 77|23| መጣኞች ነን!
 77|24| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
 77|25| ምድርን ሰብሳቢ አላደረግናትምን?
 77|26| ሕያዋን ኾናችሁ መታንም ኾናችሁ።
 77|27| በውስጡም ከፍተኛዎችን ተራራዎች አደረግን። ጣፋጭ ውሃንም አጠጣናችሁ።
 77|28| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
 77|29| «ወደዚያ በእርሱ ታስተባብሉ ወደ ነበራችሁት (ቅጣት) እዝግሙ።
 77|30| «ባለ ሦስት ቅርንጫፎች ወደ ኾነው ጥላ እዝግሙ፤» (ይባላሉ)።
 77|31| አጠላይ ያልኾነ ከእሳቱም ላንቃ የማያድን ወደ ኾነው (እዝግሙ)።
 77|32| እርሷ እንደ ታላላቅ ሕንጻ የኾኑን ቃንቁዎች ትወረውራለች።
 77|33| (ቃንቁውም) ልክ ዳለቻዎች ግመሎችን ይመስላል።
 77|34| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
 77|35| ይህ የማይናገሩበት ቀን ነው።
 77|36| ይቅርታም ይጠይቁ ዘንድ፤ ለእነርሱ አይፈቀድላቸውም።
 77|37| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
 77|38| ይህ መለያው ቀን ነው። እናንተንም የፊተኞቹንም ሰብሰብናችሁ።
 77|39| ለናንተም (ለማምለጥ) ብልሃት እንዳላችሁ ተተናኮሉኝ።
 77|40| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
 77|41| ጥንቁቆቹ በጥላዎችና በምንጮች ውስጥ ናቸው።

77|42| ከሚከፈሉትም ሁሉ በፍራፍሬዎች ውስጥ ናቸው።
77|43| «ትሠሩት በነበራችሁት ዋጋ የምትደሰቱ ኾናችሁ ብሉ፤ ጠጡም፤» (ይባላሉ)።
77|44| እኛ እንደዚህ መልካም ሠሪዎችን ሁሉ እንመነዳለን።
77|45| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
77|46| ብሉ፤ ጥቂትንም (ጊዜ) ተጠቀሙ። እናንተ አመጸኞች ናችሁና።
77|47| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
77|48| «ለእነርሱ ስገዳም» በተባሉ ጊዜ አይሰግዱም።
77|49| ለአስተባባዮች በዚያ ቀን ወዮላቸው።
77|50| ከእርሱም ሌላ በየትኛው ንግግር ያምናሉ?
78|1| ከምን ነገር ይጠያየቃሉ?
78|2| ከታላቁ ዜና (ከቁርኣን ይጠያየቃሉ)።
78|3| ከዚያ እነርሱ በእርሱ የተለያዩበት ከኾነው።
78|4| ይከልከሉ፤ ወደፊት (የሚደርስበቸውን) በእርግጥ ያውቃሉ።
78|5| ከዚያም ይከልከሉ፤ ወደፊት ያውቃሉ።
78|6| ምድርን ምንጣፍ አላደረግንምን?
78|7| ጋራዎችንም ኾከሎች አላደረግንምን?
78|8| ብዙ ዓይነቶችም አድርገን ፈጠርናችሁ።
78|9| እንቅልፋችሁንም ዕረፍት አደረግን።
78|10| ሌሊቱንም ልባስ አደረግን።
78|11| ቀኑንም (ለኑሮ) መስሪያ አደረግን።
78|12| ከበላያችሁም ሰባትን ብርቱዎች (ሰማያት) ገነባን።
78|13| እንጸባራቂ ብርሃንንም አደረግን።
78|14| ከአረዝዙት ደመናዎችም ተንቧቢ ውሃን አወረድን።
78|15| በእርሱ እኸልንና ቅጠላ ቅጠልን እናወጣ ዘንድ (አወረድን)።
78|16| የተቆላለፉ አትክልቶችንም።
78|17| የመለያው ቀን የተወሰነ ጊዜ ነው።
78|18| በቀንዱ በሚነፋና የተለያዩ ጭፍሮች ኾናችሁ በምትመጡ ቀን ነው።
78|19| ሰማይም በምትከፈትና (ባለ) ደጃፎችም በምትኾንበት።
78|20| ጋራዎችም በሚነዱበት (እንደ) ሲረብዱም በሚኾኑበት (ቀን) ነው።
78|21| ገሀነም መጠባበቂያ (ስፍራ) ናት።
78|22| ለሕግ ተላላፊዎች መመለሻ ስትኾን።
78|23| በውስጧ ብዙን ዘመናት ነዋሪዎች ሲኾኑ፤
78|24| በውስጧ ቅዝቃዜንም መጠጥንም አይቀምሱም።
78|25| ግን ሙቅ ውሃንና እዥን (ይቀምሳሉ)።
78|26| ተስማሚን ምንዳ ይምመነዳሉ።
78|27| እነርሱ ምርመራን የማይፈሩ ነበሩና።
78|28| በእንቀጽቻችንም ማስተባበልን አስተባበሉና።
78|29| ነገሩንም ሁሉ የተጻፈ ሲኾን አጠቃለልነው።
78|30| ቅመሱም ቅጣትንም እንጅ (ሌላን) አንጨምራችሁም (ይባላሉ)።
78|31| ለጥንቂቆቹ መዳኛ ስፍራ አልላቸው።
78|32| አትክልቶችና ወይኖችም።
78|33| እኩያዎች የኾኑ ጡተ ጉቻማዎችም።
78|34| የተሞሉ ብርጭቆዎችም።
78|35| በውስጧ ትርፍ ቃልንም ማስዋሸትንም አይሰሙም።
78|36| ከጌታህ የኾነን ምንዳ በቂ ስጦታን (ተሰጡ)።
78|37| የሰማያትና የምድር በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ጌታ በጣም አዛኝ ከኾነው (ተመነዱ)። ከእርሱ ጋር መነጋገርን አይችሉም።
78|38| መንፈሱ (ጂብሪል) መላእክቶቹም የተሰለፉ ኾነው በሚቆሙ ቀን አል-ረሐማን ለእርሱ የፈቀደለትና ትክክለኛን ቃል ያለ ሰው ቢኾን እንጅ (መነጋገርን አይችሉም)።
78|39| ይህ የተረጋገጠው ቀን ነው። የሻም ሰው ወደ ጌታው መመለስን ይይዛል።
78|40| እኛ ሰው ሁሉ እጆቹ ያስቀደሙትን በሚያይበትና ከሓዲውም ዋ ምኞቱ! ምንነው ዐፈር በኾንኩ በሚልበት ቀን ቅርብ የኾነን ቅጣት አስጠነቀቅናችሁ።
79|1| በኃይል እውጪዎች በኾኑት፤
79|2| በቀስታ መምዘዝንም መዘዣች በኾኑት፤
79|3| መዋኘትም ዋኚዎች በኾኑት፤
79|4| መቅደምንም ቀዳሚዎች በኾኑት፤
79|5| ነገርንም አስተናባሪዎች በኾኑት (መላእክት) እምላለሁ። (በእርግጥ ትቀሰቀሳላችሁ)።
79|6| ተርገፍጋፊይቱ (ምድር) በምትርገፈገፍበት ቀን፤
79|7| ለጣቂይቱ የምትከተላት ስትኾን (ትቀሰቀሳላችሁ)።
79|8| በዚያ ቀን ልቦች ተሸባሪዎች ናቸው።
79|9| ዓይኖቻቸው ተዋራጆች (አቀርቃሪዎች) ናቸው።
79|10| «እኛ ወደ መጀመሪያይቱ ኾኑታ ተመላሾች ነን?» ይላሉ።
79|11| «የበሰበሰ አጥንቶች በኾን ጊዜ (እንቀሰቀሳለን?)»
79|12| «ይህቺ ያን ጊዜ ባለ ከሳራ መመለስ ናት» ይላሉ።

79 | 13 | እርሷም እንዲት ጩኸት ብቻ ናት።
 79 | 14 | ወዲያውኑም እነርሱ እንቅልፍ በሌለባት (ምድር) ላይ ይኸኖሉ።
 79 | 15 | የሙሳ ወሬ መጣልህን?
 79 | 16 | ጌታው በተቀደሰው ሸለቆ በጡዋ በጠራው ጊዜ፤
 79 | 17 | ወደ ፈርዖን ሺድ። እርሱ ወሰን አልፏልና።
 79 | 18 | በለውም፡- «ወደ መጥራራትህ ላንተ (መንገድ) አለህን?»
 79 | 19 | «ወደ ጌታህም ልመራህ ትፈራውም ዘንድ፤ (መንገድ አለህን?)» አለው።
 79 | 20 | ታላቂቱንም ተዓምር አሳየው።
 79 | 21 | አስተባበለም፤ አመጸም።
 79 | 22 | ከዚያም (ለማጥፋት) የሚተጋ ኾኖ ዞረ።
 79 | 23 | (ሰራዊቶቹን) ሰበሰበም፤ ተጣራም።
 79 | 24 | አለም፡- «እኔ ታላቁ ጌታችሁ ነኝ።»
 79 | 25 | አላህም በኋለኛይቱና በፊተኛይቱ (ቃል) ቅጣት ያዘው።
 79 | 26 | በዚህ ውስጥ ለሚፈራ ሰው በእርግጥ መገምገሚያ አለበት።
 79 | 27 | በፈጣጠር እናንተ ይበልጥ የበረታችሁ ናችሁን? ወይንስ ሰማይ? (አላህ) ገነባት።
 79 | 28 | ከፍታዋን አጓነ፤ አስተካከላትም።
 79 | 29 | ሌሊቷንም አጨለመ። ቀንዋንም ገለጸ።
 79 | 30 | ምድርንም ከዚህ በኋላ ዘረጋት።
 79 | 31 | ውሃዋንና ግጦሿን ከእርሷ አወጣ።
 79 | 32 | ጋራዎችንም አደላደላቸው።
 79 | 33 | ለእናንተና ለእንስሶቻችሁ መጣቀሚያ ይኾን ዘንድ (ይህን አደረገ)።
 79 | 34 | ታላቂቱም መፀት በመጣች ጊዜ፤
 79 | 35 | ሰው ሁሉ የሠራውን በሚያስታውስበት ቀን፤
 79 | 36 | ገህነምም ለሚያይሰው በተገለጠች ጊዜ፤
 79 | 37 | የካደ ሰውማ፤
 79 | 38 | ቅርቢቱንም ሕይወት የመረጠ፤
 79 | 39 | ገህነም እርሷ በእርግጥ መኖሪያው ናት።
 79 | 40 | በጌታው ፊት መቆምን የፈራ ሰውማ ነፍሱንም ከዝንባሌዋ የከለከለ
 79 | 41 | ገነት እርሷ በእርግጥ መኖሪያው ናት።
 79 | 42 | «ከሰዓቲቱ መቼ ነው መኾኛዋ?» ሲሉ ይጠይቁሃል።
 79 | 43 | እንተ እርሷን ከማስታወስ በምን ውስጥ ነህ?
 79 | 44 | (የዕውቀት) መጨረሻዋ ወደ ጌታህ ብቻ ነው።
 79 | 45 | እንተ የሚፈራራትን ሰው አስፈራረ ብቻ ነህ።
 79 | 46 | እነርሱ በሚያዩዋት ቀን ያንዲት ቀን ምሽትን ወይም ረፋዲን እንጂ ያልቆዩ ይመስላሉ።
 80 | 1 | ፊቱን አጨፈገገ፤ ዞረም።
 80 | 2 | ዕውሩ ስለ መጣው።
 80 | 3 | ምን ያሳውቅሃል? (ከኅጢአቶቹ) ሊጥራራ ይከጀላል።
 80 | 4 | ወይም ሊገሠጽ ግሠጹይቱም ልትጠቅመው (ይከጀላል)።
 80 | 5 | የተብቃቃው ሰውማ፤
 80 | 6 | እንተ ለእርሱ (ለእምነቱ በመጓጓት) በፈገግታ ትቀበለዋለህ።
 80 | 7 | በይጥራራ (ባያምን) ባንተ ላይ ምንም የሌለብህ ስትኾን።
 80 | 8 | እየገሰገሰ የመጣህ ሰውማ፤
 80 | 9 | እርሱ (አላህን) የሚፈራ ሲኾን፤
 80 | 10 | እንተ ከእርሱ ትዝዘናጋለህ።
 80 | 11 | ተከልከል። እርሷ ማስገንዘቢያ ናት።
 80 | 12 | የሻም ሰው (ቁርኣኑን) ያስታውሰዋል።
 80 | 13 | በተከበሩ ጽሑፎች ውስጥ ነው።
 80 | 14 | ከፍ በተደረገች ንጹሕ በተደረገች (ጽሑፍ ውስጥ ነው)።
 80 | 15 | በጸሐፊዎቹ (መላእክት) እጆች (ንጹሕ የተደረገች)።
 80 | 16 | የተከበሩና ታዛዦች በኾኑት (ጸሐፊዎች እጆች)።
 80 | 17 | ሰው ተረገመ፤ ምን ከሓዲ አደረገው?
 80 | 18 | (ጌታው) በምን ነገር ፈጠረው? (አያስብምን?)
 80 | 19 | ከፍትወት ጠብታ ፈጠረው፤ መጠነውም።
 80 | 20 | ከዚያም (መውጫ) መንገዱን አገራው።
 80 | 21 | ከዚያም ገደለው፤ እንዲቀበርም አደረገው።
 80 | 22 | ከዚያም (ማንሳቱን) በሻ ጊዜ ያስነሳዋል።
 80 | 23 | በእውነት ያንን (ጌታው) ያዘዘውን ገና አልፈጸመም።
 80 | 24 | ሰውም ወደ ምግቡ ይመልከት።
 80 | 25 | እኛ ውሃን ማንቧቧትን ያንቧቧትን መኾናችንን።
 80 | 26 | ከዚያም ምድርን (በደካማ ቡቃያ) መሰንጠቅን የሰነጠቅን፤
 80 | 27 | በውስጧም እኸልን ያበቀልን፤
 80 | 28 | ወይንንም፤ እርጥብ ያበቀልን፤
 80 | 29 | የዘይት ወይራንም ዘንባባንም፤
 80 | 30 | ጭፍቆች አትክልቶችንም፤

80|31| ፍራፍሬንም ገለባንም፤ (ያበቀልን መኾናችንን ይመልከት)።
 80|32| ለእናንተም ለእንስሶቻችሁም መጠቀሚያ ይኾን ዘንድ (ይህን ሠራን)።
 80|33| እደንቋረይቱም (መከራ) በመጣች ጊዜ፤
 80|34| ሰው ከወንድሙ በሚሸሽበት ቀን፤
 80|35| ከናቱም ካባቱም፤
 80|36| ከሚስቱም ከልጇም፤
 80|37| ከእነርሱ ለየሰው ሁሉ በዚያ ቀን (ከሌላው) የሚያብቃቃው ኹነታ አልለው።
 80|38| ፊቶች በዚያ ቀን አብረዎች ናቸው፤
 80|39| ሳቂዎችም ተደሳኝችም ናቸው።
 80|40| ፊቶችም በዚያ ቀን በላያቸው ላይ ትቢያ አልለባቸው፤
 80|41| ጥቁረት ትሸፍናቸዋለች፤
 80|42| እነዚያ እነሱ ከሓዲዎቹ አመጸኞቹ ናቸው።
 81|1| ፀሐይ በተጠቀለለች ጊዜ፤
 81|2| ከዋክብትም በረገፉ ጊዜ፤
 81|3| ተራራዎችም በተነዱ ጊዜ፤
 81|4| የዐሥር ወር እርጉዞች ግመሎችም (ያለጠባቂ) በተተዉ ጊዜ፤
 81|5| እንስሳትም ሁሉ በተሰበሰቡ ጊዜ፤
 81|6| ባሕሮችም በተቃጠሉ ጊዜ፤
 81|7| ነፍሶችም (በየእካሎቻቸው) በተቆራኙ ጊዜ፤
 81|8| በሕይወቷ የተቀበረችውም ሲት ልጅ በተጠየቀች ጊዜ፤
 81|9| በምን ወንጀል እንደ ተገደለች፤
 81|10| ጽሑፎችም በተዘረጉ ጊዜ፤
 81|11| ሰማይም በተገሸለጠች ጊዜ፤
 81|12| ገሀንምም በተነደደች ጊዜ፤
 81|13| ገነትም በተቀረበች ጊዜ፤
 81|14| ነፍስ ሁሉ (ከሥራ) ያቀረበችውን ታውቃለች፤
 81|15| ተመላሾችም በኾኑት (ዐዋድያት) እምላለሁ።
 81|16| ቪያጆች ገቢዎች በኾኑት (ከዋክብት)።
 81|17| በሊሊቱም (ጨለማውን) በጠነሰሰ ጊዜ፤
 81|18| በንጋቱም (በብርሃን) በተነፈሰ ጊዜ፤ (እምላለሁ)።
 81|19| እርሱ (ቁርኣን) የክቡር መልክተኛ ቃል ነው።
 81|20| የነይል ባለቤት በዙፋኑ ባለ ቤት ዘንድ ባለሟል የኾነ።
 81|21| በዚያ ስፍራ ትእዛዙ ተሰማ፤ ታማኝ የኾነ (መልክተኛ ቃል) ነው።
 81|22| ነቢያችሁም በፍጹም ዕብድ አይደለም።
 81|23| በግልጽ እድማስም በእርግጥ አይቶታል።
 81|24| እርሱም በሩቁ ወሬ ላይ ሰሳች (ንፋግ) አይደለም።
 81|25| እርሱም (ቁርኣን) የእርጉም ሰይጣን ቃል አይደለም።
 81|26| ታዲያ ወዴት ትገኛላችሁ?
 81|27| እርሱ የዓለማት መገሠጫ እንጂ ሌላ አይደለም።
 81|28| ከናንተ ቀጥተኛ መኾንን ለሻ ሰው (መገሰጫ ነው)።
 81|29| የዓለማት ጌታ አላህ ካልሻም አትሹም።
 82|1| ሰማይ በተሰነጠቀች ጊዜ፤
 82|2| ከዋክብትም ተበታትነው በወደቁ ጊዜ፤
 82|3| ባሕሮችም በተከፈቱና በተደበላለቁ ጊዜ፤
 82|4| መቃብሮችም በተገለበጡና (ሙታን) በተነሱ ጊዜ፤
 82|5| ማንኛዬቱም ነፍስ ያስቀደመችውንና ያቆየችውን ታውቃለች።
 82|6| እንተ ሰው ሆይ! በቸሩ ጌታህ ምን አታለለህ?
 82|7| በዚያ በፈጠረህ አካለ ሙሉም ባደረገህ ባስተካከለህም።
 82|8| በማንኛውም በሻው ቅርፅ በገጣጠመህ (ጌታህ ምን አታለለህ)።
 82|9| ተከልከሉ፤ በእውነቱ በፍርዱ ቀን ታስተባብላላችሁ።
 82|10| በእናንተ ላይ ተጠባባቂዎች ያሉባችሁ፤ ስትኾኑ፤
 82|11| የተከበሩ ጸሐፊዎች የኾኑ፤ (ተጠባባቂዎች)።
 82|12| የምትሠሩትን ሁሉ የሚያውቁ።
 82|13| እውነተኞቹ ምእምናን በእርግጥ በገነት ውስጥ ናቸው።
 82|14| ከሓዲዎቹም በእርግጥ በገሀንም ውስጥ ናቸው።
 82|15| በፍርዱ ቀን ይገባታል።
 82|16| እነርሱም ከርሷ ራቂዎች አይደሉም።
 82|17| የፍርድ ቀን ምን እንደኾነ ምን አሳወቀህ?
 82|18| ከዚያም የፍርዱ ቀን ምን እንደኾነ ምን አሳወቀህ?
 82|19| (እርሱ) ማንኛዬቱም ነፍስ ለሌላይቱ ነፍስ ምንም ማድረግን የማትችልበት ቀን ነው። ነገሩም ሁሉ በዚያ ቀን ለአላህ ብቻ ነው።
 83|1| ለሰላቢዎች ወዮላቸው።
 83|2| ለእነዚያ ከሰዎች ባስሰፈሩ ጊዜ የሚያስሞሉ።
 83|3| ለእነርሱም (ለሰዎቹ) በሰፈሩ ወይም በመዘኑላቸው ጊዜ የሚያጎድሉ (ለኾኑት)።

83 4 | እነዚያ እነርሱ ተቀስቃሾች መኾናቸውን አያውቁምን?
 83 5 | በታላቁ ቀን።
 83 6 | ሰዎች ሁሉ ለግለሰባት ጌታ (ፍርድ)፤ በሚቆሙበት ቀን (ተቀስቃሾች መኾናቸውን)።
 83 7 | በእውነት የከፋይነት (የሰላሳዊነት) መጽሐፍ በእርግጥ በሲጂን ውስጥ ነው።
 83 8 | ሲጂንም ምን እንደ ኾነ ምን አሳወቀህ?
 83 9 | የታተመ መጽሐፍ ነው።
 83 10 | ለአስተባባሪዎች በዚያ ቀን ወያላቸው።
 83 11 | ለእነዚያ በፍርድ ቀን ለሚያስተባብሉት።
 83 12 | በእርሱም ወሰን አላፊ ጎጠኝነት ሁሉ እንጅ ሌላ አያስተባብልም።
 83 13 | እንቅጽቻችን በእርሱ ላይ በተነበቡ ጊዜ «የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ተረቶች ናቸው» ይላል።
 83 14 | ይከልከል፤ ይልቁንም በልቦቻቸው ላይ ይሠሩት የነበሩት (ጎጠኝነት) ደገደገባቸው።
 83 15 | ይከልከሉ፤ እነርሱ በዚያ ቀን ከጌታቸው (ማየት) ተጋራጆች ናቸው።
 83 16 | ከዚያም እነርሱ በእርግጥ ገህነምን ገቢዎች ናቸው።
 83 17 | ከዚያም «ይህ ያ በእርሱ ታስተባብላል» የነበራችሁት ነው» ይባላሉ።
 83 18 | በእውነቱ የእውነተኛቹ ምእምናን መጽሐፍ በዲሊዮን ውስጥ ነው።
 83 19 | ዲሊዮንም ምን እንደ ኾነ ምን አሳወቀህ?
 83 20 | የታተመ መጽሐፍ ነው።
 83 21 | ባለሚልዎቹ ይጣዱታል።
 83 22 | እውነተኛቹ ምእምናን በእርግጥ በድሎት (ገነት) ውስጥ ናቸው።
 83 23 | በባለ አገበር አልጋዎች ላይ ኾነው ይመለከታሉ።
 83 24 | በፊቶቻቸው ላይ የድሎትን ውበት ታውቃለህ።
 83 25 | ተጣርቶ ከታተመ ጠጅ ይጠጣሉ።
 83 26 | ማተሚያው ምስክ ከኾነ፤ በዚህም ተሸቀዳሚዎች ይሸቀዳሉ።
 83 27 | መበረዣውም ከተስፋም ነው።
 83 28 | ባለሚሎቹ ከእርሷ የሚጠጡላት ምንጭ ናት።
 83 29 | እነዚያ ያምመጹት በእነዚያ ባመኑት በእርግጥ ይስቁ ነበሩ።
 83 30 | በእነርሱም ላይ ባለፉ ጊዜ ይጠቃቀሱ ነበር።
 83 31 | ወደ ቤተሰቦቻቸውም በተመለሱ ጊዜ (በመሳለቃቸው) ተደሳኝነት ኾነው ይመለሱ ነበር።
 83 32 | ባዩዎቻቸውም ጊዜ «እነዚህ በእርግጥ ተሳሳችኛቸው» ይሉ ነበር።
 83 33 | በእርሱ ላይ ተጠባቂዎች ተደርገው ያልተላኩ ሲኾኑ።
 83 34 | ዛሬ (በትንሣኤ ቀን) እነዚያ ያመኑት በከፋይነት ይስቃሉ።
 83 35 | በባለ አገበር አልጋዎች ላይ ኾነው የሚመለከቱ ሲኾኑ (ይስቃሉ)።
 83 36 | ከፋይነት ይሠሩት የነበሩትን (ዋጋ) ተመነዱን? (ይላሉ)።
 84 1 | ሰማይ በተቀደደች ጊዜ፤
 84 2 | ለጌታዋም (ትዕዛዝ) በሰማች ጊዜ፤ (ልትሰማ) ተገባትም፤
 84 3 | ምድርም በተለጠጠች ጊዜ፤
 84 4 | በውስጧ ያለውንም ሁሉ በጣለችና ባዶ በኾነች ጊዜ፤
 84 5 | ለጌታዋም በሰማች ጊዜ፤ (መስማት) ተገባትም፤ (ሰው ሁሉ ሥራውን ይገናኛል)።
 84 6 | እንተ ሰው ሆይ! እንተ ጌታህን (በሞት) እስከምትገናኝ ድረስ ልፋትን ለፊ ነህ፤ ተገናኚውም ነህ።
 84 7 | መጽሐፉን በቀኙ የተሰጠ ሰውማ፤
 84 8 | በእርግጥ ቀላልን ምርመራ ይመረመራል።
 84 9 | ወደ ቤተሰቦቹም ተደሳችኛቸው ይመለሳል።
 84 10 | መጽሐፉን በጀርባው ኋላ የተሰጠ ሰውማ፤
 84 11 | (ዋ! ጥፋቱ በማለት) ጥፋትን በእርግጥ ይጠራል።
 84 12 | የተጋጋመች እሳትንም ይገባል።
 84 13 | እርሱ በቤተሰቡ ውስጥ ተደሳች ነበርና።
 84 14 | እርሱ (ወደ አላህ) የማይመለስ መኾኑን አስቧልና።
 84 15 | እያደለም (ይመለሳል)። ጌታው በእርሱ (መመለስ) ዐዋቂ ነበር፤ (ነውም)።
 84 16 | እትካዱ፤ በወጋገኑ እምላለሁ።
 84 17 | በሌሊቱም በሰበሰውም ሁሉ፤
 84 18 | በጨረቃውም በሞላ ጊዜ (እምላለሁ)።
 84 19 | ከኾነታ በኋላ ወደ ሌላ ኾነታ ትለዋወጣላችሁ።
 84 20 | የማያምኑት ለእነርሱ ምን አላቸው?
 84 21 | በእነርሱም ላይ ቁርኣን በተነበበ ጊዜ የማይሰግዱት፤ (ምንአላቸው?)
 84 22 | በእርግጥ እነዚያ የካዱት (በትንሣኤ) ያስተባብላሉ።
 84 23 | አላህም (በልቦቻቸው) የሚቆጥሩትን ዐዋቂ ነው።
 84 24 | በእሳማሚ ቅጣትም አብስራቸው።
 84 25 | ግን እነዚያ ያመኑና መልካሞችን የሠሩ ለእነርሱ የማይቆረጥ ምንዳ አልላቸው።
 85 1 | የቡርጆች ባለቤት በኾነችው ሰማይ እምላለሁ።
 85 2 | በተቀጠረው ቀንም፤
 85 3 | በተጣጅና በሚጣዱትም፤ (እምላለሁ)።
 85 4 | የጉድቡ ባለቤቶች ተረገሙ።
 85 5 | የማገዶ ባለቤት የኾነችው እሳት (ባለቤቶች)።
 85 6 | እነርሱ በርሷ (አፋፍ) ላይ ተቀማጮች በኾኑ ጊዜ፤ (ተረገሙ)።

85 | 7 | እነርሱም በምእምናናቸው በሚሠሩት (ማስቃየት) ላይ መስካሪዎች ናቸው።
 85 | 8 | ከእነርሱም በአላህ አሸናፊው፤ ምስጢኩ በሽኑ (ጌታ) ማመናቸውን እንጂ ሌላ ምንም አልጠሉም።
 85 | 9 | በእነዚያ የሰማያትና የምድር ንግሥና ለእነርሱ ብቻ በሽኑ (አላህ ማመናቸውን)። አላህም በነገሩ ሁሉ ላይ መስካሪ ነው።
 85 | 10 | እነዚያ ምእምንንና ምእምናትን ያስቃዩ፤ ከዚያም ያልተጸጸቱ ለእነርሱ የገሀነም ቅጣት አልላቸው። ለእነርሱም የመቃጠሉ ስቃይ አልላቸው።
 85 | 11 | እነዚያ ያመኑና መልካም ሥራዎችንም የሠሩ ለእነርሱ ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው ገነቶች አሏቸው። ይህ ታላቅ ማግኘት ነው።
 85 | 12 | የጌታህ በጎይል መያዝ ብርቱ ነው።
 85 | 13 | እነሆ እርሱ መፍጠርን ይጀምራል፤ ይመልሳልም።
 85 | 14 | እርሱም ምሕረቱ ብዙ ወዳድ ነው።
 85 | 15 | የዙፋኑ ባለቤት የላቀው ነው።
 85 | 16 | የሚሻውን ሁሉ ሠረ ነው።
 85 | 17 | የሰራዊቶቹ ወሬ መጣልህን?
 85 | 18 | የፈርዖንና የሰሙድ፤ (ወሬ)።
 85 | 19 | በእውነቱ እነዚያ የካዱት በማስተባበል ውስጥ ናቸው።
 85 | 20 | አላህም በዙሪያቸው (በዕውቀቱ) ከባቢ ነው።
 85 | 21 | ይልቁንም እርሱ የከበረ ቁርኣን ነው።
 85 | 22 | የተጠበቀ በሽኑ ሰሌዳ ውስጥ ነው።
 86 | 1 | በሰማዩ በሌሊት መጪውም እምላለሁ።
 86 | 2 | የሌሊት መጪውም ምን እንደ ሽኑ ምን አሳወቀህ?
 86 | 3 | ጩላማን ቀዳጁ ከኩብ ነው።
 86 | 4 | ነፍስ ሁሉ በእርሷ ላይ ጠባቂ ያለባት እንጂ ሌላ አይደለችም።
 86 | 5 | ሰውም ከምን እንደተፈጠረ ይመልከት።
 86 | 6 | ከተስፋንግረ ውሃ ተፈጠረ።
 86 | 7 | ከጀርባና ከእርግብግብቶች መካከል የሚወጣ ከሽኑ (ውሃ)።
 86 | 8 | እርሱ (አላህ) በመመለሱ ላይ በእርግጥ ቻይ ነው።
 86 | 9 | ምስጢሮች በሚገለጡበት ቀን።
 86 | 10 | ለእርሱም (ለሰው) ጎይልና ረዳት ምንም የለውም።
 86 | 11 | የመመለስ ባለቤት በሽኑቸው ሰማይም እምላለሁ።
 86 | 12 | (በበቃይ) የመሰንጠቅ ባለቤት በሽኑቸው ምድርም፤
 86 | 13 | እርሱ (እውነትን ከውሸት) የሚለይ ቃል ነው።
 86 | 14 | እርሱም ቀልድ አይደለም።
 86 | 15 | እነርሱ በእርግጥ ተንኮልን ይሠራሉ።
 86 | 16 | (እኔ) ተንኮልንም እመልሳለሁ።
 86 | 17 | ከጥዲዎችንም ቀን ስጣቸው። ጥቂትን ጊዜ አቆያቸው።
 87 | 1 | ከሁሉ በላይ የሽኑን ጌታህን ስም አሞግሥ።
 87 | 2 | የዚያን (ሁሉን ነገር) የፈጠረውን ያስተካከለውንም።
 87 | 3 | የዚያንም የወሰነውን። (ለተፈጠረለት ነገር) የመራውንም።
 87 | 4 | የዚያንም ግጦሽን (ለምለም አድርጎ) ያወጣውን።
 87 | 5 | (ከዚያ) ደረቅ ጥቁር ያደረገውንም (እምላክ ስም አሞግስ)።
 87 | 6 | (ቁርኣንን) በእርግጥ እናስነብራለን፤ አትረሳምም።
 87 | 7 | አላህ ከሻው ነገር በስተቀር። እርሱ ግልጹን የሚሸሽገውንም ሁሉ ያውቃልና።
 87 | 8 | ለገሪቱም (ሕግጋት) እንገጥምሃለን።
 87 | 9 | ግሃጺይቱ ብትጠቅም (ሰዎችን) ገሥጽም።
 87 | 10 | (አላህን) የሚፈራ ሰው በእርግጥ ይገሠዳል።
 87 | 11 | መናጢውም ይርቃታል።
 87 | 12 | ያ ታላቁቱን እሳት የሚገባው።
 87 | 13 | ከዚያም በእርሷ ውስጥ አይሞትም ሕያውም አይሸንም።
 87 | 14 | የተጥራራ ሰው በእርግጥ ዳኑ።
 87 | 15 | የጌታውንም ስም ያወሳና የሰገደ።
 87 | 16 | ይልቁንም ቅርቡቱን ሕይወት ትመርጣላችሁ።
 87 | 17 | መጨረሻይቱ (ሕይወት) በላጭ ሁል ጊዜ ዘውታረም ስትሸን።
 87 | 18 | ይህ በፊተኞቹ መጻሕፍት ውስጥ ያልለ ነው።
 87 | 19 | በኢብራሂምና በሙሳ ጽሑፎች ውስጥ።
 88 | 1 | የሸፋኝቱ (ትንሣኤ) ወሬ መጣህን?
 88 | 2 | ፊቶች በዚያ ቀን ተዋራጆች ናቸው።
 88 | 3 | ሠሪዎች ለፊዎች ናቸው።
 88 | 4 | ተኳሳን እሳት ይገባሉ።
 88 | 5 | በጣም ከፈላች ምንጭ ይጋታሉ።
 88 | 6 | ለእነርሱ ዶሪዕ ከሚባል (እሾሃም) ዛፍ እንጂ ሌላ ምግብ የላቸውም።
 88 | 7 | የማያሰባ ከረኃብም የማያበቃ ከሽኑ።
 88 | 8 | ፊቶች በዚያ ቀን ተቀማጣዮች ናቸው።
 88 | 9 | ለሥራቸው ተደሳኞች ናቸው።

88|10|በከፍተኛ ገነት ውስጥ ናቸው።
88|11|በውስጡ ውድቅን ነገር አይሰሙም።
88|12|በውስጡ ፈሳሾች ምንጮች አልሉ።
88|13|በውስጡ ከፍ የተደረጉ አልጋዎች አልሉ።
88|14|በተርታ የተኖሩ ብርጭቆዎችም።
88|15|የተደረደሩ መከዳዎችም።
88|16|የተነጠፉ ስጋጃዎችም (አልሉ)።
88|17|(ከሐዲዎች) አይመለከቱምን? ወደ ግመል እንዴት እንደተፈጠረች!
88|18|ወደ ሰማይም እንዴት ከፍ እንደ ተደረገች!
88|19|ወደ ተራራዎችም እንዴት እንደ ተቸከሉ!
88|20|ወደ ምድርም እንዴ እንደተዘረጋች (አይመለከቱምን?)
88|21|እስታውስም፤ እንተ እስታዋሽ ብቻ ነህ።
88|22|በእነርሱ ላይ ተሿሚ (እስገዳጅ) አይደለህም።
88|23|ግን (ከእውነት) የዘረና የካደ ሰው፤
88|24|አላህ ታላቁን ቅጣት ይቀጣዋል።
88|25|መመለሻቸው ወደእኛ ብቻ ነው።
88|26|ከዚያም ምርመራቸው በእኛ ላይ ብቻ ነው።
89|1|በጎህ እምላለሁ።
89|2|በዐሥር ሊሊቶችም።
89|3|በጥንዱም በነጠላውም።
89|4|በሊሊቱም በሚገኙ ጊዜ።
89|5|በዚህ (መሐላ) ለባለ አእምሮ ታላቅ መሐላ አለበትን?
89|6|ጌታህ በዓድ እንዴት እንደ ሠራ አታውቅምን?
89|7|በኢረም በባለ ረዣዳሚቱ አዕማድ።
89|8|በዚያች ብጤዋ በአገሮች ውስጥ ያልተፈጠረ በኾነችው።
89|9|በሰሙድም በእነዚያ በሸለቆው ቋጥኝን የቆረጡ በኾኑት።
89|10|በፈርዖንም ባለ ችክሎች በኾነው።
89|11|በእነዚያ በአገሮች ላይ ግፍ የሠሩ።
89|12|በእርሷም ውስጥ ጥፋትን ያበዙ በኾኑት (እንዴት እንደሠራ አታውቅምን?)
89|13|በእነርሱ ላይም ጌታህ የቅጣትን አለንጋ አወረደባቸው።
89|14|ጌታህ በመጠባበቂያ ላይ ነውና።
89|15|ሰውማ ጌታው በሞከረው ጊዜ፤ ባከበረውና ባጣቀመውም (ጊዜ) «ጌታዬ አከበረኝ (አበለጠኝ)» ይላል።
89|16|በሞከረውና በእርሱ ላይ ሲሳዩን ባጠበበ ጊዜማ «ጌታዬ አሳነሰኝ» ይላል።
89|17|ይከልከል፤ ይልቁንም የቲምን አታከብሩም።
89|18|ድኻንም በማብላት ላይ እትታዘዙም።
89|19|የውርስንም ገንዘብ የመሰብሰብን አበላል ትበላላችሁ።
89|20|ገንዘብንም ብዙን መውደድ ትወዳላችሁ።
89|21|ተዉ፤ ምድር ደጋግማ በተሰባበረች ጊዜ፤
89|22|መላእክትም ሰልፍ ሰልፍ ኾነው ጌታህ (ትዕዛዙ) በመጣ ጊዜ፤
89|23|ገህነምም በዚያ ቀን በተመጣች ጊዜ በዚያ ቀን ሰው (ጥፋቱን) ይገነዘባል። መገንዘብም ለእርሱ ከየቱ?
89|24|«ዋ እኔ! ምነው በሕይወቴ (መልካምን ሥራ) ባስቀደምኩ ኖሮ» ይላል።
89|25|በዚያ ቀንም የርሱን አቀጣጥ እንድም አይቀጣም።
89|26|የእርሱንም አስተሳሰር እንድም አያስርም።
89|27|(ለእመነት ነፍስም) «እንቺ የረከሽው ነፍስ ሆይ!
89|28|«ወዳጅ ተወዳጅ ኾነሽ ወደ ጌታሽ ተመለሽ።
89|29|«በባሮቼም ውስጥ ግቢ።
89|30|ገነቱንም ግቢ፤» (ትባላለች)።
90|1|በዚህ አገር (በመካ) እምላለሁ።
90|2|እንተ በዚህ አገር ሰፋሪ ስትኾን።
90|3|በወላጇም በወለዳቸውም ሰዎች (በአዳምና በዘሮቹ ሁሉ እምላለሁ)።
90|4|ሰውን ሁሉ በእርግጥ በልፋት ውስጥ ኾኖ ፈጠርነው።
90|5|በእርሱ ላይ እንድም የማይችል መኾኑን ይጠረጥራልን?
90|6|«በዙን ገንዘብ አጠፋሁ» ይላል።
90|7|እንድም ያላየው መኾኑን ያስባልን?
90|8|ለእርሱ ሁለት ዓይኖችን አላደረግንለትምን?
90|9|ምላስንና ሁለት ከንፈሮችንም።
90|10|ሁለትን መንገዶችም አልመራነውምን?
90|11|ዓቀበቲቱንም አልወጣም።
90|12|ዓቀበቲቱም (መውጣቷ) ምን እንደኾነች ምን አሳወቀህ?
90|13|(እርሱ) «ኬንቃን መልቀቅ ነው።
90|14|ወይም የረኃብ ባለቤት በኾነ ቀን ማብላት።
90|15|የዝምድና ባለቤት የኾነን የቲም፤
90|16|ወይም የዐፈር ባለቤት የኾነን ድኻ (ማብላት ነው)።
90|17|(ዐቀብቲቱን አልወጣም)። ከዚያም ከእነዚያ ከአመኑትና በመታገስ አደራ ከተባባሉት፤ በማዘንም አደራ ከተባባሉት

ስዎች አልቸነም።

- 90|18|እነዚያ (ይህንን የፈጸሙ) የቀኝ ዳዶች ናቸው።
- 90|19|እነዚያም በእንቀጽቻችን የካዱት እነርሱ የግራ ዳዶች ናቸው።
- 90|20|በእነርሱ ላይ የተዘጋች እሳት አልለች።
- 91|1|በፀሐይና በብርሃኗ እምላለሁ።
- 91|2|በጨረቃም በተከተላት ጊዜ፤
- 91|3|በቀኑም (ፀሐይን) በገለጻት ጊዜ፤
- 91|4|በሌሊቱም በሸፈናት ጊዜ፤
- 91|5|በሰማይቱም በገነባትም (ጌታ)፤
- 91|6|በምድረቱም በዘረጋትም፤
- 91|7|በነፍስም በስተካከላትም፤
- 91|8|እመጽዋንና ፍርሃትዋንም ባሳወቃት (እምላክ እምላለሁ)።
- 91|9|(ከኅጢአት) ያጠራት ሰው ፍላጎቱን በእርግጥ አገኘ።
- 91|10|(በኅጢአት) የሸፈናትም ሰው በእውነት አፈረ።
- 91|11|ሠሙድ ወሰን በማለፍዋ አስተባበለች።
- 91|12|ጠማማዋ በተንቀሳቀሰ ጊዜ።
- 91|13|ለእነርሱም የአላህ መልክተኛ (ሷሊህ) «የአላህን ግመል የመጠጥ ተራዋንም (ተጠንቀቁ)» አላቸው።
- 91|14|አስተባበሉትም። (ቋንቋዋን) ወጓትም። በኅጢአታቸውም ምክንያት ጌታቸው (ቅጣትን) በእነርሱ ላይ ደመደመባቸው፤ አስተካከላትም።
- 91|15|ፍጻሜዋንም (የምታስከትለውን) አያፈራም።
- 92|1|በሌሊቱ እምላለሁ (በጨለማው) በሚሸፍን ጊዜ።
- 92|2|በቀኑም፤ በተገለጸ ጊዜ።
- 92|3|ወንድንና ሴትን በፈጠረውም (እምላክ እምላለሁ)።
- 92|4|ሥራችሁ በእርግጥ የተለያዩ ነው።
- 92|5|የሰጠ ሰውማ ጌታውን የፈራም።
- 92|6|በመልካሚቱም (እምነት) ያረጋገጠ፤
- 92|7|ለገረቱ ሥራ እናዘጋጃለን።
- 92|8|የሰሰተ ሰውማ የተብቃቃም፤ (በራሱ የተመካ)፤
- 92|9|በመልካሚቱ (እምነት) ያስተባበለም፤
- 92|10|ለከፋይቱ ሥራ እናዘጋጃለን።
- 92|11|በወደቀም ጊዜ ገንዘቡ ከእርሱ ምንም አይጠቅመውም።
- 92|12|ቅኑን መንገድ መግለጽ በእኛ ላይ አለብን።
- 92|13|መጨረሻይቱም መጀመሪያይቱም ዓለም የእኛ ናቸው።
- 92|14|የምትንቀለቀልንም እሳት አስጠነቀቅኳችሁ (በላቸው)።
- 92|15|ከጠማማ በቀር ሌላ የማይገባት የኾነችን።
- 92|16|ያ ያስተባበለና ከትዕዛዝ የሸሸው።
- 92|17|አላህን በጣም ፈረውም በእርግጥ ይርቃታል።
- 92|18|ያ የሚጥራራ ኾኖ ገንዘቡን (ለድኾች) የሚሰጠው።
- 92|19|ለእንድም ሰው እርሱ ዘንድ የምትመለስ ውለታ የለችም።
- 92|20|ግን የታላቅ ጌታውን ውዴታ ለመፈለግ (ይህንን ሠራ)።
- 92|21|ወደፊትም በእርግጥ ይደሰታል።
- 93|1|በረፋዱ እምላለሁ።
- 93|2|በሌሊቱም ጸጥ ባለ ጊዜ፤
- 93|3|ጌታህ አላሰናበተህም፤ አልጠላህምም።
- 93|4|መጨረሻይቱም (ዓለም) ከመጀመሪያይቱ ይልቅ ላንተ በላጭ ናት።
- 93|5|ጌታህም ወደ ፊት (ብዙን ስጦታ) በእርግጥ ይሰጥሃል። ትደሰታለህም።
- 93|6|የቲም ኾነህ አላገኘህምና አላስጠጋህምን? (አስጠግቶሃል)።
- 93|7|የሳትከም ኾነህ አገኘህ መራህም።
- 93|8|ድኻም ኾነህ አገኘህ፤ አከበረህም።
- 93|9|የቲምንማ አትጨቁን።
- 93|10|ለማኝንም አትገላምጥ።
- 93|11|በጌታህም ጸጋ አውራ፤ (ግለጻት)።
- 94|1|ልብህን ለእንተ አላሰፋኝልህምን? (አስፍተኝልሃል)።
- 94|2|ሸክምህንም ካንተ አውርደኝልሃል።
- 94|3|ያንን ጀርባህን ያከበደውን (ሸክም)።
- 94|4|መወሳትህንም ላንተ ከፍ አድርገኝልሃል።
- 94|5|ከችግርም ጋር ምችት አልለ።
- 94|6|ከችግር ጋር በእርግጥ ምችት አልለ።
- 94|7|በጨረስክም ጊዜ ልፋ። (ቀጥል)።
- 94|8|ወደ ጌታህም ብቻ ከጅል።
- 95|1|በበለስና በዘይት ወይራ እምላለሁ።
- 95|2|በሲኒን ተራራም፤
- 95|3|በዚህ በጸጥተኛው አገርም (እምላለሁ)።
- 95|4|ሰውን በጣም በአማረ አቋም ላይ ፈጠርነው።

95|5| ከዚያም (ከፊሉን) ከዝቅተኞች ሁሉ በታች እድርገን መለስነው።
 95|6| ግን እነዚያ ያመኑት መልካሞችንም የሠሩት ለእነርሱ ተቆራጭ ያልኾነ ምንዳ አልላቸው።
 95|7| ታዲያ ከዚህ በኋላ በፍርዱ ምን እስተባባይ አደረገህ?
 95|8| አላህ ከፈራጅች ሁሉ ይበልጥ ፈራጅ አይደለምን? (ነው)።
 96|1| እንቡብ በዚያ (ሁሉን) በፈጠረው ጌታህ ስም።
 96|2| ሰውን ከረጋ ደም በፈጠረው (ጌታህ ስም)።
 96|3| እንቡብ፤ ጌታህ በጣም ቸር ሲኾን፤
 96|4| ያ በብርዕ ያስተማረ።
 96|5| ሰውን ያላወቀውን ሁሉ ያሳወቀ ሲኾን።
 96|6| በእውነቱ ሰው ወሰንን ያልፋል።
 96|7| ራሱን የተብቃቃ (ባለ ሀብት) ገና ለማየቱ።
 96|8| መመለሻው ወደ ጌታህ ብቻ ነው።
 96|9| እየህን? ያንን የሚከለክለውን።
 96|10| ባረያን በሰገደ ጊዜ፤
 96|11| እየህን? ንገረኝ (ተከልካዩ) በትክክለኛ መንገድ ላይ ቢኾን፤
 96|12| ወይም (ፈጣሪውን) በመፍራት ቢያዝ፤
 96|13| እየህን? ንገረኝ (ከልካዩ) ቢያስተባብልና (ከእምነት) ቢሸሽ፤
 96|14| አላህ የሚያይ መኾኑን እያውቅምን?
 96|15| ይተው ባይከለከል እናቱን ይዘን እንጎትተዋለን።
 96|16| ውሸታም ስሕተተኛ የኾነችውን እናቱን።
 96|17| ሽንሳውንም ይጥረ።
 96|18| (እኛም) ዘበኞቻችንን እንጠራለን።
 96|19| ይከልከል አትታዘዘው። ስገድም፤ (ወደ አላህ) ተቃረብም።
 97|1| እኛ (ቁርኣኑን) በመወሰኛይቱ ሊሊት አወረድነው።
 97|2| መወሰኛይቱም ሊሊት ምን እንደ ኾነች ምን አሳወቀህ?
 97|3| መወሰኛይቱ ሊሊት ከሺሕ ወር በላጭ ናት።
 97|4| በርሷ ውስጥ መላእክትና መንፈሱ በጌታቸው ፈቃድ በነገሩ ሁሉ ይወርዳሉ።
 97|5| እርስዋ እስከ ጎህ መውጣት ድረስ ሰላም ብቻ ናት።
 98|1| እነዚያ ከመጽሐፉ ባለቤቶች ከእጋሪዎቹም የካዱት ግልጹ አስረጅ እስከ መጣላቸው ድረስ (ከነበሩበት ላይ) ተወጋጆች አልነበሩም።
 98|2| (አስረጃም) ከአላህ የኾነ መልክተኛ የተጥራሩን መጽሐፎች የሚያነብ ነው።
 98|3| በውስጧ ቀጥተኛ የኾኑ ጽሑፎች ያሉባት የኾነችን።
 98|4| እነዚያም መጽሐፉን የተሰጡት ሰዎች ግልጹ አስረጅ ከመጣላቸው በኋላ እንጅ አልተለያዩም።
 98|5| አላህን ሃይማኖትን ለእርሱ ብቻ አጥረዎች፤ ቀጥተኞች ኾነው ሊግዝቱት፤ ሰላትንም እስተካክለው ሊሰግዱ ዘካንም ሊሰጡ እንጅ ያልታዘዙ ሲኾኑ (ተለያዩ)። ይህም የቀጥተኛይቱ (ሃይማኖት) ድንጋጌ ነው።
 98|6| እነዚያ ከመጽሐፉ ሰዎች የካዱት፤ እጋሪዎቹም በገህነም እሳት ውስጥ ናቸው፤ በውስጧ ዘውታሪዎች ሲኾኑ እነዚያ እነርሱ ከፍጥረት ሁሉ ክፉ ናቸው።
 98|7| እነዚያ ያመኑትና መልካሞችንም የሠሩት፤ እነዚያ እነርሱ ከፍጥረት ሁሉ በላጭ ናቸው።
 98|8| በጌታቸው ዘንድ ምንዳቸው ከሥሮቻቸው ወንዞች የሚፈሰባቸው የመኖሪያ ገነቶች ነው። በውስጣቸው ዘለዓለም ዘውታሪዎች ሲኾኑ (ይገቡባቸዋል)። አላህ ከእነርሱ ወደደ። ከእርሱም ወደዳ። ይህ ጌታውን ለፈራ ሰው ነው።
 99|1| ምድር (በጎይል) መንቀጥቀጥዋን በተንቀጠቀጠች ጊዜ፤
 99|2| ምድር ሸክሞችዋን ባወጣችም ጊዜ፤
 99|3| ሰውም ምን ኾነች? ባለ ጊዜ፤
 99|4| በዚያ ቀን ወራዎችዋን ትናገራለች።
 99|5| ጌታህ ለእርሷ በማሳወቁ ምክንያት።
 99|6| በዚያ ቀን ሰዎች ሥራዎቻቸውን (ምንዳዋን) እንዲያዩ ይደረጉ ዘንድ (እንደየሥራቸው) የተለያዩ ኾነው (ከመቆሚያው ስፍራ) ይመለሳሉ።
 99|7| የብናኝ ኩብደት ያክልም መልካምን የሠራ ሰው ያገኘዋል።
 99|8| የብናኝ ኩብደት ያክልም ክፉን የሠራ ሰው ያገኘዋል።
 100|1| እያለከለኩ ሩዋጮች በኾኑት (ፈረሶች) እምላለሁ።
 100|2| (በሰኮናቸው) እያጋጩ እሳትን አውጪዎች በኾኑትም፤
 100|3| በማለዳ ወራሪዎች በኾኑትም፤
 100|4| በእርሱ እባራን በቀሰቀሱትም፤
 100|5| በ(ጠላት) ክቢ መካከል በእርሱ (በጧት) በተጋፈጡትም እምላለሁ።
 100|6| ሰው ለጌታው ብርቱ ከሓዲ ነው።
 100|7| እርሱም በዚህ ላይ መስካሪ ነው።
 100|8| እርሱም ገንዘብን ለመውደድ በጣም ብርቱ ነው።
 100|9| (ሰው) እያውቅምን? በመቃብሮች ያሉት (መታን) በተቀሰቀሱ ጊዜ፤
 100|10| በልቦች ውስጥ ያለውም ሁሉ በተገለጸ ጊዜ (እንዴት እንደሚኾን)።
 100|11| ጌታቸው በዚያ ቀን በእነርሱ (ነገር) በእርግጥ ውስጠ አዋቂ ነው።
 101|1| ቆርቋሪይቱ (ጩኸት)፤
 101|2| ምን አስደናቂ ቆርቋሪ ናት!
 101|3| ቆርቋሪይቱም ምን እንደኾነች ምን አሳወቀህ?
 101|4| ሰዎች እንደ ተበታተኑ ቢራቢሮ (ወይም ኩብኩባ) በሚኾኑበት ቀን፤

101 5 | ጋራዎችም እንደ ተነደፈ ሱፍ በሚሾኑበት (ቀን ልቦችን በድንጋጤ ትቆረቁራለች።)
 101 6 | ሚዛኖቹ የከበዱለት ሰውማ፤
 101 7 | እርሱ በምትወደድ ኑሮ ውስጥ ይኸናል።
 101 8 | ሚዛኖቹም የቀለሉበት ሰውማ፤
 101 9 | መኖሪያው ሃዊያህ ናት
 101 10 | እርሷም ምን እንደ ኾነች ምን አሳወቀህ?
 101 11 | (እርሷ) በጣም ተኳሳ እሳት ናት።
 102 1 | በብዛት መፎካከር (ጌታችሁን ከመገዛት) አዘነጋችሁ።
 102 2 | መቃብሮችን እስከ ጎበኛችሁ ድረስ።
 102 3 | ተከልከሉ፤ ወደፊት (ውጤቱን) ታውቃላችሁ።
 102 4 | ከዚያም ተከልከሉ፤ ወደ ፊት ታውቃላችሁ።
 102 5 | በእውነቱ (የሚጠበቃችሁን) እርግጠኛ ዕውቀትን ብታውቁ ኖሮ፤ (ባልዘናጋችሁ ነበር)።
 102 6 | ገህነምን በእርግጥ ታያላችሁ።
 102 7 | ከዚያም እርግጠኛን ማየት ታዩዋታላችሁ።
 102 8 | ከዚያም ከድሎታችሁ ሁሉ በዚያ ቀን ትጠየቃላችሁ።
 103 1 | በጊዜያቱ እምላለሁ።
 103 2 | ሰው ሁሉ በእርግጥ በከሳራ ውስጥ ነው።
 103 3 | እነዚያ ያመኑትና መልካሞችን የሠሩት፤ በእውነትም አደራ የተባባሉት፤ በመታገስም አደራ የተባባሉት ብቻ ሲቀሩ።
 104 1 | ለሃሚተኛ ለዘላፊ ሁሉ ወዮለት።
 104 2 | ለዚያ ገንዘብን የሰበሰበና የቆጣጠረው (ያደለበውም) ለኾነ ፤ (ወዮለት)።
 104 3 | ገንዘቡ የሚያዘወትረው መኾኑን ያስባል።
 104 4 | ይከልከል፤ በሰባሪይቱ (እሳት) ውስጥ በእርግጥ ይጣላል።
 104 5 | ሰባሪይቱም ምን እንደ ኾነች ምን አሳወቀህ?
 104 6 | የተነደደችው የአላህ እሳት ናት።
 104 7 | ያቺ በልቦች ላይ የምትዘልቅ የኾነችው።
 104 8 | እርሷ በእርግጥ በእነርሱ ላይ የተዘጋጀች ናት።
 104 9 | በተዘረጋች አዕማድ ውስጥ (የተዘጋች ናት)።
 105 1 | በዝሆኑ ባለቤቶች ጌታህ እንዴት እንደሠራ አላወቅህምን?
 105 2 | ተንኮላቸውን በጥፋት ውስጥ (ከንቱ) አላደረገምን? (አድርጓል)።
 105 3 | በእነርሱም ላይ መንግሥት የኾኑን ዎፎች ላከ።
 105 4 | ከተጠበሰ ጭቃ በኾነ ድንጋይ የምትወረውርባቸው የኾነችን፤ (አዕዋፍ)።
 105 5 | ቅጠሉ እንደ ተበላ አዝመራም አደረጋቸው።
 106 1 | ቁረይሽን ለማላመድ (ባለዝሆኖቹን አጠፋ)።
 106 2 | የብርድና የበጋን ወራት ገዛ ሊያላምዳቸው ይህንን ሠራ።
 106 3 | ስለዚህ የዚህን ቤት (የከፊት) ጌታ ይገዝቱ።
 106 4 | ያንን ከረጋብ ያበላቸውን ከፍርሃትም ያረካቸውን (ጌታ ያምልኩ)።
 107 1 | ያንን በምርመራው የሚያስተባብለውን አየህን? (ዐወቅከውን?)
 107 2 | ይህም ያ የቲምን በጎይል የሚገፈትረው፤
 107 3 | ድኻምን በማብላት ላይ የማያግባባው ሰው ነው።
 107 4 | ወዮላቸው ለሰጋጆች።
 107 5 | ለእነዚያ እነርሱ ከሰገደታቸው ዘንጊዎች ለኾኑት፤ (ሰጋጆች)።
 107 6 | ለእነዚያ እነርሱ ይዩልኝ ባዮች ለኾኑት።
 107 7 | የዕቃ ትውስትንም (ሰዎችን) የሚከለክሉ ለኾኑት (ወዮላቸው)።
 108 1 | እኛ በጣም ብዙ በጎ ነገሮችን ሰጠንህ።
 108 2 | ስለዚህ ለጌታህ ስገድ፤ (በስሙ) ሰዋም።
 108 3 | ጠይህ (የሚጠላህ) እርሱ በእርግጥ (ዘሩ) የተቆረጠው ነው።
 109 1 | በላቸው «እናንተ ከሓዲዎች ሆይ!
 109 2 | «ያንን የምትግዝቱትን (ጣዖት አሁን) አልግዝም።
 109 3 | «እናንተም እኔ የምግዝወውን (እምላክም አሁን) ተገዢዎች አይደላችሁም።
 109 4 | «እኔም ያንን የተገዛችሁትን (ወደፊት) ተገዢ አይደለሁም።
 109 5 | «እናንተም እኔ የምግዝወውን (ወደፊት) ተገዢዎች አይደላችሁም።
 109 6 | «ለእናንተ ሃይማኖታችሁ አልላችሁ። ለእኔም ሃይማኖቱ አለኝ።
 110 1 | የአላህ እርዳታና (መካን) መክፈት በመጣ ጊዜ፤
 110 2 | ሰዎችንም ጭፍሮች እየኾኑ፤ በአላህ ሃይማኖት ውስጥ ሲገቡ ባየህ ጊዜ፤
 110 3 | ጌታህን ከማመስገን ጋር አጥረው። ምሕረትንም ለምነው። እርሱ ጸጸትን በጣም ተቀባይ ነውና።
 111 1 | የእቡ ለሀብ ሁለት እጆች ከሰሩ (ጠፉ፤ እርሱ) ከሰረም።
 111 2 | ከእርሱ ገንዘቡና ያም ያፈራው ሁሉ ምንም አልጠቀመውም።
 111 3 | የመንቀልቀል ባለቤት የኾነችን እሳት በእርግጥ ይገባል።
 111 4 | ሚስቱም (ትገባለች)፤ እንጩት ተሸካሚ ስትኾን።
 111 5 | በእንገትዋ ላይ ከጭረት የኾነ ገመድ ያለባት ስትኾን።
 112 1 | በል «እርሱ አላህ እንድ ነው።
 112 2 | «አላህ (የሁሉ) መጠጊያ ነው።
 112 3 | «አልወለደም፤ አልተወለደምም።
 112 4 | «ለእርሱም እንድም ብጢ የለውም።»

113 | 1 | በል «በተፈልቃቁው ጎህ ጌታ እጠበቃለሁ።
 113 | 2 | «ከፈጠረው ፍጡር ሁሉ ክፋት።
 113 | 3 | «ከሌሊትም ክፋት ባጨለመ ጊዜ፤
 113 | 4 | «በተቋጠሩ (ክሮች) ላይ ተፈጾች ከኾኑት (ደጋሚ) ሴቶችም ክፋት።
 113 | 5 | «ከምቀኛም ክፋት በተመቀኘ ጊዜ፤ (እጠበቃለሁ በል)።»
 114 | 1 | በል «በሰዎች ፈጣሪ እጠበቃለሁ።
 114 | 2 | «የሰዎች ሁሉ ንጉሥ በኾነው።
 114 | 3 | «የሰዎች እምላክ በኾነው።
 114 | 4 | «በቅ እልም ባይ ከኾነው ጎትጓች (ሰይጣን) ክፋት።
 114 | 5 | «ከዚያ በሰዎች ልቦች ውስጥ የሚጎተጉት ከኾነው።
 114 | 6 | «ከጋጠኖችም ከሰዎችም (ሰይጣናት እጠበቃለሁ በል)።»

Translator: Muhammed Sadiq and Muhammed Sani Habib